

Jacques, del. et Sculp.

BREVIARIUM ECCLESIÆ ROTOMAGENSIS

Autoritate Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi D. D. DOMINICI DE LA ROCHEFOUCAULD, Rotomagenſis Archiepiſcopi, Normanniæ Primatis, Abbatis, Capitis, Superioris Generalis & Adminiſtratoris perpetui ſacræ Abbatiæ & totius Ordinis Cluniacenſis, & de conſenſu Venerabilis Capituli denuò editum.

PARS VERNA.

ROTOMAGI,

Apud P. SEYER, Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi Archiepiſcopi Typographum, in vico Parvi-Putei.

M. DCC. LXXVII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

Ordo observatus in hocce Breviario.

IN omnibus Officiis omnia ex purissimo Scripturarum fonte deprompta sunt sensu nativo, aut SS. Patrum interpretatione recepto. Sermones ex scriptis antiquiorum Patrum excerpti sunt, & in rebus historicis, probatissimis tantùm autoribus fides est adhibita.

Jejuniorum ferè omnium, Vigiliarum, Orationum publicarum, & solemnitatum observandæ institutiones ex Scriptoribus antiquis aut coætaneis referuntur. Sic Jejuniis Quadragesimæ, & Quatuor Temporum Sermonibus sancti Leonis præluditur. In Vigiliis Natalis Domini, Epiphaniæ, Pentecostes, Corporis Christi, Conceptionis Beatæ Virginis, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis Sanctorum Petri & Pauli, sancti Joannis, Andreæ, Simonis & Judæ, Sanctorum omnium imminens Solemnitas verbis Sanctorum Augustini, Bernardi, sancti Thomæ de Aquinate & aliorum, in Sermonibus aut in Canonibus prænuntiatur.

Processio Solemnis Rogationum antiquitùs probatur instituta, Sermonibus & Homiliis Sanctorum Aviti, Sidonii, Cæsarii, Gregorii Turonensis; quæ verò celebratur die Assumptionis, Edicto Ludovici decimi tertii, in Octavæ diei Lectione secundâ observanda præscribitur.

Psalterium per hebdomadam recitatur eâ distinctum partitione, quæ visa est opportunior ad exprimendam Horarum & Officiorum diversitatem, ita ut in Dominica, Psalmi Nocturnorum Christi adumbrent Resurrectionem; Nocturna verò Ferialia Historiam sacram sæpius exhibeant. Ad Laudes Psalmi selecti sunt, qui laudem Dei prædicant expressiùs, additis ad eumdem finem Canticis. Primæ Horæ Psalmi matutinam, Completorii serotinam orationem exprimunt. Ad Tertiam positi sunt, qui ad Sacrificium præparant: Ad Sextam qui efformant gratiarum actionem de peracto Sacrificio. Unicuique Feriæ inserta sunt Capitula propria: Die Dominico commendatur Amor in Deum. Feriâ II. Amor Dei erga homines. Feriâ III. Charitas in proximum. Feriâ IV. Spei dotes exprimuntur. Feriâ V. agitur de Fide. Feriâ VI. de Christi Passione. Et tandem Sabbato de diversis vitæ christianæ regulis. Hymni ad mentem Urbani VIII. emendati sunt, suffecti novi ad Vesperas, qui sex dierum opus exhibent. In Mysteriis & Officiis Sanctorum Hymni quadraginta & suprà ad usum hujus Breviarii de novo conditi sunt.

Scriptura sacra in totam anni seriem eâ cautione distributa est, ut diebus Dominicis Lectiones primi Nocturni concinnentur ex libro historico occurrente; Lectiones verò secundi ex libri Sapientiæ, Cantici, Ecclesiastæ, Ecclesiastici & Proverbiorum: Duæ autem priores Lectiones tertii Nocturni desumuntur ex libris moralibus novi Testamenti; ita ut materia tertii Nocturni sit affinis cum materia secundi, & hæc sensu morali exponat quod modo historico in primo Nocturno lectum est; nona Lectio Evangelium est cum Homilia.

Eâ ratione Mysteriorum & Sanctorum Officia sive in Proprio, sive in Communi concinnata sunt, ut in primis Vesperis exhibeatur quod propheticum est: & in Nocturnis paulatim crescat materiæ subjectæ expositio; & tandem in Laudibus gratiarum actiones Deo referantur.

In condendis Responsoriis selecta sunt, quantùm licuit, testimonia Scripturæ, quæ ad orationem efformandam visa sunt aptiora; in eodem Responsorio novum Testamentum veteri semper adjungitur.

Singulis diebus Canon unus ad absolutionem Capituli legendus assignatur: & ut illi Canones majori polleant autoritate, ex Conciliis generalibus tum etiam ex Conciliis & Synodis Provinciæ Rotomagensis eos seligi cura fuit.

A Quadragesima ad Octavam usque Corporis Christi, in his Canonibus legitur omnium Sacramentorum disciplina. Confessionem jure divino esse necessariam probatur ex sancto Cypriano, Origene, Lactantio, Hilario, Augustino & aliis. Qui sint Libri Canonici, quæ varia sacrorum Ministrorum officia; quæ ipsis vitanda vitia & virtutes incumbant exercendæ in iisdem Canonibus fusè aperitur.

Prophetiæ quæ Christum venturum edocuerunt, leguntur ferè omnes tempore Adventûs. A Vigilia Epiphaniæ usque ad Diem octavam ejusdem solemnitatis, recitantur quæ spectant Gentium vocationem; Tempore verò Passionis, quæ Christum passurum prænuntiaverunt. Prophetias de Nativitate Christi, de ingressu in Jerusalem, de ejusdem Passione, de eversione Templi adimpletas esse testimoniis S. Justini ostenditur in Homiliis Vigiliæ Nativitatis Domini, Dominicæ Palmarum, Feriæ VI. in Parasceve, & Dominicæ nonæ post Pentecosten. Primitivæ Liturgiæ ritus & Baptismi vetus disciplina ex eodem autore delineantur in die Paschæ & in Dominica in Albis. Probatur veritas carnis Christi, dolorum & satisfactionis ejus à Dominica Palmarum ad Sabbatum Sanctum ex

Isaya, Daniele, Ignatio, Irenæo, Cypriano & aliis.

In Dominicis à Circumcisione ad Purificationem variis testimoniis asseritur Christi divinitas. In Festo & intrà Octavam solemnitatis Eucharistiæ antiqua colliguntur monumenta, quibus & realitas Corporis Christi & sacrificii veritas, tum Communionis antiqua disciplina evincuntur & elucidantur.

In Festo Sanctorum antiquæ legis utriusque Testamenti exponuntur diversitates. Exponitur qui cultus Sanctis, & eorum Reliquiis debitus in Officiis omnium Sanctorum, & S. Patroni, necnon in eorumdem Octavis. Sancti Petri, & Romani Pontificis primatus ostenditur in ejusdem Apostoli Festivitate, intrà Octavam & in die Octava in qua ejusdem Cathedra recolitur.

In Festo sancti Victricii describitur à sancto Paulino qualis fuerit Civitas Rotomagensis seculo quarto desinente: in Canone ejusdem diei Innocentius primus demandat Pontifici Rotomagensi functiones Metropolitanorum.

Charitas in ægrotantes & defunctos speciali Festivitate die 28. Februarii commendatur; alterâ quæ celebratur die 7. Martii Sanctorum Librorum asseritur veneratio; die 20. Aprilis ostenditur quanta fuerit apud primitivos christianos Paschalis Solemnitatis Religio: die vero 16. Maii, unitatis Catholicæ prædicatur necessitas.

Octavæ quæ per annum celebrantur, clauduntur objecto speciali, & affini cum principali Solemnitate: Natalis Domini clauditur Circumcisione: Epiphania, Christi Baptismo: Pascha, Baptismo Christianorum: Ascensio, Commemoratione ultimi Judicii: Pentecoste Trinitate: Eucharistia, Christi Sacerdotio: Nativitas sancti Joannis, ejusdem Decollatione: Festum sancti Petri, ejusdem Apostoli Cathedrâ: Assumptio, Commemoratione Voti Ludovici 13. Nativitas B. Virginis, cultu nominis Mariæ: Dedicatio Ecclesiarum, Festo Sanctorum Nicasii & Melloni qui Rotomagensem Ecclesiam fundaverunt: Festum sancti Romani Festivitate Sanctorum Pontificum Rotomagensium: Festum omnium Sanctorum, Veneratione Sanctarum Reliquiarum.

In Officio Defunctorum referuntur omnia veteris & novi Testamenti, tum etiam ferè omnium sanctorum Patrum testimonia, quibus futura corporum resurrectio, Purgatorii veritas, & antiquus usus orandi pro Defunctis contra impugnantes hæreses comprobantur.

TABULA FESTORUM

Anni Domini.	*Aureus Numerus.*	*Epacta.*	*Indictio.*	*Litt. Dom.*	*Dominicæ post Epiph.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij	12	c	3 †	31. Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b a	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2 †	27. Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Febr.	5 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr
1797	12	j	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv	3	e	4 †	9. Febr.	26 Febr.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1803	18	vij	6	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1804	19	xviij	7	a g	3	29 Jan.	15 Febr.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Febr.	17 Febr.
1806	2	xj	9	e	3 †	2. Febr.	19 Febr.
1807	3	xxij	10	d	2 †	25 Jan.	11 Febr.
1808	4	iij	11	c b	5 †	14 Febr.	2 Mart.
1809	5	xiv	12	a	3	29 Jan.	15 Febr.
1810	6	xxv	13	g	6	18 Febr.	7 Mart.
1811	7	vj	14	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1812	8	xvij	15	e d	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1813	9	xxviij	1	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1814	10	ix	2	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1815	11	xx	3	a	2	22 Jan.	8 Febr.
1816	12	j	4	g f	5	11 Febr.	28 Febr.

MOBILIUM TEMPORARIA.

Anni Domini.	Pascha.	Ascensio Domini.	Pentecoste.	Festum Corporis Christi.	Dom. post Pent.	Dom. prim. Adv.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 N
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 N
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 N
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 D
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 D
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 D
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 N
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 N
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 N
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 D
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 D
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 N
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 N
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 N
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23 †	27 N
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 D
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 D
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 N
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 N
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 N
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 D
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 D
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	13 Maii.	28	1 D
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 N
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 N
1802	18 April	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 N
1803	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 N
1804	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 D
1805	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 D
1806	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 N
1807	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 N
1808	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 N
1809	2 April.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3 D
1810	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 D
1811	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 D
1812	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 N
1813	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 N
1814	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 N
1815	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 D
1816	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 D

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
*	a	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & OCTAVA NATIVITATIS JESU, *Triplex secundæ Classis.*	
xxix	b	iiij	2	Festum sancti Basilii Magni, Cæsariensis in Cappadocia Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, (è 1. Januarii.) *semiduplex.* *Commem.* S. Fulgentii, Ruspensis Episcopi, (è die 1.)	an. 379. an. 533.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ Virginis Parisiensis, *simplex.*	an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretensis Episcopi, discipuli S. Pauli, *simplex.*	Circa an. 90.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini *sine jejunio. Commem.* S. Eduardi Regis Angliæ.	c. an. 1066.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA seu MANIFESTATIO DOMINI, *solemne.*	
xxiiij	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.	
xxiij	a	vj	8	De Octava Epiphaniæ *Commem.* S. Luciani, Bellovacensis Episcopi.	c. 3. sæc.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ.	
xxj	c	iiij	10	De Octava Epiphaniæ. *Commem.* S. Guillelmi, Bituricensis Episcopi	an. 1209.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ.	
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ.	
xviij	f	Idib.	13	Baptismus Christi, & Octava Epiph. *duplex majus.*	
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, (è die 13.) *Semiduplex. Commem.* S. Felicis Presbyteri Nolani & Confessoris fidei.	c.an.368. c.an.265.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xvj	a	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ, Thebaïdis, *semiduplex. Commem.* S. Mauri, Glannofoliensis Abbatis.	c.an.341. an. 604.
xv	b	xvij	16		
xiiij	c	xvj	17	Antonii Abbatis.	an. 356.
xiij	d	xv	18	*Prima Septuagesima.*	
xij	e	xiiij	19	Remigii Pontificis Rotomagensis, *simplex*	an. 771.
xj	f	xiij	20	Fabiani Papæ & Sebastiani Romæ, Martyrum, *duplex majus.* (In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ Classis.*)	an. 250. c.an.288.
x	g	xij	21	Agnetis, Romæ Virginis & Martyris, *simplex.*	c.an.304.
ix	a	xj	22	Vincentii Diaconi Cæsaraugustani, Valentiæ in Hispania Martyris, *duplex minus.*	an. 304.
viij	b	x	23	Waningi, Laïci Rotomagensis, *semiduplex.*	c.an.688.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyris, (è die 22.) *simplex.*	an. 97.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apostoli: *duplex minus.*	an. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris. (è die 23. Febr.) *simplex. Commem.* S. Paulæ, Viduæ Romanæ.	an. 147. vel 166. an. 404.
iiij	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinopolitani Episc. & Ecclesiæ Doctoris, (è die 14. Septemb.) *semiduplex.*	an. 704.
iij	g	v	28	Caroli Magni, Imperatoris, & Regis Franciæ, *semiduplex.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*] *Commem.* S. Cyrilli, Alexan-	an. 814. an. 444.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis			Obiere
				dini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris.	
ij	a	iv	29	Franciſci Saleſii, Genevenſis Epiſcopi, (è 28. Decembris) *duplex minus. In Metrop. Commem.* S.Claudii, Epiſc. *in Laud.*	an. 1622.
	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *ſemiduplex.*	c. an. 680.
*	c	Prid.	31	Juliani Cenomanenſis Ep. *ſemiduplex.*	c.an.400.
				FEBRUARIUS.	
xxix	d	Cal.	1	Severi Abrincenſis Epiſcopi, *duplex minus. Commem.* S. Ignatii, Antiocheni Epiſcopi & Martyris, (è 20. Decemb.)	c.an.570. an. 107.
xxviij	e	iiij	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ claſſis.*	
xxvij	f	iij	3	Auſtrebertæ Virginis Rotomagenſis, Abbatiſſæ Pauliaci, *ſemiduplex Commem.* S. Blaſii, Sebaſteni Epiſcopi & Martyris.	an. 704. c.an.316.
25. xxv	g	Prid.	4	Iſidori Presbyteri & Solitarii, *ſemiduplex.* *Prima dies Cinerum.*	an. 445.
xxv. xxiiij	a	Non.	5	Agathæ Virginis & Martyris Catanenſis, *ſimplex.*	an. 250.
xxiij	b	viij	6	Amandi Trajectenſis Epiſcopi, *ſimplex. Commem.* S. Vedaſti Atrebatenſis Epiſcopi.	an. 675. c.an.539.
xxij	c	vij	7		
xxj	d	vj	8		
xx	e	v	9	Anſberti Rotomagenſis Pontificis, *ſemiduplex.*	an. 696.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xix	f	iiij	10		
xviij	g	iij	11		
xvij	a	Prid.	12		
xvj	b	Id b.	13		
xv	c	xvj	14		
xiiij	d	xv	15		
xiij	e	xiiij	16		
xij	f	xiij	17		
xj	g	xij	18		
x	a	xj	19		
ix	b	x	20		
viij	c	ix	21	*Ultima Septuagesima.*	
vij	d	viij	22		
vj	e	vij	23	Vigilia *sine jejunio.*	
v	f	vj	24	Matthiæ Apostoli, ***duplex majus.***	1. sec.
iiij	g	v	25	Prætextati, Rotomagensis Pontificis, ***simplex.***	an. 586.
iij	a	iiij	26		
ij	b	iii	27	Honorinæ Virginis & Mart. Rotomag. ***simplex.***	4. sec.
j	c	Prid.	28	Martyrum, qui obiêre in charitatis officio erga pestilentiâ conflictatos Alexandriæ, ***simplex.***	an. 263.

In anno Bissextili Februarius est dierum 29. Vigilia S. Matthiæ fit die 24. Festum verò S. Matthiæ celebratur 25. Februarii & bis dicitur, sexto Kalendas, id est, 24. & 25. Littera autem Dominicalis, quæ assumpta fuit mense Januario, mutatur in præcedentem: ut, si in Januario Littera Dominicalis fuit, *a*, mutatur in præcedentem, quæ est, *g*; & sic de aliis.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
*	d	Cal.	1		
xxix	e	vj	2		
xxviij	f	v	3		
xxvij	g	iiij	4	Adriani, Martyris & Sociorum, *simplex.*	an. 306.
xxvj	a	iij	5		
25. xxv.	b	Prid.	6		
xxiiij	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginensium Martyrum *commemoratio.* [De S. Thoma Aquinate fit die 15 Julii.]	c.an.204.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paschale.*	
xxij	e	vij	9	Martyrum, qui pro Sacris libris interière *commemoratio.*	an. 303.
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*	
xx	g	v	11		
xix	a	iiij	12	[De S. Gregorio Papa & Ecclesiæ Doctore fit die 3. Septembris.]	
xviij	b	iij	13		
xvij	c	Prid.	14		
xvj	d	Idib.	15		
xv	e	xvij	16		
xiiij	f	xvj	17	Patricii Episcopi, Hiberniæ Apostoli *commemoratio.*	an. 460.
xiij	g	xv	18	Cyrilli, Jerosolymitani Episcopi *commemoratio.*	an. 386.
xij	a	xiiij	19	[De S. Joseph fit die 12 Decembris.]	
xj	b	xiij	20	Joachim, Patris B. Mariæ Virginis *commem.*	
x	c	xii	21	[De S. Benedicto, Cassinensi Abbate fit die 11. Julii.]	
ix	d	xj	22	*Primum Pascha.*	
viij	e	x	23		
vij	f	ix	24		
vj	*g*	*viij*	25	ANNUNTIATIO & INCARNATIO DOMINI, *Triplex primæ Classis.*	

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				[*A Dominica Palmarum transfertur in Feriam secundam post Octavam Paschæ.*]	
*	a	vij	26	Hermelandi Abbatis *commemoratio.*	c. an. 710.
iiij	b	vj	27	Eutichii Subdiaconi & Sociorum pro divinitate Verbi Alexandriæ occisorum *commem.*	an. 356.
iij	c	v	28		
ij	d	iiij	29		
j	e	iij	30		
*	f	Prid.	31		

¶ Feria VI. post Dominicam Passionis fit Officium de B. Maria compatiente, *Duplex majus.* Si in eamdem Feriam inciderit Festum Annuntiationis, tunc de beata Maria compatiente nihil fit hoc anno.

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	[De S. Maria Ægyptia pœnitente fit die 7. Maii.]	
xxviij	a	iiij	2	Francisci de Paula, institutoris Ordinis Minimorum, *semiduplex.*	anno 1507.
xxvij	b	iij	3		
25. xxvj	c	Prid.	4	[De S. Ambrosio, Mediolanensi Episcopo & Ecclesiæ Doctore fit die 7. Decembris.]	
xxv. xxiiij	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale.*	
xxiij	e	viij			
xxij	f	vij	6		
xxj	g	vj	7		
			8	Galterii Rotomagensis, Abbatis Pontisarensis, *semiduplex.*	anno 1099.
xx	a	v	9	Hugonis, Rotomagensis Pontificis, *simplex.*	an. 730.
xix	b	iiij	10	Gaucherii Rotomagensis	an. 1130.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				Presbyteri, *duplex minus*. *Commem.* Omnium SS. Presbyterorum & Levitarum.	
xviij	c	iij	11	Leonis Papæ & Ecclesiæ Doctoris, *semiduplex.*	an. 461.
xvij	d	Prid.	12		
xvj	e	Idib.	13	Justini, Romæ, Christianæ Religionis Apologistæ, ac Martyris, *simplex.*	an. 167. vel 168.
xv	f	xviij	14		
xiiij	g	xvij	15		
xiij	a	xvj	16		
xij	b	xv	17		
xj	c	xiiij	18	Apollonii Senatoris Romani, Martyris, *simplex.*	c. an. 186.
x	d	xiij	19		
ix	e	xij	20	Martyrum pro solemnitate Paschali occisorum, *simplex.*	an. 459.
viij	f	xj	21	Anselmi Abbatis Beccensis, deinde Cantuariensis Episcopi, *simplex.*	anno 1109.
vij	g	x	22		
vj	a	ix	23	Georgii Martyris, in Oriente. *Commem.*	3. vel. 4. sec.
v	b	viij	24		
iiij	c	vij	25	Marci Evangelistæ, *duplex majus.* *Ultimum Pascha.*	an. 68.
iij	d	vj	26		
ij	e	v	27		
j	f	iiij	28		
*	g	iij	29		
xxix	a	Prid.	30	Eutropii Santonensis Episcopi & Martyris, *simplex.* Adjutoris, Monachi Rotomagensis *commemoratio.* *Prima Ascensio*	c. 3. sec. anno 1131.

MAIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies. Mensis.			Obiere
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi) Apostolorum, *duplex majus.*	1. sec.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alexandrini Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *semiduplex.*	an. 373.
xxvj	d	v	3	Revelatio, seu Inventio S. Crucis, anno 326. *duplex majus. Commem.* S. Alexandri Papæ & Martyris.	an. 326. c. an. 119.
25. xxv	e	iiij	4	Monnicæ Viduæ Tagastensis, *semiduplex.*	an. 387. vel 388.
xxiiij	f	iij	5		
xxiij	g	Prid.	6	Joannis Apostoli & Evangelistæ, ante portam Latinam, *duplex minus.*	c. an. 95.
xxij	a	Non	7	Mariæ Ægyptiæ pœnitentis, *semiduplex.*	c. ann. 421. vel 432.
xxj	b	viij	8		
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinopolitani Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *semiduplex.*	an. 391.
xix	d	vj	10	*Prima Pentecoste.*	
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi *simplex.*	c. an. 475.
xvij	f	iiij	12	Epiphanii, Salaminæ Episcopi, *simplex.*	an. 403.
xvj	g	iij	13		
xv	a	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, Cenobiticæ vitæ institutoris, *simplex.*	an. 348. vel 349.
xiiij	b	Idib.	15		
xiij	c	xvij	16	Martyrum pro Unitate catholica occisorum, *simplex.*	an. 459.
xij	d	xvj	17		
xj	e	xv	18		
x	f	xiiij	19		
ix	g	xiij	20		

MAIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
viij	a	xij	21	[*Primus Terminus Festi Corporis Christi*	
vij	b	xj	22		
vj	c	x	23		
v	d	ix	24		
iiij	e	viij	25	In Ecclesia Metropolitana ad Missam majorem, *commem.* S. Urbani Papæ & Martyris.	an. 230.
iij	f	vij	26		
ij	g	vj	27	Ildeverti, Meldensis Episcopi, *simplex.*	an. 690.
j	a	v	28	Germani, Parisiensis Episcopi, *simplex.*	an. 576.
*	b	iiij	29		
xxix	c	iij	30		
xxviij	d	Prid.	31		

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1		
25. xxvj	f	iiij	2	Pothini, Lugdunensis Episcopi, & Sociorum, Martyrum, *simplex.*	an. 177.
				Commem. SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ, Romanorum Martyrum.	an. 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *duplex minus.*	c. an. 540.
				Ultima Ascensio.	
xxiij	a	Prid.	4		
xxij	b	Non.	5		
xxj	c	viij	6		
xx	d	vij	7		
xix	e	vj	8	Gildardi, Pontificis Rotomagensis, *semiduplex.*	an. 545.
				Commemor. S. Medardi, Noviomensis Episcopi.	an. 529.
xviij	f	v	9		
xvij	g	iiij	10		
xvj	a	iij	11	Barnabæ, Gentium Apos-	c. an. 70.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				toli, *duplex majus.*	
xv	b	Prid.	12		
xiiij	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoste.*	
xiij	d	xviij	14	[De S. Basilio Magno fit die 2. Januarii.]	
xij	e	xvij	15		
xj	f	xvj	16	Cyrici, & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia, Martyrum, *simplex.*	an. 305.
x	g	xv	17		
ix	a	xiiij	18		
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mediolanensium Martyrum, *semiduplex.*	c. 1. sec.
vij	c	xij	20	Latuini, Sagiensis Episcopi, *simplex.*	c. 4. sec.
vj	d	xj	21		
v	e	x	22	Paulini, Nolani Episcopi, *simplex.*	an. 431.
iiij	f	ix	23	Vigilia *cum jejunio.*	
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ. *Triplex secundæ classis.* *Ultimus Terminus Festi Corporis Christi.*	
ij	a	vij	25	De octava Nativ. S. Joannis Baptistæ, *simplex.* *Commem.* S. Prosperi Ecclesiæ Doctoris.	an. 456. vel 457.
j	b	vj	26	De octava Nativ. S. Joannis Bapt. *simplex* : *Commem.* SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyrum.	c. an. 362.
*	c	v	27	Irenæi, Lugdunensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, ac Sociorum ejus, Martyrum, *semiduplex.* *Commem.* Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ.	c. an. 202.
xxix	d	iiij	28	Vigilia *cum jejunio.* *Commem.* Octavæ S. Joannis Baptistæ.	
xxviij	e	iij	29	PETRI ET PAULI Apos-	an. 66.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				tolorum, *Triplex secundæ classis.*	
xxvij	f	Prid.	30	*Commemoratio* S. Pauli Apostoli, *duplex majus: Commem.* S. Petri Apostoli; & Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ.	an. 66.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & ipsius Decollatio, *duplex minus. Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.	an. 32.
25. xxv.	a	vj	2	Visitatio beatæ Mariæ Virginis, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*] *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.	
xxiiij	b	v	3	De Octava SS. Petri & Pauli, *Simplex. Commem.* S. Martialis, Lemovicensis Episcopi.	c. 2. sec.
xxiij	c	iiij	4	De octava S. Petri & Pauli, *simplex.*	
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *simplex.*	
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Petri & Pauli Apostolorum, & Cathedra, seu Pontificatus S. Petri Antiochiæ primùm, deinde Romæ, *duplex minus.*	
xx	f	Non.	7	Pantæni, Presbyteri Alexandrini, *semiduplex.*	c. an. 234.
xix	g	viij	8		
xviij	a	vij	9		
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum matris, Romæ Martyrum, *simplex.*	c. an. 164.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies. Mensis.			Obiere
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21 Martii.) *semiduplex. Translatio circa annum* 660.	an. 543. vel 544.
xv	d	iiij	12	Cleti Papæ & Martyris, *simplex.*	1. sec.
xiiij	e	iij	13		
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episcopi & Doctoris, *semiduplex.*	an. 1274.
xij	g	Idib.	15	Thomæ Aquinatis, Presbyteri & Doctoris, (è 7 Martii.) *semiduplex. Canonizatio an.* 1323.	an. 1274.
xj	a	xvij	16		
x	b	xvj	17	Clari Presbyteri & Martyris Rotomagensis, *semiduplex. Commem.* SS. Sperati & Sociorum ejus, Martyrum Scillitanorum.	c.an.275. an. 200.
ix	c	xv	18		
viij	d	xiiij	19	Arsenii Diaconi Romani, Solitarii Scetis, *simplex.*	an. 445.
vij	e	xiij	20		
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, & Sociorum, *simplex.*	an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *duplex minus.*	1. sec.
iiij	a	x	23	Wandregisili Abbatis Rotomagensis, *semiduplex.*	an. 667.
iij	b	ix	24	Vigilia *sine jejunio.*	
ij	c	viij	25	Jacobi Zebedæi Apostoli, *duplex majus. Commem.* S. Christophori Martyris in Licia.	an. 44. 3. sec.
j	d	vij	26	Annæ Matris B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	
*	e	vj	27		
xxix	f	v	28		
xxviij	g	iiij	29	Lazari, Marthæ Christi hospitæ & Mariæ Sororum ejus, *semiduplex.* (è	1. sec.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
ij	d	x	23	Vigilia *sine jejunio.*	
j	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli, *duplex majus.*	1. sec.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Francorum Regis, *duplex majus.*	an. 1270.
xxix	g	vij	26	Audoëni, Rotomagensis Pontificis, (è die 24.) *duplex minus.*	an. 683.
xxviij	a	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *simplex. Commem.* S. Viviani, Santonensis Episcopi.	an. 542. c. 6. sec.
xxvij	b	v	28	Augustini Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex minus.*	an. 430.
xxvj	c	iiij	29		
25. xxv.	d	iij	30		
xxiv	e	Prid.	31		
				SEPTEMBER.	
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii Abbatis in Occitania, *simplex. Commem.* S. Lupi, Senonensis Episcopi.	an. 552. vel 558. an. 623.
xxij	g	iiij	2		
xxj	a	iij	3	Gregorii Papæ, & Ecclesiæ Doctoris (è 12 Martii) *Ordinatio anno* 590. *duplex minus.*	an. 604.
xx	b	Prid.	4		
xix	c	Non.	5		
xviij	d	viij	6		
xvij	e	vij	7	Clodoaldi Presbyteri, *simplex.*	an. 561.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ classis*	
xv	g	v	9	De Octava Nativitatis B. Mariæ. *Commemoratio.* S. Gorgonii in Bithynia Martyris.	c. an. 303.

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere.
xiiij	a	iiij	10	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xiij	b	iij	11	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xij	c	Prid.	12	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
xj	d	Idib.	13	De Octava Nativitatis B. Mariæ.	
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, *duplex minus*. (Imperante Heraclio *an.* 628.) *Commem.* Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ.	an. 628.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis beatæ Mariæ, *duplex minus*.	
viij	g	xvj	16	Cornelii Papæ & Martyris, & Cypriani, Carthaginensis Episcopi & Martyris, & Ecclesiæ Doctoris. (è 14.) *semiduplex*. *Commem.* S. Euphemiæ, Chalcedonensis Virginis & Martyris.	an. 252. an. 258. c. an. 307.
vij	a	xv	17		
vj	b	xiiij	18	Sinerii Abrincensis Episcopi, *semiduplex*.	c. an. 565.
v	c	xiij	19	Januarii, Beneventi Episcopi & Martyris, *simplex*,	c. 4. sec.
iiij	d	xij	20		
iij	e	xj	21	Laudi Constantiensis Episcopi, *simplex*, [De S. Matthæo Apostolo & Evangelista fit Feriâ quintâ Quatuor Temporum.]	an. 566. vel 567.
ij	f	x	22	Mauricii & Sociorum, Martyrum, *semiduplex*.	an. 286.
j	g	ix	23	Lini Papæ & Martyris, *simplex*. *Commem.* S. Theclæ, Iconii Vir-	c. an. 78. c. fin. 1. s.

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
				ginis & Martyris.	
*	a	viij	24	Geremari, Abbatis Rotomagensis, *semiduplex.*	an. 658.
xxix	b	vij	25	Firmini Ambianensis Episcopi & Mart. *simplex.*	c.an.287.
xxviij	c	vj	26		
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani Fratrum, Martyrum, *semiduplex.*	c.an.303.
25. xxvj	e	iiij	28		
xxv.xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & omnium Angelorum, *Triplex secundæ classis.*	
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Stridoniensis Presbyteri, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex minus.*	an. 420.
				OCTOBER.	
xxij	a	Cal.	1	Remigii, Remensis Episcopi, (è 31 Januarii) *Translatio anno* 852. *simplex.* ¶ *Dominica prima Octobris, celebratur* ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS Ecclesiæ Metropolitanæ Rotomagensis, & aliarum Ecclesiarum totius Diœcesis, *Triplex primæ classis.* Intra Octavam, *semiduplex.*	an. 533.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *semiduplex. Commem.* S. Leodegarii, Augustodunensis Episcopi & Martyris.	an. 685.
xx	c	v	3		
xix	d	iiij	4	Francisci Assisiatis in Umbria, institutoris Ordinis Minorum, *semidup.*	an. 1225. vel 1226.

Commemoratio

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Litt Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xviij	e	iij	5		
xvij	f	Prid.	6	*Commemoratio* S. Brunonis Monachi, institutoris Ordinis Cartusianorum, Et S. Fidei, Aginnensis Virginis & Martyris.	an. 1101. c. an. 287.
xvj	g	Non.	7		
xv	a	viij	8	¶ *Dominica secunda Octobris*, Festivitas SS. NICASII ac MELLONI qui Rotomagensem Ecclesiam fundaverunt, *Triplex primæ classis.*	c. 2. sec.
xiiij	b	vij	9	Dionysii, Parisiensis Episcopi & Sociorum ejus Martyrum, *duplex minus. Commem.* S. Dionysii Areopagitæ, primi Athenarum Episcopi & Martyris.	c. 2. sec. c. an. 95.
xiij	c	vj	10	Evodi, Pontificis Rotomagensis, *simplex.*	an. 549.
xij	d	v	11		
xj	e	iiij	12		
x	f	iij	13		
ix	g	Prid.	14		
viij	a	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis Virginis Ordinis Carmelitarum instauratricis, *semiduplex.*	an. 1582.
vij	b	xvij	16	¶ *Dominica tertia Octobris*, Festivitas S. ROMANI, Pontificis Rotomagensis, *Triplex primæ Classis.* Intra Octavam *semiduplex.*	an. 646.
vj	c	xvj	17		
v	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*]	1. sec.
iiij	e	xiiij	19	Justi Martyris, *simplex.*	vi. sec.
iij	f	xiij	20		
ij	g	xij	21	Hilarionis, Abbatis in	an. 371.

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				Palæstina, *simplex*. *Commem.* SS. Ursulæ & Sociarum, Virginum.	4. vel. 5. s.
j	a	xj	22	*Feria secunda post Dominicam IV. Octobris*, Commemoratio omnium SS. Rotomagensium Pontificum.	
*	b	x	23		
xxix	c	ix	24		
xxviij	d	viij	25		
xxvij	e	vij	26		
xxvj	f	vj	27	Vigilia.	
25. xxv.	g	v	28	Simonis & Judæ Apostolorum, *duplex majus*.	1. sec.
xxiiij	a	iiij	29		
xxiij	b	iij	30		
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio*. *Commem.* S. Quintini, apud Augustam Veromanduorum Episcopi & Martyris.	an. 287.

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Solemne*.	
xx	e	iiij	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *duplex majus*.	instituta an. 998.
xix	f	iij	3	De Octava Omnium Sanctorum.	
xviij	g	Prid.	4	De Octava Omnium Sanctorum.	
xvij	a	Non.	5	De Octava Omnium Sanctorum.	
xvj	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum.	
xv	c	vij	7	De Octava Omnium Sanctorum	
xiiij	d	vj	8	Veneratio SS. Reliquia-	

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				rum & Octava omnium Sanctorum, *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana, *Triplex secundæ classis.*]	
xiij	e	v	9	Caroli, Mediolanensis Episcopi (è 3.) *semiduplex.*	an. 1584.
xij	f	iiij	10		
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis Episcopi, (ex 8.) *duplex majus.* (In Metrop. *Tripl. ij. classis.*)	c.an.397.
x	a	Prid.	12	Martini Papæ & Martyris, (è 16 Septembris) *simplex.*	an. 655.
ix	b	Idib.	13	Bricti, Turonensis Episcopi, *simplex.* [In Ecclesia Metropolitana, *duplex majus.*]	c.an.444.
viij	c	xviij	14	Laurentii de Augo, Dubliniensis Episcopi, *semiduplex.*	an. 1181.
vij	d	xvij	15	Maclovii, Alethensis Episcopi, *simplex. Commem.* S. Sidonii Abbatis Rotomagensis.	c.an.565. c.an.689.
vj	e	xvj	16		
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Neocæsareæ Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, *semiduplex. Commem.* S. Dionysii, Alexandrini Episcopi.	c.an.270. c.an.264.
iiij	g	xiiij	18	S. Romani Diaconi & Martyris, *simplex.*	c.an.363.
iij	a	xiij	19		
ij	b	xij	20		
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *duplex majus.*	
*	d	x	22	Cæciliæ Virginis & Martyris; *duplex minus.*	2. vel 3. sec.
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & Martyris, *semiduplex.*	an. 100.

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Romani Martyris, *simplex*. *Commem.* S. Anastasiæ, Romanæ Viduæ & Martyris.	an. 304. an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *semiduplex*.	
25. xxvj	a	vj	26		
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima sedes Adventûs.*	
xxiij	c	iiij	28		
xxij	d	iij	29	Vigilia. & *Commem.* S. Saturnini, Tolosani, Episcopi & Martyris.	an. 250.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ Apostoli, *duplex majus*.	c. an. 70.
				DECEMBER.	
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomensis Episcopi, (è 30. Novembris) *semiduplex*. *Commem.* S. Candidi, Trajectensis Episcopi.	c. an. 659. c. 5. sec.
xix	g	iiij	2		
xviij	a	iij	3	*Commem.* S. Francisci Xaverii Presbyteri. *Ultima sedes Adventûs.*	an. 1552.
xvij	b	Prid.	4		
xvj	c	Non.	5		
xv	d	viij	6	Nicolai, Mirensis Episcopi in Licia, *duplex minus*.	3. 4. vel 5. s.
xiiij	e	vij	7	Ambrosii, Mediolanensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris (è 4. Aprilis.) *Ordinatio anno* 374. *duplex minus*.	an. 397.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Triplex primæ classis*.	
xij	g	v	9	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
xj	a	iiij	10	*Commem.* Octavæ Con-	

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis			Obiere
				ceptionis B. Mariæ.	
x	b	iij	11	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
ix	c	Prid.	12	Joseph Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Martii) *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana *triplex secundæ classis.*] *Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	1. sec.
viij	d	Idib.	13	*Commem.* S. Luciæ Syracusanæ Virginis & Martyris; & Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	an. 304. vel 305.
vij	e	xix	14	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	
v	g	xvij	16		
iiij	a	xvj	17		
iij	b	xv	18		
ij	c	xiiij	19		
j	d	xiij	20	Vigilia.	
*	e	xij	21	Thomæ Apostoli, *duplex majus.*	1. sec.
xxix	f	xj	22		
xxviij	g	x	23		
xxvij	a	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*	
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI, *Solemne.*	
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, Diaconi & Protomartyris, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 33.
xxiiij	d	vj	27	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	c. an. 100.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
xxij	f	iiij	29	Thomæ, Cantuariensis Episcopi & Martyris, *duplex minus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 1170.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octavam Nativitatis Domini, *duplex minus. Commem.* S. Ursini, Bituricensis Episcopi.	circa 2. sec.
19. xx	a	Prid.	31	Silvestri Papæ, *duplex minus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 335.

Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.			Obiere
				ceptionis B. Mariæ.	
x	b	iij	11	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
ix	c	Prid.	12	Joseph Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Martii) *duplex majus.* [In Ecclesia Metropolitana *triplex secundæ classis.*] *Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	1. sec.
viij	d	Idib.	13	*Commem.* S. Luciæ Syracusanæ Virginis & Martyris ; & Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	an. 304. vel 305.
vij	e	xix	14	*Commem.* Octavæ Conceptionis B. Mariæ.	
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. Mariæ Virginis, *duplex minus.*	
v	g	xvij	16		
iiij	a	xvj	17		
iij	b	xv	18		
ij	c	xiiij	19		
j	d	xiij	20	Vigilia.	
*	e	xij	21	Thomæ Apostoli, *duplex majus.*	1. sec.
xxix	f	xj	22		
xxviij	g	x	23		
xxvij	a	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*	
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI, *Solemne.*	
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, Diaconi & Protomartyris, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	an. 33.
xxiiij	d	vj	27	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	c.an.100.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *duplex majus. Commem.* Octavæ Nativitatis Domini.	

res; ita tamen ut non terga vertant altari] Tum legitur Lectio voce distinctà, vel in ambone vel in medio chori, ita ut commodè ab astantibus possit audiri.

Recitatio trium Lectionum ac totidem Responsoriorum cum *Gloria Patri*, in fine ultimi Responsorii in unoquoque Nocturno communior est regula: additur tamen quarta aut decima Lectio sine Responsorio quando in Officio Nocturno fit commemoratio, de Dominica quidem aut Feria majore per Evangelium cum Homilia; de Sancto autem per ejus Legendam seu Historiam.

Dictis Lectionibus omnibus & Responsoriis, dicitur *Te Deum* in quibuslibet Festis nisi aliter notetur; & in Dominicis præterquam in Adventu & à Septuagesima ad Pascha.

In fine Officii Nocturni (nisi immediatè sequantur Laudes) dicitur *Dominus vobiscum* post versum Sacerdotalem [præmissis, si Officium fiat de Feria majore aut media, precibus ut ad Tertiam] deinde Oratio ut ad Laudes Matutinas; quæ integrè concluditur: & repetito *Dominus vobiscum*, dicitur *Benedicamus Domino*; additur Versus *Fidelium* & *Pater noster*: & tunc ante Laudes Matutinas dicitur secretò *Pater* & *Ave*.

DE LAUDIBUS MATUTINIS.

FInito Officio Nocturno, statim Celebrans incipit à Versu Sacerdotali; & post *Deus in adjutorium* dicuntur tres Psalmi cum Cantico & alio Psalmo sub quinque Antiphonis, vel sub unâ si sic notetur: deinde Capitulum, Hymnus, Versus & Canticum Evangelicum, *Benedictus Dominus, &c.* cum sua Antiphona.

Dictâ post Canticum *Benedictus*, Antiphonâ, Celebrans (præmissis, si dici debeant, precibus) stans dicit: *Dominus vobiscum* & *Oremus*. Tum cantat Orationem cum integra conclusione, repetit *Dominus vobiscum*, & dicitur: *Benedicamus Domino*.

Posteà fiunt commemorationes, si quæ occurrant, & suffragia, si fieri debeant.

Fit commemoratio per Antiphonam quæ aliàs diceretur ad *Benedictus* (in Vesperis, ad *Magnificat*) cum Versu qui diceretur post Hymnum, & Oratione. Sed ne iterentur eadem Antiphona & Versus quando plures sumi debent ex eodem Communi, dicuntur ad Laudes Matutinas ut in Vesperis, ac vice versâ: Oratio commemorationis quæ fit ultimo loco integrè concluditur; post *Dominus vobiscum*, dicitur *Benedicamus Domino*, &

submissâ voce *Fidelium animæ*, *&c.* deinde *Pater noster* secretò.

[Si immediatè sequatur Prima, statim post *Benedicamus Domino*, incipitur absolutè : quod observandum est quoties duæ horæ continuè recitantur.]

DE PRIMA HORA.

Dictis secretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus in adjutorium*, *&c.* deinde Hymnus *Jam lucis*, &c. tres Psalmi & una Antiphona. [Ante Antiphonam in Officio de Dominica, exceptis Dominicis intrà Octavas etiam ritûs simplicis, nisi aliter notetur, in modum quarti Psalmi additur Symbolum *Quicunque.*]

Post Antiphonam dicitur Capitulum, & Responsorium breve cum suo versu. Posteà Preces seu Litaniæ (si dicendæ sint) tandem *Dominus vobiscum.* Oratio *Domine Deus.* Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum*, & dicitur *Benedicamus Domino*, ℟. *Deo gratias.*

Deinde, nisi priùs recitanda sit Prima de B. Maria, in Choro aut in Capitulo legitur Martyrologium.

Post Martyrologium, vel statim post *Benedicamus* dicitur ℣. *Pretiosa* cum Oratione *Sancta Maria.*

Tum nisi sit Festum in populo, dicuntur preces *Deus in adjutorium*, &c.

Posteà Lector eo ritu quo in Lectionibus Officii Nocturni petit Benedictionem dicens, *Jube*, *Domne*, *benedicere*, & Celebrans benedicit, dicens : *Bonitatem*, *&c.* Chorus respondet : *Amen.* Lector legit Canonem, qui semper terminatur his verbis : *Tu autem*, *Domine*, *miserere nostri.* ℟. *Deo gratias.*

Si appositus fuerit Canon in Proprio Sanctorum, hic solus legitur.

DE HORIS TERTIA, SEXTA ET NONA.

Dictis secretò *Pater* & *Ave* dicitur *Deus in adjutorium*, &c. deinde Hymnus, ut in Psalterio : tres Psalmi & una Antiphona : tùm Capitulum & Responsorium breve cum suo versu, denique Celebrans [præmissis precibus si dicendæ sint] stans dicit *Dominus vobiscum*, & *Oremus*; post Orationem repetit *Dominus vobiscum*, subdit *Benedicamus Domino*, ac submissâ voce *Fidelium*, & *Pater noster* secretò.

DE VESPERIS.

A *Vesperis præcedentis diei incipit Officium festivum Semiduplex & suprà, & terminatur dicto Completorio*

propriæ diei. Officium Festivum Simplex incipit à Capitulo Vesperarum diei præcedentis, & terminatur dictâ Nonâ.

Feriale Officium incipit ubi deficit Festivum.

Dictis secretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus, in adjutorium*, &c. Deinde quinque Psalmi sub quinque Antiphonis, vel sub una si sic notetur : posteà Capitulum (cui additur Responsorium si dicendum sit) denique Hymnus, Versus, Canticum Evangelicum *Magnificat*, &c. cum sua Antiphona. Cetera omnia ut in Laudibus Matutinis.

DE COMPLETORIO.

ABsolutè incipitur à Versu *Converte nos*, deinde *Deus, in adjutorium*, &c. tùm recitantur tres Psalmi cum una Antiphona, Capitulum, Hymnus, Versus & Canticum *Nunc dimittis*, cum sua Antiphona : tùm [præmissis, si dicendæ sint, precibus] Celebrans stans dicit, *Dominus vobiscum*, & *Oremus*, ac post Orationem repetit *Dominus vobiscum*, subdit *Benedicamus Domino*, ac submissâ voce *Benedicat & custodiat*, &c.

Ex devotione additur una ex Antiphonis ad B. Mariam cum Versu & Oratione pro tempore, ut habetur in fine Psalterii, deinde *Pater, Ave* & *Credo.*

MONITA.

PSalmi dicuntur quotidiè ad omnes Horas de Feria occurrente, nisi aliter notetur.

Si Officium recitetur, id est, celebretur sine cantu, ante Psalmos & Cantica omittitur impositio Antiphonæ.

Qui privatim recitat ante Benedictiones dicit : *Jube, Domine, &c.* non *Domne.* Ante & post Orationes, licèt sit Sacerdos, dicit : *Domine, exaudi*, &c. non *Dominus vobiscum.* Ad Primam & Completorium, quando fit confessio, semel dicit : *Confiteor*, omissis his vocabulis *Tibi, pater; te, pater; vobis fratres; vos fratres*, deinde dicit : *Misereatur nostri omnipotens Deus, & dimissis peccatis nostris, perducat nos ad vitam æternam. Amen.*

DE OFFICIO FERIALI.

FIt Officium Feriale minus, quando nullum aliud occurrit Officium.

Fit Officium Feriale medium per totum Adventum, quando non occurrit Dominica, vel Festum semidu- *aut suprà.*

Fit Officium Feriale majus in quatuor Temporibus

Vigiliis, & ultimo quatriduo intrà Hebdomadam Quinquagesimæ, ac per totam Quadragesimam, exceptis Dominicis & Festis de quibus fieri debet Officium.

In Feriis mediis & majoribus (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, Quatuor temporibus Pentecostes & Vigiliis quæ celebrantur sine jejunio) ad omnes Horas preces flexis genibus recitantur, & post Orationem, quam Celebrans solus stans dicit, omnes surgunt.

De Feriis mediis ac majoribus semper fit saltem commemoratio, cui non additur *Alleluia*, etiamsi Officium fiat de Festo Triplici secundæ classis aut suprà.

Feria quarta in capite jejunii excludit etiam Solemnia: admittit tamen commemorationes, si occurrant.

Non fit Officium aut Commemoratio cujusquam Festi ultimo triduo majoris Hebdomadæ, nec primo biduo post Pascha & Pentecosten.

Non fit Officium cujusquam Festi, sed Commemoratio tantùm primo triduo majoris Hebdomadæ, ac ultimo quatriduo post Pascha & Pentecosten, itemque in Vigilia Pentecostes.

Vigilia, si inciderit in Dominicam vel in Festum Triplex aut in Octavam, Officium aut Commemoratio Vigiliæ atque etiam jejunium si præceptum fuerit fiunt per anticipationem in die præcedenti. De Vigiliis tamen Nativitatis & Epiphaniæ Domini Officium fit etiam in Dominica.

DE OFFICIO SIMPLICI.

PRidiè in Vesperis, Antiphonæ & Psalmi de Feria, Capitulum, Hymnus, Versus & Antiphona ad *Magnificat* & Oratio de Sancto: tùm commemorationes (si quæ occurrant) & suffragia.

Completorium, ut in Officio Feriali minore.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, Versus, Absolutio & duæ priores Benedictiones de Feria. Duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ, secundam scilicet primæ adjungendo: Duo priora Responsoria erunt secundum & tertium Feriæ dempto *Gloria Patri.* Tertia Lectio cum Benedictione & Responsorio de Sancto: denique *Te Deum.*

Ad Laudes Matutinas, Versus sacerdotalis, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad *Benedictus* & Oratio de Sancto: tùm commemorationes (si quæ occurrant) & suffragia.

Ad Primam, Capitulum *Regi seculorum* nisi aliter notetur; ℟. br. Preces, &c. ut in Psalterio; quandoque tamen mutatur ℣. ℟. brevis.

Ad alias Horas, Capitula & Responsoria brevia cum Oratione de Sancto.

Dictâ Nonâ terminatur Officium Simplex.

DE OFFICIO SEMIDUPLICI.

IN primis Vesperis, Antiphonæ de Sancto; cetera ut in Officio Simplici.

Ad Completorium, nisi aliter notetur, Psalmi, Antiphonæ & Capitulum de Feria: Hymnus *Dona Deus.* ℣. & reliqua ut in Dominica.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium & Hymnus de Sancto: Psalmi de Feria, terni sub Antiphonis de Communi, hoc ordine: Feriis II. & V. è 1. Nocturno; Feriis III. & VI. è 2. Nocturno; Feria IV. & Sabbato è 3. Nocturno. ℣. & ℟℟. ex eodem Nocturno, desumuntur quo Antiphonæ: Lectiones, ut in Officio Simplici; denique *Te Deum.*

Ad Laudes Matutinas & Horas, omnia ut in Officio Simplici, omissis precibus ad Primam.

Ad secundas Vesperas & Completorium, omnia ut pridiè.

DE OFFICIO B. MARIÆ IN SABBATO.

IN omnibus Sabbatis, extrà Octavas, Ferias majores & medias; ac nisi occurrat Festum Semiduplex aut suprà; vel ponendum sit Officium alicujus Dominicæ post Epiphaniam aut post Pentecosten, fit Officium de B. Maria, ut suo loco notatur, incipiendo à Vesperis Feriæ VI.

Ad Vesperas præcedentis Semiduplicis aut suprà, fit tantùm Commemoratio de B. Maria in Sabbato, & Completorium dicitur integrè de præcedenti.

DE OFFICIO DUPLICI MINORE.

OMnia ut in Officio Semiduplici, his exceptis: Non fiunt suffragia.

In primis Vesperis post Capitulum dicitur ℟.

Ad Officium Nocturnum, I. Lectio de Scriptura occurrente (tribus in unam coactis.) II. Lectio de Sancto: III. de Evangelio & Homilia.

DE DOMINICA.

QUando non fit Officium de Dominica, de ea semper fit commemoratio in utrisque Vesperis, Nocturno & Laudibus Matutinis.

Dominicæ, I. Adventûs, I. Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, ac in Albis depositis excludunt etiam Solemnia.

Dominicæ, II. III. IV. Adventûs; Septuagesimæ, Sexagesimæ, Quinquagesimæ, & II. III. IV. Quadragesimæ admittunt tantùm Solemnia & Triplicia primæ Classis.

Dominicæ reliquæ admittunt Duplicia Majora, cetera excludunt.

Una Dominica ferè sexies in septennio abundat, cujus commemoratio fit vel Sabbato ante Septuagesimam vel Sabbato ante Dominicam XXIII. post Pentecosten eo ritu qui in Proprio loco notatur.

Nimirum posita sunt Officia sex Dominicarum post Epiphaniam, sed propter advenientem Septuagesimam non semper suo loco celebrari possunt illa Officia. *Transponuntur* hoc in casu post Pentecosten à Dominica XXIII. ad ultimam. Sæpissime autem contingit ut Officium alicujus ex illis Dominicis supersit nec ante ultimam Dominicam post Pentecosten possit habere locum & tunc est Dominica abundans, cujus commemoratio fit Sabbato ante Septuagesimam.

Pariter si celebratæ fuerint sex Dominicæ post Epiphaniam, aliquando propter occursum Adventûs non poterunt celebrari viginti quatuor Dominicæ post Pentecosten; illa Dominica quæ non potest celebrari, scilicet Dominica XXIII. est Dominica abundans & anticipatur Sabbato præcedenti.

Quando autem adsit Dominica abundans indicatur in Tabula temporaria per hanc notam † adjunctam numero Dominicarum post Epiphaniam & post Pentecosten.

Dominicâ intrà Octavas fit totum Officium de Dominica ut in Psalterio incipiendo à Vesperis Sabbati cum commemoratione Octavæ: de Dominicis intrà Octavas Festorum Domini, fit Officium ut in Proprio de Tempore.

DE OFFICIO DUPLICI MAJORE.

OMnia ut in Officio Duplici Minore, exceptis quæ sequuntur.

Ad Officium Nocturnum novem dicuntur Antiphonæ, ℣. & ℟℟. desumuntur è Nocturno de communi secundum Feriam occurrentem, nisi sint propria.

DE OFFICIO TRIPLICI SECUNDÆ CLASSIS.

OMnia ut in Officio Duplici Majore, exceptis quæ sequuntur.

Antiphonæ ad *Magnificat* & *Benedictus*, triplicantur; id est ter dicuntur : 1°. ante Canticum Evangelicum, 2°. ante *Gloria Patri*, 3°. post *Sicut erat* : & prædictis Antiphonis ac Commemorationibus, sicut & ℣℣. omnibus, etiam Completorii, excepto ℣. *Converte nos* additur *Alleluia*.

De simplici Commemoratione, si occurrat, fit ad Laudes tantùm : de Die autem intrà Octavam ritûs Simplicis omninò siletur.

Ad Horas, ℟℟. brevibus additur pro reclamatione * *Alleluia, alleluia*.

Ad utrasque Vesperas, post Capitulum dicitur ℟.

DE OFFICIO TRIPLICI PRIMÆ CLASSIS.

OMnia ut in Officio Triplici Secundæ Classis, exceptis quæ sequuntur.

In primis Vesperis, non fit Commemoratio præcedentis, nisi sit Duplex Majus aut suprà.

Ad Officium Nocturnum, tria dicuntur Nocturna.

Ad secundas Vesperas, de quocunque Officio (excepto Simplici) fit Commemoratio.

DE OFFICIO SOLEMNI.

OMnia ut in Triplici Primæ Classis, exceptis quæ sequuntur.

Ad Officium Nocturnum, Invitatorium repetitur integrè post quemlibet ℣. Psalmi *Venite exultemus*, & bis post *Gloria Patri*.

Ad Secundas Vesperas non fit Commemoratio nisi de Duplici aut suprà.

DE OCTAVIS.

NOn fit Octava de ullo Festo in Quadragesimâ, nec extrà Quadragesimam, nisi de Festo Triplici Secundæ Classis aut suprà.

Intrà Octavam Officii Solemnis, ritus est Semiduplex [est tamen Duplex Minus intrà Octavam Nativitatis Domini, Paschæ & Pentecostes] Dies verò Octava est semper Duplex Majus. ℟℟℟. brevibus, Antiphonis ad *Benedictus* & *Magnificat*, ℣℣. omnibus, etiam Commemorationum (nisi sint Feriæ Majoris) & Completorii additur *Alleluia*, ut in Die : in Dominicis tamen & Festis occurrentibus intrà Octavam, additur soli

Commemorationi de Octava, nisi Solemne sit Festum Domini.

Intrà Octavam Officii Triplicis Primæ Classis, ritus est Semiduplex. Dies verò Octava Duplex Minus. ℟℟. brevibus ℣℣. &c. non additur *Alleluia* nisi in die Octava tantùm.

Intrà Octavam Officii Triplicis Secundæ Classis, ritus est Simplex : & observantur quæ suprà de Officio Simplici, exceptis precibus ; Dies verò Octava est Semiduplex.

Intrà Octavam & in Die Octavâ ℟℟. brevibus, ℣℣. &c. non additur *Alleluia.*

Intrà Octavas Sanctorum etiam ritûs Simplicis, ad Completorium dicitur Hymnus *Dona Deus*, nisi aliter notetur.

Si non fiat Officium de Octava, Completorium (exceptis Octavis Festorum Domini) dicitur de Festo.

Intrà Octavam Corporis Christi propter reverentiam SS. Sacramenti, ritus est Duplex Minus ; nec fit Officium Festi nisi Triplicis Secundæ Classis aut suprà : ℟℟. brevibus, ℣℣. &c. additur *Alleluia* ut in Die.

In Adventu fit tantùm Commemoratio de diebus intrà Octavas : Dies tamen Octava est Duplex Minus, sed ℣℣. ℟℟. brevibus, &c. non additur *Alleluia.*

Intrà Octavam Epiphaniæ non fit Officium de ullo Festo, etiam Solemni ; & omittitur Commemoratio de Virgine Dei-para.

ANNOTATIONES PRO TEMPORE PASCHALI.

TEmpus Paschale incipit à Primis Vesperis Sancti Diei Paschæ ; & Sabbato post Pentecosten dictà nonâ terminatur.

In fine omnium Antiphonarum. ℣℣. & ℟℟. dicitur *Alleluia.*

Officium in Festis fit ut per annum, his exceptis :

1°. Completorium semper dicitur ut in Feriis Temporis Paschalis, nisi aliter notetur.

2°. Ad Officium Nocturnum, Invit. *Justi in perpetuum vivent,* * *Alleluia*, nisi proprium assignetur, tres Psalmi in Proprio de Tempore notati. Ad Laudes & Vesperas Psalmi de Feria occurrente.

3°. Ad Horas dicuntur Psalmi de Dominica. ℟℟. brevibus additur duplex *Alleluia.*

Ad Primam dicitur Capitulum & ℟. breve ut in Feriis Temporis Paschalis.

In Officio Simplici, Vesperæ usque ad Capitulum, &

Nocturnum usque ad Tertiam Benedictionem dicuntur ut in Feriis Temporis Paschalis.

In Officio Semiduplici, dicitur Ad Nocturnum unica Antiphona quæ est prima Nocturni de Communi secundùm Feriam occurrentem, nisi aliter notetur.

In Officio Duplici, & suprà omittitur tertia Lectio Ferialis de Epistola Apostoli.

In Duplicibus Majoribus & suprà dicuntur tres Antiphonæ Nocturni de Communi secundùm Feriam occurrentem, nisi sint propriæ.

Fit Commemoratio de Cruce usque ad Ascensionem, nisi sit Festum Triplex aut suprà.

DE OCCURRENTIA.

OFficia dicuntur sibi occurrere quando incidunt in eumdem diem.

Si duo plurave Officia sibi occurrant, Officium fiet de digniore: minus dignum aut transfertur, aut anticipatur, aut hoc anno siletur, aut de eo fit Commemoratio.

Festa Mobilia non transferuntur.

Festa Simplicia & Semiduplicia nec anticipantur nec transferuntur.

Festa Duplicia etiam Majora si incidant in Feriam Majorem vel anticipantur vel transferuntur.

De die Octava, si inciderit in Festum Triplex Secundæ Classis aut suprà, vel in Feriam quatuor Temporum, fit tantum Commemoratio.

Si contingat transferri Festum quod celebratur cum Octava, de die Octava fit Officium perindè ac si Festum non fuisset translatum.

DE CONCURRENTIA.

COncurrere dicuntur duo Officia quando alterum antè incipit, quàm alterum terminari extrà concursum debeat, quod nisi in Vesperis non accidit.

In concursu duorum Officiorum, attendendum est ad gradum & ad dignitatem. Gradus intelligitur per denominationem in Rubrica appositam; dignitas per objectum Festi. Sic Festa Domini ceteris digniora sunt; Festa Deiparæ ceterorum Sanctorum Festis præeunt, Festa Apostolorum ceteris omnibus, quæ inter se ejusdem sunt dignitatis. Solemne Triplici Superius est, Triplex Duplici, & sic de aliis.

Si duo concurrentia sint ejusdem gradûs & dignita-

tis, Vesperæ dicuntur de Festo præcedenti usque ad Capitulum; quod cum reliquis dicitur de sequenti & fit Commemoratio præcedentis.

Si concurrentium æquales sint gradus, Vesperæ dicuntur de digniore, cum alterius Commemoratione: si diversi sint gradus, Vesperæ dicuntur de superiore cum Commemoratione inferioris.

Ut autem faciliùs intelligatur quid in occursu vel concursu faciendum sit, è superioribus Rubricis ordinatæ sunt duæ Tabulæ, in quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum sit Officium, si plura eadem die occurrant Festa; in secunda vero, de quo Officio dicendæ sint Vesperæ, quando Officium unius Diei concurrit cum Officio diei sequentis. Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur. Primùm inveniatur numerus positus in illo quadrangulo, in quo Festa de quibus est controversia, eodem die occurrunt; deinde consulatur regula juxta eumdem numerum descripta; & ex ea clarè videbitur quid sit agendum. Exempli gratià, quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Solemne & Simplex, est in angulo superiori primæ Tabellæ in quo signatus est numerus 4. quia si ad eum quadrangulum, tam Solemne quam Simplex è suis locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum infrà apposita sic habet: *Officium Mobilis, silentium fixi.* Id est: fit Officium de Solemni, nihil vero de Simplici; & sic in Festis concurrentibus in secunda Tabula, in qua hæc verba *de primo* intelliguntur de Officio quod nondum terminatur, verba autem *de secundo* intelliguntur de Officio diei sequentis.

Ad illarum Tabularum intelligentiam præmittitur alia Tabula exhibens gradus & distinctionem Officiorum.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES dicendæ ante Lectiones Nocturnorum.

DOMINICA,

Et in Officiis novem Lectionum.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus. 3. *Reg.* 8. 58. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Deus spei répleat nos omni gáudio, & pace in credendo. *Rom.* 15. 13. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5. 20. ℟. Amen.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio.

DA Dómine, mercédem sustinéntibus te, & exaudi oratiónes servórum tuórum, *Eccli.* 36. 18. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Eph.* 1. 3. ℟. Amen.

2. Superabundet in nobis grátia Dómini nostri, cum fide & dilectióne. 1. *Timot.* 1. 14. ℟. Amen.

3. Ipse Spíritus póstulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus. *Rom.* 8. 26. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio.

DIrige nos, Deus, in viam justítiæ, & sciant omnes, qui hábitant terram, quia tu es Deus conspector seculórum. *Eccli.* 36. 19. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Misericórdia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. *Tim.* 1. 2. ℟. Amen.

2. Cháritas Dei diffundátur in córdibus nostris per Spíritum sanctum. *Rom.* 5. 5. ℟. Amen.

3. Evangélium virtus Dei, sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1. 16. ℟. Amen.

Si legatur Evangelium ex ambone, dicitur

Super montem excelsum ascende tu, qui evangelízas Sion. *Isai.* 40. 9. ℟. Amen.

Si pro decima Lectione legitur aliud Evangelium cum Homilia, Benedictio erit,

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii Jesu Christi, qui est imágo Dei. 2. *Corint.* 4. 4. ℟. Amen.

Si verò decima Lectio sit de Sancto, Benedictio erit

TABULA II. De Concurrentia.

Si Officium quod nondum terminatur concurrat cum Officio diei sequentis,

Si Officium quod nondum terminatur	Simplici.	Semiduplici.	Octavâ.	Duplici Minore.	Dominicâ per annum.	Duplici Majore.	Dominicâ privilegiatâ.	Triplici secundæ Classis.	Triplici primæ Classis.	Solemni.
Solemne,	3	3	1	1	1	1	1	1	1	6
Triplex 1. Classis,	3	1	1	1	1	1	1	1	6	4
Triplex 2. Classis	1	1	1	1	1	1	1	6	4	4
Dom. privilegiata,	1	1	1	1	o	1	o	4	4	4
Dom. per annum,	1	1	1	1	o	4	o	4	4	4
Duplex majus,	1	1	6	1	1	6	1	4	4	4
Octava,	1	1	4	1	4	4	4	4	4	4
Duplex minus,	1	1	6	2	4	4	4	4	5	5
Semiduplex,	1	2	4	4	4	4	4	4	5	5
Dies intrà Octav. Semid.	1	4	4	4	4	4	4	4	5	5

1. Vesperæ de 1. Commem. de 2.
2. Vesperæ de 1. à Capitulo de 2.
3. Vesperæ de 1. Silentium de 2.
4. Vesperæ de 2. Commem. de 1.
5. Vesperæ de 2. Silentium de 1.
6. Vesperæ de digniore, Comm. de altero.

In his duabus Tabulis (o) significat occursum, vel concursum talem nunquam reperiri.

Absolutiones & Benedictiones sumuntur secundùm Feriam, hoc ordine, scilicet:

Feriâ II. & V. ex I. Nocturno.

Feriâ III. & VI. ex II. Nocturno.

Feriâ IV. & Sabbato ex III. Nocturno; sed loco tertiæ Benedictionis, dicitur sequens

Benedictio.

Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3. *v.* 4. 16. 17. ℟. Amen.

Quando in Feriis majoribus pro tertia Lectione legitur Evangelium cum Homilia, loco tertiæ Benedictionis, dicitur, Dóminus det verbum evangelizántibus virtúte multâ. *Ps.* 67. 12. ℟. Amen.

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut suprà in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

TOTO TEMPORE PASCHALI

Ad Trinitatem exclusivè, tam in Festis quàm in Dominicis & Feriis.

Absolutio.

Per Resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, vitæ ætérnæ herédes efficiámur. 1. *Petri.* 3. *v.* 21. 22. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Det nos Deus expectáre Fílium suum de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis. 1. *Thess.* 1. 10. ℟. Amen.

2. Interpellet pro nobis, qui mórtuus est & resurréxit. *Rom.* 8. 34. ℟. Amen.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis hábitet in nobis. *Rom.* 8. 11. ℟. Amen.

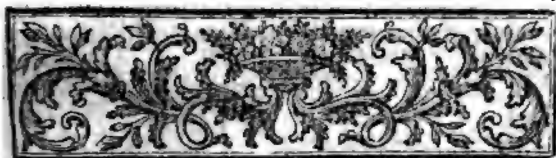
Si occurrat Evangelium cum Homilia, loco tertiæ Benedictionis, dicitur Evangélium non sit tantùm in sermóne, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5. ℟. Amen.

Si quarta occurrat Lectio de Evangelio cum Homilia, vel de Sancto, ut suprà, in die Dominica, quando occurrit decima Lectio.

Ad Primam ante Canonem in quocunque tempore, nisi aliter notetur.

Benedictio.

Bonitátem & disciplínam & sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Psalm.* 118. 66. ℟. Amen.

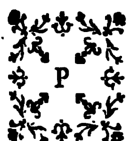

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

DOMINICA DIE AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Primò dicitur secretò.

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum, fiat voluntas tua, sicut in cælo & in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen. *Matth. 6. 9.*

AVe María grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui, Jesus. *Luc. 1. 28. 42.*

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ. Et in Jesum Christum, fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & sepultus: descendit ad ínferos: tértiâ die resurréxit à mórtuis: ascendit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathó-

licam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clarâ voce dicitur.

DOmine lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50. *v.* 16.

DEus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69. 1.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

A Septuagesima ad Pascha loco Allelúia *dicitur,* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, *& sic in aliis Horis.*

Invitatorium, Dóminum qui fecit nos, Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 6.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

Repetitur, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio & Spirítui sancto; sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Repetitur, * Veníte, adorémus.

Deinde repetitur Invitatorium, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

mper in omni Officio
Invitatorium, nisi ali-
tur.

Hymnus.

MO die, quo Tríni-
us
nundum cóndidit,
io resurgens cóndi-
r,
norte victâ, líberat.
SIS procul torpóri-
is,
nus omnes ócyùs,
te quærámus Deum,
éta sicut præcipit.
RAS preces ut áudiat,
que dextram pórrigat,
iátos sórdibus
ut polórum sédibus.
, quique sacratíssimo
diéi témpore
quiétis psállimus,
beátis múneret.
t nunc paterna clári-
is,
stulámus áffatim,
t faces libídinis,
nis actus nóxius.
I nos creávit laus Pa-
i,
qui redémit Fílio,
aritáte nos foves,
r tibi laus, Spíritus.
men.

. NOCTURNO.

iphona 3. *toni.* a. Beá-
.
ysus hic * *notat media-*
& pausam.

Psalmus 1.

tus vir, qui non ábiit
consílio impiórum,
via peccatórum non
* & in cáthedra pes-
æ non sedit:
n lege Dómini volun-tas ejus,* & in lege ejus me-ditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus de-cursus aquárum, * quod fructum suum dabit in tém-pore suo:

Et fólium ejus non dé-fluet:* & ómnia quæcunque fáciet prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic;* sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie ter-ræ.

Ideo non resurgent ím-pii in judício,* neque pec-catóres in concílio justó-rum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum,* & iter im-piórum períbit.

Glória Patri, & Fílio,* & Spirítui sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper,* & in sé-cula seculórum. Amen.

Hi versus Glória & Sicut erat, *dicuntur in fine Psalmo-rum, Divisionum & Canti-corum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditábitur die ac nocte, v. 1. & 2.

Ant. 3. c. Servíte.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gen-tes,* & pópuli medita-ti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum* advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-rum,* & projiciámus à no-bis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irri-

débit eos : * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite ; * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequando irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiph. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre. *v.* 11.

Ant. 2. d. Exurge, Dómine.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advers/ùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum ; * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine, salvum me fac Deus meus ;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa ; * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus ; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exurge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. *v.* 6.

℣. In nóctibus extóllite manus vestras in Sancta.
℟. Et benedícite Dóminum. *Ps.* 133. *v.* 3.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster. *Absolutio & Benedictiones habentur ante Psalterium. Lectiones verò cum Responsoriis in Proprio assignantur.*

IN II. NOCTURNO.

Antiphona 4. *toni.* e. Deus meus.

Psalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu

salútis meæ, * & susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, & contrémuit terra; fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarsit; * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit, * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit; * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus äëris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam; * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Misit de summo, & accépit me; * & assumpsit me de aquis multis.

Glória Patri, &c.

Antiph. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum.

℣. 2.

Ant. 5. f. Salvum.

Divisio Psalmi 17.

ERípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

[illegible] Domi- [illegible] justitiam [illegible], * & secundum pu- [illegible] meárum [illegible]spectu oculórum ejus.

[illegible] sancto sanctus eris, * & cum viro innocente ínno- [illegible]eris.

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Antiph. Salvum me fecit Dóminus, quóniam vóluit me. ℣. 20.

Ant. 6. f. Deus meus.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuisti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ, * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me; * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me ; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine,* & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam christo suo David, * & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Deus meus protector est ómnium sperántium in se. *v.* 31.

℣. Médià nocte surgébam ad confiténdum tibi, ℟. Super judícia justificatiónis tuæ. *Ps.* 118. 62.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona 7. *toni.* a. Exaudi.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas à me; * ne quando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te ;* dùm extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ;* & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus ; * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ ; * & protector salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ ; * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Ant. Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te. *v.* 2.

Ant. 8. g. Dómine.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me;* nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te ; * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus; * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábi-

tur fletus,* & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea ; * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua* præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ;* & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dùm descendo in corruptiónem ?

Nunquid confitébitur tibi pulvis,* aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & misertus est mei ; * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi ;* conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar :* Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi. *v.* 15.

Ant. 1. d. Benedíctus.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum, óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum,* & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus ; * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro, * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis ; * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cùm incenso arietum ; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo cla-

mávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo; * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Benedictus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me. *v.* 19.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, ℟. Et custodívi legem tuam. *Psal.* 118. 55.

Post ultimum ℟. *dicitur* Te Deum *si dicendum sit.*

Hymnus.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætemum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & universæ potestátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.

Patrem * immensæ majestátis;

Venerandum tuum verum * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris * sempitemus es Fílius.

Tu ad liberandum suscepturus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quǽsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætemâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos usque in ætemum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi, * non confundar in æternum.

Si non continuò sequantur Laudes, hìc dicitur ℣. *Sacerdotalis cum oratione diei; & tunc ante Laudes dicitur secretò*, Pater & Ave.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime; ℟. Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam. *Psal.* 91. *v.* 1. *&* 2.

DEus in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Psal.* 69. 1.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia. *vel* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. *Pro Temporis diversitate.*

Antiphona 8. *toni.* c. In matutínis.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea; * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra deserta, & ínvia, & inaquósa, sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradentur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. In matutínis meditábor in te, Dómine, quia fuisti adjútor meus. *v.* 7.

Ant. 3. g. Paráta.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est; * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc; * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes ma-

ris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Paráta sedes tua, Deus, ex tunc, à século tu es. *v.* 3.

Ant. 2. D. Dóminus.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra; * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, & non ipsi nos : * pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, * in æternum misericórdia ejus, & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Dóminus ipse est Deus, ipse fecit nos, & non ipsi nos. *v.* 3.

Ant. 4. f. Benedícat.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3. 57.

BEned'cite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino : * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino : * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino : * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino : * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ moventur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Misaël Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur,*

Benedicámus Patrem, & Filium * cum sancto Spíritu;

Laudémus & superexaltémus eum * in sécula seculórum. Amen.

Ant. Benedícat Israël Dóminum; laudet & superexaltet eum in sécula. *v.* 74.

Ant. 7. c. Júvenes.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excelsis :

Laudáte eum omnes Angeli ejus; * laudáte eum omnes virtútes ejus :

Laudáte eum sol & luna; * laudáte eum omnes stellæ & lumen :

Laudáte eum cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi : * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, gláeies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & universa pécora, * serpentes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquanti sibi.

Glória Patri, &c.

Ant. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini. *v.* 12.

Capitulum. Deuter. 6. *v.* 4. 5. 6. 7.

AUdi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diemque qui regis,
Et témporum das témpora,

Ut álleves fastídium.
NOCTURNA lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubarque solis évocat.
JESU labantes réspice,
Et nos videndo córrige;
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.
TU lux refulge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.
UT ipse nobis ánnuas,
Affla preces quas fúndimus:
Si corda dent suspíria,
Origo sis & términus.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua. *Ps.* 118. *v.* 148.

Ant. Ad Benedictus, *ut in Proprio.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1. 68.

BEnedíctus Dóminus Deus Israël; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Post Canticum dicitur Ant.

Deinde, ℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Tum Oratio propria cum integra conclusione, & post Orationem.*

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Solus recitans loco ℣. Dóminus vobíscum, *dicit*,

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Si quæ occurrat commemoratio, hoc loco fit per Antiphonam, Versiculum, & Orationem, quæ sumuntur ex Proprio vel Communi Sanctorum, ut suis locis notatur.

Post Commemorationes occurrentes vel si non occurrant, dicto Benedicámus, *fit Commemoratio de Sancta Maria.*

Antiph. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

℣. Elégit eam Dóminus.

℟. In habitatiónem sibi. *Psal.* 131. 13.

Orémus. *Oratio.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Sic terminatur Oratio prima & ultima.

In Ecclesiis quæ sunt sub invocatione B. Mariæ non additur alia Commemoratio: In aliis verò ante vel post prædictam Commemorationem (pro dignitate Patroni) fit Commemoratio Patroni Titularis Ecclesiæ per Antiphonam, Versum & Orationem propriam.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò

Fidélium ánimæ, per misericórdiam Dei, requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noster, *secretò.*

AD PRIMAM HORAM DIEI.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c. *ut suprà.*

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diurnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovendo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absistat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potûs cibique párcitas.

UT cùm dies abscésserit,
Diemque nox excéperit
Mundi per abstinéntiam,
Ipsi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Antiphona 1. *toni.* a. Benedictus es.

Psalmus 117.

CConfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingressus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, ô Dómine, benè prosperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus & illúxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam

exaudisti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum;

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam; * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine, * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor, * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

REtríbue servo tuo, vivífica me, * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua, meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea, * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

In Festo SS. Trinitatis & Dominicis de quibus fit Officium extra Octavas (exceptâ tantùm Dominicâ intrà Octavam Conceptionis B. Mariæ) dicitur sequens Symbolum.

Quicunque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in ætermum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes:

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coætema majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus:

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergò Pater, non tres

tres ; unus Filius, non tres Filii ; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus ; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus ; * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo ; * ex ánima rationáli & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem ; * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo ; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem ; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus :

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértià die resurréxit à mórtuis ;

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos :

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de factis própriis ratiónem ;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam ; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. Benedictus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas. *Psal.* 118. 12.

Capitulum. Deuter. 10. 12.

QUid Dóminus Deus tuus petit à te, Israël, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Deo grátias.

Quando fit de Festo, nisi aliter notetur, dicitur Capitulum sequens. 1. *Timot.* 1. 17.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli

Deo honor, & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve*, Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur*, Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto. *Repetitur*, Christe fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Hebr.* 1. 3. *Psal.* 43. 26.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde sive in Choro, sive in Capitulo legitur Martyrologium. Posteà Hebdomadarius dicit submissâ voce.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115. 5.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Lector dicit altâ voce. Jube, Domne, benedícere.

Solus recitans [Dómine.]

Benedictio. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus *Psal.* 118. 66. ℟. Amen.

Tum fit Lectio Canonis qui pro singulis diebus habetur suo loco: in cujus fine dicitur Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Hebdomadarius dicit

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Psal.* 123. 8.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdúcat ætemam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noster *secretò.*

AD TERTIAM HORAM DIEI.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium, *ut suprà.*

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,

Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flammescat igne cháritas,
Accendat ardor próximos.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spiritus.
Amen.

Ant. 4. a. In toto corde.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, * & custódiam illam in tóto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum; * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequaque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia

justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserére mei secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra; * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priusquam humiliárer, ego deliqui; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me; * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. In toto corde meo scrutábor mandáta tua, Dómine. *Ps.* 118. 69.

Capitulum. 1. *Joan.* 5. 3.

HÆc est chāritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℞. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. *Repetitur*, Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitá-

tem, in via tua vivífica me. * In testimónia tua. ℣. Glória Patri & Filio, & Spirítui sancto. *Repetitur*, Inclína cor meum, Deus, in testimónia tua.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuorum, ℟. Quia ipsam vólui. *Psal.* 118. 35. 36. 37.

Oratio ut in Proprio.

AD SEXTAM HORAM DIEI.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Veramque pacem córdium.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 2. d. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo;

In generatiónem & generatiónem véritas tua; * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuà persevérat dies; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, * salvum me fac, quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine! * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos pru-

dentem me fecisti mandáto tuo, * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi ;* quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intellexi ; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi ; * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine ; * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine ; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in æternum ; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & susceptor meus es tu ; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero ; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis ; * quia injusta cogitátio eorum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ ; * ideò diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam ; * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum ; * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam ; * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego ; * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua, * super aurum & topázion.

Propréreà ad ómnia mandáta tua dirigébar ; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona. Inclinávi cor meum, Dómine, ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum. *Psal.* 118. 112.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 16.

Deus cháritas est, & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. *brevе*, In ætérnum, Dómine, * Non obliviscar justificatiónes tuas; *Repetitur.* In ætérnum, Dómine, * Non obliviscar justificatiónes tuas. ℣. Quia in ipsis vivificásti me. * Non obliviscar justificatiónes tuas. ℣. Glória. *Repetitur*, In ætérnum, &c.

℣. Lucerna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen sémitis meis. *Ps.* 118. 93. 105.

Oratio ut in Proprio.

AD NONAM HORAM DIEI.

Pater. Ave.
Deus in adjutórium.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diurnæ témpora
Succéssibus determinans:
Largire lucem véspere,
Quæ corda nusquam déferat;
Sed prǽmium mortis sacræ
Perennis instet glória.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit
Qui charit ite nos
Sit par tibi laus,
Amen.

Ant. 3. a. Mand

Ex Psalmo 1

Mirabília te tua; * ídeò est ea ánima mea.

Declarátio sermó rum illúminat, * & tum dat párvulis.

Os meum apéru tráxi spíritum; * q dáta tua desiderába

Aspice in me, & re mei * secundu cium diligéntium tuum.

Gressus meos di cundum elóquium t & non dominétur n nis injustítia.

Rédime me à ca hóminum, * ut cu mandáta tua.

Fáciem tuam illúr per servum tuum, * me justificatiónes tu

Exitus aquárum d runt óculi mei; * q custodiérunt legem

Justus es, Domin rectum judícium tuu

Mandásti ustítian mónia tua, * & ve tuam nimis.

Tabéscere me feci meus; * quia oblíti su ba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium vehementer, * & tuus diléxit illud.

Adolescéntulus su & contemptus; * jus tiónes tuas non sum c

a tua, justítia in
a; * & lex tua véri-

látio & angústia in-
t me; * mandáta tua
io mea est.
as testimónia tua in
a; * intelléctum da
: vivam.
návi in toto corde
o, exaudi me, Dó-
justificatiónes tuas
n.
ávi ad te, salvum me
t custódiam mandá-

éni in maturitáte,
ávi; * quia in verba
ersperávi.
venérunt óculi mei
ilúculò, * ut medi-
óquia tua.
m meam audi secun-
iisericórdiam tuam,
ie, * & secundùm ju-
i tuum vivífica me.
ropinquavérunt per-
ites me iniquitáti; *
autem tua longè fac-
:
è es tu, Dómine, *
es viæ tuæ véritas.
io cognóvi de testi-
tuis; * quia in ætér-
ndasti ea.
humilitátem meam,
e me; * quia legem
on sum oblítus.
ca judícium meum,
me me; * propter
m tuum vivífica me.
gè à peccatóribus sa-
quia justificatiónes
n exquisiérunt.
ricórdiæ tuæ multæ,
e; * secundùm ju-

dícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me;* quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit; * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Mandáta tua diléxi, Dómine, in misericórdia tua vivífica me. *Psal.* 118. 159.

Capitulum. 1. *Timoth.* 1. 5.

Finis præcepti est cháritas de corde puro & consciéntia bona & fide non ficta.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo * Exaudi me, Dómine. *Repetitur* Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. * Exaudi. ℣. Glória. *Repetitur* Clamávi.

℣. Clamávi ad te salvum me fac, ℟. Ut custódiam mandáta tua. *Psal.* 118. 145. 146.

Oratio ut in Proprio.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Dixit,

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo:* Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es sacerdos in æternum, secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas,* conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis. *v.* 1.

Ant. 2. D. Sanctum.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine in toto corde meo,* in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini,* exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus, * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testamenti sui,* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi; * facta in veritate & æquitate.

Redemptiónem misit pópulo suo; * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * initium sapiéntiæ, timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum; * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ, timor Dómini. ℣. 9.

Ant. 3. A. Qui timet.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum,*in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus:* & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis, * miséricors & miserátor & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribu, justítia ejus manet in séculum séculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis. ℣. 1.

Ant. 7. c. Sit nomen.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* & humília réspicit in cœlo & in terra.

Súscitans à terra inopem,* & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo,* matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum; ex hoc nunc, & usque in séculum. *v.* 2.

Ant. 1. *irreg.* d. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israël de Ægypto,* domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit & fugit; * Jordánis convérsus est retrorsùm;

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugisti? * & tu Jordánis, quia convérsus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut aríetes,* & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes;* Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo;* ómnia quæcunque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent & non loquentur,* óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt;* non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea,* & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino,* adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israël,* benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum,* pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino,* qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine,* neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino. *v.* 18.

Capitulum. Eccli. 2. *v.* 10. 12.

QUi timétis, Dóminum, dilígite illum, & illu-

minabuntur corda vestra. Quis enim permansit in mandátis ejus, & derelictus est? aut quis invocávit eum, & despexit illum?

℟. Deo grátias.

Hymnus.

LUcis Creátor óptime,
Miri labóris ártifex,
Jubes, nihil fit ómnia;
Ināne terram sústinet.

Hinc longa currunt sécula;
Tu semper idem pérmanes;
Nutu potenti cóndita
Moves, movéri néscius.

Et lux, & umbra mútuò
Tibi, Creátor mílitant;
Zelo pari fac æmulus
Homo tibi desérviat.

Fac mens graváta crímine,
Dolóre vero cóncita,
Laborióſis flétibus,
Pœnas rependat débitas.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea, ℟. Sicut incensum in conspectu tuo. *Ps.* 140. 2.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1. 46.

MAgníficat* ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus* in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies, * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis; * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sécula.

Ant. & Oratio ut in Proprio; & in fine,

℣. Dóminus vobiscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Si quæ occurrat Commemoratio, hoc loco fit. Deinde Commemoratio de sancta Maria.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est. *Luc.* 1. *v.* 48. 49.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Psal.* 45. *v.* 5. 6.

Orémus. *Oratio.*

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gau-

dére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

(*In Metropoli verò, & in Ecclesiis quæ sunt sub invocatione B. Mariæ;* Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.)

In aliis Ecclesiis quæ non sunt sub invocatione B. Mariæ, ante vel post prædictam Commemorationem (pro dignitate Patroni) fit Commemoratio Patroni Titularis Ecclesiæ per Antiphonam, Versum & Orationem propriam.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84. 4.

Deus in adjutórium, &c.

Ant. 8. g. Miserére.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére mei, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dórmiam & requiescam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituisti me.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Susceptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus, * non timébis à timóre nocturno.

A sagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incursu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris

tuis ; * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis,*& retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea ; * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum ; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum ;* cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes servi Dómini ;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miserére mei, Dómine, & exaudi oratiónem meam. *Psal.* 4. 2.

Capitulum 1. *Thess.* 5. 5. 6.

VOs fílii lucis estis, & fílii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum : ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias

Hymnus.

DIEM sacrátum, Cónditor,
Quo das tibi quiéscere ;
Quo te sepulcro súscitas ;
Quiéta nox fac óccupet.

IN nocte, nostra sit quies
Legem tuam revólvere ;
In ótio, sit máximum
Laudáre te negótium.

IN mente sis, ut cógitem ;
In corde sis, ut díligam ;
In te movémur & sumus ;
Sit vita per te, sit salus.

NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio ;
Qui nostra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16. 8.

Ant. 6. F. In manus tuas.

Canticum Simeonis. Luc. 2. 29.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei, * salutáre tuum.

Quod parasti, * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. In manus tuas comméndo spíritum meum, redemisti me, Dómine Deus veritátis. *Psal.* 30. 6.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus.

℟. Amen.

Posteà si sit usus locorum, dicitur una ex Antiph. de B. Maria Virgine, ut habentur infrà post Complet. Sabbati.

Completo Officio dicitur secretò Pater. Ave. Credo.

In omni Officio de B. Maria dicitur Hymnus VIRGINEIS titulis, *&c. ut in Officio B. M. in Sabbato.*

In Festis Sanctorum Semiduplicibus & suprà, & intrà Octavas eorum etiam ritûs simplicis, nisi aliter notetur, dicitur:

Hymnus.

Dona, Deus, suffrágiis
Sancti suis nos ádjuvent,
Ut quos adoptas fílios
Curâ paternâ prótegas.

Ad sancta proni tóllimus
In nocte palmas súpplices;
Donis, quibus nos múneras,
Grates tibi repéndimus.

Tu de Sion nos réspice.
Corpus tibi fac súbditum,
Fac casta mens te cógitet,
Hostemque per te cómprimat.

Nocturna per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

FERIA SECUNDA

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

Dómine lábia mea apéries, ut suprà, pag. 2.

Deus in adjutórium, &c. *& sic aliis diebus.*

Invitatorium, Venite, * Exultémus Dómino. *Psal.* 94. 1.

Continuatur Psalmus, Jubilémus Deo salutári nostro, &c. *ut suprà, pag.* 2.

Hymnus.

Somno refectis ártubus
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium,
Tu Sancte, sis exórdium.
Cedant ténebræ lúmini,
Et nox diurno síderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labascat múnere,
Precamur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona. 6. f. Quàm.

Psalmus 103.

Benedic, ánima mea, Dómino; * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem; * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus, * & ministros tuos, ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam; * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur, * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Divisio Psalmi 103.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra;

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra; * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo; * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani, quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis; * petra refúgium herinácijs.

Fecit lunam in témpora; * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox; * in ipsa per-

transíbunt omnes béstiæ silvæ :

Cátuli leónum rugientes ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt, * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperam.

Altera divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! ómnia in sapiéntia fecisti; * impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt, * draco iste, quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, cólligent; * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur; * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in séculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, & facit eam trémere, * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! ómnia in sapiéntia fecisti. *v.* 24.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irreg.* c. Ipse.

Psalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini; * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit; * prodígia ejus & judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus, Deus noster; * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes;

Quod dispósuit ad Abraham, * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in

præceptum, * & Israël in testamentum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan,* funículum hereditátis vestræ.

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos,* & in Prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram, * & omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum; * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum; * misit rex, & solvit eum, princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum Dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum ,*& senes ejus prudéntiam docéret.

Divisio Psalmi 104. Et

INtrávit Israël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum,* Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit,* & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem,* & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyïa & cínifes, * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem ,* ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum,* & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locusta, & bruchus , * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum,* & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Altera divisio Psalmi 104.

LÆtáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in pro-

rectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Ipse Dóminus, Deus noster, in universa terra judícia ejus. *v.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Salvos.

Psalmus 105.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui; * vísita nos in salutári tuo.

Ad vídendum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, & exsiccátum est; * & dedúxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos; * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Divisio Psalmi 105. Et

IRritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum, * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, * si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne in conspectu ejus.

Ut avérteret iram ejus, * ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * & non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor; * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio;

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Altera divisio Psalmi 105. Et

IRritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos;

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * & distinxit in lábiis suis.

Non disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, sánguinem filiórum suórum & filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium, * & domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos; * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo; & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum se-

cundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israël à século & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ut confiteámur nómini sancto tuo. *v.* 47.

℣. In die clamávi & nocte coram te. ℟. Intret in conspectu tuo orátio mea, Dómine. *Psal.* 87. 1. 2.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. *v.* 22.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. D. Bonum est.

Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem.

In decachordo psaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delectasti me, Dómine, in factúra tua; * in opéribus mánuum tu[...]rum exultábo.

Quàm magnificáta su[...] ópera tua, Dómine! * n[...]mis profundæ factæ su[...] cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cogno[...]cet, * & stultus non intél[...]liget hæc.

Cùm exorti fúerint pe[...]catóres sicut fœnum, * [...] apparúerint omnes, q[...] operantur iniquitátem; [...] intéreant in séculum sécul[...]

Tu autem Altíssimus, in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimí[...] tui, Dómine, quóniam e[...]ce inimíci tui períbunt; & dispergentur omnes, q[...] operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut un[...]cornis cornu meum, * [...] senectus mea in misericó[...]dia úberi.

Et despéxit óculus me[...] inimícos meos; * & in i[...]surgéntibus in me mali[...]gnántibus áudiet auris me[...]

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multi[...]plicábitur.

Plantáti in domo Dómi[...]ni, * in átriis domûs De[...] nostri florébunt.

Adhuc multiplicabunt[...] in senecta úberi, * & ben[...] patientes erunt.

Ut annúntient, quóniar[...] rectus Dóminus Deus nos[...]ter, * & non est iníquita[...] in eo.

Ant. Bonum est confitér[...] Dómino. *v.* 1.

Ant. 3. a. Confitémini.

Psalmus 135.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in ætermum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et excussit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in æternum misericórdia ejus. *v.* 1.

Ant. 3. A. Confitémini.

Divisio Psalmi. 135.

QUi tradúxit pópulum suum per desertum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui percussit reges magnos, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël servo suo, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in

æternum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis nostris. *v.* 24.

Ant. 5. a. Fortitúdo.

Canticum Moysi, Exod. 15. 1.

CAntémus Dómino, gloriósè enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari Rubro.

Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos: * misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar & comprehendam, dívidam spólia, * implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare; * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? quis símilis tui? * magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendisti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia tua pópulo, quem redemisti; * & portasti eum in fortitúdine tua, ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robustos Moab obtínuit tremor, * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui: fiant immóbiles quasi lapis;

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedisti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætemum & ultrà.

Ingressus est enim eques

Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & reduxit super eos Dóminus aquas maris :

Filii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea & laus mea Dóminus. *v.* 2.

(*In Festis Sanctorum, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

Canticum. 1. *Par.* 29. 10.

Benedictus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab æterno in ætermum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, * & potentia, & glória, atque victória, & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, * & in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.

Tua sunt ómnia : * & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.)

Ant. 2. d. Qui statis.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus ; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcunque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ ; fúlgura in plúviam fecit : * qui prodúcit ventos de thesauris suis ;

Qui percussit primogénita Ægypti : * ab hómine usque ad pecus,

Et misit signa & prodígia in médio tui, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatióne & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium ar-

gentum & aurum, * ópera mánuum hóminum;

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea; * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino, * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri, laudáte Dóminum. *v.* 2. 3.

Capitulum. Ephes. 2. 4. 5.

DEus qui dives est in misericórdia, propter nímiam suam charitátem, quâ diléxit nos, & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salváti.

Hymnus.

SPLENDOR Paternæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Diem dies illúminans.

VERUSQUE sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubarque sancti Spíritûs
Infunde nostris sénsibus.

VOTIS vocémus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perennis g
Culpam reléget lú

INFORMET a
nuos;
Dentes retundat i
Casus secundet ás
Agenda rectè díri

MENTEM guber
gat,
Sit pura nobis cá
Fides calóre férve
Fraudis venéna n

CHRISTUSQUE
cibus,
Potusque noster fi
Læti bibámus sób
Profusiónem Spíri

LÆTUS dies hic
Pudor sit ut dilúcu
Fides velut meríd
Crepúsculum mens

AURORA lucen
hit,
Cum luce nobis p
In Patre totus Fíli
Et totus in Verbo

QUI nos creávit
tri,
Laus qui redémit
Qui charitáte nos
Sit par tibi laus, S
Amen.

℣. Repléti sum
misericórdiâ tuâ;
távimus, & delec
mus. *Ps.* 89. *v.* 14.

Ad Benedictus,
Benedíctus Dómin
Israël.

Canticum, Ben
pag. 13.

In Feriis Advent
dragesimæ, Quatuo
rum, Vigiliarum q
nantur, exceptis Vi
tivitatis Domini, &

In Quatuor Temporibus Pentecostes, post Antiphonam ad Benedictus, *& post Antiphonam ad* Magníficat *dicuntur flexis genibus sequentes Preces.*

Kýrie, eléïson. Christe, eléïson. Kýrie, eleïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei : ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40. 5.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò ? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89. 13.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps.* 32. 22.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum & vivíficet eum. *Ps.* 40. 3.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam : ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131. 9.

℣. Dómine, salvum fac Regem : ℟. Et exaudi nos in die, quâ invocaverimus te. *Ps.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & benedic hereditáti tuæ : ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27. 9.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Fiat pax in virtúte tua : ℟. Et abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121. 7.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos, fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85. 2.

℣. Pro infirmis, afflictis & captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24. 22.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto : ℟. Et de Sion tuére eos. *Ps.* 19. 3.

℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7. 9.

Deinde dicitur Psalmus, De profundis, *ut infrà in Vesperis Feriæ quartæ, & in fine* Glória Patri. *In Vesperis, ejus loco, dicitur Psalmus* Miserére mei Deus, &c. *ut in Completorio Sabbati.*

Finito Psalmo dicitur, ℣. Dómine Deus virtútum converte nos : ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79. 8.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos : ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Psal.* 43. 26.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam : ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiscum ; ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio ut in Proprio ; & sic aliis diebus.

Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit hoc loco.

SUFFRAGIA AD LAUDES.

Dicuntur in Festis Semiduplicibus, Simplicibus & Feriis.

Omittuntur à Sabbato ante Dominicam I. Adventûs usque ad Purificationem B. Mariæ, & à Sabbato ante Dominicam Passionis ad Festum SS. Trinitatis, & intrà octavas.

Commemoratiò de Sancta Cruce, in Feriali Officio tantùm.

Ant. Aspiciámus in auctórem fídei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit Crucem, confusióne contemptâ. *Hebr.* 12. 2.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio. *Ps.* 129. 7.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui eripuisti nos de potestáte tenebrárum, & transtulisti in regnum Fílii dilectiónis tuæ; per sánguinem crucis ejus concéde, ut, carnem nostram crucifigentes, peccátis mórtui, justítiæ vivámus. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

De sancta Maria.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1. 42.

℣. Elégit eam Dóminus. ℟. In habitatiónem sibi. *Psal.* 131. 13.

Orémus. Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

De sanctis Pontificibus Ecclesiæ Rothomagensis.

Ant. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes, totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. *Isaiæ.* 62. 6.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131. 9.

Orémus. *Oratio.*

BEnígnis pópulum tuum, Deus, réfove auxíliis per mérita sanctórum Nicásii, Mellóni, Victrícij, Románi, atque aliórum beatórum Pontíficum, quos Rothomagensis venerátur Ecclésia, & contra ómnia adversántia eórum nos defende suffrágiis. Per Christum.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fit Commemoratio ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

De Pace.

Ant. Convertat vultum suum Dóminus ad nos, & det nobis pacem. *Num.* 6. 26.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem. ℟. Et abundántia diligéntibus te. *Psal.* 121. 6.

Orémus. *Oratio.*

DEus auctor pacis & amátor, quem nosse vívere; cui servíre, regná-

te est; prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos; ut, qui in defensióne tua confídimus, nullíus hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Deinde repetitur,

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, *secretò*.

Sic finitur qualibet Hora, nisi aliud sequatur Officium.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus, JAM lucis, &c. *ut in Dominica & sic aliis diebus.*

Ant. 1. d. Reminíscere.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua;* propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronasti nos.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te, non confundentur.

Confundántur omnes iníqua agentes, * supervácue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi ; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus ; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur ; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum ; * & testamentum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum ; * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei ; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum ; * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi ; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt. *Ps.* 24. 6.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 10.

IN hoc est cháritas : non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

In Festis, nisi aliter notetur, dicitur Capitulum sequens. 1. *Timoth.* 1. 17.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo

& glória in sécula
m. Amen.
e, Christe fili Dei
Miserére nobis. *Re-*
hriste fili Dei vi-
serére nobis. ℣. Qui
d déxteram Patris,
ére nobis. ℣. Glória
t Fílio, & Spirítui
Repet. Christe fili
i, miserére nobis.
urge, Dómine, ád-
, ℟. Et rédime nos
nomen tuum. *Matt.*
Tob. 8. 10. *Heb.* 1. 3.
. 26.
is Semiduplicibus &
intrà Octavas imme-
℣. Exurge, Dómi-
dicitur:
óminus vobíscum;
cum spíritu tuo.
atio, Dómine Deus
tens, &c. *ut infrà*,

uplicibus autem & in
icuntur mediocri voce
equentes (flexis ge-
quando in Laudibus
erunt Preces feria-

: eléïson, Christe
, Kýrie eléïson.
noster, *secretò usque*
: ne nos indúcas in
nem, ℟. Sed líbera
lo.
in Deum, *secretò*
℣. Carnis resurrec-
℟. Vitam ætérnam.

o ad te, Dómine,
, ℟. Et manè orátio
evéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam: totâ die magnitúdinem tuam. *Psal.* 70. 8.

℣. Dómine, averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ibidem.* 12.

℣. Ne proiícias me à fácie tua: ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ibid.* 13.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et Spíritu principáli confirma me. *Ibidem.* 14.

Quando preces dicuntur flexis genibus, adduntur sequentes ℣℣. *ante* ℣. Adjutorium, *ut infrà.*

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139. 2.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Psal.* 58. 2.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ibidem.* 3.

℣. Sic Psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Psal.* 60. 9.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster; ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè. *Ps.* 64. 6.

℣. Deus in adjutórium meum intende. ℟. Dómine,

ad adjuvandum me festína. *Psal.* 69. 2.

℣. Deus sanctus, Deus fortis, Deus immortális. ℟. Miserére nobis. *Eccli.* 46 6. *Esth.* 14. 19. 1. *Timoth.* 1. 17. *Tob.* 8. 10.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia quæ intrà me sunt nómini sancto ejus. *Psal.* 102. 1.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ibidem.* 2.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ibidem.* 3.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus. *Ibidem.* 4.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123. 8.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens:

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, be to Joanni-Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, *beátum* Joannem-Baptis*tam*, *sanctos* Apóstolos Petrum & Paulum, Sanctos, (& vos fra oráre pro me ad Dó Deum nostrum.

Chorus respondet,

Misereátur tui om tens Deus, & d peccátis tuis, perd ad vitam æternam.

Hebdomadarius

Amen.

Deinde Chorus repet fessionem; & ubi dic vobis fratres, & vos f dicit, tibi pater, & te

Factâ Confessione à Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri potens Deus, & sis peccátis vestris, cat vos ad vitam æte

℟. Amen.

Qui solus recitat, fe cit Confíteor, *ut omissis quæ clauduntu thesi; Et semel* Mise nostri, &c.

Indulgéntiam, abs nem, & remissióne catórum nostrórum nobis omnípotens & ricors Dóminus. ℟.

Elevans vocem, di

℣. Dignáre, Dómi isto. ℟. Sine peccá custodíre.

℣. Miserére nostri mine, ℟. Miserére *Psal.* 122. 3.

℣. Fiat miseri tua, Dómine, super ℟. Quemádmodum vimus in te. *Ps* 22.

℣. Dómine, exaud tiónem meam. ℟.

mor meus ad te veniat. Psal. 101. 1.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tuâ nos hódie salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde Martyrologium legitur in Choro: In Metropolitana verò in Capitulo: attamen ubi dicitur parvum Officium, Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit,

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115. 5.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. *Amen.*

[*Si sit Festum in Populo, statim post Orationem* Sancta María, & omnes Sancti, &c. *fit lectio Canonis.*]

℣. Deus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína, *Dicitur ter, & ultimò additur,* Glória Patri, &c.

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89. 16. 17.

Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto: sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur Salvátor mundi, qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Lector dicit altâ voce: Jube, Domne, benedícere. *Solus recitans* [Dómine.]

Benedictio : Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Ps.* 118. 66. ℟. Amen.

Tum sit Lectio Canonis qui habetur singulis diebus suo loco : in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Hebdomadarius dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Psal.* 123. 8.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Si aliud Offic. non sequatur.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noster, *secretò.*

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, *ut suprà.*

Hymnus, NUNC sancte, &c. *pag.* 19. *& sic aliis diebus.*

Ant. 2. d. Tóllite.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis ;* prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui, * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi se cor tuum, * & om sílium tuum confir

Lætábimur in tuo, * & in nóm nostri magnificábi

Impleat Dóminu petitiónes tuas ; * r gnóvi quóniam sal cit Dóminus suum.

Exáudiet illum sancto suo : * in p bus salus déxteræ

Hi in cúrribus, equis ; * nos auten mine Dómini Dei r vocábimus.

Ipsi obligáti sunt dérunt ; * nos autei ximus & erecti sur

Dómine, salvum gem ; * & exaud die, quà invocavé

Psalmus 4

JUdica me Deus cerne causam m gente non sancta, mine iníquo & dol me.

Quia tu es, Deu túdo mea : * quar pulisti : & quare tri do, dùm affligit m cus ?

Emitte lucem tua ritátem tuam : * ip duxérunt, & addu montem sanctum t in tabernácula tua

Et introíbo ad alt ad Deum, qui læt ventútem meam.

Confitébor tibi i ra, Deus, Deus quare tristis es

mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam & honórem, * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus. *Psal.* 95. 8.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 9.

IN hoc appáruit cháritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. *br.* Ego dixi: * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei, ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri. *Repetitur*, Ego dixi. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelinquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam Sextam, & Nonam dicuntur flexis genibus & mediocri voce Preces sequentes:

Kýrie eleïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, &c. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et osten-

de fáciem tuam, & salvi érimus. *Psal.* 79. 20.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Psal.* 43. 26.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 1.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio ut in Proprio, & sic aliis diebus.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymnus, RECTOR potens, *&c. pag.* 22. *& sic aliis diebus.*

Ant. 2. d. Exaudi.

Psalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis; * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te; * & tribuisti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo; * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dábis eum in benedictiónem in séculum séculi; * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino,

nunc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

Exaudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: *miserére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelinquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * *quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.*

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & sústine Dóminum.

Ant. Exaudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te. *v.* 7.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 1.

Vidéte qualem charitátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur & simus.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetitur* Benedícam Dóminum * In omni témpore.

℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témporè.

℣. Glória. *Repetitur* Benedícam. *Psal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiù fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra ad Tertiam, pag. 51.

Oratio ut in Proprio, & sic aliis diebus.

AD NONAM.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Hymnus, Rerum, Deus, &c. *pag.* 24. *& sic aliis diebus.*

Ant. 4. *irreg.* c. Deus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in iniqui-

tátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt:* illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israël Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes : * penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos : * pacem peccatórum videns;

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia, * operti sunt iniquitáte & impietáte suà.

Pródiit quasi ex ádipe iní-

quitas eórum : * tran
in affectum cordis.

Cogitavérunt, &
sunt nequítiam : * ini
tem in excelso locút

Posuérunt in cœl
suum; * & lingua
transívit in terra.

Ideò convertétur p
meus hìc; * & dies pl
venientur in eis.

Et dixérunt : Quó
scit Deus, * & si est
tia in Excélso?

Ecce ipsi peccatór
abundantes in século
tinuérunt divítias.

Et dixi : Ergò sine
justificávi cor meum
lavi inter innocentes
meas;

Et fui flagellátus tot
& castigátio mea in
tínis.

Si dicébam : N
sic, * ecce natiónem
rum tuórum reprobáv

Existimábam ut co
cerem hoc, * labor e
me.

Donec intrem in sa
rium Dei, * & intéllig
novíssimis eórum.

Verùntamen propt
los posuisti eis; * de
eos dùm allevarentur

Quómodo facti sunt
solatiónem, subitò d
runt? * periérunt p
iniquitátem suam.

Velut sómnium s
tium, Dómine, * in
te tua imáginem ipsó
níhilum rédiges.

Quia inflammátum
meum, & renes me

mutáti sunt; * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elongant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Capitulum. Rom. 5. 8. 9.

COmmendat charitátem suam Deus in nobis, quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Ps.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveantur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Tertiam.

Oratio ut in Proprio, & sic aliis diebus.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Ant. 2. d. Convértere.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi; * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam! * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino, * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi. *v.* 7.

Ant. 2. d. Quid retríbuam.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo:* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus, * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupisti víncula mea;* tibi sacrificábo hóstiam láudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus,* in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? *v.* 3.

Ant. 3. c. Ad Dóminum.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ,* cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus;* cùm loquébar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, & exaudívit me. *v.* 1.

Ant. 2. d. Auxílium.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes,* unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo;*custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introïtum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram. *v.* 2.

Ant. 5. a. In domum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi:* in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri*in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, testimónium Israël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini íbimus. *v.* 1.

Capitulum. 2. Thessal. 2. 15. 16.

DOminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem ætérnam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, & confirmet in omni ópere & sermóne bono.

Hymnus.

SI spléndidis colóribus,
Sublíme cœlum píngitur:
Manu perítâ, vívidos,
Deus, colóres ímprimis.

QUANTA refulges glóriâ!
Nimbis thronus stat péndulis:
Superque ventórum leves
Pennas, triumphans ámbulas.

VERBO magistro, vítreos
Impónis undæ límites;
Et quò jubes, fert cóncito
Imbres procella vórtice.

TIBI rebelles, Cónditor,
Metu salúbri cóncute;
Et súbditos non désine
Mollíre rore grátiæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die: ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Psal.* 43. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Magníficat ánima mea Dóminum. *Luc.* 1. 46.

Preces si dicendæ sint, habentur suprà, pag. 43.

Deinde dicitur Oratio ut in Proprio, & sic aliis diebus.

Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit hoc loco.

SUFFRAGIA AD VESPERAS.

Dicuntur ut suprà notatur, pag. 44.

Commemoratio de sanctâ Cruce in Officio Feriali tantùm.

Ant. Mihi absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal.* 6. 14.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi; ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65. 4.

Orémus. *Oratio.*

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Cru

cis redímere dignátus es, qui vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

De Sancta Maria.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est. *Luc.* 1. 48. 49.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Psal.* 45. *v.* 5. 6.

Orémus. *Oratio.*

CONcéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítiâ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

De sanctis Pontificibus Ecclesiæ Rothomagensis.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus: & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7. 15.

℣. Exultábunt Sancti in glória, ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149. 5.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui nobis sanctos Nicásium, Mellónum, Victrícium, Románum, & álios beátos Pontífices quos Rothomagensis venerátur Ecclésia, præfícere dignatus es, da, ipsis intercedéntibus, ut, eórum salutáribus mónitis informáti, ad te, qui via véritas, & vita e[st] secúri pervenire valeámu[s]. Qui vivis & regnas in séc[u]la seculórum. ℟. Amen.

De Patrono vel Titul[o] Ecclesiæ fit Commemorat[io] ante vel post Commemorati[o]nes prædictas, pro dignita[te] illius, & ultimo loco Pace.

De Pace.

Ant. Deus ómnium, q[ui] fecit nobiscum secundú[m] suam misericórdiam, d[et] nobis jucunditátem cord[is] & fieri pacem in diébus no[s]tris. *Eccli.* 50 24. 25.

℣. Fiat pax in virtúte tu[a] ℟. Et abundántia in túrr[i]bus tuis. *Psal.* 121. 7.

Orémus. *Oratio.*

DEus à quo sancta de[si]déria, recta consília justa sunt ópera; da ser[vis] tuis illam, quam mund[us] dare non potest, pacen[m] ut, & corda nostra mand[a]tis tuis dédita, & hóstiu[m] sublátâ formídine, témpo[ra] sint tuâ protectióne trá[n]quilla. Per Dóminum, &c.

℣. Benedicámus Dóm[i]no.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIU[M]

℣. Converte nos, Deus [sa]lutáris noster; ℟. Et aver[te] iram tuam à nobis. [Ps.] 84. 5.

Deus in adjutórium, &c. *& sic aliis diebus.*

Ant. 8. g. Salvum.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furó[re] tuo árguas me; * neq[ue]

in ira tua corrípias me

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè : * sed tu, Dómine, úsquequò ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum ; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus ; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem ; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam ; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valdè velóciter.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi ; * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, in præcepto quod mandasti, * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere :

Dóminus júdicat pópulos : * Júdica me, Dómine, secundum justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adiutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * nunquid irascitur per síngulos dies ?

Nisi conversi fuéritis, gladium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effodit

eum; * & incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus; * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam. *Psal. 6. 5.*

Capitulum. 1. Pet. 5. 8.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret, cui resístite fortes in fide.

In Festis Simplicibus & Feriis, Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua clementia
Hac nocte nos custódias.

PROCUL recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostemque nostrum cómprime,
Ut casta surgant córpora.

NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps. 16. 8.*

Ant. 6. F. In manus tuas.

Canticum Simeonis. Luc. 2. 29.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. In manus tuas commendo spíritum meum; redemisti me, Dómine Deus veritátis. *Psal. 30. 6.*

In Simplicibus & Feriis dicuntur Preces sequentes. (Flexis genibus, cum in Laudibus dictæ fuerunt Preces feriales) Non dicuntur intrà Octavas.

PRECES.

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *secretò usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan. 3. 52.*

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℣. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan. 3. 52.*

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan. 3. 56.*

℣. Benedícat nos Deus,

Deus noster, ℟. Benedícat nos Deus. *Psal. 66. 7. 8.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens,

CONfíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joanni-Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joannem-Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius dicit*, Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem; & ubi dictum est, vobis fratres, *&* vos fratres; *dicit*, tibi pater, *&* te pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit,

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Qui solus recitat, semel dicit Confíteor, *ut suprà, omissis quæ clauduntur parenthesi; & semel*, Misereátur nostri omnípotens Deus, &c.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte istâ, ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine; ℟. Miserére nostri. *Psal. 122. 3.*

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Ps. 32. 22.*

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps. 101. 2.*

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum, &c.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus.

℟. Amen.

Et sic aliis diebus.

Psalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Nunquid in æternum projíciet Deus?* aut non appónet ut complacítior sit adhuc.

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Divisio Psalmi 76.

DEus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt, * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt; * vox tonitrui tui in rota.

Illuxérunt corruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Tu es Deus qui facis mirabília. *v.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Quis intélliget.

Psalmus 106.

COnfitémini Dómino quóniam bonus * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci:

Et de regiónibus congregávit eos; * à solis Ortu, & Occásu, ab Aquilóne & Mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes, * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris, & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum; * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

*Suscépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.*

Omnem escam abomináta est ánima eórum; * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur, * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram; * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera divisio Psalmi 106.

CONfiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim;

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esurientes; * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur, * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc, * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Quis intélliget miricórdias Dómini? *v.* 43.

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam

℟. Et nocte cánticum *Psal.* 41. 9.

AD LAUD

MATUTINAS

℣. *Sacerdotalis.* Ma[…] cáte Dóminum mec[…]

℟. Et exaltémus nome[…] in idipsum. *Psal.* 33. 4

Ant. 4. d. Prætende[…]

Psalmus 35.

DIxit injustus, ut […] quat in semetípsi […] non est timor Dei ant[…] los ejus.

Quóniam dolósè e[…] conspectu ejus, * ut […] niátur iníquitas eju[…] ódium.

Verba oris ejus iníq[…] & dolus; * nóluit inte[…] re, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditá[…] in cubíli suo; ástitit […] viæ non bonæ, * mal[…] autem non odívit.

Dómine, in cœlo […] ricórdia tua, * & véri[…] usque ad nubes.

Justítia tua sicut m[…] Dei: * judícia tua al[…] multa.

Hómines & jumenta […] bis, Dómine: * quemá[…] dum multiplicasti m[…] córdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminu[…] tégmine alárum tuáru[…] rábunt.

Inebriabuntur ab ub[…] domús tuæ; * & to[…] voluptátis tuæ potábi[…]

Quóniam apud te e[…] vitæ; * & in lúmine t[…] débimus lumen.

ende misericórdiam
iéntibus te,* & justí-
iam his, qui recto
rde.
véniat mihi pes su-
;* & manus peccató-
móveat me.
ecidérunt qui ope-
iiquitátem, * expul-
nec potuérunt stare.
ætende, Dómine,
órdiam tuam scién-
. v. 11.
s. f. Rex.
Psalmus 46.
es Gentes, pláudite
ibus,* jubiláte Deo
exultatiónis.
m Dóminus excel-
ríbilis; * Rex ma-
er omnem terram.
it pópulos nobis,*
s sub pédibus nos-

nobis hereditátem
* spéciem Jacob,
léxit.
dit Deus in júbilo,*
nus in voce tubæ.
e Deo nostro, psál-
sállite Regi nostro,

am Rex omnis ter-
; * psállite sapien-

it Deus super Gen-
eus sedet super se-
ctam suam.
es populórum con-
int cum Deo Abra-
uóniam dii fortes
hementer eleváti

Rex omnis terræ
illite sapienter. v. 8.
A. Exaudi nos.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam; * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parasti cibum illórum, * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ. *v.* 6.

Ant. 2. d. Deus.

Canticum Annæ 1. *Reg.* 2. 1.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus, neque enim est álius extra te; * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia gloriantes: * recédant vétera de ore vestro.

Quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt; * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore e[...] páuperem;

Ut sédeat cum pri[...]bus, * & sólium glóri[...]neat.

Dómini enim sunt [...]nes terræ, * & pósuit eos orbem.

Pedes sanctórum s[...] servábit, & ímpii in [...]bris conticescent; * qu[...] in fortitúdine sua rob[...]tur vir.

Dóminum formid[...] adversárii ejus; * & ipsos in cœlis tonábit

Dóminus judicábit [...] terræ, & dabit imp[...] Regi suo, * & subli[...] cornu Christi sui.

Ant. Deus scient[...] Dóminus est. *v.* 3.

[*In Festis Sanctoru[...] superioris Cantici, dic[...] quens.*

Canticum. Tob. 13

MAgnus es, Dó[...] in æternum, * [...] ómnia sécula regnum

Quóniam tu flagel[...] salvas: dedúcis ad [...] & redúcis: * & non [...] effúgiat manum tuam

Confitémini Dómin[...] Israël, * & in conspect[...]tium laudáte eum.

Quóniam ideò di[...] vos inter Gentes, quæ [...]rant eum, * ut vos e[...]tis mirabília ejus,

Et faciátis scire e[...] quia non est álius De[...]nipotens præter eum.

Ipse castigávit nos [...]ter iniquitátes nostr[...] & ipse salvábit nos

:icórdiam suam.
e ergo quæ fecit
ı, & cum timóre
:e confitémini il-
;emque séculorum
in opéribus vef-

ıtem in terra cap-
neæ confitébor il-
ıiam ostendit ma-
suam in gentem
em.
rtímini itaque,
es, & fácite juf-
ıram Deo, * cre-
uòd fáciet vobif-
[ericórdiam suam.
ıtem, & ánima
n eo lætábimur.
:ite Dóminum om-
:i ejus : * ágite
itiæ, & confitémi-

. f. Secundùm.

'almus 150.

ite Dóminum in
:is ejus ; * laudáte
ırmamento virtútis

te eum in virtúti-
: * laudáte eum fe-
multitúdinem ma-
ıis ejus.
ıte eum in sono tu-
laudáte eum in
), & cíthara.
:e eum in týmpano,
ı : * laudáte eum in
, & órgano.
te eum in cýmbalis
ántibus ; laudáte
:ýmbalis jubilatió-
nnis spíritus laudet
m.
:cundùm multitúdi-

nem magnitúdinis ejus laudáte Dóminum. *v.* 2.

Capitulum. Rom. 13. 8. 9.

FRatres ; Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teipsum.

Hymnus.

ALes diéi núntius
Lucem propinquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

AUFERTE, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii,
Vigiláte : jam sum próximus.

JESUM ciámus vócibus,
Flentes, precantes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

TU Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novumque lumen íngere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ;
℟. Quia in te sperávi. *Psal.* 142. 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Erexit Dóminus cornu salútis nobis, in domo David púeri sui. *Luc.* 1. 69.

Preces & Suffragia, si dicenda sint, habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 1. d. Exurge.

Psalmus 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo;* narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psallam nómini tuo, Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrorsum: * infirmabuntur & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: * sedisti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpasti Gentes, & périit impius: * nomen eórum delesti in æternum & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Paravit in judício thronum suum; * & ipse judicabit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére mei, Dómine;* vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes Gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo: * judicentur Gentes in conspectu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessisti longè, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne.

Dùm supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dùm áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, & cadet cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; ne obliviscáris páuperum. *ỽ.* 33.

Capitulum. 1. *Joan.* 2. 8.

FIlíoli mei: Ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui

díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

℟. *breve.* Christe fili Dei vivi, &c. *suprà pag.* 47.

Preces habentur ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Ostende.

Psalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei, * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem, afferte Dómino glóriam nomini ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit; * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminúet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desertum, * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit; * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúntamen prope timentes eum salutáre ipsíus; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia

ı ante eum ambu-
: ponet in via gref-

ſalmus 149.
ite Dómino cánti-
novum ; * laus ejus
ia ſanctórum.
ır Iſraël in eo, qui
n, * & fílii Sion
in rege ſuo.
nt nomen ejus in
* in týmpano &
ı pſallant ei;
beneplácitum eſt
ı in pópulo ſuo, *
ábit manſuétos in
;
ſbunt ſancti in gló-
tabuntur in cubíli-
i.
tiónes Dei in gúttu-
n, * & gládii ancí-
mánibus eórum.
:iendam vindíctam
nibus, * increpatió-
ɔpulis;
ligandos reges eó-
compédibus, * &
eórum in mánicis

iant in eis judícium
ɔtum: * glória hæc
ibus ſanctis ejus.
)ſtende nobis, Dó-
ıſericórdiam tuam,
ire tuum da nobis.
. 8.
m. 1. Joan. 4. 20.
21.
s díxerit quóniam
ɔ Deum, & fratrem
erit, mendax eſt.
m non díligit fra-
ım quem videt,
quem non videt,
ɔ poteſt dilígere?

Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum.

℟. br. Ego dixi: * Dómine, miſerére mei. Repet. Ego dixi; * Dómine, miſerére mei. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miſerére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui ſancto. Repetitur Ego. Pſal. 40. 5.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelinquas me; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus. Pſal. 26. 9.

Preces habentur ſuprà à pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Dóminus.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréſcent; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem, * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo, * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua ; * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur ; * sustinentes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccátor ; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum . * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsorum ; * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conterentur, * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & he-

réditas eórum in
erit.

Non confund
témpore malo, &
bus famis saturab
quia peccatóres
Inimíci verò Dó
ut honorificáti f
exaltáti, * d
quemádmodum fu
fícient.

Mutuábitur pec
non solvet : * just
miserétur, & trib
Quia benedicen
reditábunt terram
ledicentes autem
ribunt.

Apud Dóminum
hóminis dirigentu
viam ejus volet.

Cùm cecíderit,
lidétur, * quia I
suppónit manum
Júnior fui, ete
nui, * & non vid
derelíctum, nec se
quærens panem.

Totâ die mise
cómmodat, * &
illíu in benedícti
Declína à malo
bonum ; * & inháb
culum seculi.

Quia Dóminus a
cium, & non der
sanctos suos ; * in
conservabuntur.
Injusti puniéntur
men impiórum per
Justi autem here
terram, * & inhabit
séculum séculi supe

Altera divisio Psa

OS justi medital
piéntiam, * &

ıétur judícium.
:i ejus in corde ip-
k non supplanta-
ressus ejus.
lerat peccátor jus-
: quærit mortificá-

ıus autem non de-
: eum in mánibus
ıec damnábit eum
cábitur illi.
ta Dóminum, &
viam ejus; & exal-
, ut hereditáte cá-
am: * cùm perie-
cattóres, vidébis.
ímpium superexal-
* & elevátum sicut
ibani:
nsívi, & ecce non
& quæsívi eum,
est inventus locus

di innocéntiam, &
uitátem;* quóniam
quiæ hómini pací-

autem dispersíbunt
relíquiæ impiórum
nt.
autem justórum à
; * & protector
a témpore tribula-

uvábit eos Dómi-
liberábit eos; &
ıs à peccatóribus,
ıit eos; * quia spe-
in eo.
Dóminus amat ju-
& non derelinquet
uos. v. 28.
n. 1. Joan. 4. 12.
13.
ssimi; Si diligá-
invicem, Deus in
nobis manet, & cháritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, & ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Ps.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiu fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD NONAM.

Ant. 1. D. Hereditátem.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini, * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operamini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero, * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis, * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens, * intendit arcum suum donec infirmentur.

Sicut cera, quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum, * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam; * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur, & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes, qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipientes in pópulo, * & stulti do sápite.

Qui plantávit au áudiet? * aut qui fi lum, non consíd

Qui córripit Ge árguet? * qui doc nem sciéntiam?

Dóminus scit cog hóminum, * quóni sunt.

Divisio Psalm

BEátus homo, erudíeris, Dói de lege tua docúe

Ut mítiges ei à di lis, * donec fodiát tóri fóvea.

Quia non repell nus plebem suam, ditátem suam non quet,

Quoadusque jus vertátur in judíci qui juxta illam om recto sunt corde.

Quis consurget versùs malignante quis stabit mecum sùs operantes iniq

Nisi quia Dómi vit me, * paulò m bitasset in infern mea.

Si dicébam : M pes meus, * mis tua, Dómine, me.

Secundùm mult dolórum meórum de meo, * cons tuæ lætificavérun meam.

Nunquid adhæ des iniquitátis, * labórem in præce

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsorum, & in malítia eórum disperdet eos; * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Hereditátem suam non derelinquet Dóminus. *v.* 14.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 18.

FIlíoli mei : Non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine, *Repet.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea *Ps.* 16. 5.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 2. d. Miserére.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ * in mánibus dóminæ suæ.

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multùm repléti sumus despectióne :

Quia multùm repleta est ánima nostra; * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri. *v.* 3.

Ant. 3. a. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est, * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *v.* 8.

Ant. 4. d. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus;* & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in séculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justorum;* ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde. *v*.4.

Ant. 5. a. Converte.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion,* facti sumus sicut consoláti.

Tunc repletum est gáudio os nostrum; * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum; * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes semina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne,* portantes manípulos suos.

Ant. Converte, Dómine, captivitátem nostram. *v*. 4.

Ant. 7. c. Nisi Dóminus.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit dilectis suis somnum;* ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis; * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implevit desidérium suum ex ipsis;* non confundétur cùm loquetur inimícis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboravérunt qui ædíficant eam. *v*. 2.

Capitulum. Galat. 5. 13.

PEr charitátem Spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teipsum.

Hymnus.

TErræ marisque Cónditor,
Aquis refúsis ímperas;

Vix imperantem séntiunt:
Siccáta tellus énatat.
FONTES creas & flúmina,
Marique metas ímprimis;
Littus ferítur flúctibus,
Tu frangis undas dexterà.
SOL arva nondum cónfovet,
Glebas nec imber mólliit;
Tellus abundat trítico,
Et gloriátur flóribus.
DONA, Creátor, córdibus,
Quæ seminasti gérmina:
Tibi, tuæque débitos
Proferre fructus glóriæ.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem speret Israël in Dómino; ℟. Quia apud Dominum misericórdia. *Psal.* 129. 6. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1. 47.

Preces habentur suprà, pag. 43.

Suffragia verò, pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. d. Réspice.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pharétra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos; * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, * quóniam defécit sanctus; quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum; * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári; * fi-

duciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos, * à generatióne hac in ætername.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíscéris me in finem? *Usquequò avertis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo; cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus.

℣. 4.

Capitulum. Thren. 2. 19.

LAuda in nocte, in princípio vigiliárum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini; leva ad eum manus tuas.

Hymnus TE lucis ante términum, &c. Nunc dimittis. *Preces & Oratio ut suprà*, *pag.* 60.

FERIA QUARTA AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deus magnus Dóminus, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94. 3.

Ps. Venite, *pag.* 2.

Hymnus.

RERUM Creátor óptime,
Rectorque noster áspice:
Nos à quiéte nóxia,
Mersos sopóre, líbera.

TE, sancte Christe, póscimus:
Ignosce culpis ómnibus:
Ad confitendum súrgimus
Morasque noctis rúmpimus.

MENTES, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis gerendum præcipit
Paulusque gestis cénsuit.

VIDES malum, quod fécimus:
Occulta nostra pándimus,
Preces gementes fúndimus
Dimitte quod peccávimus.

QUI nos creávit laus Patri
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO

Ant. 4. e. Beáta.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus; * or

bis terrárum, & universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdià Dómini plena est terra;

Verbo Dómini cœli firmáti sunt, * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris; * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætermum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; * pópulus quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem, * in abundántia au-

tem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum; * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum; * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus. *Ps.* 32. 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Benedictus.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus: * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascendit super occásum, Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspectu ejus; * turbabuntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo;

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransires in deserto.

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, * à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ; * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea; * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus * virtúte multà.

Rex virtútum dilecti, dilecti, * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis

Ut quid suspicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem; * ac-

cepisti dona in homínibus.
Etenim non credentes* inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídiè: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convertam,* convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus,* in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut excludant eos, qui probáti sunt argento.

Díssipa Gentes quæ bella volunt; vénient legáti ex Ægypto; * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascendit super cœlum cœli, * ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis,* date glóriam Deo.

Super Israël magnificéntia ejus,* & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedictus Deus.

Ant. Benedictus Dóminus die quotídiè. ỿ. 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Sanctus.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus, * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ,* vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui

adórant sculptília * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspectu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra, * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce psalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascantur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, * quóniam terríbile & sanctum est.

Et honor Regis judícium díligit; * tu parásti directiónes, judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos; * Deus, tu propítius fuísti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum

nostrum, & adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Sanctus Dóminus Deus noster. *v.* 9.

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam; ℟. Et nocte cánticum ejus. *Psal.* 41. 9.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Adjútor meus, tibi psallam, ℟. Quia Deus susceptor meus es. *Ps.* 58. 18.

Ant. 1. d. Tu es.

Psalmus 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo; * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Ant. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salútes Jacob. *v.* 5.

Ant. 2. d. In Deo.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur tota die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in Géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem Géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est, * & confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrantis, & obloquentis, * à fácie inimíci, & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Ant. In Deo laudábimur totâ die. *v.* 9.

Ant. 3. c. Exurge.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum.

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine: * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis, * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra; * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare obdormis, Dómine: exurge, & ne repellas in finem. *v.* 23.

Ant. 5. a. Adónaï.

Canticum Judith. 16. 2.

INcípite Dómino in týmpanis, * cantáte Dómino in cýmbalis.

Moduláminí illi psalmum novum; * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erísperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, * & præclárus in virtúte tua, & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixisti, & facta sunt.

Misisti Spíritum tuum, & creáta sunt, * & non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclarus in virtúte tua. *v.* 16.

In Festis Sanctorum, loco superioris Cantici, dicitur sequens.

Canticum. Eccli. 39. 19.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis.

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini uni-

versa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum.

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 8. c. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus; * Deo nostro sit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israëlis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne ; * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro sit jucunda, decoráque laudátio.

v. I.

Capitulum. Rom. 15. 4.

QUæcunque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt, ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

Hymnus.

NOx, & tenébræ, & núbila,
Confúsa mundi, & túrbida :
Lux intrat ; albescit polus :
Christus venit : discédite.

CALIGO terræ scínditur
Percussa solis spículo,
Rebusque jam color redit
Vultu nitentis síderis.

TE, Christe, solum nóvimus,
Te, mente purâ, & símplici,
Flendo, & canendo, quæsumus,
Intende nostris sénsibus.

SUNT multa fucis íllita,
Quæ luce purgentur tuâ :
Tu vera lux cœléstium,
Vultu seréno illúmina.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,

Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exultábo manè miſericórdiam tuam, Dómine; ℟. Quia factus es ſuſceptor meus. *Pſal.* 58. 17.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Jusjurandum jurávit ad Abraham patrem noſtrum, datúrum ſe nobis. *Luc.* 1. 73.

Preces & Suffragia habentur ſuprà, in Laudibus Feriæ ſecundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Non avertas.

Pſalmus 101.

Domine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me; * in quacunque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacunque die invocávero te, * velóciter exaudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei; * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis; * factus ſum ſicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

Tu exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus; * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera; * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia proſpéxit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion

nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniendo pópulos in unum & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti; * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur : * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt, * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Non avertas fáciem tuam à me; in quacunque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. *v.* 3.

Capitulum. Eccli. 2. 9. 11.

QUi timétis Dóminum, speráte in illum, & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Scitóte, quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est.

℟. *br.* Christe fili Dei vivi, &c. *suprà*, *pag.* 47.

Preces habentur, *ibid.*

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Voluntáriè.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est, & vocávit terram, * à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decóris ejus : * Deus manifestè véniet : Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet; * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, & terram, * discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, & loquar; Israël, & testificábor tibi; * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odísti disciplínam, * & projecísti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris pórtionem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ; * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti, iníque, quòd ero tui símilis : * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui oblivíscímini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * & illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alièni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt án meam, * & non prop runt Deum ante con tum suum.

Ecce enim Deus ád me, * & Dóminus sı tor est ánimæ meæ.

Averte mala ini meis, * & in veritá disperde illos.

Voluntáriè sacril tibi, * & confitébor n tuo, Dómine, qu bonum est.

Quóniam ex omni latióne eripuísti me super inimícos meos d xit óculus meus.

Ant. Voluntáriè s cábo tibi, & confitéb mini tuo, Dómine.

Capitulum. 1. *Pet.*

CHaríssimi : Dón Christum sanct in córdibus vestris, semper ad satisfact omni poscenti vos nem de ea, quæ in est, spe.

℟. *br.* Ego dixi : mine, miserére mei *pet.* Ego dixi : * Dó miserére mei. ℣. Sar mam meam, quia p tibi. * Dómine, mi mei. ℣. Glória Pat Fílio, & Spirítui s *Repetitur* Ego dixi.

40. 5.

℣. Adjútor meus e derelinquas me; ℟. despícias me, Deus ris meus. *Psal. 26.*

Preces habentur sup 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Bénedic.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum, * declinantem à me malígnum non cognoscébam.

Detrahentem secretò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum; * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam; * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspectu óculorum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Psalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia, quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Isráël voluntátes suas.

Miserátor, & misericors Dóminus, * longánimis, & multùm misericors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat Ortus ab Occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Divisio Psalmi 102.

QUómodò miserétur pater filiórum, misertus est Dóminus timéntibus se, * quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus; * homo sicut fœnum dies ejus, tanquàm

flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testamentum ejus;

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus; * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino. v. 22.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 2. 3.

CHaríssimi, nunc fílii Dei sumus: & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Benedícam D num * In omni tém

Repetit. Benedícam D num * In omni tém

℣. Semper laus ejus i meo. * In omni tém

℣. Glória. *Repet.* Be cam. *Psal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dómin vita mea, ℟. Psallam meo quándiù fúero. 145. 2.

Preces habentur suprà, 51.

AD NONA

Ant. 2. d. Adjuva

Psalmus 108.

DEus, laudem mea tacúeris; * qui peccatóris, & os doló per me apertum est.

Locúti sunt advers linguâ dolosâ, & ser bus ódii circumded me, * & expugnav me gratìs.

Pro eo ut me dilíge detrahébant mihi; * autem orábam.

Et posuérunt adve me mala pro bonis, ódium pro dilectióne

Constítue super eum catórem; * & diábolu à dextris ejus.

Cùm judicátur, condemnátus; * & o ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pau & episcopátum ejus piat alter.

Fiant fílii ejus órpha & uxor ejus vídua.

Nutantes transferan lii ejus, & mendícent

ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor; * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Divisio Psalmi 108.

Fiant nati ejus in intéritum; * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum; * pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, & mendícum, * & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operítur, * & sicut zona, quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego sum; * & cor meum conturbatum est intrà me.

Sicut umbra cùm declínat ablátus sum, * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis, * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Adjuva me, Dómine Deus meus, salvum me fac secundùm misericórdiam tuam. *v.* 26.

Capitulum. Heb. 10. 35.

Fratres: Nolíte amíttere confidéntiam vestram,

quæ magnam habet remunerationem. Patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. *Repetit.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveantur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 8. c. Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum. *v.* 1.

Ant. 3. c. Confun

Psalmus 128.

SÆpè expugnavé à juventúte mea, nunc Israël.

Sæpè expugnavér à juventúte mea; * non potuérunt mihi

Supra dorsum me bricavérunt peccaté prolongavérunt in tem suam.

Dóminus justus c cervíces peccatóru confundantur, & c tantur retrorsum om odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum rum: * quod pri evellátur, exáruit;

De quo non implé num suam qui meti sinum suum qui ma cólligit.

Et non dixérunt q teríbant: Benedícti mini super vos, * b ximus vobis in nómi mini.

Ant. Confundantu nes qui odérunt Sior

Ant. 3. g. Sperávi

Psalmus 129.

DE profundis cl ad te, Dómine: mine, exaudi vocem

Fiant aures tuæ dentes, * in vocem catiónis meæ.

Si iniquitátes obse ris, Dómine: * Dó quis sustinébit?

Quia apud te prop est; * & propter tuam sustinui te, Dó

Sustínuit ánima n

verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Isráël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dómino. *v.* 5.

Ant. 4. a. Speret.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum; * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Isráël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret Isráël in Dómino. *v.* 3.

Ant. 1. a. Quàm bonum.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguentum in cápite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, * quod descendit in oram vestimenti ejus.

Sicut ro Hermon, * qui descendit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum. *v.* 1.

Capitulum. Rom. 15. 13.

DEus spei répleat vos omni gáudio & pace in credendo, ut abundétis in spe, & virtúte Spíritûs sancti.

Hymnus.

QUAM grande nobis, Cónditor,
Astris volúmen éxplicas!
His te potentem flámmeis
Donas legendum lítteris.

TE sol vocánte prósilit;
Lunâque lux refléctitur:
Stellæ micant, & síngulis
Tu certa ponis nómina.

QUI luce tantâ múneras
Terram, Deus; quàm díligi,
Quàm dignus es perénnibus
Orbis coli præcóniis!

ÆTHER quot ignes éxhibet;
Tot óribus te prædicat;
Ut prædicéris plénius,
His ora nostra júngimus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te clamávi totâ die, Dómine; ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Psal.* 85. 3. 4.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1. 50.

Preces habentur suprà, pag. 43.

Suffragia verò pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. A. Conserva me.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis ; * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolosè agébant ; * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt ; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est : consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætabitur Israël.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos suos ;

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malígnus ; * timentes autem Dóminum glorificat ;

Qui jurat próximo suo, & non décipit ; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

COnserva me, Dómine, quóniam sperávi in te, * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum ; * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero

nóminum

eórum per lábia

us pars hereditátis
cálicis mei : * tu
stítues hereditá-
n mihi.
ecidérunt mihi in
; * étenim heré-
præclára est mi-

:am Dóminum ,
it mihi intellec-
super & usque ad
increpuérunt me
i.
ébam Dóminum
ctu meo semper ; *
à dextris est mihi ,
óvear.
hoc lætátum est
, & exultávit lin-
* ínsuper & caro
iescet in spe.
m non derelin-
iam meam in in-
nec dabis Sanc-
i vidére corrup-

mihi fecisti vias
mplébis me læti-
ultu tuo ; * de-
in déxtera tua
finem.
onserva me , Dó-
óniam sperávi in
15. 1.
. Eccli. 32. 17. 18.
cito Dóminum ,
cit te. Qui vigi-
d illum invénient
ónem.
, Te lucis ante
, &c. Nunc di-

Oratio ut suprà ,

FERIA QUINTA.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Non repellet Dóminus plebem suam : * Veníte, adorémus. *Ps.* 93. 14.

Ps. Veníte. *pag.* 2.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium ;
Nos confiténtes , póscimus
Te, juste Judex córdium ;
Ut áuferas piácula ,
Sordesque mentis ábluas :
Donesque , Christe , grátiam ,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia ,
Quam culpa mordet nóxia :
Obscúra gestit tóllere ,
Et te , Redemptor , quǽrere.
Qui nos creávit laus Patri ,
Laus qui redémit Fílio ,
Qui charitáte nos foves ,
Sit par tibi laus , Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Deus.

Psalmus 77.

Atténdite, pópule meus, legem meam ; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum , * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus , & cognóvimus ea , * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis, * ut cognoscat generátio áltera.

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans;

Generátio, quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Divisio Psalmi.

INterrúpit petram [...]mo, * & adaqu[...] velut in abysso mu[...]

Et eduxit aquam [...]tra, * & deduxit t[...] flúmina aquas.

Et apposuérunt peccáre ei, * in ir[...]citavérunt Excelsun[...] quóso.

Et tentavérunt D[...] córdibus suis, * ut p[...] escas animábus sui[...]

Et malè locúti [...] Deo, * dixérunt: N[...] póterit Deus parár[...] sam in deserto?

Quóniam percus[...]tram, & fluxérunt a[...] & torrentes inunda[...]

Nunquid & pane[...]rit dare, * aut pará[...]sam pópulo suo?

Ideò audívit Dó[...] & dístulit; * & ig[...] census est in Jacob [...] ascendit in Israël.

Quia non credid[...] Deo, * nec sperav[...] salutári ejus.

Et mandávit núbi[...] super, * & jánuas c[...]ruit.

Et pluit illis ma[...] manducandum, * &[...] cœli dedit eis.

Panem Angelóru[...]ducávit homo; * [...] misit eis in abundá[...]

Altera divisio Psal[...]

TRánstulit Aust[...] cœlo, * & in[...] virtúte sua Africur[...]

Et pluit super e[...] púlverem carnes, *

naris volatília pen-

idérunt in médio
n eórum, * circa
ula eórum.
ıducavérunt & sa-
ıt nimis, & desi-
órum áttulit eis; *
fraudáti à desidé-

escæ eórum erant
psórum, * & ira
ndit super eos.
cídit pingues eó-
t electos Israël im-

nibus his peccavé-
unt; * & non cre-
: in mirabílibus

ecérunt in vanitáte
um, * & anni eó-
ı festinatióne.
ccíderet eos, quæ-
um, & revertebán-
dilúculò veniébant

emoráti sunt, quia
útor est eórum, * &
ccelsus redemptor
st.
xérunt eum in ore
linguâ suâ mentíti

em eórum non erat
um eo, * nec fidé-
i sunt in testamen-

tem est miséricors,
stius fiet peccátis
* & non dispérdet

ndávit ut avérteret
m, * & non accen-
em iram suam;
ordátus est quia ca-

ro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Ant. Deus excelsus ipse est miséricors, & propítius fiet peccátis. *v.* 38.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Elégit.

Divisio Psalmi 77.

QUóties exacerbavérunt eum in deserto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum, * & sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyïam, & comédit eos, * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Altera divisio Psalmi 77. Et

INduxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum Gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum, * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum quemádmodum patres eórum, * conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum; ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captiv
virtútem eórum, * &
túdinem eórum in
inimíci.

Et conclúsit in glá
pulum suum, * & her
tem suam sprevit.

Júvenes eórum co
ignis; * & vírgines
non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum i
dio cecidérunt; * &
eórum non plorabant

Et excitátus est ta
dórmiens Dóminus,
quam potens crapul
vino.

Et percussit inimíc
in posterióra: * oppró
sempiternum dedit il

Et répulit taberná
Joseph, * & tribum Ep
non elégit.

Sed elégit tribum
montem Sion quem
xit.

Altera divisio Psalmi

ÆDificávit sicu
córnium sancti
suum in terra, * qua
dávit in sécula.

Et elégit David s
suum, * & sústulit e
grégibus óvium.

De post fœtantes a
eum * páscere Jacol
vum suum, & Isra
reditátem suam.

Et pavit eos in inno
cordis sui, * & in in
tibus mánuum suárū
duxit eos.

Ant. Elégit Dó
tribum Juda, m
Sion quem dilexit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. f. Dómine.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis ; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum eléctis meis , jurávi David servo meo : * Usque in æternum præparábo semen tuum ;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine :* étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino , * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus , qui glorificátur in concílio sanctórum , * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum , quis símilis tibi ?*potens es, Dómine , & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ,* motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum , superbum ; * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli , & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti.

Aquilónem , & mare tu creasti ; * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia ; * firmétur manus tua , & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ;* misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus, qui scit jubilatiónem ; * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt ;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die ,*& in justítia tua exaltabuntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es ; * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra ,* & sancti Israël Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis , & dixisti: * Pósui adjutórium in potente , & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum , * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei , * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo , * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus , * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea , & misericórdia mea cum ipso ; *

& in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excelsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint.

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint.

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psal. 88.

SEmel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti pexisti, * distulisti tum tuum.

Evertisti testam servi tui, * profan terra Sanctuárium ej

Destruxisti omnes ejus; * posuisti firm tum ejus formídinem

Diripuérunt eum transeuntes viam, * est oppróbrium vicír

Exaltasti déxtera priméntium eum, * casti omnes inimíc

Avertisti adjutóriu dii ejus, * & non es au ei in bello.

Destruxisti eum ab datióne, * & sedem terram collisisti.

Minorasti dies té ejus, * perfudisti eu fusióne.

Usquequò, Dómin tis in finem, * exa sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ m stántia: * nunquid e nè constituisti omne hóminum?

Quis est homo, qu & non vidébit mort éruet ánimam suam nu ínferi?

Ubi sunt miseri tuæ antíquæ, Dóm sicut jurasti David i táte tua?

Memor esto, Dó oppróbrii servórur rum, * (quod contí sinu meo) multárun tium;

Quod exprobra inimíci tui, Dómi

quod exprobravérunt commutatiónem christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum. * Fiat, fiat.

Ant. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi. ℣. 9.

℣. Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, ℟. Et non sum deceptus. *Ps. 76. v.* 3.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Psal.* 68. 31.

Ant. 3. a. Exultáte.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date týmpanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus; * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te; * exaudívi te in abscóndito tempestátis; probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te; * Israël, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti; * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me, * Israël si in viis meis ambulasset,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Exultáte Deo adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob. *v.* 1.

Ant. 2. d. Psallam.

Psalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea, exurge psaltérium & cíthara; * exurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua; * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exaudi me.

Ant. Psallam tibi, Dómine, quia magna est super cœlos misericórdia tua. *v.* 1. 3. 4.

Ant. 6. F. Da nobis.

Divisio Psalmi 107.

DEus locútus est in sancto suo, exultábo, & dívidam Síchimam, * & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraïm suscéptio cápitis mei;

Juda rex meus, * Moab lebes spei meæ.

In Idumǽam extendam calceamentum meum; * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * & non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne;* quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Da nobis auxílium de tribulatióne; quia vana salus hóminis. *v.* 13.

Ant. 5. a. Conversus est.

Canticum Isaïæ. 12.

COnfitébor tibi, D ne, quóniam irá mihi; * conversus est tuus, & consolátus e

Ecce Deus salvátor n fiduciáliter agam, & timébo;

Quia fortitúdo me laus mea Dóminus, * tus est mihi in salúten

Hauriétis aquas in g de fóntibus salvatóris dicétis in illa die: Co mini Dómino, & inv nomen ejus:

Notas fácite in p adinventiónes ejus: mentóte quóniam sum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, niam magnífice fecit nuntiáte hoc in un terra.

Exulta, & lauda hab Sion, * quia magnus i dio tui sanctus Israël.

Ant. Conversus est tuus, Dómine, & co tus es me. *v.* 1.

[*In Festis Sanctorum superioris Cantici, sequens*

Canticum Isaïæ. 26.

URbs fortitúdinis Sion: * Salvátor tur in ea, murus & an rále.

Aperíte portas, * & diátur gens justa, cust veritátem.

Vetus error ábiit: bis pacem; * pacem in te sperávimus.

Sperastis in Dómi sǽculis ætérnis, * i

mino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes paúperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant;

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli: * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 3. c. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum; * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem; * & ádipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ; * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam; * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas, * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni; * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum, lauda Deum tuum, Sion. ỽ. 1.

Capitulum. Heb. 11. 1.

FRatres: Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

Hymnus.

LUx ecce surgit áurea:
Pallens facessat cæcitas
Quæ nosmet in præceps diù
Erróre traxit dévio.

HÆc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquamur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculator adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo; quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5. 5.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. f. Serviámus Dómino in sanctitáte & justítia ómnibus diébus nostris. *Luc.* 1. 74. 75.

Preces & Suffragia habentur suprà, in Laudibus Feriæ secundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 2. d. Sit splendor.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, & benedícat nobis; * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, tes in terra dírigis.

Confiteantur tib li, Deus, confitear pópuli omnes; * ter fructum suum.

Benedícat nos Deus noster, bened Deus; * & métu omnes fines terræ.

Psalmus 89.

Domine, refúgi tus es nobis, * ratióne in genera

Priusquàm mon rent, aut formarét & orbis, * à sæculo in séculum tu es De

Ne avertas hómi humilitátem; * & c Convertímini fílii num.

Quóniam mille ar óculos tuos, tanqu hesterna quæ præt & custódia in noct

Quæ pro níhilo tur, * eórum anni

Manè sicut herba t manè flóreat, & trá vésperè décidat, ir & arescat.

Quia defécimus tua, * & in furóre báti sumus.

Posuisti iniquitát tras in conspectu tu culum nostrum in ill tióne vultûs tui.

Quóniam omne nostri defecérunt; ira tua defécimus.

Anni nostri sicut meditabuntur: * die rum nostrorum, in i tuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octoginta anni: * & ámpliùs eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine; úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ: * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliasti, * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua, * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrarum dírige super nos, * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. *Psal.* 89. 17.

Capitulum. Hebr. 11. 6.

SIne fide impossíbile est placére Deo. Crédere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit.

℟. *breve.* Christe fili Dei vivi, &c. *suprà, pag.* 47.

Preces habentur ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 1. d. Dómine.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dùm dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui, * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus

misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dùm afflígit me inimícus?

Dùm confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te. *Psal.* 83. 13.

Capitulum. Rom. 10. 10. 11.

CORde créditur ad justítiam: ore autem confésio fit ad salútem: dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei; ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spíritui sancto. *Repetitur* Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelinquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Suávis est.

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini, * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super jus-

tos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde; * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Suávis est Dóminus, beátus vir qui sperat in eo. *Psal.* 33. 8.

Capitulum. Jacobi 2. 14.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Nunquid póterit fides salváre eum? Fides si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Ps.* 33. 1.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiu fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Ne memíneris.

Psalmus 78.

DEus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli; * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt, * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, & propter gló-

tiam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in Géntibus: * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * última sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum, * secundùm magnitúdinem bráchii tui pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

QUi regis Israël, intende, * qui dedúcis, velut ovem, Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos; * & ostende fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos; * & ostende fáciem tuam, & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

VIneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti Gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus; * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus? * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

Extermínávit eam aper de silva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere; * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super fílium hóminis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa, * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis, quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te, vivificábis nos; * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos; * & ostende fáciem tuam, & salvi érimus.

Ant. Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, Dómine. *Ps.* 78. 8.

Capitulum. Rom. 4. 5.

FRatres: Credenti in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. *Repetitur.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis. ℟. Ut non moveantur vestígia mea. *Psal.* 16. 5.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Sacerdótes.

Psalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta, * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus; * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Sacerdótes tui induantur justítiam. *v.* 9.

Ant. 4. d. Sancti.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in séculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi; * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam; * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam

salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sancti ejus exultatióne exultábunt. *v.* 17.

Ant. 8. c. Sédimus.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus, * cùm recordarémur Sion.

In salícibus, in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini, * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero Jerusalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem ;

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus & flévimus, cùm recordarémur Sion. *v.* 1.

Ant. 5. a. Dómine.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi ; * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocávero te, exaudi me ; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me ; * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me ; Domine, misericórdia tua in séculum, * ópera

mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Dómine, misericórdia tua in séculum. *v.* 8.

Ant. 3. g. Tu es.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiendo ex me spíritum meum, * & tu cognovisti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Tu es spes mea, Dómine, pórtio mea in terra vivéntium. *v.* 7.

Capitulum. Rom. 5. 1. 2.

JUstificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum, per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accessum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei.

Hymnus.

DIE cadente, Cónditor,
Cœli loquáces íncolæ,
Mutíque cives æquoris,
Te prosequantur láudibus.

LAUDENT benignum, próvido
Qui format omnes númine;
Laudent potentem, qui mari,
Cœlóque donat vívere.

ALAS leves quis cómmodet,
Quibus columba tóllitur!
Terræ tenácis ímmemor
Cœlo quiescèt spíritus.

JUNCTO potentes fœdere,
Fides, & alma cháritas:
Reddant amátis sédibus
Quos vincla carnis ággravant.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam. ℞. Totâ die salutáre tuum. *Psal.* 70. 15.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1. 49.

Preces habentur suprà, pag. 43.

Suffragia verò, pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Exaudi.

Psalmus 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dùm confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci; * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino: * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me; * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis, * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me; * & in meditatióne mea exardescet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est, * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos; * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúntamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúntamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substantia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas, * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus : * verúntamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam; * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrígerer priusquam ábeam, * & ámpliùs non ero.

Ant. Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam. *Psal.* 38. 13.

Capitulum. Jud. v. 20. 21.

CHaríssimi, superædificantes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam æternam.

Hymnus, TE lucis ante términum, &c. Nunc dimittis.

Preces & Oratio ut suprà, pag. 60.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Veníte, adorémus, & * Procidámus ante Deum. *Psal.* 94. 6.

Ps. Veníte. *pag.* 2.

Hymnus.

TU Trinitátis únitas,
Orbem potenter qui regis,
Attende laudis cánticum
Quod excubantes psállimus.

NAM léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

SI fraude lusi dæmonum
In nocte quid delíquimus,
Tuâ potenti grátiâ
Dies renascens déleat.

NEC corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepescat ardor spíritûs.

OB hoc, Redemptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ego autem.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua; * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magìs, quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem, * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum quia fecisti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam, * intende mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes; * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me; * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me; * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? * & volábo & requiescam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs, & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus, & notus meus.

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos,* & descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus, * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum, * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos, * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Ego autem sperábo in te, Dómine. *Ps.* 54. :

IN II. NOCTURN(

Ant. 4. *irr.* c. Deus me

Psalmus 58.

ERipe me de inimí meis, Deus meus, * ab insurgéntibus in me : bera me.

Eripe me de operántib iniquitátem, * & de vi sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ár mam meam : * irruérunt me fortes.

Neque iníquitas mea, r que peccátum meum, D mine, * sine iniquitáte c curri, & diréxi.

Exurge in occursu meum, & vide : * & Dómine Deus virtútum Deus Israël.

Intende ad visitand omnes Gentes, * non m sereáris ómnibus, qui op rantur iniquitátem.

Convertentur ad vésp ram, & famem patient ut canes, * & circuíbu civitátem.

Ecce loquentur in o suo, & gládius in lábiis e rum; * quóniam quis au vit?

Et tu, Dómine, derid bis eos : * ad níhilum d dúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad custódiam, quia, Deu susceptor meus es : * De meus, misericórdia e prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus ostendet mihi s per inimícos meos : ne occídas eos : nequan

ſcantur pópuli mei.
›erge illos in virtúte
' & depóne eos pro-
meus, Dómine.
ictum oris eórum, ſer-
m labiórum ipſórum,*
nprehendantur in ſu-
ı ſua.
le execratióne & men-
annuntiabuntur, * in
mmatióne, in ira
mmátiónis, & non

ſcient quia Deus do-
›itur Jacob, * & fi-
terræ.
ıvertentur ad véſpe-
& famem patiéntur
nes, * & circuíbunt
tem.
diſpergentur ad man-
ıdum; * ſi verò non
t ſaturáti, & murmu-
t.
ı autem cantábo for-
nem tuam, * & exul-
manè miſericórdiam

ıa factus es ſuſceptor
, & reſúgium meum,*
: tribulatiónis meæ.
iútor meus, tibi pſal-
quia Deus, ſuſceptor
es; * Deus meus, mi-
ırdia mea.

Pſalmus 60.

audi, Deus, depreca-
ónem meam, * in-
orationi meæ.
ınibus terræ ad te cla-
, dùm anxiarétur cor
ı, * in petra exaltaſti

luxiſti me, quia factus
s mea, * turris fortitú-
à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam; * dediſti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies; * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me. *Pſal.* 58. 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Exaudi me.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infíxus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dùm ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui per-

secúti sunt me inimíci mei injustè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me, qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium; * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium; * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine; * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo, * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit : * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel, * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum ne vídeant, * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta, * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * &

& super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum ; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de Libro viventium, * & cum justis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens ; * salus tua, Deus, suscépit me.

Altera divisio Psalmi 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion ; * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Exaudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua. *v.* 17.

℣. Illúmina óculos meos, Dómine. ℟. Ne unquam obdórmiam in morte. *Psal.* 12. 4.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi. *Ps.* 12. 6.

Ant. 3. c. Egénus.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende ; * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & læténtur in te omnes, qui quærunt te ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper sum, * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu ; * Dómine, ne moréris.

Ant. Egénus & pauper sum, Deus, ádjuva me. *v.* 6.

Ant. 4. f. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias.

Quóniam firmamentum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis; * cùm deféecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicentes: Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum; * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me; * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ; * operiantur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo; * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, in auxílium meum réſpice. *v.* 12.

Ant. 1. a. Exultábunt.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua;

Et uſque in ſenectam & ſénium, * Deus, ne derelinquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum, * generatióni omni quæ ventúra eſt.

Poténtiam tuam, & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima, quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas & malas: * & converſus vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterum reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam, * & converſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus; * pſallam tibi in cíthara, ſanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; & ánima mea quam redemiſti. *v.* 23.

Ant. 7. b. Opéruit.

Canticum. Habacuc. 3. 2.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies; * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit; córnua in mánibus ejus; * ibi abscóndita est fortitúdo ejus;

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram, * aspéxit, & dissolvit Gentes, & contríti sunt montes séculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam; * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obstupefácies Gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii, * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus; * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non ásferent cíbum.

Abscindétur de ovíli pecus, * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena est terra. *v.* 5.

[*In Festis Sanctorum, loco superioris Cantici, dicitur sequens*

Canticum. Sapient. 10. 17.

REddidit justis sapiéntia mercédem labórum suórum, * & dedúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velamento diéi, * & in luce stellárum per noctem.

Tránstulit illos per mare Rubrum, * & transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demersit in mare, * & ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideò justi tulérunt * spólia impiórum,

Et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, * & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit disertas.]

Ant. 4. e. Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in prin-

cípibus, * in fíliis hóm
in quibus non est salu

Exíbit spíritus ejus,
vertétur in terram sua
in illa die períbunt c
cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus
adjútor ejus, spes e
Dómino Deo ipsíus,
fecit cœlum & terram
re, & ómnia quæ
sunt.

Qui custódit veritát
séculum, facit judíciu
júriam patiéntibus;
escam esuriéntibus.

Dóminus solvit cc
dítos; * Dóminus il
nat cæcos.

Dóminus érigit elíl
Dóminus díligit justo
Dóminus custódit
nas, pupillum & víduam
cípiet; * & vias pec
rum dispérdet.

Regnábit Dóminus
cula, Deus tuus, Sion
generatiónem & gene
nem.

Ant. Laudábo Dóm
in vita mea. *v.* 2.

Capitulum. 1. *Petr.* 4

CHaríssimi, Comm
cantes Christi p
nibus gaudéte, ut &
velatióne glóriæ ejus
deátis exultantes. S
probrámini in nó
Christi, beáti éritis.

Hymnus.

ÆTERNA cœli gl
Beáta spes m
lium,
Summi tonantis Unic
Castǽque proles Vírg
DA déxteram surg
bus,

Exurgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.

ORTUS refulget lúcifer,
Præítque Solis núntius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet:

MANENSQUE nostris sénsibus,
Noctem repellat séculi,
Omnísque fine témporis
Purgáta servet péctora.

SINCÉRA radíces agat
In corde símplici fides,
Immóta spes congáudeat,
His major adsit cháritas.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Ad te orábo, Dómine, ℟. Manè exáudies vocem meam. *Ps.* 5. 4.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto. *Luc.* 1. 78.

Preces, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Dómine.

Psalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me; * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum; * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos, qui persequuntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur, * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & Angelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum; * & Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratìs abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat; & cáptio, quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam; * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & qua-

si fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt : * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne ; * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna,* in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum ;* dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas ;* Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge & intende judício meo ; * Deus meus, & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus ; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul,* qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne discédas à me, exurge & intende judício meo. *v.* 22. 23.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 20. 21.

SI benefacientes patienter sustinétis : hæc est grátia apud Deum, in hoc enim vocáti estis, quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus.

℟. *br.* Christe fili Dei vivi, &c. *suprà pag.* 47.

Preces habentur, ibid.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Tu Dómine.

Psalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum ; * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est ; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis ; * & cum iniqua

gerentibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas;*& circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem universa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt; * déxtera eórum repleta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua;* & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti, * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo, * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me màla, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dó-

mine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper; * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protector meus tu es, * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Tu, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me. *Psal.* 39. 12.

Capitulum. 1. *Petr.* 1. 18. 19.

NOn corruptibílibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei; *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei, ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur* Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelinquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 6. f. Dómine.

Psalmus 21.

DEus Deus meus, réspice in me; quare me dereliquisti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israël.

In te speravérunt patres nostri; * speravérunt, & liberasti eos.

Ad te clamavérunt & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo, * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre, * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero, * de ventre matris meæ, Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

NE discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est, * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi ; * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum ; * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos ; * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me ; * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me ; * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis ; * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum ; * universum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël ; * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem suam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Altera divisio Psalmi 21.

APud te laus mea in ecclésia magna ; * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum ; * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum ; * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. *v.* 20.

Capitulum. Ephes. 2. 13.

NUnc in Christo Jesu vos, qui aliquando erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. ℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore. ℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Ps.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℟. Psallam Deo meo quándiù fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces habentur suprà, *pag.* 51.

AD NONAM.

Ant. 7. a. Ego autem.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam,* accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observantes vanitátes, * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi, * exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me i[n] [ma]nibus inimíci; * statui[sti in] loco spatióso pedes [meos.]

Divisio Psalmi 30

MIserére mei, Dó[mine,] quóniam tríbul[or:] conturbátus est in ira [oculus] meus, ánima mea, & [ven]ter meus;

Quóniam defécit in [dolo]re vita mea; * & anni [mei in] gemítibus.

Infirmáta est in paup[ertate] virtus mea; * & ossa [mea] contúrbáta sunt.

Super omnes ini[micos] meos factus sum o[pprobrium] & vicínis mei[s nimis:] & timor notis m[eis.]

Qui vidébant me, [foras] fugérunt à me; * obli[vioni] datus sum, tanquam [mor]tuus à corde.

Factus sum, tanqua[m vas] pérditum; * quóniam [audi]vi vituperatiónem m[ulto]rum commorántium i[n cir]cúitu:

In eo dùm conver[mirent] simul adversùm me, * [acci]pere ánimam meam c[onsi]liáti sunt.

Ego autem in te spe[rávi,] Dómine; * dixi: Deus [meus] es tu, in mánibus tuis [sortes] meæ.

Eripe me de manu i[nimi]córum meórum, * & [a per]sequéntibus me.

Illustra fáciem tua[m su]per servum tuum, sa[lvum] me fac in miseric[órdia] tua: * Dómine, non co[nfun]dar, quóniam invocá[vi te.]

Erubéscant ímpii, & [de]ducántur in infernu[m:] muta fiant lábia dolo[sa.]

Quæ loquuntur adversùs justum iniquitátem, * in supérbia, & in abusióne.

Altera divisio Psal. 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego autem in Dómino sperávi. *v.* 7.

Capitulum. 1. *Corinth.* 6. 20.

EMpti estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

℟. *br.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine; *Repet.* Ab occultis meis * Munda me, Dómine. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me, Dómine. ℣. Glória Patri. *Repet.* Ab occultis. *Psal.* 18. 13. 14.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveantur vestígia mea. *Ps.* 16. 5.

Preces habentur suprà, pag. 51.

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Ecce.

Psalmus 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me; * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam, & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua; * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me; * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es; * si descéndero in infernum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculò, * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * &

nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminábitur; * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos, * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua. *v.* 5.

Ant. 3. c. Deduc.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribentur, * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus; * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri sánguinum, declináte à me,

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum; * intérroga me, & cognosce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est; * & deduc me in via æterna.

Ant. Deduc me, Dómine, in via æterna. *v.* 24.

Ant 7. a. Custódi me.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis; * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos, * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum; * juxta iter scándalum posuérunt mihi:

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómimine, de manu peccatóris. *v.* 5.

Ant. 3. c. Dómine.

Divisio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne

derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra; * virum injustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me. ỽ. 8. 9.

Ant. 8. g. Non declínes.

Psalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me; * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo; * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis;

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum:

Quóniam adhuc & orátio mea, * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum, * áudient verba mea quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram; * dissipáta sunt ossa nostra secùs internum.

Quia ad te Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi; * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Non declínes cor meum, Dómine, in verba malítiæ. *v.* 4.

Capitulum. Heb. 13. 12. 13.

JEsus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portantes.

Hymnus.

TELLUS abundat béluis:
Opus fidélis pérsequi
Manum Creátor ádmovet,
Homóque primus cónditur.

LIMUS períto dúcitur
Molles in artus póllice:
Inspírat in vultum Deus,
Et vita limum pérmeat.

IMAGO nos Dei sumus,
Qui fronte rectâ fingimur:
Sit cura semper íntegris

Deum referre móribus.

QUI nos eódem, Cónditor,
Ad te creasti púlvere:
Opus tuæ potentiæ,
Fac stet tuâ cleméntiâ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die. ℟. Expandi ad te manus meas. *Psal.* 87. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Esurientes implévit bonis; & dívites dimísit inánes. *Luc.* 1. 53.

Preces habentur suprà, *pag.* 43.

Suffragia verò pag. 44.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. g. Dómine.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infíxæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam:

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum;

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum, * & sicut onus grave graváræ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem; * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliátus sum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Divisio Psalmi 37.

COr meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt:

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei; * & dùm commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella

parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus, * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

MIserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo ; * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die ; * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi ; * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur ; * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscondent ; * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos ; * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi ; * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissióne tua ; * tunc convertentur inimíci mei retrorsùm.

In quacunque die invocávero te, * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem ; * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Psal.* 37. 22.

Capitulum. 1. *Thessal.* 5. 9.

FRatres : Non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis ; ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

Hymnus, TE lucis ante términum, &c. Nunc dimittis.

Preces & Oratio ut suprà, *pag.* 60.

SABBATO
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Ipse est Dóminus Deus noster : * Ve-

níte, adorémus. *Psal.* 94. 7.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

SUMMÆ Parens clementiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & substántiæ,
Trinusque persónis Deus.

NOSTROS pius cum cánticis
Fletus benígnè súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgiùs.

LUMBOS jecurque mórbidum
Flammis adúre cóngruis;
Accincti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.

QUICUNQUE ut horas nóctium
Nunc concinendo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Dómine.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando morietur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me: * Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluisti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * Fiat, fiat.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes Gentes; * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ; * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit sapientes morientes: * simul insípiens & stultus períbunt.

Et relinquent aliénis divítias suas, * & sepulcra eórum domus illórum in æternum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocáverunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit; * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur; * confitébitur tibi cùm benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum, * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intelléxit; * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Dómine, miserére mei; sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40. 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *irr.* c. Tibi, Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus, susceptor meus, * non movébor ámpliùs.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquam paríeti inclináto & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucurri in siti: * ore

suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea

Quia ipse Deus meus, & salvátor meus, adjútor meus: * non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convento malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas; * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes; * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 74.

COnfitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, * ne-

que à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est, * hunc humíliat, & hunc exaltat;

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto, * & inclinávit ex hoc in hoc;

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam: * & exaltabuntur córnua justi.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Ps.* 74. 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Deus.

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo; * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & fílii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt, * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente, * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter simul; * adversùm te testamentùm disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahëlítæ.

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ; * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam, * & sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in

tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant, & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant.

Et cognoſcant quia nomen tibi Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Deus, quis símilis erit tibi? *Pſal.* 82. 2.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua. *Pſal.* 107. 4. 5.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Repleátur, Dómine, os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſal.* 70. 8.

Ant. 8. g. Miríſica.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquatur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus m
ſémitis tuis; * ut no
veantur veſtígia me

Ego clamávi, qu
exaudiſti me, Deus
clína aurem tuam m
exaudi verba mea.

Miríſica miſeri
tuas, * qui ſalvos fa
rantes in te.

A reſiſténtibus d
tuæ cuſtódi me, * u
lam óculi.

Sub umbra alárun
rum prótege me, *
impiórum qui me
runt.

Ant. Miríſica miſ
dias tuas, qui ſalv
ſperantes in te. *v.*

Ant. 2. d. Satiáb

Diviſio Pſalmi

INimíci mei á
meam circumde
ádipem ſuum co
runt, * os eórum l
eſt ſupérbiam.

Projicientes me n
cumdedérunt me; *
ſuos ſtatuérunt decli
terram.

Suſcepérunt me ſ
parátus ad prædan
ſicut cátulus leónis h
in ábditis.

Exurge, Dómine
veni eum, & ſu
eum; * éripe ániman
ab ímpio, frámear
ab inimícis manûs
Dómine, à paucis
dívide eos in vita e
de abſcónditis tuis
pletus eſt venter e

Saturáti ſunt fílii
dimiſérunt relíqui
párvulis ſuis.

Ego autem in justítia appárebo conspéctui tuo, * satiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua. *v.* 15.

Ant. 1. a. Deus.

Psalmus 56.

MIserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me; * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum, * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo, & psalmum dicam.

Exurge, glória mea, exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psalmum dicam tibi in Géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Deus, miserére mei; quóniam in te confídit ánima mea. *v.* 2.

Ant. 3. g. Date.

Canticum Moysi. Deuter. 32. 1.

AUdíte, cœli, quæ loquor; * áudiat terra verba oris mei.

Concrescat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfecta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, * justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in sórdibus; * generátio prava atque perversa.

Hǽccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Nunquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Memento diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * ma-

jóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes; * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus; * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit; * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans.

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excelsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnorum, & aríetum filiórum Basan;

Et hircos, cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis & non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit dereliquísti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui & fíliæ;

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorábitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala, * & sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-

dius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli; * ne fortè superbírent hostes eórum.

Et dícerent: Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * Utinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò, quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ.

Uva eórum uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis, * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum;

Surgant & opitulentur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo; * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea.

Reddam ultiónem hóstibus meis, * & his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorabit carnes.

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, Gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro. *v.* 3.

[*In Festis Sanctorum, loco superioris Cantici, dicitur sequens*.

Canticum. Jonæ. 2. 3.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, & exaudívit me : * de ventre ínferi clamávi, & exaudisti vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris, & flumen circúmdedit me : * omnes gúrgites tui, & fluctus tui super me transiérunt.

Et ego dixi : Abjectus sum à conspectu oculórum tuórum : * verúmtamen rursùs videbo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam, abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descendi : terræ vectes conclusérunt me in æternum ; * & sublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum ; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi ; * quæcunque vovi, reddam pro salúte Dómino.]

Ant. 5. a. Omnes.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes, * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus ; * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Omnes Gentes, laudáte Dóminum. *v.* 1.

Capitulum. Rom. 13. 12. 13.

NOx præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciámus ergo ópera tenebrarum, & induámur arma lucis. Sicut in die honestè ambulémus.

Hymnus.

AURORA jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resultat spículum :
Discédat omne lúbricum.

PHANTASMA noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

UT mane quod nos últimum
Hìc deprecámur cérnui ;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dùm canóre cóncrepat.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi ; ℟. Et lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam. *Ps.* 70. 23. 24.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. d. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël. *Luc.* 1. 79.

Preces, & Suffragia habentur suprà in Laudibus Feriæ secundæ.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Notam.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum, * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámplius; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus; * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me; * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die, * expandi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne.

Nunquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te,

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam, * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; * exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad

te, * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dísperdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam. *Psal.* 142. 8.

Capitulum. Philipp. 4. 8.

QUæcunque sunt vera, quæcunque pudíca, quæcunque justa, quæcunque sancta, quæcunque amabília, quæcunque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc *cogitáte.*

℟. *breve.* Christe fili Dei

vivi, &c. *suprà*, *pa*
Preces habentur, *i*

AD TERTI

Ant. 2. d. Benedi

Psalmus 44.

ERuctávit cor
verbum bonum
co ego ópera mea :
Lingua mea cálam
bæ, * velóciter scri
Speciósus formâ
liis hóminum, diffi
grátia in lábiis tuis ;
ptéreà benedíxit te I
æternum.
Accíngere gládio
per femur tuum, * :
tíssime,
Spécie tuâ & pul
dine tuâ * intende,
rè procéde,
Et regna propter
tem, & mansuetúd
& justítiam, * & ded
mirabíliter déxtera
Sagittæ tuæ acútæ
li sub te cadent, * :
da inimicórum regi
Sedes tua, Deus,
culum séculi : * virg
tiónis, virga regni t
Dilexísti justítiam,
ti iniquitátem ; * pr
unxit te, Deus, De
óleo lætítiæ præ co
tibus tuis.
Myrrha, & gutta
sia à vestiméntis tuis
mibus ebúrneis ; *
bus delectavérunt
regum in honóre tu
Astitit regína à
tuis in vestítu deau
circúmdata varietá
Audi fília, & vide
clína aurem tuam
oblivíscere pópulu

& domum patris tui.

Et concupiſcet Rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur Regi vírgines poſt eam; * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes Gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper, * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum; & replébitur majestáte ejus omnis terra: * Fiat, fiat.

Ant. Benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum. *Psal.* 71. 19.

Capitulum. 2. *Petr.* 1. 10.

SAtágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. *br.* Ego dixi: * Dómine, miserére mei. *Repet.* Ego dixi; * Dómine, miserére mei. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine, miserére mei. ℣. Glória Patri & Fílio, & Spirítui sancto. *Repetitur* Ego. *Psal.* 40. 5.

℣. Adjútor meus esto, ne derelinquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Psal.* 26. 9.

Preces habentur suprà, *pag.* 51.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Magnus.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dùm turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum, * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætífi-cat civitátem Dei: * [...]tificávit tabernáculum [...] Altíssimus.

Deus in médio eju[...] commovébitur: * adju[...] eam Deus manè dilúc[...]

Conturbátæ sunt G[...] & inclináta sunt reg[...] dedit vocem suam, [...] est terra.

Dóminus virtútum [...]cum; * susceptor [...] Deus Jacob.

Veníte, & vidéte [...] Dómini, quæ pósuit [...]gia super terram; * áu[...] bella usque ad finem [...]

Arcum cónteret, [...] fringet arma, * & combúret igni.

Vacáte, & vidét[...]niam ego sum Deus: [...]tábor in Géntibus, & [...]tábor in terra.

Dóminus virtútum [...]cum; * susceptor [...] Deus Jacob.

Psalmus 47.

MAgnus Dómin[...] laudábilis nimi[...] civitáte Dei nostri, i[...]te sancto ejus.

Fundátur exultatión[...] versæ terræ mons Si[...] látera Aquilónis, [...] Regis magni.

Deus in dómibus ej[...]gnoscétur, * cùm su[...] eam.

Quóniam ecce rege[...] congregáti sunt, * c[...]nérunt in unum.

Ipsi videntes sic ad[...] sunt, conturbáti sunt móti sunt; tremor [...]hendit eos: * ibi d[...] ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea, * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. *Psal.* 47. 2.

Capitulum. 1. *Corinth.* 10. 31.

Sive manducátis, sive bíbitis, sive áliud quid fácitis; ómnia in glóriam Dei fácite.

℞. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. *Repetit.* Benedícam Dóminum * In omni témpore.
℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni témpore.
℣. Glória. *Repet.* Benedícam. *Psal.* 33. 2.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea, ℞. Psallam Deo meo quándiu fúero. *Psal.* 145. 2.

Preces habentur suprà, p. 51.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus, repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misertus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem, ut fúgiant à fácie arcûs; * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & conval-

lem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses, * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum; * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem; * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hereditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto.

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa, & non cognovérunt, * sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * & nos non cognoscet ámpliùs.

Usquequò, Deus, improperábit inimícus, * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare: * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis, * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes, & torrentes; * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox; * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ; * æstátem & ver tu plasmasti ea.

Divisio Psalmi 73.

MEmor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

ıs béſtiis ánimas
; tibi, * & áni-
:rum tuórum ne
s in finem.
in teſtamentum
uia repléti ſunt,
:áti ſunt, terræ
ıiquitátum.
átur húmilis fac-
ıs, * pauper &
dábunt nomen

, Deus, júdica
m: * memor eſ-
:riórum tuórum,
e ab inſipiente
die.
iſcáris voces ini-
uórum: * ſupér-
, qui te odérunt
:mper.
nobis, Dómine,
le tribulatióne,
ſalus hóminis.
3.
1. Theſſal. 5. 17.
18.
:rmiſſióne oráte.
ıibus grátias ági-
ſt enim voluntas
iſto Jeſu in óm-
is.
.b occultis meis
me, Dómine.
› occultis meis
me, Dómine.
iénis parce ſervo
nda me, Dómi-
ıria Patri. Repet.
is. Pſal. 18. 13.

.ce greſſus meos
tuis. ℟. Ut non
: veſtígia mea.
5.
habentur ſuprà,

AD VESPERAS.

Ant. 6. f. Benedíctus.

Pſalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſceptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipſo ſperávi; * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt; * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos; * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus. *v.* 1.

Ant. 4. d. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi; * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus, * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio malígno.

Eripe me & érue me de

manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus. ℣. 15.

Ant. 8. c. Laudábo.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur; * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent; * & m
túdinem tuam narrál

Memóriam abund
suavitátis tuæ eructáb
& justítiâ tuâ exultáb

Ant. Laudábo n
tuum in séculum & i
culum séculi. ℣. 2.

Ant. 4. f. Suávis.

Divisio Psalmi 14

MIserátor & misé
Dóminus; * pá
& multùm miséricor

Suávis Dóminus u
sis; * & miseratióne
super ómnia ópera e

Confiteantur tibi, I
ne, ómnia ópera tu
sancti tui benedícam

Glóriam regni tu
cent; * & poténtiam
loquentur;

Ut notam fáciant fíl
minum poténtiam tu
& glóriam magnific
regni tui.

Regnum tuum, re
ómnium seculórum;
dominátio tua in om
neratióne, & gene
nem.

Fidélis Dóminus i
nibus verbis suis; * &
tus in ómnibus op
suis.

Allevat Dóminus o
qui córruunt, * &
omnes elísos.

Oculi ómnium in t
rant, Dómine; * &
escam illórum in tém
opportúno.

Aperis tu manum tu
& imples omne ánim
nedictióne.

Ant. Suávis Dóminu
versis, & miseratióne

super ómnia ópera ejus. *v.* 9.

Ant. 2. D. Laudatiónem.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis ; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum , * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet , & deprecatiónem eórum exáudiet , * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se , * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum ; * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum , & in séculum séculi.

Ant. Laudatiónem Dómini loquétur os meum. *v.* 21.

Capitulum. Hebr. 4. 9. 10. 11.

RElínquitur Sabbatismus pópulo Dei ; qui enim ingressus est in réquiem ejus , étiam ipse requiévit ab opéribus suis , sicut à suis Deus ; Festinémus ergo íngredi in illam réquiem.

Hymnus.

OPus tuum quis réspicit ,
Orbis supréme Cónditor ,
Nec te potentem prædicet ,
Nec diligendum séntiat.

DIE quiétis místicæ ,
Quo vis amári plénius ,
Da charitátis ígneæ
Fervóre pectus árdeat.

JUSSU tuo labóribus
Dùm temperábit déxtera ;
Fac , inquiétis líberum
Curis tibi cor mílitet.

IN te salútis ánchoram
Spes fundet , ut post férvidos
Vitæ tumultus , in tuo
Detur sinu quiéscere.

QUI nos creávit laus Patri ,
Laus qui redémit Fílio ,
Qui charitáte nos foves ,
Sit par tibi laus , Spíritus.
Amen.

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine. ℟. Sacrifícium vespertínum. *Psal.* 140. 2.

Antiph. Ad Magníficat *& Oratio ut in Proprio.*

Si quæ occurrat Commemoratio , hoc loco fit. Deinde Commemoratio de Sancta Maria ut in Vesperis Dominicæ , pag. 29.

In Ecclesia Metropolitana, & in aliis quæ sunt sub invocatione B. Mariæ non additur alia Commemoratio.

In aliis vero Ecclesiis ante vel post prædictam Commemorationem (pro dignitate ipsius) fit Patroni Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. e. Inclína.

Psalmus 50.

MIserére mei , Deus , * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum , * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea , * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem

meam ego cognoſco ; * & peccátum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci : * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum ; * & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexiſti ; * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.
Aſperges me hyſſópo, & mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt oſſa humiliáta.
Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.
Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique, * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium De
contribulátus : *
trítum & humiliát
non deſpícies.
Benígnè fac, D
bona voluntáte tu
ut ædificentur mu
lem.
Tunc acceptáb
cium juſtítiæ, ob
& holocauſta, *
pónent ſuper alt
vítulos.

Pſalmus 8

INclína, Dómin
tuam, & exau
quóniam inops
ſum ego.
Cuſtódi ánimam
quóniam ſanctus
ſalvum fac ſervu
Deus meus, ſpe
te.
Miſerére mei,
quóniam ad te cla
die : * lætífica áni
tui, quóniam ad t
ne, ánimam mea
Quóniam tu,
ſuávis & mitis, *
miſericórdiæ óm
vocántibus te.
Auribus pércipe
ne, oratiónem me
intende voci dep
meæ.
In die tribulati
clamávi ad te, * q
diſti me.
Non eſt símilis t
Dómine, * & nc
cundùm ópera tu
Omnes Gentes
que feciſti, vén
adorábunt coram
mine, * & glo
nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua; * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum.

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur, * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me. *v.* 1.

Capitulum 1. Petr. 4. 7. 8.

FRatres: Vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis charitátem contínuam habentes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus, TE lucis ante términum, &c. Nunc dimittis, *pag.* 60.

Oratio ut suprà, pag. 61.

Non dicuntur Preces.

Post Completorium & Laudes matutinas dicitur ex devotione una ex infrà scriptis Antiphonis.

Post Completorium & Laudes matutinas usque ad Feriam in Cœna Domini dicitur ex devotione

Antiphona.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriósa
Super omnes speciósa,
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum, Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Psal.* 45. 5. 6.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Completorio Sabbati sancti inclusivè, usque ad Vesperas Sabbati post Pentecosten exclusivè, Antiphona.

REgína cœli lætáre, allelúia,

Quia quem meruisti portáre, allelúia.

Resurrexit sicut dixit, allelúia.

Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Convertisti planctum meum in gáudium mihi, allelúia. ℟. Circumdedisti me lætítiâ, allelúia. *Psal.* 29. 12.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignatus es: præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secretò Pater noster. Ave María, Credo.

Si plures Horæ continenter recitentur, prædictæ Antiphonæ non dicuntur nisi post ultimam Horam, & tunc post ℣. Fidélium ánimæ & Pater noster, *secretò dicitur* ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam, Amen. *Deinde una ex prædictis Antiphonis: & in fine,* Divínum auxílium máneat semper nobiscum ℟. Amen.

ROPRIUM
DE TEMPORE.

Pars Verna.

ABBATO

Dom. I. Quadragesimæ.

AD VESPERAS.

ntiph. & Ps. de Psalterio.

itulum. Ezech. 18. 30.

Onvertímini, & ágite pœniténtiam ab ómni- iniquitátibu, vestris; & erit vobis in ruínam uitas. Projícite à vobis nes prævaricatiónes vest, & fácite vobis cor no- & spíritum novum.

. Deo grátias.

Qui timent Dóminum, ódiunt mandáta illíus, entes: * Si pœniténtiam egérimus, incidémus manus Dómini, & non manus hóminum. *Eccli.* . ℣. Horrendum est in- ere in manus Dei viven- *Hebr.* 10. 31.* Si. ℣. Gló- t In.

Hymnus AUDI, benígne, *in Feriis Quadragesimæ*, . 169.

℣. Miserátor & miséri- s Dóminus. ℟. Pátiens multum miséricors. *Psal.* .8.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. *Pars Verna.*

Dixit Moyses: Prócidi ante Dóminum quadraginta diébus ac nóctibus panem non cómedens, & aquam non bibens propter ómnia peccáta vestra. *Deut.* 9. 18.

Oratio Deus, *ut infrà ad Laudes, pag.* 163.

Fit comm. de Semiduplici, & de simplici, si occurrant; ac de Beata Maria & de Patrono. Completorium ut infrà, pag. 169. *Non dicuntur preces.*

DOMINICA PRIMA

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Veníte adorémus, & procidámus, & * Plorémus ante Dóminum qui fecit nos. *Ps.* 94. 6.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus Ex more docti, *ut in Feriis Quadragesimæ, pag.* 165.

Antiph. Psalmi & Versiculi ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 34. 28.

Secunda Moysis Quadrag.

FUit Moyses cum Dómino quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comédit, & aquam non bibit, & scripsit in tábulis verba fœderis decem. Cùmque descénderet de monte Sínaï, tenébat duas tábulas testimónii, & ignorábat quod cornúta esset fácies sua ex consórtio sermónis Dómini. Videntes autem Aaron, & fílii Israël cornútam Moysi fáciem, timuérunt propè accédere. Vocatíque ab eo, reversi sunt tam Aaron quàm príncipes Synagógæ. Et postquam locútus est ad eos, venérunt ad eum étiam omnes fílii Israël: quibus præcépit cuncta quæ audíerat à Dómino in monte Sínaï. Impletísque sermónibus, pósuit velámen super fáciem suam; Quod, ingressus ad Dóminum, & loquens cum eo, auferébat donec exíret, & tunc loquebátur ad fílios Israël ómnia quæ sibi fúerant imperáta. Qui vidébant fáciem egredientis Moysi esse cornútam, sed operiébat ille rursùs fáciem suam, si quando loquebátur ad eos.

℟. Dies expiatiónum erit celebérrimus, & vocábitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo: * Omnis ánima, quæ afflicta non fúerit die hâc, períbit de pópulis suis. *Lev.* 23. 29. ℣. Quæ secundùm tristítia est, pœnit[entiam] in salútem stábilem [operatur]. 2. *Cor.* 7. 10. * [Om]nis.

De libro tértio R[egum].

LECTIO II. *Cap.*

Elias per dies quadra[ginta] ambulans.

PErréxit Elías in [deser]tum, viam uníu[s diei]. Cùmque venísset, & [sede]ret subter unam juníp[erum], petívit ánimæ suæ ut [mo]rétur, & ait: súffici[t mihi] Dómine, tolle á[nimam] meam: neque enim [melior] sum, quàm patres m[ei]. [Pro]jecítque se, & obdor[mivit in] umbra juníperi: & ec[ce An]gelus Dómini tétigi[t eum], & dixit illi: Surge [et co]mede: grandis en[im tibi] restat via. Qui cùm [surre]xisset, comédit, & [bibit], & ambulávit in fo[rtitudi]ne cibi illíus quad[raginta] diébus, & quadragi[nta noc]tibus, usque ad m[ontem] Dei Horeb. Cùmqu[e venis]set illùc, mansit in sp[elunca]: & ecce sermo Dó[mini ad] eum, dixítque ill[i: Quid] hìc agis, Elía? A[t ille re]spondit: Zelo zel[atus sum] pro Dómino Deo [exercituum], quia derel[iquerunt] pactum tuum fílii [Israel].

℟. Plángite, sa[cerdotes] minístri Dei, sp[argite] jejúnium Dei ve[stri...] máte ad Dóminu[m ...] propè est dies Dó[mini ...] 1. *v.* 3. 14. 15. ℣. [...] bus exhibeámus [...]

s sicut Dei minístros in labóribus, in vigíliis, in jejúniis. 2. *Cor.* 6. *v.* 4. 5. Quia..

De Jona Prophéta.

LECTIO III. *Cap.* 3. 1.

Jejunium quadraginta dierum Ninivitis annuntiatur à Jona, & convertuntur.

FActum est verbum Dómini ad Jonam, dicens: Surge, & vade in Níniven civitátem magnam: & prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, & ábiit in Níniven juxta verbum Dómini: & Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi unius; & clamávit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: & prædicavérunt jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad Regem Nínive: & surréxit de sólio suo, & abjécit vestimentum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cínere. Et clamávit, & dixit in Nínive ex ore regis & príncipum ejus, dicens: Hómines, & jumenta, & boves, & pécora non gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur saccis hómines, & juménta, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala, & ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit si convertátur, & ignoscat Deus: & revertátur à furóre iræ suæ, & non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia conversi sunt de via sua mala: & misertus est.

℟. Eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras * Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam. *Tob.* 4. *v.* 11. 12. ℣. Date eleemósynam; & ecce ómnia munda sunt vobis. *Luc.* 11. 41. * Fidúcia. ℣. Glória Patri. * Fidúcia.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 14. 27. & 15. 1.

Dominus solus Deus & misericors.

INfandórum idolórum cultúra, omnis mali causa est, & inítium, & finis. Dùm enim confídunt in idólis, quæ sine ánima sunt, malè jurantes nocéri se non sperant. Utraque ergo illis evénient dignè, quóniam malè sensérunt de Deo, attendentes idólis, & juravérunt injustè, in dolo contemnentes justítiam. Non enim juratórum virtus, sed peccántium pœna perámbulat semper injustórum prævaricatiónem. Tu autem Deus noster, suávis & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus:

mus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: & si non peccavérimus, scímus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est; & scire justítiam, & virtútem tuam, radix est immortalitátis.

℟. Si confiteámur peccáta nostra: * Fidélis est Deus & justus, ut remittat nobis peccáta nostra, & emundet nos ab omni iniquitáte. 1. Joan. 1. 9. ℣. Præoccupémus fáciem ejus in confessióne. Psal. 94. 2. * Fidélis.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO V. *Cap.* 39. 21.

Bonis omnia in bonum, malis autem in malum cedunt.

OPera Dómini univérsa bona valdè. Bona bonis creáta sunt ab inítio, sic nequíssimis bona & mala. Inítium necessáriæ rei vitæ hóminum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & panis similagíneus, & mel, & botrus uvæ, & óleum, & vestiméntum. Hæc ómnia sanctis in bona, sic & ímpiis & peccatóribus in mala convertentur. Sunt spíritus, qui ad vindíctam creáti sunt, & in furóre suo confirmavérunt torménta sua: in témpore consummatiónis effundent virtútem; & furórem ejus, qui fecit illos, placábunt. Ignis, grando, fames, & mors, ómnia hæc ad vindíctam creáta sunt, bestiárum dentes,

& scórpii, & serpen romphǽa víndicans i termínium ímpios. E in omni corde & or laudáte, & benedíci men Dómini.

℟. Audi, Dómin * Miserére, quia D miséricors, & miserér tri; quia peccávimus te. *Baruch.* 3. 2. ℣. De ves in misericórdia p nímiam charitátem. 2. 4. * Miserére.

De Parábolis Salom

LECTIO VI. *Cap.*

Collatio impii cum p tente.

FUgit ímpius, n persequénte; just tem quasi leo confid absque terróre erit. Vi li non cógitant judíci qui autem inquírunt minum, animadve ómnia. Qui abscóndi lera sua, non dirigé qui autem conféssus rit, & relíquerit ea, r ricórdiam consequ Beátus homo, qui se est pávidus: qui mentis est duræ, cór in malum. Qui ámb símplíciter, salvus erit pervérsis gráditur viis, cidet semel. Qui cór hóminem, grátiam p invéniet apud eum m quàm ille, qui per li blandiménta décipit. surréxerint ímpii, abs dentur hómines: cúm períerint, multiplica tur justi.

℟. Deus noster, pec

mus, * Iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam: † Avertátur ira tua & furor tuus. *Daniel.* 9. v. 15. 16. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus. 1. *Joan.* 1. 8. * Iniquitátem. ℣. Glória. † Avertátur.

In III. Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Colossenses.

Lectio VII. *Cap.* 3. 5.

Terrestris hominis vitia expellenda.

MOrtificáte membra vestra, quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, & avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis, in quibus & vos ambulastis aliquando, cùm viverétis in illis. Nunc autem depónite & vos ómnia: iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum, eum qui renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis, & Judæus, circumcísio, & præpútium, Bárbarus, & Scytha, servus, & liber: sed ómnia, & in ómnibus Christus.

℟. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sed patienter agit, * Nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti. 2. *Petr.* 3. 9. ℣. Júdicans das, Dómine, locum in peccátis pœniténtiæ. *Sap.* 12. 19. * Nolens.

Lectio VIII. *v.* 12.

Spiritalis hominis virtutes amplexandæ.

INdúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti, & dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportantes ínvicem, & donantes vobismetipsis si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc, charitátem contínuam habéte, quod est vínculum perfectiónis, & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia, docentes, & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo. Omne quodcunque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

℟. Benedictum est nomen tuum, Deus, qui cùm irátus fúeris misericórdiam fácies, & * In témpore tribulatiónis peccáta dimíttis

his, qui invocant te. *Tob.* 3. 13. Quicunque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. *Rom.* 10. 13. * In témpore.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO IX. *Cap.* 4. 1.

Christus, post jejunium quadraginta dierum, tentatoris victor.

IN illo témpore; Jesus ductus est in desertum à Spíritu, ut tentáretur à diábolo: Et cùm jejunasset quadraginta diébus, & quadraginta nóctibus, pósteà esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 16. *in Evang. hab. in Basil. sancti Joan. Lateran. Dom.* 1. *Quadrag.*

DUbitári à quibusdam solet, à quo spíritu ductus sit Jesus in desertum, propter hoc quod súbditur [Assumpsit eum diábolus in sanctam civitátem] & rursùm [Assumpsit eum in montem excelsum valdè.] Sed verè & absque ulla quæstióne conveníenter accípitur, ut à sancto Spíritu in desertum ductus credátur, ut illùc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assumptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc au-

díre aures expavescu tamen non esse inc lia ista cognóscimus illo & ália facta pen Certè iniquórum ó caput diábolus est; jus cápitis membr omnes ínqui. An n boli membrum fuit An non diáboli n Judæi persequentes lites crucifigentes tum, fúerunt? Qui mirum, si se ab illo sit in montem duci, pértulit etiam à mem líus crucifígi?

℞. Ductus est Jesu sertum à Spíritu ut t tur à diábolo. * Et c junasset quadragint bus, & quadragint bus, pósteà esúriit. 4. 1. ℣. Fuit ibi cum no quadraginta d quadraginta noctes nem non manducá aquam non bibit. 34. 28. * Et cùm. ria. * Et cùm. ℞. Ductus est *usqu*

Non dicitur, Te *usque ad Pascha*, (*Festis*) *sed ejus loco tur diebus Dominic ponsorium IX. usque ficulum.*

A D L A U
M A T U T I N

℣. *Sacerdotalis.* fac mihi manè mi diam tuam, ℞. Qu sperávi. *Ps.* 142. 8.

1. *Ant.* 2. d. Hun

Deo ánimas nostras, ut fáciat nobíscum misericórdiam suam. *Judith* 8. *v.* 16. 17.

2. *Ant.* 1. *irreg.* Deus meus confúndor, & erubésco leváre fáciem meam ad te. 1. *Esdr.* 9. 6.

3. *Ant.* 7. a. Iniquitátes nostræ multiplicátæ sunt super caput nostrum, & delícta nostra crevérunt usque ad cœlum. *Ibid.*

4. *Ant.* 6. f. Peccávimus, iniquitátem fécimus, impiè égimus, & recéssimus, & declinávimus à mandátis tuis ac judíciis. *Dan.* 9. 5.

5. *Ant.* 4. a. Dómine, nobis confúsio faciéi; tibi autem Dómino Deo nostro, misericórdia & propitiátio. *Ibid. v.* 8. & 9.

Capitulum. 2. *Cor.* 6. 1.

FRatres; Exhortámur ne in vácuum gratiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accepto exaudívi te, & in die salútis adjúvi te.

Hymnus JAM Christe, *ut in Feriis Quadrag. pag.* 167.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50. 11.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Erat Jesus in deserto quadraginta diébus, & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, & Angeli ministrábant ei. *Marc.* 1. 13.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ quadragesimáli observatióne puríficas, præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per.

Commemoratio de semiduplici, ac de simplici, si occurrant; deinde de Beatâ, & de Patrono.

AD PRIMAM.

Ant. 4. *irreg.* d. Nihil manducávit Jesus in diébus illis, & consummátis illis, esúriit. *Luc.* 4. 2.

Capitulum & Responsorium breve ut in Feriis Quadrag.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi. *Anno* 1579. *p.* 1. *Tit.* 1.

QUadragesimáli témpore christiánus homo frequéntiùs ad Ecclésiam convéniat divínis offíciis, omni attentióne & religiósâ meditatióne sacris conciónibus, Missæ sacrifício quotídiè intersit.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4. 4.

Capitulum. Eccli. 2. 1.

FIli accédens ad servitútem Dei, sta in justítia, & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem.

℟. *br.* In toto corde meo * Exquisívi te, Dómine; *Rep.* In toto. ℣. Ne repellas me à mandátis tuis. * Exquisívi te, Dómine. ℣. Glória. *Repet.* In toto corde.

℣. In corde meo abscondi elóquia tua, ℟. Ut non peccem tibi. *Ps.* 118. *v.* 10. 11.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Ait Jesus; Scriptum est: Non tentá-

bis Dóminum Deum tuum. *Matt.* 4. 7.

Capitulum. Jac. 1 13.

NEmo cùm tentátur dicat quóniam à Deo tentátur; Deus enim intentátor malórum est, ipse autem néminem tentat.

℟. *br.* Miserére mei, Dómine, * Quóniam infirmus sum. *Repet.* Miserére. ℣. Sana me, quóniam conturbáta sunt ossa mea. * Quóniam. ℣. Glória. *Repet.* Miserére.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam; ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Ps.* 6. *v.* 3. 5.

AD NONAM.

Ant. 8. g. Dicit Jesus: Vade sátana; scriptum est enim: Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. *Matth.* 4. 10.

Capitulum. 1. *Cor.* 10. 13.

FIdélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis, sed fáciet étiam cum tentatióne proventum, ut possítis sustinére.

℟. *br.* Juxtà est Dóminus iis, * Qui tribuláto sunt corde: *Repet.* Juxtà. ℣. Et húmiles spíritu salvábit. * Qui. ℣. Glória. *Repet.* Juxtà. *Ps.* 33. 19.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus. ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50. 19.

AD VESPERAS.

1. *Ant.* 1. a. Erat Jesus in deserto quadragin bus, & quadragint tibus, & tentabátur na, & Angeli minis ei. *Marc.* 1. 13.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d manducávit Jesus in illis, & consummá esúriit. *Luc.* 4. 2.

3. *Ant.* 5. a. Non pane vivit homo, omni verbo, quod dit de ore Dei. *Ma*

4. *Ant.* 3. g. Ait Scriptum est; Nor bis Dóminum Deum *Ibid.* 7.

5. *Ant.* 8. g. Dici Vade sátana; scrip enim: Dóminum tuum adorábis, & sérvies. *Ibid.* 10.

Capitulum. Act. 17. v

FRatres, Deus an homínibus, ut ubíque pœniténtiam eò quòd státuit di quo judicatúrus est in æquitáte.

℟. Esto nobis, D * Turris fortitúdinis Esto nobis. ℣. A fá míci. * Turris. ℣. *Repet.* Esto. *Ps.* 60.

Hymnus. AUDI, l Cónditor, *pag.* 169

℣. Angelis suis De dávit de te, ℟. U diant te in ómnil tuis. *Ps.* 90. 11.

Ad Magníficat, A Consummáta omni tióne, diábolus re Jesu; & ecce Ang cessérunt, & minis ei. *Luc.* 4. 13. *Matt*

Oratio, ut supra ad Laudes.

Ad Vesperas fit comm. de Beata & de Patrono.

Post Vesp. hodie & Dominicis sequentibus usque ad Dominicam Palmarum, dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Ad Completorium, ut infra, pag. 169. Non dicuntur Preces.

IN FERIIS

Quadragesimæ, usque ad Dominicam Passionis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium Veníte, & Revertámur ad Dóminum; * Et sanábit nos. *Osee 6. v. 1. 2.*

Psal. Veníte, *pag. 2.*

Hymnus.

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex & Prophétæ prímitùs
Hoc prætulérunt, póstmodùm
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utamur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis, & árctiùs
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicamus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Júdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus cleméntiam;
Effunde nobis désuper
Remissor indulgéntiam.

Memento quòd sumus tui,
Licèt cadúci plásmatis
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus,
Auge bonum quod póscimus,
Placére quò tandem tibi
Possímus hìc & pérpetim.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Antiphonæ & Psalmi ut in Psalterio.

℣. Lavábo per síngulas noctes lectum meum, ℟. Lácrymis meis stratum meum rigábo. *Psal. 6 7.*

Lectiones ut in qualibet Feria.

FERIA SECUNDA.

Post j. Lect. ℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum * Rogáre, & deprecári in jejúniis, sacco, & cínere. *Dan. 9. 3.* ℣. Bonum est non manducáre carnem, & non bíbere vinum. *Rom. 14. 21.* * Rogáre.

Post ij. Lect. ℟. Justus es, Dómine, & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium. Nunc ergo, Dómine, memor esto mei;

* Et ne vindíctam sumas de peccátis meis. *Tob.* 3. *v.* 2. 3. ℣. Jesu Fili David, miserére mei. *Luc.* 18. 38. * Et ne.

Tertium Responsorium ut in qualibet Feria post Evangelium.

FERIA TERTIA.

Post j. Lectionem. ℟. Peccávimus, Dómine, cum pátribus nostris; injustè égimus, iniquitátem fécimus. Tu, * Quia pius es, miserére nostri. *Judith* 7. *v.* 19. 20. ℣. Adjuva nos misertus nostri, Dómine. *Marc.* 9. 21. * Quia.

Post ij. Lect. ℟. Avertátur ira tua à nobis, * Exaudi preces nostras & oratiónes nostras, & educ nos propter te. *Baruch* 2. *v.* 13. 14. ℣. Potens Deus omnem grátiam abundáre fácere. 2. *Cor.* 9. 8. * Exaudi.

FERIA QUINTA.

Post j. Lectionem. ℟. Ad te, Dómine, fáciem meam converto, ad te óculos meos dírigo: * Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii absolvas me. *Tob.* 3. *v.* 14. 15. ℣. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum. 1. *Joan.* 1. 10. * Peto.

Post ij. Lect. ℟. Dómine, nunc séquimur te, & quǽrimus fáciem tuam: * Ne confundas nos; sed fac nobiscum juxtà mansuetúdinem tuam. *Dan.* 3. *v.* 41. 42. ℣. Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur. *Hebr.* 4. 16. * Ne confundas.

FERIA QUINTA.

Post j. Lectionem. ℟. Deus noster, ostende fáciem tuam super Sanctuárium tuum. Inclína, Deus meus, aurem tuam, & audi; * Aperi óculos tuos, & vide desolatiónem nostram. *Dan.* 9. *v.* 17. 18. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. *Joann.* 3. 17. * Aperi.

Post ij. Lect. ℟. Non in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, Dómine, sed in miseratiónibus tuis multis. * Exaudi, placáre, & ne moréris propter temetipsum, Deus meus, *Dan.* 9. *v.* 18. 19. ℣. Suscitavérunt Jesum, dicentes, Dómine, salva nos perímus. *Matth.* 8. 25. * Exaudi.

FERIA SEXTA.

Post j. Lectionem. ℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, * Indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus. *Judith* 8. 14. ℣. In sanctitáte & justítia coram ipso ómnibus diébus nostris. *Luc.* 1. 75. * Indulgéntiam.

Post ij. Lect. ℟. In spíritu constitúti humiliáto, servientes illi, * Dicámus flentes Dómino, ut secun-

dùm voluntátem suam sic fáciat nobiscum misericórdiam. *Judith* 8. *v.* 16. 17. ℣. Per ómnia placentes; in omni ópere bono fructificantes. *Coloss.* 1. 10.* Dicámus.

SABBATO.

Post j. Lectionem. ℟. Plorábunt Sacerdótes ministri Dómini, & dicent, * Parce, Dómine, parce pópulo tuo, & ne des hereditátem tuam in oppróbrium. *Joel.* 2. 17. ℣. Próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8. 32. * Parce.

Post ij. Lect. ℟. Inclínet Dóminus corda nostra ad se, * Ut ambulémus in univérsis viis ejus, & custodiámus mandáta ejus. 3. *Reg.* 8. 58. ℣. Accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei. *Hebr.* 10. 22. * Ut ambulémus.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum, ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Psal.* 85. *v.* 12 13.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Isa. 58. 1.

CLama ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

JAM Christe sol justítiæ,
Mentis recédant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cùm réparas.

DANS tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue,
Convertat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

QUIDDAMQUE pœniténtiæ
Da ferre, quámvis grávia,
Majóre tuo múnere,
Quo diluuntur crímina.

DIES venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

TE rerum univérsitas,
Clemens adóret Trínitas:
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Miserére mei, Deus, miserére mei, ℟. Quóniam in te confídit ánima mea. *Psal.* 56. 2.

Ad Benedíctus, *Antiphona, ut in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus: commemoratio de semiduplici, ac de simplici, si occurrant; deinde fiunt commemorationes ut in Psalterio, pag. 42.

AD PRIMAM.

Ant. 4. a. Bona est orátio cum jejúnio & eleemósyna, magis quàm thesauros auri recóndere. *Tob.* 12. 8.

Capitulum. Isa. 33. 2.

DOmine, miserére nostri; te enim expectá-

vimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, &c. ℣. Qui sedes, &c.

Deinde dicuntur preces flexis genibus, ut in Psalt. pag. 47.

AD TERTIAM.

Ant. 8. g. Multiplicátæ sunt iniquitátes nostræ coram te, Dómine: peccáta nostra respondérunt nobis, quia scélera nostra nobiscum. *Isaiæ* 59. 12.

Capitulum. Judith 4. 12.

SCitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manentes permanséritis in jejúniis & oratiónibus in conspectu Dómini.

℟. *br.* Génua mea infirmáta sunt * A jejúnio. *Repet.* Génua. *Psal.* 108. 34. ℣. Et caro mea immutáta est. * A jejúnio. ℣. Glória. *Repet.* Génua.

℣. Humiliábam in jejúnio ánimam meam, ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Psal.* 34. 13.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut in Psalterio, pag. 51.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Non delectáris, Dómine, in perditiónibus nostris, quia post tempestátem tranquillum facis. *Tobiæ* 3. 22.

Capitulum. Isa. 57. 7.

DErelinquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére mei, Dómine, * Quóniam infírmus sum. *Repet.* Miserére. ℣. Sana me, quóniam conturbáta sunt ossa mea. * Quóniam. ℣. Glória. *Repet.* Miserére.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam. ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Ps.* 6. *v.* 3. 5.

Preces, ut in Psalterio, pag. 51.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Eleemósyna resístit peccátis, & Deus prospector est ejus qui reddit grátiam. *Eccli.* 3. *v.* 33. 34.

Capitulum. Isa. 58. 7.

FRange esurienti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam; cùm víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris.

℟. *br.* Beátus * Qui intélligit super egénum & páuperem. *Repet.* Beátus. ℣. In die mala liberábit eum Dóminus. * Qui intélligit. ℣. Glória. *Repet.* Beátus. *Psal.* 40. 1.

℣. Jucundus homo qui miserétur & cómmodat, ℟. Dispónet sermónes suos in judício. *Psal.* 111. 5.

Preces, ut in Psalterio, pag. 51.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Ezechiel. 33. v. 15. 16.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit nec fécerit quidquam injustum: vità vivet, & non moriétur; ómnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

℟. Esto nobis Dómine, *Turris fortitúdinis. *Repet.* Esto. ℣. A fácie inimíci. *Psal.* 60. 4. * Turris. ℣. Glória. *Repet.* Esto.

Hymnus.

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

SCRUTATOR alme córdium,
Infirma tu scis vírium,
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.

MULTUM quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus,
Ad laudem tui nóminis,
Confer medélam lánguidis.

SIC corpus extrà cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Exaudi oratiónem meam, Dómine, ℟. Áuribus pércipe lácrymas meas. *Ps.* 38. 13.

Ad Magníficat, *Antiphona, ut in qualibet Feria, Preces ut in Psalterio, pag. 42. Commemoratio de semiduplici ac de simplici, si occurrant; deinde Commemorationes communes pag. 57.*

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ & Psalmi ut in Psalterio.

Capitulum. Isa. 58. v. 10. 11.

CUm effúderis esurienti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies.

Hymnus.

CHRISTE, qui lux es, & dies,
Noctis tenébras détegis,
Lucísque lumen créderis,
Lumen beátum prædicans.

PRECAMUR, sancte Dómine,
Defende nos in hac nocte:
Sit nobis in te réquies:
Quiétam noctem tríbue.

NE gravis somnus írruat;
Nec hostis nos surrípiat:
Nec caro illi conséntiens
Nos tibi reos státuat.

OCULI somnum cápiant;
Cor ad te semper vígilet;
Déxtera tua prótegat
Fámulos qui te díligunt.

DEFENSOR noster áspice:
Insidiantes réprime:
Guberna tuos fámulos,
Quos sánguine mercátus es.

MEMENTO nostri, Dómine,
In gravi isto córpore,
Qui es defensor ánimæ
Adesto nobis, Dómine.

NOCTURNA per siléntia,

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus
Amen.

℣. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris,
℟. Propter nomen tuum. *Ps.* 78. 9.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 3. c. In nocte, in princípio vigiliárum effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini. *Thren.* 2. 19.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio, pag. 60.

Oratio.

Concéde, quæsumus, miséricors Deus, ut quos per diem cibórum abstinéntia castígat: refóveat per noctem tua abundántior benedíctio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap.* 37. 3.

Joseph à fratribus venditus.

Israël diligébat Joseph super omnes fílios suos, eò quòd in senectúte sua genuísset eum: fecítque ei túnicam polýmitam. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis: quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oves in Síchimis; veni, mittam te ad eos. Qui cùm vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: & mútuò loquebantur: Ecce somniátor venit: & ... vidérunt Ismaëlítas viatores veníre; & vendidérunt eum Ismaëlítis viginti argénteis. Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hœdi, quem occíderant, tinxérunt; mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus: vide utrùm túnica fílii tui sit, an non. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica fílii mei est, fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Madianítæ vendidérunt Joseph in Ægypto Putíphari Eunúcho Pharaónis, magistro mílitum.

LECTIO II. *Cap.* 39. 11.

Joseph missus in lacum.

Accidit autem quodam die, ut intráret Joseph domum, & óperis quídpiam absque árbitris fáceret: & dómina sua, apprehensâ laciniâ vestimenti ejus, díceret: Dormi mecum. Qui relícto in manu ejus pállio, fugit, & egressus est foràs. In argumentum ergo fídei retentum pállium ostendit maríto revertenti domum, & ait: Ingressus est ad me servus Hebræus, quem adduxisti, ut illúderet mihi: His audítis Dóminus, & nímiùm crédulus verbis cónjugis, irátus est valdè; tradidítque Joseph in cárcerem, ubi vincti regis custodiebantur, & erat ibi clausus. His ita gestis, áccidit ut peccárent duo eunúchi, pincerna regis Ægypti, & pistor, dómino

suo. Iratúsque Phárao, misit eos in cárcerem príncipis mílitum, in quo erat vinctus & Joseph. Vidéruntque ambo sómnium nocte unâ juxta interpretatiónem cóngruam sibi. Exinde dies tértius natalítius Pharaónis erat; qui fáciens grande convívium púeris suis, recordátus est inter épulas magistri pincernárum, & pistórum príncipis: Restituítque álterum in locum suum, ut porrígeret ei póculum: álterum suspendit in patíbulo, ut conjectóris véritas probarétur.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 25. 13.

Ultimum judicium.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis. Cùm vénerit Fílius hominis in majestáte sua, & omnes Angeli ejus cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ, & congregabuntur ante eum omnes Gentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Libr. de fide & oper. cap. 15.

SI mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est, illud quómodò verum erit, quod eis, quos ad sinistram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo & ángelis ejus? Quos non íncrepat, quia in eum non credidérunt, sed quia bona ópera non fecérunt. Nam profectò ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promittat ætérnam, proptereà omnes Gentes segregatúrum se dixit, quæ permixtæ eísdem páscuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa, & illa patientem, & non ministrávimus tibi? Qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tanquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam. Neque illud dici hìc póterit, ignem ætérnum dictum, non ipsam pœnam ætérnam; cum & hoc prævidens Dóminus senténtiam suam ita conclúserit, dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis, & eos in illam itúros Véritas dixit, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes, & separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis, & * Státuet oves à dextris suis, hœdos autem à sinistris. *Matth.* 25. *v.* 32. 33. ℣. Misericórdia fáciet locum unicuíque secundùm méritum óperum suórum. *Eccli.* 16. 15. * Státuet. ℣. Glória Patri. * Státuet.

Ad Benedictus, Antiph.

2. d. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt: Veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25. 34.

Oratio.

CONverte nos Deus salutáris noster: & ut nobis jejúnium quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus instrue disciplínis. Per Dóminum.

Hodiè & quàlibet Feriâ secundâ usque ad majorem hebdomadam, in Feriali officio post Laudes dicitur primum Nocturn. cum Laud. Defunct.

C A N O N.

Ex Sýnodo Rotomagensi.

Anno 1641. *c.* 6.

NUllus Párochus aut álius Verbi divíni prædicátor, absque Archiepíscopi licéntia scripto habenda, Indulgéntias publicáre præsúmat: quòd si quis secùs fécerit, gravíssimè ut in sacrárum legum contemptórem animadvertátur.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Dicet rex his, qui à sinistris ejus erunt: Discédite à me maledícti in ignem ætérnum; & ibunt hi in supplícium æternum, justi autem in vitam æternam. *Matth.* 25. *v.* 41. 46.

Oratio.

ABsolve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum: & quidquid pro eis merémur, propitiátus averte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap.* 41. 9.

Joseph interpretatur Pharaonis somnia.

POst duos annos vidit Phárao sómnium: Tunc demùm reminíscens pincernárum magister, ait: Confíteor peccátum meum. Irátus Rex servis suis, me, & magistrum pistórum retrúdi jussit in cárcerem príncipis mílitum. Erat ibi puer Hebræus, ejúsdem ducis mílitum fámulus: cui narrantes sómnia, audívimus quidquid póstea rei probávit eventus. Prótinùs ad Regis impérium edúctum de cárcere Joseph totondérunt: ac veste mutátâ, obtulérunt ei. Narrávit ergo Phárao quod víderat. Respondit Joseph: Sómnium Regis unum est: quæ factúrus est Deus osténdit Pharaóni. Septem boves pulchræ, & septem spicæ plenæ, septem ubertátis anni sunt: eamdémque vim sómnii comprehendunt. Septem quoque boves ténues atque macilentæ, quæ ascendérunt post eas, & septem spicæ ténues, & vento urente percússæ: septem anni ventúræ sunt famis. Nunc ergo provídeat Rex virum sapientem, & indústrium, & præfíciat eum Terræ Ægypti: Qui constítuat præpósitos per cunctas regiónes: & quintam

partem frúctuum per septem annos fertilitátis, qui jam nunc futúri sunt, cóngreget in hórrea. Et præparétur futúræ septem annórum fami, quæ oppressúra est Ægyptum, & non consumétur terra inópiâ.

LECTIO II. *v. 37.*

Joseph præficitur terræ Ægypti.

PLácuit Pharaóni consílium, & cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph. Tu eris super domum meam, & ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantùm regni sólio te præcédam. Dixítque rursùs Pharao ad Joseph. Ecce, constítui te super universam terram Ægypti. Venítque fertílitas septem annórum: & in manípulos redactæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Igitur transáctis septem ubertátis annis, qui fúerant in Ægypto, cœpérunt veníre septem anni inópiæ, quos prædíxerat Joseph: & in universo orbe fames prævaluit, in cuncta autem terra Ægypti panis erat. Quâ esuriente, clamávit pópulus ad Pharaónem, alimenta petens. Quibus ille respondit: Ite ad Joseph: & quidquid ipse vobis díxerit, fácite. Crescébat autem quotídiè fames in omni terra: aperuítque Joseph universa hórrea, & vendébat Ægyptiis: nam & illos oppresserat fames. Omnésque provínciæ veniébant in Ægyptum, ut émerent escas, & malum inópiæ temperárent.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap. 21. 10.*

Ejectio vendentium: Ficus maledicta.

IN illo témpore: Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilǽæ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes, & ementes in templo. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Hom. 7. in Quadrag.

EJécit Christus commércia rerum humanárum de templo illo, in quo divínas res tantùm agi, hóstias & oblatiónes Deo offerri, verbum Dei legi & audíri, & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúndari in templo, quæ in templo volébat offerri, quantâ putas animadversióne puníret, si invenisset áliquos ibi, rísui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líberè geri póterant, Dóminus in domo sua tem-

porália negótia geri non pátitur, quantò magis ea quæ nusquam fieri licet, plus cœlestis iræ merentur, si in ædibus Deo sacrátis agantur.

℟. Ejiciébat Jesus omnes vendentes & ementes in templo, * Mensas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matt.* 21. 12. ℣. Ipse visitátor & adjútor est loci illíus. 2. *Mach.* 3. 39. * Mensas. ℣. Glória. * Mensas.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur. *Matth.* 21. 13.

Oratio.

RΕspice, Dómine, famíliam tuam, & præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1189. *tom.* 1. *can.* 1.

ANtiquórum patrum nostrórum vestígiis adhærentes imprímis decérnimus, ut omnes suffragáneæ Ecclésiæ nostræ, in legendo & psallendo, usum hujus sacro-sanctæ Ecclésiæ Metropolitánæ imitentur.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Accessérunt ad Jesum cœci & claudi in templo, & sanávit eos. *Matth.* 21. 14.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, preces nostræ: & ab Ecclésia tua cunctam repelle nequítiam. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap.* 42. 1.

Fratres Joseph descendunt in Ægyptum.

AUdiens Jacob quòd alimenta venderentur in Ægypto, dixit fíliis suis: Descéndite, & émite nobis necessária; Et Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cumque adorassent eum fratres sui, & agnovisset eos, quasi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Undè venistis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cógnitus ab eis. At illi: Duódecim, inquiunt, servi tui, fratres sumus, fílii viri uníus in terra Chánaan: mínimus cum patre nostro est, alter non est super. Hoc est, ait, quod locútus sum: Exploratóres estis. Si pacífici estis, frater vester unus ligétur in cárcere: vos autem abíte, & ferte frumenta quæ emistis, in domos vestras, & fratrem vestrum mínimum ad me addúcite, ut possim vestros probáre sermónes, & non moriámini. Fecérunt ut díxerat; venerúntque ad Jacob patrem suum in terram Chá-

man, & narravérunt ei ómnia quæ accidissent sibi : His dictis, cùm frumenta effúnderent, sínguli repérerunt in ore saccórum ligátas pecúnias : exterritísque simul ómnibus, dixit Pater Jacob : Absque líberis me esse fecistis. Joseph non est super, Símeon tenétur in vínculis, & Bénjamin auferétis : in me hæc ómnia mala recidérunt. Cui respondit Ruben : Duos fílios meos intérfice, si non redúxero illum tibi : trade illum in manu mea, & ego eum tibi restítuam. At ille : Non descendet, inquit, fílius meus vobíscum : frater ejus mórtuus est, & ipse solus remansit : Si quid ei adversi accíderit in terra ad quam pérgitis, deducétis canos meos cum dolóre ad ínferos.

Lectio II. *Cap.* 43. 2.

Benjamin ducitur in Ægyptum.

Consumptis cibis quos ex Ægypto detúlerant, dixit Jacob ad fílios suos. Revertímini, & émite nobis pauxillum escárum. Judas quoque dixit patri suo. Mitte púerum mecum, ut proficiscámur, & possímus vívere : Ne moriámur nos & párvuli nostri. Israël pater eórum dixit ad eos : Si sic necesse est, fácite quod vultis. Tulérunt ergo viri múnera, & pecúniam dúplicem, & Bénjamin : Descenderúntque in Ægyptum, & stetérunt coram Joseph. Quos cùm ille vidisset, & Bénjamin simul, præcépit dispensatóri domûs suæ, dicens : Introduc viros domum, & occíde víctimas, & instrue convívium : Quóniam mecum sunt comestúri merídiè. Fecit ille quod sibi fúerat imperátum, & introdúxit viros domum, eduxítque ad eos Símeon. Igitur ingressus est Joseph domum suam, obtulerúntque ei múnera, tenentes in mánibus suis : & adoravérunt proni in terram. At ille, clementer resalutátis eis, interrogávit eos, dicens : Salvus ne est pater vester senex, de quo dixerátis mihi ? Adhuc vivit ? Qui respondérunt : Sospes est servus tuus pater noster, adhuc vivit. Et incurváti adoravérunt eum. Attollens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin fratrem suum uterínum, & ait : Iste est frater vester párvulus, de quo dixerátis mihi ? Et rursùm : Deus, inquit, misereátur tui, fili mi. Festinavítque, quia commóta fúerant víscera ejus super fratre suo, & erumpébant lácrymæ : & introïens cubículum, flevit. Rursúmque lotâ fácie egressus, contínuit se, & ait : Pónite panes.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio III. *Cap.* 12. 38.

Signum Jonæ.

In illo témpore : Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicen-

tes : Magister, vólumus à te signum vidére. Et réliqua.

Homília S. Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 44. in Matthæum.

POterítne quidquam non dico ímpium magis, sed étiam stolídius istis inveníri, qui étiam post tot tantáque signa, quasi nullum signum esset factum, dícere audent : Magister vólumus à te signum vidére ? Ubi nunc sunt qui signa & mirácula curiósè inquírunt ? Viri Niniwítæ surgent, & condemnábunt generatiónem hanc ; nam absque áliquo pénitùs signo, ánimo credidérunt. Et sicut Niniwítæ Judæos condemnábunt, sic multi qui nunc nobis inferióres videntur, nos condemnábunt. Véniat ergo in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquando ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, me ipsum primò exhortor. Capiámus iter angustum. Usquequò deliciábimur ? Usquequò degémus otiósè, ridentes, & oscitantes ? Non sumus adhuc satiáti desídiâ, & procrastinatióne ? Eadémne semper erunt ? Eadem mensa, éadem satúritas, idem sumptus, eædem pecúniæ possessiónes, constructiónes ædium ? Et horum ómnium quis finis ? Mors. Quis inquam términus ? Cinis, sepulchrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum ; melióra capessámus, ut rectè vivendo, futúra bona consequámur grátiâ & misericórdiâ Dómini nostri Jesu Christi.

℞. Viri Niniwítæ surgent in judício cum generatióne ista, & condemnábunt eam ; quia pœniténtiam egérunt * In prædicatióne Jonæ ; & † Ecce plusquàm Jonas hic. *Matth.* 12. 41. ℣. Credidérunt in Deum, vestíti sunt saccis, & conversi sunt de via sua mala. *Jonæ*. 3. v. 5. 10. * In prædicatióne Jonæ. ℣. Glória. † Ecce.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. e. Generátio mala & adúltera signum quærit : & signum non dábitur ei nisi signum Jonæ Prophétæ. *Matt.* 12. 39.

Oratio.

PReces nostras, quǽsumus, Dómine, clementer exaudi : & contra cuncta nobis adversántia déxteram tuæ majestátis extende ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagensi. *An* 1581. *de Curat. & aliis Presb. offic. c.* 17.

DOmínicis & festívis diébus servítium, ac præsertim matutínæ, si dicantur, missa solémnior, vespertínum officium, certis & designátis horis in regióne assuétis fiat : ut omnis pópulus intersit, nec diútiùs à família absit.

Ad Magnificat, Ant. 3. g. Extendens Jesus manum in discipulos suos dixit. Ecce mater mea, & fratres mei: quicunque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est: ipse meus frater, & soror, & mater est. *Matth.* 10. 50.

Oratio.

MEntes nostras, quǽsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illustra: ut vidére possímus quæ agenda sunt, & quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap.* 44. 1.

Benjamin captatus.

PRæcépit autem Joseph dispensatóri domûs suæ dicens: Imple saccos eórum frumento, quantùm possunt cápere: & pone pecúniam singulórum in summitáte sacci. Scyphum autem meum argénteum, & prétium quod dedit tritici, pone in ore sacci junióris. Factúmque est ita. Jamque urbem exíerant, & processérant páululùm: Tunc Joseph accersíto dispensatóre domûs: Surge, inquit, & perséquere viros: & apprehensis dicito: Quare reddidistis malum pro bono? Quos scrutátus, incípiens à majóre usque ad mínimum, invénit scyphum in sacco Bénjamin. At illi scissis véstibus, oneratísque rursùm ásinis, reversi sunt in óppidum. Quibus ille, ait: Cur sic ágere voluistis? An ignorátis quod non sit símilis mei in augurandi sciéntia? Cui Judas: Quid respondébimus, inquit, dómino meo? vel quid loquémur, aut justè potérimus osténdere? Deus invénit iniquitátem servórum tuórum, en omnes servi sumus dómini mei, & nos, & apud quem inventus est scyphus. Respondit Joseph: Absit à me ut sic agam: qui furátus est scyphum, ipse sit servus meus: vos autem abíte líberi ad patrem vestrum. Accédens autem própiùs Judas, confidenter ait. Ego próprie servus tuus sim qui in meam hunc recépi fidem, & spopondi dicens: Nisi redúxero eum, peccáti reus ero in patrem meum omni témpore. Manébo ítaque servus tuus pro púero in ministério dómini mei, & puer ascendat cum frátribus suis. Non enim possum redíre ad patrem meum, absente púero: ne calamitátis, quæ oppressúra est patrem meum, testis assistam.

LECTIO II. *Cap.* 45. 1.

Joseph se manifestat: patrem accersit.

NOn se póterat ultrà cohibére Joseph multis coram astántibus: undè præcépit ut egrederentur

cuncti foràs, & nullus interesset aliénus agnitióni mútuæ. Elevavítque vocem cum fletu; quam audiérunt Ægýptii, omnísque domus Pharaónis. Et dixit frátribus suis : Ego sum Joseph : adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer : Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè : Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur, quòd vendidistis me in his regiónibus : pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Festináte, & ascéndite ad patrem meum, & dicétis ei : Hæc mandat fílius tuus Joseph : Deus me fecit dóminum universæ terræ Ægypti : descende ad me, ne moréris; Qui ascendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Et nuntiavérunt ei dicentes : Joseph fílius tuus vivit : & ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto Jacob, quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contrà referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidisset plaustra, & universa quæ míserat, revíxit spíritus ejus, & ait : Súfficit mihi, si adhuc Joseph fílius meus vivit : Vadam, & vidébo illum ántequàm móriar.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 15. 21.

Chananæa.

IN illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egressa clamávit, dicens ei : Miserére mei, Dómine fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. *Comm. in Matth.*

MUlier Chananæa egréditur de fínibus palæstínis, ut clamans fíliæ impetret sanitátem. Indè pòvit vocáre fílium David, quia egressa jam fúerat de fínibus suis, & errórem Tyriórum & Sidoniórum, loci ac fídei commutatióne, dimíserat. Mira, sub persóna mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia, & humílitas prædicátur. Fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam. Patiéntia, quâ tóties contempta in précibus persevérat; Humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem Ethnici propter idololátriam dicuntur, qui ésui sánguinis déditi, & cadavéribus mortuórum feruntur in rábiem. Nota quod ista Chananítis perseveranter primùm fílium David, deíndè Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Secessit Jesus in partes Tyri & Sidónis : & ecce múlier Chananæa * Clamávit, dicens ei : † Miserére mei, Dómine fili David. Matth. 15. v. 21. 22. ℣. Nullus sperávit in Dómino, & confúsus est. Eccli. 2. 11. * Clamávit. ℣. Glória. † Miserére.

Ad Benedictus, Ant. 1. a. Venit illa, & adorávit eum dicens : Dómine, ádjuva me. Matth. 15. 25.

Oratio.

DEvotiónem pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus intende : ut, qui per abstinéntiam macerantur in córpore, per fructum boni óperis reficiantur in mente. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. An. 1581. de Curat. & alior. Presbyt. offic. c. 18.

AD servítium parœciále perficiendum, præsertim Domínicis diébus & festívis, non solùm obligantur Curáti & Vicárii, sed omnes ejusdem parœciæ Presbýteri, qui illi adscripti sunt, sicut omnes parœciáni ad audiendum.

Ad Magníficat, Ant. 4. f. O múlier! magna est fides tua : Fiat tibi sicut vis, & sanáta est fília ejus ex illa hora. Matth. 15. 28.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine pópulis Christiánis, & quæ profiténtur agnóscere, & cœleste munus dilígere quod frequentant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 48. 1. & 49. 1.

Jacob benedicit filiis Joseph & suis, & moritur.

NUntiátum est Joseph quòd ægrotáret pater suus : qui, assumptis duóbus fíliis Manasse & Ephraim, ire perréxit. Dictúmque est seni : Ecce fílius tuus Joseph venit ad te. Qui confortátus sedit in léctulo. Videns autem fílios ejus, dixit ad eum : Qui sunt isti ? Respondit : Fílii mei sunt, quos donávit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedícam illis. Benedixítque eis in témpore illo, dicens : In te benedicétur Israël atque dicétur : Fáciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse. Constituítque Ephraim ante Manassen. Vocávit autem Jacob fílios suos, & ait eis, Congregámini, ut annúntiem quæ ventúra sunt vobis in diébus novíssimis. Congregámini, & audíte fílii Jacob, audíte Israël patrem vestrum : Juda, te laudábunt fratres tui : manus tua in cervícibus inimicórum tuórum, adorábunt te fílii patris tui. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus est : & ipse erit expec-

tátio Géntium. Salutáre tuum expectábo, Dómine. Finitísque mandátis quibus fílios instruébat, collégit pedes suos super léctulum, & óbiit: appositúsque est ad pópulum suum.

LECTIO II. *Cap.* 50. 1.

Jacob sepelitur: Paulò post moritur Joseph.

QUod cernens Joseph, ruit super fáciem patris flens, & deósculans eum. Præcepítque servis suis médicis, ut aromátibus condírent patrem. Dixítque ei Phárao: Ascende, & sépeli patrem tuum sicut adjurátus es. Quo ascendente, iérunt cum eo omnes senes domûs Pharaónis, cunctíque majóres natu Terræ Ægypti. Reversúsque est Joseph in Ægyptum cum frátribus suis, & omni comitátu, sepulto patre. Venerúntque ad eum fratres sui: & proni adorantes in terram, dixérunt: Servi tui sumus. Quibus ille respondit: Nolíte timére: num Dei póssumus resístere voluntáti? Nolíte timére: ego pascam vos & párvulos vestros; consolatúsque est eos, & blandè ac léniter est locútus. Et habitávit in Ægypto cum omni domo patris sui: vixítque centum decem annis. Et vidit Ephraim fílios usque ad tértiam generatiónem. Fílii quoque Machir fílii Manasse nati sunt in génibus Joseph. Quibus transactis, locútus est frátribus suis: Post mortem meam Deus visitábit vos, & ascéndere vos fáciet de terra ista ad terram quam jurávit Abraham, Isaac, & Jacob. Cùmque adjurasset eos atque dixisset: Deus visitábit vos: asportáte ossa mea vobíscum de loco isto: mórtuus est, explétis centum decem vitæ suæ annis. Et condítus aromátibus, repósitus est in lóculo in Ægypto.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 5. 1.

Probatica piscina.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrisóstomi.

In Joan. 5.

CUm vellet Deus appropinquantis baptísmatis fidem nos erudíre, non solùm morbos, sed peccáta per aquam éxpulit. Quod signíficans dixit: Ecce sanus factus es, jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. Quid hic admonémur? Primùm quod ex peccátis morbi generantur. Deíndè quod verum est, apud gehennam máximum & perpétuum esse supplícium. Illud prætéreà considerandum, quòd si gravem priórum scélerum pœnam dédimus, deinde iísdem incidérimus, dábimus longè majórem,

ı, & méritò sanè.
n supplício non sit
tanquam stúpidus
& contemptor,
:m sibi pœnam præ-
Quòd si post datas
ı éadem íterum crí-
rolapsi, gravióri
ffícimur, quid his
ım est, qui in ipso
› in iisdem sceléri-
tinácitèr persevé-
uòd si in peccátis
ıdo nullam pœnam
ıus, illud Apostóli-
:minérimus; quòd
tas Dei ad pœnitén-
addúcit. Secundùm
lurítiam tuam, &
tens cor thesaurísas
ñ in die iræ.
is sanus fieri? Dó-
hóminem non há-
icit ei Jesus: Surge,
rabátum tuum, &
. * Et statim sanus
:st. *Joan.* 5. *v.* 6. 7.
Dóminus opem tu-
uper lectum dolóris
sal. 40. 4. * Et sta-
Glória Patri. * Et

:nedictus, *Ant.* 1. d.
s Dómini descendé-
:undùm tempus in
n, & movebátur
k qui prior descen-
sanus fiébat à qua-
detinebátur infir-
Joan. 5. 4.

Oratio.

, Dómine, propítius
›i tuæ: & quam tibi
sse devótam, bení-
óve miserátus auxí-
r Dóminum.

Verna.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *c.* 22.

DIstrictè præcípitur, ut Sacerdótes divínum offícium noctúrnum & diurnum distinctè & apertè, quantùm Deus déderit, célebrent & devótè, ut álii videntes labórem & devotiónem, gloríficent Deum Patrem qui in cœlis est.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5. *v.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, miséricors Deus: & méntibus nostris grátiæ tuæ lumen ostende. Per Dóminum.

SABBATO
QUATUOR-TEMPORUM.

Incipit liber Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 1. 8.

Obstetrices Ægyptiæ.

SUrréxit interéa rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph: Et ait ad pópulum suum: Ecce, pópulus filiórum Israël multus, & fórtior nobis est. Veníte, sapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur: & si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatísque nobis, egrediátur de terra. Dixit autem rex

Ægypti obstetrícibus Hebræórum; quarum una vocabátur Séphora, áltera Phua, præcípiens eis: Quando obstetricábitis Hebræas, & partûs tempus advénerit: Si másculus fúerit, interfícite eum: Si fémina reserváte. Timuérunt autem obstetríces Deum, & non fecérunt juxta præceptum regis Ægypti, sed conservábant mares. Benè ergo fecit Deus obstetrícibus: & crevit pópulus, confortatúsque est nimis. Et quia timuérunt obstetríces Deum, ædificávit eis domos. Præcépit ergo Phárao omni pópulo suo, dicens: Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid feminíni, reserváte.

LECTIO II. *Cap.* 2. 1.

Moyses à filia Pharaonis ex aquis liberatus.

EGressus est post hæc vir de domo Levi: & accépit uxórem stirpis suæ: Quæ concépit, & péperit fílium: & videns eum elegantem, abscondit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscellam scírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice: Posuítque intùs infántulum, & expósuit eum in carecto ripæ flúminis, stante procul soróre ejus, & considerante eventum rei. Ecce autem descendébat fília Pharaónis ut lavarétur in flúmine: & puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidisset fiscellam in papyrióne, misit unam è famulábus suis: & allátam apériens, cernénsque in ea parvulum vagientem, miserta ejus, ait: De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror púeri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum? Respondit: Vade. Perréxit puella & vocávit matrem suam. Ad quam locúta fília Pharaónis: Accipe, ait, púerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, & nutrívit púerum; adultúmque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocavítque nomen ejus Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 9. 28.

Transfiguratio.

IN illo témpore; Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem, & ascendit in montem ut oráret. Et facta est, dùm oráret, spécies vultûs ejus áltera. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfiguratione Domini.

SAlvátor humáni géneris Jesus Christus condens eam fidem, quæ &

impios ad justítiam, & mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, & óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus & unigénitus Dei & hóminis fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem, æquális erat periculi Dóminum Jesum Christum, aut Deum tantúmmodò sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidisse; cùm utrúmque esset páriter confiténdum: Quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini inerat vera divínitas. Ad confirmandam ergo hujúsce fídei salubérrimam cognitiónem, interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter diversas aliórum opiniónes, quid ipsi de eo créderent; quidve sentírent: Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris, corpórea súperans, & humána transcendens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, & conféssus est glóriam Deitátis, quia non ad solam respéxit substántiam carnis & sánguinis. Tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem, super quam fundáta Ecclésia portis ínferi & mortis légibus prævaléret: nec in solvendis, aut ligandis quorumcúnque causis, áliud ratum esset in cœlis, quàm quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Prophétam de Gente tua, & de frátribus tuis, sicut me suscitábit tibi Dóminus Deus tuus, * Ipsum aúdies. *Deuteron.* 18. 15. ℣. Quem scripsit Moyses in lege, & Prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph à Názareth. *Joan.* 1. 45. * Ipsum aúdies. ℣. Glória. * Ipsum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *d.* Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsùm, & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17. *v.* 1. 2.

Oratio.

Populum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagella tuæ iracúndiæ clementer averte; Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

An. 1235. *c.* 28.

Librum, qui dícitur Manuále, per se hábeant sínguli Parochiáles, ubi continétur ordo Baptismi, Catechismi, Extremæ-unctiónis, & hujúsmodi, & in Ecclésia libros álios, in quibus possit competenter divínum tam nocturnum, quàm diurnum officium celebrári.

AD VESPERAS.

Capitulum. Hebr. 11. v. 24. 25. 26.

FIde Moyses grandis factus, negávit se esse fílium fíliæ Pharaónis; magis éligens affligi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; majóres divítias æstimans thesauro Ægyptiórum, impropérium Christi: aspiciébat enim in remuneratiónem.

℟. Deo grátias.

℟. Fide Moyses relíquit Ægyptum, non véritus animositátem regis; * Invisíbilem enim tanquàm videns sustínuit, *Hebræor.* 11. 27. ℣. Phárao quærébat occídere Moysen, qui fúgiens de conspectu ejus morátus est in Terra Mádian. *Exod.* 2. 15. * Invisíbilem. ℣. Glória Patri. * Invisíbilem

Hymnus AUDI, benígne, *pag.* 169.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus. ℟. Patiens & multùm miséricors. *Ps.* 144. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. a. Erant Moyses & Elias visi in majestáte; & dicébant excessum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem. *Luc.* 9. *v.* 30. 31.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intériùs exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente, *Per Dóminum.*

DOMINICA SECUNDA QUADRAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominica prima Quadragesimæ, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 2. 11.

Moyses profugus in Madian, uxorem ducit Sephoram.

IN diébus illis postquàm créverat Moyses, egressus est ad fratres suos; vidítque afflictiónem eórum, & virum Ægyptium percutientem quemdam de Hebræis frátribus suis. Cùmque circumspexisset huc atque illuc, & nullum adesse vidisset, percussum Ægyptium abscondit sábulo. Et egressus die áltero conspéxit duos Hebræos rixantes: dixítque ei qui faciébat injúriam: Quare pércutis próximum tuum? Qui respondit: Quis te constítuit príncipem & júdicem super nos? num occídere me tu vis, sicut herì occidisti Ægyptium? Tímuit Moyses, & ait: Quómodò palàm factum est verbum istud? Audivítque Phárao sermónem hunc, & quærébat occídere Moysen:

giens de conspectu
morátus est in Terra
n, & sedit juxta pú-
Erant autem sacer-
Mádian septem fíliæ,
enérunt ad haurien-
quam: & implétis ca-
s adaquáre cupiébant
patris sui. Superve-
astóres, & ejecérunt
urrexítque Moÿses &
is puellis adaquávit
árum. Quæ cùm re-
ènt ad Ráguël patrem
dixit ad eas: Cur ve-
venistis sólitò? Res-
runt: Vir Ægýptius
vit nos de manu pas-
: ínsuper & hausit
nobíscum, potúm-
edit óvibus. At ille:
st? inquit, Quare di-
s hóminem? vocáte
cómedat panem. Ju-
ergo Moÿses quòd
iret cum eo. Accepít-
éphoram fíliam ejus
m. Quæ péperit ei fí-
quem vocávit Ger-
icens: Advena fui in
liéna. Alterum verò
it, quem vocávit Elié-
icens: Deus enim pa-
ei adjútor meus erí-
e de manu Pharaó-
ost multum verò tém-
mórtuus est rex Ægyp-
ingemiscentes fílii Is-
propter ópera vocife-
nt: ascendítque cla-
órum ad Deum ab
bus.
Pœniténtibus dedit
viam justítiæ, & des-
t illis sortem veritá-
Convértere ad Dóminum, & avértere ab injustítia tua. *Eccli.* 17. 20. ℣. Esto vígilans, & confirma cétera, quæ moritúra erant, & pœniténtiam age. *Apoc.* 3. *v.* 2. 3. * Convértere.

LECTIO II. *Cap.* 3. 1.

Deus Moysi manifestatur.

MOÿses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cùmque minasset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Moÿses: Vadam & vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Moÿses, Moÿses. Qui respondit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: Solve calceamentum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Moÿses fáciem suam: non enim audébat aspícere contrà Deum.

LECTIO III. *v.* 7.

Deus revelat nomen suum Moysi quem mittit ad Pharaonem.

CUi ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli

mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum, qui præsunt opéribus. Sed veni, & mittam te ad Pharaónem: ut edúcas pópulum meum, fílios Israël de Ægypto. Dixítque Moÿses ad Deum: Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Israël de Ægypto Qu dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Moÿses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israël, & dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus quid dicam eis? Dixit Deus ad Moÿsen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices ad fílios Israël: Qui est, misit me ad vos. Vade, & cóngrega senióres Israël: & aúdient vocem tuam. Ingredierísque tu, & senióres Israël, ad regem Ægypti & dices ad eum. Dóminus Deus Hebræórum vocávit nos: íbimus viam trium diérum in solitúdinem, ut immolémus Dómino Deo nostro. Sed ego scio quòd non dimittet vos rex Ægypti ut eátis, nisi per manum válidam. Extendam enim manum meam, & percútiam Ægyptum in ómnibus mirabílibus meis, quæ factúrus sum in médio eórum; post hæc dimittet vos.

In II. Noctu

De libro Ecclesiást

Lectio IV. *Cap.*

Moysis Encomiu

Dilectus Deo & nibus Moÿses memória in benedi est. Símilem illum f glória sanctórum, gnificávit eum in inimicórum, & in suis monstra placávi ficávit illum in co regum, & jussit illi pópulo suo, & oste glóriam suam. In lenitáte ipsíus sanc cit illum, & elégit omni carne. Audív eum, & vocem ip indúxit illum in nul dedit illi coram præ & legem vitæ & dis docére Jacob testa suum, & judícia raël.

Lectio V.

Aaron frater Moysi dos electus.

Excelsum fecit fratrem ejus, & sibi de tribu Levi: testamentum æter dedit illi sacerdóti tis: & beatificávit glória, & circumci zonâ glóriæ, & inc stolam glóriæ, návit eum in va tis. Circúmpedes rália, & humerále & cinxit illum tin lis aúreis plúrimis dare sónitum in in

audítum fácere sónitum in templo, in memóriam gentis suæ. Stolam sanctam, auro, & hyacintho, & púrpurâ, opus téxtile viri sapientis, judício & veritáte prædíti: torto cocco opus artíficis, gemmis pretiósis figurátis in ligatúra auri, & ópere lapidárii sculptis, in memóriam secundùm númerum tríbuum Israël. Coróna aúrea super mitram ejus expressa signo sanctitátis, & glóriâ honóris: opus virtútis, & desidéria oculórum ornáta. Sic pulchra ante ipsum non fuérunt tália usque ad oríginem. Non est indútus illâ alienígena áliquis, sed tantùm fílii ipsíus soli, & nepótes ejus per omne tempus.

LECTIO VI. *v.* 17.

Aaron unctus à Moyse.

SAcrifícia ipsíus consúmpta sunt igne quotídiè. Complévit Moýses manus ejus, & unxit illum óleo sancto. Factum est illi testaméntum ætérnum, & sémini ejus sicut dies cœli, fungi sacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum suum in nómine ejus. Ipsum elégit ab omni vivente, offerre sacrifícium Deo, incénsum, & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo suo: & dedit illi in præceptis suis potestátem, in testaméntis judiciórum, docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël.

IN III. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO VII. *Cap.* 7. 18.

Moyses à Pharaonis filia enutritus.

SUrréxit rex in Ægypto, qui non sciébat Joseph. Hic circumvéniens genus nostrum, afflíxit patres nostros, ut expónerent infantes suos, ne vivificaréntur. Eódem témpore natus est Moýses, & fuit gratus Deo. Fília Pharaónis nutrívit eum sibi in fílium. Cùm autem implerétur ei quadraginta annórum tempus, ascéndit in cor ejus, ut visitáret fratres suos fílios Israël. Appáruit illis litigántibus: & reconciliábat eos in pace. Qui autem injúriam faciébat próximo répulit eum, dicens: Quis te constítuit príncipem & júdicem super nos? Nunquid interfícere me tu vis, quemádmodùm interfecísti heri Ægýptium? Fugit autem Moýses in verbo isto: & factus est ádvena in terra Mádian, ubi generávit fílios duos.

LECTIO VIII. *v.* 30.

Moysi se manifestat Deus.

EXplétis annis quadraginta, appáruit illi in desérto montis Sina Angelus in igne flammæ rubi. Moýses autem videns, admirátus est visum, & accedénte illo ut consideráret, facta est ad eum vox Dómini, dicens: Ego sum Deus patrum tuórum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Tremefac-

autem Moÿses, non au- ɔat consideráre. Dixit :em illi Dóminus: Sol- calceamentum pedum órum: locus enim in quo as, terra sancta est. Vi- ens vidi afflictiónem pó- uli mei, qui est in Ægy- ɔto, & gémitum eórum au- dívi, & descendi liberáre eos. Et nunc veni, & mit- tam te in Ægyptum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO IX. *Cap.* 17. 1.

Transfiguratio.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsùm, & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfiguratione Domini.

DIcente Patre, [Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte,] nonne evidenter audítum est: Hic est Fílius meus diléctus, cui ex me & mecum esse, sine témpore est? Quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem à me non séparat Déitas, non dívidit potestas, non discernit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius; non aliunde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális. Hunc ergo, in quo mihi benè per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne maniféstor, cujus humilitátem clarífícor, incunctanter audíte; quia ipse est véritas & vita; ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Ascendit Jesus in montem ut oráret, & * Facta est, dùm oráret, spécies vultûs ejus áltera. *Luc.* 9. *v.* 28-29. ℣. Confessiónem & decórem induísti, amíctus lúmine sicut vestiménto. *Psal.* 103. *v.* 1. 2. * Facta est. ℣. Glória Patri. * Facta est. *Repet.* ℟. Ascendit, *usque ad* ℣.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Audíta fac mihi manè misericór diam tuam: ℟. Quia in t sperávi. *Ps.* 142. 8.

1. *Ant.* 1. d. Dómine, fa propter nomen tuum, quóniam multæ sunt aversiónes nostræ, tibi peccávimus. *Jer.* 14. 7.

2. *Ant.* 6. f. Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, quia peccávimus tibi. *Ibid.* 20.

3. *Ant.* 1. *irr.* Ne des n in oppróbrium propter nomen tuum. *Ibid.* 21.

4. *Ant.* 4. e. Recordáre, ne írritum fácias fœdus tuum nobiscum, tu es Dóminus Deus noster. *Ibid. v.* 21. 22.

5. *Ant.* 8. g. Scitote

Quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si permanséritis in jejúniis & oratiónibus in conspectu Dómini. *Judith*. 4. 12.

Capitulum. 1. *Thess*. 4. 1.

FRatres, Rogámus vos, & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodùm accepistis à nobis quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magis.

Hymnus JAM Christe sol, *pag*. 167.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps*. 50. 11.

Ad Benedictus, *Ant*. 2. d. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm, & transfigurátus est ante eos. *Matt*. 17. *v*. 1. 2.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destitui, intériùs exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Apparuérunt Moÿses & Elías cum Jesu loquentes, & dixit Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse. *Matth*. 17. *v*. 3. 4.

CANON.

Ex sancto Cypriáno. 3. *seculo*. *Tract*. *de Lapsis*.

QUantò & fide majóres, & timóre melióres sunt, qui quámvis nullo sacrifícii aut libelli facínore constricti, quóniam tamen de hoc vel cogitavérunt, hoc ipsum apud Sacerdótes Dei dolentes & simplíciter confitentes, exomológesim consciéntiæ fáciunt, ánimi sui pondus expónunt, salutárem medélam parvis licèt & módicis vulnéribus exquírunt!

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Adhuc loquente Petro, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matt*. 17. 5.

Capitulum. 1. *Thessal*. 4. *v*. 2. 3. 4.

SCitis quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est autem voluntas Dei sanctificátio vestra, ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne & honóre.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ecce vox de nube dicens: Hic est Fílius meus, in quo mihi benè complácui; ipsum audíte. *Matth*. 17. 5.

Capitulum. 1. *Thess*. 4. 6.

NE quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus

de his ómnibus, sicut prædíximus vobis.

AD NONAM.

Ant 4. a. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè: & accessit Jesus, & tétigit eos. *Matth.* 17. *v.* 6. 7.

Capitulum. 1. *Thess.* 4. 7.

NOn enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem in Christo Jesu Dómino nostro.

AD VESPERAS.

1. *Ant.* 2. d. Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm, & transfigurátus est ante eos. *Matth.* 17. 1.

2. *Ant.* 7. c. Apparuérunt Moyses & Elías cum Jesu loquentes, & dixit Petrus ad Jesum: Dómine, bonum est nos hìc esse. *Ibid.* *v.* 3. 4.

3. *Ant.* 3. c. Adhuc loquente Petro, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Ibid.* 5.

4. *Ant.* 2. D. Ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus in quo mihi benè complácui: ipsum audíte. *Ibid.* 5.

5. *Ant.* 8. c. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè: & accessit Jesus, & tétigit eos. *Ibid.* 6.

Capitulum. Deut.

PRophétam [illegible] eis de médio [illegible] suórum, & ponam [illegible] mea in ore ejus, [illegible] que ad eos ómnia [illegible] cépero illi.

℟. Esto nobis [illegible]

Hymnus Audi [illegible] Cónditor, *ibid.*

℣. Angelis [illegible] mandávit de te [illegible] tódiant te in ómni[illegible] tuis. *Ps.* 90.

Ad Magnificat [illegible] Descendéntibus [illegible] monte, præcépit [illegible] ne cuíquam [illegible] narrárent, & [illegible] tinuérunt apud [illegible] *v.* 8. 9.

FERIA SEC[illegible]

De libro Ex[illegible]

Lectio I. *Cap.* 4. [illegible] & 7. 1.

Moyses & Aaron [illegible] *raone.*

AIt Moyses: [illegible] Dómine, non [illegible] quens ab heri [illegible] tius: & ex quo loc[illegible] servum tuum, im[illegible] & tardióris linguæ [illegible] tus Dóminus in [illegible] ait: Aaron frater t[illegible] tes, scio quòd elo[illegible] ecce ipse egrédit[illegible] cursum tuum, vid[illegible] lætábitur corde. [illegible] ingressi sunt M[illegible] Aaron, & dixér[illegible] raóni: Hæc dici[illegible] nus Deus Israël [illegible]

pópulum meum, ut sacríficet mihi in deserto. At ille respondit: quis est Dóminus, ut aúdiam vocem ejus, & dimittam Israël? Néscio Dóminum, & Israël non dimittam. Dixerúntque: Deus Hebræórum vocávit nos, ut eámus viam trium diérum in solitúdinem, & sacrificémus Dómino Deo nostro. Ait ad eos rex Ægypti: Quare Moyses & Aaron sollicitátis pópulum ab opéribus suis? Ite ad ópera vestra. Dixítque Dóminus ad Moysen: Ecce constítui te Deum Pharaónis: & Aaron frater tuus erit prophéta tuus: Dixítque Dóminus ad Moysen & Aaron: Cùm díxerit vobis Phárao: Osténdite signa; dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & prójice eam coram Pharaóne, ac vertétur in cólubrum. Ingressi ítaque Moyses & Aaron ad Pharaónem, fecérunt sicut præcéperat Dóminus. Tulítque Aaron virgam coram Pharaóne & servis ejus, quæ versa est in cólubrum. Vocávit autem Phárao sapientes & maléficos: & fecérunt étiam ipsi per incantatiónes Ægyptíacas, & arcána quædam simíliter. Projecerúntque sínguli virgas suas, quæ versæ sunt in dracónes: sed devorávit virga Aaron virgas eórum. Induratúmque est cor Pharaónis, & non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus.

LECTIO II. *Chap. 7. 14.*

Aquæ Nili in sanguinem versæ; prima plaga.

DIxit autem Dóminus ad Moysen: Ingravátum est cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum. Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Ægypti, & super flúvios eórum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquárum, ut vertantur in sánguinem: & sit cruor in omni terra Ægypti, támin lígneis vasis, quàm in sáxeis. Fecerúntque Moyses & Aaron sicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam percussit aquam flúminis coram Pharaóne & servis ejus, quæ versa est in sánguinem. Et pisces qui erant in flúmine, mórtui sunt; computruítque flúvius, & non póterant Ægýptii bíbere aquam flúminis, & fuit sanguis in tota terra Ægypti. Fecerúntque simíliter malefici Ægyptiórum incantatiónibus suis; & indurátum est cor Pharaónis, nec audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Avertítque se, & ingressus est domum suam, nec appósuit cor etiam hàc vice. Fodérunt autem omnes Ægýptii per circúitum flúminis aquam ut bíberent: non enim póterant bíbere de aqua flúminis. Impletíque sunt septem dies, postquàm percussit Dóminus flúvium,

Lectio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 8. 21.

Morituri in peccato.

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, & quærétis me, & in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. tract. 38.

TOta infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum habére, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus ; propter hoc ad Baptismum cúrritur ; propter hoc qui ægritúdine, vel aliundè periclitantur, sibi desíderant subveníri ; propter hoc étiam sugens párvulus, à matre piis mánibus ad Ecclésiam fertur, ne sine Baptismo éxeat, & in peccáto, quo natus est, moriátur. Infelicíssima condítio, mísera sors istórum, qui de ore verídico audiérunt : In peccátis vestris moriémini. Undè tamen hoc eis contingat expónit : Si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris. Ergo si credidéritis quia ego sum, non moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus, excitátio facta est dormiéntibus, córdibus evigilavérunt : indè plúrimi credidérunt, sicut Evangélii consequéntia testátur.

℟. Ego vado, &, * Quærétis me & in peccáto vestro moriémini. Vos de deorsùm estis, † Et ego de supernis sum. *Joan.* 8. 21. ℣. Quia vocávi & renuístis, extendi manum meam, & non fuit qui aspíceret. *Proverb.* 1. 24. * Quærétis me. ℣. Glória Patri. † Et ego.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. g. Dixit Jesus Judæis : Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, & à meipso fácio nihil : sed sicut dócuit me Pater hæc loquor. *Joan.* 8. 28.

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnípotens Deus : ut família tua, quæ se, affligendo carnem, ab alimentis ábstinet ; sectando justítiam, à culpa jejúnet. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex sancto Cypriáno.

3. *Seculo. Tract. de lapsis.*

COnfiteantur sínguli delictum suum, dùm adhuc qui delíquit in século est, dùm admitti conféssio ejus potest, dùm satisfáctio & remíssio facta per Sacerdótes, apud Dóminum grata est.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Qui me misit mecum est, & non relíquit me solum : quia ego, quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8. 29.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli

supplicantis; & qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, sed misericórdiam cónsequi mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap. 8. 1.*

Secunda plaga, Ranæ.

DIxit quoque Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimitte pópulum meum, ut sacríficet mihi: sin autem nolúeris dimíttere, ecce ego percútiam omnes términos tuos ranis. Et extendit Aaron manum super aquas Ægypti, & ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem & maléfici per incantatiónes simíliter, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocávit autem Phárao Móysen & Aaron, & dixit eis: Oráte Dóminum ut aúferat ranas à me & à pópulo meo: & dimittam pópulum, ut sacríficet Dómino. Egressíque sunt Móyses & Aaron à Pharaóne: & clamávit Móyses ad Dóminum pro sponsióne ranárum, quam condíxerat Pharaóni: Fécitque Dóminus juxta verbum Móysi: & mórtuæ sunt ranæ de dómibus, & de villis, & de agris. Congregaverúntque eas in immensos ággeres, & compútruit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingravávit cor suum, & non audívit eos.

LECTIO II. *v. 16.*

Tertia plaga; sciniphes: quarta; muscæ.

DIxítque Dóminus ad Móysen: Lóquere ad Aaron: Extende virgam tuam, & pércute púlverem terræ: & sint scíniphes in universa terra Ægypti. Fecéruntque ita. Et extendit Aaron manum, virgam tenens: percussítque púlverem terræ, & facti sunt scíniphes in homínibus, & in jumentis: omnis pulvis terræ versus est in scíniphes per totam terram Ægypti. Dixit quoque Dóminus ad Móysen: Consurge dilúculò, & sta coram Pharaóne: egrediétur enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimitte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego immittam in te, & in servos tuos, & in pópulum tuum, & in domos tuas, omne genus muscárum: & implebuntur domus Ægyptiórum muscis diversi géneris, & universa terra, in qua fúerint. Fecítque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domos Pharaónis & servórum ejus, & in omnem terram Ægypti, corruptáque est terra ab hujuscémodi muscis. Vocavítque Phárao Móysen & Aaron, & ait eis: Ite & sacrificáte Deo vestro in terra hac. Et ait Móyses: Non

potest ita fieri. Dixítque Phárao: Ego dimittam vos ut sacrificétis Dómino Deo vestro in deserto: verúntamen lóngiùs ne abeátis, rogáte pro me. Egressúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum. Qui fecit juxta verbum illíus: & ábstulit muscas à Pharaóne, & à servis suis, & à pópulo ejus. Non supérfuit ne una quidem. Et ingravátum est cor Pharaónis, ita ut ne hâc quidem vice dimitteret pópulum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthǽum.

LECTIO III. *Cap.* 23. 1.

Scribæ audiendi, non imitandi.

IN illo témpore; Locútus est Jesus ad turbas, & ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisǽi: ómnia ergo quæcunque díxerint vobis, serváte & fácite; secundùm ópera verò eórum, nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in cap. 23. Matt.

QUid mansuétius, quid benígnius Dómino? tentátur à Pharisǽis, & nihilóminùs propter Sacerdótii & nóminis dignitatem, hortátur pópulos ut subjiciantur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. (Alligant enim ónera grávia & importabília, & impónunt ea in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére.) Hoc generáliter adversùs omnes magistros dictum est, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera sua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicunque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Pharisǽus est. Dilátant enim philactéria sua, & magníficant fímbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, & primas cáthedras in Synagógis, & salutatiónes in foro, & vocári ab homínibus, Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt.

℟. Unus est Magister vester; omnes autem vos fratres estis: & * Patrem nolíte vocáre vobis super terram, † Unus est enim pater vester, qui in cœlis est. *Matth.* 23. *v.* 8. 9. ℣. Si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? *Malach.* 1. 6. * Patrem. ℣. Glória. † Unus.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. a. Non vocémini magistri, quia Magister vester unus est Christus. *Matth.* 23. 10.

Oratio.

PErfice, quǽsumus, Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut, quæ te autóre facienda cognóvimus, te operante impleámus. Per Dóminum.

CANON.

Ex Origene.

3. Seculo. Hom. 11. in Leviticum.

EST dura & laboriósa per pœniténtiam remíssio peccatórum, cùm lavat peccátor in lácrymis stratum suum, & cùm non erubéscit Sacerdóti Dómini indicáre peccátum suum, & quærere medicínam.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Qui major est vestrûm, erit vester miníster. *Matth.* 23. *v.* 11.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus: ut, remissióne perceptâ, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 9. 1.

Quinta plaga, pestis pecorum: Sexta, ulcera & vesicæ.

DIxit autem Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem, & lóquere ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimitte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si adhuc rénuis, & rétines eos; ecce manus mea erit super agros tuos: & super equos, & ásinos, & camélos, & boves, & oves, pestis valdè gravis: Et fáciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israël, & possessiónes Ægyptiórum, ut nihil omnínò péreat ex his, quæ pértinent ad fílios Israël. Constituítque Dóminus tempus, dicens: Cras fáciet Dóminus verbum istud in terra. Fecit ergo Dóminus verbum hoc álterâ die, mortuáque sunt ómnia animántia Ægyptiórum: de animálibus verò filiórum Israël, nihil omnínò périit. Et misit Phárao ad videndum: nec erat quidquam mórtuum de his, quæ possidébat Israël. Ingravatúmque est cor Pharaónis, & non dimísit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móysen & Aaron: Tóllite plenas manus cíneris de camíno, & spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaóne. Sitque pulvis super omnem terram Ægypti: erunt enim in homínibus & jumentis úlcera, & vesícæ turgentes, in universa terra Ægypti. Tulerúntque cinérem de camíno, & stetérunt coram Pharaóne, & sparsit illum Móyses in cœlum: factáque sunt úlcera vesicárum turgéntium in homínibus & jumentis: nec póterant malésici stare coram Móyse propter úlcera quæ in illis erant, & in omni terra Ægypti. Induravítque Dóminus cor Pharaónis, & non audívit eos, sicut locútus est Dóminus ad Móysen.

LECTIO II. *v. 13.*

Grando, plaga septima.

DIxítque Dóminus ad Móysen : Manè consurge, & sta coram Pharaóne, & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : Dimitte pópulum meum ut sacrificet mihi. Adhuc rétines pópulum meum : & non vis dimíttere eum? En pluam cras hàc ipsâ horâ grándinem multam nimìs, qualis non fuit in Ægypto, à die quâ fundáta est, usque in præsens tempus. Qui tímuit verbum Dómini de servis Pharaónis, fecit confúgere servos suos, & jumenta in domos : Qui autem neglé-xit sermónem Dómini, dimísit servos suos, & jumenta in agris. Et dixit Dóminus ad Móysen : Extende manum tuam in cœlum, ut fiat grando in universa terra Ægypti super hómines, & super jumenta, & super omnem herbam agri in terra Ægypti. Extendítque Móyses virgam in cœlum, & Dóminus dedit tonítrua, & grándinem, ac discurréntia fúlgura super terram : pluítque Dóminus grándinem super terram Ægypti. Et grando & ignis mixta páriter ferebantur : tantǽque fuit magnitúdinis, quanta antè nunquam appáruit in universa terra Ægypti, ex quo gens illa cóndita est. Et percussit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fuérunt in agris, ab hómine usque ad jumentum, cunctámque herbam agri percussit grando, & omne lignum regiónis confrégit; Tantùm in terra Gessen, ubi erant filii Israël, grando non cécidit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap. 20. 17.*

Mater filiorum Zebedæi.

IN illo témpore : Ascendens Jesus Jerosólymam, assumpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum & Scribis, & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comm. in Matth.

UNde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedǽi, ut cùm Dóminus díxerit (Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum & Scribis, & condemnábunt eum morte, & tradent Géntibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum,) & ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret; illa glóriam póstulet triumphantis? hac, ut reor, ex causa; quia post hæc ómnia díxerat Dóminus (Et tértiâ die resurget;) putávit eum múlier post resurrectiónem íllicò regnatúrum, & hoc quod in secundo adventu promíttitur, in

primo esse complendum, & aviditáte femíneâ præséntia cupit ímmemor futurórum.

℟. Dixit Jesus: Nescítis quid petátis; sedére ad déxteram meam, vel sinistram, * Non est meum, dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo. *Matth.* 20. *v.* 22. 23. ℣. Vidit præsumptiónem cordis eórum, & ostendit eis viam æquitátis. *Eccli.* 18. *v.* 10. 11. * Non est. ℣. Glória. * Non est.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. c. Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum & Scribis, & condemnábunt eum morte. *Matth.* 20. 18.

Oratio.

POpulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice: & quos ab escis carnálibus prǽcipis abstinére, à nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum vivit.

C A N O N.

Ex Lactántio.

3. *Seculo. lib.* 4. *Divinar. Institutionum.*

QUia sínguli quique cœtus hæreticórum se potíssimùm Christiános, & suam esse Cathólicam Ecclésiam putant, sciendum est illam esse veram, in qua est Relígio, Conféssio, & Pœniténtia, quæ peccáta & vúlnera, quibus subjecta est infírmitas carnis, salúbriter curat.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Tradent eum Géntibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum; & tértiâ die resurget. *Matth.* 20. 19.

Oratio.

DEus innocéntiæ restitútor & amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut Spíritûs tui fervóre concepto, & in fide inveniantur stábiles, & in ópere efficáces. Per Dóminum...... in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus.

FERIA QUINTA.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 10. 12.

Plaga octava, locustæ; nona, densæ tenebræ.

DIxit autem Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super terram Ægypti ad locustam, ut ascendat super eam, & dévoret omnem herbam, quæ resídua fúerit grándini. Et extendit Móyses virgam super terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum urentem totâ die illâ & nocte: & mane facto, ventus urens levávit locustas. Operuerúntque universam superfíciem terræ, vastantes ómnia. Devoráta est ígitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat: nihílque omnínò virens relictum est in lignis & in herbis terræ, in cuncta Ægypto.

Et indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit fílios Israël. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam in cœlum: & sint ténebræ super terram Ægypti, tàm densæ, ut palpári queant. Extendítque Móyses manum in cœlum: & factæ sunt ténebræ horríbiles in universa terra Ægypti tribus diébus. Nemo vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat: ubicunque autem habitábant fílii Israël, lux erat. Vocavítque Phárao Móysen & Aaron, & dixit eis: Ite sacrificáte Dómino: oves tantùm vestræ & armenta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses: Cuncti greges pergent nobíscum: non remanébit ex eis úngula. Dixítque Phárao ad Móysen: Recéde à me, & cave ne ultrà vídeas fáciem meam: quocunque die apparúeris mihi, moriéris. Respondit Móyses: Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam.

LECTIO II. *Cap.* 12. 1.

Agnus Paschalis, & Phase Domini.

DIxit quoque Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Loquímini ad universum cœtum filiórum Israël, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis & hœdum. Et servabitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, & in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ assas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Sic autem comedétis illum; Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis festinanter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiámque omne primogénitum in terra Ægypti ab hómine usque ad pecus: & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus, in quibus éritis: & vidébo sánguinem; & transíbo vos: nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægypti.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 16. 19.

Dives cruciatus; Lazarus consolatus.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisǽis. Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & bysso, &

epulabátur quotídiè ſpléndidè. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 40. in Evang. ante med.

DIves iſte non abſtuliſſe aliéna reprehénditur, ſed própria non dediſſe. Nec dícitur quia vi quémpiam oppreſſit, ſed in acceptis rebus ſe éxtulit. Hinc ergo ſummóperè colligendum eſt, quâ pœnâ mulctandus ſit, qui aliéna dírípit, ſi inferni damnatióne percútitur qui própria non largítur. Nemo ergo ſecúrum ſe æſtimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, ſed conceſſis lícitè rebus fruor: quia dives iſte non idcircò punítus eſt, quóniam aliéna ábſtulit, ſed quia acceptis rebus, ſemetipſum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in ſua felicitáte tímidus non fuit, quia accepta dona ad uſum arrogántiæ infléxit, quia víſcera pietátis ignorávit, quia peccáta ſua redímere, étiam cùm ſibi abundáret prétium, nóluit. Et ſunt nonnulli, qui cultum ſubtílium, pretioſarúmque véſtium non putant eſſe peccátum: quod ſi vidélicet culpa non eſſet, nequáquam ſermo Dei tam vigilanter exprímeret, quòd dives, qui torquebátur apud ínferos, byſſo & púrpurâ indútus fuiſſet. Nemo quippe veſtimenta pretióſa, niſi ad inánem glóriam quærit, vidélicet ut honorabílior céteris eſſe videátur.

℟. Mórtuus eſt dives, & * Sepultus eſt in inferno. Cùm autem eſſet in torméntis † Vidit Abraham à longè & Lázarum in ſinu ejus. *Luc.* 16. *v.* 22. 23. ℣. Pro eò quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam. *Pſal.* 108. 16. * Sepultus eſt. ℣. Glória. † Vidit Abraham.

Ad Benedictus, *Antiph.* 4. *irreg.* d. Factum eſt ut morerétur mendícus, & portarétur ab Angelis in ſinum Abrahæ. *Luc* 16. 22.

Oratio.

PRæſta nobis, quæſumus, Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis & oratiónibus conveniénter intenti, liberémur ab hóſtibus mentis & córporis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

Ex ſancto Hilário.

4. ſeculo. Cap. 18. *in Matth.*

AD terrórem metûs máximi, quo in præſens omnes continerentur, immóbile ſeveritátis Apoſtólicæ judícium præmíſit: ut quos in terris ligáverint, id eſt, peccatórum nodis innéxos relíquerint, & quos ſólverint, confeſſióne vidélicet véniæ, recéperint in ſalútem: hi apoſtólicæ conditióne ſenténtiæ in cœlis quoque abſolúti ſint aut ligáti.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Dixit díviti Abraham: Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16. 25.

Oratio.

ADesto, Dómine, fámulis tuis, & perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te autóre & gubernante gloriantur, & congregáta restaures, & restauráta conserves; Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 12. 21.

Mors primogenitorum Ægypti, plaga ultima.

VOcávit autem Móyses omnes senióres filiórum Israël, & dixit ad eos: Ite tollentes ánimal per famílias vestras, & immoláte Phase. Fasciculúmque hyssópi tíngite in sánguine qui est in límine, & aspérgite ex eo superliminâre, & utrúmque postem: nullus vestrûm egrediátur óstium domûs suæ usque manè. Transíbit enim Dóminus percútiens Ægýptios: cùmque víderit sánguinem in superliminári, & in utróque poste, transcendet óstium domûs, & non sinet percussórem íngredi domos vestras & lædere. Custódi verbum istud legítimum tibi, & fíliis tuis usque in ætérnum. Cùmque introiéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ut pollícitus est, observábitis ceremónias istas. Et cùm díxerint vobis fílii vestri: Quæ est ista relígio? dicétis eis: Víctima tránsitûs Dómini est, quando transívit super domos filiórum Israël in Ægypto, percútiens Ægýptios, & domos nostras líberans. Incurvatúsque pópulus adorávit. Et egressi fílii Israël fecérunt sicut præcéperat Dóminus Móysi & Aaron. Factum est autem in noctis médio: percussit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui in sólio ejus sedébat, usque ad primogénitum captívæ, quæ erat in cárcere, & omne primogénitum jumentórum. Surrexítque Phárao nocte, & omnes servi ejus, cunctáque Ægyptus: & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque enim erat domus, in qua non jacéret mórtuus.

LECTIO II. *v.* 31.

Israëlitarum exitus.

VOcatísque Phárao Móyse & Aaron nocte, ait: Súrgite & egredímini à pópulo meo, vos & fílii Israël: ite, immoláte Dómino sicut dícitis. Oves vestras & armenta assúmite ut petierátis, & abeuntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyp-

tui pópulum de terra exíre velóciter, dicentes: Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conspersam farínam ántequam fermentarétur: & ligans in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecerúntque fílii Israël sicut præcéperat Móyses: & petiérunt ab Ægýptiis vasa argéntea, & aúrea, vestémque plúrimam. Dóminus autem dedit grátiam pópulo coram Ægýptiis, ut commodárent eis: & spoliavérunt Ægýptios. Profectíque sunt fílii Israël de Ramesse in Socoth, sexcenta ferè míllia péditum virórum, absque párvulis. Sed & vulgus promíscuum innumerábile ascendit cum eis, oves & armenta, & animántia diversi géneris multa nimìs. Nox ista est observábilis Dómini, quando edúxit eos de Terra Ægypti: hanc observáre debent omnes fílii Israël in generatiónibus suis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap.* 21. 33.

Heres à colonis occisus.

IN illo témpore; Dixit Jesus princípibus Sacerdótum & senióribus pópuli parábolam hanc. Homo erat paterfamílias qui plantávit vineam, & locávit eam agrícolis. Cùm autem tempus frúctuum appropinquasset, misit ad eos fílium suum, & apprehensum eum occidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *Edit. Bened.*

PLantáta est vínea, lege datâ in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ, quærentes fructum, bonam vitam eórum: Prophétæ ab eis contuméliis affecti, & occísi sunt. Missus est Christus únicus fílius patrisfamílias; & ipsum occidérunt herédem, & ideò perdidérunt hereditátem. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est; occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Nunquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est cùm penderet in ligno? Sic procédit ad eos qui sperando & differendo volunt períre; & lóquitur ad eos, & íncrepat eos: Ne tardes converti ad Dóminum, neque dífferas de die in diem; súbitò enim véniet ira ejus, & in témpore vindíctæ disperdet te.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intrà se: Hic est heres; veníte, occidámus eum, * Et habébimus hereditátem ejus. *Matth.* 21. 38. ℣. Fílium Dei se nóminat; morte turpíssimâ condemnémus eum. *Sap.* 2. *v.* 13. 20.

* Et habébimus. ℣. Glória. * Et habébimus.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. Cùm vénerit Dóminus víneæ, quid fáciet agrícolis illis? Aiunt illi: Malos malè perdet, & víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis. *Matth.* 21. 40.

Oratio.

DA quæsumus, omnípotens Deus: ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus ad Sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

CANON.

Ex sancto Augustíno.

Hom. 49. *inter* 50.

NEmo sibi dicat, occultè ago, apud Deum ago, novit Deus qui mihi ignoscit, quia in corde ago; ergo sine causa dictum est: Quæ solvéritis in terra, solúta erunt in cœlo? Ergo sine causa sunt claves datæ Ecclésiæ Dei? Frustrámus Evangélium Dei, frustrámus verba Christi, promíttimus vobis quod ille negat, nonne vos decípimus?

Ad Magnificat, *Ant.* 3. c. Quærentes Príncipes Sacerdótum & Pharisæi Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut prophétam eum habébant. *Matth.* 21. 46.

Oratio.

DA quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis: ut bonis opéribus inhærendo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi. Per Dóminum.

SABBATO.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 13. 1.

Primogenitorum consecratio.

LOcutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israël, tam de homínibus, quàm de juméntis: mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Mementóte diéi hujus in qua egressi estis de Ægypto, & de domo servitútis, quóniam in manu forti edúxit vos Dóminus de loco isto: ut non comedátis fermentátum panem. Cùmque introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam: separábis omne quod áperit vulvam Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis: quidquid habúeris masculíni sexûs, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quòd si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes. Cùmque interrogáverit te fílius tuus cras, dicens: Quid est hoc? Respondébis ei: In manu forti edúxit nos Dóminus de terra Ægypti, de domo servitútis. Nam cùm indu-

tátus esset Phárao, & nollet nos dimíttere, occídit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito hóminis usque ad primogénitum jumentórum: idcirco ímmolo Dómino omne quod áperit vulvam masculíni sexûs, & ómnia primogénita filiórum meórum rédimo. Erit ígitur quasi signum in manu tua, & quasi appensum quid, ob recordatiónem, inter óculos tuos: eò quòd in manu forti edúxit nos Dóminus de Ægypto.

LECTIO II. *v.* 17.

Iter Israëlitarum: columna nubis ac ignis.

IGitur cùm emisisset Phárao pópulum, non eos duxit Deus per viam terræ Philísthiim, quæ vicína est: réputans ne fortè pœnitéret eum, si vidisset adversùm se bella consúrgere, & reverterétur in Ægyptum. Sed circumdúxit per viam deserti, quæ est juxta mare Rubrum: & armáti ascendérunt fílii Israël de terra Ægypti: Tulit quoque Móyses ossa Joseph secum: eò quòd adjurasset fílios Israël, dicens: Visitábit vos Deus, efferte ossa mea hinc vobíscum. Profectíque de Socoth, castrametáti sunt in Etham in extrémis fínibus solitúdinis. Dóminus autem præcedébat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis: ut dux esset itíneris utróque témpore. Nunquam défuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem coram pópulo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 15. 11.

Filius prodigus.

IN illo témpore; Ait Jesus ad Pharisæos & Scribas: Homo quidam hábuit duos fílios; & adolescéntior postquàm ómnia consummasset, cœpit egére. In se autem reversus, dixit: Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum, & coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi se à Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Benè autem in se revértitur, qui à se recessit; étenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit, & qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quando impensè rogátur. Sed etsi novit Deus ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, & illácrymet pópulus. Exurge ergo, curre ad Ecclésiam; hic

est Pater, hic est Filius, hic est Spíritus sanctus. Occurrit tibi qui audit te intrà mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt & accurrit; videt in pectóre tuo, accurrit ne quis impédiat, compléctitur quoque; supra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna defléxum reflectat ad cœlum, in quo suum quærat autórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam reviviscit.

℟. Quanti mercenárii in domo patris mei abundant pánibus; ego autem hìc fame péreo! * Surgam, & ibo ad patrem meum. *Luc.* 15. *v.* 17. 18. ℣. Revértere ad me, dicit Dóminus, & ego suscípiam te. *Jerem.* 3. 1. * Surgam. ℣. Glória Patri. * Surgam.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. d. Pater, peccávi in cœlum, & coram te; jam non sum dignus vocári fílius tuus; fac me sicut unum de mercenáriis tuis. *Luc.* 15. *v.* 18. 19.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, nostris effectum jejúniis salutárem, ut castigátio carnis assumpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum nostrum.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi.

Canone decimo.

IN Cathedrálibus & áliis Conventuálibus Ecclésiis viri idónei ordinentur, quos Epíscopi p[...] adjutóres & coo[...] habére, non solù[...] dicatiónis offício étiam in audiendi[...] siónibus, & pœnit[...] jungendis.

AD VESPE[...]

Capitulum. Tob. 1[...]

COnvertímini [...] res, & fácite [...] coram Deo, c[...] quòd fáciat vobis[...] sericórdiam suam. [...] tem, & ánima me[...] mino lætábimur.

℟. Justus es, D[...] & omnes viæ tuæ córdia, & véritas dícium. * Non e[...] lectáris in perdi[...] nostris, & post [...] tiónem & fletum, tiónem infundis. [...] 2. 22. ℣. Qui con[...] cerit peccatórem, ánimam ejus à [...] *Jac.* 5. 20. * No[...] ℣. Glória. * Non

Hymnus AUDI, be[...] *pag.* 169.

℣. Miserátor & [...] cors Dóminus. ℟. & multùm miséric[...] 144. 8.

Ad Magníficat, [...] Omnis disciplína, senti vidétur non e[...] dii, sed mœróris: autem fructum p[...] mum exercitátis p[...] reddet justítiæ. *Heb*[...]

Oratio.

QUǽsumus, omn[...] Deus, vota hu[...] réspice, atque

fe[...]

fensiónem nostram déxteram tuæ majestátis extende. Per Dóminum.

DOMINICA TERTIA QUADRAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominica I. Quadragesimæ, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

In I. Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio I. *Cap.* 14. 1.

Pharao Israëlitas persequitur.

Locútus est autem Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël: Reversi castrametentur è regióne Phihahíroth, quæ est inter Mágdalum & mare contra Beélsephon: in conspectu ejus castra ponétis super mare. Dicturúsque est Phárao super fíliis Israël: Coarctáti sunt in terra, conclúsit eos desertum. Et indurábo cor ejus, ac persequétur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus: sciéntque Ægýptii quia ego sum Dóminus. Fecerúntque ita. Et nuntiátum est regi Ægyptiórum quòd fugisset pópulus: immutatúmque est cor Pharaónis & servórum ejus super pópulo, & dixérunt: Quid volúimus fácere ut dimitterémus Israël, ne servíret nobis? Junxit ergo currum, & omnem pópulum suum assumpsit secum. Tulítque sexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto cúrruum fuit: & duces totíus exércitûs. Induravítque Dóminus cor Pharaónis regis Ægypti, & persecútus est fílios Israël: at illi egressi erant in manu excelsa. Cùmque persequerentur Ægýptii vestígia præcedéntium, reperérunt eos in castris super mare: omnis equitátus, & currus Pharaónis, & univérsus exércitus erant in Phihahíroth contra Beélsephon.

℟. Pœniténtibus, *pag.* 185.

Lectio II. *v.* 10.

Transitus maris Rubri.

Cumque appropinquasset Phárao, levantes fílii Israël óculos, vidérunt Ægýptios post se: & timuérunt valdè: clamaverúntque ad Dóminum, & dixérunt ad Móysen: Fórsitan non erant sepulchra in Ægypto, ídeò tulisti nos ut morerémur in solitúdine: quid hoc fácere voluisti, ut edúceres nos ex Ægypto? Nonne iste est sermo, quem loquebámur ad te in Ægypto, dicentes: Recéde à nobis, ut serviámus Ægýptiis? multò enim mélius erat servíre eis, quàm mori in solitúdine. Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timére: state & vidéte magná

lia Dómini, quæ factúrus est hódiè: Ægýptios enim quos nunc vidétis, nequáquam ultrà vidébitis usque in sempiternum. Dóminus pugnábit pro vobis, & vos tacébitis. Dixítque Dóminus ad Móysen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Israël ut proficiscantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & dívide illud: ut gradiantur fílii Israël in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut persequantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus & in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego sum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. Tolléńsque se Angelus Dei, qui præcedébat castra Israël, ábiit post eos: & cum eo páriter columna nubis, prióra dimittens, post tergum stetit inter castra Ægyptiórum & castra Israel, & erat nubes tenebrósa, & illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendisset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totà nocte, & vertit in siccum: divisáque est aqua. Et ingressi sunt fílii Israël per médium sicci maris; erat enim aqua quasi murus à dextra eóru[m] læva.

LECTIO III. ℣.

Submersio Pharaon[is]

PErsequentésque Æ[gyp]tii ingressi sunt [post] eos, & omnis equ[itatus] Pharaónis, currus ej[us &] équites per médium [maris.] Jamque advénerat v[igilia] matutína, & ecce [respi]ciens Dóminus supe[r cas]tra Ægyptiórum pe[r co]lumnam ignis & nub[is, in]terfécit exércitum eó[rum:] & subvertit rotas cúrr[uum,] ferebantúrque in pr[ofun]dum. Dixérunt ergo Æ[gyp]tii: Fugiámus Israé[lem:] Dóminus enim pugna[t pro] eis contra nos. Et ai[t Dó]minus ad Móysen: E[xten]de manum tuam supe[r ma]re, ut revertantur aq[uæ ad] Ægýptios super curr[us &] équites eórum. Cù[mque] extendisset Móyses m[anum] contra mare, reversu[m est] primo dilúculo ad pri[orem] locum: Fugientib[us] Ægýptiis occurr[ẽrunt] aquæ, & involvit eo[s Dó]minus in médiis flúct[ibus.] Reversǽque sunt aqu[æ, &] operuérunt currus & [équi]tes cuncti exércitûs [Pha]raónis, qui sequente[s in]gressi fúerant mare: [nec] unus quidem supérfu[it ex] eis. Fílii autem Israë[l pe]rexérunt per médium [sicci] maris, & aquæ eis [erant] quasi pro muro à dex[tris &] à sinistris: liberav[itque] Dóminus in die illa I[sraël] de manu Ægyptiórum

vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, & manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: Timuítque pópulus Dóminum, & credidérunt Dómino & Móysi servo ejus.

In II. Nocturno.
De libro Sapiéntiæ.

Lectio IV. *Cap.* 10. 15.
Sapientia populum Israël eduxit ex Ægypto.

SApiéntia pópulum justum, & semen sine queréla, liberávit à natiónibus, quæ illum deprimébant. Intrávit in ánimam servi Dei, & stetit contra reges horrendos in portentis & signis. Et réddidit justis mercédem labórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velamento diéi, & in luce stellárum per noctem. Tránstulit illos per mare Rubrum, & transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demersit in mare, & ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideò justi tulérunt spólia impiórum, & decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter: quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit disertas.

Lectio V. *Cap.* 17. 1. & 18. 1.
Impiis tenebræ, justis lux reservata.

MAgna sunt enim judícia tua, Dómine, & inenarrabília verba tua: propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt. Dùm enim persuásum habent iníqui posse dominári natióni sanctæ; vínculis tenebrárum, & longæ noctis compedíti, inclúsi sub tectis, fugitívi perpétuæ providéntiæ jacuérunt. Omnis enim orbis terrárum límpido illuminabátur lúmine, & non impedítis opéribus continebátur. Solis autem illis superpósita erat gravis nox, imágo tenebrárum, quæ superventúra illis erat. Ipsi ergo sibi erant gravióres ténebris. Sanctis autem tuis máxima erat lux, & horum quidem vocem audiébant, sed figúram non vidébant. Et quia non & ipsi éadem passi erant, magnificábant te. Et qui antè læsi erant, quia non lædebantur, grátias agébant: & ut esset differéntia, donum petébant. Propter quod ignis ardentem columnam ducem habuérunt ignótæ viæ, & solem sine læsúra boni hospítii præstitisti.

Lectio VI. *Cap.* 19. 1.
Ultio non finit impios vivere.

IMpiis autem usque in novíssimum sine misericórdia ira supervénit. Præsciébat enim futúra illórum: quóniam cùm ipsi permisissent ut se edúcerent, & cùm magnâ sollicitúdine præmisissent illos, consequebantur illos pœniténtiâ acti. Adhuc enim inter ma-

nus habentes luctum, & deplorantes ad monumenta mortuórum, áliam sibi assumpsérunt cogitatiónem insciéntiæ: & quos rogantes projécerant, hos tanquam fugitívos persequebantur: ducébat enim illos ad hunc finem digna necéssitas: & horum quæ accíderant, commemoratiónem amittébant, ut quæ déerant tormentis, repléret punítio: & pópulus quidem tuus mirabíliter transíret, illi autem novam mortem invenírent. Omnis enim creatúra ad suum genus ab inítio refigurabátur, desérviens tuis præceptis, ut púeri tui custodirentur illæsi. Nam nubes castra eórum obumbrábat, & ex aqua quæ antè erat, terra árida appáruit, & in mari Rubro via sine impedimento, & campus gérminans de profundo nímio: per quem omnis nátio transívit, quæ tegebátur tuâ manu, videntes tua mirabília & monstra. Tanquam enim equi depavérunt escam, & tanquam agni exultavérunt, magnificantes te, Dómine, qui liberasti illos.

IN III. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO VII. *Cap. 7. 35.*

Mirabilia à Deo patrata per Moysen.

MOýsen, quem negavérunt, dicentes: Quis te constítuit príncipem & júdicem? hunc Deus príncipem, & redemp mísit, cum manu A qui appáruit illi in Hic edúxit illos fácie dígia, & signa in Ægypti, & in mari ru in deserto annis quad ta. Hic est Moýses q xit fíliis Israël: Pr tam suscitábit vobis tribus vestris, tanqua ipsum audiétis. Hic qui fuit in Ecclésia i túdine cum Angelo, quebátur ei in mon na, & cum pátribu tris: qui accépit ver tæ dare nobis.

LECTIO VIII.

Israëlitæ in Moysen les, & idolis servie

QUi noluérunt o patres nostri: s pulérunt, & avers córdibus suis in Ægy dicentes ad Aaron: F bis deos, qui præcédar Moýses enim hic, qu xit nos de terra Æ nescímus quid factum Et vítulum fecérunt i bus illis, & obtulérur tiam simuláchro, & bantur in opéribus má suárum. Convertit Deus, & trádidit e vire milítiæ cœli, scriptum est in Libr phetárum: Nunquid mas & hóstias obtulis hi annis quadraginta serto, domus Israë suscepistis taberná Moloch, & sidus D tri Rempham, figúra fecistis, adoráre e

ım vos trans Baby-
ïancti Evangélii se-
ıdùm Lucam.
o IX. *Cap.* 11. 14.
ıiacus mutus. For-
tis armatus.
ɔ témpore; Erat Je-
ſciens dæmónium,
erat mutum: & cùm
dæmónium, locú-
nutus, & admirátæ
æ. Et réliqua.
. venerábilis Bedæ
Presbyteri.
uc. lib. 4. c. 48.
noniacus iste apud
tthæum non solùm
ed & cæcus fuisse
, curatúsque díci-
ómino, ita ut lo-
:, & vidéret. Tria er-
ı simul in uno hómi-
etráta sunt: cæcus
nutus lóquitur, pos-
dæmone liberátur.
: tunc quidem car-
factum est, sed &
: complétur in con-
: credéntium; ut
primùm dæmone,
nen aspíciant, dein-
údes Dei tacéntia
a laxentur.
mundus spíritus as-
eptem) álios spíritus
es se. * Et fiunt no-
hóminis illíus pe-
óribus. *Luc.* 11. *v.*
r. Si avérterit se jus-
:ítia sua, & fécerit
tem, in peccáto
iétur. *Ezech.* 18. 24.
ar. ℣. Glória. * Et

fiunt. *Repetitur* Immundus spíritus, *usque ad* ℣.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis, & Antiph. de Dominica prima Quadragesimæ, pag.* 162.

Capitulum. Ephes. 5. *v.* 1. 2.

FRatres, estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi, & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus JAM Christe sol, *pag.* 167.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50. 11.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum; & cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11. 14.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice, atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis extende. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. d. Quidam dixérunt: In Beélzebub éjicit dæmónia. Dixit eis Jesus: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur. *Luc.* 11. *v.* 15. 17.

C A N O N.

Ex sancto Audoéno Archiepíscopo Rotomagensi.

7. Seculo. In vita sancti Eligii. Cap. 7.

CUm jam Elígius virílem ætátem ágeret, métuens ne áliqua suum delicta pectus frustrárent, ómnia ab adolescéntia sua coram Sacerdóte confessus est acta; sicque sibi austéram impónens pœniténtiam cœpit fórtiter colluctatióni carnis spíritu fervóris resístere.

A D T E R T I A M.

Ant. 7. C. Si ego in Beélzebub ejício dæmónia, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Luc.* 11. 19.

Capitulum. Eph. 5. *v.* 3. 4.

OMnis immundítia aut avarítia nec nominétur in vobis sicut decet sanctos; aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet, sed magìs gratiárum áctio.

A D S E X T A M.

Ant. 3. A. Si in dígito Dei ejício dæmónia: profectò pervénit in vos régnum Dei. *Luc.* 11. 20.

Capitulum. Ephes. 5. 5.

HOc enim scitóte intelligentes, quòd omnis fornicátor, aut immundus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi & Dei.

A D N O

Ant. 6. F. Q

mecum, contr

qui non cóllig

dispergit, dici

Luc. 11. 23.

Capitulum. Eph

ERátis enim

ténebræ:

lux in Dómino.

ambuláte: fruc

cis est in omni

justítia, & veri

A D V E S

1. *Ant.* 1. a.

ejíciens dæmó

lud erat mutu

ejecisset dæmó

tus est mutus,

sunt turbæ. *Luc*

2. *Ant.* 2. d.

xérunt: In Beél

dæmónia. Dix

Omne regnum

divísum desol

v. 15. 17.

3. *Ant.* 7. C

Beél zebub ejíc

fílii vestri in q

Ideò ipsi & j

erunt. *Ibid.* 19.

4. *Ant.* 3. A.

Dei ejício dæ

fectò pervéni

gnum Dei. *Ibi*

5. *Ant.* 6. F.

mecum, contrà

non cólligit me

git, dicit Dómi

Capitulum. Ec

MIserére

placens I

tine: cóngreg

in sanctitáte e

℟. Educ de c

mam meam, *

dum nómini tuo, Dómine; *Repet.* Educ. ℣. Périit fuga à me, & non est qui requírat ánimam meam.* Ad confiténdum. *Ps.* 141. *v.* 8. 9. ℣. Glória Patri. *Repet.* Educ, *usque ad* ℣.

Dicitur usque ad Sabbatum ante Dom. Passionis.

Hymnus Audi benígne, *pag.* 169.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit Jesu: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. At ille dixit: Quinimmò, beáti qui aúdiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11. *v.* 27. 28.

Oratio Quǽsumus, *ut suprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

De libro Exodi.

Lectio I. *Cap.* 15. 22.

Aquæ amaræ in dulces conversæ.

TUlit autem Moÿses Israël de mari Rubro, & egressi sunt in desertum Sur: ambulaverúntque tribus diébus per solitúdinem, & non inveniébant aquam. Et venérunt in Mara, nec póterant bíbere aquam de Mara, eò quòd essent amáræ: unde & cóngruum loco nomen impósuit, vocans illum Mara, id est, amaritúdinem. Et murmurávit pópulus contra Moÿsen, dicens: Quid bibémus? At ille clamávit ad Dóminum, qui ostendit ei lignum, quod cùm misisset in aquas in dulcédinem versæ sunt. Ibi constítuit ei præcepta, atque judícia, & ibi tentávit eum, dicens: Si audíeris vocem Dómini Dei tui, & quod rectum est coram eo féceris, & obedíeris mandátis ejus, custodierísque ómnia præcepta illíus, cunctum languórem, quem pósui in Ægypto, non indúcam super te; ego enim Dóminus sanátor tuus. Venérunt autem in Elim fílii Israël, ubi erant duódecim fontes aquárum, & septuaginta palmæ: & castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, & venit omnis multitúdo filiórum Israël in desertum Sin.

Lectio II. *Cap.* 17. 1.

Aqua ex rupe. Amalec victus.

IGitur profecta omnis multitúdo filiórum Israël de deserto Sin per mansiónes suas, juxta sermónem Dómini, castrametáti sunt in Raphídim, ubi non erat aqua ad bibendum pópulo. Clamávit autem Moÿses ad Dóminum dicens: Quid fáciam pópulo huic? Adhuc páululum, & lapidábit me. Et ait Dóminus ad Moÿsen: Antecéde pópulum, & sume tecum de senióribus Israël: & virgam, quà percussisti flúvium, tolle in manu tua, &

pugnabat contra Israel in Raphídim. Dixítque Moýses ad Jósue, Elige viros; & egressus pugna contra Amalec : cras ego stabo in vértice collis, habens virgam Dei in manu mea. Fecit Jósue ut locútus erat Moýses, & pugnávit contra Amalec : Moýses autem, & Aaron, & Hur ascendérunt super vérticem collis. Cùmque leváret Moýses manus, vincébat Israël : sin autem páululùm remisisset, superábat Amalec. Manus autem Moýsi erant graves : sumentes ígitur lápidem, posuérunt subter eum, in quo sedit : Aaron autem & Hur sustentábant manus ejus ex utráque parte. Et factum est ut manus illíus non lassarentur usque ad occásum Solis. Fugavítque Jósue Amalec, & pópulum ejus in ore gládii.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

quod nulla opem mi
córdiæ cœlestis expe
si aliénæ frúctibus vi
invídeas. Aspernátor
Dóminus invidórum
& ab iis, qui divína b
fícia in áliis persequu
mirácula suæ poténtiæ
tit. Non otiósè ítaque
vátor excúsat quòd nu
pátria sua mirácula vi
operátus sit, ne fortass
quis viliórem pátriæ
esse debére putáret a
tum. Neque enim cive
terat non amáre, qui
ret omnes; sed ipsi se
ritáte pátriæ, qui ínvi
abdicárunt. Légimus
tílem virum Naáman
phético oráculo lepra
culis absolútum, cùm
rimos Judæórum lepra
poris páriter & menti
súmeret : quóniam in
typo salus futúra Gén
declarátur. Pópulus i
alienígenis congregá
pópulus ille ante lepr

erant in diebus Elisæ in Israël, cùm facta esset fames magna in omni terra. * Et ad nullam illárum missus est Elías nisi in Sarepta Sidóniæ ad mulíerem víduam. *Luc.* 4. *v.* 24. 25. 26. ℣. Surge, & vade in Sarepta Sidoniórum; præcépi enim ibi mulieri víduæ ut pascat te. 3. *Reg.* 17. 9. * Et ad nullam. ℣. Glória. * Et ad nullam.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Amen dico vobis, quia nemo prophéta acceptus est in Pátria sua. *Luc.* 4. 24.

Oratio.

Cordibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infunde: ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus: ita sensus quoque nostros à nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Sess.* 14. *c.* 6.

Si quis negáverit Confessiónem sacramentálem vel institútam, vel ad salútem necessáriam esse jure divíno; aut díxerit, modum secrétè confitendi soli Sacerdóti, quem Ecclésia Cathólica ab inítio semper observávit, & observat, aliénum esse ab institutióne & mandáto Christi, & inventum esse humánum; anathéma sit.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Ejecérunt Jesum, & duxérunt illum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum; ipse autem tránsiens per médium illórum ibat. *Luc.* 4. *v.* 29. 30.

Oratio.

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberante salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap.* 19. 1.

Majestas Dei in monte Sinaï.

Mense tértio egressiónis Israël de terra Ægypti, in die hac venérunt in solitúdinem Sínaï. Nam profecti de Raphídim, & pervenientes usque in desertum Sínaï, castrametáti sunt in eódem loco, ibíque Israël fixit tentória è regióne montis. Moýses autem ascendit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & annuntiábis fíliis Israël: Si audiéritis vocem meam, & custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium in cunctis pópulis: mea est enim omnis terra. Descendítque Moýses de monte ad pópulum, & sanctificávit eum. Cùmque lavissent vestiménta sua, ait ad eos: Estóte paráti in diem tértium, & ne appropinquétis uxóribus vestris. Jamque advénerat tértius

dies & manè inclarúerat : & ecce cœpérunt audíri tonítrua, ac micáre fúlgura, & nubes densíssima operíre montem, clangórque búccinæ vehementiùs perstrepébat : & tímuit pópulus qui erat in castris. Cùmque eduxisset eos Moÿses in occursum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis. Totus autem mons Sínaï fumábat : eò quòd descendisset Dóminus super eum in igne, & ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce : erátque omnis mons terríbilis : & sónitus búccinæ paulátim crescébat in majus, & prolíxiùs tendebátur. Moÿses loquebátur, & Deus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínaï in ipso montis vértice, & vocávit Moÿsen in cacúmen ejus. Quò cùm ascendisset, dixit ad eum : Descende & contestáre pópulum : Descendítque Moÿses ad pópulum : & ómnia narrávit eis.

LECTIO II. *Cap.* 20. 1.

Deus profert decem verba le-

tem habébit Dóminus qui assúmpserit nome mini Dei sui frustrà. mento ut diem Sa sanctífices. Sex diébu ráberis, & fácies ómni ra tua. Séptimo autc Sábbatum Dómini D est : non fácies omn in eo, tu, & fílius tu fília tua, servus tuus, cilla tua, jumentum & ádvena qui est intr tas tuas. Honóra p tuum & matrem tua fis longǽvus super te quam. Dóminus Deu dabit tibi. Non o Non mœcháberis. N tum fácies. Non lo contra próximum tuu sum testimónium. Nc cupísces domum p tui, nec desiderábis rem ejus, non servun ancillam, non bover ásinum, nec ómnia illíus sunt.

Léctio sancti Evang cundùm Matthæ

LECTIO III. *Cap.* 1

Correptiò fratern

IN illo témpore ;

tans ait: Si invéni grátiam in conspectu tuo, Dómine, óbsecro, ut gradiáris nobíscum [pópulus enim duræ cervícis est] & áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas. Respondit Dóminus: Ego iníbo pactum vidéntibus cunctis, signa fáciam quæ nunquam visa sunt super terram, nec in ullis Géntibus: ut cernat pópulus iste in cujus es médio, opus Dómini terríbile quod factúrus sum. Observa cuncta quæ hódiè mando tibi: ego ipse ejíciam ante fáciem tuam Amorrhæum, & Chananæum, & Hethæum, Pherezæum quoque & Hevæum, & Jebusæum.

LECTIO II. *Cap.* 33. 5.

Tabernaculum fœderis.

Dixítque Dóminus ad Móysen: Lóquere fíliis Israël: Pópulus duræ cervícis es, semel ascendam in médio tui, & delébo te. Jam nunc depóne ornátum tuum, ut sciam quid fáciam tibi. Deposuérunt ergo fílii Israël ornátum suum à monte Horeb. Móyses quoque tollens tabernáculum, tetendit extra castra procul, vocavítque nomen ejus, Tabernáculum fœderis. Et omnis pópulus, qui habébat áliquam quæstiónem, egrediebátur ad Tabernáculum fœderis, extra castra. Cùmque egrederétur Móyses ad Tabernáculum, surgébat universa plebs, & stabat unusquisque in óstio papiliónis sui, aspiciebántque tergum Móysi, donec ingrederétur tentórium. Ingresso autem illo Tabernáculum fœderis, descendébat columna nubis, & stabat ad óstium; loquebatúrque cum Móyse, cernéntibus univérsis quòd columna nubis staret ad óstium Tabernáculi. Stabántque ipsi, & adorábant per fores tabernaculórum suórum. Loquebátur autem Dóminus ad Móysen fácie ad fáciem, sicut solet loqui homo ad amícum suum. Cùmque ille reverterétur in castra, miníster ejus Jósue fílius Nun, puer, non recedébat de Tabernáculo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 4. 38.

Socrus Simonis & alii infirmi.

In illo témpore; Surgens Jesus de Synagóga introívit in domum Simónis: socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 28. *in Matth.*

Tetigit Jesus manum ejus, nec fébrium tantùm ardóres extinxit, verùm étiam prístinas córporis vires recuperáre íllicò fecit. Id certè medendi artifícium fácere non potest. Nemo quippè ignórat quàm longo témpore, postquàm febres cessavérunt, opus sit

ad prístinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc simul facta sunt. Quod & in mari páriter evenisse perpéndere póssumus : nam & ibi non ventos solùm ac tempestátes sedávit ; sed, quod inaudítum omnínò erat, fluctus étiam undásque statim compósuit. Non enim natúrâ duce, aut arte fiunt, quæ à Christo ; sed simul ómnia finem suum assequuntur. Quod subosténdit Evangelista, dicens: Surréxit & ministrábat illis. Id certè tam virtútem Christi supra hóminem significábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Christum aperiébat.

℟. Omnes qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad Jesum. At ille * Síngulis manus impónens curábat eos. *Luc.* 4. 40. ℣. Neque herba, neque malagma sanávit eos, sed tuus, Dómine, sermo, qui sanat ómnia. *Sap.* 16. 12. * Síngulis. ℣. Glória. * Síngulis.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. g. Exíbant dæmónia à multis clamántia, & dicéntia : Quia tu es Fílius Dei ; & íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum. *Luc.* 4. 41.

Oratio.

DEus, qui in remédium animárum jejúnii nobis medicínam indidisti ; te súpplices invocámus, ut tibi sit acceptábile jejúnium nostrum, & nos à cibis abstinentes, à peccátis vas. Per Dóminum.

CANON

Ex Concílio Tride

Anno 1551. *Sess.* 14.

SI quis díxerit, C sionem ómnium tórum qualem Eccle vat, esse imposíbil traditiónem humán piis aboléndam, aut non tenéri omnes & los utriúsque sexûs fidéles, juxta magn cílii Lateranensis ce tiónem, semel in ar ob id suadendum ess ti fidélibus, ut non teantur témpore Qu simæ ; anathéma sit

Ad Magníficat, A Egressus Jesus ibat i tum locum, & turb rébant eum, & v usque ad ipsum, & bant illum, ne dis ab eis. *Luc.* 4. 42.

Oratio.

COnserva, quæ Dómine, p tuum, & grátiæ tu dona multíplica, ut nibus liber offensis, porálibus non de auxíliis, & sempite deat institútis. Per num.

FERIA SE

LECTIO I. *Cap*

De libro Exo

Arca fœderis. Pane sitionis.

LOcutúsque est ad Móysen, Lóquere fíliis Israë

mihi primítias, ab hómine qui ófferet eus, accipiétis eas. de lignis setim com- e, cujus longitúdo t duos & semis cúbi- atitúdo, cúbitum & ium: altitúdo, cúbi- militer ac semissem. urábis eam auro mun- o intùs & foris: fa- e suprà corónam aú- per circúitum: Po- s in arca testificatió- am dabo tibi. Fácies pitiatórium de auro issimo: duos cúbitos údium tenébit longi- ejus, & cúbitum ac em latitúdo. Duos e Chérubim aúreos dúctiles fácies, ex e parte Oráculi. Fá- : mensam de lignis habentem duos cú- ongitúdinis, & in la- ie cúbitum, & in al- ie cúbitum ac semis- t inaurábis eam auro no: faciésque illi lá- aúreum per circúi- arábis & acetábula, alas, thuríbula, & s, in quibus offeren- t libámina, ex auro no. Et pones super n panes propositiónis spectu meo semper.

o III. *Cap.* 25. 31. & 30. 1.

abrum aureum: Al- re thymiamatis.

ies & candelábrum ctile de auro mun- , hastíle ejus, & s, scyphos, & sphæ- rulas, ac lília, ex ipso procedéntia. Sex cálami egrediéntur de latéribus, tres ex uno látere, & tres ex áltero. Fácies & lucernas septem, & pones eas super candelábrum, ut lúceant ex adverso: fácies quoque altáre ad adolendum thymiáma, de lignis setim, habens cúbitum longitúdinis & álterum latitúdinis, id est quadrángulum, & duos cúbitos in altitúdine. Córnua ex ipso procédent. Vestiésque illud auro puríssimo, tàm craticulam ejus, quàm paríetes per circúitum, & córnua. Faciésque ei corónam auréolam per gyrum. Et adolébit incensum super eo Aaron, suáve fragrans. manè. Quando compónet lucernas, incendet illud: & quando collocábit eas ad véspерum, uret thymiáma sempitérnum coram Dómino in generatiónes vestras. Non offerétis super eo thymiáma compositiónis altérius, nec oblatiónem, & víctimam, nec libábitis libámina. Et deprecábitur Aaron super córnua ejus semel per annum, in sánguine quod oblátum est pro peccáto, & placábit super eo in generatiónibus vestris. Sanctum sanctórum erit Dómino.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

LECTIO III. *Cap.* 4. 5.

Christus cum Samaritana.

In illo témpore; Venit Jesus in civitátem Sama-

ríæ, quæ dícitur Sichar: erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem: venit múlier de Samaría hauríre aquam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 15. in Joan.

ILle qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget, quasi acceptúrus, & áffluit, tanquam satiatúrus. Jesus dixit ei: Omnis qui bíberit ex aqua hac, sítiet íterùm: qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Quid est, qui bíberit ex aqua hac, sítiet íterùm? Aqua in púteo, voluptas séculi est in profunditáte tenebrósa; hinc eam háuriunt hómines hýdriâ cupiditátum. Cupiditátem quippe proni submittunt, ut ad voluptátem haustam de profundo pervéniant. Cùm pervénerit quisque ad voluptátem séculi hujus, cibus est, potus est: nunquid non íterùm sítiet? Ergo de aqua hac qui bíberit, íterùm, inquit, sítiet; si autem accéperit à me aquam, non sítiet in æternum. Satiábimur, inquit, in bonis domûs tuæ. De qua ergo aqua datúrus est, nisi de illa de qua dictum est. Apud te est fons vitæ? Nam quómodo sítient, qui inebriabuntur ab ubertáte domus tuæ.

℟. Venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte, * Nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan. 4. 23.* ℣. Mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum. *Isa. 1. 16.* * Nam. ℣. Gloria. * Nam.

Ad Benedictus, *Ant. 4a.* Spíritus est Deus, & eos, qui adórant eum, in spíritu & veritáte oportet adoráre. *Joan. 4. 24.*

Oratio.

JEjúnia nostra, quǽsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut sicut ab alimentis abstinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno 1581. de Curat. & aliorum de Presb. Officiis, c. 36.*

QUóniam natúra & rátio judícii póstulat, nullíus momenti absolutiónem esse debére, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordináriam, aut subdelegátam non habet jurisdictiónem: magnópere verò ad Christiáni pópuli disciplínam pertinére sanctíssimis Pátribus visum est, ut atrocióra quædam & gravióra crímina non à quibusvis, sed à summis duntáxat Sacerdótibus, absolverentur; indè maná-

asus reservati tam se-
ostólicæ, quàm Epíſ-
, quos noſſe inferió-
cerdótes oportet.
Magnificat, *Ant.* 5. a.
credidérunt in Jeſum
ritanórum propter
m mulíeris teſtimó-
perhibentis; & mul-
lures credidérunt in
propter ſermónem
Joan. 4. v. 39. 41.

Oratio.

eſta, quæſumus, om-
ipotens Deus: ut, qui
protectióne confí-
, cuncta nobis ad-
tia, te adjuvante,
nus. Per Dóminum.

ABBATO.

e libro Levítici.

O I. *Cap.* 9. 23. & 10. 1.
Nadab & Abiu.

eſſi autem Móyſes,
aron in Tabernácu-
ſtimónii, & deín-
greſſi benedixérunt
. Apparuítque glória
ii omni multitúdini:
e egreſſus ignis à
io, devorávit holo-
n, & ádipes qui erant
ltáre. Quod cùm vi-
turbæ, laudavérunt
um, ruentes in fá-
as. Arreptíſque Na-
Abiu fílii Aaron thu-
poſuérunt ignem &
m déſuper, offe-
coram Dómino
aliénum: quod eis
tum non erat. E-
que ignis à Dómino,
vit eos, & mórtui
ſunt coram Dómino. Dixit-
que Móyſes ad Aaron: Hoc
eſt quod locútus eſt Dómi-
nus: Sanctificábor in iis,
qui appropinquant mihi; &
in conſpectu omnis pópuli
glorificábor. Quod áudiens
tácuit Aaron. Vocátis au-
tem Móyſes Miſaele & Elí-
ſaphan fíliis Oziel pátrui
Aaron, ait ad eos: Ite &
tóllite fratres veſtros de
conſpectu Sanctuárii, &
aſportáte extra caſtra. Con-
feſtímque pergentes, tulé-
runt eos, ſicut jacébant,
veſtítos líneis túnicis, &
ejecérunt foràs, ut ſibi fúe-
rat imperátum. Locutúſque
eſt Móyſes ad Aaron, &
ad Eleázar & Ithamar fílios
ejus: Cápita veſtra nolíte
nudáre, & veſtimenta nolíte
ſcíndere, ne fortè moriá-
mini, & ſuper omnem cœ-
tum oriátur indignátio.
Fratres veſtri & omnis do-
mus Iſraël plangant incén-
dium quod Dóminus ſuſci-
távit: vos autem non egre-
diémini fores tabernáculi,
alióquin períbitis: óleum
quippe ſanctæ unctiónis eſt
ſuper vos. Qui fecérunt óm-
nia juxta præceptum Móyſi.

LECTIO II. *Cap.* 24. 10.
Blaſphemus lapidatus.

Ecce autem egreſſus fí-
lius mulíeris Iſraël íti-
dis, quem pepérerat de viro
Ægýptio inter fílios Iſraël,
jurgátus eſt in caſtris cum
viro Iſraëlíta. Cùmque blaſ-
phemaſſet nomen, & ma-
ledixiſſet ei, adductus eſt
ad Móyſen. (Vocabátur

autem mater ejus Sálumith, fília Dabri de tribu Dan.) Miserúntque eum in cárcerem, donec nossent quid jubéret Dóminus. Qui locútus est ad Móysen, dicens: Educ blasphémum extra castra, & ponant omnes qui audiérunt, manus suas super caput ejus, & lápidet eum pópulus univérsus. Et ad fílios Israël loquéris: Homo qui maledíxerit Deo suo, portábit peccátum suum: & qui blasphemáverit nomen Dómini, morte moriátur: lapídibus ópprimet eum omnis multitúdo, sive ille civis, sive peregrínus fúerit. Qui blasphemáverit nomen Dómini, morte moriátur. Æquum judícium sit inter vos, sive peregrínus, sive civis peccáverit: quia ego sum Dóminus Deus vester. Locutúsque est Móyses ad fílios Israël: & eduxérunt eum qui blasphemáverat, extra castra, ac lapídibus oppressérunt. Fecerúntque fílii Israël, sicut præcéperat Dóminus Móysi.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* é. 3.

Mulier adultera.

IN illo témpore; Adducunt ad Jesum Scribæ & Pharisǽi, mulíerem in adultério deprehensam, & dixérunt ei: Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério: in lege autem Móyses mandavit nobis hujúsmodi lapidáre. Tu ergo quid dicis? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 33. in Joan.

INtelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino præeminuisse. Animadvertérunt eum nímiùm esse mitem, nímiùm esse mansuétum; de illo quippe fúerat antè prædictum; Regna propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Cùm loquerétur, véritas agnoscebátur: cùm advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cùm ergo de veritáte & mansuetúdine ejus inimíci livóre & invídiâ torquerentur, in justítia scándalum posuérunt. Dixérunt ergo apud semetipsos: Verax putátur, mansuétus vidétur; de justítia illi quærenda calúmnia est: offerámus ei mulíerem in adultério deprehensam, dicámus quid de ista in lege præscriptum sit: si eam jússerit lapidári, mansuetúdinem non habébit; si eam dimitti censúerit, justítiam non tenébit; & hinc reum faciémus tanquam Legis prævaricatórem. Dicat quod dícere debet & mansuétus & justus. [Qui sine

peccáto est vestrûm, prior in illam lápidem mittat.] Hæc vox justítiæ est. Puniátur peccátrix, sed non à peccatóribus; impleátur Lex, sed non à prævaricatóribus Legis. Hæc vox omninò justítiæ est: quâ justitiâ illi tanquam trabáli telo percussi, sese inspicientes & reos inveniententes, unus post unum omnes recessérunt. Relicti sunt duo; mísera, & misericórdia.

℟. Addúcunt ad Jesum Scribæ & Pharisæi mulíerem in adultério deprehensam & dixérunt ei: Magister hæc múlier modò deprehensa est in adultério. Dixit eis Jesus: Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat: * Audientes autem unus post unum exíbant, incipientes à senióribus. Joan. 8. v. 3. 4. 7. 9. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum tímidi, & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. *Sap.* 4. 20. * Audientes. ℣. Glória. * Audientes.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a. Dixit Jesus mulíeri: Nemo te condemnávit? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo: vade, & jam ampliùs noli peccáre. *Joan.* 8. *v.* 10. 11.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, cleméntiam tuam supplíciter exorámus, ut, qui mala nostra semper prævenis miserando, fácias nos tibi plácitos, & piis actiónibus, & jejúniis salúbribus expiando. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Satútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *cap.* 83.

Ad audiendam confessiónem, eminentem locum sibi éligant Sacerdótes, ut commúniter possint vidéri, & in locis ábditis extra Ecclésiam nullus recípiat confessiónem, nisi in necessitáte.

AD VESPERAS.

Capitulum. 2, *Paral.* 7. *v.* 13. 14.

Si convérsus pópulus meus super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

℟. Qui jejúnat in peccátis suis, * Et íterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando se? † Oratiónem illíus quis exáudiet? *Eccli.* 34. 31. ℣. Mélius erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2. 21. * Et íterum. ℣. Glória. † Oratiónem.

Hymnus Audi, benígne Cónditor, *pag.* 169.

℣. Miserátor & miséricors Dóminus. ℟. Pátiens &

multum misséricors. *Psal.* 144. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. *Eccli.* 7. 36.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

DOMINICA QUARTA QUADRAGESIMÆ.

Omnia ut in Dominica I. Quadragesimæ, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Numerórum.

LECTIO I. *Cap.* 11. 1.

Murmur plebeculæ pro Manna.

Intéreà ortum est murmur pópuli, quasi doléntium pro labóre contra Dóminum. Quod cùm audísset Dóminus, irátus est. Et accensus in eos ignis Dómini devorávit extrémam castrórum partem. Cùmque clamásset pópulus ad Móysen, orávit Móyses ad Dó-

ascénderat cum eis, vit desidério, sed flens, junctis sibi fíliis Israël, & ait dabit nobis ad vesc carnes? Recordámu cium quos comedebá Ægypto gratis: in m nobis véniunt cucúr & pepónes, porrísque pe, & állia. Anima árida est, nihil áliu píciunt óculi nost Man.

℟. Pœniténtibus pag. 185.

LECTIO II. ℣.

Descriptio Mannæ. querimonia.

Erat autem Man q men coriandri, bdéllii. Circuibátque lus, & cólligens illud gébat molâ, sive ter mortário, coquens i & fáciens ex eo sapóris quasi panis Cùmque descénderet super castra ros, d débat páriter & Ma dívit ergo Moyses fl pópulum per famíliа gulos per óstia tentó Iratúsque est furor ni valdè: sed & M toleranda res visa e ait ad Dóminum: C flixisti servum tuum re non invénio gráti ram te? & cur imp

solet nutrix infántulum, & defer in terram, pro qua jurasti pátribus eórum? Unde mihi carnes ut dem tantæ multitúdini? Flent contra me, dicentes: Da nobis carnes ut comedámus. Non possum solus sustinére omnem hunc pópulum, quia gravis est mihi.

LECTIO III. *v.* 31.

Sepulchra concupiscentiæ.

VEntus autem egrédiens à Dómino, arreptans trans mare cotúrnices détulit, & demísit in castra itínere quantùm uno die cónfici potest, ex omni parte castrórum per circúitum, volabántque in áëre duóbus cúbitis altitúdine super terram. Surgens ergo pópulus toto die illo, & nocte, & die áltero, congregávit cotúrnicum, qui parùm, decem coros: & siccavérunt eas per gyrum castrórum. Adhuc carnes erant in déntibus eórum, nec defécerat hujuscémodi cibus: & ecce furor Dómini concitátus in pópulum, percussit eum plagâ magnâ nimis. Vocatúsque est ille locus, Sepulchra concupiscéntiæ: ibi enim sepeliérunt pópulum qui desideráverat.

IN II. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 15. 16. & 16. 1.

Verum Deum colentibus escam parat.

NEmo sibi símilem homo póterit Deum fíngere: Cùm enim sit mortális, mórtuum fingit mánibus iníquis. Mélior enim est ipse his quos colit, quia ipse quidem vixit, cùm esset mortális, illi autem nunquam, sed & animália misérrima colunt: effugérunt enim Dei laudem & benedictiónem ejus. Propter hæc, & per his símilia passi sunt dignè tormenta, & per multitúdinem bestiárum extermináti sunt. Pro quibus tormentis benè disposuisti pópulum tuum, quibus dedisti concupiscéntiam delectamenti sui novum sapórem, escam parans eis ortygometram. Ut illi quidem concupiscentes escam propter ea, quæ illis ostensa & missa sunt, étiam à necessária concupiscéntia averterentur. Hi autem in brevi ínopes facti, novam gustavérunt escam.

LECTIO V. *Cap.* 19. 17.

Elementa Deo serviunt ad bonorum solatium, & malorum afflictionem.

IN se elementa dùm convertuntur, sicut in órgano qualitátis sonus immutátur, & ómnia suum sonum custódiunt: undè æstimári ex ipso visu certò potest. Agréstia enim in aquática convertebantur; & quæcunque erant natántia, in terram transíbant. Ignis in aqua valébat supra suam virtútem, & aqua extinguentis natúræ oblivíscebátur. Flammæ è con-

trário corruptibílium animálium non vexavérunt carnes coambulántium, nec dissolvébant illam, quæ fácilè dissolvebátur, sicut glácies, bonam escam. In ómnibus enim magnificasti pópulum tuum, Dómine, & honorasti, & non despexísti in omni témpore & in omni loco assístens eis.

Lectio VI. *Cap.* 1. 10.

A murmuratione abstinendum.

Auris zeli audit ómnia, & tumultus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos à murmuratióne, quæ nihil prodest, & à detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit: os autem quod mentítur, occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ vestræ, neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum vestrárum. Quóniam Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum. Creávit enim ut essent ómnia: & sanábiles fecit natiónes orbis terrárum: & non est in illis medicamentum extermínii, nec inferórum regnum in terra. Justítia enim perpétua est & immortális. Impii autem mánibus & verbis accersiérunt illam, & æstimantes illam amícam defluxérunt, & sponsiónes posuérunt ad illam: quóniam digni sunt qui sint ex parte illíus.

In III. Nocturno.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio VII. *Cap.* 10. 1.

Post esum Mannæ ingrati Judæi perierunt.

Nolo vos ignoráre, fratres, quóniam Patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes in Móyse baptizáti sunt in nube & in mari, & omnes eamdem escam spiritálem manducavérunt, & omnes eumdem potum spiritálem bibérunt: [bibébant autem de spiritáli consequente eos petra: petra autem erat Christus] sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo: nam prostráti sunt in desérto. Hæc autem in figúra facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malórum, sicut & illi concupiérunt. Neque idololátræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodum scriptum est: Sedit pópulus manducáre & bíbere, & surrexérunt lúdere.

Lectio VIII. *v.* 8.

De tentatione humana & Dei auxilio.

Neque fornicémur, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, & cecidérunt unâ die viginti tria míllia. Neque tentémus Christum: sicut quidam eórum tentavérunt, & à serpéntibus

pénribus periérunt. Neque murmuravéritis, sicut quidam eórum murmuravérunt, & periérunt ab exterminatóre. Hæc autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt autem ad correptiónem nostram, in quos fines seculórum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprehendat nisi humána: fidélis autem Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis, sed fáciet étiam cum tentatióne proventum ut possítis sustinére. Propter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra.

Lectio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO IX. *Cap. 6. 1.*

Quinque panes.

IN illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilǽæ, quod est Tiberíadis. Cùm Jesus vidisset, quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Dixit ei Andréas: Est puer unus hìc, qui habet quinque panes hordeáceos, & duos pisces. Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discúmbere. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Jesus panes: & cùm grátias egisset, distríbuit discumbéntibus: simíliter & ex píscibus quantùm volébant. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 24. in Joan.

MAjus miráculum est gubernátio totíus mundi, quàm saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen, hoc nemo mirátur: illud mirantur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim & nunc pascit univérsum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quómodò Deus: undè enim multíplicat de paucis granis ségetes, indè in mánibus suis multiplicávit quinque panes. Potestas enim erat in mánibus Christi; panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo qui terram fecit multiplicáta. Hoc ergo admótum est sénsibus, quò erigerétur mens, & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus; ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, & erécti ad fidem, & purgári per fidem, étiam ipsum invisibíliter vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus.

℟. Cùm vidisset Jesus quia multitúdo magna venit ad eum, dixit ad Philippum: Undè emémus panes ut mandúcent hi. Di-

cit Andréas: Estpuer unus hìc qui habet quinque panes hordeáceos, & duos pisces; * Sed hæc quid sunt inter tantos? *Joan. 6. v. 5. 8. 9.* ℣. Respondit ei minister: Quantùm est hoc ut appónam? *4. Reg. 4. 43.* * Sed. ℣. Glória. * Sed. *Repetitur* ℟. Cùm vidisset.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd. & Antiphonæ de Dominica secunda Quadragesimæ.*

Capitulum. Galat. 4. v. 22. 23.

FRatres, scriptum est: Quóniam Abraham duos fílios hábuit, unum de ancilla, & unum de líbera; sed qui de ancilla, secundùm carnem natus est; qui autem de líbera, per repromissiónem; quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus JAM Christe sol justítiæ, *pag.* 167.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50. 11.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. Abiit Jesus trans mare Galilææ, & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan. 6. v.* 1. 2.

Oratio.

COncéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne r

mus. Per Dóminum

AD PRIM

Ant. 5. a. Discul viri, numero quasi q míllia. Accépit ergo panes, & cùm grátia set, distríbuit disci tibus; simíliter & cibus quantùm vo *Joan. 6. v.* 10. 11.

CANON

Ex Statútis antíqui de Collemédio Ar píscopi Rotomag *Anno* 1235. *cap.*

IN confessióne Sacerdos vultum lem, & óculos in t nec indiscrétè fácie píciat confiténtis, r mulíeris.

AD TERTI

Ant. 2. d. Ut impl dixit Jesus discípul Collígite quæ super fragmenta, ne *Joan. 6. 12.*

Capitulum. Eccl v. 23. 24.

QUàm desiderabi nia ópera ejus, quam scintilla est considerâre! hæc vivunt, & ma séculum; & in om cessitáte ómnia ob ei.

AD SEXT

Ant. 3. c. Colle & implevérunt du cóphinos fragment quinque pánibus ceis, quæ supe his, qui manduc *Joan. 6. 13.*

Capitulum. 4. Reg. 4. v. 43. 44.

DA pópulo ut cómedat: hæc enim dicit Dóminus: Cómedent, & supérerit. Pósuit itaque coram eis: qui comedérunt, & supérfuit juxta verbum Dómini.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Illi hómines cùm vidissent quòd Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6. 14.

Capitulum. Dan. 6. *v.* 26. 27.

IPse est Deus vivens, & æternus in sécula: & regnum ejus non dissipábitur, & potestas ejus usque in æternum. Ipse liberátor atque salvátor fáciens signa, & mirabília in cœlo & in terra.

AD VESPERAS.

1. *Ant.* 1. d. Abiit Jesus trans mare Galilǽæ, & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabantur. *Joan.* 6. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 5. a. Discubuérunt viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Jesus panes, & cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus, simíliter & ex píscibus quantùm volébant. *Ibid. v.* 10. 11.

3. *Ant.* 2. d. Ut impléti sunt, dixit Jesus discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. *Ibid.* 12.

4. *Ant.* 3. c. Collegérunt, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. *Ibid.* 13.

5. *Ant.* 1. a. Illi hómines cùm vidissent quòd Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta, qui ventúrus est in mundum. *Ibid.* 14.

Capitulum. Ezech. 16. *v.* 62. 63.

SUscitábo ego pactum meum tecum: & scies quia ego Dóminus, ut recordéris & confundáris, & non sit tibi ultrà aperíre os præ confusióne tua, cùm placátus tibi fúero in ómnibus quæ fecisti, ait Dóminus Deus.

℟. Educ, *pag.* 210.

Hymnus, AUDI, benígne Cónditor, *pag.* 169.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a Jesus cùm cognovisset, quia ventúri essent ut ráperent eum, & fácerent eum regem, fugit íterùm in montem ipse solus. *Joan.* 6. 15.

Oratio Concéde, *ut suprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

De libro Numerórum.

LECTIO I. *Cap.* 13. 2.

Duodecim exploratores.

IN deserto Pharan locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Mitte viros, qui consíderent terram Chánaan, quam datúrus sum fíliis Isräel, síngulos de síngulis tríbubus, ex princípibus. Pergentésque usque ad torrentem Botri, abscidérunt pálmitem cum uva sua, quem portavérunt in vecte duo viri. De malis quoque granátis & de ficis loci illíus tulérunt. Reversíque exploratóres terræ post quadraginta dies, venérunt ad Móysen & Aaron, & ad omnem cœtum filiórum Isräel in desertum Pharan, quod est in Cades. Locutíque eis & omni multitúdini, ostendérunt fructus terræ; & narravérunt, dicentes : Vénimus in terram, ad quam misisti nos, quæ revéra fluit lacte & melle, ut ex his frúctibus cognosci potest : sed cultóres fortíssimos habet, & urbes grandes atque murátas. Stirpem Enac vídimus ibi. Ibi vídimus monstra quædam filiórum Enac de génere gigánteo, quibus comparáti, quasi locustæ videbámur.

LECTIO II. *Cap.* 14. 6.

Josue & Caleb.

AT verò Jósue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua, & ad omnem multitúdinem filiórum Isräel locúti sunt: Terra, quam circuívimus, valdè bona est; si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles esse contra Dóminum : neque timeátis pópulum terræ hujus, quia sicut panem ita eos póssumus devoráre. Recessit ab eis omne præsídium : Dóminus nobíscum est, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Isräel. Et dixit Dóminus ad Móysen : Usquequò détrahet mihi pópulus iste ? Quousquè non credent mihi, in ómnibus signis quæ feci coram eis ? Dic ergo eis : Vivo ego, ait Dóminus : sicut locúti estis, audiente me, sic fáciam vobis. In solitúdine hac jacébunt cadávera vestra. Omnes qui numeráti estis à viginti annis & suprà, & murmurastis contra me, non intrábitis terram, super quam levávi manum meam ut habitáre vos fácerem, præter Caleb fílium Jéphone, & Jósue fílium Nun. Párvulos autem vestros, de quibus dixistis quòd prædæ hóstibus forent, introdúcam : ut vídeant terram

robis displícuit.
sancti Evangélii se-
idùm Joánnem.
io III. *Cap.* 2. 13.
ntes è templo ejecti.
lo témpore; Propè
Pascha Judæórum,
ndit Jesus Jerosóly-
& invénit in templo
ites boves, & oves
nbas, & numulários
s. Et cùm fecisset
agellum de funícu-
nnes ejécit de tem-
res quoque & boves;
ulariórum effúdit æs,
sas subvertit. Et ré-

ia sancti Augustíni
Epíscopi.
ct. 10. *in Joan.*
d audívimus, fra-
s? Ecce templum il-
l figúra adhuc erat,
it indè Dóminus om-
i sua quærébant, qui
idinas vénerant. Et
bi vendébant illi?
pus habébant hómi-
sacrifíciis illíus tém-
Novit enim Cháritas
, quòd sacrifícia illi
pro ejus carnalitáte,
le adhuc lapídeo, tá-
a sunt, quibus tene-
ne in idóla deflúe-
immolábant ibi sa-
i, boves, oves &
bas. Nostis, quia le-
Non ergo magnum
um, si hoc vendé-
i templo, quod eme-
it offerrétur in tem-
c tamen ejécit indè
Quid si ibi ebriósos

invenîret, quid fáceret Dóminus? Si vendentes ea quæ lícita sunt, & contra justítiam non sunt (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur) éxpulit tamen, & non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis.

℟. Ascendit Jesus Jerosólymam & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numulários sedentes, * Et cùm fecisset quasi flagellum de funículis, omnes ejécit de templo. *Joan.* 2. *v.* 13. 14. 15. ℣. Nunquid ergo spelunca latrónum facta est domus ista, in qua invocátum est nomen meum in óculis vestris? *Jer.* 7. 11. * Et cùm. ℣. Glória. * Et cùm.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. His qui columbas vendébant, dixit Jesus: Auferte ista hinc, & nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut observatiónes sacras ánnuâ devotióne recolentes, & córpore tibi placeámus, & mente. Per Dóminum.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *can.* 84.

IN confessióne sibi cáveant Sacerdótes ne inquírant nómina personárum cum quibus peccáverint confiténtes, sed circums-

tántias tantùm quæ possunt aggraváre peccátum.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *g.* Cùm esset Jesus Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, videntes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2. 23.

Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus Dómine, benígnus exaudi: & quibus supplicandi præstas affectum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Numerórum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 1.

Core, Dathan, & Abiron.

ECce autem Core fílius Isaar, fílii Caath, fílii Levi, & Dathan atque Abíron fílii Eliab, Hon quoque fílius Pheleth de fíliis Ruben, surrexérunt contra Móysen, alíique filiórum Israël ducenti quinquaginta viri próceres Synagógæ, & qui témpore Concílii per nómina vocabantur. Cùmque stetíssent adversùm Móysen & Aaron, dixérunt: Sufficiat vobis, quia omnis multitúdo sanctórum est, & in ipsis est Dóminus: cur elevámini super pópulum Dómini? Quod cùm audísset Móyses, cécidit pronus in fáciem. Dixítque ad Core: Tu & omnis congregátio tua state seorsùm coram Dómino, & Aaron die crástino separátim. Tóllite sínguli thuríbula vestra, & pónite super ea incensum, offerentes Dómino ducenta quinquagínta thuríbula: Aaron quoque téneat thuríbulum suum. Quod cùm fecíssent, stántibus Móyse & Aaron, & coacervássent advérsum eos omnem multitúdinem ad óstium tabernáculi, appáruit cunctis glória Dómini.

LECTIO II. *v.* 20.

Conjurati absorpti.

LOcutúsque Dóminus ad Móysen & Aaron, ait: Separámini de médio congregatiónis hujus, ut eos repentè dispérdam. Surrexítque Móyses, & ábiit ad Dathan & Abíron: & sequéntibus eum senióribus Israël, dixit ad turbam: Recédite à tabernáculis hóminum impiórum, & nolíte tángere quæ ad eos pértinent, ne involvámini in peccátis eórum. Conféstim ígitur ut cessávit loqui, disrupta est terra sub pédibus eórum, & apériens os suum devorávit illos cum tabernáculis suis, & universa substántia eórum. Descenderúntque vivi in infernum operti humo, & periérunt de médio multitúdinis. At verò omnis Israël, qui stabat per gyrum fugit ad clamórem pereúntium, dicens: Ne fortè & nos terra deglútiat. Sed & ignis egressus à Dómino, interfécit ducentos quinquaginta viros, qui offerébant incensum.

ɔ sancti Evangélii se-
undùm Joánnem.

'IO III. *Cap. 7. 14.*
*us palàm docens in tem-
plo.*

llo témpore; Jam die
to mediante ascendit
in templum, & docé-
at mirabántur Judǽi
tes : Quómodo hic
s scit, cùm non didí-
? Respóndit eis Jesus
it : Mea doctrína non
ea, sed ejus qui misit
i quis volúerit volun-
ejus fácere : cognos-
e doctrína, utrùm ex
fit, an ego à meipso
r. Et réliqua.

lia sancti Augustíni
Epíscopi.

ract. 29. in Joan.

m docéret Jesus, mi-
ibantur Judǽi. Omnes
m, quantùm árbitror,
antur; sed non om-
onvertebantur. Et un-
mirátio? Quia multi
ant undè natus, quem-
dùm fúerit educátus.
uàm eum víderant dis-
m lítteras; audiébant
eum de lege dispu-
ia ; legis testimónia
tentem, quæ nemo
t proferre, nemo lé-
nisi lítteras didicisset.
eò mirabantur. Quid
Dóminus respondit eis
rántibus, quómodò
lítteras quas non di-
at? Mea doctrína, in-
non est mea, sed ejus
isit me. Si non tua,
quómodò tua? Si tua, quó-
modò non tua? Si ergo di-
ligéntiùs intueámur quod in
exórdio dicit sanctus Evan-
gelista. In princípio erat
Verbum, & Verbum erat
apud Deum, & Deus erat
Verbum; indè pendet hu-
jus solútio quæstiónis. Quæ
est doctrína Patris, nisi ver-
bum Patris? Ipse ergo Chris-
tus doctrína Patris, si ver-
bum Patris. Si quis volúerit
voluntátem ejus fácere, co-
gnoscet de doctrína Patris.
Quis nésciat hoc esse, fá-
cere voluntátem Dei, ope-
rári opus ejus, id est quod
illi placet.

℟. Dixit Jesus Judǽis :
Mea doctrína non est mea,
sed ejus qui misit me. * Si
quis volúerit voluntátem
ejus fácere, cognoscet de
doctrína, utrùm ex Deo sit,
an ego à meipso loquar.
Joan. 7. v. 16. 17. ℣. Omnis
sapiéntia à Dómino Deo
est, & præbuit illam dili-
géntibus se. *Eccli. 1. v. 1.
10.* * Si quis. ℣. Glória. * Si
quis.

Ad Benedictus, *Ant. 7. a.*
Clamábat Jesus in templo
docens, & dicens : Et me
scitis, & undè sim scitis,
& à meipso non veni. *Joan.
7. 28.*

Oratio.

SAcræ nobis, quǽsumus,
Dómine, observatiónis
jejúnia, & piæ conversatió-
nis augmentum, & tuæ pro-
pitiatiónis contínuum præs-
tent auxílium. Per Dómi-
num.

citas cónt git in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquando natúrà fílii iræ, sicut & céteri. Si fílii iræ, fílii vindictæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrà, nisi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secundùm mentem omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre: si opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus ergo est. Dóminus éxpuit in terram, de salíva sua lutum fecit, & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondum vidébat. Misit illum ad piscínam quæ vocátur Síloë. Hoc catechúmeni aúdiunt, sed non eis súfficit ad quod inuncti sunt, festínent ad lavácrum si lumen inquírunt.

℟. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit super óculos ejus, & dixit ei: * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. *Joan.* 9. *v.* 6. 7. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam nésciunt; ponam ténebras coram eis in lucem. *Isa.* 42. *v.* 5. 16. * Vade. ℣. Glória. † Abiit.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. *g.* A sǽculo non est audítum quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9. *v.* 32. 33.

Oratio.

DEus, qui & justis præmia meritórum, & peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis: ut reátûs nostri conféssio, indulgéntiam percípere váleat delictórum. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagensi, *Anno* 1581.

De Sacramentis. Canone 1.

PRohibémus Curátis, ac quibuscunque Presbýteris, ne ullum sacramentum cónferant, ac néquidem confessiónes aúdiant, nisi in superpellíceo, & hábitu Sacerdotáli, sed máximè in consciéntiæ puritáte.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *g.* Cùm invenisset Jesus eum qui cæcus fúerat dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? Respondit ille, & dixit: Quis est, Dómine, ut credam in eum? Dixit Jesus: Et qui lóquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9. *v.* 35. 36. 37. 38.

Oratio.

BEnedíctio, quǽsumus, Dómine, in tuos fámulos copiósa descendat, &

quam subjectis córdibus éxpetunt, lárgiter consequantur. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Numerórum.

LECTIO I. *Cap. 22. 2.*

Balaam ab asina correptus.

BAlac fílius Sephor erat eo témpore rex in Moab. Misit ergo núntios ad Bálaam fílium Beor aríolum, qui habitábat super flumen terræ filiórum Ammon, ut vocárent eum & dícerent: Ecce egressus est pópulus ex Ægypto, qui opéruit superfíciem terræ, sedens contra me. Veni ígitur, & máledic pópulo huic, quia fórtior me est: si quo modo possim percútere & ejícere eum de terra mea. Novi enim quòd benedictus sit cui benedíxeris, & maledictus in quem maledicta congésseris. Surréxit Bálaam manè, & stratâ ásinâ suâ profectus est cum eis. Et irátus est Deus. Stetítque Angelus Dómini in via contra Bálaam, qui insidébat ásinæ, & duos púeros habébat secum. Cernens ásina Angelum stantem in via, evagináto gládio, cóncidit sub pédibus sedentis, qui irátus veheméntiùs cædébat fuste látera ejus. Aperuítque Dóminus os ásinæ, & locúta est: Quid feci tibi? cur pércutis me? ecce jam tértiò? Prótinùs apéruit Dóminus óculos Bálaam, & vidit Angelum stantem in via evagináto gládio, adoravítque eum pronus in terram. Cui Angelus: Cur, inquit, tertiò vérberas ásinam tuam? Ego veni ut adversárer tibi, quia perversa est via tua, mihíque contrária. Dixit Bálaam: Peccávi, nésciens quòd tu stares contra me: & nunc si dísplicet tibi ut vadam, revertar. Ait Angelus: Vade cum istis, & cave, ne áliud quàm præcépero tibi, loquáris. Ivit ígitur cum princípibus.

LECTIO II. *Cap. 24. 2.*

Balaam tertiò benedicit populo Israël.

BAlaam élevans óculos, vidit Israël in tentóriis commorantem per tribus suas, & irruente in se Spíritu Dei, assumptâ parábolâ, ait: Israël áccubans dormívit ut leo, & quasi leæna quam suscitáre nullus audébit. Qui benedíxerit tibi, erit & ipse benedictus: qui maledíxerit, in maledictióne reputábitur. Iratúsque Balac contra Bálaam complósis mánibus, ait: Ad maledicendum inimícis meis vocávi te, quibus è contrário tértiò benedixisti: revértere ad locum tuum. Decréveram quidem magníficè honoráre te, sed Dóminus privávit te honóre dispósito. Surrexítque Bálaam, & reversus est in locum suum: Balac quoque viâ, quâ vénerat, rédiit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap. 7. 11.*

Filius viduæ suscitatus.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Luc.

QUasi in quodam féretro jacémus exánimes cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exǽstuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrà quadam córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit. Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quám vis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra resurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepulchrum tuum guttur est: Sepulchrum enim patens est guttur eórum, undè verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulchro te líberat Christus: ab hoc túmulo resurges, si aúdias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit.

℟. Ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ, & hæc vídua erat: quam cùm vidisset Dóminus, * Misericórdià motus super eam, dixit illi: Noli flere. *Luc. 7. v. 12. 13.* ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. *Eccli. 35. 17.* * Misericórdià. ℣. Glória. * Misericórdià.

Ad Benedictus, *Ant. 6. f.* Accessit Jesus, & tétigit lóculum, & resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui, & dedit illum matri suæ. *Luc. 7. v. 14. 15.*

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis afféctibus mitigátis facíliùs cœléstia capiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen.

C A N O N.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. can. 83.

SAcerdos in confessióne patienter aúdiat quæ di-

xerit cónfitens, in spíritu lenitátis, & ei pro posse suo plúribus modis persuádeat, ut confiteátur íntegrè, undè dicat ei verè áliter non valére.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Accépit autem omnes timor, & magnificábant Deum, dicentes: quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7. 16.

Oratio.

Populi tui Deus institútor & rector, peccáta, quibus impugnátur, expelle: ut semper tibi plácitus, & tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Numerórum.

LECTIO I. *Cap.* 25. 1.

Zelus Phinees.

Morabátur autem eo témpore Israël in Settim & fornicátus est pópulus cum filiábus Moab, quæ vocáverunt eos ad sacrifícia sua. At illi comedérunt, & adoravérunt deos eárum, initiatúsque est Israël Beélphegor: & irátus Dóminus ait ad Moÿsen: Tolle cunctos príncipes pópuli, & suspende eos contra solem in patíbulis: ut avertátur furor meus ab Israël. Dixítque Moÿses ad Júdices Israël: Occídat unusquisque próximos suos, qui initiáti sunt Beélphegor. Et ecce unus de fíliis Israël intrávit coram frátribus suis ad scortum Madianítidem, vidente Moÿse, & omni turbâ filiórum Israël, qui flebant ante fores Tabernáculi. Quod cùm vidisset Phínees fílius Eleázari fílii Aaron sacerdótis, surréxit de médio multitúdinis, & arrepto pugióne, ingressus est post virum Israëlítem in lupánar, & perfódit ambos simul, virum scílicet & mulíerem, in locis genitálibus. Cessavítque plaga à fíliis Israël: & occísi sunt viginti quátuor míllia hóminum. Dixítque Dóminus ad Moÿsen: Phínees fílius Eleázari fílii Aaron sacerdótis avertit iram meam à fíliis Israël: quia zelo meo commótus est contra eos, ut non ipse delérem Israël in zelo meo. Idcircò lóquere ad eum: Ecce do ei pacem fœderis mei.

LECTIO II. *Cap.* 27. 12.

Moysi successor datur.

Dixit quoque Dóminus ad Moÿsen: Ascende in montem istum Abarim, & contempláre indè terram, quam datúrus sum fíliis Israël: cùmque víderis eam, ibis & tu ad pópulum tuum, sicut ivit frater tuus Aaron: quia offendistis me in deserto Sin in contradictióne multitúdinis, nec sanctificáre me voluistis coram ea super aquas: hæ sunt aquæ contradictiónis in Cades deserti Sin. Cui respondit Moÿses: Provídeat Dominus Deus spirítuum omnis carnis, hómi-

nem, qui sit super multitúdinem hanc: & possit exíre & intráre ante eos, & edúcere eos vel introdúcere: ne sit pópulus Dómini sicut oves absque pastóre. Dixítque Dóminus ad eum: Tolle Jósue fílium Nun, virum in quo est Spíritus, & pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdóte, & omni multitúdine: & dabis ei præcepta cunctis vidéntibus, & partem glóriæ tuæ, ut aúdiat eum omnis synagóga filiórum Israël. Pro hoc, si quid agendum erit, Eleázar sacerdos cónsulet Dóminum. Ad verbum ejus egrediétur & ingrediétur ipse, & omnes fílii Israël cum eo, & cétera multitúdo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 11. 1.

Suscitatio Lazari.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia de castello Maríæ & Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. *Edit. Bened.*

AD vocem clamantis Dómini rédditus est Lázarus vivus: sed vidéte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, & ambuláre non póterat; & Dóminus ad discípulos: Sólvite eum & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo veritátis. Quàm multi increpantur, & non aúdiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deindè displicentes sibi, mutáre vitam instítuunt; Resurrexérunt isti; revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt: sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo ut qui revíxit, solvátur, & ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℟. Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuisses hìc, frater meus non fuisset mórtuus. * Sed & nunc scio quia quæcunque popósceris à Deo dabit tibi Deus. *Joan.* 11. *v.* 21. 22. ℣. Dóminus mortíficat & vivíficat, dedúcit ad ínferos & redúcit. 1. *Reg.* 2. 6. * Sed. ℣. Glória. * Sed.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Voce magnâ clamávit Jesus: Lázare, veni foràs. Et

statim pródiit, qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis, & fácies illius sudário erat ligáta. *Joan.* 11. *v.* 43. 44.

Oratio.

DEus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacramentis: præsta, quæsumus, ut Ecclésia tua & ætérnis profíciat institútis, & temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *An* 1581. *de Curat. & alior. Presb. Offic. c.* 37.

QUámvis Presbýteri in sua ordinatióne, à peccátis absolvendi potestátem accípiant: nullus tamen, étiam Reguláris, potest confessiónes seculárium, étiam sacerdótum audíre, nec ad id idóneus reputári, nisi aut Paræciále benefícium hábeat, aut ab Epíscopis, per exámen, aut áliàs idóneus judicétur; & approbatiónem, atque exercítii potestátem, quæ gratìs detur, obtíneat.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Multi ex Judæis, qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus credidérunt in eum. *Joan.* 11. 45.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO.

De libro Deuteronómii.

LECTIO I. *Cap.* 31. 1. & 32. 48.

Josue constituitur ductor populi: Moyses ascendit in montem.

ABiit Moýses, & locútus est ómnia verba hæc ad universum Israël, & dixit ad eos: Centum viginti annórum sum hódie, non possum ultrà égredi, & ingredi, præsertim cùm & Dóminus díxerit mihi: Non transíbis Jordánem istum. Dóminus ergo Deus tuus transíbit ante te: ipse delébit omnes Gentes has in conspectu tuo, & possidébis eas: & Jósue iste transíbit ante te, sicut locútus est Dóminus. Vocavítque Moýses Jósue, & dixit ei coram omni Israël: Confortáre, & esto robustus: tu enim introdúces pópulum istum in terram, quam datúrum se pátribus eórum jurávit Dóminus, & tu eam sorte dívides. Et Dóminus qui ductor est vester, ipse erit tecum: non dimittet, nec derelinquet te: Noli timére, nec páveas. Locutúsque est Dóminus ad Moýsen in eádem die, dicens: Ascende in montem istum Abarim, id est, transítuum, in montem Nebo, qui est in terra Moab contra Jéricho: & vide terram Chánaan, quam ego tradam fíliis Israël obtinendam, & mórere in monte. Quem conscendens jun-

géris pópulis tuis, ficut mórtuus est Aaron frater tuus in monte Hor, & appósitus pópulis suis: quia prævaricáti estis contra me in médio filiórum Israël, ad aquas contradictiónis in Cades deserti Sin: & non sanctificastis me inter fílios Israël. E contrà vidébis terram, & non ingrediéris in eam, quàm ego dabo fíliis Israël.

LECTIO II. *Cap.* 34. 1.

Mors Moysis.

Ascendit ergo Moyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho: ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, & univérsum Néphtali, terrámque Ephraïm, & Manasse, & omnem terram Juda usque ad mare novíssimum, & Austrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixítque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidisti eam óculis tuis, & non transíbis ad illam. Mortuúsque est ibi Moyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino: & sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo sepulchrum ejus usque in præsentem diem. Moyses centum & viginti annórum erat quando mórtuus est: Non caligávit óculus ejus, nec dentes illius moti sunt. Flevérúntque eum fílii Israël in campéstribus triginta diébus: & compléti sunt dies planctus lugéntium Moysen. Jósue verò fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Moyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei fílii Israël, fecerúntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surréxit ultrà Prophéta in Israël sicut Moyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus servis ejus, universæque terræ illius, & cunctam manum robustam, magnáque mirabília, quæ fecit Moyses coram universo Israël.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 8. 12.

Testimonium Dei de Christo.

In illo témpore; Locútus est Jesus Scribis & Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 34. *in Joan.*

Loquens per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen sapiéntiæ, ait ho-

us : Ego sum lux mun-
|di sequitur me non
at in ténebris. Deus
bíque totus est ; si non
› fácias casum, nun-
à te ipse facit occá-
séquere ergo ; nam
quitur, habébit lu-
itæ, Deum de Deo,
de lúmine. Lectum
lim nobis, dicente
10 : Ego sum lux
. ; qui séquitur me,
it lumen vitæ. Hanc
amémus, hanc in-
re cupiámus, ipsam
is, ut ad ipsam, duce
liquando veniámus,
illa ita vivámus, ut
am omníno moriá-
sta enim lux est, de
ophetía olim præ-
ta in Psalmo cécinit :
e est fons vitæ ; & in
: tuo vidébimus lu-

ocútus est Jesus di-
Ego sum lux mundi ;
séquitur me, non
it in ténebris, sed
t lumen vitæ. *Joan.*
℣. In quocunque lo-
is, Dómine, sive in
sive in vita, ibi erit
tuus. 2. *Reg.* 15. 21.
séquitur. ℣. Glória.
équitur.
nedictus, *Ant.* 3. g.
s est Jesus docens
lo : & nemo appre-
eum, quia necdum
: hora ejus. *Joan.*

Oratio.

, Dómine, quǽsu-
, per grátiam tuam
fructuósus nostræ devotiónis affectus : quia tunc nobis próderunt suscepta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagensi. *Anno* 1506.

ATtenti sint Sacerdótes, quando próferunt verba Sacramentália, ut ea débitè & distinctè próferant, & síngula cum bona gravitáte fáciant nec in ipsis faciendis se festínent.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Num. 28. *v.* 16. 17. 18.

MEnse primo, quartadécimâ die mensis, Phase Dómini erit, & quintadécimâ die solémnitas : septem diébus vescentur ázymis, quarum dies prima venerábilis & sancta erit.

℟. Circumdedérunt me dolóres mortis, & torrentes iniquitátis conturbavérunt me : * In tribulatióne mea invocávi Dóminum, & ad Deum meum clamávi. *Psal.* 17. *v.* 5. 7. ℣. Nunc ánima mea turbáta est : & quid dicam ? Pater, salvífica me ex hac hora. *Joan.* 12. 27. * In tribulatióne.

Non dicitur Glória Patri ; *sed repetitur* ℟. Circumdedérunt *usque ad* ℣.

Deinceps usque ad Pascha in Officio de tempore tam in

brevibus quàm in prolixis ℞℞. *omittitur* Glória Patri, *& ejus loco repetitur* ℞. *ab initio usque ad* ℣.

Hymnus VEXILLA regis, *ut infrà pag.* 256.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℞. A viro iníquo éripe me. *Psal.* 139. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Dómine, tu scis omne consílium eórum advetsùm me in mortem: Recordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum. *Jerem.* 18. *v.* 20. 23.

Oratio.

QUǽsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiente, regátur in córpore; & te servante, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ad Completorium ut in Quadragesima: & sic usque ad Feriam V. in Cœna Domini.

DOMINICA
PASSIONIS DOMINI.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium & Hymnus ut in Feriis tempore Passionis, pag. 253.

Antiphonæ, & Psalmi, ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

℣. Captábunt in ánimam justi, ℞. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93. 21.

Incipit Jeremías Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.
Vocatio Jeremiæ.

VErba Jeremíæ fílii Hélciæ, de Sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te, & prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis; & univérsa quæcunque mandávero tibi, loquéris. Ego quippe dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt adversùm te, & non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℞. Hæ sunt fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis. Mense primo, quartadécimâ die mensis ad vésperum, Phase Dómini est: & quintadécimâ die * Solémnitas Azymórum Dómini est. *Levit.* 23. *v.* 4. 5. 6. ℣. Appropinquábat dies festus Azymórum,

itur Pascha. *Luc.* 22.
émnitas.
r i o II. *Cap.* 2. 1.
us Deus : Ingrati Judæi.
tum est verbum Dómi ad me, dicens :
& clama in aúribus em, dicens: Hæc diminus : Recordátus i, mísserans adolesn tuam, & charitá-sponsatiónis tuæ, secúta es me in, in terra, quæ non ur. Sanctus Israël o, primítiæ frugum mnes, qui dévorant delinquunt : mala t super eos, dicit us. Audíte verbum i, domus Jacob, & cognatiónes domûs hæc dicit Dóminus: invenérunt patres in me iniquitátis, longavérunt à me, bulavérunt post vam, & vani facti sunt? dixérunt : Ubi est us, qui ascéndere cit de terra Ægy- tradúxit nos per dé-, per terram inhalem & ínviam, per firis, & imáginem ; per terram, in qua nbulávit vir, neque vit homo? Et indúxi terram Carméli, ut lerétis fructum ejus, ma illíus : & ingressi minastis terram, & hereditátem posuistis in abomiem. Sacerdótes non dixérunt : Ubi est Dóminus ? Et tenentes legem nesciérunt me, & pastóres prævaricáti sunt in me : & prophétæ prophetavérunt in Baal, & idóla secúti sunt.

℟. Dixérunt ímpii ; Circumveniamus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris : * Excæcávit enim illos malítia eorum, & nesciérunt Sacramenta Dei. *Sap.* 2. *v.* 12. 21. 22. ℣. Cogitavérunt Pontífices & Pharizæi ut interfícerent Jesum. *Joan.* 11. 53. * Excæcávit.

LECTIO III. 1. 29.
Excusationes non admissæ.

Quid vultis mecum judício conténdere ? omnes dereliquistis me, dicit Dóminus. Frustrà percussi fílios vestros, disciplínam non recepérunt : devorávit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini : nunquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina ? quare ergo dixit pópulus meus : Recéssimus, non veniémus ultrà ad te. Nunquid oblivíscétur virgo ornamenti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ ? pópulus verò meus oblítus est mei diébus innúmeris. Quid níteris bonam osténdere viam tuam ad quærendam dilectiónem, quæ ínsuper & malítias tuas docuisti vias tuas, & in aliis tuis inven-

tus est sanguis animárum páuperum & innocentum? non in fossis invéni eos, sed in ómnibus quæ suprà memorávi. Et dixisti: Absque peccáto & innocens ego sum: & proptéreà avertátur furor tuus à me. Ecce ego judício contendam tecum, eò quòd díxeris: Non peccávi.

℟. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat, * Et offendant pedes vestri ad montes caliginósos: expectábitis lucem, & ponet eam in umbram mortis. *Jerem.* 13. 16. ℣. Ambuláte, dùm lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehendant. *Joan.* 12. 35. * Et offendant.

Repetitur ℟. Date Dómino *usque ad.* ℣.

IN II. NOCTURNO

℣. Eripe me, Dómine, de manu inimicórum meórum. ℟. Et à persequéntibus me. *Psal.* 30. 16.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *Cap.* 2. 1.

Impiis odio est justus.

DIxérunt ímpii cogitantes apud se non rectè: Opprimámus páuperem

nostris, & impróp{era}
bis peccáta legis, & {
mat in nos peccáta {
plínæ nostræ. Promi
sciéntiam Dei habé
fílium Dei se nóminat
tus est nobis in tradi
nem cogitatiónum n
rum. Gravis est nobis
ad videndum, qu
dissímilis est áliis vi
lius, & immutátæ sur
ejus.

℟. Vim faciéban
quærébant ánimam m
& qui inquirébant ma
hi, locúti sunt vanitá
Et dolos totâ die me
bantur. *Psal.* 37.
℣. Quærébant summ
cerdótes, & Scribæ
modò Jesum dolo
rent, & occíderent.
14. 1. * Et dolos.

LECTIO V. ℣.

Prophetia de Christo p

TAnquam nugáce
máti sumus ab il
ábstinet se à viis n
tanquam ab immund
& præfert novíssima
rum, & gloriátur pat
habére Deum. Vid
ergo si sermónes illíu
sint, & tentémus qua
túra sunt illi, & sc

erit enim ei respectus ex sermónibus illíus. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. Et nesciérunt sacramenta Dei, neque mercédem speravérunt justítiæ, nec judicavérunt honórem animárum sanctárum.

℟. Vidérunt, & odérunt & me, & Patrem meum, * Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est; Quia ódio habuérunt me gratis. *Joan.* 15. *v.* 24. 25. ℣. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; cùm loquébar illis, impugnábant me gratis. *Psal.* 119. 7. * Ut adimpleátur.

LECTIO VI. *Cap.* 4. 17.
Finis justorum & finis impiorum.

VIdébunt finem sapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt & contemnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidentes sine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrumpet illos inflátos sine voce, & commovébit illos à fundamentis, & usque ad suprémum desolabuntur: & erunt gementes, & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum.

℟. Consílium fecérunt in unum, * Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini & comprehéndite eum, quia non est qui erípiat. *Psal.* 70. *v.* 10. 11. ℣. Misérunt Príncipes & Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. *Joan.* 7. 32. * Dicentes. *Repetitur* ℟. Consílium.

IN III. NOCTURNO.

℣. Impropérium expectávit cor meum, ℟. Et misériam. *Psal.* 68. 21.

De Epístola beáti Pauli Apostoli ad Hebræos.

LECTIO VII. *Cap.* 2. 5.
Autor salutis per passionem consummatus.

NOn Angelis subjécit Deus orbem terræ futúrum, de quo lóquimur. Testátus est autem in quodam loco quis, dicens: Quid est homo, quod memor es ejus, aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: gloriâ & honóre coronasti eum; & constituisti eum super ópera mánuum tuárum. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. In eo enim quod ómnia ei subjécit, nihil dimísit non subjectum ei. Nunc autem necdùm vidémus ómnia subjecta ei. Eum autem, qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum: ut grátiâ Dei, pro ómnibus gustáret mortem. De-

cébat enim eum, propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, autórem salútis eórum, per passiónem consummáre. Qui enim sanctíficat, & qui sanctificantur, ex uno omnes. Propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudábo te. Et íterùm: Ego ero fidens in eum. Et íterùm: Ecce ego, & púeri mei, quos dedit mihi Deus.

℟. Inimíci mei dixérunt mala mihi; * Quando moriétur, & períbit nomen ejus? *Psal.* 40. 6. ℣. Quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent. *Matth.* 26. 59. * Quando.

LECTIO VIII. *v.* 14.

Christus pro hominibus, non pro Angelis mortuus est.

QUia ergo púeri communicavérunt carni & sánguini, & ipse simíliter participávit eísdem: ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium, id est diábolum: Et liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. Nusquàm enim Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ apprehendit. Unde débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fíeret, & fidélis póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. In eo enim, in quo passus est ipse & tentátus, potens est & eis qui tentantur, auxiliári.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. *Joan.* 3. *v.* 14. 15. ℣. Fecit Móyses serpentem ǽneum, & pósuit eum pro signo, quem cùm percussi aspícerent, sanabantur. *Num.* 21. 9. * Ita.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO IX. *Cap.* 8. 46.

Christus ante Abraham.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum; Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 18. *in Evang. hab. in Bas. S. Petri, Dom. in Passione.*

PEnsáte, fratres charíssimi mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valdè quod súb-

Qui ex Deo est,
)ei audit: propté-
i non audítis, quia
Deo non estis. Si
pse verba Dei au-
i ex Deo est, & au-
rba ejus non potest,
s ex illo non est:
get se unusquisque,
. Dei in aure cordis
t; & intélliget unde
estem pátriam. desi-
véritas jubet, carnis
ia cónteri, mundi
i declináre, aliéna
pétere, própria lar-
ensfet ergo apud se
isque vestrûm, si
æ Dei in cordis ejus
nváluit, & quia jam
i sit, agnóscit.
ixit Jesus turbis Ju-
a: Quis ex vobis ár-
e de peccáto. * Si
em dico vobis, qua-
créditis mihi. *Joan.*
. Quare detraxistis
ibus veritátis, cùm
nullus sit, qui possit
e me? *Job.* 6. 25. * Si
em. *Repetitur* Dixit
usque ad. ℣.

LAUDES
ATUTINAS.

Sacerdotalis. Deus
s tu, ne discésseris
℟. Quóniam tribulá-
xima est. *Ps.* 21. *v.*

ıt. 8. g. Vide, Dó-
afflictiónem meam,
n erectus est inimí-
ren. 1. 9.
ıt. 2. d. Vide, Dó-
mine, quóniam tribulor;
conturbátus est venter
meus; subversum est cor
meum. *Thren.* 1. 20.

3. *Ant.* 4. a. Ingemisco
ego, & non est qui con-
solétur me. *Thren.* 1. 21.

Ant. 1. a. Sicut ovis.

Canticum. Isa. 53. 5.

Ipse vulnerátus est prop-
ter iniquitátes nostras, *
attrítus est propter scélera
nostra.

Disciplína pacis nostræ
super eum, * & livore ejus
sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves er-
rávimus, unusquisque in
viam suam declinávit: * &
pósuit Dóminus in eo ini-
quitátem ómnium nostrûm.

Oblátus est quia ipse vó-
luit: * & non apéruit os
suum.

Sicut ovis ad occisiónem
ducétur, & quasi agnus co-
ram tondente se obmutes-
cet, * & non apériet os
suum.

De angústia, & de judí-
cio sublátus est: * gene-
ratiónem ejus quis enarrá-
bit?

Quia abcissus est de ter-
ra vivéntium: * propter
scelus pópuli mei percussi
eum.

Glória Patri, &c.

4. *Ant.* Sicut ovis ad oc-
cisiónem ducétur, & quasi
agnus coram tondente se
obmutescet. *Isa.* 53. 7.

5. *Ant.* 4. *irreg.* D. Vidís-
ti, Dómine, iniquitátem
illórum adversùm me, jú-

dica judícium meum. *Thren.* 3. 59.

Capitulum. Hebr. 9. *v.* 11. 12.

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérnâ redemptióne inventâ.

Hymnus LUSTRIS sex, *ut infrà, pag.* 254. ℣. Dixi: *Ibid.*

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a. Quis ex vobis árguet me de peccáto? si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? qui ex Deo est, verba Dei audit. *Joan.* 8. *v.* 46. 47.

Oratio.

QUǽsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiente, regátur in córpore; & te servante, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ad Horas ℟℟. *brev. ut in Feriis tempore Passionis.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. d. Amen, amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8. 51.

Capitulum Pacem, *ut infrà, pag.* 255.

CANON.

Ex Concílio Burdigálensi. *Anno* 1583. *num.* 12. *de Pœnit.*

NEminem Párochi absólvant eórum, qui, cùm præcedente confessióne se abláta restitúros, aut legáta ad pias causas solutúros, essent pollíciti, cùm facultas adfuisset, neglέxerint.

AD TERTIAM.

Ant. 6. f. Dixérunt Judǽi: Nunquid tu major es patre nostro Abraham qui mórtuus est? Et Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? *Joan.* 8. *v.* 52. 53.

Capitulum. Jer. 6. 10.

CUi loquar? & quem contestábor ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: & non suscípient illud.

AD SEXTAM.

Ant. 7. C. Respondit Jesus: Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est; est Pater meus qui gloríficat me. *Joan.* 8. 54.

Capitulum. Isa. 50. *v.* 8. 9.

JUxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? stemus simul, quis est adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me?

AD NONAM.

Ant. 2. d. Abraham Pater vester exultávit ut vidéret diem

diem meum, vidit, & gavísus est. *Joan.* 8. 56.

Capitulum. Jer. 20. 11.

QUi persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: Confundentur vehementer, quia non intellexérunt oppróbrium sempiternum quod nunquam delébitur.

AD VESPERAS.

1. *Ant.* 3. a. Quis ex vobis árguet me de peccáto? si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. *Joan.* 8. *v.* 46. 47.

2. *Ant.* 1. d. Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum servåverit, mortem non vidébit in æternum. *Ibid.* 51.

3. *Ant.* 6. f. Dixérunt Judæi: Nunquid tu major es patre nostro Abraham qui mórtuus est? Et Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? *Ibid. v.* 52. 53.

4. *Ant.* 7. C. Respondit Jesus: Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est; est Pater meus qui gloríficat me. *Ibid.* 54.

5. *Ant.* 2. d. Abraham pater vester exultávit, ut vidéret diem meum, vidit, & gavísus est. *Ibid.* 56.

Capitulum. Jer. 11. *v.* 18. 19.

OStendisti mihi, Dómine, stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

Responsorium, Hymnus & Vers. ut in Feriis tempore Passionis, pag. 256.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Ego dæmónium non hábeo; sed honorífico Patrem meum, & vos inhonorastis me. *Joan.* 8. 49.

Oratio Quæsumus, omnípotens, *ut suprà ad Laudes, pag.* 252.

IN FERIIS

Usque ad Feriam V. in Cœna Domini.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Fílium hóminis tradendum in manus hóminum * Veníte adorémus. *Matth.* 17. 21.

Psal. Veníte, *in cujus fine non dicitur* Glória Patri: *sed ejus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

PANGE, lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triumphum nóbilem,
Quáliter Redemptor orbis
Immolátus vícerit.

DE parentis protoplasti
Fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit;
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

HOC opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multiformis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

QUANDO venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Caro factus pródiit.

VAGIT infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo mater álligat;
Et manus, pedésque, & crura,
Strictâ cingit fásciâ.

GLÓRIA & honor Deo
Usquequáque altíssimo
Unâ Patri, Filióque
Inclyto Paracléto;
Cui laus est & potestas
Per æterna sécula.
Amen.

Antiph. & Psalmi de Psalterio.

℣. *Lectiones & ℟℟. ut in qualibet Feria.*

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Deus meus es tu, ne discésseris à me: ℟. Quóniam tribulátio próxima est. *Ps.* 21. ℣. 11. 12.

Ant. & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jer. 11. 19.

COgitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

Hymnus.

LUSTRIS sex, qui jam peractis,
Tempus implens córporis,
Se volente, natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in cruce levátur
Immolandus stípite.

HIc acétum, fel, arundo,
Sputa, clavi, láncea;
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda próflluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavantur flúmine.

CRUX fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

FLECTE ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentescat ille
Quem dedit natívitas;
Ut superni membra Regis
Miti tendas stípite.

SOLA digna tu fuisti
Ferre secli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago;
Quem sacer cruor perunxit
Fusus Agni córpore.

GLÓRIA & honor Deo,
Usquequáque altíssimo
Unâ Patri, Filióque
Inclyto Paracléto;
Cui laus est & potestas
Per æterna sécula.
Amen.

℣. Dixi: Ecce vénio. ℟. In cápite libri scriptum est de me. *Ps.* 39. 8.

Ad Benedictus, *Antiph. ut in qualibet Feria.*

flexis genibus, pag.

t *in qualibet Feria.*
licuntur *Suffragia*,
esperis.

P R I M A M.

. g. Vide, Dómi-
ctiónem meam,
erectus est inimí-
en. 1. 9.
m. Hebr. 12. 14.
n sequímini cum
ibus, & sanctimó-
ne qua nemo vidé-
n.
Christe Fili Dei
Miserére nobis.
hriste. ℣. Qui pas-
o nobis. * Miseré-
s. *Matth.* 16. 16.
10. 1. *Pet.* 2. 21.
hriste.
urge, &c.
flexis genibus, pag.

T E R T I A M.

4. a. Omnes sub-
me, Dómine, quia
n loquor, vocífe-
quitátem, & vasti-
lámito. *Jerem.* 20.

um. Jerem. 17. 13.
nine, omnes qui te
relinquunt, con-
ur; recedentes à te
scribentur: quó-
reliquérunt venam
a vivéntium Dómi-

. Erue à frámea,
ánimam meam.
Erue. ℣. Et de ma-
is únicam meam.
. *Repet.* Erue.
Effunde frámeam,
℟. Et conclúde adversùs eos, qui persequuntur me. *Ps.* 21. 21. & 34. 3.

Preces flexis genibus, pag. 51.

A D S E X T A M.

Ant. 2. d. Longè factus est à me consolátor; vocávi amícos meos, & ipsi decepérunt me. *Thren.* 1. *v.* 16. 19.

Capitulum. *Thren.* 3. *v.* 14. 15. 55.

FActus sum in derísum omni pópulo, cánticum eórum totâ die, replévit me amaritudínibus, inebriávit me, absýnthio; invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis; *Repetitur* Posuérunt. ℣. Et ódium pro dilectióne mea, * Mala. *Repet.* Posuérunt.

℣. Totâ die verba mea execrabantur. ℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Psal.* 108. 5. & 55. 6.

Preces flexis genibus, pag. 51.

A D N O N A M.

Ant. 4. *irreg.* d. Dómine, recordáre mei, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jer.* 15. 15.

Capitulum. Jerem. 18. 20.

REcordáre quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum: & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *br.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. *Repet.* Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam * Deus. *Repet.* Ne perdas.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus, ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Psal.* 25. 9. & 58. 1.

Preces flexis genibus, pag. 51.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 11. 20.

TU Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperávi. *Ps.* 12. *v.* 3. 4. 5. 6. * Réspice. *Repet.* Usquequò.

Hymnus.

VEXILLA regis pródeunt,
Fulget crucis mystérium,
Quo carne carnis cónditor
Suspensus est patíbulo.

Hìc vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Aqua fluit cum sánguine.

IMPLÉTA sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

ARBOR decóra & fúlgida,
Ornáta Regis purpurâ,
Elecța digno stípite,
Tam sancta membra tángere.

BEATA, cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis
Prædámque tulit tártari.

O crux ave, spes única,
Hoc passiónis témpore,
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

TE summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus:
Quos per crucis mystérium
Salvas, rege per sécula.
Amen.

℣. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: ℟. Totâ die impúgnans tribulávit me. *Psal.* 55. 2.

Ad Magníficat, *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, pag. 42.

FERIA SECUNDA.

℣. Captábunt in ánimam justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93. 21.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 3. 1.

Deus pœnitentibus se offert.

VUlgò dícitur: Si dimíserit vir uxórem suam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum: nunquid revertétur ad eam ultrà? nunquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? tu autem fornicáta es cum amatóribus multis:

ien revértere ad me,
t Dóminus, & ego suf-
am te. Leva óculos tuos
iréctum, & vide ubi
prostráta sis: in viis
bas expéctans eos,
latro in solitúdine: &
iisti terram in forni-
inibus tuis, & in malí-
tuis. Quámobrem pro-
æ sunt stillæ pluviá-
, & serótinus imber
fuit: frons mulíeris
tricis facta est tibi,
isti erubéscere. Ergo
m ámodò voca me:
r meus, dux virginitá-
neæ tu es. Nunquid
éris in perpétuum, aut
verábis in finem? Ec-
cúta es, & fecisti ma-
: potuisti. Et dixit Dó-
s ad me in diébus Jo-
egis: Nunquid vidisti
fécerit aversátrix
l? Abiit síbimet super
em montem excelsum,
b omni ligno frondó-
& fornicáta est ibi.
xi, cùm fecisset hæc
a: Ad me revértere:
on est reversa.
Dixérunt ímpii, *pag.*

ECTIO II. *v.* 12.
s pœnitentibus multa bona promittit.

Vade, & clama sermó-
nes istos contra Aqui-
n, & dices: Revér-
aversátrix Israël, ait
inus, & non avertam
m meam à vobis: quia
us ego sum, dicit Dó-
s, & non irascar in
tuum. Verúntamen
scito iniquitátem tuam,
quia in Dóminum Deum
tuum prævaricáta es: &
dispersisti vias tuas aliénis
sub omni ligno frondóso,
& vocem meam non audis-
ti, ait Dóminus. Conver-
tímini, fílii revertentes,
dicit Dóminus: quia ego
vir vester: & assúmam vos
unum de civitáte, & duos
de cognatióne, & intro-
dúcam vos in Sion. Et da-
bo vobis pastóres juxta cor
meum, & pascent vos
sciéntiâ & doctrínâ. Cùm-
que multiplicáti fuéritis,
& crevéritis in terra in dié-
bus illis, ait Dóminus;
non dicent ultrà: Arca tes-
tamenti Dómini: neque
ascendet super cor, neque
recordabuntur illíus: nec
visitábitur, nec fiet ultrà.
In témpore illo vocábunt
Jerúsalem sólium Dómini:
& congregabuntur ad eam
omnes Gentes in nómine
Dómini in Jerúsalem, &
non ambulábunt post pra-
vitátem cordis sui péssimi.
In diébus illis ibit domus
Juda ad domum Israël, &
vénient simul de terra
Aquilónis ad terram, quam
dedi pátribus vestris. Ego
autem dixi: Quómodò po-
nam te in fílios, & tríbuam
tibi terram desiderábilem,
hereditátem præcláram
exercítuum Géntium? Et
dixi: Patrem vocábis me,
& post me íngredi non ces-
sábis.

℟. Date Dómino, *pag.* 248.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap. 7. 32.*

Missi ministri non miserunt manus in Jesum.

IN illo témpore; Misérunt Príncipes & Pharisǽi ministros, ut apprehénderent Jesum. Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum tempus vobiscum sum, & vado ad eum, qui me misit. Quærétis me, &non inveniétis, & ubi ego sum, vos non potestis veníre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 31. in Joan.

MIsérunt ministros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Dixit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobiscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis, sed non modò; quia modò nolo. Implére débeo dispensatiónem meam, & sic perveníre ad passiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis. Noluérunt enim eum agnóscere præsentem, & pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem. Vidérunt se ingenti crímine impietátis astrictos, quando illum occidérunt, quem venerári & adoráre debuérunt; & hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre; sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus, est dignátus oráre. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, à quibus adhuc accipiébat injúriam; Non enim attendébat, quòd ab ipsis moriebátur: sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Vado ad eum qui me misit, * Quærétis me, & non inveniétis *Joan. 7. v. 33. 34.* ℣. Quia despexistis omne consílium meum. *Prov. 1. 25.* * Quærétis. *Repet.* Vado.

Ad Benedictus, *Ant. 8. g.* Adhuc módicum tempus vobiscum sum: & vado ad eum, qui me misit *Joan. 7. 33.*

Oratio.

SAnctífica, quǽsumus, Dómine, nostra jejúnia: & cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum vivit & regnat.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1581. *De Curat. & aliorum Presbyter. Officiis.*

Can. 37.

NUllus Sacerdos, atque étiam Reguláris, ne quidem in suo conventu, aúdeat, máximè per omne tempus Quadragésimæ, & Octávas Paschæ, audíre confessiónes quorumcunque, & áliquem absólvere, nisi de licéntia Epíscopi ex-

pressa, atque étiam in scriptis hábita.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. a. Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7. *v.* 37. 38.

Oratio.

Clamántium ad te, quǽsumus, Dómine, preces dignánter exáudi, ut sicut Ninivítis in afflictióne pósitis pepercísti; ita & nobis in præsénti tribulatióne succúrras. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

℣. Eripe me, Domine, de manu inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me. *Psal.* 30. 16.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *Cap.* 5. 3.

Prophetæ mendaces.

Domine, óculi tui respíciunt fidem: percussísti eos; & non doluérunt: attrivísti eos, & renuérunt accípere disciplínam: induravérunt fácies suas supra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan pauperes sunt & stulti, ignorantes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui; & ecce magis hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula, negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non est ipse, neque véniet super nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, & responsum non fuit in eis. Hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: Peccáta vestra prohibuérunt bonum à vobis: Quia inventi sunt in pópulo meo ímpii insidiantes quasi áucupes, láqueos ponentes & pedícas ad capiendos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eórum plenæ dolo: ídeò magnificáti sunt & ditáti: incrassáti sunt & impinguáti: & præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, causam pupílli non direxérunt, & judícium páuperum non judicavérunt. Nunquid super his non visitábo, dicit Dóminus? aut super gentem hujúsmodi non ulciscétur ánima mea? Stupor & mirabília facta sunt in terra: Prophétæ prophetábant mendácium, & Sacerdótes applaudébant mánibus suis: & pópulus meus diléxit tália: quid ígitur fiet in novíssimo ejus.

℟. Vim faciébant, *pag.* 248.

Lectio II. *Cap.* 6. 10.

Prophetarum & Sacerdotum dolus.

Cui loquar? & quem contestábor, ut áudiat? ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non pos-

sunt: ecce verbum Dómini factum est eis in opprobrium, & non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum, laborávi sústinens: effunde super párvulum foris, & super consílium júvenum simul, vir enim cum mulíere capiétur, senex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter: quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dóminus. A minóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student: & à prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes: Pax, pax: & non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt: quin pótiùs confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt: quámobrem cadent inter ruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus.

℟. Vidérunt, *pag.* 249.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

Lectio III. *Cap.* 7. 1.

Fratres Jesu non credebant in eum.

In illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilǽam: non enim volébat in Judǽam ambuláre, quia quærébant eum Judǽi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 28. *in Joan.*

Christus manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quando vóluit detentus est; quando vóluit occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quòd latébat, quòd se tanquam ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. Non enim Christus in cápite, & non in córpore; sed Christus totus in cápite, & in córpore. Quòd ergo membra ejus, ipse: quòd autem ipse, non contínuò membra ejus. Nam si non ipse essent membra ejus, non díceret: [Saule, quid me perséqueris?] Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est fidéles ejus in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere, sanctos meos, servos meos, postrémò honorabíliùs fratres meos; sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Mundus me odit, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. *Joan.* 7. *v.* 7. ℣. Os peccatóris & os do-

lóñi super me apertum est. *Psal.* 108. 2. * Quia. *Repetitur* Mundus.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Ambulábat Jesus in Galilæam, non enim volébat in Judæam ambuláre; quia quærébant eum Judæi interfícere. *Joan.* 7. 1.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accepta jejúnia: quæ nos expiando, grátiâ tuâ dignos effíciant, & ad remédia perdúcant æterna. Per Dóminum.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis. *Anno* 1235. *c.* 82.

DOceant Sacerdótes, quod omnis utriúsque sexûs fidélis postquàm ad annos discretiónis vénerit, ómnia sua fidéliter confiteátur peccáta, saltem semel in anno, próprio sacerdóti, & injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Tempus meum nondùm advénit, tempus autem vestrum semper est parátum. *Joan.* 7. 6.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverantem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris, & mérito & número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

℣. Impropérium expectávit cor meum, ℟. Et misériam. *Psal.* 68. 21.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 7. 3.

Confidere in templo vanum.

HÆc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra: & habitábo vobiscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicentes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si benè dirēxéritis vias vestras, & stúdia vestra: si fecéritis judícium inter virum & próximum ejus, ádvenæ, & pupillo, & viduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocentem effudéritis in loco hoc, & post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetipsis: habitábo vobiscum in loco isto; in terra, quam dedi pátribus vestris à século & usque in séculum. Ecce vos confíditis vobis in sermónibus mendácii, qui non próderunt vobis; furári, occídere, adulterári, juráre mendáciter, libáre Báalim, & ire post deos aliénos, quos ignorátis. Et venistis, & stetistis, coram me in domo hac, in qua invocátum est nomen meum, & dixistis: Liberáti sumus: eò quòd fecérimus omnes abominatió-

nes istas. Nunquid ergo spelunca latrónum facta est domus ista, in qua invocátum est nomen meum in óculis vestris? Ego, ego sum, ego vidi, dicit Dóminus. Ite ad locum meum in Silo, ubi habitávit nomen meum à princípio: & vidéte quæ fécerim ei propter malítiam pópuli mei Israël.

℟. Inimíci, *pag.* 250.

LECTIO II. *Cap.* 8. 4.

Sapientes confusi quòd verbum Domini projecerint

DIces ad eos: Hæc dicit Dóminus: Nunquid qui cadit, non resurget? & qui aversus est, non revertétur? Quómodò dícitis: Sapientes nos sumus, & lex Dómini nobiscum est? verè mendácium operátus est stylus mendax scribárum. Confúsi sunt sapientes, pertérriti & capti sunt: verbum enim Dómini projecérunt & sapiéntia nulla est in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum herédibus: quia à mínimo usque ad máximum omnes avarítiam sequuntur: à prophéta usque ad sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et sanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax: cùm non esset pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecérunt quinimmò confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt: idcircò cadent inter corruentes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus.

℟. Sicut Moyses, *pag.* 250.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 10. 22.

Encæniorum Solemnitas.

IN illo témpore; Facta sunt Encǽnia in Jerosólymis, & hyems erat, & ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judǽi; & dicébant ei: Quousque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, sed non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 48. *in Joan.*

ENcǽnia festívitas erat dedicatiónis templi. Græcè enim cænon dícitur novum. Quandocunque novum áliquid fúerit dedicátum, encǽnia vocantur. Illum enim diem quo templum dedicátum est, Judǽi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cùm ea quæ lecta sunt locútus est Dóminus. Hiems erat, & ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judǽi, & dicébant ei: Quousque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus,

's palàm. Non veritá-
derábant, sed calúm-
ræparábant. Hiems
rígidi erant : ad il-
im divínum ignem
e pigri erant. Si ac-
:st crédere; qui cre-
édit : qui negat, re-
fon movétur ánima
, sed affectibus. Fri-
diligendi charitáte,
bant nocendi cupi-
longè áberant, & ibi
non accedébant cre-
& premébant per-
lo. Quærébant au-
Dómino, Ego sum
s : & fortasse de
secundùm hómi-
piébant.
pera quæ ego fá-
nómine Patris mei,
estimónium pérhi-
me. * Sed vos non
, quia non estis ex
meis. *Joan.* 10. *v.*
℣. Ecce ego ipse re-
oves meas, & visi-
as. *Ezech.* 34. 11.
Repet. Opera.
nedictus, *Ant.* 6. f.
am æternam do óvi-
is, & non períbunt
num, & non rápiet
quam de manu mea,
Dóminus, *Joan.* 10.

Oratio.

ctificáto hoc jejúnio,
us, tuórum corda fi-
miserátor illustra :
ous devotiónis præs-
ectum, præbe sup-
ibus pium benígnus
m. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Sýnodo Claromontána.

Anno 1263.

PRóprium sacerdótem dícimus duóbus modis : ex offício, útpote Papam, Epíscopum, Curátos; vel ex commissióne, sicut quibus Epíscopus commíserit suas vices.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. c. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite, ut cognoscátis & credátis, quia Pater in me est, & ego in Patre, dicit Dóminus. *Joan.* 10. 38.

Oratio.

EXaudi, Dómine, quǽsumus, gémitum pópuli supplicantis, ut, qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, sed misericórdiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

℣. Captábunt in ánimam justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93. 21.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap* 9. 1.

Vix fratri fidendum.

QUis dabit cápiti meo aquam, & óculis meis fontem lacrymárum ? & plorábo die ac nocte interfectos fíliæ pópuli mei. Quis dabit me in solitúdine diversórium viatórum ? & derelinquam pópulum meum, & recédam ab eis ? quia omnes adúlteri sunt, cœtus prevaricatórum. Et

extendérunt linguam suam quasi arcum mendácii & non veritátis : confortáti sunt in terra, quia de malo in malum egressi sunt, & me non cognóverunt, dicit Dóminus. Unusquisque se à próximo suo custódiat, & in omni fratre suo non hábeat fidúciam : quia omnis frater supplantans supplantábit, & omnis amícus fraudulenter incédet. Et vir fratrem suum deridébit, & veritátem non loquentur : docuérunt enim linguam suam loqui mendácium : ut iníquè ágerent, laboravérunt. Habitátio tua in médio doli : in dolo renuérunt scire me ; dicit Dóminus. Sagitta vúlnerans lingua eórum, dolum locúta est : in ore suo pacem cum amíco suo lóquitur, & occultè ponit ei insídias. Nunquid super his non visitábo, dicit Dóminus ? aut in gente hujúsmodi non ulciscétur ánima mea ?

℟. Dixérunt ímpii, *pag.* 247.

LECTIO II. *Cap.* 10. 1.

A signis cœli non metuendum, sed ab indignatione Dei.

AUdíte verbum, quod locútus est Dóminus super vos, domus Israël. Hæc dicit Dóminus : Juxta vias Géntium nolíte díscere : & à signis cœli nolíte metúere, quia nec malè possunt fácere nec benè. Non est símilis tui, Dómine : magnum nomen tuum in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex Géntium ! tuum est enim decus : inter cunctos sapientes Géntium, & in univérsis regnis eórum nullus est símilis tui. Páriter insipientes & fátui probabuntur : doctrína vanitátis eórum lignum est. Argentum involútum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz : opus artíficis, & manûs ærárii : hyacinthus & púrpura indumentum eórum ; opus artíficum univérsa hæc. Dóminus autem Deus verus est : ipse Deus vivens, & Rex sempitérnus : ab indignatióne ejus commovébitur terra : & non sustinébunt Gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis : Dii, qui cœlos & terram non fecérunt, péreant de terra, & de his quæ sub cœlo sunt.

℟. Date Dómino, *pag.* 248.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 7. 36.

Peccatrix ungens Christum.

IN illo témpore ; Rogábat Jesum quidam de Pharisǽis, ut manducáret cum illo, & ingressus domum Pharisǽi discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisǽi áttulit alabastrum unguenti, & stans retrò secus pedes ejus, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis cápitis sui tergébat, & osculabátur pe-

des ejus, & unguento ungébat: Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 33. in Evang.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergo sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat, sed hos jam per pœniténtiam cónterens, flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore supérba díxerat, sed pedes Dómini ósculans, hoc in redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergo in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum, ut totum servíret Deo in pœniténtia, quicquid ex se Deum contémpserat in culpa.

℟. Stans múlier retrò secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis cápitis sui tergébat, * Et osculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. *Luc.* 7. 38. ℣. Cum lácrymis deprecabátur Deum, ut ab impropério liberáret eam. *Tob.* 3. 11. * Et osculabátur. *Repetitur* Stans.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc.* 7. 47.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus; ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

CANON.

Ex epístolis encýclicis Cœtûs Cleri Gallicáni.

Anno 1655.

PArochi sunt próprii Sacerdótes apud quos Concílium Lateranense ánnuam confessiónem fíeri jubet, sed próprii Sacerdótis offícium in próprii Epíscopi dignitáte continétur.

FERIA SEXTA.

IN FESTO Beatæ Mariæ compatientis.

Duplex majus.

[*Si in hanc diem inciderit festum Incarnationis Domini, hoc anno nihil fiet de beata Maria compatiente.*]

AD PRIMAS VESPERAS.

Psalmi de Feria.

1. *Ant.* 2. d. Cui comparábo te, Fília Jerúsalem: Cui exæquábo te, Virgo Fília Sion? *Thren.* 2. 13.

2. *Ant.* 4. a. Magna est velut mare contrítio tua; quis medébitur tui? *Ibid.*

3. *Ant.* 7. C. Ne vocétis me pulchram, sed amáram; quia amaritúdine valdè replévit me Omnípotens. *Ruth.* 1. 20.

4. *Ant.* 3. c. Fília Sion oppressa est amaritúdine;

Egressus est ab ea omnis decor ejus. *Thren.* 1. *v.* 4. 6.

5. *Ant.* 4. *irreg.* D. Ipsa gemens conversa est retrorsum: depósita est vehementer non habens consolatórem. *Ibid.* 8. 9.

Capitulum. Thren. 1. 20.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, & domi mors símilis est.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu: * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. *Luc.* 2. *v.* 34. 35. ℣. Dabit tibi Dóminus ánimam consumptam mœróre. *Deut.* 28. 65. * Tuam. *Non dicitur* Glória Patri, *sed repetitur* Símeon.

Hymnus. Habert. Ep. Vabr.

DUM spargit aram sánguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

CAPUT cruentum fílii
Matris corónat vérticem:
Clavis iisdem fígitur
Christus cruci, Christo parens.

O Passiónis mútuæ
Jesu, María cónscii,
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandem párcite.

QUEM vos dolétis, noster est
Error, furórque críminum:
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141. *v.* 3. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum: ut doléri solet in morte primogéniti. *Zach.* 12. 10.

Oratio.

INtervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, apud tuam cleméntiam, nunc & in hora mortis nostræ beáta Virgo María mater tua; cujus ánimam in hora passiónis tuæ dolóris gládius pertransívit; Qui vivis & regnas.

Commemoratio Feriæ.

Ant. Dixit Jesus ad mulíerem: Fides tua te salvam fecit, vade in pace. *Luc.* 7. 50.

℣. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: ℟. Totâ die impúgnans tribulávit me. *Ps.* 55. 2.

Oratio.

ESto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ; ut, quæ tibi non placent respuentes, tuórum pótiùs repleantur delectatiónibus mandatórum; Per Dóminum.

Ad Completorium, ut in Quadragesima, & sic cras.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Jesum crucifíxum juxta cujus crucem stabat mater ejus * Veníte, adorémus. *Joan.* 19. *v.* 18. 25.

Psalmus Veníte, *sine* Glória Patri.

Hymnus DUM spargit, *ut suprà.*

Psalmi de Feria.

1. *Ant.* 7. g. Confitébor tibi in séculum, & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum. *Psal.* 51. 11.

2. *Ant.* 2. d. Cor meum conturbátum est in me, & formído mortis cécidit super me. *Psal.* 54. 5.

3. *Ant.* 1. a. Jacta super Dóminum curam tuam; non dabit in æternum fluctuatiónem. *Ibid.* 23.

4. *Ant.* 5. a. Eripe me de operántibus iniquitátem, Deus meus, & de viris sánguinum salva me. *Psal.* 58. 3.

5. *Ant.* 3. g. Factus es susceptor meus, Dómine, & refúgium meum in die tribulatiónis. *Ibid.* 17.

6. *Ant.* 8. g. A fínibus terræ ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum. *Ps.* 60. 3.

7. *Ant.* 4. *irr.* d. Laborávi clamans; defecérunt óculi mei, dùm spero in Deum vivum. *Psal.* 68. 4.

8. *Ant.* 6. F. Propter te sustínui oppróbrium, Deus Israël: opéruit confúsio fáciem meam. *Psal.* 68. 8.

9. *Ant.* 7. C. Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, & reveréntiam meam. *Ibid.* 20.

℣. Super me confirmátus est furor tuus, ℟. Et omnes fluctus tuos induxísti super me. *Psal.* 87. 8.

Ex libro Threnórum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

QUómodò obtéxit calígine in furóre suo Dóminus fíliam Sion: projécit de cœlo in terram ínclytam Israël, & non est recordátus scabelli pedum suórum in die furóris sui. Præcipitávit Dóminus, nec pepercit, ómnia speciósa Jacob: destruxit in furóre suo munitiónes vírginis Juda, & dejécit in terram: pólluit regnum, & príncipes ejus. Confrégit in ira furóris sui omne cornu Israël: avertit retrorsùm déxteram suam à fácie inimíci: & succendit in Jacob quasi ignem flammæ devorantis in gyro. Tetendit arcum suum quasi inimícus, firmávit déxteram suam quasi hostis: & occídit omne quod pulchrum erat in tabernáculo fíliæ Sion.

℟. Supra modum mater mirábilis pereuntem fílium conspíciens, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat: * Repléta sapiéntiâ, & femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. 2. *Ma-*

ab. 7. v. 20. 21. ℣. Stabat
ixta crucem Jesu mater
jus. Joan. 19. 25. * Replé-
a.

Lectio II. v. 14.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De duab. prærogat.

MArtýrium Vírginis tam in Simeónis prophétia, quàm in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait Sanctus senex de párvulo Jesu) in signum cui contradicétur & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit. Alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem fílii tui penetráret. Et quidem postéaquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, (ómnium quidem, sed speciáliter tuus) ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea quæ ipsíus (nec mórtuo parcens, cui nocére non posset) apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. An non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille reverà pertránsiens ánimam & pertingens usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs: [Múlier, ecce fílius tuus.] O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro magistro, fílius Zebedæi pro fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando & nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, recordátio scindit.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant: quóniam * Contritióne magnâ contríta est virgo fília pópuli mei plagà péssimâ vehementer. *Jer.* 14. 17. ℣. Dicit Jesus discípulo: Ecce mater tua. *Joan.* 19. 27. * Contritióne.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

Lectio III. *Cap.* 19. 25.

IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Cùm vidísset ergo Jesus matrem & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deinde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 119. §. 1. & 2.

CUm vidísset Jesus matrem & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus: Deind
dicit discípulo: Ecce ma
ter tua. Et ex illa hora a
cépit eam discípulus in su
Morális insinuátur loc
Facit quod faciendum á
monet, & exemplo su

nstrúxit præceptor
, ut à fíliis piis im-
ur cura paréntibus :
m lignum illud, ubi
xa membra morien-
iam cáthedra fúerit
ri docentis. Ex hac
doctrína didíceràt
Apóstolus quod do-
, quando dicébat ,
nis autem suis , &
timè doméſticis non
et, fidem negávit ,
infidéli detérior.]
utem tàm cuíque do-
um, quàm parentes
aut paréntibus fílii ?
ítaque salubérrimi
ri ipse magister
rum de se ipso consí-
it exemplum, quan-
n ut fámulæ Deus
reáverat & regébat,
matri homo, de qua
s fúerat, & quam re-
bat, álterum pro se
mmodò fílium pro-
it.

Cùm vidisset Jesus
n & discípulum stan-
em diligébat, * Di-
tri suæ; Múlier, ec-
us tuus. *Joan.* 19. 26.
mi , fili mi : Quis
rfbuat ut ego móriar
, filî mi. 2. *Reg.* 18.
icit. *Repetitur* Cùm
t.

sancti Evangélii se-
ndùm Joánnem.

TIO IV. *Cap.* 11. 47.
rophetia Caïphæ.

llo témpore ; Colle-
nt Pontífices & Pha-
concílium , & dicé-
bant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit ? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum, & vénient Románi, & tollent nostrúm locum , & Gentem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 46. *in Joan.* n. 26.

Dicébant Pontífices & Pharisæi : Quid fácimus ? nec tamen dicébant: Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant , quómodò nocérent ut pérderent , quàm quómodò sibi consúlerent, ne períirent ; & tamen timébant ; & quasi consulébant. Dicébant enim : [Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit ? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum ; & vénient Románi , & tollent nostrum locum , & Gentem.] Temporália pérdere timuérunt , & vitam æternam non cogitavérunt , ac sic utrumque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & Gentem , expugnando & transferendo ; & illud eos séquitur quod álibi dictum est : [Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.]

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Quándiù

...onam consília in ánima ...ea. ℟. Dolórem in corde ...eo per diem ? *Ps.* 12. 2.

Psalmi de Feria.

1. *Ant.* 8. c. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1. 12.

2. *Ant.* 5. f. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2. 11.

3. *Ant.* 3. A. Generátio mea abláta est & convolúta est à me, Dómine, vim pátior. *Isa.* 38. *v.* 12. 14.

4. *Ant.* 7. c. Dedúcant.

Canticum Ipse vulnerátus est, *ut in Dom. Passionis pag.* 251.

Ant. Dedúcant óculi nostri lácrymas; vox lamentatiónis audíta est de Sion. *Jer.* 9. *v.* 18. 19.

5. *Ant.* 2. d. Vocem quasi parturientis audívi, angústias ut puérperæ intermorientis, expandentísque manus suas. *Jerem.* 4. 31.

Capitulum. Thren. 3. *v.* 48. 49.

Divisiónes aquárum dedúxit óculus meus, in contritióne fíliæ pópuli mei. Oculus meus afflictus est, nec tácuit, eò quòd non esset réquies.

Hymnus.

Illæsa, te, puérpera
Non fécerat matrem dolor;
Nascente quem nescíveras
Orbáta sentis fílio.

Dum te salútat últimùm
Natóque tradit álteri,
Natúmque tradit álterum,
In morte Christum párturis.

Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;
Silénsque plùs novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Sagittæ tuæ infixæ sunt in me: ℟. Et confirmasti super me manum tuam. *Ps.* 37. 3.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. *irr.* Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens: Ecce vox clamóris fíliæ pópuli mei. *Jer.* 8. *v.* 18. 19.

Oratio.

Intervéniat pro nobis quǽsumus, Dómine apud tuam cleméntiam nunc & in hora mortis nostræ, beáta Virgo María mater tua; cujus ánimam in hora passiónis tuæ dolóris gládius pertransívit; Qui vivis & regnas.

Commemoratio Feriæ.

Antiph. Unus ex ipsis Cáiphas nómine, dixit eis: Expedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, & non tota Gens péreat. *Joan.* 11. *v.* 49. 50.

℣. Dixi: Ecce vénio. ℟. In cápite libri scriptum est de me. *Psal.* 39. 8.

Oratio.

Cordibus nostris, quæ... sumus, Dómine, gr... tiam tuam benígnus inf...

de : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibentes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm supplíciis deputémur æternis ; Per Dóminum.

Ad Horas Doxologia : Qui natus es de Vírgine.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. O vos omnes.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui natus es de María Vírgine : *Non dicitur* Glória Patri.

CANON.

Ex Epístolis encýclicis Cœtûs Cleri Gallicáni.

Anno 1655.

Fidéles qui paschális communiónis grátiâ confitentur, non solùm suis Epíscopis, eórum Vicáriis Generálibus & Pœnitentiáriis, verùm étiam quibúslibet Sacerdótibus seculáribus vel Reguláribus ab Epíscopis ad hanc functiónem approbátis, Lateranensis Concílii præceptum de ánnua confessióne implent.

AD TERTIAM.

Ant. 5. f. Defecérunt.

Capitulum. Thren. 2. 18.

Deduc quasi torrentem lácrymas per diem & noctem : non des réquiem tibi, neque táceat pupilla óculi tui.

℟. *breve.* Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes * Die ac nocte. *Repet.* Fuérunt. ℣. Dùm dícitur mihi quotídiè : Ubi est Deus tuus ? * Die. *Repetitur* Fuérunt.

℣. Defécit in dolóre vita mea : ℟. Et anni mei in gemítibus. *Ps.* 41. 4. & 30. 11.

AD SEXTAM.

Ant. 3. A. Generátio mea.

Capitulum. Job. 30. *v.* 27. 28.

Interióra mea efferbuérunt absque ulla réquie, prævenérunt me dies afflictiónis : mœrens incedébam.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est, * Derelíquit me virtus mea. *Repetitur* Cor meum. ℣. Et lumen oculórum meórum. * Derelíquit. *Repetitur* Cor meum.

℣. Intende in adjutórium meum. ℟. Dómine Deus salútis meæ. *Psal.* 37. *v* 11. 23.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Vocem.

Capitulum. Thren. 1. 16.

Ego plorans & óculus meus dedúcens aquas, quia longè factus est à me consolátor, convertens ánimam meam.

℟. *br.* Omnia excelsa tua * Et fluctus tui. *Repet* Omnia. ℣. Super me transiérunt. * Et fluctus tui. *Repet.* Omnia.

℣. Repléta est malis ánima mea : ℟. Et vita mea inferno appropinquávit. *Ps.* 41. 8. & 87. 4.

AD VESPERAS.

Ant. O vos omnes, *cum ceteris de Laudibus.*

Psalmi Feriales.

Capitulum. Thren. 2. 1.

Quómodò obtéxit calígine in furóre suo Dóminus fíliam Sion : projécit de cœlo in terram ínclytam Israël, & non est recordátus scabelli pedum suórum in die furóris sui.

Hymnus DUM spargit, *ut in primis Vesperis.*

℣. Factum est cor meum tanquàm cera liquescens. ℟. In médio ventris mei. *Psal.* 21. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus; María Cléophæ, & María Magdaléne. *Joan.* 19. 25.

Oratio Intervéniat, *ut suprà ad Laudes.*

Commemoratio Feriæ.

Ant. Prophetávit Póntifex, quòd Jesus moritúrus erat non tantùm pro Gente, sed ut fílios Dei, qui erant dispersi, congregáret in unum. *Joan.* 11. *v.* 51. 52.

℣. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: ℟. Totâ die impúgnans tribulávit me. *Psal.* 55. 2.

Oratio.

CONcéde, quæsumus, Omnípotens Deus, ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti à malis ómnibus, secúrâ tibi mente serviámus; Per Dóminum.

SABBATO.

℣. Impropérium expectávit cor meum, ℟. Et misériam. *Psal.* 68. 21.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Judicium Dei in impios.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum: verúntamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur? benè est ómnibus, qui prævaricantur, & iníquè agunt? Plantasti eos, & radícem misérunt; profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desertum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra: quia nullus est qui recógitet corde. Super omnes vias deserti venérunt vastatóres, quia gládius Dómini devorábit ab extrémo terræ usque ad extrémum ejus: non est pax universæ carni. Seminavérunt tríticum, & spinas messuérunt: hereditátem accepérunt, & non eis próderit: confundémini à frúctibus vestris, propter iram furóris Dómini.

℟. Inimíci, *pag.* 250.

LECTIO II. *Cap.* 14. 11.

Pseudo-prophetæ cum populis consumendi.

DIxit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: & si obtúlerint holocautómata, & víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio, & fame, & peste consúmam eos. Et

dixi : A, a, a, Dómine Deus : Prophétæ dicunt eis : Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me : Falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo : non misi eos & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos : visiónem mendácem & divinatiónem, & frauduléntiam, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis, qui prophétant in nómine meo, quos ego non misi, dicentes : Gládius & fames non erit in terra hac : In gládio & fame consuméntur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúsalem præ fame & gládio, & non erit qui sepéliat eos ; ipsi & uxóres eórum, fílii & fíliæ eórum, & effundam super eos malum suum. Et dices ad eos verbum istud : Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant : quóniam contritióne magnâ contríta est virgo fília pópuli mei plagâ péssimâ vehementer.

℟. Audívi contumélias, & terrórem in circúitu ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei : * Persequímini, & persequámur eum, si consequámur ultiónem ex eo. *Jerem.* 20. 10. ℣. Pharisǽi dixérunt ad semetipsos : Vidétis quia nihil profícimus. *Joan.* 12. 19. * Persequímini.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 12. 10.

Clarificatio Christi in Jerusalem.

IN illo témpore ; Cogitavérunt Príncipes Sacerdótum, ut & Lázarum interfícerent ; quia multi propter illum abíbant ex Judǽis, & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. *in Joan.*

AUdíte mirábile consílium vanitátis. Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre : quid invenérunt, vidéte. (Cogitavérunt autem Príncipes Sacerdótum, ut & Lázarum interfícerent.) O stulta cogitátio, & cæca sævítia ! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum ? Quando Lázaro inferebátis necem, nunquid auferebátis Dómino potestátem ? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus : ecce Dóminus utrumque fecit, & Lázarum mórtuum, & seipsum suscitávit occísum.

℟. Adhuc módicum lumen in vobis est : * Ambuláte dùm lucem habétis,

ut non vos ténebræ comprehendant. *Joan.* 12. 35. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebréscat. *Jerem.* 13. 16. * Ambuláte. *Repet.* Adhuc.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. a. Nunc judícium est mundi; nunc princeps hujus mundi ejiciétur forås. *Joan.* 12. 31.

Oratio.

PRofíciat, quǽsumus, Dómine, plebs tibi dicáta, piæ devotiónis affectu: ut, sacris actiónibus erudíta, quantò majestáti tuæ sit grátior, tantò donis potióribus augeátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1545. *Sess.* 13. *Can.* 9.

SI quis negáverit, omnes & síngulos Christi fidéles utriúsque sexûs, cùm ad annos discretiónis pervénerint, tenéri síngulis annis saltem in Páschate, ad communicandum, juxta præceptum sanctæ matris Ecclésiæ; anáthema sit.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi, ut in Psalterio.

Capitulum. Jerem. 26. 15.

SCitóte, & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contra vosmetipsos & contra civitátem istam, & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Circumdedérunt, &c.

Hymnus VEXILLA regis, *pag.* 256.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Exulta satis, fília Sion, júbila, fília Jerúsalem: Ecce Rex tuus véniet tibi justus, & Salvátor: ipse pauper, & ascendens super ásinam, & super pullum fílium ásinæ. *Zach.* 9. 9.

Oratio Omnípotens, sempiterne Deus, *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA
IN RAMIS PALMARUM.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Omnia ut in Dominica Passionis, exceptis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

℣. Captábunt in ánimam justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Psal.* 93. 21.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 17. 5.

In solo Deo confidendum.

HÆc dicit Dóminus: Maledictus homo, qui confídit in hómine, & pónit carnem bráchium suum, & à Dómino recédit cor ejus. Erit enim quasi myrícæ in deserto, & non vidébit

:it bonum : sed
.n siccitáte in de-
:erra salsúginis,
ibili. Benedictus
onfídit in Dómi-
: Dóminus fidú-
Et erit quasi li-
d transplantátur
is, quod ad hu-
ttit radíces suas:
iébit cùm vénerit
rit fólium ejus ví-
i témpore siccitá-
it sollícitum, nec
désinet fácere
Pravum est cor
& inscrutábile :
oscet illud ? Ego
scrutans cor, &
:nes : qui do uni-
:ta viam suam, &
ctùm adinventió-
im.
:imâ die mensis
illat unusquisque
:r famílias, & do-
: * Immolabítque
ersa multitúdo fi-
raël quartâ-déci-
l vésperam. *Exod.*
5. ℣. Ecce appro-
: hora, & Fílius
:radétur in manus
im. *Matth.* 26. 45.
abítque.
II. *Cap.* 18. 5.
'*a clementiam Dei*,
us iram adducunt.
m est verbum Dó-
ad me, dicens :
sicut fígulus iste,
:ro vobis fácere,
raël, ait Dóminus?
ut lutum in manu
: vos in manu mea,
sraël. Repentè lo-

quar adversùm Gentem, & adversùs regnum, ut eradícem, & déstruam, & disperdam illud. Si pœniténtiam égerit Gens illa à malo suo, quod locútus sum adversùs eam : agam & ego pœniténtiam super malo, quod cogitávi ut fácerem ei. Et súbitò loquar de Gente & de regno, ut ædíficem & plantem illud. Si fécerit malum in óculis meis, ut non áudiat vocem meam : pœniténtiam agam super bono, quod locútus sum ut fácerem ei. Sicut ventus urens, dispergam eos coram inimíco : dorsum & non fáciem ostendam eis in die perditiónis eórum.

℟. Dixérunt ímpii, *pag.* 247.

LECTIO III. *Cap.* 20. 7.

Jeremiæ querela de sua sorte.

SEduxísti me, Dómine, & seductus sum : fórtior me fuísti & invaluísti : factus sum in derísum totâ die, omnes subsannant me. Quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem, & vastitátem clámito : & factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium, & in derísum totâ die. Et dixi : Non recordábor ejus, neque loquar ultrà in nómine illíus : & factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, claúsúsque in óssibus meis : & deféci, ferre non sústinens. Audívi enim contumélias multórum, & terrórem in circúitu : Persequímini, & persequámur eum : ab óm-

nibus viris, qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiátur, & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

℟. Fratres meos longè fecit à me, & * Noti mei quasi aliéni recessérunt à me, & qui me nóverant oblíti sunt mei. *Job.* 19. *v.* 13. 14. ℣. Ecce venit hora, ut dispergámini unusquisque in própria, & me solum relinquátis. *Joan.* 16. 32. * Noti mei. *Repet.* Fratres.

IN II. NOCTURNO.

℣. Eripe me, Dómine, de mánibus inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me. *Psal.* 30. 16.

De Isaía Prophéta.

LECTIO IV. *Cap.* 53. 1.
Vir dolorum.

QUis crédidit audítui nostro? Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est spécies ei, neque decor: & vídimus eum, & non erat aspectus, & desiderávimus eum. Despectum & novíssimum virórum, virum dolórum, & scientem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus & despectus, unde nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit: & nos putávimus eum quasi lepró-sum, & percussum à Deo & humiliátum.

℟. Audívi contumélias, *pag.* 273.

LECTIO V. *v.* 5.
Omnium iniquitas in uno posita.

IPse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. Oblátus est quia ipse vóluit, & non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondente se obmutéscet, & non apériet os suum. De angústia, & de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percussi eum.

℟. Vim faciébant, *pag.* 248.

LECTIO VI. *v.* 9.
Passionis fructus, multitudo credentium.

DAbit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua: eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, & volúntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Pro

uòd laborávit áni-
, vidébit & saturá-
scientia sua justifi-
e justus servus meus
& iniquitátes eó-
portábit. Ideò dis-
ei plúrimos, & fór-
ridet spólia, pro eo
ádidit in mortem
suam, & cum sce-
putátus est: & ipse
multórum tulit, &
gressóribus rogá-

érunt, pag. 249.
I. NOCTURNO.
oppérium expec-
meum, ℟. Et mi-
Psal. 68. 21.
stola beáti Pauli
li ad Philippenses.
O VII. Cap. 2. 5.
istus exinanitus.
séntite in vobis,
od & in Christo Je-
cùm in forma Dei
on rapinam arbitrá-
se esse æquálem Deo:
etipsum exinanívit
servi accípiens,
túdinem hóminum
& hábitu inventus
o. Humiliávit se-
m factus obédiens
l mortem, mortem
rucis.
míci mei, pag. 250.
TIO VIII. v. 9.
stus exaltatus.
ter quod & Deus
távit illum, & do-
i nomen, quod est
nne nomen: ut in
Jesu omne genu
cœléstium, terrés-
t infernórum; &
Terna.

omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Sicut Móyses, pag. 250.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

LECTIO IX. Cap. 21. 1.

Triumphalis ingressus Christi in Jerusalem.

IN illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis & venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in Castellum, quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea; sólvite & addúcite mihi. Et adduxérunt ásinam & pullum, & imposuérunt super eos vestimenta sua, & eum désuper sedére fecérunt. Et réliqua.

Homília sancti Justíni Mártyris.

Apologia 2. ad Imperat. Antoninum Senatumque Romanum, Anno 150.

PUllus quidam ásinæ in vici cujusdam intróitu ad vitem vinctus, & deligátus stetit, quem tùm discípulis, ut ad se addúcerent, Christus imperávit. Qui cùm adductus fuisset, in eo sedit, introivítque Jerosólyma, qua in Urbe máximum erat templum Judæórum, quod pósteà à vobis eversum est; idémque pósteà in crucem actus est, ut réliquum prophetíæ impleRétur. Atque ut intelligátis prædictum esse eum planè in ásinæ pullo sessú-

rum introiturúmque Jerosólyma, Prophétæ vaticinatiónis verba commemorábimus : sunt autem hæc : Gaude vehementer fília Sion, prǽdica fília Jerúsalem, ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, in ásina sedens, pullóque jumenti. Cùm autem Prophetárum verba quasi à persóna audítis, nolíte ea ab iis qui Spíritu affláti sunt, dici existimáre, sed à Verbo divíno quod eos pérmovet.

℟. Turba multa cùm audissent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, & clamábant : Hosanna, * Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *Joan.* 12. *v.* 12, 13.
℣. O Dómine, salvum me fac, ô Dómine, benè prosperáre. * Benedíctus. *Ps.* 117. 26. *Rep.* Turba multa.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdot.* Deus meus es tu, ne discésseris à me : ℟. Quóniam tribulátio próxima est *Ps.* 21. *v.* 11. 12.

1. *Ant.* 4. *irr.* D. Pópuli dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilǽæ. *Matth.* 21. 11.

2. *Ant.* 7. c. Videntes príncipes Sacerdótum & Scribæ mirabília, quæ fecit, & púeros clamantes : Hosanna fílio David, indignáti sunt. *Matth.* 21. 15.

3. *Ant.* 2. d. Dixérunt ei : Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis : Quia ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem. *Matt.* 21. 16.

4. *Ant.* 6. f. Hoc totum factum est.

Canticum Zach. 9. 9.

EXulta satis, fília Sion, * júbila, fília Jerúsalem :
Ecce Rex tuus véniet tibi, * justus & Salvátor.
Ipse pauper & ascendens super ásinam, * & super pullum fílium ásinæ.
Et dispérdam quadrígam ex Ephraim, * & equum de Jerúsalem.
Et dissipábitur arcus belli, * & loquétur pacem Géntibus.
Et potestas ejus à mari, * usque ad mare,
Et à flumínibus, * usque ad fines terræ.
Tu quoque in sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, * in quo non est aqua.
Convertímini ad munitiónem, vincti spei, * hódie quoque annúntians dúplícia reddam tibi.

4. *Ant.* Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicentem : Dícite fíliæ Sion : Ecce Rex tuus venit. *Matt.* 21. *v.* 4. 5.

5. *Ant* 3. g. Quærébant Jesum pérdere : & non inveniébant, quid fácerent illi. *Luc.* 19. *v.* 47. 48.

Capitulum. Philip. 2. 5.

FRatres, Hoc sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu : qui cùm in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æqui-

ıeo, ſed ſemetipſum
nſvit formam ſervi
:ens, in ſimilitúdi-
ıóminum factus, &
ı inventus ut homo.
nus LUSTRIS ſex,
54.
ætétur Iſraël in eo,
cit eum; ℟. Et fílii
xultent in rege ſuo.
9. 2.
enedíctus, Ant. 1. d.
: quæ præcedébant,
ſequebantur, clamá-
icentes: Hoſanna fí-
vid: Benedíctus qui
in nómine Dómini;
ıá in altíſſimis. Matt.

Oratio.

mnípotens ſempiter-
e Deus, qui humá-
ıeri, ad imitandum
tátis exemplum,
ōrem noſtrum car-
ſúmere, & crucem
feciſti, concéde
us: ut & patiéntiæ
habére documenta,
rrectiónis conſórtia
nur. Per eumdem
um.

HORAS, *Antiphonæ*
libus, quartâ præter-
℣℟. *brevia ut in Fe-*
pore Paſſionis.

PRIMAM,

A N O N.

ancto Bernardo.
. *in Dominica Pal-*
marum.
ebratúri ſumus hó-
: proceſſiónem, &
oſt auditúri paſſió-
Verna.

nem: quid ſibi vult mirá-
bilis illa conjúnctio? Op-
portúnè útique proceſſióni
páſſio conjuncta eſt, ut diſ-
cámus in nulla lætítia hujus
ſéculi habére fidúciam:
ſcientes quóniam extréma
gáudii luctus óccupat.

AD TERTIAM.

Capitulum. Philip. 2. v. 10. 11.

IN nómine Jeſu omne genu flectátur cœléſ-tium, terreſtrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris.

AD SEXTAM.

Capitulum. Philip. 2. v. 8. 9.

HUmiliávit ſemetipſum factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. 2. 14.

QUia púeri communicavérunt carni & ſángui-ni, & Chriſtus ſimíliter participávit eiſdem, ut per mortem deſtrúeret eum, qui habébat mortis impérium.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. 1. Petr. 1. v. 13. 18. 19.

FRatres, Perfectè ſperáte in eam, quæ offertur vobis, grátiam, in revelatiónem Jeſu Chriſti, ſcientes quòd non corruptibílibus, auro vel argento, re-

dempti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti.

℟. Turba multa, *IX. de Officio Nocturno.*

Hymnus VEXILLA regis, *pag.* 256.

℣. Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem, ℟. Propter inimícos tuos. *Psal.* 8. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Cùm appropinquáret Jesus ad descensum montis Olivéti; cœpérunt omnes turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum voce magnâ super ómnibus quas víderant, virtútibus, dicentes: Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini, pax in cœlo & glória in excelsis. *Luc.* 19. *v.* 37. 38.

Oratio Omnípotens, *ut suprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis quæ propria hìc habentur.

℣. Captábunt in ánimam justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Psal.* 93. 21.

i. De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 23. 1.

Disperso gregi justus pastor promittitur.

VÆ pastóribus, qui dispérdunt & diláceránt gregem páscuæ meæ, dicit Dóminus. Ideò hæc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres, qui pascunt pópulum meum: Vos dispersistis gregem meum, & ejecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum, ait Dóminus. Et ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris, ad quas ejécero eos illuc: & convertam eos ad rura sua, & crescent & multiplicabuntur. Et suscitábo super eos pastóres, & pascent eos, non formidábunt ultrà, & non pavébunt: & nullus quærétur ex número, dicit Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit: & fáciet judícium & justítiam in terra. In diebus illis salvábitur Juda, & Israël habitábit confidenter: & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. Dixérunt ímpii, *pag.* 247.

LECTIO II. *Cap.* 30. 8.

Deus semper sanandi capax.

ERit in die illa, ait Dóminus exercítuum: cónteram jugum ejus de collo tuo, & víncula ejus dirumpam, & non dominabuntur ei ámpliùs aliéni: sed sérvient Dómino Deo suo, & David regi suo, quem suscitábo eis. Tu ergo, ne tímeas, serve meus

Jacob, ait Dóminus, neque páveas, Israël, quia ecce ego salvábo te de terra longinqua & semen tuum de terra captivitátis eórum: & revertétur Jacob, & quiescet, & cunctis ásfluet bonis, & non erit quem formídet: quóniam tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te: fáciam enim consummatiónem in cunctis Géntibus, in quibus dispersi te: te autem non fáciam in consummatiónem: sed castigábo te in judício, ut non videáris tibi innóxius. Quia hæc dicit Dóminus: Insanábilis fractúra tua, péssima plaga tua. Non est qui júdicet judícium tuum ad alligandum: curatiónum utílitas non est tibi. Obdúcam cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. Quia ejectam vocavérunt te, Sion: Hæc est, quæ non habébat requiréntem. Hæc dicit Dóminus: Ecce ego convertam conversiónem tabernaculórum Jacob, & tectis ejus miserébor, & ædificábitur cívitas in excelso suo, & templum juxta órdinem suum fundábitur.

℟. Date Dómino, *pag.* 248.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 12. 1.

Profusio nardi pistici.

JEsus ante sex dies Paschæ venit Bethaníam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cœnam ibi; & Martha ministrábat; Lázarus verò unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguenti nardi pístici, pretiósi, & unxit pedes Jesu. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. *in Joan.*

FActum audívimus, mystérium requiramus. Quæcunque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento. Unge pedes Jesu benè vivendo; Domínica sectáre vestígia; capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersisti, capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt: fortè in terra Dómini pedes índigent. De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cùm uni ex mínimis meis fecistis, mihi fecistis; supérflua vestra impendistis, sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre; mundus implétus est bonâ famâ: nam odor bonus, bona fama est. Qui malè vivunt, & Christiáni vocantur, injúriam Christo fáciunt; de quálibus dictum est: Quòd per eos nomen Dómini blasphemá-

tur. Si per tales nomen Dómini blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum : Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Ante sex dies Paschæ accépit María libram unguenti nardi pístici, pretiósi, & unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis : * Et domus impléta est ex odóre unguenti. *Joan.* 12. *v.* 1. 3. ℣. Dùm esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. *Cant.* 1. 11. * Et domus. *Repetitur* Ante sex.

AD LAUDES MATUTINAS.

1. *Ant.* 1. a. Conclúsit vias meas inimícus : ursus insídians factus est mihi. *Thren.* 3. *v.* 9. 10.

2. *Ant.* 2. d. Collégit hostis furórem suum in me, & cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis. *Job.* 16. 10.

3. *Ant.* 3. c. Inundavérunt aquæ super caput meum ; dixi : Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine. *Thren.* 3. *v.* 54. 55.

4. *Ant.* 4. *irr.* D. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totà die. *Ibid.* 14.

5. *Ant.* 5. a. Audísti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Ibid.* 61.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Dixit Judas qui erat Jesum traditúrus : Quare hoc unguentum non vénìit trecentis denáriis, & datum est egénis ? Dixit Jesus : Páuperes semper habétis vobíscum, me autem non semper habétis. *Joan.* 12. *v.* 4. 5. 7. 8.

Oratio.

DA, quǽsumus omnípotens Deus ; ut, qui in tot adversis ex nostra infirmitáte defícimus ; intercedente unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus quartâ prætermissâ.*

CANON.

Ex sancto Ambrósio.

Lib. de Jacob & vita beatâ Cap. 6.

COhéres Christi es, si compatiáre, si commoriáre, si consepeliáre cum Christo. Súscipe passiónes, ut supra passiónes cum eódem esse mereáris.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Ubicunque prædicátum fúerit hoc Evangélium, dicétur & quod hæc fecit in memóriam ejus. *Matth.* 26. 13.

Oratio.

ADjuva nos, Deus salutáris noster : & ad benefícia recolenda, quibus nos instauráre dignátus es, tribue veníre gaudentes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

℣. Eripe me, Dómine, de manu inimicórum meó-

rum, ℟. Et à persequéntibus me. *Ps.* 30. 16.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 31. 1.

Novi fœderis bona.

IN témpore illo, dicit Dóminus: Ero Deus universis cognatiónibus Israel: & ipsi erunt mihi in pópulum. Quiescat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: quia est merces óperi tuo, & est spes novíssimis tuis, quia creávit Deus novum super terram. Fémina circúmdabit virum. Adhuc dicent verbum istud in terra Juda: Benedícat tibi Dóminus pulchritúdo justítiæ, mons sanctus; quia inebriávi ánimam lassam & omnem ánimam esuriéntem saturávi. In diébus illis non dicent ultrà: Patres comedérunt uvam acerbam & dentes filiórum obstupuérunt; sed unusquisque in iniquitáte sua moriétur: omnis homo, qui coméderit uvam acerbam, obstupescent dentes ejus. Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in pópulum: omnes cognoscent me, à mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus: quia propitiábor iniquitáti eórum, & peccáti eórum non memorábor ámpliùs.

℟. Vim faciébant, *pag.* 248.

LECTIO II. *Cap.* 33. 14.

Perpetuum fore Messiæ regnum.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus: & suscitábo verbum bonum, quod locútus sum ad domum Israel & ad domum Juda. In diébus illis, & in témpore illo, germináre fáciam David germen justítiæ: & fáciet judícium & justítiam in terra. In diébus illis salvábitur Juda, & Jerúsalem habitábit confidenter: & hoc est nomen quod vocábunt eum, Dóminus justus noster. Quia hæc dicit Dóminus: Non interíbit de David vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat sacrifícium, & cædat víctimas, ómnibus diébus. Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Hæc dicit Dóminus: si írritum potest fíeri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in témpore suo: & pactum meum írritum esse póterit cum David servo meo, ut non sit ex eo fílius, qui regnet in throno ejus, & Levítæ & Sacerdótes ministri mei.

℟. Vidérunt, *pag.* 249.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

LECTIO III. *Cap.* 14. 1.

Sacerdotum consilia adversùs Jesum.

IN illo témpore; Erat Pascha & Azyma post

bíduum & quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent & occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Ignátii Antiochéni Epíscopi & Mártyris.

Epist. ad Smyrnæos. Seculo 1.

COgnóvi vos perfectos in fide immóta, ut affíxos cruci Dómini nostri Jesu Christi & carne & spíritu, & firmátos in charitáte, in sánguine Christi; plenè persuásos in Dóminum nostrum: verè existentem de género Davídis secundùm carnem; Fílium Dei secundùm voluntátem & poténtiam Dei: natum verè ex Vírgine: baptizátum à Joánne, ut implerétur omnis justítia: verè sub Póntio Piláto, & Heróde Tetrarchâ clavis confíxum pro nobis in carne. Ex quo fructu nos sumus, per divínè beátam passiónem ejus, ómnia hæc passus est propter nos, ut salútem consequámur. Et verè passus est; sicut & verè seipsum resuscitávit: non ut quidam infidéles dicunt secundùm opiniónem ipsum passum esse; ipsi secundùm opiniónem existentes: & quemádmodùm sápiunt, sic & continget eis qui phantástici sunt & dæmoníaci. Ego enim & post resurrectiónem in carne novi & credo esse.

℟. Circumdedérunt me dolóres mortis, & torrentes iniquitátis conturbavérunt me; * In tribulatióne mea invocávi Dóminum, & ad Deum meum clamávi. *Ps.* 17. *v.* 5. 7. ℣. Nunc ánima mea turbáta est; & quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora. *Joan.* 12. 27. * In tribulatióne. *Repetitur* Circumdedérunt.

AD LAUDES MATUTINAS.

1. *Ant.* 2. d. Dómine, recordáre mei, & tuére me ab his, qui persequuntur me. *Jerem.* 15. 15.

2. *Ant.* 7. a. Corpus meum dedi percutiéntibus; & genas meas velléntibus. *Isa.* 50. 6.

3. *Ant.* 4. *irr.* a. Fáciem meam non averti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. *Ibid.*

4. *Ant.* 8. g. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, quibus appretiátus sum ab eis. *Zach.* 11. *v.* 12 13.

5. *Ant.* 4. a. Dóminus meus, auxiliátor meus; ídeò non sum confúsus. *Isa.* 50. 7.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. *Jer.* 12. 7.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereá-

mur. Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus.*

C A N O N.

Ex sancto Ambrósio.

In Psalmun quadragesimum.

INtéllige in vulnus Christi: ut vúlnera tua curet; intéllige in mortem, ut acquíras vitam æternam; intéllige in sepultúram ut invénias resurrectiónem.

AD VESPERAS.

Antiph. de Laudibus.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Vidisti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3. 59.

Oratio.

TUa nos misericórdia, Deus, & ab omni subreptióne vetustátis expurget: & capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

℣. Impropérium expectávit cor meum, ℟. Et misériam. *Psal.* 68. 21.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 36. 4.

Verba Dei non evanescunt.

VOcávit Jeremías Baruch fílium Nærîæ: & scripsit Baruch ex ore Jeremíæ omnes sermónes Dómini, quos locútus est ad eum, in volúmine libri: & præcépit Jeremías Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec váleo íngredi domum Dómini. Ingrédere ergo tu, & lege de volúmine in quo scripsisti ex ore meo verba Dómini, audiente pópulo, in domo Dómini in die jejúnii. Legítque Baruch ex volúmine sermónes Jeremíæ in domo Dómini, in gazophylácio Gamaríæ fílii Saphan Scribæ, in vestíbulo superióri, in intróitu portæ novæ domûs Dómini, audiente omni pópulo. Misérunt ítaque omnes príncipes ad Baruch, Judi fílium Nathaníæ, fílii Selemíæ, fílii Chusi, dicentes: Volúmen, ex quo legisti, audiente pópulo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch fílius Neríæ volúmen in manu sua, & venit ad eos. Et dixérunt ad eum: Sede, & lege hæc in aúribus nostris. Et legit Baruch in aúribus eórum. Igitur cùm audissent ómnia verba, obstupuérunt unusquisque ad próximum suum, & dixérunt ad Baruch: Nuntiáre debémus regi omnes sermónes istos. Misítque Rex Judi ut súmeret volúmen: qui tollens illud de gazophilácio Elízamæ Scribæ, legit audiente rege, & univérsis princípibus, qui stabant circa regem. Rex autem sedébat in domo hyemáli in mense nono: & pósita erat árula coram eo plena prunis. Cùmque legisset Judi tres pagellas vel quátuor, scidit illud scapello scribæ, & projécit in ignem, qui erat super áru-

lam donec consumerétur omne volúmen igni, qui erat in árula. Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam Prophétam, postquàm combússerat rex volúmen, & sermónes, quos scrípserat Baruch ex ore Jeremíæ, dicens: Rursùm tolle volúmen áliud; & scribe in eo omnes sermónes prióres, qui erant in primo volúmine, quod combussit Jóakim rex Juda. Et ad Jóakim regem Juda, dices: Hæc dicit Dóminus: Tu combussisti volúmen illud, dicens: Quare scripsisti in eo annúntians? Festínus véniet rex Babylónis: & vastábit terram hanc: & cessáre fáciet ex illa hóminem, & jumentum? Proptéreà hæc dicit Dóminus contra Jóakim Regem Juda: Non erit ex eo qui sédeat super sólium David: & cadáver ejus projiciétur ad æstum per diem & ad gelu per noctem.

℟. Intrávit sátanas in Judam, & * Locútus est cum princípibus Sacerdótum, quemádmodùm Jesum tráderet eis. *Luc.* 22. *v.* 3. 4. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. *Ps.* 9. 29. * Locútus est.

LECTIO II. *Cap.* 38. 4.
Jeremias in lacu lutulento.

DIxérunt príncipes regi: Rogámus ut occidátur homo iste: si quidem homo iste non quærit pacem pópulo huic, sed malum. Et dixit rex Sedécias. Ecce ipse in mánibus vestris est. Nec enim fas est regem vobis quidquam negáre. Tulérunt ergo Jeremíam, & projecérunt eum in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum: descendit ítaque Jeremías in cœnum. Et egressus est Abdémelech de domo regis, & locútus est ad regem, dicens: Dómine mi rex, malefecérunt viri isti ómnia quæcunque perpetrárunt contra Jeremíam Prophétam, mittentes eum in lacum ut moriátur ibi fame, non sunt enim panes ultrà in civitáte. Præcépit ítaque rex Abdémelech Æthíopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leva Jeremíam Prophétam de lacu ántequàm moriátur. Et misit rex Sedécias, & tulit ad se Jeremíam Prophétam ad óstium tértium, quod erat in domo Dómini; & dixit rex ad Jeremíam: Intérrogo ego te sermónem, ne abscondas à me áliquid. Et dixit Jeremías ad Sedéciam: Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Si profectus exíeris ad príncipes regis Babylónis, vivet ánima tua, & cívitas hæc non succendétur igni: & salvus eris tu, & domus tua. Si autem non exíeris ad príncipes regis Babylónis, tradétur cívitas hæc in manus Chaldæórum, & suc-

cendent eam igni : & tu non effúgies. Mansit verò Jeremías in vestíbulo cárceris usque ad diem, quo capta est Jerúsalem : & factum est ut caperétur Jerúsalem.

℟. Abiit unus de Duódecim, & ait princípibus Sacerdótum : Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam ? * At illi constituérunt ei triginta argénteos. *Matt.* 26. *v.* 14. 15. ℣. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, decórum prétium, quo appretiátus sum ab eis. *Zach.* 11. *v.* 11. 12. 13. * At illi.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 22. 1.

Infesta Judæorum contra Jesum concilia.

IN illo témpore ; Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dícitur Pascha : & quærébant príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodò Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris.

Lib. 4. *contra hæres. c.* 34. *num.* 3. *secul.* 2.

UNde póterant prædícere Prophétæ Regis adventum, & eam libertátem quæ ab eo dabátur prævangelizáre, & ómnia quæ à Christo facta sunt, & sermónem & operatiónem, & passiónem ejus prænuntiáre, & novum testaméntum prædícere, si ab áltero deo prophéticam inspiratiónem accepérunt ? Neque enim casu quodam hæc evenisse potestis dícere tanquam à Prophétis quidem de áltero quodam dicta, simíliter autem evenérunt Dómino. Omnes enim Prophétæ hæc eádem prophetavérunt : sed neque alícui ex vetéribus evenérunt. Si enim evenissent alícui ex vetéribus ista ; non útique qui pósteà fuérunt, prophetassent in novíssimis tempóribus futúra hæc. Adhuc étiam nemo est, neque patrum, neque Prophetárum, neque antiquórum regum, circa quem próprie ac speciáliter factum sit áliquid horum. Nam omnes quidem Christi passiónes prophetavérunt ; ipsi autem ad patiendum simíliter, ut ipsa prædicta sunt, longè erant. Argumenta autem quæ prædicta sunt Domínicæ passiónis in nullo áltero facta sunt. Neque enim sol médiâ die óccidit áliquo de vetéribus mórtuo, neque scissum est velum templi, neque terra mota est, neque petræ disruptæ sunt, neque mórtui resurrexérunt.

℟. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras : omnes nos quasi oves errávimus. * Et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Isai.* 53. *v.* 5. 6. ℣. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. *Joan.* 1. 29. * Et pósuit. *Repetitur* Ipse.

AD LAUDES MATUTINAS.

1. *Ant.* 8. g. Dixérunt ímpii : Opprimámus justum ; quóniam inútilis est nobis, & imprόperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2. *v.* 10. 12.

2. *Ant.* 4. a. Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum ; gravis est nobis étiam ad videndum. *Ibid. v.* 14 15.

3. *Ant.* 2. d. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo, & ábstinet se à viis nostris tanquam ab immundítiis. *Ibid. v.* 16.

4. *Ant.* 4. *irr.* D. Contumélià & tormento interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Ibid. v.* 19.

5. *Ant.* 7. c. Hæc cogitavérunt, & erravérunt : excæcávit enim illos malítia eórum. *Ibid. v.* 21.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. c. Dabit percutienti se maxillam, saturábitur oppróbriis. *Thren.* 3. 30.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui nostris excéssibus incessanter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur ; Qui tecum vivit.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus Ecclésiæ Rotomagensis, *An.* 1640. *can.* 6.

IN Parascéve Corpus Dómini non in vase ostensório, nec in píxide sed in cálice juxta Diœcesánum ritum servétur.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Jerem. 11. 20.

TU, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam.

℟. Circumdedérunt me, *pag.* 284.

Hymnus VEXILLA, *pag.* 256.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. *Psal.* 139. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Dico vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impléri in me ; étenim ea, quæ sunt de me, finem habent. *Luc.* 22. 37.

Non dicuntur Preces.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum ; Qui tecum vivit.

Ad Completorium non dicuntur Preces.

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

Hodie & duabus sequentibus Feriis, dictis secretò Pater, Ave, Credo, *Officium*

absolúti ab imposi-
ta Antiphona, Non
lória Patri in fine
m. Omittuntur Ca-
Hymni : Non dici-
ninus vobiſcum ,
Orationem Bene-
Dómino.
NOCTURNO.
us, Domine Deus
m ſua diviſione, pag.

c. Salvum me fac
ous perſequéntibus
bera me, Dómine.

us, Uſquequò, Dó-
. 80.
d. Uſquequò aver-
n tuam à me, Dó-
i.
us, Júdica, Dómi-
ſuis diviſionibus,

irreg. d. Dómi-
do reſpícies, reſti-
iam meam à mali-
órum. v. 17.
diſti, Dómine, ne
℞. Dómine ne diſ-
ne. Pſal. 22.
duo poſt ℣. cujuſque
, Pater noſter dici-
rè & ſecretò. Ante
omittuntur Abſo-
benedictiones, nec in
a dicitur Tu au-

Lamentátio Jere-
æ Prophétæ.
IO I. Cap. 1. 1.
ion deſerta.
uodò ſedet ſola ci-
s plena pópulo :
a eſt quaſi vídua ,
Géntium : princeps
provinciárum facta eſt ſub
tribúto :

Plorans plorávit in nocte , & lácrymæ ejus in maxillis ejus : non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus charis ejus : omnes amíci ejus ſprevérunt eam , & facti ſunt ei inimíci.

Migrávit Judas propter afflictiónem , & multitúdinem ſervitútis : habitávit inter Gentes , nec invénit réquiem. Omnes perſecutóres ejus apprehendérunt eam inter anguſtias.

Viæ Sion lugent, eò quòd non ſint qui véniant ad ſolemnitátem : omnes portæ ejus deſtructæ : Sacerdótes ejus gementes : vírgines ejus ſquálidæ , & ipſa oppreſſa amaritúdine.

Facti ſunt hoſtes ejus in cápite , inimíci ejus locupletáti ſunt : quia Dóminus locútus eſt ſuper eam propter multitúdinem iniquitátum ejus : párvuli ejus ducti ſunt in captivitátem ante fáciem tribulantis.

℞. Edéntibus illis, dixit Jeſus : Amen dico vobis , quia unus veſtrûm me traditúrus eſt : qui intingit mecum manum in parópſide , * Hic me tradet. Matt. 26. v. 21. 23. ℣. Homo pacis meæ, in quo ſperávi , qui edébat panes meos. Pſal. 40. 10. * Hic.

LECTIO II. v. 6.
Sion in ignominia.

EGreſſus eſt à Fília Sion omnis decor ejus : facti ſunt príncipes ejus velut

aríetes non inveniéntes páscua : & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequentis.

Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, & derisérunt Sábbata ejus.

Peccátum peccávit Jerúsalem, proptéreà instábilis facta est : omnes qui glorificábant eam sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens conversa est retrorsùm.

Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est vehementer, non habens consolatórem : vide Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

℟. Accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait : Accípite & comédite : hoc est corpus meum : * Et accípiens cálicem grátias egit, & dedit illis. *Matth.* 26. *v.* 26. 27. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus. *Exod.* 24. 8. * Et accípiens.

LECTIO III. *v.* 10.

Sion calamitatibus oppressa.

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus : quia vidit Gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Omnis pópulus ejus gemens & quærens panem : dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam. Vide, Dómine, & consídera, quóniam facta sum vilis.

O vos omnes qui transítis per viam, atténdite & vidéte si est dolor sicut dolor meus : quóniam vindemiávit me, ut locútus est, Dóminus in die iræ furóris sui.

De excelso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me : expandit rete pédibus meis ; convertit me retrorsùm : pósuit me desolátam, totà die mœróre conféctam.

Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt & impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

℟. Exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus : Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte. * Scriptum est enim : Percútiam pastórem, & dispergentur oves gregis. *Matth.* 26. *v.* 30. 31. ℣. Dicit Dóminus exercítuum : Pércute pastórem, & dispergentur oves gregis. *Zach.* 12. 8. * Scriptum est. *Repet.* Exiérunt.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus, Expectans ex-

Peccávi, *cum sua divisione*, *Pag.* 127.

Ant. 1. a. Holocaustum & pro peccáto non postulasti: tunc dixi: Ecce vénio. *v.* 7.

Psalmus, Quid gloriáris, *pag.* 117.

Ant. 7. c. Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa, proptéreà Deus déstruet te in finem. *v.* 6. 7.

Psalmus, Exaudi, Deus, *cum sua divisione*, *pag.* 117.

Ant. 4. a. Si inimícus meus maledixisset mihi, sustinuissem útique. *v.* 13.

℣. Qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem. ℟. Tu autem, Dómine, miserére mei. *Psal.* 40. *v.* 10. 11.

LECTIO IV.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 7. de Pass. Dom.

Divíno intellígimus dispósitum fuisse consílio, ut sacrílegi Judæórum príncipes, & ímpii Sacerdótes, qui sæviendi in Christum occasiónes sæpe quæsíverant, nonnísi in solemnitáte Pascháli, exercendi furóris sui accíperent potestátem. Oportébat enim ut manifesto implerentur effectu, quæ diù fúerant figuráto promissa mystério, ut ovem significatívam ovis vera removéret, & ut uno explerétur sacrifício variárum differéntia victimárum. Nam ómnia illa quæ de immolatióne Agni divínitùs per Moysen fúerant præstitúta, Christum prophetáverant, & Christi occisiónem própriè nuntiáverant. Ut ergo umbræ céderent córpori, & cessárent imágines sub præséntia veritátis, antíqua observántia novo exclúditur sacramento, hóstia in hóstiam transit, sánguine sanguis aufertur, & legális festívitas dùm mutátur, implétur.

℟. Cœpit contristári & mœstus esse. * Tunc ait: Tristis est ánima mea usque ad mortem. *Matth.* 26. *v.* 37. 38. ℣. Laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur. *If.* 53. 11. * Tunc.

LECTIO V.

Discumbéntibus discípulis, cum in Cáiphæ átrio tractarétur quómodò Christus posset occídi, ille córporis & sánguinis sui órdinans sacramentum, docébat qualis Deo hóstia debéret offerri; ne ab hoc quidem mystério traditóre submóto, ut ostenderétur nullâ injúriâ exasperátus, qui in voluntária impietáte erat perstitúrus. Ipse enim fuit sibi matéria ruínæ, & causa perfídiæ, sequens diábolum ducem, & nolens Christum hábere rectórem. Dicens ítaque Dóminus: Amen dico vobis, quòd unus vestrûm me traditúrus est, notam sibi proditóris sui consciéntiam demonstrávit non ásperâ nec apertâ ímpium increpatióne confundens, sed leni ac tácitâ admonitióne convéniens; ut facìliùs corrígeret

pœnitúdo, quem nulla deformasset abjéctio.

℟. Pósitis génibus orábat dicens: * Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: Verúntamen non mea voluntas, sed tua fiat. *Luc.* 22. *v.* 41. 42. ℣. In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam. *Ps.* 39. 8. 9. * Pater.

LECTIO VI.

Postquàm Judas persuásus à diábolo discessit à Christo, seque à córpore Apostólicæ unitátis abscídit, nullo Dóminus pavóre turbátus, sed de sola redimendórum salúte sollícitus, omne témporis spátium quod à persequéntium vacábat incursu, mýsticis sermónibus, sacratǽque doctrínæ, sicut Joánnis Evangélio declarátur, impendit, élevans ad cœlum óculos, & pro universa Ecclésia súpplicans patri, ut ómnes quos dedisset, datirúsque esset Fílio Pater, unum fíerent, & in glória Redemptóris indivídui permanérent.

℟. Factus in agónia prolíxiùs orábat: * Et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22. *v.* 43. 44. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. *Isa.* 53. 5. * Et factus est. *Repet.* Factus.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus, Si verè útique, *pag.* 75.

Ant. 3. c. Molas leónum confringet Dóminus: ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens. *v.* 7. 8.

Psalmus, Quàm bonus *cum sua divisione*, *pag.* 54.

Ant. 6. f. Velut sómnium surgéntium, Dómine, in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges. *v.* 20.

Psalmus, Deus laudem meam, *cum suis divisionibus*, *pag.* 92.

Ant. 8. g. Sciant quia manus tua hæc, & tu, Dómine, fecisti eam. *v.* 27.

℣. Consumétur nequítia peccatórum, ℟. Et díriges justum. *Psal.* 7. 10.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 11. 20.

Institutio Eucharistiæ.

Convenientibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsúmit ad manducandum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Nunquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit & dixit: Accípite, & manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro

vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Venit hora; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum, * Súrgite, eámus: ecce qui me tradet, prope est. *Marc.* 14. *v.* 41. 42. ℣. Ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas. *Psal.* 10. 3. * Súrgite.

LECTIO VIII. *v.* 27.

Dispositiones ad Eucharistiæ Sacramentum.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis, & sánguinis Dómini: Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dùm judicámur autem à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet, ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, dispónam.

℟. Venit Judas, & cum eo turba multa cum gládiis, & lignis: déderat autem tráditor ejus signum eis, * Dicens: Quemcúnque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. *Marc.* 14. *v.* 43. 44. ℣. In ore suo pacem cum amíco suo lóquitur, & occultè ponit ei insídias. *Jerem.* 9. 8. * Dicens.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

LECTIO IX. *Cap.* 13. 1.

Lotio pedum Apostolorum.

ANte diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexísset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos: & cœnâ factâ, cùm diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ; sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exívit, & ad Deum vadit, surgit à cœna, & ponit vestimenta sua, & cùm accepísset línteum præcinxit se: deinde mittit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes discipulórum suórum, & extérgere línteo quo erat præcinctus. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

De bono patientiæ. Circa initium.

DIscípulis non ut servis domínicâ potestáte Christus præfuit; sed benígnus & mitis fraternâ eos charitáte diléxit. Dignátus est étiam pedes Apostolórum laváre, ut, dùm circa servos talis est Dóminus, exemplo suo docéret, qualis circa cómpares & æquáles débeat esse conservus. Nec mirandum quòd circa obedientes talis extíterit, qui Judam pótuit usque ad extrémum longâ patiéntiâ sustinére, cibum cum inimíco súmere, hostem doméſticum scire, nec palàm osténdere, traditóris ósculum non recusáre. In Judæis verò tolerandis æquanímitas quanta, & quanta patiéntia! humíliter persequéntibus cédere; Prophetárum interfectóres, & adversùm Deum semper rebelles, usque ad crucis & passiónis horam velle collígere. Sub ipsa autem passióne & cruce, priusquàm ad crudelitátem necis & effusiónem sánguinis veniréтur, quæ convitiórum probra patienter audíta, quæ contumeliárum toleráta ludíbria!

℟. Quasi ad latrónem exiſtis cum gládiis & fústibus; cùm quotídiè vobiscum fúerim in templo, non extendiſtis manus in me; sed * Hæc est hora vestra & potestas tenebrárum. *Luc. 22. v. 52. 53.* ℣. Ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum est in óculis vestris. *Jerem. 26. 14.* * Hæc est. *Repet.* Quasi.

AD LAUDES MATUTINAS.

Psalmi Feriales.

1. *Ant.* 2. d. Postquàm lavit Jesus pedes discipulórum; dixit eis: Exemplum dedi vobis, ut quemádmodùm ego feci vobis, ita & vos faciátis. *Joan.* 13. v. 12. 15.

2. *Ant.* 3. c. Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. *Joan.* 13. 34.

3. *Ant.* 7. c. In hoc cognoscent omnes quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. *Joan.* 13. 35.

4. *Ant.* 1. a. Baptiſmo.

Canticum. 2. *Regum* 22. 2.

DOminus petra mea & robur meum: * & Salvátor meus.

Deus fortis meus, sperábo in eum, * scutum meum & cornu salútis meæ.

Elevátor meus, & refúgium, * Salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis, * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumde-

dérunt me : * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Baptísmo hábeo baptizári, & quómodò coarctor úsquedum perficiátur. *Luc.* 12. 50.

5. *Ant.* 6. f. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Quómodò ergo implebuntur Scriptúræ, quia sic oportet fíeri? *Joan.* 18. 11. *Matth.* 26. 54.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* D. Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarífficet te. *Joan.* 17. 1.

Dum dicitur Canticum Benedíctus, *extinguuntur omnia luminaria præter unum, quod accipitur ex summitate candelabri dùm cantatur Antiphona* Sublevátis, *& absconditur sub altari.*

Tunc omnibus genuflexis, duo Clerici retro altare, altâ voce dicunt, Kýrie eléïson, Kýrie eléïson, Kýrie eléïson.

Duo Presbyteri genuflexi in inferiori parte Chori respondent, Dómine, miserére nostri. *Isa.* 33. 2.

Chorus dicit, Christus Jesus factus est obédiens usque ad mortem. *Philip.* 2. 8.

Duo Clerici, Christe eléïson.

Duo alii Presbyteri stantes in medio Chori, Qui venisti quærere & salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19. 10.

Duo Clerici, Christe eléïson.

Duo Presbyteri stantes, Qui exaltátus à terra ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12. 32.

Duo Clerici, Christe eléïson.

Duo Presbyteri stantes, Qui locútus es per os Prophétæ: Ero mors tua, ô mors. *Luc.* 1. 70. *Osee* 13. 14.

Duo primi Presbyteri genuflexi, Dómine, miserére nostri. *Isa.* 33. 2.

Chorus, Christus Jesus factus est obédiens usque ad mortem. *Tunc puer unus stans in Choro altâ voce dicit,* Mortem autem crucis.

Omnes flexis genibus dicunt Pater noster *totum secretò, posteà mediocri voce Psalmum* Miserére, *pag.* 153. *Quo finito, dicitur sine* Orémus.

Oratio.

RESpice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium & crucis subíre tormentum. *Dicitur secretò,* Qui tecum vivit.

Finitâ Oratione, mox profertur Candela accensa, & omnes cum silentio discedunt.

AD HORAS. *Dictis secretò,* Pater noster *&* Ave, *absolutè inchoatur ab An-*

tiph. 2. d. Christus Jesus.

Psalmi Feriales.

Ant. Christus Jesus factus est obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. *Philip.* 2. 8. *Deinde flexis genibus., secretò* Pater noster. *Psalmus* Miserére mei Deus, *& Oratio* Réspice, *ut suprà.*

AD VESPERAS.

Psalmus Crédidi, propter quod, *pag.* 56.

1. *Ant.* 2. d. Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. *v.* 4.

Psalmus Ad Dóminum, *pag.* 56.

2. *Ant.* 8. g. Cùm his qui odérunt pacem, eram pacíficus ✠ cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs. *v.* 7.

Psalmus Eripe me, Dómine, ab hómine malo, *cum sua divisione, pag.* 132.

3. *Ant.* 3. c. Ab homínibus iníquis éripe me, Dómine. *v.* 5.

Psalmus Dómine, clamávi ad te, *pag.* 133.

4. *Ant.* 4. a. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, & à scándalis operántium iniquitátem. *v.* 9.

Psalmus Voce meâ ad Dóminum, *pag.* 114.

5. *Ant.* 7. a. Considerábam ad dexteram & vidébam, & non erat qui cognósceret me. *v.* 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Cœnántibus eis accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis. *Matt.* 26. 26.

Deinde Pater noster, *secretò*, *Psalmus* Miserére, *Oratio* Réspice, *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM.

Dicuntur Psalmi Feriales, & Canticum Nunc dimittis, *sub Antiphona* Christus Jesus, *cum reliquis ut suprà ad Horas, & sic cras.*

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus Quare fremuérunt Gentes, *pag.* 3.

1. *Ant.* 8. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus. *v.* 2.

Psalmus Verba mea áuribus pércipe, *pag.* 45.

2. *Ant.* 2. d. Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, júdica illos, Deus. *v.* 11.

Psalmus Dóminus illuminátio mea, *cum sua divisione, pag.* 52.

3. *Ant.* 8. c. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi. *v.* 12.

℣. Deus Israël, propter te sustínui oppróbrium:
℟. Opéruit confúsio fáciem meam. *Ps.* 68. 8.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I. *Cap.* 2. 8.

Sion destructa.

COgitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ

tetendit funículum
k non avertit ma-
um à perditióne :
: antemurále , &
áriter dissipátus est.
'æ sunt in terra por-
pérdidit & contrí-
es ejus : regem ejus
ipes ejus in Génti-
on est lex, & Pro-
jus non invenérunt
n à Dómino.
unt in terra, conti-
senes fíliæ Sion :
sérunt cínere cápita
tincti sunt cilíciis,
unt in terram cápita
gines Jerúsalem.
cérunt præ lácrymis
lei, conturbáta sunt
mea : effúsum est in
cur meum super con-
: fíliæ pópuli mei,
efíceret párvulus &
in platéis óppidi.
uærébant advérsus
testimónium, ut eum
ráderent, nec inve-
r; multi enim testi-
m falsum dicébant,
onveniéntia testimó-
n erant. *Marc.* 14. *v.*
℣. Insurrexérunt in
tes iníqui, & men-
: iníquitas sibi. *Psal.*
, * Et conveniéntia.

CTIO II. *v.* 12.
à prophetis decepta.

tribus suis dixérunt :
bi est tríticum & vi-
cùm defícerent quasi
áti in platéis civitá-
m exhalárent ánimas
sinu matrum suárum.
comparábo te ? vel
imilábo te, fília Je-
rúsalem ? cui exæquábo te,
& consolábor te, virgo fí-
lia Sion ? magna est enim
velut mare contrítio tua ;
quis medébitur tui ?

Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, & stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, & ejectiónes.

Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam : sibilavérunt, & movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hǽccine est urbs, dicentes ; perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ.

℟. Plectentes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus, * Et expuentes in eum percutiébant caput ejus. *Matth.* 27. 21. 29. 30. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus : fáciem meam non averti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. *Isa.* 50. 6. * Et expuentes.

LECTIO III. *Cap.* 3. 1.
Vir dolori suo traditus.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Me minávit & addúxit in ténebras, & non in lucem.

Tantùm in me vertit, & convertit manum suam totâ die.

Vetustam fecit pellem

:am, & carnem meam; ·ntrívit ossa mea.

Ædificávit in gyro meo, : circúmdedit me felle, & ıábóre.

In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Circum ædificávit advérsùm me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Sed & cùm clamávero, & rogávero, exclúsit oratiónem.

Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvertit.

℞. Exívit Jesus portans corónam spíneam, & purpúreum vestimentum: Et * Díxit ad Jesum Pilátus: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei. *Joan.* 19. *v.* 5. 9. ℣. Oblátus est quia ipse vóluit, & non apéruit os suum. *Isa.* 53. 7. * Dixit. *Repet.* Exívit.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus Deus, in nómine tuo, *pag.* 90.

Ant. 2. a. Aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam. *v.* 5.

Psalmus. Eripe me de inimícis meis, *cum sua divisione, pag.* 118.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes, neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *v.* 4. 5.

Psalmus, Nonne Deo subjecta erit, *pag.* 137.

Ant. 4. a. Prétium meum cogitavérunt repéllere, cucurri in siti; ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant. *v.* 5.

℣. Exurge, & intende judício meo, Deus meus, ℞. Dóminus meus in causam meam. *Ps.* 34. 23.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

LECTIO IV.

De Passione Domini.

VIgiláte ánimo, fratres, ne infructuósè vos hujus témporis Sacramenta pertránseant: nempe adest Pássio Dómini. Tria speciáliter cónvenit intuéri, opus, modum, causam. In ópere patiéntia, in modo humílitas, in causa cháritas commendátur. Patiéntia singuláris, cùm supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cùm sic extenderétur in ligno, ut dinumerarentur ómnia ossa ejus; cùm foderentur manus ejus & pedes, & tanquam ovis coram tondente, non aperúerit os suum; non adversùs Patrem múrmurans, à quo missus fúerat; non adversùs humánum genus, pro quo quæ non rápuit exolvébat: non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, à quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat. Plectuntur áliqui pro peccátis suis & humíliter sústinent: hoc ipsum tamen eis ad patiéntiam reputátur. Flagellantur álii, non

gandi quàm pro-
coronandíque ; &
reis patiéntia com-
r, & commendá-
ómodò non máxi-
seátur in Christo,
unículo hereditáris
his quibus speci-
vénerat salvátor,
simâ morte mulcta-
Ita ergo habes in
atiéntiam.
iscepérunt Jesum,
cérunt ; * Et báju-
crucem exívit in
ui dícitur Calváriæ
Joan. 19. *v.* 16. 17.
it Abraham ligna
isti, & impósuit su-
e filium suum. *Gen.*
* Et bájulans.

ECTIO V.

dum ipsum si dili-
enter attendas, non
mitem, sed & hú-
corde cognosces.
in humilitáte judí-
ejus sublátum est,
ec ad tantas blas-
s, nec ad falsíssima,
i objiciebantur crí-
respondéret. Sputis
st, oppróbriis satu-
morte turpíssimâ
onátus, cum scele-
leputátus. Nihílne
tur, vel ista humíli-
æ hunc habet mo-
immò quæ tàm est
nodum ? Sicut est
ia singuláris, sic &
tas admirábilis :
: sine exemplo.
que tamen magnífi-
à ipsa commendat:
m cháritas est. Propter nímiam enim charitátem suam, quâ diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepercit. Vix pro justo quis móritur : pro injustis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venisti justificáre gratis peccatóres, servos, fácere fratres, captívos, coherédes. Nec sanè áliud áliquid patiéntiam hanc & humilitátem æquè illustrat, quam quòd trádidit in mortem ánimam suam, & peccáta multórum tulit, étiam pro transgressóribus rogans, ut non perírent.

℟. Crucifixérunt eum : & latrónes, unum à dextris, álterum à sinistris : Jesus autem dicébat : * Pater dimitte illis : non enim sciunt quid fáciunt. *Luc.* 23. *v.* 33. 34. ℣. Cum scelerátis reputátus est, & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. *Isa.* 53. 12. * Pater.

LECTIO VI.

Digna ergo cháritas tàm inæstimábilis, humílitas tàm admirábilis, patiéntia tàm insuperábilis. Digna planè tàm sancta, tàm immaculáta hóstia. Flagellis cæsus est Dóminus, spinis coronátus, clavis confossus, affíxus patíbulo : ómnium tamen dolórum ímmemor : Ignosce, ait, illis. Hinc multæ misériæ córporis, hinc multæ misericórdiæ cordis ; hinc dolóres, hinc

misérationes. Misericórdiæ Dómini multæ, sed & miséríæ Dómini multæ. Vincéntne miſériæ misericórdias, an misericórdiæ miſérias superábunt? Vincant misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, vincat sapiéntia malítiam. O Judæi lápides estis, sed lápidem percútitis molliórem, de quo résonat tinnítus pietátis & ebullit óleum charitátis! Recordábor dolórum ejus, convitiórum, sputórum, colaphórum, subsannatiónum, exprobratiónum, clavórum, horúmque símílium, quæ per eum & super eum abundántiùs transiérunt. Alióquin étiam exquirétur à me sanguis justus, qui effúsus est super terram, nec immúnis ero ab illo tàm singulári scélere Judæórum: quòd vidélicet tantæ charitáti ingrátus fúerim, quòd Spirítui grátiæ contuméliam fécerim, quòd sánguinem testamenti pollútum dúxerim, quòd conculcáverim Fílium Dei.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea, consideravérunt & inspexérunt me: * Diviſérunt sibi vestimenta mea & super vestem meam misérunt sortem. *Psal.* 21. *v.* 17. 18. 19. ℣. Postquàm crucifixérunt eum, divisérunt vestimenta ejus, sortem mitténtes, ut implerétur quod dictum est per Prophétam, dicentem. *Matt.* 27. 35. * Divisérunt. *Repet.* Fodérunt.

In III. Nocturno.

Psalmus, Salvum me fac Deus, *pag.* 119.

Ant. 8. c. Zelus domûs tuæ comédit me, & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. *v.* 10.

Divisio ejusdem Psalmi, Exaudi me, Dómine, *pag.* 120.

Ant. 5. a. Sustínui qui simul constristarétur, & non fuit; & qui consolarétur, & non invéni. *v.* 21.

Altera divisio ejusdem Psalmi, Laudábo nomen Dei, *pag.* 121.

Ant. 1. a. Salus tua, Deus, suscépit me. *v.* 30.

℣. Omnes videntes me, derisérunt me, ℟. Locúti sunt lábiis, & movérunt caput. *Ps.* 21. 8.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio VII. *Cap.* 5. 1.

Christus & pro impiis mortuus est.

Justificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accessum per fidem in grátiam istam, in qua stámus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solùm autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus:

scientes quòd tribu-
patiéntiam operátur:
itia autem probatió-
probátio verò spem.
autem non confundit:
cháritas Dei diffúsa
córdibus nostris per
um sanctum, qui da-
t nobis. Ut quid enim
bus, cùm adhuc infir-
essémus, secundùm
is pro ímpiis mórtuus
Vix enim pro justo
nóritur: nam pro bo-
fitan quis aúdeat mo-
ommendat autem cha-
m suam Deus in no-
quóniam cùm adhuc
tóres essémus, se-
m tempus, Christus
bis mórtuus est: mul-
itur magìs nunc jus-
i in sánguine ipsíus;
érimus ab ira per ip-
Si enim cùm inimíci
us, reconciliáti su-
Deo per mortem Fílii
multò magìs recon-
., salvi érimus in vi-
ius. Non solùm au-
sed & gloriámur in
er Dóminum nostrum
Christum; per quem
reconciliatiónem ac-
ius.

Sciens Jesus quia óm-
onsummáta sunt, * Ut
mmarétur Scriptúra,
: Sítio: illi autem
iam plenam acéto
érunt ori ejus. *Joan.*
28. 29. ℣. Dedérunt
am meam fel, & in
a potavérunt me acé-
Psal. 68. 22. * Ut con-
marétur.

s Verna.

LECTIO VIII. *v.* 12.

Mors per peccatum; Vita per gratiam.

PRoptéreà, sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Usque ad legem enim peccátum erat in mundo: peccátum autem non imputabátur, cùm lex non esset. Sed regnávit mors ab Adam usque ad Móysen étiam in eos, qui non peccavérunt in similitúdinem prævaricatiónis Adæ, qui est forma futúri. Sed non sicut delíctum, ita & donum: si enim uníus delícto multi mórtui sunt: multò magìs grátia Dei, & donum in grátia uníus hóminis Jesu Christi in plures abundávit. Et non sicut per unum peccátum, ita & donum. Nam judícium quidem ex uno in condemnatiónem: grátia autem ex multis delíctis in justificatiónem. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum: multò magìs abundántiam grátiæ, & donatiónis, & justítiæ accipientes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum. Igitur sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem: sic & per uníus justítiam in omnes hómines, in justificatiónem vitæ. Si-

cut enim per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres constitúti sunt multi: ita & per unius obeditiónem, justi constituentur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delictum. Ubi autem abundávit delictum, superabundávit grátia. Ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam æternam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. Cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam, * Et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis æternæ. *Hebr.* 5. *v.* 8. 9. ℣. Justus perit & non est qui recógitet in corde suo. *Is.* 57. 1. * Et consummátus.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secundùm Joánnem.

LECTIO IX. *Cap.* 19. 14.
Christi ultima verba & mors.

ERat Parascéve Paschæ, hora quasi sexta. Suscepérunt autem Jesum & eduxérunt; & bájulans sibi crucem exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, ubi crucifixérunt eum. Póstea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, cùm accepisset acétum, dixit: Consummátum est; & inclináto cápite trádidit spíritum. Et réliqua.

Homília sancti Justíni Mártyris.

Apologia 1. *ad imper. Antoninum Senatumque Romanum scripta an.* 150.

IPsi pedes meos fodérunt & manus, sortésque de veste mea jecérunt. David quidem Rex & Prophéta qui hæc dixit, nihil horum pértulit: Jesus autem Christus manus expandit & tetendit, cùm cruci suffíxus est à Judæis ei contradicéntibus, eúmque Christum esse negántibus; nam, quemádmodùm vates ait, eum rapientes ad tribúnal, dixérunt: (Júdica nobis.) Illud porrò (fodérunt manus meas & pedes) significátio erat eórum clavórum, qui in ejus mánibus & pédibus deffíxi sunt. Et posteáquàm eum in crucem egérunt, sortes in illius vestes jecérunt, diviserúntque inter se ii, qui eum in crucem sustulérunt. Hæc autem gesta esse, ex iis actis, quæ Póntio Piláto prætóre facta sunt, perspícere potestis.

℟. A sexta hora ténebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam; & circa horam nonam exclamávit Jesus voce magnâ, dicens: * Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Jesus autem íterùm clamans voce magnâ, emísit spíritum. *Matth.* 27. *v.* 45. 46. 50. ℣. Usquequò, Dómine,

Oblivísceris me in finem? Usquequò avertis fáciem tuam à me. *Psal.* 12. 1.

* Deus meus. *Repet.* A sexta.

AD LAUDES MATUTINAS.

Psalmi Feriales.

1. *Ant.* 7. c. Próprio fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8. 32.

2. *Ant.* 6. f. Vídimus eum, & non erat aspectus, & desiderávimus eum, despectum & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem. *Isa.* 53. v. 2. 3.

3. *Ant.* 2. d. Pro ómnibus mórtuus est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est. 2. *Corinth.* 5. 15.

4. *Ant.* 4. a. Cùm vidéritis.

Canticum. Daniel. 9. 25.

Ab éxitu sermónis, ut iterùm ædificétur Jerúsalem, * usque ad Christum ducem,

Hebdómades septem, * & hebdómades sexaginta duæ erunt,

Et rursùm ædificábitur platéa, * & muri in angústia témporum.

Et post hebdómades sexaginta duas * occidétur Christus:

Et non erit ejus pópulus, * qui eum negatúrus est.

Et civitátem & sanctuárium dissipábit pópulus * cum duce ventúro:

Et finis ejus vástitas, * & post finem belli statúta desolátio.

Confirmábit autem pactum multis * hebdómada unà:

Et in dimídio hebdómadis * defíciet hóstia & sacrifícium.

Et erit in templo * abominátio desolatiónis:

Et usque ad consummatiónem & finem, * persevérabit desolátio:

Ant. Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est à Daniéle prophéta: qui legit, intélligat. *Matth.* 24. 15.

5. *Ant.* 8. g. Tanquàm ovis ad occisiónem ductus est: & sicut agnus coram tondente se, sine voce, sic non apéruit os suum. *Act.* 8. 32.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. *irreg.* D. Omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiebant, percutientes péctora sua revertebantur. *Luc.* 23. 48.

Kyrie eléison, *cum reliquis ut in die præcedenti, pag.* 295.

AD HORAS *Psalmi Feriales; cetera ut heri, pag.* 295.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in die præced. pag. 296.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Deus, quæ prænuntiávit

scrutantes scrutínio. *v.* 7.

℣. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: ℟. Factus sum sicut homo sine adjutório inter mórtuos liber. *Ps.* 87. *v.* 5. 6.

Ex Commentário sancti Hilárii Epíscopi in Matthæum.

LECTIO IV. *Cap.* 33.

Velum templi scínditur: quia exindè pópulus est divísus in partes, & veli honor cum custódia Angeli protegentis aufertur. Movétur terra, capax enim hujus mórtui esse non póterat. Petræ scissæ sunt; ómnia enim tùm válida & fórtia pénetrans Dei verbum & potestas æternæ virtútis irrúperat. Et monumenta aperta sunt: erant enim mortis claustra reseráta. Et multa córpora sanctórum dormiéntium surrexérunt: illúminans enim mortis ténebras, & infernórum obscúra collustrans, in Sanctórum resurrectióne mortis ipsíus spólia detrahébat. Ut autem infidelitátis fácinus Israéli accumularétur; centúrio & custódes hanc totíus natúræ perturbatiónem contuentes, Dei Fílium confiténtur. Joseph Apostolórum habet spéciem; hic mundâ síndone corpus invólvit. Dómini ígitur corpus tanquam per Apostolórum doctrínam infertur in vácuam & in novam réquiem lápidis excísi; scílicet in pectus durítiæ gentílis quodam doctrínæ ópere excísum, Christus infertur.

℟. Velum templi scissum est: terra mota est, petræ scissæ sunt: * Monumenta aperta sunt, & multa córpora sanctórum surrexérunt. *Matt.* 27. *v.* 51. 52. ℣. Edúxit eos de ténebris, & umbra mortis; & víncula eórum disrúpit. *Ps.* 106. 14. * Monumenta.

De Expositióne sancti Ambrósii in Evangélium secundùm Lucam.

LECTIO V. *Lib.* 10.

Joseph & Nicodémus Christum sepéliunt; unus justus & constans, alter in quo dolus non erat. Justus Christi corpus óperit síndone, ínnocens ungit unguento. Hæc non otiósè distincta reperímus; quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat. Ligavérunt corpus Jesu, & posuérunt in horto, cui frequenter Ecclésia comparátur, quæ diversórum hábeat poma meritórum florésque virtútum. Nec otiósè álius monumentum novum dixit, álius monumentum Joseph. Non habébat ígitur Christus túmulum suum; victor mortis túmulum suum non habet. Quæ enim commúnio túmulo & Deo? speciális ígitur præter commúnem ómnium mortem mors Christi est; & ideò non cum áliis sepelítur, sed solus túmulo inclúditur. Benè

novo, ne álius suf-
; à pérfidis dicerétur.
ılchérrimè lapis ad-
eſt, ne patéret. Qui-
e enim in ſe benè hu-
it Chriſtum, diligen-
ſtódiat, ne eum per-
ve perfídiæ ſit ingreſ-
; benè in petra excí-
ſcitur, hoc eſt, in fí-
:mamento, de qua ve-
'aëlítæ dulcédinem
, & óleum ſpiritále
unt.

'idens Centúrio quod
n fúerat, glorificávit
., dicens: Verè hic
juſtus erat; & * Om-
ba eórum, qui ſimul
nt, percutientes péc-
ıa revertebantur. *Luc.*
47. 48. ℣. Aſpícient
: quem confixérunt:
ıngent eum planctu
ſuper unigénitum.
12. 10. * Omnis tur-

'ommentário ſancti
'ónymi Presbýteri
in Evangélia.
ECTIO VI.
Matth. cap. 27.
ſímplici ſepultúra
ómini ambítio díví-
ondemnátur, qui nec
ıulis quidem poſſunt
divítiis. Póſſumus
juxta intelligéntiam
álem & hoc ſentíre,
corpus Dómini non
gemmis & ſérico, ſed
ninepuro obvolven-
t, quanquàm & hoc
cet, quod ille in sín-
munda involvit Je-
qui purâ mente eum
ſuſcéperit. In novo póni-
tur monumento, ne poſt
reſurrectiónem céteris cor-
póribus remanéntibus, re-
ſurrexiſſe álius fingerétur.
Poteſt autem & novum ſe-
pulchrum, Maríæ virginá-
lem úterum demonſtráre,
ſaxúmque óſtio appóſitum,
& ſaxum magnum oſtén-
dere abſque auxílio pluri-
mórum, ſepulchrum non
potuiſſe reſerári. Non ſuf-
fécerat princípibus Sacer-
dótum & Scribis, ac Pha-
riſǽis crucifixiſſe Dómi-
num Salvatórem, niſi ſe-
pulchrum cuſtodírent, co-
hortem accíperent, ſigná-
rent lápidem, & quantùm
in illis eſt, manum oppó-
nerent reſurgenti, ut dili-
géntia eórum noſtræ fídei
profíceret. Quantò enim
ámpliùs reſervátur, tantò
magìs reſurrectiónis virtus
oſténditur. Unde & in mo-
numento novo, quod excí-
ſum fúerat in petra, cón-
ditus eſt; ne ſi ex multis la-
pídibus ædificátum eſſet,
ſuffoſſis túmuli lapídibus,
ablátus furto dicerétur.

℟. Advolvit Joſeph ſa-
xum magnum ad óſtium
monumenti, & poſt paraſ-
céven príncipes Sacerdó-
tum abeuntes muniérunt
ſepulchrum; * Signantes
lápidem, cum cuſtódibus.
Matth. 27. *v.* 60. 62. 66.
℣. Lapſa eſt in lacum vita
mea, & poſuérunt lápidem
ſuper me. *Thren.* 3. 53.
* Signantes. *Repetitur* Ad-
volvit.

In III. Nocturno.

Psalmus, In te, Dómine, sperávi, *cum sua divisione*, *pag.* 121.

Ant. 4. *irreg.* d. In justítia tua líbera me, Dómine, & éripe me: inclína ad me aurem tuam. *v.* 2.

Psalmus, Notus in Judǽa Deus, *pag.* 63.

Ant. 7. C. Factus est in pace locus ejus, & habitátio ejus in Sion. *v.* 3.

Psalmus, Inclína, Dómine, aurem tuam, *cum sua divisione*, *pag.* 154.

Ant. 1. a. Glorificábo nomen tuum, quia eruísti ánimam meam ex inferno inferióri. *v.* 12. 13.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno: ℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Ps.* 15. 10.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Lectio VII. *Cap.* 9. 11.

Christi sanguis emúndat consciéntiam.

CHristus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámpliùs & perféctius tabernáculum, non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem, introívit semel in sancta, ætérnà redemptióne inventà. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspersus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi? Et ideò novi testamenti mediátor est, ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testamento, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis: ubi enim testamentum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dùm vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, * Illumínábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24. 45. ℣. Expólians principátus & potestátes palàm triumphans illos. *Coloss.* 2. 15. * Illumínábo.

Lectio VIII. *v.* 19.

Christus semel oblatus.

LEcto omni mandáto legis à Móyse universo pópulo accípiens sánguinem vitulórum, & hircórum cum aqua & lana coccínea, & hyssópo; ipsum quoque Librum & omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti,

mandávit ad vos
Etiam Tabernácu-
ómnia vasa minis-
sánguine símiliter as-
Et ómnia penè in
ne secundùm legem
ntur: & sine sángui-
usióne non fit remís-
cesse est ergo exem-
quidem cœléstium
mundári: ipsa autem
ia melióribus hóstiis
istis. Non enim in
acta sancta Jesus in-
, exemplária veró-
ed in ipsum cœlum,
treat nunc vúltui Dei
nobis: neque ut sæpe
semetipsum, quem-
sum Póntifex intrat
cta per síngulos an-
sánguine alieno:
in oportébat eum
nter pati ab orígine
: nunc autem semel
summatióne seculó-
d destitutiónem pec-
er hóstiam suam ap-
Et quemádmodùm
um est homínibus se-
ori, post hoc autem
um: sic & Christus se-
blátus est ad multó-
exhaurienda peccáta;
lò fine peccáto ap-
e expectántibus se,
tem.
itat in signum popu-
: ipsum Gentes de-
buntur: * Et erit sepul-
ejus glorióśum. *Isa.*
. ℣. Christus mór-
st pro peccátis nos-
cundùm Scriptúras,
ultus est. 1. *Corint.*
3. 4. * Et erit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio IX. *Cap.* 27. 62.

Sepulchrum à Pharisæis obsignatum.

ALterâ die, quæ est post parascéven, convenérunt Príncipes Sacerdótum, & Pharisæi, & muniérunt sepulchrum, signántes lápidem, cum custódibus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 63.

POsuérunt Judæi custódes mílites ad sepulchrum: Concussâ terrâ Dóminus resurréxit. Mirácula facta sunt tália circa sepulchrum, ut & ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre: sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit & mílitem custódem sepulchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam: & dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum. Verè defecérunt scrutantes scrutatiónes. Quid est quod dixisti, ô infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, & in profunda versútia demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum: dormientes testes ádhibes: verè tu ipse obdormisti, qui scrutando tália defecisti.

Christus novi Testa-
i mediátor * Initiávit
s viam novam, & vi-
em per velámen, id est
em suam, in intróitum
ctórum nondum propa-
m, adhuc prióre taber-
ulo hábente statum.
br. 9. v. 15. 8. & 10. 20.
Vulnerátus propter ini-
itátes nostras, attrítus
ropter scélera nostra. *Isa.*
3. 5. * Initiávit. *Repet.*
hristus.

AD LAUDES MATUTINAS.

Psalmi feriales.

1. *Ant.* 4. a. Joseph qui erat decúrio, vir bonus, & justus non consénserat consílio & áctibus eórum. *Luc.* 23. v. 50. 51.

2. *Ant.* 8. g. Ipse audacter introívit ad Pilátum & pétiit corpus Jesu. *Marc.* 15. 43.

3. *Ant.* 1. a. Depónens eum invólvit síndone, & pósuit eum in monumento. *Marc.* 15. 46.

4. *Ant.* 2. d. Sicut fuit Jonas.

Canticum. Clamávi de tribulatióne mea, *pag.* 144.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, & tribus nóctibus; sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus & tribus nóctibus. *Matth.* 12. 40.

5. *Ant.* 7. c. María Magdaléne, & María Joseph aspiciébant ubi ponerétur. *Marc.* 15. 47.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. *reg.* D. Reverténtes mulieres paravérunt arómata & unguenta; & Sábbato quidem siluérunt secundum mandátum. *Luc.* 23. 56.

Kyrie, *cum reliquis, ut suprà, pag.* 295.

Ad Horas, *Psalmi Feriales; cetera, ut suprà, Feria V. in Cœna Domini, pag.* 295.

AD VESPERAS.

Factâ communione in Missa, absolutè inchoatur ab Antiphona, 1. D. Allelúia.

Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes, &c. *pag.* 144.
Glória Patri.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Véspere Sábbati, quæ lucescit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María vidére sepulchrum, allelúia. *Matth.* 28. 1.

Et repetitur ut in Festis solemn. Deinde Sacerdos ad Altare, dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Quos in hac Paschális noctis celebritáte córpore ac sánguine suo Christus réficit vita nostra, fac, Deus, ut peccáto mórtui cum illo consurgant & vivant. Per eumdem Dóminum.

Deinde Dóminus vobíscum, *&c. Postea Diaconus dicit:* Ite Missa est, alle-

Missa, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Extra Chorum dicto Pater noster & Ave María, *Vesperæ dicuntur ut suprà, & loco* Ite Missa est, *dicitur* Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia, ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Deinde additur Pater noster, *& nihil aliud.*

AD COMPLETORIUM.

Omisso ℣. Converte nos, *incipitur à* ℣. Deus, in adjutórium, *&c. & ampliùs non dicitur* Laus tibi, Dómine. *Sed ejus loco dicitur* Allelúia.

Deinde Ant. 6. f. Allelúia.

Sub qua sola dicuntur Psalmi, Cùm invocárem. Qui hábitat. Ecce nunc benedícite, *& uno tenore, sed graviori cantu, Canticum* Nunc dimittis.

Ant. Allelúia, ad véspe-rum demorábitur fletus, allelúia; & ad matutínum lætítia, allelúia, allelúia. *Ps.* 29 6.

Oratio.

ILlúmina vitam nostram, Deus, in hac nocte sanctíssima quâ recólimus exórdia Resurrectiónis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi; Qui tecum vivit & regnat.

In fine ex devotione, Antiphona Regína cœli, *ut in Psalterio: toto tempore Paschali non flectuntur genua.*

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

SOLEMNE.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater noster, Ave María, Credo.

Dómine, lábia mea apéries.

Deus, in adjutórium.

Glória Patri, *&c.* Allelúia.

Invitatorium.

ALlelúia, surréxit Dóminus verè: Veníte adorémus, allelúia. *Luc.* 24. 34.

Psalmus Veníte, *p.* 2.

Non dicuntur Hymni etiam ad Horas usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

Psalmi è 1. *Nocturno Dominicæ, pag.* 3.

1. *Ant.* 6. f. Ego sum qui sum; érui vos de servitúte, ac redémi in bráchio excelso, allelúia. *Exod.* 3. 14. *&* 6. 6.

2. *Ant.* 7. d. Dóminus dixit ad me: Póstula à me, & dabo tibi Gentes, here-

ditátem tuam, allel. *v.* 7. 8.

3. *Ant.* 8. c. Ego dormívi, & soporátus sum, & exurréxi, quia Dóminus suscépit me, allelúia. *v.* 6.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, allelúia. ℟. Et bráchium sanctum ejus, allelúia. *Psal.* 97. 1.

Absolutio & Benedictiones pro temp. Paschali ante Psalterium.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. *Cap.* 6. 3.

Baptismus mortem & resurrectionem designat.

QUicunque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; scientes quòd Christus resurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, viventes autem Deo, in Christo Jesu Dómino nostro. Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus.

℟. Cùm transisset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi & Salóme * Emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allelúia, allelúia, *Marc.* 16. 1. ℣. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. *Cant.* 8. 7. * Emérunt.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO II.

Serm. 1. *de resurr. Domini.*

CUm quadraginta diérum observántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis: adnitendum nobis est, ut étiam resurrectiónis Christi inveniámur esse consortes, & de morte ad vitam, dùm in isto sumus córpore, transeámus. Moriendum ergò est diábolo, & vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Resurréctio Dómini non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtúti augmento consumpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra deféecit: & factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifígi, factum est immortále, quod

pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoscat ígitur pópulus Dei, novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surréxit; sed etiamsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, sanári instanter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via & cœptæ in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Pascháli, sed pro totíus vitæ sanctificatióne retinenda est.

℟. Angelus Dómini descendit de cœlo: & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum: & dixit muliéribus: Nolíte timére vos, scio enim quòd Jesum, qui crucifíxus est, quǽritis: * Surréxit sicut dixit, veníte, & vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28. *v.* 2. 5. 6. ℣. Salvávit sibi bráchium suum, & justítia ejus ipsa confirmávit eum. *Isa.* 59. 16. * Surréxit.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio III. *Cap.* 16. 1.

IN illo témpore; María Magdaléne, & María Jacóbi & Sálome emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, & valdè manè una Sabbatórum véniunt ad monumentum orto jam sole. Et réliqua.

Homília sancti Justíni Mártyris.

Apologia II. *ad Antoninum Senatumque Rom. anno.* 150.

DIe, qui Solis dícitur, omnes qui in óppidis, vel agris morantur unum in locum convéniunt, commentariáque Apostolórum, vel Prophetárum Scripta leguntur quándiù hora pátitur. Deindè ubi is, qui legit, déstitit, is qui præest ádmonet & hortátur, ut ea, quæ lecta sunt, bona imitémur. Tùm súrgimus omnes, ac comprecámur, conclusísque nostris précibus panis vinúmque & aqua offeruntur, tùmque is qui primum locum tenet, eódem modo preces gratiarúmque actiónem pro viríli mittit, populúsque benedícit, dicens, Amen; & iis, quæ cum gratiárum actióne consecráta sunt, unusquisque partícipat eadémque ad eos qui absunt, Diáconis dantur perferenda. Quibus cópiæ súppetunt, ii, si volunt, suo quisque arbitrátu quod vult largítur: quodque collígitur & cógitur, apud eum qui præest repónitur, isque pupillis & víduis, ísque quos morbus áliáve causa ínopes facit, & iis qui in vínculis sunt, & hospítibus, omninóque ómnibus, qui áliquà indigéntià premuntur, súbvenit. Die autem Solis omnes públicè

convenímus, quòd is primus est dies, in quo Deus ténebras & matériam cùm mutasset, mundum effécit: & quod eódem die Jesus Christus conservátor noster à mórtuis excitátus est. Prídiè enim Saturni eum in crucem sustulérunt, & postrídie Saturni, qui Solis dies est, cùm Apóstolis discipulísque apparuisset, hæc illis trádidit, quæ vobis quoque considerAnda permíttimus.

℟. Exultáte Deo adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob. * Súmite psalmum, & date týmpanum, † In insígni die solemnitátis vestræ: quia præceptum in Israël est, allelúia. *Ps.* 80. *v.* 2. 3. 4. 5. ℣. Christus qui tráditus est propter delicta nostra, resurréxit propter justificatiónem nostram. *Rom.* 4. 25. * Súmite. ℣. Glória. † In insígni.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Cantábo fortitúdinem tuam, Dómine, allelúia. ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam, allelúia. *Psal.* 58. 17.

Psalmi de Dominica.

1. *Ant.* 8. g. Valdè manè una Sabbatórum véniunt mulíeres ad monumentum orto jam sole, allelúia. *Marc.* 16. 2.

2. *Ant.* 5. a. Dicébant ad ínvicem: Quis revolvet nobis lápidem? & respiciéntes vidérunt revolútum lápidem, allelúia. *Ibid. v.* 3. 4.

3. *Ant.* 1. F. Introeuntes in monumentum vidérunt júvenem sedentem in dextris coopertum stolâ cándidâ qui dicit illis: Surréxit, non est hìc, allelúia. *Ibid.* 5. 6.

4. *Ant.* 3. c. In hoc Christus.

Canticum Apocalyps. 1. 12.

Conversus vidi septem candelábra aúrea, * & in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis,

Vestítum podére & præcinctum ad mamillas * zonâ aúreâ;

Caput autem ejus & capilli erant cándidi * tanquam lana alba & tanquam nix,

Et óculi ejus tanquam flamma ignis, * & pedes ejus símiles aurichalco, sicut in camíno ardenti:

Et habébat in déxtera sua stellas septem *, & de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat:

Et fácies ejus sicut sol * lucet in virtúte sua.

Et cùm vidissem eum, * cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus.

Et pósuit déxteram suam super me, * dicens: Noli timére:

Ego sum primus & novíssimus, * & vivus, & fui mórtuus.

Et ecce sum vivens in

sǽcula seculórum, * & hábeo claves mortis & inferni.

Glória Patri.

Ant. In hoc Christus mórtuus est & resurréxit: ut & mortuórum & vivórum dominétur; allelúia. *Rom.* 14. 9.

5. *Ant* 2. D. Absorpta est mors in victória. Ubi est mors, victória tua? Ubi est mors stímulus tuus, allelúia. 1. *Cor.* 15. *v.* 54. 55.

Capitulum. Coloss. 3. 1.

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite ubi Christus est in déxtera Dei sedens, quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. C. Pascha nostrum immolátus est Christus, epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis, allelúia. 1. *Corint.* 5. *v.* 7. 8.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die, per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devictâ morte reserasti: vota nostra, quæ præveniendo aspíras, étiam adjuvando proséquere. Per eumdem.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Sic dicitur in Laudibus, & Vesperis tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.

Quando Laudes & Vesperæ privatim recitantur, terminantur post primum Benedicámus Dómino, *usque ad Vesp. Sabbati. seq. exclusivè.*

In Ecclesiis fit Processio ante Crucifixum.

℟. Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6. *v.* 9. 10.

℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra: exultábimus & lætábimur in salutári ejus. *Isa.* 25. *v.* 8. 9. * Mors illi.

℣. Dícite in Géntibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit, allelúia. *Psal.* 95. 10.

Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluisti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

In ingressu ad Chorum, Commemoratio de sancta Maria.

Ant. Fílius tuus vivit, allelúia, & ipse dominátur in omni terra, allelúia, allelúia. *Gen.* 45. 26.

℣. Tu, Dómine, adju-

visti me, allelúia. ℟. Et consolátus es me, allelúia. *Psal.* 85. 17.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus: ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

AD PRIMAM.

Dictis secretò, Pater noster, Ave María, *incipitur absolutè ab Ant.* 7. D. Allelúia. (*& sic ad alias Horas.*)

Deinde dicuntur Psalmi de Dominica, omisso Symbolo. Finitis Psalmis dicitur

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Psal.* 117. 24.

Posteà ℣. Dóminus vobíscum. *Oratio* Dómine Deus omnipótens. ℣. Pretiósa, & Sancta María, *tantùm*: *& sic per Octavam.*

AD ALIAS HORAS.

Ant. Allelúia, & Hæc est dies, *ut suprà.*

Dicuntur Psalmi de Dominica. Oratio Deus, qui hodiernâ die, *ut suprà* in *Laudibus.*

AD VESPERAS.

Ant. 7. D. Allelúia.

Ps. Dixit Dóminus. Confitébor. Beátus vir, [illegible] & 27.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. ℣. 1. 24. Allelúia, allelúia. ℣. Suscitávit Deus Jesum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem. *Act.* 13. 34.

Sequentia.

VICTIMÆ Paschāli laudes
Immolent Christiáni.
AGNUS redémit oves:
Christus innocens Patri
Reconciliávit peccatóres.
MORS & vita duello,
Conflixére mirando:
Dux vitæ mórtuus,
Regnat vivus.
DIC nobis, María,
Quid vidisti in via?
SEPULCHRUM Christi
viventis:
Et glóriam vidi resurgentis.
ANGÉLICOS testes,
Sudárium, & vestes.
SURREXIT Christus spes
mea:
Præcédet vos in Galilæam.
SCIMUS Christum surrexisse à mórtuis verè:
Tu nobis victor Rex miserére, Amen. Allelúia.
℣. Redémit nos ab ini-

nícis nostris, allelúia. ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus, allelúia. *Psal.* 135. 24.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Cùm sero esset in die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti: venit Jesus & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20. 19.

Oratio Deus qui hodiernâ die, *ut suprà in Laudibus.*

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allel. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Deinde in Ecclesiis Parochialibus fit Processio ad Baptisterium, in qua cantatur sub Ant. 2. D. Allelúia.

Psalmus, Laudáte púeri Dóminum, *pag.* 27.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Baptisteriam cantatur ℟. Quicunque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus, * Ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia. *Rom.* 6. 3.

A tribus pueris cantatur sequens

℣. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, flavit Spíritus tuus & opéruit eos mare. Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti. *Exod.* 15. *v.* 6. 10. 13. * Ut quómodo.

Deinde sine Dóminus vobiscum.

Orémus.

Deus, qui Ecclésiam tuam semper Géntium vocatióne multíplicas, concéde propítius: ut, quos aquâ baptísmatis ábluis, contínuâ protectióne tueáris. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Redeundo lento gradu.

Psalmus, In éxitu Israël de Ægypto, *pag.* 28.

Ant 6. *irreg.* Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

In Statione ad Crucifixum.

℣. Allelúia. *Repetitur* Allelúia. ℣. Delévit Christus quod adversùs nos erat, chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis & ipsum tulit de médio, affígens cruci. *Col.* 2. 14.

℣. Dícite in Géntibus, *&c. Oratio* Deus qui pro nobis, *&c. ut in Laudibus.*

In ingressu ad Chorum, Commemoratio de sancta Maria, ibidem.

Prædictus modus Processionis ad Laudes & Vesperas servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.

AD COMPLETORIUM.

Incipitur absolutè ab. Antiph. 7. D. Allelúia. *Psalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat in adjutório. Ecce nunc benedícite. *Canticum* Nunc dimittis, *cantu gravissimo. Ant.* Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies, *ut suprà ad Primam, pag.* 316.

Oratio.

Deus, quo absorpta est mors in victória, fac, ut resurrectiónis tuæ parti-

cipes, sive vigilémus, sive dormiámus, non vivámus nobis, sed tibi qui pro nobis mórtuus es, & resurrexisti, qui vivis & regnas cum Deo Patre. ℟. Amen.

DIEBUS INTRA OCTAVAM PASCHÆ,

Usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitator. Allelúia, Surréxit Dóminus verè, * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24. 34.

Psalmus Veníte, *pag.* 2.

Tres Psalmi ut in unaquaque Feria, sub sola Ant. 6. f. Salvátor noster Jesus Christus destruxit mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem, allelúia. 2. *Timoth.* 1. 10.

℣. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam, allelúia. ℟. Salvasti me à descendéntibus in lacum, allelúia. *Ps.* 29. 4.

Lectiones & ℟℟. ut in qualibet Feria.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Cantábo fortitúdinem tuam, Dómine, allelúia. ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam, allelúia. *Ps.* 58. 17.

Psalmi de Dominica & Canticum de die Paschæ sub sola Ant. 5. a. Verbi[...] sit Deus annúntians [...] per Jesum Christum [...] Deus suscitávit térti[...] allelúia. *Act.* 10. v.

Capitulum, ℣. *Ant[...] Benedictus, & Ora[...] notatur pro qualibet[...]*

AD HORAS, *omni[...] die Paschæ. Oratio [...] dibus notata pro quoli[...]*

AD VESPE[...]

Omnia ut in die P[...] exceptis quæ notant[...] pria pro quolibet die.

Ad Completorium, ut in die Paschæ.

FERIA SECUN[...]

Duplex Majus

AD OFFICI[...] NOCTURN[...]

Psalmi è II. Noctur[...] minicæ, pag. 4.

De Epístola prima [...] Pauli Apóstoli [...] Corínthios.

LECTIO I. *Cap.* 1[...]

In Christo omnes vivifi[...]

NUnc autem Chri[...] surréxit à mórtu[...] mítiæ dormiéntium [...] niam quidem per hó[...] mors, & per hómin[...] surréctio mortuórum [...] cut in Adam omnes m[...] tur, ita & in Christo [...] vivificabuntur. Uni[...] que autem in suo ó[...] primítiæ Christus: [...] ii, qui sunt Christi, [...] adventu ejus credi[...]

Deinde finis; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, & potestátem, & virtútem. Oportet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors: ómnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cùm autem dicat: Omnia subjecta sunt ei; sine dúbio præter eum, qui subjécit ei ómnia. Cùm autem subjecta fúerint illi ómnia: tunc & ipse Fílius subjectus erit ei, qui subjécit ei ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

℟. Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium, * Quóniam per hóminem mors & per hóminem resurréctio mortuórum, allelúia. 1. *Cor.* 15. *v.* 20. 21. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula; ipse liberátor atque Salvátor. *Dan.* 6. *v.* 26. 27. * Quóniam.

LECTIO II. *v.* 29.

Resurrectionis confirmata fidei.

ALióquin quid fácient qui baptisantur pro mórtuis, si omnínò mórtui non resurgunt? ut quid & baptisantur pro illis? ut quid & nos periclitámur omni horâ? Quotídiè mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secundùm hóminem) ad béstias pugnávi Ephesi, quid mihi prodest, si mórtui non resurgunt? manducémus & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte sedúci: corrumpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte justi, & nolíte peccáre: ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor. Sed dicet áliquis: Quómodò resurgunt mórtui? quali-ve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi priùs moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut putà trítici aut alicújus ceterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult: & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro; sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cœléstia, & córpora terréstria; sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum. Stella enim à stella differt in claritáte. Sic & resurréctio mortuórum.

℟. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, resurréxit tértià die secundùm Scriptúras, * Visus est Cephæ & post hoc Undecim, allelúia, allelúia. 1. *Cor.* 15. *v.* 3. 4. 5. ℣. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. *Sap.* 6. 14. * Visus est.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 24. 13.

Apparitio in Emmaüs.

IN illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castellum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et factum est dùm fabularentur, & secum quǽrerent ; & ipse Jesus appropinquans ibat cum illis ; óculi autem illórum tenebantur ne eum agnóscerent. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 23. in Evang. habita in basil. S. Petri in crastino Paschæ.

AUdistis, fratres charíssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit ; sed eis spéciem, quam recognóscerent, non ostendit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intùs in óculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intùs & amábant, & dubitábant : eis autem Dóminus foris & præsens áderat, & quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscondit. Verba quidem cóntulit, durítiam intellectûs increpávit, sacræ Scripturæ mystéria, quæ de seipso erant, apéruit : & tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat à fide, se ire lóngiùs finxit. Fíngere namque compónere dícimus : unde & compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit : sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probandi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuissent.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! nonne hæc opórtuit pati Christum, * Et ita intráre in glóriam suam? † Allelúia, allelúia. *Luc.* 24. *v.* 25. 26. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. *Isa.* 53. 10. * Et ita. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. 1. *Petr.* 1. 18.

FRatres, non corruptibílibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi & incontamináti.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis interpretabátur discípulis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24. 27.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschâli mundo remédia contulisti: pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono proséquere: ut & perfectam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam profíciat sempiternam. Per Dóminum nostrum.

Deinde in Ecclesiis fit Processio ad Crucifixum, ut suprà, pag. 315.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. ℣. Dicat nunc Israel, quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia ejus. *Ps.* 117. 2.

Allelúia, allel. ℣. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dùm loquerétur in via, & aperíret nobis Scriptúras? *Luc.* 24. 32.

Sequentia VICTIMÆ, *pag.* 316.

℣. Redémit nos ab inimícis nostris, allelúia. ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus, allelúia. *Ps.* 135. 24.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. A. Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit, & inclináta est jam dies, allelúia. *Luc.* 24. 29.

Oratio, ut suprà ad Laudes: deinde in Ecclesiis fit Processio, ut suprà, pag. 317.

Ad Fontes. *Oratio.*

DEus, qui omnes in Christo renátos genus regále, sacerdotaléque fecisti: da nobis & velle & posse quæ præcipis, ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, & piétas actiónum. Per eumdem Christum.

FERIA TERTIA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno Dominicæ, pag. 7.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I. *Cap.* 15. 42.

Primus homo terrenus, secundus homo cœlestis.

SEminátur in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále. Si est corpus animále, est & spiritále, sicut scriptum est: Factus est primus homo Adam in ánimam viventem, novíssimus Adam in spíritum vivificantem. Sed non priùs quod spiritále est, sed quod animále: deindè

quod spiritále. Primus homo de terra, terrénus: secundus homo de cœlo, cœlestis. Qualis terrénus, tales & terréni: & qualis cœlestis, tales & cœlestes. Igitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœlestis.

℟. Deus, qui dives est in misericórdia propter nímiam charitátem suam, quâ diléxit nos, * Cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos & conresuscitávit in Christo Jesu, allelúia. *Eph.* 2. *v.* 4. 5. 6. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit. *Ps.* 97. 1. * Cùm essémus.

LECTIO II. *v.* 50.

Absorpta est mors in victoria.

HOc autem dico, fratres; quia caro & sanguis regnum Dei possidére non possunt: neque corrúptio incorruptélam possidébit. Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur: in momento, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, & mórtui resurgent incorrupti: & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? ubi est mors stímulus tuus? stímulus autem mortis peccátum est: virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Crucifíxus est Christus ex infirmitáte allelúia: sed vivit * Ex virtúte Dei, allelúia, allelúia. 2. *Corint.* 13. 4. ℣. Infirmus dicat, quia fortis ego sum. *Joel.* 3. 10. * Ex virtúte.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *v.* 24. 36.

Jesus post resurrectionem apparet decem Discipulis.

IN illo témpore; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dicit eis: Pax vobis, ego sum nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. Evang. secundùm Lucam. Lib. 10.

MIrum quómodò se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspectu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ideò Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet: Palpáte, inquit, & vidéte, quia spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed

per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur corpus est. In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc cráffius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodò non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpanda óbtulit? In quo non solùm fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quòd vúlnera suscepta pro nobis cœlo inferre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis amplectens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℞. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dicit eis: * Pax vobis, ego sum, nolíte timére, † Allelúia, allelúia. *Luc.* 24. 36. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére, pro salúte enim vestra misit me Deus. *Gen.* 45. *v.* 4. 5. * Pax vobis. ℣. Glória. † Allelúia. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 2. *v.* 22, 23. & 3. 15.

VIri Israëlítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus & prodígiis & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, quem per manus iniquórum affigentes interemistis, Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquam dórmiens, allelúia. *Psal.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. e. Cùm manducasset coram eis, sumens relíquias dedit eis, allelúia. *Luc.* 24. 43.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas, concéde fámulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies quam fecit Dóminus, exultémus, & lætémur in ea. ℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino: miserátor & miséricors Dóminus; miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. *Ps.* 117. 24. 106. 2. & 144. *v.* 8. 9. Allelúia, allelúia. ℣. Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam; salvasti me à descendéntibus in lacum. *Ps.* 26. 4.

Sequentia. VICTIMÆ; *pag.* 316.

℣. Redémit nos, *ibid.*

Ad Magníficat, *Ant.* 3. c. Oportébat Christum pati,

& resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, allelúia. *Luc.* 24. *v.* 46. 47.

Oratio, ut suprà ad Laudes, pag. 323.

Deinde Processio.

Ad Fontes. Oratio.

DEus, qui credentes in te pópulos, fonte baptísmatis innovasti : hanc renátis in Christo concéde custódiam, ut nullo erróris incursu, grátiam tuæ benedictiónis amittant. Per eumdem.

FERIA QUARTA.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ II. pag. 33.

Incipit Liber Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Christus primogenitus mortuorum.

APocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ oportet fíeri citò, & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni; qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcunque vidit. Beátus, qui legit & audit verba prophetíæ hujus : & servat ea, quæ in ea scripta sunt; tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est : & à septem spirítibus, qui in conspectu throni ejus sunt; & à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ : qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris, in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo : ipsi glória, & impérium in sécula seculórum : Amen. Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ : Etiam : Amen. Ego sum Alpha & Omega, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, omnípotens.

℟. Benedictus Deus, qui secundùm misericórdiam suam magnam * Regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, allelúia. 1. *Petr.* 1. *v.* 3. 4.

℣. Omnes Gentes, pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exultatiónis. *Ps.* 46. 2. * Regenerávit.

LECTIO II. *v.* 9.

Majestas Filii hominis.

EGo Joánnes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu, fui in

in insula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tanquàm tubæ. Et conversus sum, ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum: & conversus vidi septem candelábra aúrea. Et in médio septem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, vestítum podére, & præcinctum ad mamillas zonâ aúreâ; caput autem ejus & capilli erant cándidi tanquàm lana alba, & tanquàm nix, & óculi ejus tanquàm flamma ignis; & pedes ejus símiles aurichalco, sicut in camíno ardenti, & vox illíus tanquàm vox aquárum multárum. Et habébat in déxtera sua stellas septem: & de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cùm vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tanquàm mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: Ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sécula seculórum, & hábeo claves mortis & inferni.

℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit, * Resúscitans Jesum, allelúia. *Act.* 13. *v.* 32. 33. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam. *Ps.* 76. 15. * Resúscitans.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 21. 1.

Apparitio Christi ad mare Tiberiadis.

IN illo témpore; Manifestávit se iterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis: Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dícitur Dídymus, & fílii Zebedæi. Manè autem facto stetit Jesus in líttore. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Hom. 24 in Evang. hab. in Basil. S. Laurentii, Feriâ 4. Pasch.

LEctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat. Sed pulsatióne suâ vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit? & cùm Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítiùs vidétur; quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit. Nam piscatórem Petrum, Matthæum verò teloneá-

rium scimus : & post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit; Matthæus verò ad telónei negótium non resédit : quia áliud est victum per piscatiónem quærere, álíud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pleráque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix aut nullátenùs possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necesse est, ut post conversiónem ánimus non recurrát.

℟. Ut descendérunt in terram vidérunt prunas pósitas & piscem superpósitum, & panem, * Dicit eis Jesus : Afferte de píscibus. Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis píscibus, allelúia. *Joan.* 21. *v.* 9. 10. 11. ℣. Omnia quæcunque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, in terra, in mari. *Ps.* 134. 6. * Dicit eis. ℣. Glória. * Dicit eis.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 3. *v.* 14. 15.

VIri Israëlítæ, vos sanctum, & justum negastis, & petistis virum homicídam donári vobis; autórem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitávit à mórtuis.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 8. g. Nemo audébat discumbéntium interrogáre eum : Tu quis es? scientes quia Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21. 12.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuà solemnitáte lætíficas; concéde propítius: ut, per temporália festa quæ ágimus, pervenire ad gáudia æterna mereámur. Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies, quam fecit Dóminus, exultémus, & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me. *Ps.* 117. *v.* 16. 24.

Allelúia, allel. ℣. Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur; mors illi ultrà non dominábitur. *Rom.* 6. 9.

Sequentia VICTIMÆ, *pag.* 316.

℣. Redémit nos, *ibid.*

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Hoc jam tértiò manifestátus est Jesus discípulis suis, cùm resurrexisset à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21. 14.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde Processio.

Ad Fontes, Oratio.

DEus, per quem nobis Redémptio venit, & præstátur adóptio : réspice in ópera misericórdiæ tuæ, ut in Christo renátis, & æterna tribuátur heréditas, & vera libertas. Per eumdem.

FERIA QUINTA.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è II. Nocturno Feria II. pag. 34

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

Perseverandum in charitate.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinére malos : & tentasti eos, qui se dicunt Apóstolos esse ; & non sunt : & invenisti eos mendáces : & patiéntiam habes, & sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. Sed hábeo advérsùm te, quòd charitátem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque unde excíderis : & age pœniténtiam, & prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi & movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaïtárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

℟. Qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, * Ipsi glória & impérium in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 1. *v.* 5. 6. ℣. Pro eò quòd trádidit in mortem ánimam suam. *Isa.* 53. 12. * Ipsi glória.

LECTIO II. *Cap.* 3. 14.

Tepidus rejicitur.

ANgelo Laodíciæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit : Amen, testis fidélis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei : Scio ópera tua, quia neque frígidus es, neque cálidus : útinam frígidus esses, aut cálidus : sed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis : Quòd dives sum, & locupletátus, & nullíus égeo : & nescis, quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum, probátum, ut lócuples fias, & vestimentis albis induáris, & non appáreat confúsio nuditátis tuæ, & collýrio inunge óculos tuos, ut vídeas. Ego quos amo, árguo, & castígo. Æmuláre ergò, & pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, & pulso : si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo : sicut & ego vici, &

sedi cum Patre meo in throno ejus.

℟. Notum sit ómnibus, quia quem Deus suscitávit à mórtuis, * Hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificánt bus, qui factus est in caput ánguli, allelúia. *Act.* 4. *v.* 10. 11. ℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117. 22. * Hic est.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 20. 11.

Apparitio Christi Mariæ Magdalenæ.

IN illo témpore; María stabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 25. *in Evang. hab. in Basil. S. Joan. Later. Feriâ* 5. *Pasch.*

MUlier, quid ploras? Quem quæris? Interrogátur dolóris causa, ut augeátur desidérium; quátenùs cùm nomináret quem quǽreret, in amóre ejus ardéntiùs æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset dicit ei: Dómine si tu sustulísti eum, dícito mihi? Quid est quòd viso èo, quem hortulánum crédidit, cui necdum díxerat quem quærébat, ait: Dómine, si tu sustulísti eum? quasi enim jam dixisset ex cujus desidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo, ut quem ipse semper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè, & hæc múlier quem quærit non dicit, & tamen dicit: Si tu sustulísti eum: quia álteri non putat incógnitum, quem sic ipsa contínuo plangit desidério. Dicit ei Jesus: María. María ergo, quia vocátur ex nómine, recognoscit autórem: atque eum prótinus Rabbóni, id est, Magistrum vocat; quia & ipse erat qui quærebátur extériùs, & ipse qui eam intériùs, ut quǽreret, docébat. Jam verò ab Evangelista non súbditur, quid múlier fecit, sed ex eo innúitur quod audívit: cui dícitur: Noli me tángere; nondum enim ascendi ad Patrem meum. In his namque verbis osténditur, quod María amplecti vóluit ejus vestígia, quem recognóvit; sed ei Magister dicit: Noli me tángere. Cur tangi non débeat, rátio quoque ádditur, cùm subinfertur: Nondum enim ascendi ad Patrem meum. In corde enim nostro tunc Jesus ad Patrem ascendit, cùm æquális créditur Patri. Nam quisquis æquálem eum Patri non credit, adhuc in ejus péctore ad Patrem Dóminus non ascendit.

℟. María stabat ad monuméntum foris plorans. Dicit ei Jesus: Múlier quid ploras? Quem quæris? illa

existimans quia hortulánus esset, dicit ei : * Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 20. *v.* 11. 15. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea. *Cant.* 1. 6. * Dómine. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 13. *v.* 29. 30. 31.

CUm consummassent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento. Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértià die : qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. a. Surgens Jesus manè primà Sábbati, appáruit primò Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúia. *Marc.* 16. 9.

Oratio.

DEus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunasti : da, ut renátis fonte baptísmatis, una sit fides méntium & píetas actiónum. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. ℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, hic factus est in caput ánguli : à Dómino factum est istud, & est mirábile in óculis nostris. *Ps.* 117. *v.* 22. 23. 24.

Allelúia, allelúia. ℣. Jesum Deus suscitávit à mórtuis : hic est lapis, qui reprobátus est ab ædificántibus, qui factus est in caput ánguli. *Act.* 4. *v.* 10. 11.

Sequentia VICTIMÆ, *pag.* 316.

℣. Redémit nos, *ibid.*

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis. Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20. 18.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deinde Processio.

Ad Fontes, *Oratio.*

DEus totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovasti baptísmatis, quosque grátiæ tuæ plenitúdine solidasti, in adoptiónis sorte fácias dignanter adscribi. Per Christum.

FERIA SEXTA.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ II. pag. 36.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap.* 20. 1.

Satanas ligatus.

VIdi Angelum descendentem de cœlo ha-

bentem clavem abyssi, & caténam magnam in manu sua. Et apprehendit dracónem, serpentem antíquum, qui est diábolus & sátanas, & ligávit eum per annos mille: & misit eum in abyssum, & clausit, & signávit super illum, ut non sedúcat ámpliùs Gentes, donec consummentur mille anni: & post hæc oportet illum solvi módico témpore. Et vidi sedes, & sedérunt super eas, & judícium datum est illis: & ánimas decollatórum propter testimónium Jesu, & propter verbum Dei, & qui non adoravérunt béstiam, neque imáginem ejus, nec accepérunt charactérem ejus in fróntibus, aut in mánibus suis, & vixérunt, & regnavérunt cum Christo mille annis. Céteri mortuórum non vixérunt, donec consummentur mille anni. Hæc est resurréctio prima. Beátus, & sanctus, qui habet partem in resurrectióne prima: in his secunda mors non habet potestátem, sed erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo mille annis.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tertià die, * Constitútus est à Deo Judex vivórum & mortuórum, allelúia, allelúia. *Act.* 10. *v.* 38. 40. 42. ℣. Antíquus diérum dedit ei potestátem & honórem. *Dan.* 7. 14. * Constitútus.

LECTIO II. *Cap.* 21. 1.

Jerusalem nova.

Vidi cœlum novum, & terram novam. Primum enim cœlum & prima terra ábiit, & mare jam non est. Et ego Joánnes vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendentem de cœlo à Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia hæc verba fidelíssima sunt, & vera. Et dixit mihi: Factum est. Ego sum Alpha, & Omega: inítium & finis. Ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ, gratìs.

℟. Crédimus scientes, quóniam qui suscitávit Jesum, * Nos cum Jesu suscitábit, allelúia, allelúia. 2. *Cor.* 4. *v.* 13. 14. ℣. Vivificábit nos post duos dies; in die tértia suscitábit nos. *Osee* 6. 3. * Nos cum.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio III. *Cap.* 28. 16.
Institutio Baptismi.

IN illo témpore; Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem, ubi constitúerat illis Jesus, & videntes eum adoravérunt. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. *Comment.*

POst resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur; ibíque adoratur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum nostram aúgeat fidem. Tunc maniféstiùs ostendit Thomæ & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: [Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra.] Illi potestas data est, qui paulò antè crucifíxus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurréxit. In cœlo autem & in terra potestas data est: ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet & in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt, & accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra, allelúia, allelúia. *Matth.* 28. *v.* 17. 18. ℣. Ego constitútus sum Rex à Dómino super Sion. *Ps.* 2. 6. * Data est. ℣. Glória. * Data est.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitul. 2. *Timoth.* 2. *v.* 8. 9.

MEmor esto Dóminum Jesum Christum resurrexísse à mórtuis secundùm Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. c. Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus, allelúia. *Mat.* 28. 16.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulisti: da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu. Per.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia, allelúia, alléluia, allelúia. Hæc est dies, quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea. ℣. Benedictus qui venit in nómine Dómini; Deus Dóminus & illuxit nobis. *Ps.* 117. *v.* 24. 26. 27.

Allelúia, allelúia. ℣. Postquàm resurréxero, præcédam vos in Galilæam. *Marc.* 14. 28.

Sequentia Víctimæ. *pag.* 316.

℟. Redémit nos, *ibid.*

Ad Magníficat, *Ant.* 4. *irr.* d. Ecce ego vobiſcum ſum ómnibus diébus uſque ad conſummatiónem ſécu-li, allelúia. *Matth.* 28. 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde fit Proceſſio.

Ad Fontes, Oratio.

DEus, qui multíplicas Eccléſiam tuam in ſóbole renaſcéntium : fac eam gaudére propítius de ſuórum proféctibus filió-rum. Per Chriſtum.

SABBATO IN ALBIS.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pſalmi è Feria II. ad Primam, pag. 45.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *Cap.* 21. 7.

Nova Jeruſalem Agni ſponſa.

QUi vícerit, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius. Tímidis autem, & incrédulis, & execrátis & homicídis & fornicatóribus, & venéficis, & idololátris, & ómnibus mendácibus, pars illórum erit in ſtagno ardenti igne & ſúlphure quod eſt mors ſecunda. Et venit unus de ſeptem Angelis habéntibus phíalas plenas ſeptem plagis noviſſimis, & locútus eſt mecum, dicens : Veni, & oſtendam tibi ſponſam uxórem Agni. Et ſúſtulit me in ſpíritu in montem magnum & altum, & oſtendit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem deſcendentem de cœlo à Deo, habentem claritátem Dei : & lumen ejus símile lápidi pretióſo tanquàm lápidi jáſpidis, ſicut cryſtallum. Et habébat murum magnum & altum, habentem portas duódecim : & in portis Angelos duódecim, & nómina inſcripta, quæ ſunt nómina duódecim tríbuum filiórum Iſraël.

℟. Salvos facit baptiſma, non carnis deposítio ſórdium, ſed conſciéntiæ bonæ interrogátio in Deum, * Per reſurrectiónem Jeſu Chriſti, allelúia, allelúia. 1. *Petr.* 3. 21. ℣. Effundam ſuper vos aquam mundam, & mundabímini. *Ezech.* 36. 25. * Per.

LECTIO II. *v.* 22.

Non intrabit in novam Jeruſalem aliquid coinquinatum.

TEmplum non vidi in ea : Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus eſt, & Agnus. Et cívitas non eget ſole, neque lunâ, ut lúceant in ea : nam cláritas Dei illumináv it eam, & lucerna ejus eſt Agnus. Et ambulábunt Gentes in lúmine ejus : & reges terræ áfferent glóriam ſuam & honórem in illam. Et portæ ejus non claudentur per diem : nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam & honórem Géntium in illam. Non intrábit in

eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens, & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

℟. Pópulus acquisitiónis qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei, * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti, allelúia. 1. *Pet.* 2. *v.* 9. 10. ℣. Tanquàm agni exultavérunt magnificántes te, Dómine, qui liberasti illos. *Sap.* 19. 9. * Qui non.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

Lectio III. *Cap.* 20. 1.

Duo discipuli currunt ad monumentum.

IN illo témpore: Una Sábbati María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 22. *in Evang. habit. in Basil. S. Joan. Later. Sabbato post Pasc.*

LEctio sancti Evangélii, quam modò, fratres, audistis, valdè in superfície históricâ est aperta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirenda. [María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monumentum] Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum verò mýsticum, requiréntis significátur intelligéntia. María enim autórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monumento: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monumentum. Cucurrit cítiùs, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus & Joánnes.

℟. Unâ Sábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 20. 1. ℣. Fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. *Cant.* 8. 6. * Venit. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Rom. 8. 11.

SI Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitat in vobis: qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allel. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 4. f. Exiit Petrus & ille álius discípulus, & venérunt ad monumentum, allelúia. *Joan.* 20. 3.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Paschália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna

...er Dóminum.
...PERAS.
...x majus.
...e Sabbato sub
...sequente.
... Príncipem &
...n Jesum Deus
... déxterâ suâ, ad
...pœniténtiam & re-
...m peccatórum, al-
...ct. 5. 31.
...ulum. 1. Joan. 5. 4.
...ríssimi, omne quod
...tum est ex Deo,
... mundum: & hæc
...ictória, quæ vincit
... fides nostra.
...dum, fácite vo-
... Audítam
... laudis ejus, * Allelúia,
...lúia. Repet. Audítam.
Qui pósuit ánimam
...eam ad vitam, * Alle-
...ia, allelúia. Ps. 65. v. 8.
... ℣. Glória Patri. Repet.
Audítam fácite.

(Hoc ℟. dicitur in Sabbatis usque ad Ascensionem.)

Hymnus.

CHorus novæ Jerúsalem
Novis resúltet cánticis,
Vitæ suprémus árbiter
Mortis resolvit víncula.

Cruci volens affígitur
Orbis piandi víctima,
Virtúte nunc se própriâ
Occísus Agnus súscitat.

De Vírginis puérperæ
Qui natus illæso sinu,
Saxi sigillis íntegris
Mortis sinu renáscitur.

Da, Christe, tecum nos mori,
Simúlque tecum súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

Quem suscitátum crédimus,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, allelúia, ℟. Et bráchium sanctum ejus, allelúia. Ps. 97. 1.

Ad Magníficat, Ant. 6. F. Salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum, allelúia. *Tit.* 3. v. 5. 6.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui Paschália festa perégimus; hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus. Per Dóminum.

In Ecclesiis fit statio ad Crucifixum, in qua cantatur ℟. Déxtera Dómini, *ut infrà pag.* 340.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, allelúia.
℟. Et bráchium Sanctum ejus, allelúia Ps. 97. 1.

Oratio.

DEus qui te suscitando à mórtuis magnam fecisti virtútem; fac tecum semper vivámus, ut tibi Agno in cruce occíso, & à sepulchro resurgenti honórem & glóriam perpétuò rependámus; Qui vivis & regnas.

Ad introitum chori Ant. Filius tuus. ℣. & *Oratio ut in die Paschæ, pag.* 315.

Prædicta statio sic fit in Sabbatis usque ad Ascensionem etiamsi officium non sit de Tempore.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Feriis pro tempore Paschali. pag. 344.

DOMINICA IN OCTAVA PASCHÆ, seu IN ALBIS DEPOSITIS.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, surréxit Dóminus verè, * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24. 34.

Psal. Veníte *pag.* 2.

Hymnus PASCHALIS Agni, *infrà, pag.* 338.

Psalmi è Feria II. ad Tertiam. pag. 50.

Ant. 1. a. Crédimus secundùm operatiónem poténtiæ virtútis Dei quam operátus est in Christo súscitans illum à mórtuis, allelúia. *Ephes.* 1. *v.* 19. 20.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ, allelúia. ℟. Commóta est & contrémuit terra, allelúia. *Ps.* 76. 19.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I. *Cap.* 3. 18. & 4. 1.

Per Baptisma salvamur.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est justus pro injustis, ut nos offerret Deo mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spiritu. In quo & his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquandò, quandò expectábant Dei patiéntiam in diébus Noë, cùm fabricarétur arca: in qua pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod & vos nunc símilis formæ salvos facit Baptísma, non carnis deposítio sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ herédes efficerémur: profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus & Virtútibus. Christo ígitur passo in carne, & vos eâdem cogitatióne armámini: quia qui passus est in carne, désiit à peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis.

℟. Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur: * Mors illi ultrà non dominábitur; quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6. *v.* 9. 10. ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, & oppróbrium pópuli sui aúferet de universa terra: exultábimus, & lætábimur in sa-

lutári ejus. *Isa.* 25. *v.* 8. 9. * Mors illi.

Ex Apológia sancti Justíni Mártyris pro Christiánis.

LECTIO II.

Apologia II. ad Anton. Senatumque Romanum. anno 150.

QUómodò nos per Christum novi effecti, Deo consecravérimus, narrábimus, ne hoc prætermisso, áliqua in parte expositiónis ímprobè fácere videámur. Qui sibi persuádent & credunt vera esse hæc, quæ à nobis dicentur, ac dicuntur, seque ita vívere posse promittunt, ii primùm & precári & pétere à Deo præteritórum superiorúmque peccatórum remissiónem jejunantes docentur, nobis unà cum eis & precántibus & jejunántibus. Deinde ducuntur à nobis ubi est aqua. Eóque, ut ita dicam, regeneratiónis renovationísque génere, quo étiam nos ipsi renováti sumus, renascuntur. Patris enim ómnium, Dominíque Dei, & conservatóris nostri Jesu Christi, ac Spíritûs sancti nómine, aquâ abluuntur & expiantur. Christus enim ait: Nisi renáti fuéritis, in regnum cœlórum mínimè vobis áditus patébit..... Nos autem posteáquàm ita ablúimus expiavimúsque, eum qui crédidit & assensus est; ad eos, qui fratres dicuntur, dúcimus eum in locum, quo convenérunt comprecandi causâ, contentis ánimis & pro se & pro eo, qui illustrátus est omnibúsque áliis, qui ubíque sunt, ut & veritátis discípuli & præceptórum custódes possímus inveníri.

℟. Quicunque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus, * Ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia. *Rom.* 6. *v.* 3. 4. ℣. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, flavit Spíritus tuus, & opéruit eos mare. Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti. *Exod.* 15. *v.* 6. 10. 13. * Ut quómodò.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 20. 19.

Thomas confitetur Jesum esse Deum.

IN illo témpore; Cùm esset serò die illo, unà Sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, & stetit in médio. Et réliqua.

Homília sancti Ignátii Antiochéni Epíscopi & Mártyris.

Epist. ad Smyrn. c. 34. *sec.* 1.

QUandò ad eos qui cum Petro erant venit Jesus, inquit ipsis: Apprehéndite, palpáte, & vidéte quòd non sum dæmó-

nium incorporále. Et confestim ipsum tetigérunt atque credidérunt, convicti carne ipsius & spíritu, propter hoc étiam mortem contempsérunt; supra mortem verò inventi sunt. Post resurrectiónem autem cum illis comédit & bibit, ut carnális, quámvis spirituáliter unitus Patri; si enim opinióne solâ hæc à Dómino nostro sunt peracta, & ego opinióne solùm vinctus sum: quid verò & meipsum morti trádidi, ad ignem, ad gládium, ad béstias. Tantùm in nómine Jesu Christi, ut simul cum illo pátiar, ómnia sustíneo; ipso roborante me, qui perfectus homo factus est.

℟. Post dies octo iterùm erant discípuli Jesu intùs, & Thomas cum eis. * Venit Jesus jánuis clausis, & stetit in médio, & dixit: Pax vobis, allelúia, allelúia. *Joan.* 20. 26. ℣. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærenti illum. *Thren.* 3. 25. * Venit Jesus. ℣. Glória. * Venit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Repléti sumus manè misericórdia tua, allelúia. ℟. Et exultávimus & delectáti sumus, allelúia. *Psal.* 89. 14.

Ant. 3. a. Vos nunc salvos facit baptísma per resurrectiónem Jesu Christi, allelúia. 1. *Pet.* 3. 21.

Capitulum. 1. *Joan.* 5. 5.

Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine.

Hymnus AURORA, *ut infrà, pag.* 341.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia. *Ps.* 77. 65.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Dicit Jesus Thomæ: Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia. *Joan.* 20. 27.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiènte, móribus & vitâ teneámus. Per Dóminum.

AD HORAS.

Ant. 7. D. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

℟℟. *br. ut in Feriis temporis Paschalis, pag.* 342.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicunque. *Capitulum* Deus suscitávit, *ut infrà, pag.* 342.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1581. *Tit. de Sac. Can.* 3.

Ex antiquórum Christianorum more & traditióne præcípimus, quam-

nùm fieri póterit, natos
-eros ad baptismum de-
-ri, propter ejus neces-
-átem: nec nisi ad eórum
-lútem spectántia, & quæ
-etátem christiánam, fi-
-émque de Sacramentis sá-
-iant, adhibéri.

AD TERTIAM.

Capitulum. Rom. 6. v. 3. 4.

QUicunque baptizáti su-
mus in Christo Jesu, in
morte ipsius baptizáti
sumus. Consepulti enim su-
mus cum illo per baptis-
mum in mortem: ut quó-
modò Christus surréxit à
mórtuis per glóriam Patris,
ita & nos in novitáte vitæ
ambulémus.

AD SEXTAM.

Capitulum. Galat. 3. v. 26. 27.

OMnes filii Dei estis per
fidem, quæ est in
Christo Jesu: quicunque
enim in Christo baptizáti
estis, Christum induistis.

AD NONAM.

Capitulum. Coloss. 2. 11.

FRatres, Circumcisi estis
circumcisióne non ma-
núfactâ in expoliatióne cór-
poris carnis, sed in circum-
cisióne Christi, consepulti
ei in baptismo, in quo &
resurrexistis per fidem ope-
ratiónis Dei, qui suscitávit
illum à mórtuis.

AD VESPERAS.

Ant. 3. A. Per Christum
fidéles estis in Deo, qui sus-
citávit eum à mórtuis, alle-
lúia. *1. Pet. 1. 21.*

Capitulum Rom. 6. v. 5. 6.

SI complantáti facti su-
mus similitúdini mortis
Christi; simul & resurrec-
tiónis érimus. Hoc scientes,
quia vetus homo noster si-
mul crucifixus est, ut des-
truátur corpus peccáti, &
ultrà non serviámus pec-
cáto.

Hymnus NUNC novis, *ut infrà, pag. 343.*

℣. Circumdedisti me lætí-
tiâ, allelúia. ℟. Ut cantet
tibi glória mea, allelúia. *Psal. 29. v. 12. 13.*

Ad Magníficat, *Ant.* 4. e.
Quia vidisti me, Thoma,
credidisti: beáti qui non
vidérunt, & credidérunt,
allelúia. *Joan. 20. 29.*

Oratio Præsta, quæsu-
mus, *ut suprà ad Laudes, pag. 337.*

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Feriis temporis Paschalis, pag. 344.

IN FERIIS TEMPORIS PASCHALIS,

Usque ad Ascensionem Domini.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium Surréxit Dó-
minus verè, * Allelúia. *Luc. 24. 34.*

Psalmus Veníte, *pag. 2.*

Hymnus.

PASCHALIS Agni núp-
tiis,
Agni redempti sánguine,
Tutíque, mersis hóstibus,
Adeste Christi mílites.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sángui-
nem,
Almíque membra córporis
Amor Sacerdos ímmolat.
Jam Pascha nostrum
Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recepta vitæ præmia.
Da, Christe, tecum nos
mori
Simúlque tecum súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.
Quem suscitátum crédi-
mus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Hymni hujus metri ad Laudes, Horas & Vesperas, terminantur per has duas Strophes, usque ad Ascensionem, etiam in Festis.

Psalmi tres, ut in unaquaque Feria, sub Antiphona sequente.

Ant. 4. *irreg.* d. Christus præbuit seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei, allelúia. *Act.* 1. 3.

Versic. & Responsoria dicuntur ut infrà assignantur pro qualibet Feria.

Benedictiones ut ante Psalterium pro tempore Paschali.

Lectiones ut in qualibet Feria.

FERIA SECUNDA.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, allelúia. ℟. Et bráchium sanctum ejus, allelúia. *Psal.* 97. 1.

℟. I. Si mórtui sumus cum Christo: crédimus quia * Simul étiam vivémus, cum Christo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6. 8. ℣. Expecta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum. *Soph.* 3. 8. * Simul étiam.

℟. II. Grátias Deo Patri, * Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum fílii dilectiónis suæ, allelúia. *Coloss.* 1. v. 12. 13. ℣. Benedictus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília solus. *Psal.* 71. 18. * Qui erípuit.

℟. III. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, * Qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, † Per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúia. 1. *Petr.* 1. 3. ℣. In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Israël. *Psal.* 67. 27. * Qui. ℣. Glória. † Per resurrectiónem.

Dicitur Te Deum.

FERIA TERTIA.

℣. Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam, allelúia. ℟. Salvasti me à descendéntibus in lacum, allelúia. *Psal.* 29. 4.

℟. I. Deus, qui dives est in misericórdia,*Cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, & conresuscitávit, allelúia. *Eph.* 2. *v.* 4. 5. 6. ℣. Quia benígnus & miséricors est, pátiens & multæ misericórdiæ. *Joel.* 2. 13. * Cum essémus.

℟. II. Dóminus regnávit, decórem indútus est: * Indútus est Dóminus fortitúdinem, allelúia, allelúia. *Psal.* 92. 1. ℣. Vicit Leo de tribu Juda, radix David. *Apoc.* 5. 5. * Indútus est.

℟. III. Christus mórtuus est, & resurréxit: * Ut & † Mortuórum & vivórum dominétur, allelúia. *Rom.* 14. 9. ℣. Fílii hóminum, scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum. *Psal.* 4. *v.* 3. 4. * Ut &c. ℣. Glória. † Mortuórum.

FERIA QUARTA.

℣. Dóminus regnávit, exultet terra: allelúia. ℟. Lætentur ínsulæ multæ, allelúia. *Psal.* 96. 1.

℟. I. Sive vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. * Sive vívimus, sive mórimur Dómini sumus, allelúia. *Rom.* 14. 8. ℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci. *Psal.* 106. 2. * Sive vívimus.

℟. II. Quæ ad Patres nostros repromíssio facta est: hanc Deus adimplévit, * Resúscitans Jesum, allelúia. *Act.* 13. *v.* 32. 33. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam. *Ps.* 76. 15. * Resúscitans.

℟. III. Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te, allelúia. *Ps.* 117. 28. ℣. Occísus es, & rèdemisti nos Deo in sánguine tuo. *Apoc.* 5. 9. * Deus meus. ℣. Glória Patri. * Deus.

FERIA QUINTA.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, allelúia. ℟. Et bráchium sanctum ejus, allelúia. *Psal.* 97. 1.

℟. I. Qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo: * Ipsi glória, & impérium in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 1. *v.* 5. 6. ℣. Pro eò quòd trádidit in mortem ánimam suam. *Isa.* 53. 12. * Ipsi glória.

℟. II. Notum sit ómnibus, quia quem Deus suscitávit à mórtuis: * Hic est lapis, qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli, allelúia. *Act.* 4. *v.* 10. 11. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificantes: hic factus est in caput ánguli. *Psal.* 117. 22. * Hic est.

℟. III. Déxtera Dómini fecit virtútem: *Non móriar, sed vivam: & narrábo ópera Dómini, allelúia. *Psal.* 117. *v.* 16. 17. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, ac-

cípere virtútem, & honórem, & glóriam. *Apoc.* 5. 12. * Non móriar. ℣. Glória. * Non móriar.

FERIA SEXTA.

℣. Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam, allelúia. ℟. Salvásti me à descendéntibus in lacum, allelúia. *Psal.* 29. 4.

℟. I. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértia die, * Constitútus est à Deo Judex vivórum & mortuórum, allelúia, allelúia. *Act.* 10. v. 38. 40. 42. ℣. Antíquus diérum dedit ei potestátem, & honórem. *Daniel.* 7. 14. * Constitútus est.

℟. II. Crédimus scientes, quóniam qui suscitávit Jesum, * Nos cum Jesu suscitábit, allelúia, allelúia. 2. *Corint.* 4. v. 13. 14. ℣. Vivificábit nos post duos dies; in die tértia suscitábit nos. *Osee.* 6. 3. * Nos cum.

℟. III. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum & refúgium meum, allelúia. *Psal.* 17. 2. ℣. Christus nos redémit de maledícto, factus pro nobis maledíctum. *Galat.* 3. 13. * Dóminus. ℣. Glória. * Dóminus.

SABBATO.

Fit Officium de B. Maria.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ: allelúia. ℟. Et exultávimus & delectáti sumus, allelúia. *Ps.* 89. 14.

Psalmi de Psalterio sub Antiphona sequente.

Ant. 3. c. Hunc príncipem, & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ ad dandam pœniténtiam, & remissiónem peccatórum, allelúia. *Act.* 5. 31.

Capitulum. Coloss. 3. 1.

SI consurrexístis cum Christo : quæ sursùm sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram.

Hymnus.

AURORA dùm lucem novam,
Novúmque solem núntiat,
Christus resurgens spléndidos
Orbi triumphos íntonat.
STOLIS amíctus lácteo
Agni cruóre cándidis,
Suísque liber vínculis
Dei novus grex júbilet.
QUI se sepulchro súscitat,
Nos suscitábit mórtuos,
Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora.
DA, Christe, tecum nos mori,
Simúlque tecum súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.
QUEM suscitátum crédimus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, Cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Circumdedísti me lætítiâ, allelúia. ℟. Ut cantet tibi glória mea, allelúia. *Psal.* 29. *v.* 12. 13.

Ad Benedíctus.

Feria II. *Ant.* 5. a. Crédimus secundùm operatiónem poténtiæ virtútis Dei, quam operátus est in Christo, súscitans illum à mórtuis, allelúia. *Eph.* 1. *v.* 19. 20.

Feria III. *Ant.* 4. e. Stipéndia peccáti, mors. Grátia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu Dómino nostro, allelúia. *Rom.* 6. 23.

Feria IV. *Ant.* 1. D. Spe salvi facti sumus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri, allelúia. *Rom.* 8. *v.* 24. 23.

Feria V. *Ant.* 4. d. Suscitávit Deus Jesum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, allelúia. *Act.* 13. 34.

Feria VI. *Ant.* 6. f. Cùm mórtui essétis in delíctis, convivificávit cum Christo Deus, donans vobis ómnia delícta, allelúia. *Coloss.* 2. 13.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Commemoratio de Cruce. (*nisi sit Festum triplex.*)

Antiphona. Propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contemptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet, allelúia. *Hebr.* 12. 2.

℣. Dícite in Géntibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit, allelúia. *Psal.* 95. 10.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eumdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Psalmi de Dominica, omisso Symbolo, Quicunque.

Ant. 2. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes dívitias grátiæ suæ in bonitáte super nos, allelúia. *Eph.* 2. *v.* 6. 7.

Capitulum. 1. *Pet.* 1. 21.

Deus suscitávit Christum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra, & spes esset in Deo.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Christe. ℣. Qui resurrexísti à mórtuis, * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Christe.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, allelúia: ℟. Et rédime nos propter nomen tuum, allelúia. *Matth.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Joan.* 21. 14. *Psal.* 43. 27.

Preces, ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 4. irr. a. Si commór-

cui sumus, & convivémus; si sustinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Tim.* 2. v. 11. 12.

Capitulum. Rom. 10. 9.

SI confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, & in corde tuo credíderis, quòd Deus illum suscitávit à mórtuis, salvus eris.

℟. *br.* Confitébor Dómino nimis in ore meo: * Allelúia, allelúia. *Repet.* Confitébor. ℣. Et in médio multórum laudábo eum. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Confitébor.

℣. Jucundum sit ei elóquium meum, allelúia. ℟. Ego verò delectábor in Dómino, allelúia. *Ps.* 108. 30. & 103. 34.

AD SEXTAM.

Psalmi de Dominica.

Antiph. 8. c. Pro ómnibus mórtuus est Christus: ut, & qui vivunt, jam non sibi vivant, allelúia. 2. *Cor.* 5. 15.

Capitulum. Rom. 7. 4.

FRatres mei, & vos mortificáti estis legi per corpus Christi: ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo.

℟. *br.* Reflóruit caro mea: * Allelúia, allelúia. *Repet.* Reflóruit. ℣. Et ex voluntáte mea. confitébor ei. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Reflóruit.

℣. Non móriar, sed vivam, allelúia. ℟. Et narrábo ópera Dómini, allelúia. *Psal.* 27. 7. & 117. 17.

AD NONAM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Primogénitus mortuórum diléxit nos, & lávit nos à peccátis nostris in sánguine suo, allelúia. *Apoc.* 1. 5.

Capitulum. 1. *Pet.* 3. 18.

CHristus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *br.* Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Vivit. ℣. Et exaltétur Deus salútis meæ. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Vivit.

℣. Vivet ánima mea, allelúia. ℟. Et laudábit te, allelúia. *Psal.* 17. 47. & 118. 175.

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria sub Antiphona sequente.

Ant. 3. A. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis Christi simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6. 5.

Capitulum. Rom. 6. 6.

VEtus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti & ultrà non serviámus peccáto.

Hymnus.

NUnc novis Christus celebrétur hymnis,
Victor insígnes ágitat triumphos,

uo letum, dominúmque leti
Fúnere vincit.

'INCIT obstantem lápidem sepulchri:
ncit armátas vígilum cohortes;
incla perrumpit, quibus obligátus
Ingemit Orbis.

QUEM timor clausum látebris coercet,
Se gregi præbet fácilem vidéri:
Et sui certum dat adhuc amóris
Vúlnera pignus.

ERGO jam nunquam moritúre vivis,
Christe, quos fuso rédimis cruóre,
Fac in æternum tua vita nobis
Vívere præstet.

SUMMA laus Patri, Genitóque summa,
Morte qui victâ sibi dat renasci,
Quem Patri consors Amor & perennis
Glória jungit.
Amen.

℣. Redémit nos Deus ab inimícis nostris, allelúia. ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus, allelúia. *Psal.* 135. 24.

Ad Magníficat.

FERIA II. *Ant.* 1. F. Existimáte vos mórtuos esse peccáto; viventes autem Deo in Christo, allelúia. *Rom.* 6. 11.

FERIA III. *Ant.* 6. f. Lex spíritus vitæ in Christo Jesu liberávit me à lege peccáti & mortis, allelúia. *Rom.* 8. 2.

FERIA IV. *Ant.* 8. g. Sumus fílii Dei; si autem fílii, & herédes, coherédes autem Christi, si tamen compátimur, ut & conglorificémur, allelúia. *Rom.* 8. *v.* 16. 17.

FERIA V. *Ant.* 5. f. Regenerávit nos Deus in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, allelúia. 1. *Pet.* 1. 3.

Oratio Domin. præcedentis.

Deinde commem. de Cruce. (nisi sit Festum triplex.)

Antiph. Ipse est pax nostra per Crucem interfíciens inimicítias in semetipso, allelúia. *Eph.* 2. *v.* 14. 16.

℣. Apud Dóminum misericórdia, allelúia. ℟. Et copiósa apud eum redémptio, allelúia. *Psal.* 129. 7.

Oratio, ut suprà ad Laudes, pag. 342

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.

Ant. 7. C. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. *Cor.* 15. 20.

CHristus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum: & sicut in Adam omnes moriuntur; ita & in Christo omnes vivificabuntur.

Hymnus.

JEsu redemptor séculi,
Verbum Patris altíssimi

Lux lucis invisíbilis,
Custos tuórum pérvigil :
Tu fabricátor ómnium
Discrétor atque témporum ,
Fessa labóre córpora
Noctis quiéte récrea.
Te deprecámur súpplices,
Ut nos ab hoste líberes :
Ne váleat sedúcere
Tuo redemptos sánguine.
Ut dùm gravi in córpore
Brevi manémus témpore ,
Sic caro nostra dórmiat ,
Ut mens in Christo vígilet.
Da , Christe , tecum nos mori ,
Simúlque tecum súrgere ,
Terréna da contémnere ,
Amáre da cœléstia.
Quem suscitátum crédimus ,
Jesu , tibi sit glória ,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: allelúia. ℟. Et nocte cánticum ejus , allelúia. *Psal.* 41..9.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 5.a. Allelúia , peccátis mórtui , allelúia, justítiæ vivámus, allelúia , allelúia. 1. *Pet.* 2. 24.

Deinde dicuntur Preces , ut in Psalterio , nisi sit Dominica , Festum semi-duplex, aut suprà.

Oratio.

DEus qui ómnia vitæ nostræ témpora moderáris & sanctíficas , fac ut per hanc noctem mórtui peccátis, vivámus tibi in Christo Jesu Dómino nostro ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria II. ad Sextam , pag. 52.

Incipit liber Jósue.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Deus hortatur Josue.

FActum est post mortem Móysi servi Dómini , ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun ministrum Móysi , & díceret ei : Móyses servus meus mórtuus est: Surge , & transi Jordánem istum tu , & omnis pópulus tecum, in Terram , quam ego dabo fíliis Israël. Omnem locum , quem calcáverit vestígium pedis vestri , vobis tradam , sicut locútus sum Móysi. A deserto & Líbano usque ad flúvium magnum Euphráten , omnis terra Hebræórum usque ad mare magnum contra solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ : sicut fui cum Móyse , ita ero tecum : non dimittam nec derelínquam te. Confortáre & esto robustus : tu enim sorte dívides pópulo huic terram , pro qua jurávi pátribus suis , ut tráderem

eam illis. Confortáre ígitur, & esto robustus valdè; ut custódias, & fácias omnem legem, quam præcépit tibi Móyses servus meus: ne declínes ab ea ad déxteram vel ad sinistram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recédat volúmen legis hujus ab ore tuo: sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam. Ecce præcípio tibi: Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére: quóniam tecum est Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcunque perréxeris.

LECTIO II. v. 10.

Josue parat omnia ad Jordanem transeundum.

PRæcepítque Jósue princípibus pópuli, dícens: Transíte per médium castrórum, & imperáte pópulo, ac dícite: Præparáte vobis cibária: quóniam post diem tértium transíbitis Jordánem, & intrábitis ad possidendam Terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est vobis. Rubenítis quoque & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manasse ait: Mementóte sermónis, quem præcépit vobis Móyses fámulus Dómini, dicens: Dóminus Deus vester dedit vobis réquiem, & omnem terram. Uxóres vestræ, & fílii, ac jumenta manébunt in terra, quam trádidit vobis Móyses trans Jordanem: vos autem transíte armáti ante fratres vestros, omnes forti manu, & pugnáte pro eis, donec det Dóminus réquiem frátribus vestris, sicut & vobis dedit, & possídeant ipsi quoque Terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est eis: & sic revertémini in Terram possessiónis vestræ & habitábitis in ea, quam vobis dedit Móyses fámulus Dómini trans Jordánem contra solis ortum. Responderúntque ad Jósue atque dixérunt: Omnia quæ præcepisti nobis, faciémus: & quòcunque míseris íbimus. Sicut obedívimus in cunctis Móysi, ita obediémus & tibi: tantùm sit Dóminus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Móyse. Qui contradíxerit ori tuo, & non obedíerit cunctis sermónibus quos præcéperis ei, moriátur: tu tantùm confortáre, & viríliter age.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

LECTIO III. v. 1.

Charitas autoritate fortior.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater: Philémoni dilecto, & adjutóri nostro, & Appiæ soróri charíssimæ, & Archippo commilitóni nostro, & Ecclésiæ, quæ in domo tua est. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu

Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, aúdiens charitátem tuam, & fidem, quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos; ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu. Gáudium enim magnum hábui, & consolatiónem in charitáte tua: quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pértinet: propter charitátem magìs óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi. *Anno* 1581. *Tit. de Sacramentis. can.* 5.

NOmina parentum atque baptizáti necnon suscipiéntium, cum die & anno, Parǽcus descríbat, ac dóceat eos quam cognatiónem contráxerint, ne ignorántiâ ullâ excusári váleant.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria II. ad Nonam, pag. 53.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

Exploratores apud Rahab.

MIsit ígitur Jósue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito: & dixit eis: Ite, & consideráte Terram, urbémque Jéricho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatúmque est regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de fíliis Israël, ut explorárent Terram. Misítque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, & omnem Terram consideráre venérunt. Tollensque múlier viros abscondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me, sed nesciébam unde essent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt; néscio quò abiérunt: persequímini citò, & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuítque eos stípulâ lini, quæ ibi erat. Hi autem qui missi fúerant, secúti sunt eos per viam, quæ ducit ad vadum Jordánis: illísque egressis, statim porta clausa est. Necdum obdormíerant qui latébant, & ecce múlier ascendit ad eos, & ait: Novi quòd Dóminus tradíderit vobis Terram: étenim irruit in nos terror vester, & elanguérunt omnes habitatóres Terræ. Audívimus quòd siccáverit Dóminus aquas maris Rubri ad

vestrum introítum, quandò egressi estis ex Ægypto : & quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordánem, Sehon & Og, quos interfecistis. Et hæc audientes pertimúimus, & elánguit cor nostrum, nec remansit in nobis spíritus ad introítum vestrum : Dóminus enim Deus vester, ipse est Deus in cœlo sursùm, & in terra deorsùm. Nunc ergo juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego misericórdiam feci vobíscum, ita & vos faciátis cum domo patris mei, detísque mihi verum signum, ut salvétis patrem meum & matrem, fratres ac soróres meas, & ómnia quæ illórum sunt, & eruátis ánimas nostras à morte.

LECTIO II. *v.* 14.

Juramentum exploratorum.

QUi respondérunt ei : Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodíderis nos : cùmque tradíderit nobis Dóminus Terram, faciémus in te misericórdiam & veritátem. Demísit ergo eos per funem de fenestra : domus enim ejus hærébat muro. Dixítque ad eos : Ad montána conscéndite, ne fortè occurrant vobis reverténtes : ibíque latitáte tribus diébus, donec rédeant, & sic ibitis per viam vestram. Qui dixérunt ad eam : Innóxii érimus à juramento hoc, quo adjurasti nos : si ingrediéntibus nobis Terram, signum fúerit funículus iste coccíneus, & ligáveris eum in fenestra, per quam demisisti nos : & patrem tuum ac matrem, fratrésque & omnem cognatiónem tuam congregáveris in domum tuam. Qui óstium domûs tuæ egressus fúerit, sanguis ipsius erit in caput ejus, & nos érimus aliéni. Cunctórum autem sanguis qui tecum in domo fúerint, redundábit in caput nostrum, si eos áliquis tetígerit. Quòd si nos pródere volúeris, & sermónem istum proferre in médium, érimus mundi ab hoc juramento, quo adjurasti nos. Et illa respondit : Sicut locúti estis, ita fiat. Dimitténsque eos ut pérgerent appendit funículum coccíneum in fenestra. Illi verò ambulantes pervenérunt ad montána, & mansérunt ibi tres dies, donec reverterentur qui fúerant persecúti : quærentes enim per omnem viam, non reperérunt eos. Quibus urbem ingressis, reversi sunt, & descendérunt exploratóres de monte : & transmisso Jordáne, venérunt ad Jósue fílium Nun, narravéruntque ei ómnia quæ accíderant sibi, atque dixérunt : Trádidit Dóminus omnem terram hanc in manus nostras, & timóre prostráti sunt cuncti habitatóres ejus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

Lectio III. *v.* 10.

Quò quis Deo fidelior, eò servis ejus est utilior.

OBsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquandò inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis; quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe: quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii. Sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium: fórsitan enim ideò discessit ad horam à te, ut æternum illum recípere: jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máximè mihi: quantò autem magìs tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa.

CANON.

Ex statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *Tit. de Bapt. c.* 4.

BAptismus cum honóre, & reveréntia celebrétur, & cum magna cautéla, máximè in distinctióne verbórum, & prolatióne, in quibus tota virtus Sacramenti consistit. Forma autem verbórum ab eo qui baptízat íntegrè, ordinátè, contínuè, sine interpositióne áliqua proferátur.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ III. pag. 62.

De libro Jósue.

Lectio I. *Cap.* 3. 1.

Arca Dei præcedit populum in Jordanem.

IGitur Jósue de nocte consurgens movit castra: egredientésque de Setim, venérunt ad Jordánem ipse & omnes fílii Israël, & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, & clamáre cœpérunt: Quandò vidéritis Arcam fœderis Dómini Dei vestri, & Sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, & sequímini præcedentes: sitque inter vos & Arcam spátium cubitórum duûm míllium, ut procul vidére possítis, & nosse per quam viam ingrediámini; quia priùs non ambulastis per eam: & cavéte ne appropinquétis ad Arcam. Dixítque Jósue ad pópulum: Sanctificámini: cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad Sacerdó-

tes : Tóllite Arcam fœderis & præcédite pópulum. Qui jussa complentes, tulérunt, & ambulavérunt ante eos. Dixítque Dóminus ad Jósue : Hódiè incípiam exaltáre te coram omni Israël : ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ita & tecum sim. Tu autem præcipe Sacerdótibus qui portant Arcam fœderis, & dic eis : Cùm ingressi fuéritis partem aquæ Jordánis, state in ea. Dixítque Jósue ad fílios Israël : Accédite huc, & audíte verbum Dómini Dei vestri. Et rursùm : In hoc, inquit, sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestri est, & disperdet in conspectu vestro Chananæum & Hethæum, Hevæum & Pherezæum, Gergesæum quoque & Jebusæum & Amorrhæum. Ecce, Arca fœderis Dómini omnis terræ antecédet vos per Jordánem.

LECTIO II. *v.* 12.

Miraculum in transitu Jordanis.

PAráte duódecim viros de tríbubus Israël síngulos per síngulas tribus. Et cùm posúerint vestígia pedum suórum, Sacerdótes qui portant Arcam Dómini Dei universæ terræ, in aquis Jordánis, aquæ quæ inferióres sunt, decurrent atque defícient : quæ autem désuper véniunt, in una mole consistent. Igitur egressus est pópulus de tabernáculis suis ut transíret Jordánem : & Sacerdótes, qui portábant Arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingressísque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat) steterúnt aquæ descendentes in loco uno, & adinstar montis intumescentes apparébant procul ab urbe, quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan : quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequò omnínò deficerent. Pópulus autem incedébat contra Jéricho : & Sacerdótes, qui portábant Arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accincti, omnísque pópulus per arentem álveum transíbat.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* I. I.

Consolatio in fratribus per eamdem fidem.

PAulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, ómnibus qui sunt Romæ dilectis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Primùm quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis : quia fides

vestra annuntiátur in universo mundo. Testis enim est mihi Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quòd sine intermissióne memóriam vestri fácio, semper in oratiónibus meis óbsecrans, si quómodo tandem aliquandò prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniendi ad vos. Desídero enim vidére vos: ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmandos vos: id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram, atque meam.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus Ecclésiæ Rotomagensis.

Anno 1506. *Tit de Sacram. Baptismi.*

HAbeant Curáti semper aquam in Fóntibus, & unctiónes necessárias mundè custodítas, & manuále. Et cáveant quòd non fiant risus neque clamóres quandò datur Baptismi sacramentum.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ III. pag. 63.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap.* 5. 1.

Circumcisio generalis.

POstquàm ergo audiérunt omnes reges Amorrhæorum, qui habitábant trans Jordánem ad Occidentálem plagam, & cuncti reges Chánaan, qui propinqua possidébant magni maris loca, quòd siccasset Dóminus fluenta Jordánis coram fíliis Israël donec transírent, dissolútum est cor eórum, & non remansit in eis spíritus, timéntium intróitum filiórum Israël. Eo témpore ait Dóminus ad Jósue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde secundò fílios Israël. Fecit quod jússerat Dóminus, & circumcídit fílios Israël in colle præputiórum. Postquàm autem circumcísi sunt, mansérunt in eódem castrórum loco, donec sanarentur. Dixítque Dóminus ad Jósue: Hódiè ábstuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatúmque est nomen loci illíus Gálgala, usque in præsentem diem. Manserúntque fílii Israël in Gálgalis, & fécerunt Phase, quartadécimâ die mensis ad vésperum in campéstribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus Terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejusdem anni. Defecítque manna postquàm comedérunt de frúgibus Terræ, nec usi sunt ultrà cibo illo fílii Israël, sed comedérunt de frúgibus præsentis anni Terræ Chánaan. Cùm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos & vidit virum stantem contra se, evaginátum tenentem

gládium, perrexítque ad eum, & ait: Noster es, an adversariórum? Qui respondit: Nequáquam, sed sum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cecidit Jósue pronus in terram. Et adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecítque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

LECTIO II. *Cap. 6. 12.*

Obsessa Jericho & capta.

IGitur Jósue de nocte consurgente, tulérunt Sacerdótes Arcam Dómini, & septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæo usus est: præcedebántque Arcam Dómini ambulantes atque clangentes: & armátus pópulus ibat ante eos: vulgus autem réliquum sequebátur Arcam, & búccinis personábat. Circuierúntque civitátem secundo die semel, & reversi sunt in castra. Sic fecérunt sex diébus. Die autem séptimo, dilúculò consurgentes circuiérunt urbem, sicut dispósitum erat, séptics. Cùmque séptimo circúitu clángerent búccinis Sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israël: Vociferámini: trádidit enim vobis Dóminus civitátem: sitque cívitas hæc anáthema: & ómnia quæ in ea sunt, Dómino: sola Rahab méretrix vivat cum universis qui cum ea in domo sunt: abscondit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte, ne de his, quæ præcepta sunt, quíppiam contingátis, & sitis prævaricatiónis rei, & ómnia castra Israël sub peccáto sint atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit, & vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrétur, repósitum in thesauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitúsque increpuit, muri íllicò corruérunt: & ascendit unusquisque per locum, qui contra se erat: ceperúntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro usque ad mulíerem, ab infante usque ad senem. Boves quoque & oves & ásinos in ore gládii percussérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósue: Ingredímini domum mulíeris meretrícis, & prodúcite eam, & ómnia quæ illíus sunt, sicut illi juramento firmastis. Ingressíque júvenes, eduxérunt Rahab, & parentes ejus, fratres quoque, & cunctam supelléctilem ac cognatiónem illíus, & extra castra Israël manére fecérunt. Urbem autem, & ómnia quæ erant in ea, succendérunt; absque auro & argento, & vasis æneis, ac ferro quæ

in ærárium Dómini consecrárunt. Rahab verò meretrícem, & domum patris ejus, & ómnia quæ habébat, fecit Jósue vívere, & habitavérunt in médio Israël usque in præsentem diem, eò quòd abscónderit núntios, quos míserat ut explorárent Jéricho.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 12. 3.

Fideles unius corporis membra.

DIco per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm oportet sápere, sed sápere ad sobrietátem: & unicuíque sicut divísit Deus mensúram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Charitáte fraternitátis ínvicem diligentes: Honóre ínvicem præveniéntes: Sollicitúdine non pigri: Spíritu ferventes: Dómino serviéntes: Spe gaudentes: In tribulatióne patientes: Oratióni instantes: Necessitátibus Sanctórum communicantes: Hospitalitátem sectantes: Benedícite persequéntibus vos: benedícite, & nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idipsum ínvicem sentientes: si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus Ecclésiæ Rotomagensis. *Anno* 1506. *Tit. de Sacram. Baptismi.*

EVítent Sacerdótes convívia puerperárum, quantùm póterunt; quóniam in illis multa fiunt & dicuntur státui Ecclesiástico diffórmia.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ III. pag. 64.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap.* 7. 4.

Achan furatus de anathemate.

AScendérunt tria míllia pugnatórum, qui statim terga vertentes, percussi sunt à viris urbis Haï. Jósue verò scidit vestimenta sua & pronus cécidit in terram coram Arca Dómini usque ad vésperam, tam ipse quàm omnes senes Israël: miserúntque púlverem super cápita sua. Dixítque Dóminus ad Jósue: Surge, cur jaces pronus in terra? Peccávit Israël nec póterit stare ante hostes suos, eósque fúgiet: quia pollútus est anathémate. Surgens ítaque Jósue

manè, applícuit Israël per tribus suas, & inventa est tribus Juda. Quæ cùm juxta famílias suas esset obláta, inventa est família Zare. Illam quoque per domos ófferens, réperit Zabdi: cujus domum in síngulos dívidens viros, invénit Achan fílium Charmi, fílii Zabdi, fílii Zare de tribu Juda. Et ait Jósue ad Achan: Fili mi, da glóriam Dómino Deo Israël, & confitére, atque índica mihi quid féceris, ne abscondas. Respondítque Achan Jósue, & dixit ei: Verè ego peccávi Dómino Deo Israël, & sic feci: vidi enim inter spólia pállium coccíneum valdè bonum, & ducentos siclos argenti, regulámque áuream quinquaginta sicló-rum: & concupiscens ábstuli, & abscondi in terra contra médium tabernáculi mei, argentúmque fossâ humo opérui. Tollens ítaque Jósue Achan fílium Zare, argentúmque & pállium, & aúream régulam, fílios quoque & fílias ejus, boves & ásinos, & oves, ipsúmque tabernáculum, & cunctam suppelléctilem: (& omnis Israël cum eo) duxérunt eos ad vallem Achor: ubi dixit Jósue: Quia turbasti nos, exturbet te Dóminus in die hac. Lapidavítque eum omnis Israël: & cuncta quæ illíus erant, igne consumpta sunt.

Lectio II. *Cap. 8. 1.*

Urbs Haï capta & incensa.

Dixit autem Dóminus ad Jósue: Ne tímeas, neque formídes: tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, & consurgens ascende in óppidum Haï: ecce trádidi in manu tua regem ejus, & pópulum, urbémque & terram. Quinque autem míllia viros elégerat [Jósue] & posúerat in insídiis inter Bethel & Haï, ex Occidentáli parte ejusdem civitátis: omnis verò réliquus exércitus ad Aquilónem áciem dirigébat, ita ut novíssimi illíus multitúdinis, Occidentálem plagam urbis attíngerent. Abiit ergo Jósue nocte illâ, & stetit in vallis médio. Quod cùm vidisset rex Haï, festinávit manè, & egressus est cum omni exércitu civitátis, direxítque áciem contra desertum, ignórans quòd post tergum latérent insídiæ. Jósue verò & omnis Israël cessérunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitúdinis viam. At illi vociferantes páriter, & se mútuò cohortantes, persecúti sunt eos. Cùmque recessissent à civitáte, & ne unus quidem in urbe Haï & Bethel remansisset qui non persequerétur Israël (sicut erúperant aperta óppida relinquentes,) dixit Dóminus ad Jósue: Leva clýpeum, qui in manu tua est, contra urbem Haï, quóniam tibi tradam eam. Cùmque ele-

vaſſet clýpeum ex adverſo civitátis, insídiæ, quæ latébant, ſurrexérunt confeſtim; & pergentes ad civitátem, cepérunt, & ſuccendérunt eam.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 15. 5.

Unanimitas commendatur.

DEus patiéntiæ, & ſolátii det vobis idipſum ſápere in altérutrum ſecundùm Jeſum Chriſtum: Ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Propter quod ſuſcípite ínvicem, ſicut & Chriſtus ſuſcépit vos in honórem Dei. Dico enim Chriſtum Jeſum miniſtrum fuiſſe circumciſiónis propter veritátem Dei, ad confirmandas promiſſiónes patrum. Gentes autem ſuper miſericórdia honoráre Deum, ſicut ſcriptum eſt: Proptéreà confitébor tibi in Géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo.

C A N O N.

Ex Sýnodo Lexovienſi.

Sub Joanne le Veneur, circa annum 1520.

INſtruant Curáti parochiános ſuos ut quamprímùm fíeri poteſt, párvulos baptizandos ad Eccléſiam déferant; nec propter patrínos congregandos aut álios expectandos, vel áliis de cauſis differátur baptiſmus.

Feria ſexta ad Veſperas & Sabbáto ad Officium Nocturnum, Laudes & Horas, fit Officium de Beata, niſi ſit Feſtum ſemiduplex, aut ſuprà.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pſalmi è Feria III. ad Primam, pag. 70.

De libro Jóſue.

LECTIO I. *Cap.* 9. 3.

Gabaonitarum aſtutia.

AT hi qui habitábant in Gábaon, audientes cuncta quæ fécerat Jóſue Jéricho & Haï: & cállidè cogitantes, tulérunt ſibi cibária, ſaccos véteres áſinis imponentes, & utres vinários ſciſſos atque conſútos, calceamentáque perantíqua quæ ad indícium vetuſtátis pittáciis conſúta erant, indúti veréribus veſtimentis: panes quoque, quos portábant ob viáticum, duri erant, & in fruſta comminúti: perrexerúntque ad Jóſue, & dixérunt ei: Servi tui ſumus. De terra longinqua valdè venérunt ſervi tui in nómine Dómini Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto. Suſcepérunt ígitur de cibáriis eórum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecítque Jóſue cum eis pacem, & iníto fœdere

pollícitus est quòd non occiderentur: príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis.

LECTIO II. *v. 16.*

Cum Gabaonitis quomodo actum fuerit.

POst dies autem tres íniti fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri essent. Vocávit Gabaonítas Jósue, & dixit eis: Cur nos decípere fraude voluistis, ut dicerétis: Procul valdè habitámus à vobis, cùm in médio nostri sitis? Itaque sub maledictióne éritis, & non defíciet de stirpe vestra ligna cædens, aquásque comportans in domum Dei mei. Qui respondérunt: Nuntiátum est nobis servis tuis, quòd promisísset Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, & dispérderet cunctos habitatóres ejus. Timúimus ígitur valdè, & provídimus animábus nostris, vestro terróre compulsi, & hoc consílium inívimus. Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi bonum & rectum vidétur, fac nobis. Fecit ergo Jósue ut díxerat: & liberávit eos de manu filiórum Israël, ut non occiderentur. Decrevítque in illo die eos esse in ministério cuncti pópuli, & altáris Dómini, cædentes ligna & aquas comportantes, usque in præsens tempus, in loco, quem Dóminus elegisset.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap. 16. 17.*

A susurronibus declinandum.

ROgo vos fratres, ut observétis eos, qui dissensiónes & offendícula præter doctrínam quam vos didicistis, fáciunt, & declináte ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri: & per dulces sermónes, & benedictiónes, sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & símplices in malo. Deus autem pacis cónterat sátanam sub pédibus vestris velóciter. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobíscum.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *De Extrema-unctione. Can.* 74.

AD Sacramentum Extremæ-unctiónis móneant sæpe Sacerdótes pópulum, non tantùm dívites, sed étiam páuperes; & omnes máximè à quatuórdecim annis & suprà, ut ad id commúniter, cùm fúerit necesse exhíbeant se parátos; sanctum óleum ad eos cum omni reveréntia deferentes & honóre.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Sabbato ante

Dominicam in Albis, exceptis quæ sequuntur.

Capitulum. Jer. 31. v. 10. 11.

QUi dispersit Israël, congregábit eum, & custódiet eum sicut pastor gregem suum. Redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Ego veni ut oves vitam hábeant, & abundántiùs hábeant, allelúia. *Joan.* 10. 10.

Oratio, ut infra ad Laudes.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

Omnia, ut in Dom. in Albis, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria III. ad Tertiam, pag. 72.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap.* 10. 5.

Josue imperat Soli.

COngregáti ascendérunt quinque reges Amorrhæórum, rex Jerúsalem, rex Hebron, rex Jérimoth, rex Lachis, rex Eglon simul cum exercítibus suis, & castrametáti sunt circa Gábaon, oppugnantes eam. Habitatóres autem Gábaon urbis obsessæ misérunt ad Jósue, qui tunc morabátur in castris apud Gálgalam, & dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum : ascende citò, & líbera nos, ferque præsídium : convenérunt enim adversùm nos omnes reges Amorrhæórum qui hábitant in montánis. Ascendítque Jósue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíssimi. Dixítque Dóminus ad Jósue : Ne tímeas eos : in manus enim tuas trádidi illos : nullus ex eis tibi resístere póterit. Irruit ítaque Jósue super eos repentè, totâ nocte ascendens de Gálgalis : & conturbávit eos Dóminus à fácie Israël : contrivítque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecutus est eos per viam ascensûs Béth-horon, & percussit usque Azéca & Máceda. Cùmque fúgerent fílios Israël, & essent in descensu Béth-horon, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca : & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percússerant fílii Israël. Tunc locútus est Jósue Dómino, in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israël, dixítque coram eis : Sol contra Gábaon ne moveáris, & Luna contra vallem Aïalon. Steterúntque Sol & Luna, donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. Nonne scriptum est hoc in libro justórum ? Stetit ítaque Sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio uníus diéi. Non fuit ánteà

nec pósteà tam longa dies, obediente Dómino voci hóminis, & pugnante pro Israël.

℟. Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium, * Quóniam per hóminem mors & per hóminem resurréctio mortuórum, allelúia. 1. *Cor.* 15. *v.* 20. 21. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula; ipse liberátor atque Salvátor. *Dan.* 6. *v.* 26. 27. * Quóniam.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO II. *Cap.* 46. 1.

Encomium Josue.

FOrtis in bello Jesus Nave succéssor Móysi in Prophétis, qui fuit magnus secundùm nomen suum, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hereditátem Israël. Quam glóriam adeptus est in tollendo manus suas, & jactando contra civitátes rhomphǽas? Quis ante illum sic réstitit? Nam hostes ipse Dóminus perdúxit. An non in iracúndia ejus impedítus est sol, & una dies facta est quasi duo? Invocávit Altíssimum potentem in oppugnando inimícos úndique, & audívit illum magnus & sanctus Deus in saxis grándinis virtútis valdè fortis. Impetum fecit contra gentem hostílem; & in descensu pérdidit contrários, ut cognoscant Gentes poténtiam ejus, quia contra Deum pugnáre non est fácile. Et secútus est à tergo potentis.

℟. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, resurréxit tértià die secundùm Scriptúras, * Visus est Cephæ & post hoc Undecim, allelúia, allelúia. 1. *Cor.* 15. *v.* 3. 4. 5. ℣. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. *Sap.* 6. 14. * Visus.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 10. 11.

Bonus Pastor.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisǽis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 14. *in Evang. hab. in Basilic. S. Petri, Domin.* 2. *post Pascha.*

BOnus Pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus Pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacramento nostro corpus suum & sánguinem vérteret, & oves quas redémerat carnis suæ alimento satiáret. Ostensa nobis est ígitur de contemptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere: postrémum verò, si

necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus, quàm terréna substántia quam extériùs possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam? Et sunt nonnulli, qui dùm plus terrénam substántiam, quàm oves díligunt, méritò nomen Pastóris perdunt; de quibus prótinùs súbditur: Mercenárius autem, & qui non est Pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, & dimittit oves, & fugit. Non Pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impensâ sibi ab homínibus reveréntiâ lætátur.

℟. Dixit Jesus Pharisǽis: Ego sum Pastor bonus & * Cognosco oves meas & cognoscunt me meæ, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 10. 14. ℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas. *Ezech.* 34. 11. * Cognosco. ℣. Glória. † Allelúia.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. 1. *Pet.* 2. *v.* 21. 22.

CHaríssimi, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus, qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. *a.* Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis; mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, & non pértinet ad eum de óvibus, allelúia. *Joan.* 10. *v.* 11. 13.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte, jacentem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam: ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Dicitur Symbolum Quicunque.

CANON.

Ex Statútis Synodálibus Ecclésiæ Rotomagensis.

An 1506. *Tit. de Sacram. Extremæ-Unctionis.*

INjúngitur ómnibus & síngulis Curátis, & étiam

Vicáriis quòd hábeant ómnia paráta ad sacramentum Extremæ-unctiónis, ne quándiù perquírerent, decédat ægrótus sine hujúsmodi Sacramento.

Ad Tertiam.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 23.

FRatres, cùm maledicerétur Christus, non maledicébat, cùm paterétur, non comminabátur; tradébat autem judicanti se injustè.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 24.

PEccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus, cujus livóre sanáti sumus.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 25.

ERátis sicut oves errantes; sed conversi estis, nunc ad Pastórem & Epíscopum animárum vestrárum.

Ad Vesperas.

Capitulum. Ezech. 34. 11.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas. Sicut vísitat Pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum, sic visitábo oves meas, & liberábo eas de ómnibus locis in quibus dispersæ fúerant.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli, & illas opórtet me addúcere, & vocem meam aúdient, & fiet unum ovíle & unus Pastor, allelúia. *Joan.* 10. 16.

FERIA SECUNDA.

Ad Officium Nocturnum.

Psalmi è Feria III. ad Sextam, pag. 73.

De libro Jósue.

Lectio I. *Cap.* 10. 15.

Quinque reges fugitivi in spelunca

REversus est Jósue cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges, & se abscónderant in spelunca urbis Máceda. Nuntiatúmque est Jósue, quòd inventi essent quinque reges latentes in spelunca urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, & ait: Vólvite saxa ingéntia ad os speluncæ, & pónite viros indústrios, qui clausos custódiant: vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, & extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, & usque ad interneciónem penè consumptis, hi qui Israël effúgere potuérunt, ingressi sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jósue in Máceda, ubi tunc

erant castra, sani & íntegro número: nullúsque contrà fílios Israël mutíre ausus est. Præcepítque Jósue, dicens: Aperíte os speluncæ, & prodúcite ad me quinque reges, qui in ea látitant. Fecerúntque ministri ut sibi fúerat imperátum: & eduxérunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Jerúsalem, regem Hebron, regem Jérimoth, regem Lachis, regem Eglon. Cùmque educti essent ad eum, vocávit omnes viros Israël, & ait ad príncipes exércitûs qui secum erant: Ite & pónite pedes super colla regum istórum. Qui cùm perrexissent, & subjectórum colla pédibus calcárent, rursùm ait ad eos: Nolíte timére nec paveátis, confortámini & estóte robusti: sic enim fáciet Dóminus cunctis hóstibus vestris, adversùm quos dimicátis.

LECTIO II. *Cap.* 11. 1.

Cædes Jabin regis Azor.

QUæ cùm audisset Jabin rex Azor, misit ad Jobab regem Madon, & ad regem Sémeron, atque ad regem Achsaph: ad reges quoque Aquilónis, qui habitábant in montánis, & in planítie contra merídiem Céneroth, in campéstribus quoque, & in régiónibus Dor juxta mare: Chananæum quoque ab Oriente & Occidente, & Amorrhæum atque Hethæum ac Pherezæum Jebusæum in montánis: Hevæum quoque qui habitábat ad radíces Hermon in terra Maspha. Egressíque sunt omnes cum turmis suis, pópulus multus nimis, sicut aréna quæ est in líttore maris, equi quoque & currus immensæ multitúdinis. Convenerúntque omnes reges isti in unum ad Aquas Merom, ut pugnárent contra Israël. Dixítque Dóminus ad Jósue: Ne tímeas eos: cras enim hâc eâdem horâ ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israël: equos eórum subnervábis, & currus igne combúres. Venítque Jósue, & omnis exércitus cum eo, adversùs illos ad Aquas Merom súbitò, & irruérunt super eos, tradidítque illos Dóminus in manus Israël. Qui percussérunt eos, & persecúti sunt usque ad Sidónem magnam, & Aquas Maseréphoth, campúmque Masphe, qui est ad Orientálem illíus partem. Ita percussit omnes, ut nullas dimítteret ex eis relíquias: fecítque sicut præcéperat ei Dóminus, equos eórum subnervávit, currúsque combussit igni. Reversúsque statim cepit Asor: & regem ejus percussit gládio. Asor enim antíquitùs inter ómnia regna hæc principátum tenébat. Percussítque omnes ánimas, quæ ibídem morabantur: Non dimisit in ea ullas relíquias,

ſed uſque ad interneciónem univerſa vaſtávit, ipſámque urbem perémit incéndio.

Incipit Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio III. *Cap. 1. 1.*

Gratias agit Deo ob datam Corinthiis gratiam.

PAulus vocátus Apóſtolus Jeſu Chriſti per voluntátem Dei, & Sóſthenes frater, Eccléſiæ Dei, quæ eſt Corinthi, ſanctificátis in Chriſto Jeſu, vocátis ſanctis, cùm ómnibus qui invocant nomen Dómini Jeſu Chriſti, in omni loco ipſórum, & noſtro. Grátia vobis, & pax à Deo Patre noſtro, & Dómino Jeſu Chriſto. Grátias ago Deo meo ſemper pro vobis in grátia Dei, quæ data eſt vobis in Chriſto Jeſu, quòd in ómnibus dívites facti eſtis in illo, in omni verbo, & in omni ſciéntia: Sicut teſtimónium Chriſti confirmátum eſt in vobis: ita ut nihil vobis deſit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui confirmábit vos uſque in finem ſine crímine in die advéntûs Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Extr. Unct. c.* 2.

SAcra Unctio delicta, ſi quæ ſint adhuc expianda, ac peccáti relíquias abſtergit, & ægróti ánimam alléviat & confirmat.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pſalmi è Feria III. ad Nonam, pag. 75.

De libro Jóſue.

Lectio I. *Cap. 11. 12.*

Gigantes exterminati.

OMnes per circúitum civitátes, regéſque eárum cepit Jóſue, percuſſit atque delévit, ſicut præcéperat ei Móyſes fámulus Dómini. Abſque úrbibus, quæ erant in cóllibus & in túmulis ſitæ, céteras ſuccendit Iſraël: unam tantùm Aſor muniſſimam flamma conſumpſit. Omnémque prædam iſtárum úrbium, ac jumenta diviſérunt ſibi fílii Iſraël, cunctis homínibus interfectis. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi ſervo ſuo, ita præcépit Móyſes Jóſue, & ille univerſa complévit: non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus Móyſi. Cepit ítaque Jóſue omnem Terram montánam & meridiánam, terrámque Goſen, & planítiem, & Occidentálem plagam, montémque Iſraël, & campéſtria ejus: & partem montis quæ aſcendit Seïr uſque Baálgad, per planítiem Li-

bani subter montem Hermon: omnes reges eórum cepit, percussit & occídit. Multo témpore pugnávit Jósue contra reges istos. Non fuit cívitas quæ se tráderet fíliis Israël, præter Hevæum, qui habitábat in Gábaon. omnes enim bellando cepit. Dómini enim senténtia fúerat, ut indurarentur corda eórum, & pugnárent contra Israël, & cáderent, & non mererentur ullam cleméntiam, ac perírent, sicut præcéperat Dóminus Móysi. In illo témpore venit Jósue, & interfécit Enacim de montánis, Hebron & Dabir, & Anab, & de omni monte Juda & Israël, urbésque eórum delévit. Cepit ergo Jósue omnem terram, sicut locútus est Dóminus ad Móysen, & trádidit eam in possessiónem fíliis Israël, secundùm partes & tribus suas: quievítque Terra à prǽliis.

LECTIO II. *Cap.* 13. 1.

Partitiones terræ promissæ.

JOsue senex, provectǽque ætátis erat, & dixit Dóminus ad eum: Senuísti, & longǽvus es, terráque latíssima derelícta est, quæ necdum sorte divísa est: & nunc dívide terram in possessiónem novem tríbubus, & dimídiæ tríbui Manasse, cum qua Ruben, & Gad possedérunt terram, quam trádidit eis Móyses fámulus Dómini, trans fluenta Jordánis, ad Orientalem plagam. Hanc possessiónem divísit Móyses in campéstribus Moab trans Jordánem contra Jéricho, ad Orientálem plagam. Tríbui autem Levi non dedit possessiónem: quóniam Dóminus Deus Israël, ipse est posséssio ejus, ut locútus est illi.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 1. 10.

Paulus dolet inter Christianos esse schismata.

OBsecro vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi: ut idipsum dicátis omnes, & non sint in vobis schísmata: sitis autem perfecti in eódem sensu, & in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloës, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico, quòd unusquisque vestrûm dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apollo: ego vero Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Nunquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis? Grátias ago Deo, quòd néminem vestrûm baptizávi, nisi Crispum & Caïum: ne quis dicat quòd in nómine meo baptizáti estis. Baptizávi autem & Stéphanæ domum: céterùm néscio si quem álium baptizáverim.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *Tit. de Extrema-unctione. can.* 133.

DE Extrema-unctióne docendum est, sicut beátus Jacóbus dixit, quòd per eam peccáta veniália dimittuntur, & quandóque alleviátur infirmus; quandóque verò ad veram contritiónem, & æterni gáudii considerationem per eam incitátur.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ IV. pag. 80.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap* 14. 1.

Habitatio tribus Levi.

HOc est quod possedérunt fílii Israël in terra Chánaan, quam dedérunt eis Eleázar Sacerdos, & Jósue fílius Nun, & príncipes familiárum per tribus Israël: sorte ómnia dividentes, sicut præcéperat Dóminus in manu Móysi, novem tríbubus, & dimídiæ tríbui. Duábus enim tríbubus & dimídiæ déderat Móyses trans Jordánem possessiónem, absque Levítis, qui nihil terræ accepérunt inter fratres suos: sed in eórum successérunt locum fílii Joseph in duas divísi tribus, Manasse & Ephraïm; nec accepérunt Levítæ áliam in Terra partem, nisi urbes ad habitandum, & suburbána eárum ad alenda jumenta & pécora sua. Sicut præcéperat Dóminus Móysi; ita fecérunt fílii Israël, & divisérunt Terram.

LECTIO II. *Cap.* 21. 39.

Divisâ terrâ Chanaan pax datur Israëlitis.

ITaque civitátes universæ Levitárum in médio possessiónis filiórum Israël fuérunt quadraginta octo cum suburbánis suis, síngulæ per famílias distribútæ. Dedítque Dóminus Deus Israéli omnem Terram, quam traditúrum se pátribus eórum juráverat: & possedérunt illam, atque habitavérunt in ea. Datáque est ab eo pax in omnes per circúitum natiónes, nullúsque eis hóstium resístere ausus est, sed cuncti in eórum ditiónem redacti sunt. Ne unum quidem verbum, quod illis præstitúrum se esse promíserat írritum fuit, sed rebus expléta sunt ómnia.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO III. *Cap.* 2. 8.

Christus resurrexit à mortuis.

MEmor esto Dóminum Jesum Christum resurrexisse à mórtuis ex sémine David, secundùm Evangélium meum, in quo

labóro úsque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Ideò ómnia sustíneo propter electos, ut & ipsi salútem consequantur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti. Fidélis sermo: nam si commórtui sumus, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus: si negavérimus, & ille negábit nos: si non crédimus, ille fidélis pérmanet, negáre seipsum non potest.

CANON.

Ex Sýnodo Ebroïcensi.

Anno 1644. can. 2.

Rectóres Extrémamunctiónem ægrotántibus administrábunt, dùm adhuc sui sunt cómpotes, ut uberiórem fructum percípiant.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ IV. pag. 82.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap. 20. 1.*

Urbes refugii.

Locútus est Dóminus ad Jósue, dicens: Lóquere fíliis Israël, & dic eis: Separáte urbes fugitivórum: de quibus locútus sum ad vos per manum Móysi; ut confúgiat ad eas quicunque ánimam percússerit néscius: & possit evádere iram próximi, qui ultor est sánguinis. Cùm ad unam harum confúgerit civitátum, stabit ante portam civitátis, & loquétur senióribus urbis illíus; ea quæ se comprobent innocentem: sicque suscípient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. Cùmque ultor sánguinis eum fúerit persecútus, non tradent in manus ejus: quia ignórans percussit próximum ejus, nec ante bíduum, triduúmve ejus probátur inimícus. Et habitábit in civitáte illa, donec stet ante judícium causam reddens facti sui, & moriátur Sacerdos magnus, qui fúerit in illo témpore: tunc revertétur homicída, & ingrediétur civitátem & domum suam de qua fúgerat.

LECTIO II. *Cap. 22. 1.*

Ruben, Gad & media tribus Manasse revertuntur ad sua.

Eodem témpore vocávit Jósue Rubenítas, & Gadítas, & dimídiam tribum Manasse, dixítque ad eos: Fecistis ómnia quæ præcépit vobis Móyses fámulus Dómini: mihi quoque in ómnibus obedistis; nec reliquistis fratres vestros longo témpore, usque in præsentem diem, custodientes impérium Dómini Dei vestri. Quia ígitur dedit Dóminus Deus vester frátribus vestris quiétem & pacem, sicut pollícitus est: revertímini, & ite in ta-

bernácula vestra, & in terram possessiónis, quam trádidit vobis Móyses fámulus Dómini trans Jordánem: ita duntáxat, ut custodiátis attentè, & ópere compleátis mandátum & legem quam præcépit vobis Móyses fámulus Dómini, ut diligátis Dóminum Deum vestrum: & ambulétis in ómnibus viis ejus, & observétis mandáta illíus, adhæreatísque ei ac serviátis in omni corde, & in omni ánima vestra. Benedixítque eis Jósue, & dimísit eos. Qui reversi sunt in tabernácula sua. Dimídiæ autem tríbui Manasse possessiónem Móyses déderat in Basan: & idcircò médiæ, quæ supérfuit, dedit Jósue sortem inter céteros fratres suos trans Jordánem ad Occidentálem plagam. Cùmque dimítteret eos in tabernácula sua, & benedixisset eis, dixit ad eos: In multa substántia atque divítiis revertímini ad sedes vestras, cum argento & auro, ære ac ferro, & veste multíplici: divídite prædam hóstium cum frátribus vestris.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 3. 1.

Plantatio à ministris, incrementum à Deo.

EGo, fratres, non pótui vobis loqui quasi spirituálibus, sed quasi carnálibus. Tanquàm párvulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam: nondum enim poterátis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnáles estis. Cùm enim sit inter vos zelus, & conténtio, nonne carnáles estis, & secundùm hóminem ambulátis? Cùm enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli, álius autem: Ego Apollo: nonne hómines estis? Quid ígitur est Apollo? quid verò Paulus? Ministri ejus cui credidistis & unicuíque, sicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apollo rigávit: sed Deus incrementum dedit. Itaque neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed qui incrementum dat, Deus. Qui autem plantat, & qui rigat, unum sunt. Unusquisque autem própriam mercédem accípiet secundùm suum labórem.

C A N O N.

Ex Sýnodo Lexoviensi.

Sub Joan. le Veneur Episc. circa ann. 1510.

MOneant Sacerdótes suos parochiános omnes, ut Extrémæ-unctiónis sacramentum dignè, reverenter & devótè petant & suscípiant, quandò ex áliqua gravi infirmitáte se in perículo mortis exístimant constitútos.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno Feria IV. pag. 83.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap. 22. 9.*

Legatio aliarum Tribuum ad Ruben, Gad, & mediam Manasse extruentes altare.

REversi sunt & abiérunt fílii Ruben, & fílii Gad, & dimídia tribus Manasse à fíliis Israël de Silo, quæ sita est in Chánaan, ut intrárent Gálaad Terram possessiónis suæ, quam obtinúerant juxta impérium Dómini in manu Móysi. Cùmque venissent ad túmulos Jordánis in Terram Chánaan, ædificavérunt juxta Jordánem altáre infinítæ magnitúdinis. Quod cùm audissent fílii Israël, misérunt ad illos in terram Gálaad Phínees & decem príncipes cum eo, síngulos de síngulis tríbubus. Qui venérunt ad fílios Ruben, & Gad, & dimídiæ tribus Manasse, in Terram Gálaad: dixerúntque ad eos: Vos hódie reliquistis Dóminum, & cras in univérsum Israël ira ejus desæviet? Quòd si putátis immundam esse Terram possessiónis vestræ, transíte ad terram, in qua Tabernáculum Dómini est, & habitáte inter nos: tantùm ut à Dómino, & à nostro consórtio non recedátis, ædificáto altári præter altáre Dómini Dei nostri.

LECTIO II. *v. 21.*

Responsio ad legatos.

REspondéruntque fílii Ruben & Gad, & dimídia tribus Manasse princípibus legatiónis Israël: Fortíssimus Deus Dóminus, Fortíssimus Deus Dóminus, ipse novit, & Israël simul intélliget: si prævaricatiónis ánimo hoc altáre constrúximus, non custódiat nos, sed púniat nos in præsenti: & non eâ magis cogitatióne atque tractátu, ut dicerémus: Cras dicent fílii vestri fíliis nostris: Quid vobis & Dómino Deo Israël? términum pósuit Dóminus inter nos & vos, ô fílii Ruben & fílii Gad, Jordánem flúvium: & idcircò partem non habétis in Dómino. Et per hanc occasiónem avertent fílii vestri fílios nostros à timóre Dómini. Putávimus ítaque mélius. Quòd si volúerint dícere, respondébunt eis: Ecce altáre Dómini quod fecérunt patres nostri: non in holocausta, neque in sacrifícium, sed in testimónium nostrum ac vestrum. Quibus audítis, Phínees Sacerdos, & príncipes legatiónis Israël, qui erant cum eo, placáti sunt: & verba filiórum Ruben, & Gad, & dimídiæ tribus Manasse libentíssimè suscepé-

runt. Dixítque Phínees fílius Eleázari Sacerdos ad eos. Nunc scimus quòd nobíscum sit Dóminus, quóniam aliéni estis à prævaricatióne hac, & liberastis fílios Israël de manu Dómini.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 4. 1.

De ministris non temere judicandum.

SIc nos exístimet homo ut ministros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hìc jam quǽritur inter dispensatóres ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadusque véniat Dóminus: qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium: & tunc laus erit unicuíque à Deo.

CANON.

Ex libro Synodáli Sagiensi. *Anno* 1524.

CIrca Sacramentum Extrémæ-unctiónis & álias sacras unctiónes; statúimus, ut quǽlibet sacra únctio hábeat vas suum ab álio distinctum & separátum, figúrà & compositióne diversum & in loco eminenti scriptum.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria IV. ad Primam, pag. 88.

De libro Jósue.

LECTIO I. *Cap.* 24. 1.

Josue hortatur Israëlitas ut Domino serviant.

COngregavítque Jósue omnes tribus Israël in Sichem, & vocávit majóres natu, ac príncipes, & júdices, & magistros: steterúntque in conspectu Dómini: & ad pópulum sic locútus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Dedi vobis Terram, in qua non laborástis, & urbes quas non ædificastis, ut habitarétis in eis: víneas & olivéta, quæ non plantastis. Nunc ergo timéte Dóminum, & servíte ei perfecto corde atque veríssimo: & auferte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, & in Ægypto, & servíte Dómino. Sin autem malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódiè quod placet, cui servíre potíssimùm debeátis, utrùm diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum in quorum terra habitátis: ego autem & domus mea servié-

mus Dómino. Dixítque pópulus ad Jósue : Dómino Deo nostro serviémus & obedientes érimus præceptis ejus.

Lectio II. v. 29.

Mors Josue. Sepultura ossium Joseph. Mors Eleazari.

POst hæc mórtuus est Jósue fílius Nun servus Dómini, centum & decem annórum : sepeliéruntque eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáthsare, quæ est sita in monte Ephraim à Septentrionáli parte montis Gaas. Servivítque Israël Dómino cunctis diébus Jósue, & seniórum qui longo vixérunt témpore post Jósue, & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Israël : Ossa quoque Joseph quæ túlerant fílii Israël de Ægypto, sepeliérunt in Sichem, in parte agri, quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus, & fuit in possessiónem filiórum Joseph. Eleázar quoque fílius Aaron mórtuus est : & sepeliérunt eum in Gábaath Phínees fílii ejus, quæ data est ei in monte Ephraïm.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio III. Cap. 4. 9.

Discrimen inter Apostolos & alios doctores.

PUto quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tanquàm morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo & Angelis, & homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam & esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & cólaphis cædimur, & instábiles sumus ; & laborámus operantes mánibus nostris : maledícimur, & benedícimus : persecutiónem pátimur, & sustinémus : blasphemámur, & obsecrámus : tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos Patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui. Rogo ergo vos, imitatóres mei estóte, sicut & ego Christi.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Ann. 1235. *de Ordinibus. Can.* 134.

DE Ordínibus debent crédere láïci, quòd nullus Eucharístiam cónficit, nisi Sacerdos ; nec confert Ordines, nisi Epíscopus : & quòd eam habent

huc ágitur; cùm finítum fúerit, tunc sentiémus, quàm módicum fúerit.

℟. Contristabímini, sed * Trístítia vestra vertétur in gáudium, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 16. 20. ℣. Consolábor vos, & consolabímini, & gaudébit cor vestrum. *Isa.* 66. *v.* 13. 14. * Trístítia. ℣. Glória. † Allelúia.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. 1. *Pet.* 2. 11.

CHaríssimi, óbsecro vos tanquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis, quæ mílitant adversùs ánimam.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Módicum, & jam non vidébitis me, & íterum módicum, & vidébitis me: quia vado ad Patrem, allelúia. *Joan.* 16. 16.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui Christiánâ professióne censentur, & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini; & ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Dicitur Symbolum Quicunque.

CANON.

Ex Concílio Rhemensi. An. 1583. *Tit. de Baptismo.*

CUm ómnium Sacramentórum primum locum sibi víndicet Baptisma, præcípimus hoc Sacramentum administratúris, ut in ejus administratióne decenter & honestè se gerant.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. *Pet.* 2. 13.

SUbjecti estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi quasi præcellenti, sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindictam malefactórum, laudem verò bonórum.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. *Pet.* 2. 15.

SIc est voluntas Dei, ut benefacientes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam.

AD NONAM.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 17.

OMnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. *Petr.* 2. 18.

SErvi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis & modestis, sed étiam díscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Vos nunc quidem tristítiam habétis, íterùm vidébo vos, & gaudébit cor vestrum, & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. *Joan.* 16. 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria IV. ad Sextam, pag. 91.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap. 3. 5.*

Othoniel secundus Judex.

FIlii Israël habitavérunt in médio Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi: & duxérunt uxóres fílias eórum, ipsíque fílias suas fíliis eórum tradidérunt, & serviérunt diis eórum. Fecerúntque malum in conspectu Dómini, & oblíti sunt Dei sui, serviéntes Báalim & Astaroth. Iratúsque contra Israël Dóminus, trádidit eos in manus Chusan Rasáthaïm regis Mesopotámiæ, serviérúntque ei octo annis. Et clamavérunt ad Dóminum: qui suscitávit eis Salvatórem, & liberávit eos, Othóniel vidélicet fílium Cenez, fratrem Caleb minórem: Fuítque in eo Spíritus Dómini, & judicávit Israël. Egressúsque est ad pugnam, & trádidit Dóminus in manus ejus Chusan Rasáthaïm regem Sýriæ, & oppressit eum. Quievítque terra quadraginta annis, & mórtuus est Othóniel fílius Cenez.

LECTIO II. *v. 12.*

Eglon rex Moab: Aod tertius Judex; Samgar quartus.

ADdidérunt fílii Israël fácere malum in conspectu Dómini: qui confortávit adversùm eos Eglon regem Moab: quia fecérunt malum in conspectu ejus. Et copulávit ei fílios Ammon & Amalec: abiítque & percussit Israël, atque possédit urbem palmárum. Serviéruntque fílii Israël Eglon regi Moab decem & octo annis: & pósteà clamavérunt ad Dóminum: qui suscitávit eis salvatórem vocábulo Aod, fílium Gera, fílii Jémini, qui utrâque manu pro déxtera utebátur. Miserúntque fílii Israël per illum múnera Eglon regi Moab. Qui fecit sibi gládium ancípitem, habentem in médio cápulum longitúdinis palmæ manûs, & accinctus est eo subter sagum in dextro fémore. Obtulítque múnera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon crassus nimis. Cùmque obtulisset ei múnera, prosecútus est sócios, qui cum eo vénerant. Et reversus de Gálgalis, ubi erant idóla, dixit ad regem: Verbum secrétum hábeo ad te, ô Rex. Et ille imperávit siléntium: egressísque ómnibus, qui circa eum erant, ingressus est Aod ad eum: sedébat autem in æstívo cœnáculo solus, dixítque: Verbum Dei hábeo ad te,

Qui statim surréxit de throno. Extendítque Aod sinistram manum, & tulit sicam de déxtero fémore suo, infixítque eam in ventre ejus tam válidè, ut cápulus sequerétur ferrum in vúlnere; ac pinguíssimo ádipe stringerétur. Nec edúxit gládium, sed ita ut percússerat, relíquit in córpore: statímque per secréta natúræ alvi stércora prorupérunt. Aod autem clausis diligentíssimè óstiis cœnáculi, & obfirmátis serà, per pósticum egressus est. Post hunc fuit Samgar fílius Anath, qui percússit de Philísthiim sexcentos viros vómere: & ipse quoque defendit Israël.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap. 6. 2.*

Non litigandum.

AN nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam ángelos judicábimus? quantò magìs seculária? seculária ígitur judícia si habuéritis: contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicandum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit: & hoc apud infidéles. Jam quidem omnínò delictum est in vobis, quòd judícia habétis inter vos. Quare non magìs injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis; & hoc frátribus.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagensi, *Anno* 1640. *Can.* 9.

ALtero conjugatórum quantocunque témpore absente, alter, nisi de morte abséntis factà fide ab Ordinário sibi permittatur, contráhere cum álio non præsúmat: nec Párochus, nisi hábità ab eo ejúsmodi matrimónii celebrandi licéntià, ullum ad contrahendum admittat: qui autem secus fácere præsúmpserit suspensiónem ipso facto incurrat.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria IV. ad Nonam, pag. 92.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap. 4. 1.*

Debbora.

ADdidérunt fílii Israël fácere malum in conspectu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Asor: habuítque ducem exércitûs sui nómine Sísaram, ipse autem habitábat

Hároseth géntium. Erat
em Débbora prophétis
or Lápidoth, quæ judi-
bat pópulum in illo tém-
re. Quæ misit & vocávit
rac fílium Abínoëm de
des Néphthali: dixítque
eum: Præcépit tibi Dó-
nus Deus Israël, vade,
duc exércitum in mon-
n Thabor, tolléſque te-
n decem míllia pugnató-
n de fíliis Néphthali, &
fíliis Zábulon. Dixítque
eam Barac: Si venis
cum, vadam: si nolúe-
venire mecum, non per-
n. Quæ dixit ad eum: Ibo
dem tecum; sed in hac
e victória non reputábi-
tibi, quia in manu mu-
is tradétur Sísara. Sur-
it ítaque Débbora, &
réxit cum Barac in Ce-
. Nuntiatúmque est Sí-
e, quòd ascendisset Ba-
fílius Abínoëm in mon-
n Thabor: & congregá-
nongentos falcátos cur-
, & omnem exércitum
Hároseth géntium ad
rentem Cison. Dixítque
bora ad Barac: Surge,
: est enim dies, in
trádidit Dóminus Sí-
am in manus tuas: en
: ductor est tuus.

CTIO II. *Cap.* 4. 14.
& 5. 32.

Mors Sisaræ.

Escendit ítaque Barac
de monte Thabor, &
em míllia pugnatórum
eo. Perterruítque Dó-
nus Sísaram, & omnes
currus ejus, universámque
multitúdinem in ore glá-
dii ad conspéctum Barac:
in tantùm, ut Sísara de
curru desíliens, pédibus
fúgeret. Sísara autem fú-
giens pervénit ad tentórium
Jahel uxóris Haber Cinæi.
Erat enim pax inter Jabin
regem Asor, & domum Ha-
ber Cinæi. Egressa ígitur
Jahel in occúrsum Sísaræ,
dixit ad eum: Intra ad me,
Dómine mi: intra, ne tí-
meas. Qui ingressus taber-
náculum ejus, & opertus
ab ea pállio, dixit ad illam:
Da mihi, óbsecro, páulu-
lùm aquæ, quia sítio val-
dè. Quæ apéruit utrem lac-
tis, & dedit ei bíbere, &
opéruit illum. Tulit ítaque
Jahel uxor Haber clavum
tabernáculi, assúmens pá-
riter & málleum: & in-
gressa abscónditè & cum
siléntio, pósuit supra tem-
pus cápitis ejus clavum,
percussúmque málleo de-
fíxit in cérebrum usque ad
terram: qui sopórem mor-
ti consócians defécit, &
mórtuus est. Et ecce Barac
sequens Sísaram veniébat:
egressáque Jahel in occur-
sum ejus, dixit ei: Veni,
& ostendam tibi virum,
quem quæris. Qui cùm in-
trasset ad eam, vidit Sísa-
ram jacentem mórtuum, &
clavum infíxum in témpo-
re ejus. Humiliávit ergo
Deus in die illo Jabin re-
gem Chánaan coram fíliis
Israël. Quievítque Terra
per quadraginta annos.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap. 6. 9.*

Impii non possidebunt regnum Dei.

AN nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre: neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis, sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri.

C A N O N.

Ex Sýnodo Rotomagensi. *Anno* 1640. *Can.* 10.

NE Matrimónia celebréntur noctu, étiam metu præstigiórum, nec ante Solis exortum, sed intérdiu, públicè, nec áliter quàm utróque sponso jejúno.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ V. pag. 97.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap. 6. 1.*

Sacrificium Gedeonis.

FEcérunt autem fílii Israël malum in conspéctu Dómini: qui trádidit illos in manu Mádian septem annis. Et clamavit Israël ad Dóminum póstulans auxílium contra Madianítas. Cùmque Gédeon excúteret atque purgáret fruménta in torculári, ut fúgeret Mádian; appáruit ei Angelus Dómini, & ait: Dóminus tecum, virórum fortíssime. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël de manu Mádian: scito quòd míserim te. Et ille: Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui lóqueris ad me. Nec recédas hinc, donec revértar ad te portans sacrifícium, & ófferens tibi. Qui respóndit: Ego præstolábor advéntum tuum. Ingréssus est ítaque Gédeon & coxit hœdum, & de farínæ módio ázymos panes: carnésque ponens in canístro, & jus cárnium mittens in ollam, tulit ómnia sub quercu, & óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini: Tolle carnes & ázymos panes, & pone supra petram illam, & jus désuper funde. Cùmque fecísset ita, exténdit Angelus Dómini summitátem virgæ, quam tenébat in manu, & tétigit carnes & ázymos panes: ascendítque ignis de petra, & carnes, azymósque panes consúmpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus.

LECTIO II. *v. 25.*

Eversio altaris Baal.

NOcte illâ dixit Dóminus ad eum: Tolle

taurum patris tui, & álterum taurum annórum septem, destruésque aram Baal, quæ est patris tui: & nemus, quod circa aram est, succíde: & ædificábis altáre Dómino Deo tuo in summitáte petræ hujus, super quam antè sacrifícium posuisti: tollésque taurum secundum, & ófferes holocaustum super struem lignórum, quæ de némore succíderis. Assumptis ergo Gédeon decem viris de servis suis, fecit sicut præcéperat ei Dóminus. Timens autem domum patris sui, & hómines illíus civitátis, per diem nóluit id fácere, sed ómnia nocte complévit. Cùmque surrexissent viri óppidi ejus manè, vidérunt destructam aram Baal, lucúmque succísum, & taurum álterum impósitum super altáre, quod tunc ædificátum erat. Dixerúntque ad ínvicem: Quis hoc fecit? Cùmque perquírerent autórem facti, dictum est: Gédeon fílius Joas fecit hæc ómnia. Et dixérunt ad Joas: Produc fílium tuum huc, ut moriátur: quia destrúxit aram Baal, & succídit nemus. Quibus ille respondit: Nunquid ultóres èstis Baal, ut pugnétis pro eo? qui adversárius est ejus, moriátur ántequàm lux crástina véniat: si deus est, víndicet se de eo, qui suffódit aram ejus. Ex illo die vocátus est Gédeon, Jeróbaal, eò quòd dixisset Joas: Ulciscátur se de eo Baal, qui suffódit aram ejus.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap. 7. 25.*

Cælibatus commendatus.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergò hoc bonum esse propter instantem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccasti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquam non habentes sint: & qui flent, tanquam non flentes: & qui gaudent, tanquam non gaudentes: & qui emunt, tanquam non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur: prǽterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1554. *Sess.* 24. *Cap.* 1.

QUi áliter, quàm præsente Párocho, vel álio sacerdóte, de ipsíus Párochi seu Ordinárii licéntia, & duóbus vel tribus téstibus Matrimónium contráhere attentábunt; eos sancta Sýnodus, ad sic contrahendum omnínò inhábiles reddit, & hujúsmodi contractus írritos & nullos esse decernit.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ V. pag. 99.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap.* 6. 36.

Vellus Gedeonis.

DIxit Gédeon ad Deum, Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locútus es, ponam hoc vellus lanæ in área: si ros in solo véllere fúerit, & in omni terra síccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locútus es, liberábis Israël. Factúmque est ita. Et de nocte consurgens, expresso véllere, concham rore implévit. Dixítque rursùs ad Deum: Ne irascátur furor tuus contra me, si adhuc tentávero, signum quærens in véllere. Oro ut solum vellus siccum fit, & omnis terra rore madens. Fecítque Deus nocte illà ut postuláverat: & fuit síccitas in solo véllere, & ros in omni terra.

LECTIO II. *Cap.* 7. 1.

Milites Gedeonis.

IGitur Jeróbaal qui & Gédeon, de nocte consurgens, & omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocátur Harad: erant autem castra Mádian in valle ad Septentrionálem plagam collis excelsi. Dixítque Dóminus ad Gédeon: Multus tecum est pópulus, nec tradétur Mádian in manus ejus: ne gloriétur contra me Israël, & dicat: Meis víribus liberátus sum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prǽdica: qui formidolósus & tímidus est, revertátur. Recessérúntque de monte Gálaad, & reversi sunt de pópulo viginti duo míllia virórum, & tantùm decem míllia remansérunt. Dixítque Dóminus ad Gédeon: Adhuc pópulus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probábo illos: & de quo díxero tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire prohibúero, revertátur. Cùmque descendísset pópulus ad aquas; dixit Dóminus ad Gédeon: Qui linguà lambúerint aquas, sicut solent canes lámbere, separábis eos seorsùm: qui autem curvátis génibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit ítaque númerus eórum qui manu ad os projiciente lambúerant aquas,

trecenti viri. Et ait Dóminus ad Gédeon : In trecentis viris qui lambuérunt aquas liberábo vos, & tradam in manu tua Mádian : omnis autem réliqua multitúdo revertátur in locum suum. Sumptis ítaque pro número cibáriis & tubis, omnem réliquam multitúdinem abíre præcépit ad tabernácula sua : & ipse cum trecentis viris se certámini dedit. Castra autem Mádian erant subter in valle.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio III. *Cap. 8. 1.*
Scientiæ usus.

DE iis autem, quæ idólis sacrificantur, scimus quia omnes sciéntiam habémus. Sciéntia inflat, cháritas verò ædíficat. Si quis autem se exístimat scire áliquid, nondum cognóvit quemádmodùm opórteat eum scire. Si quis autem díligit Deum, hic cógnitus est ab eo. De escis autem, quæ idólis immolantur, scimus quia nihil est idólum in mundo, & quòd nullus est Deus, nisi unus. Nam etsi sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra (síquidem sunt dii multi & dómini multi) nobis tamen unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos in illum; & unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, & nos per ipsum. Sed non in ómnibus est sciéntia. Quidam autem cum consciéntia usque nunc idóli, quasi idolothýtum mandúcant : & consciéntia ipsórum cùm sit infirma, pollúitur. Esca autem nos non commendat Deo. Neque enim si manducavérimus, abundábimus : neque si non manducavérimus, deficiémus. Vidéte autem ne fortè hæc licéntia vestra offendículum fiat infirmis.

C A N O N.

Ex Concílio quarto Mediolanensi.

An. 1565. *Parte* 2.

PArochus cùm ad ungendum infirmum accésserit, diligenter eum consolétur, & hortétur ut bono ánimo sit, & à curis ac desidériis hujus vitæ ad cœlestis beatitúdinis cogitatiónem érigat, ut abjecto mortis metu, se à Deo in æternam réquiem vocári gáudeat.

FERIA SEXTA

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ V. pag. 101.

De libro Júdicum.

Lectio I. *Cap. 7. 16.*
Madianitæ percussi : Oreb & Zeb occisi.

DIvísit Gédeon trecentos viros in tres partes, & dedit tubas in mánibus eórum, lagenásque vácuas, ac lámpades in

médio lagenárum. Et dixit ad eos: Quod me fácere vidéritis, hoc fácite: ingrédiar partem castrórum, & quod fécero sectámini. Quando personúerit tuba in manu mea, vos quoque per castrórum circúitum clángite & conclamáte, Dómino & Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo, in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ; & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, & hýdrias confregissent, tenuérunt sinistris mánibus lámpades, & dextris sonantes tubas, clamaverúntque: Gládius Dómini & Gedeónis: stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, & vociferantes, ululantésque fugérunt: & nihilóminùs insistébant trecenti viri búccinis personantes. Immisítque Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncábant, fugientes usque ad Bethsetta, & crepídinem Abelmehúla in Thebbath. Conclamantes autem viri Israël de Néphthali, & Aser, & omni Manasse, persequebantur Mádian. Misítque Gédeon núntios in omnem montem Ephraïm, dicens: Descéndite in occursum Mádian, & occupáte aquas usque Béthbera atque Jordánem. Clamavítque omnis Ephraïm, & præoccupávit aquas atque Jordánem usque Béthbera. Apprehensósque duos viros Mádian, Oreb & Zeb, interfécit Oreb in Petra Oreb, Zeb verò in Torculári Zeb. Et persecúti sunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portantes ad Gédeon trans fluenta Jordánis.

LECTIO II. *Cap. 8. 1.*

Zebee & Salmana capti.

DIxerúntque ad eum viri Ephraïm: Quid est hoc quod fácere voluisti, ut nos non vocáres, cùm ad pugnam pérgeres contra Mádian? jurgantes fórtiter, & propè vim inferentes. Quibus ille respondit: Quid enim tale fácere pótui, quale vos fecistis? nonne mélior est racémus Ephraïm, vindémiis Abiézer? In manus vestras Dóminus trádidit príncipes Mádian, Oreb & Zeb: quid tale fácere pótui, quale vos fecistis? Quod cùm locútus fuisset, requiévit spíritus eórum, quo tumébant contra eum. Cùmque venisset Gédeon ad Jordánem, transívit eum cum trecentis viris qui secum erant: & præ lassitúdine, fugientes pérsequi non póterant. Zébee autem & Sálmana requiescébant cum omni exércitu suo. Quíndecim enim míllia viri remánserant ex ómnibus tur-

mis Orientálium populórum, cæsis centum viginti míllibus bellatórum educéntium gládium. Ascendénsque Gédeon per viam eórum, qui in tabernáculis morabantur ad Orientálem partem Nobe & Jégbaa, percussit castra hóstium, qui secúri erant; & nihil adversi suspicabantur. Fugerúntque Zébee & Sálmana, quos pérsequens Gédeon comprehendit, turbáto omni exércitu eórum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 12. 12.

Ecclesia unum corpus: Singulis membris suum officium.

SIcut corpus unum est, & membra habet multa, ómnia autem membra córporis, cùm sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Judæi, sive Gentíles, sive servi, sive líberi: & omnes in uno spíritu potáti sumus. Nam & corpus non est unum membrum, sed multa. Si díxerit pes: Quóniam non sum manus, non sum de córpore; num ídeò non est de córpore? Et si díxerit auris: Quóniam non sum óculus, non sum de córpore: num ídeò non est de córpore? Si totum corpus óculus, ubi audítus? Si totum audítus, ubi odorátus? Nunc autem pósuit Deus membra, unumquodque eórum in córpore sicut vóluit. Quòd si essent ómnia unum membrum, ubi corpus? Non potest autem óculus dícere mánui: Operà tuâ non indígeo; aut íterùm caput pédibus: Non estis mihi necessárii. Sed multò magis quæ videntur membra córporis infirmióra esse, necessarióra sunt.

C A N O N.

Ex Sýnodo Abrincensi.
Circa Ann. 1550. *Stat.* 26.

PRæcípimus ómnibus Ecclesiárum rectóribus, ut sæpiùs móneant Parochiános suos, si contingat eos infirmári, priùs spirituálem, scílicet confessórem, quàm corporálem quǽrere médicum: & quia, adhíbitâ spirituáli ánimæ medicína, méliùs próficit corporális; ídeò ipsis médicis, ad infirmos vocátis, præceptum est: ut ante ómnia infirmum ad confessiónem indúcant.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria V. ad Primam, pag. 106.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap.* 9. 5.

Abimelech septimus Judex.

VEnit Abímelech in domum patris sui in Ephra & occídit fratres suos fílios Jeróbaal septuaginta viros, super lápidem

unum : remansítque Jóathan fílius Jeróbaal mínimus, & abscónditus est. Congregáti sunt autem omnes viri Sichem, & univérsæ famíliæ urbis Mello : abierúntque & constituérunt regem Abímelech juxta quercum, quæ stabat in Sichem. Regnávit ítaque Abímelech super Israël tribus annis. Misítque Dóminus spíritum péssimum inter Abímelech & habitatóres Sichem : qui cœpérunt eum detestári. Porrò Abímelech oppugnábat urbem : quam cepit, interfectis habitatóribus ejus, ipsâque destructâ, ita ut sal in ea dispérgeret. Abímelech autem indè profiscíscens venit ad óppidum Thebes, quod circumdans obsidébat exércitu. Erat autem turris excelsa in média civitáte, ad quam confúgerant simul viri ac mulíeres, & omnes príncipes civitátis, clausâ firmíssimè jánuâ, & super turris tectum stantes per propugnácula. Accedénsque Abímelech juxta turrim, pugnábat fórtiter : & appropinquans óstio, ignem suppónere nitebátur : & ecce una múlier fragmen molæ désuper jáciens, illísit cápiti Abímelech, & confrégit cérebrum ejus. Qui vocávit citò armígerum suum, & ait ad eum : Evagína gládium tuum, & pércute me : ne fortè dicátur quòd à fémina interfectus sim. Qui jussa perfíciens, interfécit eum.

LECTIO II. *Cap. 10. 1.*

Thola & Jaïr Judices.

Post Abímelech surréxit dux in Israël Thola fílius Phua pátrui Abímelech, vir de Issáchar, qui habitávit in Samir montis Ephraim : & judicávit Israélem viginti & tribus annis, mortuúsque est, ac sepultus in Samir. Huic succéssit Jaïr Galaadítes, qui judicávit Israélem per viginti & duos annos, habens triginta fílios sedentes super triginta pullos asinárum, & príncipes triginta civitátum, quæ ex nomine ejus sunt appellátæ Havoth Jaïr, id est, óppida Jaïr, usque in præsentem diem, in Terra Gálaad. Mortuúsque est Jaïr, ac sepultus in loco cui est vocábulum Camon. Fílii autem Israël peccátis vetéribus jungentes nova, fecérunt malum in conspectu Dómini, & serviérunt idólis, Báalim & Astaroth, & diis Syriæ ac Sidónis & Moab & filiórum Ammon & Philísthiim : dimiserúntque Dóminum, & non coluérunt eum. Contra quos Dóminus irátus, trádidit eos in manus Philísthiim & filiórum Ammon, afflictúsque est Israël nimis. Et clamantes ad Dóminum, dixérunt : Peccávimus, redde tu nobis quidquid tibi placet : tantùm nunc líbera nos. Quæ dicentes, ómnia de fínibus

suis alienórum deórum idóla projecérunt, & serviérunt Dómino Deo: qui dóluit super misériis eórum. Itaque filii Ammon conclamantes in Gálaad fixére tentória: contra quos congregáti filii Israël, in Maspha castrametáti sunt. Dixerúntque príncipes Gálaad sínguli ad próximos suos: Qui primus ex nobis contra filios Ammon cœperit dimicáre, erit dux pópuli Gálaad.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 12. 23.

Corporis membra invicem se adjuvant.

QUæ putámus ignobilióra membra esse córporis, his honórem abundantiórem circúmdamus: & quæ inhonesta sunt nostra, abundantiórem honestátem habent. Honesta autem nostra nullíus egent: sed Deus temperávit corpus, ei, cui déerat, abundantiórem tribuendo honórem, ut non sit schisma in córpore, sed idipsum pro invicem sollícita sint membra. Et si quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra: sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Vos autem estis corpus Christi & membra de membro. Et quosdam quidem pósuit Deus in Ecclésia primùm Apóstolos, secundò Prophétas, tértiò Doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum, opitulatiónes, gubernatiónes, génera linguárum, interpretatiónes sermónum. Nunquid omnes Apóstoli? Nunquid omnes Prophétæ? Nunquid omnes Doctóres? Nunquid omnes virtútes? Nunquid omnes grátiam habent curatiónum? Nunquid omnes linguis loquuntur? Nunquid omnes intérpretantur. Æmulámini autem charísmata melióra. Et adhuc excellentiórem viam vobis demonstro.

C A N O N.

Ex Concílio Rhemensi. *Anno* 1583. *de Extremâ-Unctione.*

NOn putet suo satisfactum officio Sacerdos, si semel tantùm ægrótum invíserit, dùm únctio fuit adhibenda: sed, quàm diutíssimè póterit, eum consolétur, & inculcet quæ spectant ad salútem; eíque, quousque è vivis excésserit, assistat, & óperam impendat.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Sabbato ante Dominicam in Albis, exceptis quæ sequuntur.

Capitulum. Act. 2. 31.

PRophéta próvidens locútus est de resurrectióne Christi, quia neque derelíctus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Veritátem faciéntes in cha-

, crescámus in illo
nnia, qui est caput
tus, allelúia. *Ephes.* 4.

atio, ut infrà ad Lau-

)MINICA QUARTA POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in Albis, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria V. ad Tertiam, pag. 107.

De libro Júdicum.

Lectio I. *Cap.* 11. 29.

Jephte votum & victoria.

FActus est super Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad, & Manasse, Maspha quoque Gálaad, & inde tránsiens ad fílios Ammon votum vovit Dómino, dicens : Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicunque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihíque occúrrerit reverténti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustum ófferam Dómino. Transivítque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contra eos : quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percussítque ab Aroër usque dùm vénias in Mennith, viginti civitátes, & usque ad Abel, quæ est víneis cónsita, plagâ magnâ nimis : humiliatíque sunt fílii Ammon à fíliis Israël. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam, occurrit ei unigénita fília sua cum týmpanis & choris : non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, & ait : Heu me, fília mea, decepisti me, & ipsa decepta es : apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa respondit : Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcunque pollícitus es, concessâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixítque ad patrem : Hoc solum mihi præsta quod déprecor : Dimitte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit : Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiisset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletísque duóbus ménsibus, reversa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum.

℟. Benedictus Deus, qui secundùm misericórdiam suam magnam * Regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, allelúia. 1. *Petr.* 1. *v.* 3. 4.
℣. Omnes Gentes, pláudite mánibus : jubiláte Deo

in voce exultatiónis. *Ps.* 46. 2. * Regenerávit.

De libro Ecclesiastæ.

LECTIO II. *Cap.* 5. 1.

Votum citò reddendum.

NE témerè quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu super terram: idcircò sint pauci sermónes tui. Multas curas sequuntur sómnia, & in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovisti Deo, ne moréris réddere: dísplicet enim ei infidélis & stulta promíssio, sed quodcunque vóveris, redde: multóque mélius est non vovére, quàm post votum promissa non réddere. Ne déderis os tuum ut peccáre fácias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providéntia: ne fortè irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum.

℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit, * Resúscitans Jesum, allelúia. *Act.* 13. *v.* 32. 33. ℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam. *Ps.* 76. 15. * Resúscitans.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 16. 5.

Effectus Paracleti à Christo promissi.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me; & nemo ex vobis intérrogat me, quò vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum; sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 94.

EXpedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis, sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. (Expedit vobis ut ego vadam; si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos.) Si alimenta ténera, quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis; si carni carnáliter hæséritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus, * Arguet mundum de peccáto, & de justítia, & de judício, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 16. 8. ℣. Judicábit Dóminus Gentes, & árguet pópulos multos. *Isa.* 2. 4. * Arguet. ℣. Glória. † Allelúia.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Jac. 1. *v.* 16. 17.

FRatres mei dilectíssimi, omne datum óptimum, & omne donum perfectum desursùm est, descendens à Patre lúminum, apud quem

non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Ad Benedíctus, *Antiph.* 4. *irreg.* d. Si non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos, allelúia. *Joan.* 16. 7.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod prǽcipis, id desideráre quod promittis: ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagensi. *Anno* 1642. *c.* 2.

Officium Ecclesiásticum in ómnibus Ecclésiis Parochiálibus non álio quàm diœcesáno ritu deinceps peragátur. Singuli verò Clérici sacras ceremónias, & ministeriórum suórum praxim assíduis lectiónibus, collatiónibus, exercítiis diligenter edíscant.

AD TERTIAM.

Capitulum. Jac. 1. 18.

Voluntárie génuit nos Deus verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus.

AD SEXTAM.

Capitulum. Jac. 1. *v.* 19. 20.

Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

AD NONAM.

Capitulum. Jac. 1. 21.

Abjicientes omnem immundítiam & abundántiam malítiæ suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

AD VESPERAS.

Capitulum. Coloss. 3. *v.* 3. 4.

Mortui estis, & vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. Cùm Christus apparúerit vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Cùm vénerit Spíritus veritatis, docébit vos omnem veritátem; non enim loquétur à semetipso, sed quæcunque aúdiet, loquétur, allelúia. *Joan.* 16. 13.

Oratio Deus, qui, *ut suprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria V. ad Sextam, pag. 109.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Vox Scibboleth.

Ecce autem in Ephraïm orta est sedítio: nam transeuntes Aquilónem, dixérunt ad Jephte: Quare vadens ad pugnam contra fílios Ammon vocáre nos noluisti, ut pergerémus tecum? Igitur incendémus domum tuam. Quibus ille respondit: Disceptátio erat mihi & pópulo meo contra

filios Ammon véhemens: vocavíque vos, ut præberétis mihi auxílium, & fácere noluistis. Quod cernens pósui ánimam meam in mánibus meis, transivíque ad fílios Ammon, & trádidit eos Dóminus in manus meas. Quid commérui, ut adversùm me consurgátis in prælium? Vocátis itaque ad se cunctis viris Gálaad, pugnábat contra Ephraïm: percusserúntque viri Gálaad Ephráïm, quia díxerat: Fugitívus est Gálaad de Ephraïm, & hábitat in médio Ephraïm & Manasse. Occupaverúntque Galaadítæ vada Jordánis, per quæ Ephraïm reversúrus erat. Cumque venisset ad ea de Ephraïm número, fúgiens, atque dixisset: Obsecro ut me transíre permittátis: dicébant ei Galaadítæ: Numquid Ephrathæus es? quo dicente: Non sum; interrogábant eum: Dic ergo Scíbboleth, quod interpretátur Spica. Qui respondébat, Síbboleth: eâdem litterâ spicam exprímere non valens. Statímque apprehensum jugulábant in ipso Jordánis tránsitu. Et cecidérunt in illo témpore de Ephraïm quadraginta duo míllia.

LECTIO II. v. 7.

Mors Jephte: Tres ejus successores.

JUdicávit itaque Jephte Galaadítes Israel sex annis: & mórtuus est, ac sepultus in civitáte sua Gálaad. Post hunc judicávit Israël Abésan de Béthleem: qui hábuit triginta fílios, & tótidem fílias, quas emittens foràs, marítis dedit, & ejusdem número fílios suis accépit uxóres, introdúcens in domum suam. Qui septem annis judicávit Israël. Mortuúsque est, ac sepultus in Béthleem. Cui successit Ahíalon Zabulonítes: & judicávit Israël decem annis: mortuúsque est, ac sepultus in Zábulon. Post hunc judicávit Israël Abdon, fílius Illel Pharathonítes: qui hábuit quadraginta fílios, & triginta ex eis nepótes ascendentes super septuaginta pullos asinárum, & judicávit Israël octo annis, mortuúsque est, ac sepultus in Pharathon terræ Ephraïm, in monte Amalec.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. Cap. 13. 1.

Charitatis dotes.

SI linguis hóminum loquar, & Angelórum; charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tíniens. Et si habúero Prophetíam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; & si habúero omnem fidem ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facul-

táres meas, & si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cháritas pátiens est, benígna est: Cháritas non æmulátur, non agit pérperàm, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum; non gaudet super iniquitáte, congaudet autem veritáti. Omnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

C A N O N.

Ex Sýnodo Rotomagensi. *Anno* 1640. *can.* 3.

OMnes Parochiáles Ecclésiæ in Cursu ecclesiástico peragendo sanctæ Metropolitánæ Ecclésiæ ritum téneant, nec áliis quàm Diœcesánis libris utantur.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria V. ad Nonam, pag. 110.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap.* 13. 1.

Apparitio Angeli ad Manue.

RUrsùm fílii Israël fecérunt malum in conspectu Dómini, qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa & de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es & absque líberis; sed concípies & páries fílium: cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas: quia concípies, & páries fílium, cujus non tanget caput novácula: erit enim Nazaræus Dei ab infántia sua, & ex matris útero, & ipse incípiet liberáre Israël de manu Philisthinórum. Quæ cùm venisset ad marítum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum Angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogassem quis esset, & unde venisset, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere. Appáruit rursùm Angelus Dei: dixítque Mánue ad (eum) Obsecro te ut acquiescas précibus meis, & faciámus tibi hœdum de capris. Cui respondit Angelus: Si me cogis, non cómedam panes tuos: si autem vis holocaustum fácere, offer illud Dómino. Et nesciébat Mánue quod Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum: Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille respondit: Cur quæris nomen meum, quod est mirábile?

LECTIO II. *v.* 19.

Sacrificium Manue: Nativitas Samson.

TUlit ítaque Mánue hœdum de capris, & libamenta, & pósuit super petram, ófferens Dómino, qui facit mirabília: ipse au-

tem & uxor ejus intuebantur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascendit. Quod cùm vidissent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram, & ultra eis non appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánue Angélum Dómini esse, & dixit ad uxórem suam: Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respondit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocaustum & libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixisset. Péperit ítaque fílium, & vocávit nomen ejus Samson, crevítque puer, & benedíxit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini esse cum eo in castris Dan, inter Sáraa & Esthaol.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio III. *Cap.* 13. 8.

Deum perfecte non cognoscimus in hac vita.

CHáritas nunquam éxcidit; sive Prophetíæ evacuabuntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perfectum est evacuábitur quod ex parte est. Cùm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagensi. *Anno.* 1640. *c.* 4. & 5.

ORdo ad divína Offícia celebranda in Manuáli præscriptus ab ómnibus servétur; & Decanórum stúdio per opportunióra Civitátis & Diœcesis loca scholæ cantûs & ceremoniárum Ecclesiasticárum instituantur, ad quas Clérici certis diébus è vicínia, discendi causâ convéniant.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psal. è I. Nocturno Feriæ VI. pag. 117.

De libro Júdicum.

Lectio I. *Cap.* 14. 1. & 15. 5.

Samson uxorem ducit Philisthinam.

DEscendit Samson in Thámnatha, vidénsque ibi mulíerem de filiábus Philísthiim, ascendit, & nuntiávit patri suo, &

matri suæ, dicens: Vidi mulíerem in Thámnatha de filiábus Philisthinórum: quam quæso ut mihi accipiátis uxórem. Descendit itaque pater ejus ad mulíerem, & fecit filio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergo cives loci illíus vidissent eum, dedérunt ei sodáles triginta ut essent cum eo. Uxor autem ejus accépit marítum unum de amícis ejus & prónubis. Perrexítque Samson & cepit trecentas vulpes, caudásque eárum junxit ad caudas, & faces ligávit in médio: quas igne succendens, dimísit, ut huc illúcque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinórum. Quibus succensis, & comportátæ jam fruges, & adhuc stantes in stípula, concremátæ sunt, in tantùm, ut víneas quoque & olivéta flamma consúmeret. Dixerúntque Philísthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Thamnatæi: quia tulit uxórem ejus, & álteri trádidit, hæc operátus est. Ascenderúntque Philísthiim, & combussérunt tam mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson: Licèt hæc fecéritis, tamen adhuc ex vobis éxpetam ultiónem & tunc quiescam. Percussítque eos ingenti plagâ, ita ut stupentes suram fémori impónerent. Et descendens habitávit in spelunca petræ Etam.

LECTIO II. *Cap. 15. 11.*

Samson solvit vincula sua.

Descendérunt tria míllia virórum de Juda ad specum sílicis Etam, dixerúntque ad Samson: Nescis quòd Philísthiim ímperent nobis? Ligaverúntque eum duóbus novis fúnibus, & tulérunt eum de petra Etam. Qui cùm venisset ad locum maxillæ, & Philísthiim vociferantes occurrissent ei, irruit Spíritus Dómini in eum: & sicut solent ad odórem ignis lina consúmi, ita víncula quibus ligátus erat, dissipáta sunt & solúta. Judicavítque Israël in diébus Philísthiim viginti annis.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

LECTIO III. *Cap. 2. 9.*

Christus per crucem delevit chirographum nobis contrarium.

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: & estis in illo repléti, qui est caput omnis principátûs, & potestátis: in quo & circumcísi estis circumcisióne non manu factâ in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi, consepulti ei in baptísmo, in quo & resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Et vos cùm mórtui essétis in delictis, & præpútio

carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affígens illud cruci; & expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

CANON.

Ex Sýnodo Bajocensi.
Anno 1518. *can.* 9.

VAsa & ornamenta Ecclesiástica cúltui & servítio divíno deserviéntia & deputáta, munda & nítida conserventur, nullis máculis aut sórdibus pollúta.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi in II. Nocturno Feriæ VI. pag. 118.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap.* 16. 1.
Proditus Samson à Dalila.

ABiit Samson in Gazam, & vidit ibi mulíerem meretrícem, ingressúsque est ad eam. Quod cùm audíssent Philísthiim, & percrebuísset apud eos, intrasse urbem Samson, circúmdedérunt eum, pósitis in porta civitátis custódibus: & ibi totâ nocte cum siléntio præstolantes, ut facto manè exeuntem occíderent. Dormívit autem Samson usque ad médium noctis: & inde consurgens apprehendit ambas portæ fores cum póstibus suis & sera, impositásque húmeris suis portávit ad vérticem montis, qui réspicit Hebron. Post hæc amávit mulíerem quæ habitábat in valle Sorec, & vocabátur Dálila. Venerúntque ad eam príncipes Philisthinórum, atque dixérunt: Décipe eum, & disce ab illo, in quo hábeat tantam fortitúdinem, & quómodò eum superáre valeámus, & vinctum affligere. Quod si féceris, dábimus tibi sínguli mille & centum argénteos. Cùmque molesta esset ei, & per multos dies júgiter adhæréret, spátium ad quiétem non tríbuens, defécit ánima ejus, & ad mortem usque lassáta est. Tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam: Ferrum nunquam ascendit super caput meum, quia Nazaræus, id est, consecrátus Deo sum de útero matris meæ: si rasum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, & defíciam, eróque sicut céteri hómines. Vidénsque illa, quòd confessus ei esset omnem ánimum suum, misit ad príncipes Philisthinórum, ac mandávit: Ascéndite adhuc semel, quia nunc mihi apéruit cor suum. Qui ascendérunt, assumptâ pecúniâ, quam promíserant. At illa dormíre eum fecit

super génua sua, & in sinu suo reclináre caput. Vocavítque tonsórem, & rasit septem crines ejus, & cœpit abígere eum, & à se repéllere: statim enim ab eo fortitúdo discessit. Quem cùm apprehendissent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clausum in cárcere mólere fecérunt.

LECTIO II. *v.* 22.

Mors Samson.

JAm capilli ejus renasci cœperant, & príncipes Philisthinórum convenérunt in unum ut immolárent hóstias magníficas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Trádidit deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laudábat deum suum, eadémque dicébat: Trádidit deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Lætantésque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samson, & ante eos lúderet. Qui addúctus de cárcere ludébat ante eos, fecerúntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas, quibus omnis ímminet domus, & reclíner super eas, & paúlulùm requiescam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum, & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário círciter tria míllia utriúsque sexûs spectántes ludentem Samson. At ille invocáto Dómino, ait: Dómine Deus, memento mei, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus, ut ulciscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum, unam ultiónem recípiam. Et apprehéndens ambas colúmnas, quibus innitebátur domus, alterámque eárum déxterà & álteram lævà tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussísque fórtiter colúmnis, cécidit domus super omnes príncipes, & céteram multitúdinem, quæ ibi erat: multóque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat. Descendentes autem fratres ejus & univérsa cognátio, tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt inter Sáraa & Esthaol in sepúlchro patris sui Mánue: judicavítque Isráël vigínti annis.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 3. 9.

Fideles ædificium Dei; Christus fundamentum.

DEi sumus adjutóres: Dei agricultúra estis, Dei ædificátio estis. Secun-

dùm grátiam Dei, quæ data est mihi, ut sápiens architectus fundamentum pósui; álius autem superædíficat. Unusquisque autem vídeat quómodò superædíficet. Fundamentum enim áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædíficat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam, uniuscujúsque opus manifestum erit: Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur: & uniuscujusque opus, quale sit, ignis probábit. Si cujus opus mánserit quod superædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árserit, detrimentum patiétur: ipse autem salvus erit; sic tamen quasi per ignem.

CANON.

Ex Sýnodo Constantiensi.

Anno 1294. *can.* 29.

IMágines vetustáte deformátæ, & linteámina sacra vetustáte attríta, sacris úsibus inutília, comburantur, & mundo loco intrà paríetem Ecclésiæ pulvis in sacrário reponátur.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è III. Nocturno Feria VI. pag. 119.

De libro Júdicum.

LECTIO I. *Cap.* 19. 17.

Uxor Levitæ injuriosè tractata.

ELevátis óculis vidit senex sedentem hóminem cum sarcínulis suis in platéa civitátis Gábaa. Introduxítque eum in domum suam, & pábulum ásinis præbuit, ac postquàm lavérunt pedes suos, recépit eos in convívium. Illis epulántibus, & post labórem itíneris, cibo & potu reficiéntibus córpora, venérunt viri civitátis illíus, fílii Bélial, (id est absque jugo) & circumdantes domum senis, fores pulsáre cœpérunt, clamantes ad dóminum domûs, atque dicentes: Educ virum, qui ingressus est domum tuam. Egressus est ad eos senex, & ait: Nolíte fratres, nolíte fácere malum hoc. Nolébant acquiéscere sermónibus illíus. Quod cernens homo, edúxit ad eos concubínam suam, quâ cùm totâ nocte abúsi essent, dimisérunt eam manè. At múlier, recedéntibus ténebris, venit ad óstium domûs, ubi manébat dómiminus suus, & ibi córruit. Manè facto surréxit homo, & apéruit óstium, ut cœptam explére viam: & ecce concubína ejus jacébat ante óstium, sparsis in límine mánibus. Cui ille, putans eam quiéscere, loquebátur: Surge, & ambulémus. Quâ nihil respondente, intél-

figens quòd erat mórtua, tulit eam, & impósuit ásino, reversúsque est in domum suam. Quam cùm esset ingressus, arrípuit gládium, & cadáver uxóris cum óssibus suis in duódecim partes ac frusta concídens, misit in omnes términos Israël. Quod cùm vidissent sínguli, conclamábant: Nunquàm res talis facta est in Israël, ex eo die quo ascendérunt patres nostri de Ægypto, usque in præsens tempus: ferte senténtiam, & in commúne decérnite quid facto opus sit.

LECTIO II. *Cap.* 20. 11.

Benjamitæ puniti.

CONvenítque univérsus Israël ad civitátem, quasi homo unus, eàdem mente, unóque consílio: & misérunt núntios ad omnem tribum Bénjamin, qui dícerent: Cur tantum nefas in vobis repertum est? Trádite hómines de Gábaa, qui hoc flagítium perpetrárunt, ut moriantur, & auferátur malum de Israël. Qui noluérunt fratrum suórum filiórum Israël audíre mandátum. Posuerúntque filii Israël insídias per circúitum urbis Gábaa. Atque ita factum est, ut ex utráque parte (filii Bénjamin) ab hóstibus cæderentur, nec erat ulla réquies moriéntium. Cecidérunt, atque prostráti sunt ad Orientálem plagam urbis Gábaa. Fuérunt autem qui in eódem loco interfecti sunt, decem & octo míllia virórum, omnes robustíssimi pugnatóres. Quod cùm vidissent qui remánserant de Bénjamin, fugérunt in solitúdinem: & pergébant ad Petram, cujus vocábulum est Remmon. In illa quoque fuga palantes, & in diversa tendentes, occidérunt quinque míllia virórum. Et cùm ultrà tenderent, persecúti sunt eos, & interfecérunt étiam ália duo míllia. Et sic factum est, ut omnes qui cecíderant de Bénjamin in diversis locis, essent viginti quinque míllia, pugnatóres ad bella promptíssimi. Remansérunt ítaque de omni número Bénjamin, qui evádere, & fúgere in solitúdinem potuérunt, sexcenti viri: sederúntque in Petra Remmon, ménsibus quátuor. Regressi autem fílii Israël, omnes relíquias civitátis à viris usque ad jumenta, gládio percussérunt, cunctásque urbes & vículos Bénjamin vorax flamma consumpsit.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO III. *Cap.* 6. 15.

Corpus Christiani templum est Spiritûs sancti.

NEscítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui

adhæret meretríci, unum corpus effícitur? Erunt enim, inquit, duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem. Omne peccátum, quodcunque fécerit homo, extra corpus est: qui autem fornicátur, in corpus suum peccat. An nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritûs sancti, qui in vobis est, quem habétis à Deo & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno. Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

CANON.

Ex Sýnodo Constantiensi. *Ann. 1294. can. 9.*

CORporália munda custodiantur, & ábluat ea sæpe Sacerdos, sive Diáconus superlício indútus, & in vase speciáliter ad hoc deputáto, & ablutiónes in piscína ponantur.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria VI. ad Primam, pag. 125.

Incipit liber Ruth.

LECTIO I. *Cap. 1. 1.*

Noëmi vidua & filiis suis orbata.

IN diébus uníus Júdicis, quando Júdices præerant, facta est fames in terra: abiítque homo de Béthleem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide, cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephratæi de Béthleem Juda. Ingressíque regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi: remansítque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera verò Ruth. Manserúntque ibi decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet & Chélion: remansítque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto.

LECTIO II. *v. 6.*

Noëmi rediens in terram Juda nurus suas vult dimittere.

SUrréxit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru sua de regióne Moabítide: audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas. Egressa est ítaque de loco peregrinatiónis suæ cum utráque nuru: & jam in via revertendi pósita in Terram Juda, dixit ad eas: Ite in domum matris vestræ, fáciat vobíscum Dóminus misericórdiam, sicut fecistis cum mórtuis & mecum. Det vobis invenire réquiem in dómibus virórum, quos sortitúræ estis. Et osculáta est eas. Quæ elevátà voce flere cœpérunt, & dícere: Tecum pergémus ad pópu-

ſum tuum. Quibus illa reſpondit: Revertímini, fíliæ meæ, cur venítis mecum? num ultrà hábeo fílios in útero meo, ut viros ex me ſperáre poſsítis. Revertímini, fíliæ meæ, & abíte: jam enim ſenectúte confecta ſum, nec apta vínculo conjugáli: etiamſi poſſem hâc nocte concípere, & párere fílios, ſi eos expectáre velítis, donec creſcant, & annos pubertátis ímpleant, antè éritis vétulæ quàm nubátis. Nolíte, quæſo, fíliæ meæ: quia veſtra angúſtia magìs me premit, & egreſſa eſt manus Dómini contra me. Elevátâ ígitur voce, rursùm flere cœpérunt: Orpha oſculáta eſt ſocrum, ac reverſa eſt.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Coríntthios.

LECTIO III. *Cap.* 9. 13.

Paulus gratuitò Evangelium annuntiat.

NEſcítis quóniam qui in ſacrário operantur, quæ de ſacrário ſunt, edunt: & qui altári deſérviunt, cum altári partícipant? Ita & Dóminus ordinávit iis, qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vívere. Ego autem nullo horum uſus ſum. Non autem ſcripſi hæc ut ita fiant in me: bonum eſt enim mihi magìs mori, quàm ut glóriam meam quis evácuet. Nam ſi evangelizávero, non eſt mihi glória: necéſſitas enim mihi incumbit: væ enim mihi eſt, ſi non evangelizávero. Si enim volens hoc ago, mercédem hábeo, ſi autem invítus, diſpenſátio mihi crédita eſt: quæ eſt ergo merces meá? Ut Evangélium prædicans, ſine ſumptu ponam Evangélium, ut non abútar poteſtáte meâ in Evangélio.

CANON.

Ex Sýnodo Abrincenſi.

Anno 1647. *Can.* 8.

PRohibémus cuicumque Presbýtero, ne inter celebrandum álios adhíbeat ritus, præter approbátos ab Ecclésia.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Sabbato ante Dominicam in Albis, exceptis quæ ſequuntur.

Capitulum. Zach. 12 10.

EFfundam ſuper domum David & ſuper habitatóres Jerúſalem Spíritum grátiæ & precum, & aſpícient ad me quem confixérunt.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *&* Configurátus ſum morti Jeſu Chriſti Dómini mei, ſi quómodò occurram ad reſurrectiónem quæ eſt ex mórtuis, allelúia. *Philipp.* 3. *v.* 10. 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA QUINTA

POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in Albis, exceptis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Feria VI. ad Tertiam, pag. 126.

De libro Ruth.

LECTIO I. *Cap. 1. 14.*

Ruth adhæret socrui suæ.

Ruth adhæsit sócrui suæ. Cui dixit Noémi : En reversa est cognáta tua ad pópulum suum, & ad deos suos, vade cum ea. Quæ respondit : Ne adverséris mihi ut relinquam te, & ábeam : quòcunque enim perréxeris, pergam : & ubi moráta fúeris, & ego páriter morábor. Pópulus tuus pópulus meus, Deus tuus, Deus meus. Quæ te terra morientem suscéperit, in ea móriar : ibíque locum accípiam sepultúræ. Hæc mihi fáciat Dóminus, & hæc addat, si non sola mors me & te separáverit. Videns ergo Noémi quòd obstináto ánimo Ruth decrevisset secum pérgere, adversári nóluit, nec ad suos ultrà réditum persuadére. Profectǽque sunt simul, & venérunt in Béthleem. Quibus urbem ingressis, velox apud cunctos fama percrébuit : dicebántque mulíeres : Hæc illa Noémi. Quibus ait : vocétis me Noémi, est pulchram) sed vocáte me Mara (id est, amaram) quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Egressa sum plena, & vácuam redúxit me Dóminus. Cur ergo vocátis me Noémi, quam Dóminus humiliávit, & afflíxit Omnípotens? Venit ergo Noémi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiónis suæ : ac reversa est in Béthleem, quando primùm hórdea metebantur.

℟. Vésperè & manè & merídiè * Narrábo & annuntiábo, & exáudiet Dóminus vocem meam, allelúia, allelúia. *Psal.* 54. 18. ℣. Orábo spíritu, orábo & mente : psallam spíritu, psallam & mente. 1. *Corinth.* 14. 15. * Narrábo.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO II. *Cap. 26. 1.*

Mulier bona, pars bona.

Mulíeris bonæ beátus vir : númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis oblectat virum suum, & annos vitæ illíus in pace implébit. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis : dívitis autem & páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris. Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum, & ossa illíus impinguábit. Disciplína illíus datum Dei est. Múlier sensáta & tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ. Grátia super grátiam, múlier sancta & pudoráta. Columnæ aúreæ super bases argénteas, & pedes firmi super plantas stábilis mulíeris. Fundamenta

æterna super petram sólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ.

℟. Quid orémus, sicut oportet, nescímus: sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia. *Rom.* 8. 26. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: Deus adjútor noster in æternum. *Psal.* 61. 9. * Ipse Spíritus.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 16. 23.

Petendum in nomine Domini.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 102.

JAm dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum, ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, & quod eo sono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiendus est dícere, cùm dicit: [In nómine meo.] Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiendum, non petit in ejus nómine, etiamsi non táceat lítteris ac sýllabis Christum: quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat, cùm petit. Qui verò, quod est de illo sentiendum, sentit, ipse in ejus nómine petit: & áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempiternam petit. Accipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negantur: sed ut cóngruo dentur témpore differuntur. Ita sanè intelligendum est quod ait: [Dabit vobis:] ut ea benefícia significáta sciantur his verbis, quæ ad eos qui petunt, própriè pértinent. Exaudiuntur quippe omnes Sancti pro seipsis, non autem pro ómnibus exaudiuntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcunque dictum est, [Dabit;] sed [Dabit vobis.]

℟. Usque modò non petistis quidquam in nómine meo: * Pétite & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 16. 24. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet. *Ps.* 144. 19. * Pétite. ℣. Glória. † Allelúia.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Jac. 1. *v.* 22. 23. 24.

ESTóte factóres verbi, & non auditóres tantùm, fallentes vosmetipsos. Quia si quis audítor est verbi, &

non factor, hic comparábitur viro consideranti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. F. Venit hora cùm jam non in provérbiis loquar vobis, sed palàm de Patre annuntiábo vobis, allelúia. *Joan.* 16. 25.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt; & te gubernante éadem faciámus. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Dicitur Symbolum Quicunque.

CANON.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

An. 511. *can.* 27.

ROgatiónes, id est, Litanías, ante Ascensiónem Dómini ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári; ita ut præmissum triduánum jejúnium, in Domínicæ Ascensiónis festivitáte solvátur. Quo tríduo omnes abstíneant, & Quadragesimálibus cibis utantur.

AD TERTIAM.

Capitulum. Jac. 1. 25.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

AD SEXTAM.

Capitulum. Jac. 1. 26.

SI quis putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio.

AD NONAM.

Capitulum. Jac. 1. 27.

REligio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc est; Visitáre pupillos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custodíre ab hoc século.

AD VESPERAS.

Capitulum. Coloss. 1. *v.* 21. 22.

CUm essétis aliquando alienáti, & inimíci sensu in opéribus malis: nunc reconciliávit in córpore carnis ejus per mortem, exhibére vos sanctos & immaculátos, & irreprehensíbiles coram ipso.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. A. Ipse Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis quia à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16. 27.

FERIA SECUNDA
IN ROGATIONIBUS.

Hâc & duabus sequentibus Feriis, si occurrat Festum semiduplex vel suprà, de eo fiet Officium cum commemoratione Feriæ ad Laudes & Vesperas.

In Duplicibus minoribus & supra, ad Officium Nocturnum post ultimum ℟. legetur Evangelium cum Ho-

Luc. 11. 9. ℣. Invocábitis, & orábitis me, & ego exáudiam vos. *Jer.* 29. 12. * Pulsáte. ℣. Glória. † Allelúia.

Hoc triduo non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Introíbo in domum tuam, allelúia. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, allelúia. *Ps.* 5. 8.

Ant. 2. d. Multùm valet orátio justi assídua, allelúia, allelúia. *Jac.* 5. 16.

Capitulum. Jac. 1. 5.

SI quis vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, & non imprópe-rat, & dábitur ei: póstulet autem in fide nihil hǽsitans.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. e. Laudem Dómini celebrábo super multitúdinem bonórum quæ largítus est secundùm indulgéntiam suam, allelúia. *Is.* 63. 7.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut, qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tuâ semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur hodiè & cras ad Laudes & Horas; in Vesperis verò dicitur Oratio Dominicæ præcedentis.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum, & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo, allelúia. 1. *Joan.* 3. *v.* 21. 22.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi.

An. 1536. *can.* 7.

LItaníæ, seu rogatiónes, indícto triduáno jejúnio ante Dómini Ascensiónem, pátribus plácuit celebrári: quibus omnes interesse jubentur, ut quemádmodùm omnes peccavérunt, sic & omnes pro vénia súpplicent, omnésque ad Deum corda cum mánibus élevent.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Hæc est fidúcia quam habémus ad Deum: quia quodcunque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos, allelúia. 1. *Joan.* 5. 14.

Capitulum. Philip. 4. *v.* 6. 7.

FRatres, in omni oratióne & obsecratióne cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotescant apud Deum, & pax Dei, quæ exúperat omnem sensum custódiat corda vestra.

AD SEXTAM.

Ant. 4. *irr.* d. Exaudi, Deus, oratiónes servórum tuórum, & dírige nos in viam justítiæ, allelúia. *Eccli.* 36. *v.* 18. 19.

Capitulum. Coloss. 4. *v.* 2. 3.

FRatres, oratióni instáte vigilantes in ea, in gratiárum actióne orantes simul.

sancto conventu subdúcat. Quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subrépunt; in istis tribus diébus fidéliter ad Ecclésiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei misericórdiam deprecémur, ut ómnium peccatórum nostrórum vúlnera isto triduáno compunctiónis medicamento ad sanitátem prístinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, & magis legendo, psallendo vel orando animábus nostris spiritáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogantem, audíte paternâ pietáte admonentem: ut vobis Deus & in hoc século sanitátem córporum, ubertátem fructuum & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad ætérna prǽmia felíciter pervenire concédat.

℟. Quid orémus, *pag.* 398.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 11. 1.

Sine tædio in oratione perseverandum.

IN illo témpore; Cùm esset Jesus in quodam loco orans; ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos orare. Et réliqua.

Homília sancti Aviti Viennensis Epíscopi

Hom. de Rogat. apud Sirmundum.

CUrrit quidem trámite vitáli non per Gállias tantúmmodò, sed penè per Orbem totum Rogationális observántiæ flumen irríguum, & infectam vítiis terram úberi fluxu ánnuæ satisfactiónis expurgat. Peculiárior tamen nobis in hac ipsa institutióne servítii & gáudii causa est, quia quod hinc modò ad cunctórum utilitátem défluit, ex nostro prímitùs fonte manávit. Séntiens Ecclésia nostra causam ægritúdinis suæ, non sibi quasi máximè præ ómnibus, sed quasi soli ex ómnibus exístimans opus esse instituendâ observatióne præsenti, sollicítiùs captávit remédium quàm primátum. Secútæ sunt succíduo témpore quædam Ecclésiæ Galliárum rem tam probábilis exempli: sic tamen, quòd hoc ipsum non apud omnes iisdem diébus, quibus penès nos institútum fúerat, celebrarétur. Tamen cum dilectióne Rogatiónum, étiam Sacerdótum crescente concórdiâ, ad unum tempus, id est ad præsentes dies, universális observántiæ cura concessit.

℟. Pétite, & dábitur vobis: quǽrite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis, † Allelúia, allelúia.

Epístolâ sancti Sidónii Apollináris Arvernensis Epíscopi.

LECTIO II.

Lib. 7. Epist. 1. ad sanctum Mamertum Viennensem Episcopum.

INvectárum, te auctóre, Rogatiónum palpámur auxílio, quibus inchoandis instituendísque pópulus Arvernus, etsi non effectu pari, affectu certè non ímpari, cœpit initiári. Non enim latet nostram sciscitatiónem, quòd primis tempóribus harúmce supplicatiónum institutárum, cívitas tibi crédita, per hujuscémodi prodigiórum terriculamenta vacuabátur; nam modò scenæ mœnium publicórum crebris terræ mótibus concutiebantur; nunc ignes sæpè flammáti cadúcas cúlminum cristas superjecto favillárum monte tumulábant; cùm tu ad nova celer véterum Ninivitárum exempla decurrísti. Nam cùm vice quâdam cívitas conflagráre cœpísset, fides tua in illo ardóre plùs cáluit; indícis jejúnia, interdícis flagítia, expónis ómnibus nec pœnam longinquam esse, nec véniam: mones minácem terræ mótuum conflictatiónem fídei stabilitáte firmandam: devotióne placátus inspector pectórum Deus fecit esse obsecratiónem vestram vobis salúti, céteris imitatióni, utrísque præsídio. Quæ ómnia sciens pópulus iste Viennénsibus tuis & accidisse priùs & non accessisse postériùs, vestígia tam sacrosanctæ informatiónis ampléctitur, sédulò petens ut consciéntiæ tuæ beatitúdo mittat oratiónum suárum suffrágia, quibus exempla transmísit.

℟. Quid orémus, pag. 398.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

LECTIO III. *Cap. 7. 7.*

Assiduè orandum.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Pétite & dábitur vobis: quærite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Epistola 130. aliàs 121. ad Probam. Cap. 9.

SIne intermissióne oráte,] quid est áliud quàm beátam vitam, quæ nulla nisi ætérna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráre? Semper ergo hanc à Dómino Deo desiderémus; & orámus semper. Sed ídeò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quodámmodò tepéscit, certis horis ad negótium orandi mentem revocámus, verbis oratiónis

nosipsos admonentes, in id, quod desiderámus inténdere, ne quod tepéscere cœperat, omnínò frigescat, & pénitùs extinguátur, nisi crébriùs inflammétur. Absit enim ab oratióne multa locútio, sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui in orando, est rem necessáriam supérfluis ágere verbis. Multùm autem precári, est ad eum quem precámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerúmque hoc negótium plùs gemítibus, quàm sermónibus ágitur, plùs fletu quàm affátu.

℞. Omnis qui petit áccipit; & * Qui quærit ínvenit; & pulsanti aperiétur. † Allelúia, allelúia. *Matth.* 7. 8. ℣. Cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis. *Jer.* 29. *v.* 13. 14. * Qui quærit. ℣. Glória. † Allelúia.

CANON.

Ex Concilio Augustáno.

An. 1548. *Can.* 23.

POpulum sédulò móneant Párochi ne cæremónias religiosíssimè institútas in abúsum vertant, sed ipsis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, & Christiánâ religióne dignæ.

FERIA QUARTA

In Rogationibus & Vigilia Ascensionis.

Omnia ut in Feria II. præcedenti, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è I. Nocturno Sabbati, pag. 136.

De libro Ruth.

LECTIO I. *Cap.* 4. 1.

Booz accepit Ruth uxorem.

AScendit ergo Booz ad portam, & sedit ibi. Cùmque vidisset propinquum præteríre de quo priùs sermo hábitus est, dixit ad eum: Declína paulísper, & sede hìc: vocans eum nómine suo. Qui divertit & sedit. Tollens autem Booz decem viros de senióribus civitátis, dixit ad eos: Sedéte hìc. Quibus sedéntibus, locútus est ad propinquum: Partem agri fratris nostri Elímelech vendet Noémi, quæ reversa est de regióne Moabítide. At ille respondit: Ego agrum emam. Cui dixit Booz: Quando émeris agrum de manu mulíeris, Ruth quoque Moabítidem, quæ uxor defuncti fuit, debes accípere: ut súscites nomen propinqui tui in hereditáte sua. Qui respondit: Cedo juri propinquitátis: tu meo útere privilégio. Dixit ergo pro-

pinquo suo Booz : Tolle calceamentum tuum. Quod statim solvit de pede suo. At ille majóribus natu, & universo pópulo : Testes vos, inquit, estis hódiè, quòd possédenim ómnia quæ fuérunt Elímelech, & Chélion, & Máhalon, tradente Noémi.

℟. Vésperè, *pag.* 397.

Sermo sancti Gregórii Turonensis Epíscopi.

LECTIO II. *Lib.* 2. *Hist. Francor. Cap.* 34.

BEátus Avítus refert in quadam homília, quam de Rogatiónibus scripsit, has ipsas Rogatiónes quas ante Ascensiónis Domínicæ triumphum celebrámus, à Mamerto ipsíus Viennensis Epíscopo, cui & hic eo témpore præerat, institútas fuisse, dùm urbs illa multis terrerétur prodígiis. Nam & terræ motu frequenter quatiebátur, sed & cervórum atque lupórum féritas portas ingressa, per totam, ut scripsit, urbem nihil métuens oberrábat. Cùmque hæc per anni círculum gererentur adveniéntibus Paschális solemnitátis diébus, expectábat misericórdiam Dei plebs tota devótè. Sed in ipsa gloriósæ noctis vigília, dùm Missárum celebrarentur solémnia, súbitò Palátium Regále divíno igne succénditur, pavóre ómnibus pertérritis. Sanctus Sacerdos prostrátus ante altáre cum gémitu & lácrymis, Dómini misericórdiam imprecátur. Penetrávit excelsa poli orátio Pontíficis, restinxítque domûs incéndium flumen profluéntium lacrymárum. Cùmque hæc agerentur, appropinquante Ascensióne Majestátis Domínicæ, indíxit pópulis jejúnium, instítuit orandi modum. Cessántibus quoque exinde terróribus per cunctas Províncias dispersâ facti famâ, cunctos Sacerdótes imitári commónuit, quod Sacerdos fecit ex fide; quæ usque nunc in Christi nómine per omnes Ecclésias in compunctióne cordis & contritióne spíritûs celebrátur.

℟. Quid orémus, *pag.* 398.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 17. *v.*

Oratio Christi pro clarificatione sua, & pro Apostolis.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 104.

POterat Dóminus noster unigénitus, & coætérnus Patri, in forma servi,

& ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proinde eam, quàm fecit oratiónem pro nobis, notam fécit & nobis: quóniam tanti magístri non solùm ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: & si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profectò & nostra, qui fuerámus conscripta lectúri. Quapropter hoc quod ait: (Pater venit hora, claríﬁca Fílium tuum:) osténdit omne tempus, & quid, quando fáceret, vel fíeri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futúra érant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficientes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgente venisse, sed Deo pótius ordinante; nec sidéfea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Nunc claríﬁca me, tu Pater, apud temetipsum * Claritáte, quam hábui priusquàm mundus esset apud te, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 17. 5. ℣. Osténde hódiè, quia tu es Deus Israël. 3. *Reg.* 18. 36. * Claritáte. ℣. Glória. † Allelúia.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Daniel. 7. v. 13. 14.

Ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat & usque ad antíquum diérum pervénit; & in conspectu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem & honórem & regnum.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Amodò vidébitis Fílium hóminis sedentem à dextris virtútis Dei, allelúia. *Matth.* 26. 64.

Oratio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis gloriósus autor ingressus est semper intendat, & quò ﬁde pergit, conversatióne pervéniat. Per eumdem Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Horas.

CANON.

Ex Synodo Lexoviensi.

Circa annum 1447.

Clerum populúmque in Dómino hortámur; quátenùs in Processiónibus cum devotióne intersint, Deum omnipotentem devótè precatúri pro pace, fructuúmque super terram existéntium conservatióne, ac sanctæ universális matris Ecclésiæ unióne consequenda.

[I]N ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE.

[IN] PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

1. *Antiphona.* 2. D.

Qui ædíficat in cœlo Ascensiónem suam, Dóminus nomen ejus, allelúia. *Amos.* 9. 6.

2. *Ant.* 6. f. Stabunt pedes ejus in die illa super montem Olivárum, qui est contra Jerúsalem ad Oriéntem, allelúia. *Zach.* 14. 4.

3. *Ant.* 7. C. Qui redempti sunt à Dómino, revertentur, & vénient in Sion laudantes, allelúia. *Is.* 51. 11.

4. *Ant.* 8. g. Póntifex ultrà velum intrábit in Sancta, ut roget pro universo cœtu Israël, allelúia. *Levit.* 16. v. 12. 17.

5. *Ant.* 3. a. Ipse portábit glóriam, & sedébit, & dominábitur super sólio suo, allelúia. *Zach.* 6. 13.

Capitulum. Mich. 2. 13.

Ascendet pandens iter ante eos: dívident, & transíbunt portam, & ingredientur per eam, & transíbit rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum.

℟. Attóllite portas príncipes vestras, & * Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ; † Allelúia, allelúia. *Ps.* 23. 7. ℣. Dum benedíceret Jesus discípulis, recessit ab eis, & ferebátur in cœlum. *Luc.* 24. 51. * Elevámini. ℣. Glória † Allelúia.

Hymnus CHRISTE, quem sedes, *ut infrà in II. Vesperis, pag.* 415.

℣. Regnábit Deus super Gentes, allelúia. ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam, allelúia. *Ps.* 46. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Præcédet vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israël. Exaltábitur, & elevábitur & sublímis erit valdè, allelúia. *Isa.* 52. v. 12. 13.

Oratio.

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Completorium, omnia ut in die.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum euntem in cœlum, veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1. 11.

Psalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

FElix dies mortálibus
Quâ per profúsum sánguinem
Homo Deus clausas diù
Intrávit æternas domos.

Nos membra quò nostrum caput,
Quò dux præivit, ibimus,
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

NOSTRAS Olympo réditus
Qui, Christe, sedes prǽparas
Hic éxules ad pátriam
Trahas amóris néxibus.

TUNC ore nudo qualis es,
Perénniter vidébimus,
Amábimus perénniter,
Perénniter laudábimus.

SI quos amas non déseris,
Nostræ salútis óbsidem,
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adoptet Spíritum.

* QUI victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

* *Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque Pentecosten iis exceptis quorum Doxologia est propria.*

Psalmus, Dómine Dóminus noster, *pag.* 62.

Ant. 4. *irreg.* c. Elevâta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia. *v.* 2.

Psalmus, In Dómino confído, *pag.* 79.

Ant. 8. c. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia. *v.* 4.

Psalmus, Cœli enarrant; *cum sua divisione*, *pag.* 62.

Ant. 1. a. In sole pósuit tabernáculum suum, allelúia. *v.* 5.

℣. Psállite Dómino qui ascendit super cœlum cœli, allelúia. ℟. Ad Oriéntem, allelúia. *Ps.* 67. 34.

Incipit Liber Actuum Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 1. 1.

Christus Apostolis promittit Spiritum & ascendit ad cœlos.

PRimum quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, & docére, usque in diem, quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus & prǽbuit seipsum vivum post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno

Dei. Et convescens, præcépit eis ab Jerosólimis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audistis, (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aquà, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrûm nosse témpora vel momenta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judǽa, & Samaría, & usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est: & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilǽi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introïssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomǽus & Matthǽus, Jacóbus Alphǽi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus.

℟. Prǽbuit seipsum vivum Jesus post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei, & vidéntibus illis, elevátus est, * Et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. *Act.* 1. *v.* 3. 9. ℣. Cùm sermocinarentur, ascendit in cœlum. 4. *Reg.* 2. 11. * Et nubes.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. *de Ascens. c.* 1. & 2. 5.

LECTIO II.

Sicut in solemnitáte Paschali resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi: ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum. Explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi Testamenti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die, coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Ecclésiæ fíliis divínitùs præstitúta peragantur, &

ad judicandos vivos & mórtuos in eadem carne, in qua ascendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spirituáli, & digná apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Christus est, erigámus. Sursùm vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant: ad ætérna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant.

℟. Exultávit ut gigas ad currendam viam, * A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus, allelúia, allelúia. *Ps.* 18. *v.* 6. 7. ℣. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. *Joan.* 3. 13. * A summo.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

LECTIO III. *Cap.* 16. 14.

Jesus mittit Apostolos in universum Orbem, & assumitur in cœlum.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis, quia iis qui víderant eum resurrexisse non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Ev. hab. in Bas. S. Petri, in Ascens. Domini.

QUòd resurrectiónem Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tam illórum infírmitas, quàm nostra, ut ita dicam futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio, illis dubitántibus, per multa argumenta monstráta est: quæ dùm nos legentes agnóscimus; quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? minùs enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitavit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit, ut verba quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est, assumptus est in cœlum. Non curru, non Angelis sublevátus, quia is qui fécerat ómnia, nimírùm super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultavit ut gigas ad currendam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te, currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres charíssimi, opórtet ut illuc

sequámur corde, ubi eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus, nihil nos jam deléctet in infimis, quia Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo, allelúia: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam Rex omnis terræ Deus, † Allelúia, allelúia. *Ps.* 46. *v.* 6. 7. 8. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum & sedet à dextris Dei. *Marc.* 16. 19. * Psállite. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Iter fácite ei qui ascendit super occásum, allelúia. ℟. Dóminus nomen illi, allelúia. *Psal.* 67. 5.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Eum, qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum, allelúia. *Hebr.* 2. 9.

Ant. 2. d. Sedet ad déxteram majestátis in excelsis, tantò mélior Angelis efféctus, quantò differéntius præ illis nomen hereditávit, allelúia. *Hebr.* 1. *v.* 3. 4.

3. *Ant.* 8. g. Talis decébat, ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7. 26.

4. *Ant.* 7. a. Ascendens.

Canticum Danielis. 3. 52.

BEnedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, * & laudábilis & gloriósus & superexaltátus in sécula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, * & laudábile & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ, * & superlaudábilis & supergloriósus in sécula.

Benedíctus es in throno regni tui, * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedíctus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim, * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedíctus es in firmamento cœli, * & laudábilis & gloriósus in sécula.

Et dicitur per totam Octavam cùm fit de ea. Nec dicitur Glória Patri.

Ant. Ascendens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus, allelúia. *Eph.* 4. 8.

5. *Ant.* 1. F. Unam pro peccátis ófferens hóstiam, in sempiternum sedet in déxtera Dei, allelúia. *Hebr.* 10. 12.

Capitulum Hebr. 12. *v.* 1. 2.

PEr patiéntiam currámus, fratres, ad propósitum nobis certámen; aspicientes in autórem fi-

dei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contemptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet.

Hymnus.

PARTA tuis labóribus
Qui jam potíris glóriâ,
Quos hìc relinquis órphanos
Nos, Christe, semper réspicis.

ALTO benígnus è throno,
E Patris almi déxtera
Nos állicis, nos cónfoves,
Et ad volandum próvocas.

TERRENA quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides,
Ad sancta fac nos gáudia
Amóre casto cúrrere.

SI quos amas non déseris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adoptet, Spíritum.

QUI victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia. *Psal.* 102. 19.

Ad Benedictus, *Ant.* 6. f. Christus splendor glóriæ portans ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis, allelúia. *Hebr.* 1. 3.

Oratio.

CONcéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut, qui hodiernâ die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eumdem.

Ad Horas, Doxologia QUI victor. *Antiphonæ de Laudibus, Psalmi de Dominica.*

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Eum.

Capit. Regi seculórum.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui ascendisti super omnes cœlos. *Eph.* 4. 10.

Et sic usque ad Pentecosten, etiam in Festis.

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum, à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte & glória multa ad judicandum vivos & mórtuos.

AD TERTIAM.

Ant. 2. d. Sedet.

Capitulum. 1. *Petr.* 3. 22.

CHristus est in déxtera Dei, deglútiens mortem ut vitæ ætérnæ herédes efficerémur: profectus in cœlum, subjectis sibi An-

gelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

℟. br. Ascendit Deus super Chérubim, * Allelúia, allelúia. Repet. Ascendit. ℣. Et volávit super pennas ventórum * Allelúia. ℣. Glória. Repet. Ascendit. Ps. 17. 11.

℣. Ponis nubem ascensum tuum, allelúia. ℟. Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. Ps. 103. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Talis.

Capitulum. Heb. 9. 24.

NOn in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum, sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis.

℟. br. Dóminus in cœlo sedes ejus, * Allelúia, allelúia. Repet. Dóminus. ℣. Oculi ejus in páuperem respíciunt. * Allelúia, allelúia. Repet. Dóminus. Ps. 10. 5.

℣. Factus est Dóminus refúgium páuperi, allelúia. ℟. Adjútor in opportunitátibus in tribulatióne, allelúia. Ps. 9. 10.

AD NONAM.

Ant. 1. F. Unam.

Capitulum. Eph. 4. v. 9. 10.

QUòd ascendit Christus quid est, nisi quia & descendit primùm in inferióres partes terræ? Qui descendit, ipse est, & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. br. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem, * Allelúia, allelúia. Repet. Ascendisti. ℣. Accepisti dona in homínibus. * Allelúia. ℣. Glória. Repet. Ascendisti.

℣. Currus Dei decem míllibus múltiplex, allelúia. ℟. Míllia lætántium, allelúia. Ps. 67. v. 19. 18.

AD VESPERAS.

Psalmus, Dixit Dóminus Dómino meo, pag. 26.

Ant. 2. D. In splendóribus sanctórum, Dóminus à dextris tuis, allelúia. v. 3. 5.

Psalmus, Laudáte púeri Dóminum, pag. 27.

Ant. 1. a. Super cœlos glória ejus; quis sicut Dóminus Deus, qui in altis hábitat, allelúia. v. 4. 5.

Psalmus, Ad te levávi óculos meos, pag. 77.

Ant. 7. D. Qui hábitas in cœlis, miserére nostri, Dómine: miserére nostri, allelúia. v. 1. 3.

Psalmus, Confitébor tibi, Dómine, pag. 113.

Ant. 5. f. Magna est glória Dómini, quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, allelúia. v. 5. 6.

Psalmus, Benedictus Dóminus Deus meus, cum sua divisione, pag. 151.

Ant. 6. irreg. Dómine, inclína cœlos tuos. Emitte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me, allelúia. v. 5. 7.

Capitulum. Ephes. 1. v. 20. 21.

DEus constítuit Christum ad déxteram

suam in cœléstibus supra omnem principátum & potestátem & virtútem & dominatiónem & omne nomen, quod nominátur non solùm in hoc século, sed étiam in futúro.

℟. Ascendit Deus in júbilo, *pag.* 412.

Hymnus.

CHRISTE, quem sedes révocant paternæ;
Spléndidos Orbi renovas triumphos,
Cùm viâ tentas hómini negátâ
Scándere cœlum.

INTIMOS, æther, áperi recessus;
Rex venit claros jaculátus ignes:
Non eget curru: jubet, & recédunt
Sídera nutu.

RÉDDITUR cœlo: Pater, ecce natus.
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas, & adhuc rubentes
Sánguine lauros.

TU caput surgis! tua sed jacémus
Membra: quam præfers, Mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur.

SUMMA laus Natum, tibi qui corónas;
Qui coronáris tibi, Nate, summa,
Spíritus, nostris bona septiformis
Córdibus affla.
Amen.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia. ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus, allelúia. *Ps.* 8. *v.* 7. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Ad interióra veláminis præcursor pro nobis introsvit Jesus, secundùm órdinem Melchísedech Póntifex factus in æternum, allelúia. *Hebr.* 6. 19.

Oratio Concéde, *ut suprà ad Laudes, pag.* 413.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. g. Omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris, allelúia. *Philip.* 2. 11.

Capitulum. Eph. 2. *v.* 6. 7.

DEus consedére nos fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ.

Hymnus.

JESU nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum.

QUÆ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina
Crudélem mortem pátiens
Ut nos à morte tólleres.

INFERNI claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.

IPSA te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes

Oratio Concéde, *pag.* 413.

DOMINICA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. & Hymnus ut in die Ascensionis.

Psalmus, Domine, in virtúte tua. *pag.* 52.

Ant. 3. a. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, cantábimus & psallémus virtútes tuas, allelúia. *v.* 14.

Psalmus, Exaltábo te, Dómine, *pag.* 7.

Ant. 4. e. Psállite Dómino sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus, allelúia. *v.* 5.

Psalmus, Omnes Gentes, pláudite mánibus, *pag.* 67.

Ant. 1. a. Rex omnis terræ Deus sedet super sedem sanctam suam, allelúia. *v.* 8. 9.

℣. Date glóriam Deo super Israël, allelúia. ℟. Magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus, allelúia. *Ps.* 67. 35.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 4. 32.

Credentium cor unum.

MUltitúdinis autem credéntium erat cor unum, & ánima una: nec quisquam eórum, quæ possidébat, áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri: & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ vendébant. Et ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cýprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Regna terræ cantáte Deo, psállite Dómino, * Qui ascendit super cœlum cœli, ad Orientem, allelúia. *Ps.* 67. *v.* 33. 34. ℣. Sedenti in throno & agno benedíctio & honor & glória. *Apoc.* 5. 13. * Qui ascendit.

LECTIO II. *Cap.* 5. 1.

Ananias & Saphira.

VIr autem quidam nómine Anánias, cum Sáphira uxóre sua, véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónsciâ uxóre suâ: & ásferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui sancto,

&

fraudáre de prétio agri ? ınne manens tibi mané- :, & venúndatum in tua ıt potestáte ? Quare po- sti in corde tuo hanc n ? Non es mentítus ho- nibus, sed Deo. Aú- :ns autem Anánias hæc :ba, cécidit, & expirá- . Et factus est timor ma- us super omnes qui au- :runt. Surgentes autem 'enes amovérunt eum, efferentes sepeliérunt. ctum est autem quasi ho- um trium spátium, & or ipsíus, nésciens quod tum fúerat, introívit. xit autem ei Petrus : Dic hi, múlier, si tanti agrum ndidistis ? At illa dixit : iam tanti. Petrus autem eam : Quid útique cón- nit vobis tentáre Spíri- n Dómini ? Ecce pedes rum, qui sepeliérunt vi- m tuum, ad óstium, & :erent te. Confestim cé- lit ante pedes ejus, & pirávit. Intrantes autem venes invenérunt illam ortuam, & extulérunt, sepeliérunt ad virum um. Et factus est timor agnus in universa Ecclé- ı, & in omnes qui audié- nt hæc. Per manus autem postolórum fiébant signa prodígia multa in plebe. : erant unanímiter omnes pórticu Salomónis. Ce- rórum autem nemo audé- ıt se conjúngere illis, d magnificábat eos pó- ılus.

℟. In sempiternum sedet in déxtera Dei, expectans * Donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus, allelúia. *Hebr.* 10. *v.* 12. 13. ℣. Omnia, Dómine, subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8. 8. * Donec.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 15. 26.

Persecutiones Apostolis prædictæ.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. *in Joan.*

DOminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tanquàm itúrus, & relictúrus eos præséntiâ corporáli; cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem séculi futúrus præséntiâ spirituáli, exhortátus est eos ad perferendas persecutiónes impiórum quos mundi nómine nuncupávit : ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegisse dixit : ut scirent se grátiâ Dei esse quod sunt; suis autem vítiis fuisse, quod fuérunt. Deinde persecutóres & suos & ipsórum, Judæos evidenter expressit : ut omnínò apparé-

ret, étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequuntur sanctos. Cùmque de illis díceret, quòd ignorárent eum à quo missus est; & tamen odissent & Fílium & Patrem, hoc est, & eum qui missus est, & eum à quo missus est, (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, * Et vos testimónium perhibébitis quia ab inítio mecum estis, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 15. *v.* 26. 27. ℣. Ego sum Dóminus, non est absque me salvátor: vos testes mei, & ego Deus. *Isa.* 43. *v.* 11. 12. * Et vos. ℣. Glória. † Allelúia.

AD LAUDES MATUTINAS.

Omnia ut in die Ascensionis, exceptis quæ sequuntur.

Capitulum. 1. *Petr.* 4. *v.* 7. 8.

ESTóte prudentes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetipsis charitátem contínuam habentes; quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

℣. Regnábit Deus super Gentes, allelúia. ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam, allelúia. *Ps.* 46. 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. c. Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 13. 26.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper & devótam gérere voluntátem, & majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Commem. Ascensionis.

Antiph. Christus splendor glóriæ, ℣. Dóminus in cœlo. *Oratio* Concéde, *pag.* 413.

AD HORAS, *ut in die Ascensionis, exceptis quæ sequuntur.*

CANON.

Ex statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rothomagensis.

Anno 1235.

DIe Domínicâ Sýnodum præcedente, Sacerdótes qui Capellános non habent in suis Paróchiis, diligenter inquírant públicè in Ecclésia si qui sint infirmi in Paróchia; & antequàm iter arrípiant, eos vísitent, étiam non requisíti, & fáciant quidquid necesse fúerit ad salútem animárum.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. *Pet.* 4. 9.

HOspitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam

administrantes, sicut boni dispensatóres multiformis grátiæ Dei.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. *Pet.* 4. 11.

SI quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis ministrat, tanquàm ex virtúte quam administrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Capitulum. Judæ v. 20. 21.

CHaríssimi, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi.

AD VESPERAS.

Omnia ut in die Ascensionis exceptis quæ sequuntur.

Capitulum. Coloss. 3. *v.* 1. 2.

QUæ sursùm sunt quærite ubi Christus est in déxtera Dei sedens, quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram.

℣. Tu Dóminus Altíssimus super omnem terram, allelúia. ℟. Nimis exaltátus es super omnes deos, allelúia. *Psal.* 96. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Hæc locútus sum vobis, ut cùm vénerit hora, eórum reminiscámini, quia ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16. 4.

Oratio Omnípotens, *ut suprà in Laudibus.*

Commem. Ascensionis.

Ant. Ad interióra, *pag.* 415.

℣. Constituisti, *ibid.*

Oratio, Concéde, *pag.* 413.

FERIA SECUNDA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.

Psalmi è Sabbato ad Primam, pag. 145.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 5. 14.

Umbra Petri.

MAgis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, & pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniente Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferentes ægros, & vexátos à spirítibus immundis: qui curabantur omnes. Exurgens autem princeps Sacerdótum & omnes qui cum illo erant (quæ est hǽresis Sadducæórum) repléti sunt zelo: & injecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & stantes loquímini in templo plebi ómnia ver-

ba vitæ hujus. Qui cùm audiſſent, intravérunt dilúculò in templum, & docébant. Tunc ábiit magiſtrátus cum miniſtris, & addúxit illos ſine vi: timébant enim pópulum ne lapidarentur. Et cùm adduxiſſent illos, ſtatuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto: & ecce repleſtis Jerúſalem doctrínâ veſtrâ: & vultis indúcere ſuper nos ſánguinem hóminis iſtíus. Reſpondens autem Petrus, & Apóſtoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. Hæc cùm audiſſent, diſſecabantur, & cogitábant interfícere illos.

℟. Regna terræ, *pag.* 420.

LECTIO II. *Cap.* 8. 5.

Simon magus.

PHilippus autem deſcendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Chriſtum. Multi autem paralýtici & claudi curáti ſunt. Factum eſt ergo gáudium magnum in illa civitáte. Vir autem nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, ſedúcens gentem Samaríæ, dicens ſe eſſe áliquem magnum... Cùm verò credidiſſent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jeſu Chriſti baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit: & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philippo. Videns étiam ſigna & virtútes máximas fieri, ſtupens admirabátur. Cùm autem audiſſent Apóſtoli, qui erant Jeroſólymis, quòd recepiſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joánnem. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum. Cùm vidiſſet autem Simon, quia per impoſitiónem manûs Apoſtolórum darétur Spíritus ſanctus, óbtulit eis pecúniam. Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum ſit in perditiónem: quóniam donum Dei exiſtimaſti pecúniâ poſſidéri. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, & roga Deum, ſi fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui.

℟. In ſempiternum, *pag.* 421.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

LECTIO III.

Serm. 261. *de Aſcenſ. Domini.*

REſurréctio Dómini, ſpes noſtra: Aſcénſio Dómini, glorificátio noſtra. Aſcenſiónis enim hódiè ſolémnia celebrámus. Si ergo rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè Aſcenſiónem Dómini celebrámus, aſcendámus cum illo, & ſursùm cor habeámus. Aſcendentes autem non extollámur, nec de noſtris quaſi de própriis

méritis præsumámus. Sursùm enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursùm enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur; sursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: [Dómine refúgium factus es nobis.] Resurréxit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur, ne moriendo desperarémus; & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima, & ille nobis resurgendo, & de carne securitátem dedit.

℟. Regnum tuum, Deus, regnum ómnium sæculórum: & * Dominátio tua in omni generatióne & generatiónem, allelúia. *Psal.* 144. 13. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, & honórem, & virtútem. *Apoc.* 4. 11. * Dominátio. ℣. Glória. * Dominátio.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *Can.* 2.

PRæcípitur ut omnes curam animárum habentes véniant ad Sýnodum; & in eundo & redeundo honestè ámbulent, & honesta quærant hospítia, & in eis circumspectè se hábeant, ne status Clericórum vertátur pópulo in oppróbrium & contemptum.

FERIA TERTIA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Sabbato ad Tertiam, pag. 146.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 8. 26.

Eunuchus Candacis Reginæ.

ANgelus Dómini locútus est ad Philippum; dicens: Surge, & vade contra meridiánum, ad viam quæ descendit ab Jerúsalem in Gazam: hæc est deserta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops, Eunúchus, potens Candácis regínæ Æthíopum, qui erat super omnes Gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem: & revertebátur sedens super currum suum: legénsque Isaíam Prophétam. Dixit autem Spíritus Philippo: Accéde, & adjunge te ad currum istum. Accurrens autem Philippus, audívit eum legentem Isaíam Prophétam, & dixit: Putásne intélligis quæ legis? Qui ait: Et quómodò possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogavítque Philippum, ut ascénderet, & sedéret secum. Locus autem Scriptúræ, quam legébat, erat hic: Tanquàm ovis ad occisiónem ductus est: & sicut agnus coram tondente se, sine voce, sic non apéruit

m. In humilitáte ju-
m ejus sublátum est.
:ratiónem ejus quis
rábit, quóniam tollé-
de terra vita ejus? Res-
ndens autem Eunúchus
ilippo, dixit: Obsecro
, de quo Prophéta dicit
oc? de se, an de álio áli-
quo? Apériens autem Phi-
lippus os suum, & incípiens
à Scriptúra ista, evangeli-
závit illi Jesum. Et dùm
irent per viam: venérunt
ad quamdam aquam: & ait
Eunúchus: Ecce aqua,
quid próhibet me baptizá-
ri? Dixit autem Philippus:
Si credis ex toto corde, li-
cet. Et respondens ait: Cre-
do Fílium Dei esse Jesum
Christum. Et jussit stare
currum: & descendérunt
uterque in aquam, Philip-
pus, & Eunúchus, & bap-
tizávit eum. Cùm autem as-
cendissent de aqua, Spíri-
tus Dómini rápuit Philip-
pum, & ámplius non vi-
dit eum Eunúchus. Ibat
autem per viam suam gau-
dens.

℟. Regna terræ, *pag.* 420.

LECTIO II. *Cap.* 9. 32. *Sanatio Æneæ. Resurrectio Tabithæ.*

FActum est autem, ut Petrus, dùm pertransíret universos, deveníret ad sanctos, qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam, nómine Ænéam, ab annis octo jacentem in grabáto, qui erat Paralýticus. Et ait illi Petrus: Ænéa, sanat te Dóminus Jesus Christus: Surge, & sterne tibi. Et contínuò surréxit. Et vidérunt eum omnes, qui habitábant Lyddæ & Sarónæ: qui conversi sunt ad Dóminum. In Joppe autem fuit quædam discípula, nómine Tabítha, quæ interpretáta dícitur Dorcas. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis quas faciébat. Factum est autem in diébus illis, ut infirmáta morerétur. Quam cùm lavissent, posuérunt eam in cœnáculo. Cùm autem propè esset Lydda ad Joppen, discípuli audientes, quia Petrus esset in ea, misérunt duos viros ad eum, rogantes: Ne pigritéris veníre usque ad nos. Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cùm advenisset, duxérunt illum in cœnáculum: & circumstetérunt illum omnes víduæ flentes, & ostendentes ei túnicas & vestes, quas faciébat illis Dorcas. Ejectis autem ómnibus foras, Petrus ponens génua, orávit; & conversus ad corpus dixit: Tabítha, surge. At ill
apéruit óculos suos: & v
so Petro, resédit. Dans
tem illi manum, eré
eam. Et cùm vocasset sa
tos, & víduas, assign
eam vivam. Notum a
factum est per unive
Joppen: & credid
multi in Dómino. F
est autem, ut dies
morarétur in Joppe

Simónem quemdam coriárium.

℟. In sempiternum, *pag.* 421.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO III.

Serm. 2. *de Ascens. Domini.*

QUod Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacramenta transívit: & ut fides excelléntior esset & fírmior, visióni doctrína succéssit, cujus autoritátem, supernis illumináta rádiis credéntium corda sequerentur. Hanc fidem Ascensióne Dómini auctam, & Spíritûs sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per universum mundum non solùm viri, sed étiam féminæ; nec tantùm impúbes púeri, sed étiam ténerae vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit. Undè & ipsi beáti Apóstoli tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedentis eréxerant.

℟. Regnum tuum, *pag.* 425.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

An. 1235. *can.* 25.

SUmma reveréntia & honor máximus sacris altáribus adhibeátur, & máximè ubi sacro-sanctum corpus Dómini reservátur.

FERIA QUARTA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi è Sabbato ad Sextam, pag. 148.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 10. 1.

Orationes & eleemosynæ Cornelii.

VIr quidam erat in Cæsarèa, nómine Cornélius, Centúrio cohortis quæ dícitur Itálica, religiósus, ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifestè, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi: Cornéli, oratiónes tuæ & eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accersi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus. Hic

hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare : hic dicet tibi quid te opórteat fácere : Et cùm discessisset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos doméfticos suos, & mílitem metuentem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrasset ómnia, misit illos in Joppen. Pósterà autem die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, ascendit Petrus in superióra, ut oráret circa horam sextam. Ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, astitérunt ad jánuam. Petro autem dixit Spíritus : Ecce viri tres quærunt te : Surge itaque, descende, & vade cum eis nihil dúbitans : quia ego misi illos. Introdúcens ergo eos, recépit hospítio. Sequenti autem die surgens profectus est cum illis : & quidam ex frátribus ab Joppe comitáti sunt eum.

℟. Prǽbuit seipsum, *pag.* 410.

LECTIO II. *v.* 24.

Cornelius baptizatus.

ALterà autem die introivit Cæsaréam. Cornélius verò expectábat illos, convocátis cognátis suis, & necessáriis amícis. Et factum est cùm introisset Petrus, óbvius venit ei Cornélius : & prócidens ad pedes ejus adorávit. Petrus verò elevávit eum, dicens : Surge, & ego ipse homo sum. Et Cornélius ait : Nunc omnes nos in conspectu tuo ádsumus audíre ómnia quæcunque tibi præcepta sunt à Dómino. Apériens autem Petrus os suum, dixit : Vos scitis quod factum est verbum per universam Judǽam : incípiens enim à Galilǽa, post baptismum quod prædicávit Joánnes, Jesum à Názareth : quómodò unxit eum Deus Spíritu sancto, & virtúte, qui pertránsiit benefaciendo & sanando omnes oppressos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est, qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Adhuc loquente Petro verba hæc, cécidit Spíritus sanctus super omnes, qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro : quia & in Natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus : Nunquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizentur hi, qui Spíritum sanctum accepérunt, sicut & nos ? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi. Tunc rogavérunt eum ut manéret apud eos áliquot diébus.

℟. Exultávit, *pag.* 411.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO III.

Serm. de Ascens. Domini.

CHristus ascendens in cœlum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri; & oblátum donum mirátus est Pater, quod & tanta dignitas offerébat, & quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam & suis mánibus suscépit oblátum, & suæ sedis fecit esse partícipem; & quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus quis est ille qui audívit: Sede ad déxteram meam; quæ natúra est, cui Deus dixit: Esto meæ párticeps sedis? Illa natúra est, quæ, audívit: Terra es, & in terram ibis. Non enim ad omnem glóriam cœlos transiisse suffécerat, non cum Angelis stare, sed cœlos transívit, supra Chérubim ascendit, ultra Séraphim elevátur, nec antè stetit, nisi sedem Domínicam meruisset.

℟. Ascendit, *pag.* 412.

CANON.

Ex Statútis antíquis Petri de Collemédio Archiepíscopi Rotomagensis.

Anno 1235. *can.* 25.

LInteámina altáris & indumenta sæpiùs abluantur ad reveréntiam & præséntiam Salvatóris nostri & totíus cúriæ cœlestis, quæ cum eo præsens adest, quóties Missa celebrátur.

FERIA QUINTA.

IN DIE OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex majus.

Ad primas Vesperas, omnia ut in j. Vesperis Festi, exceptis quæ sequuntur.

℟. Viri Galilæi, *ut infrà, pag.* 432.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. c. Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus, allelúia. *Matth.* 16. 27.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Júdicem vivórum & mortuórum * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 10. 42.

Psalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Vict.

QUID obstupendum cérnimus!
Cœlum profundum sólvitur,
Christum sedentem núbibus
Quàm densa stipant ágmina!
FERALIS ad sonum tubæ
Mors jussa reddet mórtuos,
Quos ad suprémum júdicis

Cogent tribúnal Angeli.
Pios locans ad déxteram
Repellet ad lævam reos,
Novit suum pastor gregem,
Oves ab hœdis dívidet.
Hìc assidébunt júdici
Quicunque, spretis ómnibus
Fugére mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.
Venturæ Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmus, Confitébor tibi, Dómine, *cum suis divisionibus, pag.* 70.

Ant. 4. *irreg.* d. Parávit in judício thronum suum, & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, allelúia. *v.* 9.

Psalmus, Confitébimur tibi, Deus, *pag.* 138.

Ant. 7. c. Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere, quóniam Deus judex est, allelúia. *v.* 5. 8.

Psalmus, Notus in Judæa Deus, *pag.* 63.

Ant. 8. c. Terra trémuit, & quiévit cum exúrgeret in judícium Deus, allelúia. *v.* 9. 10.

℣. Judicábit Dóminus orbem terrárum in justítia, allelúia. ℟. Et pópulos in æquitáte, allelúia. *Ps.* 97. 9.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

LECTIO I. *Cap.* 5. 1.

Dies Domini repentè superveniet.

De tempóribus & moméntis, fratres, non indigétis ut scribámus vobis. Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Dómini sicut fur in nocte, ita véniet. Cùm enim díxerint pax, & secúritas: tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habentis; & non effúgient. Vos autem, fratres, non estis in ténebris, ut vos dies illa tanquàm fur comprehendat: omnes enim vos fílii lucis estis, & fílii diéi: non sumus noctis neque tenebrárum. Igitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus: indúti loricam fídei & charitátis, & gáleam spem salútis: quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis.

℟. Ipse est qui constitútus est à Deo * Judex vivórum & mortuórum, allelúia. *Act.* 10. 42. ℣. Sedisti super thronum, qui júdicas justítiam. *Ps.* 9. 5. * Judex.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO II.

Ser. 4. *de collectis & eleemosyna.*

Veniet in majestátis suæ glória Dóminus, sicut ipse prædíxit, aderítque cum eo rádians in splendóribus suis, innumerábilis Angelicárum multitúdo Legiónum. Congregabuntur

ante thronum poténtiæ e us ómnium Géntium pópuli : & quidquid hóminum univérsis sǽculis toto orbe terrárum progénitum est, in conspéctu judicantis adstábit. Separabuntur ab injustis justi, à nocéntibus innocentes : & cùm præparátum sibi regnum, recénsitis misericórdiæ opéribus, filii pietátis accéperint, exprobrábitur durítia sterilitátis injustis: & nihil habentes sinistri commúne cum dextris, in ignem ad diáboli & angelórum ejus tormenta dispósitum omnipotentis Júdicis damnatióne mittentur, cum illo habitúri pœnæ communiónem, cujus elegérunt fácere voluntátem. Quis ígitur istam sortem æternórum cruciátuum non pavescat ? quis mala nunquam finienda non tímeat ? Sed cùm ídeò denuntiáta sit sévéritas, ut misericórdia quæreretur, in diébus præséntibus cum misericórdiæ est largitáte vivendum, ut hómini post periculósam negligéntiam, ad pietátis ópera re verten- ti, possíbile sit ab hac senténtia liberári. Hoc enim agit poténtia júdicis, hoc grátia Servatóris, ut relinquat ímpius vias suas, & ab iniquitátis suæ consuetúdine peccátor abscédat.

℟. Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt,* Et plangent se super eum omnes tribus terræ, allelúia. *Apoc.* 1. 7. ℣. Introíbunt in speluncas petrárum & dicent móntibus : Operíte nos *Isa.* 2. 19. *& Osee* 10. 8. * Et plangent.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 24. 49.

Promissum Spiritûs sancti mittendi.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Ego mitto promissum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoadusque induámini virtúte ex alto. Et réliqua.

Homília sancti Justíni Mártyris.

Apol. 1. *ad Anton. Senatumque Rom. Anno* 150.

CHristum in cœlum étiam reversúrum esse quemádmodùm prædictum erat, ex h s cognóscite. Tóllite portas cœlórum, aperíte, ut Rex glóriæ introeat : quis est hic rex glóriæ ? Dóminus fortis & potens. Eumdem étiam cum glória ex cœlis ventúrum esse cognóscite ex his, quæ à Jeremía Prophéta ad hoc ipsum dicta sunt. Ecce ut Fílius hóminis ex cœli núbibus venit, & cum eo sui Angeli. Quóniam ígitur ea, quæ jam facta sunt ómnia, fore, prædictum esse à Prophétis docémus, ea étiam quæ simíliter prædicta sunt à Prophétis, & futúra sunt, & omnínò futúra necessário crédere debémus. Duos

enim ejus adventus Prophétæ prædixérunt : unum qui jam evénit quasi ingló-rii , patibilísque hóminis. Alterum cùm ex cœlis in majestáte , unà cum suo Angelórum exércitu , ut prædictum est , véniet , cùm étiam hóminum córpora excitábit : tùmque bonórum córpora immortalitáte donábit , improbórum verò in æterno sensu cum malis géniis in ignem æternum conjíciet.

℞. Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum ? hic Jesus , qui assumptus est à vobis in cœlum , * Sic véniet quemádmodùm vidistis eum euntem in cœlum , † Allelúia , allelúia. *Act.* 1. 11. ℣. Ad judícium véniet cum sénibus pópuli sui & princípibus ejus. *Isa.* 3. 14. * Sic véniet. ℣. Glória. † Alleluia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Jubiláte in conspectu Regis Dómini , allelúia. ℞. Quóniam venit judicáre terram , allelúia. *Psal.* 97. *v.* 6. 9.

Psalmi & Canticum ut in die Ascensionis.

1. *Ant.* 5. a. Ecce venit Dóminus in sanctis míllibus fácere judícium, allelúia. *Judæ* 14. 15.

2. *Ant.* 2. d. Sedébit super sedem majestátis suæ , & congregabuntur ante eum omnes Gentes , allelúia. *Matt.* 25. *v.* 31. 32.

3. *Ant.* 1. a. Potestátem dedit ei Pater judícium fácere quia Fílius hóminis est, allelúia. *Joan.* 5. 27.

4. *Ant.* 6. f. Beáti servi illi , quos cùm vénerit Dóminus , invénerit vigilantes , allelúia. *Luc.* 12. 37.

5. *Ant.* 1. *irreg.* Tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus , allelúia. *Matth.* 16. 27.

Capitulum. 2. *Cor.* 5. 10.

OMnes nos manifestári oportet ante tribúnal Christi , ut réferat unusquisque própria córporis , prout gessit , sive bonum , sive malum.

Hymnus & ℣. ut in die Ascensionis.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. C. Véniet Dóminus, qui & illuminábit abscóndita tenebrárum , & manifestábit consília córdium , & tunc laus erit unicuíque à Deo , allelúia. 1. *Cor.* 4. 5.

Oratio.

DA, quæsumus , omnípotens Deus , illuc súbsequi tuórum membra fidélium , quò caput nostrum principiúmque præcessit Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus ; Qui tecum.

AD HORAS *Antiph. & Oratio de Laudibus , cetera ut in die.*

CANON,

Ex Concílio Ephesíno.

Ann. 431. *parte* 1.

CHristus córpore , quod crucifígi póterat , assumpto , crucem sustínuit,

que supplícium per-
., Deo & Patri déx-
ssédit. Unus proinde
ominus Jesus Chris-
rucifíxus quidem ut
, cum Patre verò re-
ut Deus.

D VESPERAS.

nia ut in die, omisso
ifirio.

Magníficat, *Ant.* 1. d.
us semel oblátus est
ıltórum exhaurienda
:a ; secundò sine
:ò apparébit expec-
us se in salútem, al-
Hebr. 9. 28.

tio de Laudibus.

RIA SEXTA

Octavam Ascensionis.

Semiduplex.

diè si occurrat Festum plex aut suprà, de eo cium, cum commemor. ia'; si simplex, fit ommemoratio & Offi- :infrà.]

ficuli, Capitula, An- æ ad Benedictus & *ificat, & oratio de Do- intra Oct. Ascensio- etera ut in diebus in- ndem Octavam.*

OFFICIUM

OCTURNUM.

lmi è Sabbato ad No- pag. 149.

ctibus Apostolórum.

TIO I. *Cap.* 14. 1.

seditio facta adversùs lum & Barnabam.

ctum est autem Icó-
ı, ut simul introírent
in Synagógam Judæórum,
& loquerentur, ita ut cré-
deret Judæórum & Græcó-
rum copiósa multitúdo.
Qui verò incréduli fuérunt
Judæi, suscitavérunt, &
ad iracúndiam concitavé-
runt ánimas Géntium ad-
versùs fratres. Multo ígi-
tur témpore demoráti sunt,
fiduciáliter agentes in Dó-
mino, testimónium perhi-
bente verbo grátiæ suæ,
dante signa, & prodígia
fíeri per manus eórum. Di-
vísa est autem multitúdo ci-
vitátis: & quidam quidem
erant cum Judæis, qui-
dam verò cum Apóstolis.
Cùm autem factus esset ím-
petus Gentílium & Judæó-
rum cum princípibus suis,
ut contuméliis affícerent,
& lapidárent eos; intelli-
gentes confugérunt ad ci-
vitátes Lycaóniæ, Lystram
& Derben, & universam in
circúitu regiónem, & ibi
evangelizantes erant.

℞. Præbuit, *pag.* 410.

LECTIO II. *v.* 7.

Vir claudus ab utero matris.

Quidam vir Lystris in-
firmus pédibus sedé-
bat, claudus ex útero ma-
tris suæ, qui nunquàm
ambuláverat. Hic audívit
Paulum loquentem. Qui in-
túitus eum, & videns quia
fidem habéret ut salvus fíe-
ret, dixit magnâ voce:
Surge super pedes tuos rec-
tus. Et exilívit & ambulá-
bat. Turbæ autem cùm vi-
dissent quod fécerat Pau-

lus, levavérunt vocem suam, Lycaónicè dicentes: Dii símiles facti homínibus, descendérunt ad nos. Et vocábant Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium: quóniam ipse erat dux verbi. Sacerdos quoque Jovis, qui erat ante civitátem, tauros & corónas ante jánuas ásferens, cum pópulis volébat sacrificáre. Quod ubi audiérunt Apóstoli, Bárnabas & Paulus, conscissis túnicis suis exiliérunt in turbas, clamantes, & dicentes: Viri, quid hæc fácitis? & nos mortáles sumus, símiles vobis hómines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum, qui fecit cœlum & terram, & mare, & ómnia quæ in eis sunt. Qui in prætéritis generatiónibus dimisit omnes Gentes íngredi vias suas. Et quidem non sine testimónio semetipsum relíquit, benefáciens de cœlo, dans plúvias & témpora fructífera, implens cibo & lætítià corda nostra. Et hæc dicentes, vix sedavérunt turbas ne sibi immolárent.

℟. Exultávit, *pag.* 411.

LECTIO III. *v.* 18.

Paulus lapidatus.

SUpervenérunt autem quidam ab Antiochía & Icónio Judæi: & persuásis turbis, lapidantésque Paulum, traxérunt extra civitátem, existimantes eum mórtuum esse. Circumdántibus autem eum discípulis, surgens intrávit civitátem, & pósterà die profectus est cum Bárnaba in Derbem. Cùmque evangelizassent civitáti illi, & docuíssent multos, reversi sunt Lystram, & Icónium, & Antiochíam, confirmantes ánimas discipulórum, exhortantésque ut permanérent in fide: & quóniam per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. Et cùm constituissent illis per síngulas Ecclésias Presbýteros, & orassent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt.

℟. Ascendit, *pag.* 412.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi.

An. 1581. *de Sacrificio Missæ. Can.* 1.

QUàm illótà consciéntià ac pollútà accédant ad sacrificandum Sacerdótes, aut quàm parùm studiósè ac piè dijúdicent corpus Dómini, satìs árguunt sordes Cálicum, Corporálium, Mappárum atque ómnium ornamentórum, quibus decet venerári tantum religiónis Christiánæ sacramentum ac sacrifícium.

SABBATO IN VIGILIA PENTECOSTES.

Semiduplex.

Ab hac die usque ad festum sanctissimæ Trinitatis inclusivè, si occurrat Festum triplex vel duplex, transfertur post prædictum Festum SS. Trinitatis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum, qui effundet Spíritum suum super omnem carnem, * Veníte adorémus, allelúia. *Joel.* 2. 28.

Psalm. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus FELIX dies mortálibus, *pag.* 409.

Psalmus, Exultáte justi *cum sua divisione*, *pag.* 81.

Ant. 4. a. Verbo Dómini cœli firmáti sunt, & Spíritu oris ejus omnis virtus eórum, allelúia. *v.* 6.

Psalmus, Afferte Dómino, *pag.* 72.

Ant. 3. c. Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa, & in templo ejus omnes dicent glóriam, allelúia. *v.* 8.

Psalmus, Miserére mei, Deus, *pag.* 153.

Ant. 2. d. Cor mundum crea in me, Deus, & Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis, allelúia. *v.* 12.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, allelúia. ℟. Et Spíritu principáli confirma me, allelúia. *Psal.* 50. 14.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 17. 27.

Paulus naufragus.

POsteáquàm quartadécima nox supervénit, navigántibus nobis in Adria circa médiam noctem, suspicabantur nautæ apparére sibi áliquam regiónem. Timentes autem ne in áspera loca inciderémus, de puppi mittentes ánchoras quátuor, optábant diem fíer. Cùm autem dies factus esset, terram non agnoscébant: sinum verò quemdam considerábant, habentem littus, in quem cogitábant, si possent, ejícere navem. Et cùm ánchoras sustulissent, committébant se mari, simul laxantes junctúras gubernaculórum: & leváto artémone secundùm auræ flatum tendébant ad littus. Et cùm incidissémus in locum díthalassum impegérunt navem: & prora quidem fixa manébat immóbilis, puppis verò solvebátur à vi maris. Mílitum autem consílium fuit ut custódias occíderent: ne quis, cùm enatasset, effúgeret. Centúrio autem volens serváre Paulum, prohíbuit fíeri: jussítque eos, qui possent natáre, emíttere se primos, & evádere, & ad terram exíre: Et céteros álios in tábulis ferébant: quosdam super ea, quæ de navi erant. Et sic factum est, ut omnes áni-

mæ eváderent ad terram.

℟. Regna terræ, *pag.* 420.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO II.

Serm. 270.

Oportébat ut post Resurrectiónem & Ascensiónem Dómini, ejus de Spíritu sancto promíssio complerétur. Sic enim & ipse Joánnes Evangelista ex persóna suâ díxerat, quando Jesus eumdem significans Spíritum sanctum clamáverat dicens: [Si quis sitit, véniat ad me, & bibat, & flúmina aquæ vivæ fluent de ventre ejus] secútus enim Evangelista ait: Hoc autem dicébat de Spíritu sancto, quem acceptúri erant ii, qui in eum creditúri erant; nondum enim erat Spíritus datus, quia Jesus nondum fúerat glorificátus. Glorificátus est ergo Dóminus Resurrectióne & Ascensióne. Sicut autem didícimus ex libris sanctis, quadraginta dies complévit cum discípulis suis post Resurrectiónem. Quadragésimo autem die in eórum conspectu ascendit in cœlum. Implétis post quadraginta dies áliis decem diébus, venit Spíritus sanctus, ut lex impleátur per grátiam.

℟. Spíritus tuus bonus, Dómine, dedúcet me in terram rectam, * Propter nomen tuum vivificábis me in æquitáte tua, allelúia. *Ps.* 142. 10. ℣. Docébit omnem veritátem, & quæ ventúra sunt annuntiábit. *Joan.* 16. 13. * Propter.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 14. 15.

Christus promittit Consolatorem.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Evang. Tract. 74. *versùs finem.*

Quod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis: osténdit & seipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim latínè dícitur Advocátus: & dictum est de Christo: [Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum.] Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjecta, nec enim potest; velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres: quæ diléctio non est à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua satágimus ut minuátur & consumátur in nobis, con-

trária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum : quia apud vos manébit, & in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit : priùs est enim esse alícubi, quàm manére. Sed ne putárent quod dictum est : Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodùm apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit; Apud vos manébit, cùm adjunxit & dixit : In vobis erit.

℟. Ego rogábo Patrem meum, & álium Paraclétum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in æternum, † Allelúia, allelúia. *Joan.* 14. 16. ℣. Spíritum meum ponam in médio vestri. *Ezech.* 36. 27. * Ut máneat. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Dabit Dóminus voci suæ vocem virtútis, allelúia. ℟. Date glóriam Deo, allelúia. *Ps.* 67. *v.* 34. 35.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Ascensione.

1. *Ant.* 1. a. Créabit Dóminus super omnem locum montis Sion nubem per diem, & splendórem ignis flammantis in nocte, allelúia. *Is.* 4. 5.

2. *Ant.* 5. a. Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestri, allelúia. *Ezech.* 36. 26.

3. *Ant.* 8. g. Germinábunt quasi sálices juxta præterfluentes aquas, allelúia. *Isa.* 44. 4.

4. *Ant.* 4. e. Ténebræ & palpátio in æternum, donec effundátur Spíritus de excelso, allelúia. *Isa.* 32. *v.* 14. 15.

5. *Ant.* 6. f. In malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis, allelúia. *Sap.* 1. 4.

Capitulum. Joel. 2. 28.

Effundam Spíritum meum super omnem carnem, & prophetábunt fílii vestri, & fíliæ vestræ.

Hymnus, ut in Laudibus Ascens. pag. 413.

℣. Díriget mansuétos in judício, allelúia. ℟. Docébit mites vias suas, allelúia. *Ps.* 24. 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. A. Spíritum veritátis quem mundus non potest accípere, quia non videt eum, nec scit eum, vos autem cognoscétis eum, allelúia. *Joan.* 14. 17.

Oratio.

Deus, qui nos Resurrectiónis & Ascensiónis

Dómini dedisti solémnia celebráre, mentes nostras & corda nostra purífica, ut adveniéntem Spíritum sanctum suscípere mereámur: Per Dóminum..... in unitáte ejusdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Creábit.

Capit. Regi seculórum.

In ℟. *br.* ℣. Qui ascendisti super omnes cœlos. *Eph.* 4. 10.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi.

Anno 1072. *Can.* 23.

JUxta sanctórum Patrum Decréta statútum est ne generále Baptísma nisi Sábbato Paschæ & Pentecostes fiat. Hoc quidem serváto quòd párvulis quocunque témpore, quocunque die petíerint, regeneratiónis lavácrum non negétur.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Dabo vobis.

Capitulum. Jer. 31. *v.* 31. 33.

ECce dies vénient, dicit Dóminus; & fériam dómui Juda fœdus novum: dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam.

℟. *br.* Dulcis & rectus Dóminus, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Dulcis. ℣. Propter hoc legem dabit delinquéntibus in via. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Dulcis.

℣. Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, allelúia, ℟. Requiréntibus testamentum ejus, allelúia. *Ps.* 24. *v.* 8, 10.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Germinábunt.

Capitulum. 1. *Isa.* 44. *v.* 2. 3.

NOli timére, serve meus Jacob, & rectíssime, quem elégi, effundam enim aquas super sitiéntem, & fluenta super áridam: effundam Spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam, dicit Dóminus.

℟. *br.* Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, * Allelúia, allelúia. *Rep.* Plúviam. ℣. Hereditáti tuæ, * Allelúia. *Ps.* 67. 10. ℣. Glória. *Rep.* Plúviam.

℣. Flabit Spíritus ejus, allelúia. ℟. Et fluent aquæ, allelúia. *Ps.* 147. 7.

AD NONAM.

Ant. 6. f. In malévolam.

Capitulum. Sap. 1. *v.* 5. 6.

SPíritus sanctus aúferet se à cogitatiónibus, quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniénte iniquitáte: benígnus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me à fácie tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Ne projícias me. ℣. Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas à me. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Ne projícias. *Ps.* 50. 13.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua, allelúia. ℟. Et ingrédiar in veritáte tua, allelúia. *Ps.* 85. 11.

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

SOLEMNE.

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Sabbato.

1. *Ant.* 1. a.

DE Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem, allelúia. *Isa.* 2. 3.

2. *Ant.* 3. a. In monte Sion, & in Jerúsalem erit salvátio, allelúia. *Joel.* 2. 32.

3. *Ant.* 5. a. Effundátur super nos Spíritus de excelso, & erit secúritas usque in sempitérnum, allelúia. *Is.* 32. *v.* 15. 17.

4. *Ant.* 6. f. Sensum tuum, Dómine, quis sciet, nisi tu míseris Spíritum sanctum de altíssimis? allelúia. *Sap.* 9. 17.

5. *Ant.* 4. e. Spíritus meus erit in médio vestrûm: nolíte timére, allelúia. *Agg.* 2. 6.

Capitulum. Ezech. 11. *v.* 19. 20.

SPíritum novum tríbuam in viscéribus eórum, & áuferam cor lapídeum de carne eórum, & dabo eis cor cárneum, ut in præceptis meis ámbulent.

℟. Dóminus de Sínaï venit, & de Seïr ortus est nobis: appáruit de monte Pharan, * In déxtera ejus ígnea lex, allelúia, allelúia. *Deut.* 33. 2. ℣. Cùm vénerit Spíritus veritátis, docébit omnem veritátem. *Joan.* 16. 13. * In déxtera. ℣. Glória. * In déxtera.

Hymnus VENI, superne Spíritus, *ut in ij. Vesperis.*

℣. Deus Israël, ipse dabit virtútem, allelúia. ℟. Et fortitúdinem plebi suæ, allelúia. *Ps.* 67. 36.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Spíritus Dómini, Spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, Spíritus consílii & fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ & pietátis, allelúia. *Isa.* 11. 2.

Oratio Deus, qui Sacramento, *ut infrà ad Laudes*, *pag.* 444.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica, & cetera ut in die.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1. 7.

Psalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

JAM Christus astra ascéndenderat,
Reversus unde vénerat,
A Patre promissum suis
Sanctum datúrus Spíritum.

SOLEMNIS urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

HORA diéi tértià
Repentè mundus pérsonans,
Apóstolis orántibus,
Deum venire núntiat.

DE Patris ergo lúmine,
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora,
Calóre verbi cómpleat.

IMPLETA gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu;
Voces novas mox íntonant,
Fantur Dei magnália.

GENS omnis illos aúdiit,
Græci, Latíni, Bárbari,
Rudésque mirantur viros,
Linguis loquentes ómnium.

JUDÆA tunc incrédula,
Cæco furóre pércita,
Musti calóre férvidos,
Christi sodáles íncrepat.

SIGNIS sed & virtútibus
Occurrit & docet Petrus;
Falsum profári pérfidos
Joële teste cómprobans.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Psalmus Magnus Dóminus, *pag.* 148.

Ant. 6. irreg. Lætétur mons Sion, & exultent filiæ Judæ; quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, ipse reget nos in sécula, allelúia. *v.* 12. 15.

Ps. Exurgat Deus, *cum suis divisionibus*, *pag.* 82.

Ant. 7. d. Manda, Deus, virtúti tuæ; confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, allelúia. *v.* 29.

Psalmus Bénedic, ánima mea, *cum suis divisionibus*, *pag.* 33.

Ant. 8. c. Emittes Spíritum tuum, & creabuntur, & renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia. *v.* 30.

℣. Ignis à fácie ejus exarsit, allelúia. ℟. Carbónes succensi sunt ab eo, allelúia. *Psal.* 17. 9.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 1.

Spiritus descendit in discipulos.

CUm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repentè de cœlo sonus, tanquàm advenientis spíritûs vehementis, & replévit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, sedítque supra síngulos eórum: & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritu sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Factâ au-

tem hac voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unúsquisque linguâ suâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilǽi sunt? Et quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Ælamítæ, & qui hábitant Mesopotámiam, Judǽam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrýgiam, & Pamphýliam, Ægyptum, & partes Lýbiæ, quæ est circa Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judǽi quoque, & Prosélyti, Cretes, & Arabes: audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei. Stupébant autem omnes, & mirabantur ad invicem dicentes: Quidnam vult hoc esse? Alii autem irridentes dicébant: Quia musto pleni sunt isti.

℞. Factus est repentè de cœlo sonus, * Tanquàm advenientis spíritûs vehementis, & replévit totam domum, allelúia, allelúia. *Act.* 2. 2. ℣. Intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam. *Ps.* 17. 14. * Tanquàm.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO II.

Sermo 1. *de Pentecoste.*

HOdiernam solemnitátem, dilectíssimi, in præcípuis festis esse venerandam, ómnium Catholicórum corda cognoscunt. Nec dúbium est, quantâ huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus sanctus excellentíssimo sui múneris miráculo consecrávit. Nam & ab illo die, quo Dóminus super omnem cœlórum altitúdinem ad déxteram Dei Patris consessúrus ascendit, décimus iste est, qui ab ejúsdem Resurrectióne quinquagésimus nobis in eo, à quo cœpit, illúxit, magna mystéria in se & véterum sacramentórum cóntinens, & novórum: quibus manifestíssimè declarátur & grátiam prænuntiátam fuisse per legem, & legem implétam esse per grátiam. Sicut enim Hebrǽo quondam pópulo ab Ægýptiis liberáto, quinquagésimo die post immolatiónem agni, lex data est in monte Sínaï; ita post Passiónem Dómini, quâ verus Dei Agnus occísus est, quinquagésimo à Resurrectióne ipsíus die, in Apóstolos plebémque credéntium Spíritus sanctus illapsus est: ut fácilè díligens Christiánus agnoscat inítia véteris testamenti Evangélicis ministrasse princípiis, & ab eódem Spíritu cónditum fuisse fœdus secundum, à quo primum fúerat institútum. Nam sicut Apostólica testátur históría, ab hoc die tuba Evangélicæ prædicatiónis intónuit; ab hoc die imbres charísmatum, flú-

mina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui * Váriis lingu s, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia. *Act.* 2. 4. ℣. Factus est Spíritus Dómini in illis, & prophetáre cœpérunt. 1. *Reg.* 19. 20. * Váriis.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 14. 23.

Amans servat mandata.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 30. *in Evang. hab. in Bas. S. Petri, die S. Pentec.*

LIbet, fratres charíssimi, Evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post, diútiùs líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódiè namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia: quia dùm Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est: unde & Joánnes dicit: Deus cháritas est. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur, an díligat Deum: totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet: Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audistis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermonem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístolâ sua idem Joánnes dicit: Qui dicit: Díligo Deum: & mandata ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, & mandáta ejus custodímus, si nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria dífflluit, profectò Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris * Per Spíritum sanctum, † Qui datus est nobis, allelúia, allelúia. *Rom.* 5. 15. ℣. Numerábitis septem hebdómadas plenas, & vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum. *Levit.* 23. *v.* 15. 21. * Per Spíritum. ℣. Glória Patri. † Qui.

Te Deum.

AUDES
UTINAS.

. Spíritus tuus
úcet me, alle-
terram rectam,
ſ. 142. 10.
. a. Cùm com-
ies Pentecostes,
:s páriter in eó-
allelúia. *Act.* 2.

7. C. Apparué-
ıspertítæ linguæ
.gnis, allelúia.

5. f. Convénit
& mente con-
juoniam audié-
ísque linguâ suâ
:ntes, allelúia.

ı. d. Hoc est,
.m est.
n *Joel.* 2. 23.
ɔn, exultáte &
.ni in Dómino
ɔ, * quia dedit
tórem justítiæ.
:ndere fáciet ad
m matutínum &
, * sicut in prin-

:buntur áreæ fru-
& redundábunt
vino & óleo.
m vobis annos, *
:dit locusta, bru-
ɔígo, & erúca.
lo mea magna, *
in vos.
ıedétis vescen-
ıturabímini.
ibitis nomen Dó-
vestri, * qui fe-
cit mirabília vobíscum.

Et non confundétur pópulus meus * in sempitérnum.

Et sciétis, quia in médio Israël ego sum, * & ego Dóminus Deus vester, & non est ámpliùs.

Et non confundétur pópulus meus * in ætérnum.

Et erit post hæc: * Effundam Spíritum meum super omnem carnem.

Et prophetábunt fílii vestri * & fíliæ vestræ.

Senes vestri sómnia somniábunt, * & júvenes vestri visiónes vidébunt.

Sed & super servos meos & ancillas in diébus illis * effundam Spíritum meum.

Glória Patri.

Ant. Hoc est, quod dictum est per Prophétam Joël: Effundam de Spíritu meo super omnem carnem, allelúia. *Act.* 2. *v.* 16. 17.

5. *Ant.* 1. F. Stupébant autem omnes, & mirabantur ad ínvicem, allelúia. *Act.* 2. 12.

Capitulum. Act. 2. *v.* 7. 8.

MIrabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt, & quómodò nos audívimus unusquísque linguam nostram in qua nati sumus?

Hymnus.

BEATA nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Almus Dei cùm Spíritus
Illapsus est Apóstolis.

GNIS vibrante lúmine
Linguæ figúram détulit:

Verbis ut essent próflui,
Et charitáte férvidi.
LINGUIS loquuntur ómnium :
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.
PATRATA sunt hæc mýsticè ,
Paschæ peracto témpore ,
Sacro diérum número ,
Quo lege fit remíssio.
TE nunc Deus piíssime ,
Vultu precámur cérnuo ,
Illapsa nobis cœlitùs
Largíre dona Spíritûs.
DUDUM sacráta péctora
Tuâ replesti grátiâ :
Dimitte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.
SIT laus Patri , laus Fílio ,
Sit & tibi laus , Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent , & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Cœli distillavérunt , allelúia , ℟. A fácie Dei Sínaï , allelúia. *Psal.* 67. 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. e. Déxterâ Dei exaltátus Jesus, & promissióne Spíritûs sancti acceptâ à Patre, effúdit hunc , allelúia. *Act.* 2. 33.

Oratio.

DEus, qui Sacramento inchoátæ Festivitátis universam Ecclésiam tuam in omni gente & natióne sanctíficas , in totam mundi latitúdinem Spíritûs tui sancti dona diffunde ; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD HORAS, *Doxologi*[illegible]a SIT laus Patri : *Antiphon*[illegible]a *de Laudibus.*

A D P R I M A M.

Ant. 3. a. Cùm compl[illegible]e rentur.

Capitulum Regi secul[illegible]ó rum.

In ℟. *br.* Qui de Spíri[illegible] tu tuo dedisti nobis. 1. *Joa*[illegible]. 4. 13.

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno tértio.

Anno 589. *c.* 3.

QUicunque Spíritum sanctum non credit , aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, eúmque non díxerit coætérnum esse Patri & Fílio, & coæquálem , anáthema sit.

A D T E R T I A M.

Loco Hymni NUNC sancte, *hodiè & per Octavam dicitur*

Hymnus.

VENI , creátor Spíritus ,
Mentes tuórum vísita ,
Imple supernâ grátiâ ,
Quæ tu creasti péctora.
QUI Paraclétus díceris ,
Donum Dei altíssimi ,
Fons vivus , ignis , cháritas ,
Et spiritális únctio.
TU septiformis múnere ,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
ACCENDE lumen sénsibus ,

Infunde

; amórem córdi-
s,
nostri córporis,
firmans pérpeti.
TEM repellas lón-
is,
que dones próti-
s ;
e sic te prævio,
s omne nóxium.
te sciámus da Pa-
m,
ius atque Fílium,
úsque Spíritum,
nus omni témpore.
laus Patri, laus Fí-

:ibi laus, Spíritus,
ante, puris péctora
, & ardent ígnibus.
nen.

7. a. Accípite Spí-
sanctum : quorum
ritis peccáta, remit-
eis, allelúia. *Joan.*
12. 24.

*phona prædicta dici-
tegra, juxta ritum
æ Metropolitanæ ante
Psalmos hodiè tan-
itrà Octavam verò ejus
citur Ant.* 7. C. Ap-
unt illis, *ut suprà ad*
.

ulum. Tit. 3. *v.* 5. 6.
is secundùm suam
isericórdiam salvos
cit per lavácrum re-
tiónis, & renova-
Spíritûs sancti, quem
: in nos abundè per
Christum Salvató-
ostrum.

r. Magnificávit Dó-
fácere nobíscum,
lúia, allelúia. *Repet.*
Verna.

Magnificávit. ℣. Facti sumus lætantes. * Allelúia. *Psal.* 125. 5. ℣. Glória. *Repet.* Magnificávit.

℣. Benedictus Dóminus ex Sion, allelúia. ℟. Qui hábitat in Jerúsalem, allelúia. *Ps.* 134. 21.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

Dicitur hæc Oratio ad alias Horas.

AD SEXTAM.

Ant. 5. f. Convénit.

Capitulum. Act. 2. *v.* 46. 47.

SUmébant cibum cum exultatióne & simplicitáte cordis, collaudantes Deum, & habentes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat, qui salvi fíerent quotídiè in idipsum.

℟. *br.* Auxit pópulum suum vehementer, * Allelúia, allelúia. *Repetitur* Auxit. ℣. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Psal.* 104. 24. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Auxit.

℣. Benedíxit eis, allelúia. ℟. Et multiplicáti sunt nimis, allelúia. *Psal.* 106. 38.

AD NONAM.

Ant. 1. F. Stupébant.

Capitulum. Act. 4. *v.* 31. 32.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto, & loque-

bantur verbum Dei cum fidúcia. Multitúdinis autem credéntium erat cor unum & ánima una.

℟. *brev.* Ecce quàm bonum, & quàm jucundum, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Ecce. ℣. Habitáre fratres in unum, * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Ecce.

℣. Illic mandávit Dóminus benedictiónem, allelúia. ℟. Et vitam usque in séculum, allelúia. *Psal.* 132. *v.* 1. 3.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica cum Antiphonis de Laudibus.

Capitulum. Eph. 3. *v.* 16. 17.

DEt vobis Deus secundùm divítias glóriæ suæ corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℟. Nunc solúti sumus à lege mortis, ita * Ut serviámus in novitáte Spíritûs, & non in vetustáte lítteræ, † Allelúia, allelúia. *Rom.* 7. 7. ℣. In misericórdiis tuis multis, Deus, Spíritum bonum dedísti nobis, qui docéret nos. 2. *Esdr.* 9. *v.* 13. 20. * Ut. ℣. Glória, † Allelúia.

Hymnus.

VEni, superne Spíritus,
Pater benígne páuperum,
Donum datórque múnerum,
Sis cordis hospes íntimus.
O veritátis Spíritus,
Et increáta sánctitas;
Sis nostra lux, ut véritas
Ætérna nobis lúceas.

Te postuláre néscios,
Ut deprecémur, ádjuva:
Si nostra tangis péctora,
Fundent preces quas áudias.

Quid absque te vel ággredi
Vel cogitáre póssumus?
Imple tuo nos númine,
Merébimur te prǽmium.

A te remóti víximus,
Ad te reduc nos dévios:
Quâ dirigámur, sis via,
Unus viæ sis términus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, allelúia. ℟. A templo tuo in Jerúsalem, allelúia. *Psal.* 67. *v.* 29. 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Non Spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis, allelúia. 1. *Cor.* 2. 12.

Oratio ut suprà ad Tertiam.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica & per Octavam, cum Ant. 5. f. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram, quia secundùm Deum póstulat pro sanctis, allelúia. *Rom.* 8. 26.

Capitulum. Isa. 26. *v.* 8. 9.

NOmen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea de-

rit te in nocte, &
. meo in præcór-
eis de manè vigilá-
te.

Hymnus.

sis, supréme Spíritus,
cte sis lux méntium,
sanctitátis, córdium
a sis pax & quies.
r flétibus quos élicis,
a misces gáudia,
efleámus crímina,
vénia da gáudium.
esto te vocántibus,
tuis nos récrea,
æ quiétis máximum
labóris prǽmium.
laus Patri, laus Fílio,
tibi laus, Spíritus,
lante, puris péctora
it, & ardent ígnibus.
men.
Custódi me, Dómi-
t pupillam óculi, al-
, ℟. Sub umbra alá-
uárum prótege me,
ia. *Ps.* 16. 8.
unc dimittis, *Ant.* 5. a.
iia, Spíritum sanc-
ledit Deus, allelúia,
ous obediéntibus fi-
lelúia, allelúia. *Act.*

Oratio.

æsta, quǽsumus, om-
potens Deus, ut men-
stras per hanc noc-
llustret splendor tui
ûs, & in tuo amóre
confirmet. Per Dó-
n.... in unitáte ejus-

DIEBUS INTRA OCTAVAM
PENTECOSTES,

Usque ad Vesperas Sabbati ante Festum SS. Trinitatis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1. 7.

Psalmus Veníte, *pag.* 2.

Tres Psalmi pro unaquaque Feria notati sub sola Ant. 6. f. Recordátus est Dóminus pópuli sui : pósüit in médio ejus Spíritum sancti sui, allelúia. *Isa.* 63. 11.

℣. Ignis à fácie ejus exarsit, allelúia, ℟. Carbónes succensi sunt ab eo, allelúia. *Ps.* 17. 9.

Lectiones & ℟℟. ut in qualibet Feria.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Spíritus tuus bonus dedúcet me, allelúia. ℟. In terram rectam, allelúia. *Ps.* 142. 10.

Psalmi de Dominica & Canticum de die Pentecostes sub sola Ant. 1. a. Exultáte & lætámini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem justítiæ, allelúia. *Joel.* 2. 23.

Antiph. Ad Benedictus,

& Oratio, ut notatur in qualibet Feria.

AD HORAS, Oratio de Laudibus, notata pro qualibet die: cetera ut in die Pentecostes.

AD VESPERAS.

Omnia ut in die Pentecostes, exceptis quæ notantur propria pro quolibet die.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in die.

FERIA SECUNDA.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi Bonum est.... Confitémini Dómino.. Qui tradúxit, *pag.* 38. *& seqq.*

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 2. 14.

Petrus docet virtutem Spiritûs sancti.

STans Petrus cum Undecim, levávit vocem suam, & locútus est eis: Viri Judǽi, & qui habitátis Jerúsalem universi, hoc vobis notum sit, & áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cùm sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel: Et erit in novíssimis diébus, dicit Dóminus, effundam de Spíritu meo super omnem carnem, & prophetábunt filii vestri, & filiæ vestræ: & júvenes vestri visiónes vidébunt, & senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, & super ancillas meas, in diébus illis effundam de Spíritu meo, & prophetábunt: & dabo prodígia in cœlo sursùm, & signa in terra deorsùm, sánguinem, & ignem, & vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, & luna in sánguinem, ántequàm véniat dies Dómini magnus & manifestus. Et erit: Omnis quicunque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℞. Cécidit Spíritus sanctus super omnes, qui audiébant verbum: & obstupuérunt ex circumcisióne fidéles; * Quia & in Natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est, allelúia. *Act.* 10. *v.* 44. 45. ℣. Non est apud Dóminum Deum nostrum personárum accéptio. 2. *Paralip.* 19. 7. * Quia.

LECTIO II. *v.* 22.

Petrus confirmat resurrectionem Christi.

VIri Israëlítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut & vos scitis: hunc definíto consílio & præsciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes,

interemistis : quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dóminum in conspectu meo semper : quóniam à dextris est mihi ne commóvear : Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea; insuper & caro mea requiescet in spe : Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecisti vias vitæ : & replébis me jucunditáte cum fácie tua.

℟. Spíritus in quo clamámus, Abba, Pater, * Testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei, allelúia, allelúia. *Rom.* 8. *v.* 15. 16. ℣. O quàm bonus & suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus. *Sap.* 12. 1. * Testimónium.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 3. 16.

Filius Dei missus ad salvandum mundum.

IN illo témpore ; Dixit Jesus Nicodémo : Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 12. *in Joan.*

QUantùm in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcepta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso? ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? vide quid ait : [Qui credit in eum, non judicátur] qui autem non credit : quid dictúrum speras, nisi, judicátur? Quod addit : Jam, inquit, judicátus est. Nondum appáruit judícium, & jam factum est judícium. Novit enim, Dóminus qui sunt ejus : novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam : novit in área sua tríticum, novit & páleam : novit ségetem, novit & zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium : quia lux venit in mundum, & dilexérunt hómines magìs ténebras, quàm lucem, erant enim mala ópera eórum.

℟. Quod natum est ex carne, caro est ; & quod natum est ex spíritu, spíritus est. * Spíritus ubi vult spirat, allelúia, allelúia. *Joan.* 3. *v.* 6. 8. ℣. Quis adjúvit

ter sapientes, & negábant Christum, & non intrábant per óstium. Ergo & ipsi, si quos fortè sedúcerent, mactandos & occidendos, non liberandos sedúcerent. Et hos dimittámus : videámus illos, si fortè ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriantur. Innumerábiles enim sunt, qui se videntes non solùm jactant, sed à Christo illuminátos vidéri volunt; sunt autem hærétici.

℟. Qui intrat per óstium, pastor est óvium : * Huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus aúdiunt † Allelúia, allelúia. *Joan.* 10. v. 2. 3. ℣. Quemcunque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16. 7. * Huic. ℣. Glória. † Allelúia.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. A. Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium, allelúia. *Joan.* 10. 7.

Oratio.

ADsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti : quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem Spíritûs sancti.

CANON.

Ex Sýnodo Rotomagensi. *Anno* 1640. *Can.* 7.

JUxta antíquum statútum Ecclésiæ Rotomagensis Párochi parochiános confirmandos ad Ecclésiam parochiálem horâ competenti cónvocent, & órdine in processiónibus consuéto ad Ecclésiam Chrísmatis administratióni præparátam dedúcant, moneántque non discédere, nisi benedictióne acceptâ.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet, allelúia. *Joan.* 10. 9.

FERIA QUARTA QUATUOR-TEMPORUM.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi Deus, aúribus nostris... In Deo laudábimur... Si oblíti sumus, *pag.* 85. *& seqq.*

De Actibus Apostolórum. LECTIO I. *Cap.* 19. 1.

Paulus discipulos quosdam interrogat de Spiritu sancto.

FActum est autem, cùm Apollo esset Corinthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, & inveníret quosdam discípulos : dixítque ad eos : Si Spíritum sanctum accepistis credentes? At illi dixérunt ad eum : Sed neque si Spíritus sanctus est, audívimus. Ille verò ait : In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt : In Joánnis baptísmate. Dixit autem Paulus : Joánnes baptizávit baptismo pœniténtiæ pópulum, dicens : In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créde-

hoc est, in Jesum.
ìstis, baptizáti sunt
nine Dómini Jesu.
n imposuisset illis
Paulus, venit Spíri-
ctus super eos, & lo-
ıtur linguis, & pro-
ant. Erant autem
viri ferè duóde-

Quid orémus sicut
t, nescímus; sed
Spíritus póstulat pro
gemítibus inenarra-
, allelúia. *Rom.* 8.
Spíritus omnipoten-
magnam fecit suæ
ónis evidéntiam. 2.
, 24. * Ipse.

sancti Leónis Papæ.

LECTIO II.

l. *de jejunio Pentecostes.*

diernam, dilectíssi-
i, festivitátem des-
ie sancti Spíritûs
rátam séquitur, ut
solemne jejúnium,
nimis corporibúsque
is salúbriter institú-
evótâ nobis est ob-
iâ celebrandum. Re-
amque Apóstolis vir-
omissâ, & in corda
Spíritu veritátis in-
non ambígimus in-
era cœlestis sacra-
doctrínæ, hanc spi-
continéntiæ disci-
de Paracléti ma-
primitùs fuisse con-
: ut sanctificátæ je-
mentes conferendis
arismátibus fierent
s. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deínde in cœlos ascendentis exégimus, postque perceptum sancti Spíritûs donum, salúbriter & necessariè consuetúdo est ordináta jejúnii: ut si quid forté inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præsumpsit: hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget: quæ ab hoc quoque studióśiùs exequenda est; ut illa in nobis, quæ hac die Ecclésiæ divínitùs sunt collá-ta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs sancti & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Non dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis, & dilectiónis, & sobrietátis; * Spíritum adoptiónis filiórum, allelúia. 2. *Timoth.* 1. 7. *Rom.* 8. 15. ℣. Non abscondam ultrà fáciem meam ab eis, eò quòd effúderim Spíritum meum super domum Israël. *Ezech.* 39. 29. * Spíritum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 6. 44.

Tracti & docti à Patre.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Nemo potest veníre ad me, nisi Pa-

ter qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joan.

NOli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpendunt, & à rebus máximè divínis intelligendis longè remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum Evangélico verbo fórsitan reprehendámur, & dicátur nobis: Quómodò voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parùm est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porrò si Poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque voluptas; non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempitérnâ vitâ, quod totum Christus est? An verò habent córporis sensus voluptátes suas, & ánimus deséritur à voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ, & torrente voluptátis tuæ potábis eos: quóniam apud te est fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen? Da amantem, & sentit quod dico: da desiderantem, da esurientem, da in ista solitúdine peregrinantem, atque sitientem, & fontem ætérnæ pátriæ suspirantem: da talem: & scit quid dicam.

℟. Est scriptum in Prophétis: * Erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre, & dídicit, venit ad me, † Allelúia, allelúia. *Joan. 6. 45.* ℣. Dicit Dóminus: Ponam univérsos fílios tuos doctos à Dómino. *Isa. 54. v. 12. 13.* Erunt. ℣. Glória. † Allelúia.

Ad Benedictus, *Ant. 6. f.* Nemo potest veníre ad me, nisi Pater meus qui misit me, tráxerit eum, allelúia. *Joan. 6. 44.*

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus, qui à te procédit illúminet: & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagensi, *Anno 1072. can. 8.*

QUátuor Témporum observátio competenti témpore secundùm divínam institutiónem commúni observántiâ à nobis servétur.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Amen amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam æternam, allelúia. *Joan.* 6. 47.

FERIA QUINTA.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi Exultáte Deo.... Parátum cor meum.... Deus locútus est, *pag.* 103. & *seqq.*

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I. *Cap.* 15. 1.

Contentio de Circumcisione.

QUidam descendentes de Judǽa, docébant fratres: Quia nisi circumcidámini secundùm morem Móysi, non potestis salvári. Convenerúntque Apóstoli & Senióres, vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus, Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis. Et nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum. impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum & illi. Respondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; sed scríbere ad eos ut abstíneant se à contaminatiónibus simulachrórum, & fornicatióne, & suffocátis, & sánguine.

℟. Cécidit Spíritus sanctus, *pag.* 448.

LECTIO II. *v.* 22.

Spiritus sanctus non imponit onera nisi necessaria.

TUnc plácuit Apóstolis, & Senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, & Silam, viros primos in frátribus: scribentes per manus eórum: Apóstoli & Senióres fratres, his, qui sunt Antiochíæ, & Sýriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeuntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, & míttere ad vos, cum charíssimis nostris Bárnaba, & Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spi-

sancto, & nobis, ni-
ultrà impónere vobis
:is quàm hæc neces-
a. Ut abstineátis vos
immolátis simulachró-
n & sánguine, & suf-
cáto, & fornicatióne,
quibus custodientes vos,
enè agétis. Valéte.

℟. Spíritus in quo clamámus, *pag.* 449.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 9. 1.

Missio Apostolorum.

In illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut lánguidos curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Justíni Mártyris.

Apologia 1. ad Antoninum Senatumque Romanum. Ann. 150.

Duódecim viri número in mundum exiérunt, iíque ignári & idiótæ, nullàque dicendi facultáte prædíti, vi divína omni hóminum géneri exposuérunt, missos se esse à Christo, qui omnes Dei verbum docérent. Ac nos qui quondam mútuis cædibus nosmetipsos contaminabámus, non modò non gérimus bellum cum inimícis & hóstibus, sed étiam, ne mentiámur eósque qui nos quærunt, captémus & fallámus, libenter Christum profiténtes, mortem oppétimus. Sed audíte, quæso, quid de iis, qui ejus & doctrínam prædicavérunt, & adventum potentiámque exposuérunt prædictum sit à Prophéta & rege: In omnem terram sonus eórum exívit, & in fines Orbis terrárum eórum verba pervasérunt.

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei, † Allelúia, allelúia. *Luc.* 9. *v.* 1. 2. ℣. Qui sunt isti qui ut nubes volant? *Isa.* 60. 8. * Misit. ℣. Glória. † Allelúia.

Ad Benedictus, Ant. 4. e.

Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent, allelúia. *Luc.* 9. 1.

Oratio.

Annue, miséricors Deus, ut, qui divína præcepta violando, à paradísi felicitáte decídimus; duce Spíritu sancto, ad ætérnæ beatitúdinis redeámus ascensum per tuórum custódiam mandatórum. Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

C A N O N.

Ex Statútis Synodálibu[s] Ecclésiæ Rotomagensis. *Ann.* 1606. *Tit. de Sacram. Confirmationis.*

Moneant Curáti su[os] parochiános ut susc[i]piant Sacramentum Con

ınis, & quando scíve-
Epíscopum ventúrum
ıos términos, fáciant
téri, quotquot sunt
ɔn recepérunt prædic-
Sacramentum, & mó-
: eos illud devótè suf-
e, & non contémne-

Magníficat, *Ant.* 1. a.
ſi Apóstoli circuíbant
ıstella, evangelizan-
curantes ubíque, alle-
Luc. 9. 6.

:RIA SEXTA.

rUOR TEMPORUM.

Duplex minus.

OFFICIUM
ĴOCTURNUM.

ılmi Deus, in adjutó-
... In te, Dómine,
vi.... Os meum an-
ábit, *pag.* 121. & *seqq.*

:pístola prima beáti
i Apóstoli ad Corín-
thios.

:TIO I. *Cap.* 2. 1.
ı scientia Christiana.

o cùm veníssem ad
ɔs, fratres, veni non
blimitáte sermónis,
ıpiéntiæ, annúntians
, testimónium Chris-
ɪn enim judicávi me
áliquid inter vos, nisi
ı Christum, & hunc
:íxum. Et ego in in-
:áte, & timóre, & tre-
multo fui apud vos.
mo meus, & prædi-
mea, non in persua-
sibílibus humánæ sapiéntiæ
verbis, sed in ostensióne
Spíritûs & virtútis: ut fides
vestra non sit in sapiéntia
hóminum, sed in virtúte
Dei. Sapiéntiam autem ló-
quimur inter perfectos:
sapiéntiam verò non hujus
séculi, neque príncipum
hujus séculi, qui destruun-
tur; sed lóquimur Dei sa-
piéntiam in mystério, quæ
abscóndita est, quam præ-
destinávit Deus ante sécula
in glóriam nostram; quam
nemo príncipum hujus sé-
culi cognóvit: si enim co-
gnovissent, nunquam Dó-
minum glóriæ crucifixis-
sent. Sed sicut scriptum est:
Quod óculus non vidit,
nec auris audívit, nec in
cor hóminis ascendit, quæ
præparávit Deus iis, qui
díligunt illum. Nobis au-
tem revelávit Deus per Spí-
ritum suum: Spíritus enim
ómnia scrutátur, étiam
profunda Dei.

℟. Confirmat nos Deus,
pag. 450.

LECTIO II. *v.* 11.
*Per Spiritum Deus cognos-
citur.*

QUis enim hóminum
scit quæ sunt hóminis,
nisi spíritus hóminis,
qui in ipso est? ita & quæ
Dei sunt, nemo cognóvit:
nisi Spíritus Dei. Nos au-
tem non spíritum hujus
mundi accépimus, sed Spí-
ritum qui ex Deo est, ut
sciámus quæ à Deo donáta
sunt nobis: quæ & lóqui-
mur non in doctis humánis

sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs, spirituálibus spirituália comparantes. Animális autem homo, non pércipit ea, quæ sunt Spíritûs Dei. Stultítia enim est illi, & non potest intellígere : quia spirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia: & ipse à némine judicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui ínstruat eum? Nos autem sensum Christi habémus.

℟. Si diligámus ínvicem, *pag.* 451.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 5. 17.

Jesus liberat paralyticum à peccatis & ab infirmitate.

IN illo témpore; Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem : & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De expos. Evang. secund. Luc. Lib. 5.

NOn otiósa hujus paralýtici, nec angusta medicína est, quandò Dóminus & orasse præmíttitur : non útique propter suffrágium, sed propter exemplum. Imitandi enim spécimen dedit, non precandi ámbitum requisívit. Primum ómnium, quod antè díximus, unusquísque æger petendæ precatóres salútis debet adhibére, per quos vitæ nostræ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cœlestis remédio reformentur: sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis quamvis exterióris córporis debilitáte torpentem, ad superióra érigant: quorum rursùs adminículis & attóllere, & humiliáre se fácilis, ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspectu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancillæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignoscit áliis : & dùm álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cùm apud Deum servus & interveniendi méritum, & jus hábeat impetrandi? Disce, qui júdicas, ignóscere: disce, qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignoscat.

℟. Conveniébant turbæ

multæ ut audírent : & curarentur ab infirmitátibus suis. Et Jesus sedébat docens ; & * Virtus Dómini erat ad sanandum eos , † Allelúia , allelúia. *Luc.* 5. *v.* 15. 17. ℣. Misericórdia tua advéniens , Dómine , sanábat illos. *Sap.* 16. 10. * Virtus. ℣. Glória. † Allelúia.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittendi peccáta , allelúja. *Luc.* 5. 24.

Oratio.

DA, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenùs incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum ... in unitáte ejusdem Spíritus sancti.

CANON.

Ex Concílio Rotomagensi.

De sacram. Confirmationis, ann. 1581. *can.* 2.

EPíscopi nonnísi confessis & profiténtibus Sýmbolum Apostolórum Confirmatiónis Sacramentum tradant. Júbeant verò ut mundâ & nítidâ fronte accédant.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Stupor apprehendit omnes & magnificábant Deum , & repléti sunt timóre , dicentes : Quia vídimus mirabília hódie, allelúia. *Luc.* 5. 26.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Duplex minus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Psalmi Exaudi , Dómine ... Inimíci mei ... Miserére mei, Deus, *pag.* 140. *& seqq.*

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I. *Cap.* 12. 1.

Nihil possumus nisi in Spiritu sancto.

DE spirituálibus autem, nolo vos ignoráre , fratres. Scitis quóniam cùm Gentes essétis , ad simuláchra muta , prout ducebámini euntes. Ideò notum vobis fácio , quòd nemo in Spíritu Dei loquens , dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus , nisi in Spíritu sancto ? Divisiónes verò gratiárum sunt , idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt , idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt , idem verò Deus , qui operátur ómnia in ómnibus.

℟. Quid orémus, *pag.* 453.

LECTIO II. *v.* 7.

Dona & operationes Spiritûs sancti.

UNicuíque autem datur manifestátio Spíritûs

ad utilitátem Alíi quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ : alíi autem sermo sciéntiæ secundum eumdem Spíritum. Alteri fides in eódem Spíritu : alíi grátia sanitátum in uno Spíritu : alíi operátio virtútum, alíi prophetía, alíi discrétio spirítuum, alíi génera linguárum, alíi intérprétatio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult. Sicut enim corpus unum est, & membra habet multa, ómnia autem membra córporis, cùm sint multa, unum tamen corpus sunt : ita & Christus.

℟. Non dedit nobis, *pag.* 453.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 4. 38.

Socrus Simonis & alii sanati.

IN illo témpore; Surgens Jesus de Synagóga, introívit in domum Simónis: socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. *in Cap.* 4. *Luc.*

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus Judæam déserit : quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infídæ plebis corda demulcet. Et benè sanctus Lucas virum à spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, & subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : sed prior sanári débuit, qui prior creátus est, nec prætermitti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra, avarítia est; febris nostra libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

℟. Jesus docébat in Sábbatis; & * Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus, † Allelúia, allelúia. *Luc.* 4. *v.* 31. 32. ℣. Sapiéntia in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in plenitúdine sancta admirábitur. *Eccli.* 24. *v.* 2. 3. * Stupébant. ℣. Glória. † Allelúia.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. g. Omnes qui habébant infirmos ducébant illos ad Je-

sum : at ille síngulis manus impónens curábat eos, allelúia. *Luc* 4. 40.

Oratio.

MEntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum benígnus infunde, cujus & sapiéntiâ cónditi sumus, & providéntiâ gubernámur. Per Dóminum.... in unitáte ejusdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Concílio Rotomagensi. *An.* 1581. *Tit. de Sacram Confirm. Can.* 3.

CAveant pater & mater ne líberos ad Sacraméntum Confirmatiónis téneant, propter cognatiónem, quæ in hujúsmodi Sacraménto inter confirmátum & tenentem contráhitur.

Finitâ Nonâ, terminatur Tempus Paschale.

PROPRIUM SANCTORUM.

Pars Verna.

FESTA FEBRUARII.

DIE IX.

SANCTI ANSBERTI Rotomagensis Pontificis

Commemoratio.

Oratio Omnípotens, *pag.* xx.

Post 3. ℟. LECTIO IV.

Ex Aigrado apud Bolland.

ANsbertus in agro Vulcassíno ad ripam flúvii Itæ, patre Sivíno natus, à téneris annis in lítteris divínis, & humànis multùm profécit. Angadrísmæ Vírgini nobilíssimæ à patre cùm fuisset desponsátus, mútuo ambórum consensu, quam sibi spopónderant, fides est solúta. In aulam à patre adscítus à Clotário tértio ánnuli régii curam accépit : rebus seculáribus abjectis, se cóntulit ad Fontinellense monastérium, quod ante quinque annos sanctus Wandregislus constrúxerat. Aliórum factus exemplar, júdice Abbáte, dignus fuit sacerdótio quod à sancto Audoéno Rotómagi suscépit. Secundus post Wandregislum in locum Lamberti Abbas suffectus, doctrína & virtútibus omnes alumnos in sui admiratiónem addúxit. In successórem à sancto Audoéno postulátus, & in aulam à Theodórico tértio vocátus, Rotomagensis Epíscopus consecrátus est à sancto Lamberto Lugdunensi, cui in Abbátia Fontinellensi succésserat. Póntifex factus nulla charitátis, aut religiónis exempla prætermísit. Censum, qui Epíscopo juxta cánones persolvi consuéverat, presbýteris ad sacrárum ædium restauratiónem libenter dilargítus est. Ministrábat ipse paupéribus quos ad mensam adhibébat. Venerandum beáti Audoéni corpus in locum editiórem tránstulit, & novo contéxit sepulchro. In urbe metropolitána hábuit Concílium, cui adfuérunt séxdecim Prǽsules, inter quos Rhemensis & Turonensis Epíscopi numerantur. Pippíni invídiam súbiit, & in Han-

nóniam ad Altimontense monastérium migráre compulsus, ab Adulpho Abbáte benígnè exceptus est. Dum compertâ ejus innocéntiâ & impetrâtâ facultáte, réditum meditarétur, óbiit in Dómino, quinto Idus Februárii, circa annum sexcentésimum nonagésimum quintum. Ejus corpus Fontinellam illátum, primùm in basílica sancti Pauli, deinde Baini Tarvanensis Epíscopi curâ, unâ cum córpore sancti Wandregisíli in basílica príncipis Apostolórum cónditum est. Gándavum pósteà translátum fuit, & ab Arnulpho Flándriæ Cómite in Blandiniensi Monastério collocátum anno nongentésimo quadragésimo quarto.

DIE XXV.

(*vel an. Bissext.* DIE XXVI.)

S. PRÆTEXTATI

Pontificis Rotom. & Mart.

Commemoratio.

Oratio Præsta, Dómine, précibus, *ut infrà in Laudibus.*

Post 3. ℟. LECTIO IV.

Ex S. Greg. Turon. lib. 8.

PRætextátus Clotárii primi, ejúsque liberórum regum ætáte Rotomagensem Ecclésiam administrávit. Váriis Concíliis intérfuit; in quibus doctrínæ non minùs quàm humilitátis argumenta dedit. Artibus Fredegundis Chilpérici, apud quem grátiâ plúrimùm valúerat, in offensam incurrit. A rege in exílium actus, ac póstmodum Lutétiæ in Concílio exhíbitus, cùm objecta sibi à rege crímina constanter dilúere cœpisset, falsâ quorumdam persuasióne ductus, ut ánimum príncipis deliníret, reum se palàm confessus est, & íterum in exílium relegátus. Interfecto Chilpérico, flagitántibus cívibus, Guntramni regis jussu rédditus, sedem recuperávit. Tum Matiscónem ad Concílium se cóntulit; unde reversus, Fredegunde illi exílium exprobrante, more boni Pastóris sevériùs respondit: Ego semper & in exílio, & extra exílium Epíscopus fui, sum & ero. Sed ipsâ Domínicæ Resurrectiónis die, cùm ad implenda ecclesiástica offícia, ad Ecclésiam properáret, sanctus Póntifex, antiphónas juxta consuetúdinem per órdinem incœpit; cùmque inter psallendum fórmulæ decúmberet, cultro sicárii confossus est; quo vúlnere accepto, plenas sánguine manus super altáre extendens, preces cum gratiárum actióne Deo óbtulit: moxque in cubículum inter manus fidélium deportátus, in suum léctulum collocátus est: & ordinátâ domo suâ spíritum exhalávit.

Oratio.

PRæsta, Dómine, précibus nostris cum exultatióne proventum: ut beáti Prætextáti Mártyris tui atque Pontíficis, cujus passiónem ánnuâ devotióne recólimus, étiam constántiam subsequámur. Per Dóminum nostrum.

DIE XXVII.

(*Anno Biss.* DIE XXVIII.)

SANCTÆ HONORINÆ

Virginis & Martyris

Commemoratio.

Oratio Deus, qui inter cétera, *pag.* xlvj.

Post 3. ℟. LECTIO IV.

Ex act. Ordinis S. Benedicti.

HOnorína Virgo & Martyr in Diœcésibus Rotomagensi, Parisiensi, & Corisopitensi præcípuè recólitur. Passa est in território Caletensi. Inventum est illíus corpus in villa Gerardi, ad ripam Séquanæ, ubi flúvius Océano júngitur non longè à Portu Grátiæ. Extat in prædicta Villa Canonicórum Regulárium Diœcésis Rotomagensis Priorátus, ubi viget adhuc sanctæ Mártyris célebris memória. Desinente nono século, regnante Cárolo símplici, translátæ sunt Relíquiæ ad confluentem Séquanæ, & Isaræ Parisiensis Diœcésis, & depósitæ in templo Vírginis Deíparæ, quod Ivo, Comes Bellimontis ad Isaram, Abbátiæ donávit Beccensi, ut in eo Mónachi deservírent, anno millésimo octogésimo secundo, tunc florente sancto Anselmo Abbáte Beccensi.

DIE XXVIII.

(*Anno Bissext.* DIE XXIX.)

SS. MARTYRUM,

Qui obiêre in charitatis officio, erga pestilentiâ conflictatos Alexandriæ

Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas. Ant. In mundo, *pag.* xij. ℣. Custódit, *ibid.*

Oratio Da, quæsumus, omnípotens Deus, *ut infrà.*

Post. 3. ℟.

LECTIO IV.

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni Epíscopi; de peste quæ Alexándriæ grassabátur.

Apud Euseb. lib. 7. cap. 22.

REpentè íngruit lues illa, quæ ómnium spem opinionémque superávit: neque enim à nobis abstínuit, licèt plúrimùm in Gentíles grassáta sit. Plúrimi ex frátribus nostris ob nímiam charitátem, curam omnem própriæ salútis abjicientes, dum ægros secúrè atque audacter invísunt, eísque assíduè ministrant, & curatiónem ádhibent, in Christo unâ cum illis mórtui sunt, aliórum ægritú-

diriì libentíssimè sese impendentes & proximórum morbum in semetipsos quodámmodo attrahentes, doloréšque eórum sponte suâ exprimentes, atque extergentes. Et hoc quidem pacto óptimi quique ex frátribus nostris, quorum nonnulli Presbýteri erant ac Diáconi, & ex pópulo laudatíssimus quísque mortem oppetiérunt; ádeò ut genus hoc mortis ob pietátem, fidéique constántiam nequáquam inférius martýrio censeátur. Hi ergo Sanctórum córpora supínis mánibus gremióque excipientes, óculos illis, & ora claudentes, bajulantes éadem húmeris suis, componentes, adhærescentes illis, complectentes & vestiméntis ornantes, paulò post éadem offícia ab áliis consecúti sunt, cum supérstites semper eórum, qui præcésserant, vestígiis insísterent. Gentíles, verò prorsus contrária his egérunt.

Ad Laudes. Ant. Hi sunt. ℣. In te Dómine, *pag.* xv.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, intercedéntibus Sanctis Martýribus tuis, qui frátribus dirâ lue afflictis cum vitæ dispéndio ministráre non timuérunt; nos eódem spíritu ferventes necessitátibus Sanctórum communicáre. Per Dóminum.

FESTA MARTII.

DIE IV.

SANCTI ADRIANI Martyris & Sociorum *Commemoratio.*

Orat. Mártyris tui Adriáni & Sociórum, *pag.* xv. *Post.* 3. ℟.

LECTIO IV. *Cap.* IX.

Ex libro Eusébii Cæsariensis Epíscopi, de Martýribus Palæstínæ.

CUm furor præsidis adversùs Mártyres adhuc in ore ómnium versarétur, Adriánus & Eubúlus ex regióne Manganæa Cæsáream ad réliquos Confessóres profecti; in ipso civitátis introítu perinde ac céteri interrogáti sunt, cujus rei grátiâ advenissent. Confessíque id quod res erat, Firmiliáno exhibentur. Qui nullâ dilatióne usus, post crebra ungulárum vérbera quibus látera eórum sulcáverat, eos ad béstias damnávit. Bíduo ígitur interjecto, Adriánus quidem quinto die mensis Dystri, id est, ante diem tértium Nonas Mártias, quo die Natális Génii públici, ut Gentíles exístimant apud Cæsáream celebrátur, leóni objectus, ac deinde gládio transfíxus martýrium consummávit. Eubúlus verò ipsis Nonis Mártiis, cùm judex eníxè ipsum rogasset, ut obláto diis sacrifício libertátem prout ipsi exísti-

mant consequerétur, gloriósam mortem pro pietáte tolerátam huic cadúcæ vitæ antepónens, post béstias, non secus ac prior, ille jugulátus Cæsariénsium Mártyrum certámina últimus obsignávit.

DIE VII.
SS. PERPETUÆ ET FELICITATIS,
Martyrum
Commemoratio.

Pridiè in Vesp.

Ant. Timor Dómini cum eléctis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. *Eccli.* 1. 16.

℣. Salvásti nos ex affligéntibus nos. ℟. Et odientes nos confudísti. *Ps.* 43. 8.

Oratio Omnípotens, *ut infrà.*

In Laudibus Matutinis.

Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia, & non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. 1. *Cor.* 1 *v.* 27. 29.

℣. In Deo laudábimur totâ die. ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43. 9.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confundas; da nobis, intercedéntibus beátis Martýribus tuis Perpétuâ & Felicitáte, ut spíritu tuæ veritátis armáti, mundum sive blandiéntem, sive sæviéntem víncere pro tui nóminis amóre valeámus; Per Dóminum.

DIE IX.
SS. MARTYRUM,
Qui pro sacris Libris interiêre
Commemoratio.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut infrà.*

Post 3. ℟. LECTIO IV.

Ex Actis sanctórum Saturníni, Datívi, & aliórum plurimórum Mártyrum in Africa.

Apud Ruinart, anno 304.

TEmpóribus Diocletiáni, & Maximiáni, bellum diábolus Christiáni indíxit isto modo, ut sacra sancta Dómini testament Scripturásque divínas a exurendum péteret, Basílicas Domínicas subvértere & ritus sacros, cœtúsque sanctíssimos celebrári Dómino, prohibéret. Sed non tulit exércitus Dómini Dei tam immáne præceptum. Et quamvis tradendo Gentílibus Scriptúras Domínicas, atque Testamenta divína profánis ígnibus comburenda cecidére nonnulli; conservando tamen eas, & pro ipsis libenter suum sánguinem effundendo fórtiter finiére quamplúrimi. Quique pleni Deo, devícto atque prostráto Diábolo victrícem palmam in passióne gestántes, senténtiam in traditóres, atque in eórum consortes, quâ illos ab Ec-

ecclésiæ communióne rejécerant cuncti Mártyres próprio sánguine consignábant. Fas enim non fúerat, ut in Ecclésia Dei simul essent Mártyres & Traditóres.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, Deus miséricors, ut recolendo sanctos Mártyres, qui pótiùs elegérunt subíre mortem, quàm Scriptúras sacras comburendas trádere, eórum æmulando fidem & constántiam in ómnibus adversis habeámus solátio sanctos Libros, qui sunt in mánibus nostris. Per Christum Dóminum nostrum.

DIE XVII.

S. PATRICII EPISCOPI

Commemoratio.

Oratio Quǽsumus, Dómine, *pag.* xxj.

DIE XVIII.

SANCTI CYRILLI

Episcopi Jerosolymitani

Commemoratio.

Oratio Exaudi, quǽsumus, *pag.* xxj.

DIE XX.

SANCTI JOACHIM

Patris B. Mariæ Virginis

Commemoratio.

Pridiè in Vesperis.

Ant. Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum; & benedicentur in sémine tuo omnes Gentes terræ. *Gen.* 22. *v.* 17. 18.

℣. Potens in terra erit semen ejus. ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111. 2.

Oratio Deus, qui præ ómnibus, *ut infrà.*

In Laudibus Matutinis.

Ant Testamenta séculi pósita sunt apud illum; consērvávit legem Excelsi, & fuit in testamento cum illo. *Eccli.* 44. *v.* 19. 20.

℣. In æternum servábo illi misericórdiam meam, ℟. Et testamentum meum fidéle ipsi. *Ps.* 88. 29.

Oratio.

DEus, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Joáchim Genitrícis Fílii tui patrem esse voluisti: concéde, quǽsumus, ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuò patrocínia sentiámus; Per eumdem.

DIE XXIV. MARTII.

CANON.

Ex sancto Augustíno.

Lib. 4. *de Trin. n.* 9.

CHristus octávo Calendas Aprílis conceptus créditur, quo & passus: ita monumento novo, quo sepultus est, ubi nullus erat mortuórum pósitus nec antè, nec pósteà, cóngruit úterus Vírginis, ubi nullus seminatus est mortálium. Natus autem tráditur octávo Calendas Januárias.

(*Si transferatur Festum sequens, transfertur & Canon.*)

DIE XXV. MARTII.

IN ANNUNTIATIONE ET INCARNATIONE DOMINI,

TRIPLEX PRIMÆ CLASSIS.

¶ *Si hoc Festum venerit in majori Hebdomada, vel intrà Octavam Paschæ, celebrabitur Feriâ II. post Dominicam in Albis, & ejus Officium ordinabitur ut dicetur infrà.*

IN PRIMIS VESPERIS.

Psalmi de Feria.

1. *Ant.* 4. e.

SOlve víncula colli tui, captíva fília Sion, quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum. *Isa.* 52. *v.* 2. 6.

2. *Ant.* 5. a. Lauda & lætáre fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui. *Zach.* 2. 10.

3. *Ant.* 3. d. Propè feci justítiam meam, non elongábitur, & salus mea non morábitur. *Isa.* 46. 13.

4. *Ant.* 6. f. Dabo in Sion salútem, & in Israël glóriam meam. *Ibid. v.* 13.

5. *Ant.* 7. g. Propè est justus meus, egressus est Salvátor meus. *Isa.* 51. 5.

Capitulum. Isa. 7. 14.

ECce Virgo concípiet & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël: bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus est, * Et ipse erit expectátio Géntium. *Gen.* 49. 10. ℣. Ecce concípies, María, & páries Fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc* 1. 31. * Et ipse. ℣. Glória Patri. * Et ipse.

Hymnus. Sant. Vict.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo, trístibus
Venére terris gáudia.

UNíus omnes crímine,
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.

QUI, Patris æterno sinu,
Æterna proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Alvum nec horret Vírginis.

MORTALI

MORTALE corpus índuit,
Orbi piando víctima;
Sibíque format sánguinem,
Quo diluantur crímina.
MUNDI Redemptor qui venis,
Jesu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Tu exurgens miseréberis Sion; ℟. Quia tempus miserendi ejus. *Ps.* 101. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Cessavérunt fortes, donec súrgeret Mater in Israël. Nova bella elégit Dóminus, & portas hóstium ipse subvertit. *Judic.* 5. *v.* 7. 8.

Oratio Deus, Qui de beátæ Maríæ, *ut infrà ad Laudes.*

Commemoratio de Feria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Psalmi de Feria.

Capitulum. Baruch. 5. *v.* 3. 4.

DEus ostendet splendórem suum in te, omni qui sub cœlo est; nominátur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum; Pax justítiæ, & honor pietátis.

Hymnus VIRGÍNEIS, *pag.* lxj.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi, ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Psal.* 16. 8.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 3. A. Per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. *Cant.* 3. 1.

Oratio.

DEus qui in sinu Vírginis matris tuæ castíssimæ requiéscere dignátus es, da nobis, ipsâ intercedente, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu sis nostra quies & tutum præsídium, Qui vivis & regnas.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Quod in María natum est de Spíritu sancto, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. 20.

Psal Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Vict.

CŒLESTIS ales núntiat
Implenda mox mystéria:
Virtúte fecundâ Deus
Illapsus afflat Vírginem.
QUALIS futúro glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo sinu
Natus Dei, fiet tuus.
DE virgináli sánguine,
Quem sanctus aptat Spíritus,
Labis carens contágio
Verbi caro compíngitur.
NOBIS per hanc mortálibus
Lactescit esca Cœlitum:
Nos pascit infantes homo,
Qui pascit Angelos Deus.
MUNDI Redemptor qui venis,
Jesu, tibi sit glória,

nuël enim nomen hoc significat.

℟. Cùm orárem, & prostérnerem preces meas in conspectu Dei mei, adhuc me loquente in oratióne; * Ecce vir Gábriel citò volans locútus est mihi. *Dan.* 9. *v.* 20. 21. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1. 28. * Ecce.

LECTIO V. *Cap.* 22.

ERrant igitur qui dicunt eum nihil ex Vírgine accepisse, ut abjíciant carnis hereditátem; abjíciant autem & similitúdinem. Apóstolus Paulus in ea epístola, quæ est ad Gálatas, manifestè ait: [Misit Deus Fílium suum factum de muliere.] Et rursùs in ea, quæ est ad Romános: [De Fílio autem, inquit, ejus, qui factus est ex sémine David secundùm carnem.] Céterùm supervácua est in Maríam descénsio ejus. Quid enim in eam descendébat, si nihil incipiébat súmere ab ea! aut si nihil sumpsisset ex María, nunquam eas, quæ à terra erant percepisset escas, per quas id, quod à terra sumptum est, nutrítur corpus. Nec quadraginta diébus, quemádmodùm Móyses, & Elías, jejúnans esurisset corpus ejus suam quærens escam; nec David proclamasset in eum: Et super dolórem vúlnerum meórum apposuérunt; nec dixisset: Tristis est ánima mea; nec percusso látere exisset sanguis & aqua. Hæc enim ómnia signa carnis, quæ à terra sumpta est, quam in se recapitulátus est, suum plasma salvans.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: * Et regnábit in domo Jacob in æternum. *Luc.* 1. 32. ℣. Multiplicábitur ejus impérium, super sólium David sedébit; ut confírmet illud in justítia. *Isa.* 9. 7. * Et regnábit.

LECTIO VI.

QUem promísit Deus David, de fructu ventris ejus æternum suscitatúrum se regem, hic est qui ex vírgine, quæ fuit de génere David, generátus est. Propter hoc enim & de fructu ventris ejus Regem promísit, quod erat próprium vírginis prægnantis, & non de fructu lumbórum ejus, nec de fructu renum ejus, quod est próprium viri generantis. Státuit autem & confirmávit fructum ventris, ut generatiónem ejus, qui erat futúrus ex vírgine pronuntiáret, quemadmodùm Elízabeth impléta Spíritu sancto testificáta est, dicens ad Maríam: Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui; significante Spíritu sancto audíre voléntibus, repromissiónem, quam repromísit Deus de fructu ventris ejus

ſcitáre Regem, implé- .m eſſe in vírgine, hoc t, in Maríæ partu. Qui ;itur Joſeph fílium eum ɔlunt eſſe, illud transmú- :nt quod apud David pó- tùm eſt, ubi promíſit illi 'eus de fructu ventris ejus ıſcitáre cornu, Chriſti :gnum. Sed non intellexé- unt.

℟. Jurávit Dóminus Da- id veritátem, & non fruſ- ábitur eum: * De fructu :ntris tui ponam ſuper dem tuam. *Pſ.* 131. 11. . Locútus eſt ad Patres ɔſtros, Abraham & ſé- ini ejus in ſécula. *Luc.* 55. * De fructu. ℣. Gló- a Patri. * De fructu.

N III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. c. Quaſi cedrus caltáta ſum in Líbano, & ıaſi cypreſſus in monte .on. *Eccli.* 24. 17.

2. *Ant.* 8. g. In Sion fir- ıáta ſum, & in civitáte ınctificáta requiévi. *Ibid.* 15.

3. *Ant.* 4. *irreg.* d. Sub mbra illíus, quem deſidé- ſveram, ſedi & ordinávit ı me charitátem. *Cant.* 2. 3. 4.

℣. Hómo natus eſt in ea, :. Et ipſe fundávit eam ıltíſſimus. *Pſal.* 86. 5.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

LECTIO VII. *Cap.* 4. 1.

Per Chriſtum ſimus filii Dei.

QUanto témpore heres párvulus eſt, nihil dif- fert à ſervo, cùm ſit Dóminus ómnium, ſed ſub tutóribus & actóribus eſt uſque ad præfinítum tem- pus à patre: ita & nos cùm eſſémus párvuli, ſub ele- mentis mundi erámus ſer- vientes. At ubi venit ple- nitúdo témporis miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege, ut, eos, qui ſub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quó- niam autem eſtis fílii, mi- ſit Deus Spíritum Fílii ſui in corda veſtra clamantem: Abba Pater. Itaque jam non eſt ſervus, ſed fílius. Quòd ſi fílius, & heres per Deum.

℟. Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fí- lium ſuum, factum ex mu- líere, factum ſub lege, * Ut eos, qui ſub lege erant, redímeret. *Gal.* 4. *v.* 4. 5. ℣. Vocávit eum Salvató- rem mundi. *Gen.* 41. 45. * Ut eos.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Titum.

LECTIO VIII. *Cap.* 3. 3.

Per Chriſtum facti ſumus in ſpe heredes vitæ æternæ.

ERámus aliquando & nos inſipientes, incréduli, errantes, ſervientes deſi- dériis, & voluptátibus vá- riis, in malítia & invídia agentes, odíbiles, odien- tes ínvicem. Cùm autem benígnitas, & humánitas appáruit Salvatóris noſtri Dei: non ex opéribus juſ- títiæ, quæ fécimus nos,

ſed ſecundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum Salvatórem noſtrum: ut juſtificáti grátiâ ipsíus, herédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ æternæ.

℟. Dedit ſemetipſum pro nobis, * Ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. *Tit.* 2. 14. ℣. Egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. *Mich.* 5. 2. * Ut nos.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio IX. *Cap.* 1. 26.

Gabriel ad Mariam miſſus.

IN illo témpore; Miſſus eſt Gábriël à Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponſátam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 2.

LAtent quidem divína myſtéria, nec fácilè juxta prophéticum dictum, quiſquam hóminum poteſt ſcire conſílium Dei; ſed tamen ex céteris factis, atque præceptis Dómini Salvatóris póſſumus intellígere, & hoc propenſióris fuiſſe conſílii, quòd ea potíſſimùm electa eſt, ut Dóminum páreret, quæ erat deſponſáta viro. Cur autem non ántequàm deſponſarétur impléta eſt? Fortaſſe, ne dicerétur, quòd concéperat ex adultério. Máluit autem Dóminus áliquos de ſuo ortu, quàm de Matris pudóre dubitáre. Et ingreſſus ad eam Angelus dixit: Ave grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu inter mulíeres. Ipſa autem ut vidit eum, mota eſt in intróitu ejus. Diſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret; ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabátur. Benè enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam, quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ replerétur autóre.

℟. Dixit María ad Angelum: Ecce ancilla Dómini, * Fiat mihi ſecundùm verbum tuum. *Luc.* 1. 38. ℣. Adorávit prona in terram, & ait: Ecce fámula tua ſit in ancillam. 1. *Reg.* 25. 41. * Fiat. ℣. Glória. * Fiat.

Post IX. ℞. *legitur Homilia Feriæ occurrentis.*

Deinde sine ℞. *dicitur* Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* In humilitáte nostra memor fuit nostri Dóminus, ℞. Quóniam in æternum misericórdia ejus. *Psal.* 135. 23.

Psalmi de Dominica.

1. *Ant.* 8. g. Missus est Angelus Gabriël ad Vírginem Maríam desponsátam Joseph. *Luc.* 1. 27.

2. *Ant.* 4. e. Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave grátià plena, Dóminus tecum. *Ibid.* 28.

3. *Ant.* 1. a. Cùm audisset turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. *Ibid.* 29.

4. *Ant.* 5. f. Dixit María.

Canticum. Isa. 52. 7.

QUàm pulchri super montes*, pedes annuntiantis, & prædicantis pacem.

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum: * levavérunt vocem, simul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte, & laudáte simul, desérta Jerúsalem, * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium Géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco? *Luc.* 1. 34.

5. *Ant.* 8. c. Respondens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. *Ibid.* 35.

Capitulum. Isa. 62. v. 10. 11.

ELeváte signum ad pópulos. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ, dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo.

Hymnus. Santol. Vict.

PULSUM paternis sédibus,
Umbris tot annos óbsitum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

REX summus ecce cœlitum,
Nobis ut ostendat viam,
Secúmque ducat éxules,
Se sponte fecit éxulem.

PRÆBET sequendum se ducem,
Vires dat ambulántibus;
Et ipse, quà ducit, via,
Quò ducit, ipse términus.

DEUS, supréma Véritas,
Abscónsa velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.

ET tu, tuórum sis memor
O Virgo, quæ te súbditam

...is ancillam Dei,
...nundi díceris.
...1 Redemptor qui
...nis,
...bi sit glória,
...atre, cumque Spí-
...tu,
...npiterna sécula.
...nen.
Misericórdiæ tuæ mul-
Dómine, ℟. Secundùm
...cium tuum vivífica me.
118. 156.
...d Benedictus, *Ant. 7. d.*
...éxit cornu salútis nobis
... domo David púeri sui,
...cut locútus est per os
...sanctórum, qui à século
...unt, Prophetárum ejus.
Luc. 1. v. 69. 70.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Ma-
ríæ Vírginis útero
Verbum tuum, Angelo
nuntiante, carnem suscí-
pere voluisti: præsta sup-
plícibus tuis, ut, qui verè
eam genitrícem Dei crédi-
mus, ejus apud te interces-
siónibus adjuvémur. Per
eumdem Dóminum.

Commem. Feriæ.

Ad Horas, Doxologia
Mundi Redemptor qui ve-
nis, *ut suprà.*
Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Missus est.
Capit. Regi seculórum.
In ℟. brevi ℣. Qui natus
es de Vírgine.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi.
Ann. 646. Can 3.

Si quis secundùm sanctos
Patres non confitétur
própriè, & secundùm ve-
ritátem, Dei genitrícem
sanctam sempérque Vírgi-
nem, & immaculátam Ma-
ríam, útpote ipsum Deum
Verbum speciáliter & ve-
ráciter absque sémine con-
cepisse ex Spíritu sancto,
& incorruptibíliter eam
genuisse, indissolúbili per-
manente, & post partum,
ejusdem virginitáte, con-
demnátus sit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. e. Ingressus An-
gelus.
Capitulum. Gal. 3. v. 8. 9.

Deus prænuntiávit A-
brahæ: Quia benedi-
centur in te omnes Gentes.
Igitur qui ex fide sunt, be-
nedicentur cum fidéli
Abraham.

℟. *breve.* Memor fuit in [redacted]
séculum * Testamenti su [redacted]
Repet. Memor. ℣. Verb [redacted]
quod mandávit in mille ge-
neratiónes. * Testamenti. ℣.
Glória. *Repet.* Memor.
℣. Quod dispósuit ad
Abraham, ℟. Et juramenti
sui ad Isaac. *Ps. 104. v. 8. 9.*

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Cùm audisset.
Capitulum. Isa. 52. v. 9. 10.

Consolátus est Dóminus
pópulum suum, redé-
mit Jerúsalem. Parávit Dó-
minus bráchium sanctum
suum in óculis ómnium
Géntium.

℟. *breve.* Dómini * Est as-
súmptio nostra. *Repet.* Dó-
mini, ℣. Et sancti Israël
regis nostri. * Est. *Ps. 88.*

℣. ...
minus, ...
tiónem ...
AD ...
Ant. ...
Angelus ...
Capitu...
T...

Glória. *Repet.* Dómi-

Iacob elégit sibi Dó-
, ℟. Iſraël in poſſeſ-
n ſibi. *Pſ.* 134. 4.

D NONAM.

. 8. c. Reſpondens
lus.

ulum 1. *Joan.* 4. *v.* 14. 15.

tificámur quóniam
ter miſit Fílium ſuum
órem mundi. Quiſ-
onfeſſus fúerit quó-
Jeſus eſt Fílius Dei,
in eo manet, & ipſe
.

reve. Jurávit Dómi-
David veritátem. *Re-*
rávit. ℣. Et non fruſ-
ur eum. * David.
ória. *Repet.* Juravit.
ropter David ſervum
, ℟. Non avertas fá-
Chriſti tui. *Pſal.* 131.
10.

VESPERAS.

lmi de Officio Parvo
ariæ Virginis, *pag.*
.

. Miſſus, *cum ceteris*
udibus.

tulum. 1. *Tim.* 3. 16.
Agnum eſt pïetátis
ſacramentum, quod
eſtátum eſt in carne,
cátum eſt in ſpíritu,
uit Angelis, prædi-
 eſt Géntibus, crédi-
ſt in mundo.

Dixit María, IX. *de*
o Nocturno.

nnus HÆC illa ſolem-
ies, *ut in primis Veſ-*

Sanctificávit taberná-
culum ſuum Altíſſimus, ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Reſpéxit Dóminus humilitátem ancillæ ſuæ, ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1. *v.* 48. 49

Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona & Pſalmi de Dominica : cetera ut herì.

Si hoc Feſtum celebretur Tempore Paſchali, Officium fit ut ſuprà, exceptis quæ notantur infrà.

In fine Invitatorii, Antiphonarum, ℟℟. & ℣℣. *additur* Allelúia.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus Virgíneis títulis, *cetera ut in Feriis pro Tempore Paſchali.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

1. *Ant.* 3. a. In te benedicentur univerſæ cognatiónes terræ, allelúia. *Gen.* 12. 3.

Pſ. Dómine Dóminus noſter, *pag.* 62.

2. *Ant.* 1. a. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſraël, allelúia. *Mich.* 5. 3.

Pſal. Eructávit, *pag.* 146.

3. *Ant.* 6. f. Verbum caro factum eſt, & habitávit in

nobis, allelúia. *Joan.* 1. 14.

Ps. Fundamenta, *pag.* 149.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia ejus, allelúia, ℟. Et véritas Dómini manet in æternum, allelúia. *Ps.* 116. 2.

Benedictiones ut notantur pro Tempore Paschali.

Lectio I. ex Isaïa, Adjécit, *pag.* 470.

℟. I. Creávit Dóminus, *pag.* 470.

Lectio II. ex S. Irenæo, Deus homo factus est, *pag.* 471.

℟. II. Hic erit magnus, *pag.* 472.

Lectio III. Evangelium Missus est, *cum Lectione Homiliæ, pag.* 474.

℟. III. Dixit María, *pag.* 474.

AD HORAS.

In ℟℟. *brevibus additur duplex* Allelúia.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica, cetera ut heri.

DIE XXVI.

Commemoratio sancti Hermelandi Abbatis.

Oratio Intercéssio *pag.* xxxv.

DIE XXVII.

Commem SS. Eutychii Subdiaconi & sociorum pro divinitate Verbi Alexandriæ occisorum, ut in Communi plurium Martyrum.

Oratio.

Concéde, quæsumus, miséricors Deus, intercedéntibus sanctis Martýribus Eutýchio Subdiácono & áliis, qui fuso sánguine divinitáti Verbi testimónium perhibuérunt, ut, quem sincéra fide Deum tibi consubstantiálem prædicámus, íntegris móribus profiteámur eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FESTA APRILIS.

DIE II.

In Festo

SANCTI FRANCISCI DE PAULA.

Semiduplex.

De Communi unius Monachi, pag. xxxij. *Ora:* Deus, humílium, *ut in ad Laudes.*

Si venerit in Quadragesima, de eo fit tantùm commemoratio ad utrasque Vesperas & Laudes; & Lectio Sancto dicitur post III. Respons.

Si inciderit post Dominicam in Albis, vide in Rubricis generalibus Annotationes pro Tempore Paschali: & sic in sequentibus festis Sanctorum.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio II. erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

...ctis sancti Francisci de ...ula apud Bollandum & Papebr.

...ancifcus, Paulæ in ...alábria natus, à téne... ...inis solitúdinem dilí... ...ac jejúniis & oratió... vacáre cœpit. Ecclé... ...rope Paulam ædificá... ...ic prima ibi Ordinis ...ndamenta jecit. Cùm ...ræ humilitáte, óm... ...mínimus habéri vel... ...lumnos quoque suos ...nos vóluit appellári. ...udovíco undécimo ...órum rege propter ...lórum famam expe... jubente Sixto quar... ...d eum se cóntulit. Rex magno cum ho... ...excépit in palátio ...o prope Turónes, in loco monastérium ...ustrúxit. Ibi Francis... ...ortis suæ præscius, ...m Christo réddidit: ...tátis círciter nona... ..., salútis milléfimo ...ntésimo séptimo. ...orpus dies úndecim ...ltum, ita incorrup... ...rmansit, ut suávem odórem effláret. ...eo décimus in Sanc... ...númerum adscripsit.

LAUDES ...ATUTINAS.

. Judic. 6. v. 15. 16. ...ecro, mi Dómine, quo liberábo Israël? ...nimus in domo patris mei: dixítque ei Dóminus: Ego ero tecum.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francifcum Sanctórum tuórum glóriâ sublimasti; tríbue, quæsumus, ut ejus méritis & imitatióne, promissa humílibus prǽmia felíciter consequámur; Per Dóminum.

DIE VIII.

In Festo

SANCTI GALTERII

Abbatis.

Semiduplex.

Oratio Deus, cujus múnere, *pag.* xxxv.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex ejus vita autore coævo apud Bollandum.

Galtérius à púero lítteris erudítus, mundi tránsfuga vitam ampléxus est Monásticam in Diœcési Meldensi. Regendo prope Pontísaram in Diœcési Rotomagensi nuper erecto Monastério sancti Martíni Abbas præfícitur. Sancti Benedicti cum suis régulam secútus, verbo & exemplo subditórum factus forma, áliis tamen se præfici ægrè ferens, clam recessit in Abbátiam Cluniacensem cui præerat sanctus Hugo: ubi aliquán-

diu ignótus, & à suis detectus, & postulátus, Pontísaram rédiit compulsus autoritáte Archiepíscopi Rotomagensis, qui ad Abbátem Cluniacensem rescrípserat. Philippum primum de simónia, quæ pullulábat, sæpiùs admónuit. Fabis & aquâ contentus, panem qui ei suppetébat ad victum, paupéribus distribuébat. Omnibus charus, vilis sibi vixit, & óbiit die Aprílis octávâ anno milléssimo nonagésimo nono quo Pascha in ejusdem mensis diem décimam incidébat. In Capella sancti Martíni sepultus, váriis post óbitum cláruit miráculis.

DIE IX.

In Festo

SANCTI HUGONIS

Pontificis Rotomagensis.

Simplex.

Oratio Omnípotens Deus, *pag.* xx.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex chron. Monast. S. Wand. tom. 3. Spicil.

HUgo, patre Drogóne Burgúndiæ duce, Pippíni Crassi fílio, matre Adaltrúde, Waratónis fíliâ natus, utróque avo, & pátruis Grimoaldo ac Cárolo Martello Majóribus domûs régiæ clarus, natálium splendórem meritórum glóriâ illustrávit. Cùm enim apud Ansflédem maternam áviam piè educátus fuisset, ejus salutáribus mónitis ita profécit, ut sacris lítteris imbútus, ætátem sapiéntiâ & religióne prævérterit, abjectísque séculi illécebris, terrénas opes in cœléstia patrimónia transferre cœperit. Ad Rotomagensis Metrópolis Sedem evectus, variárum Ecclesiárum sibi canónicè commendatárum, Parisiensis nempè, & Bajocensis Episcopátuum, ac illústrium prætéreà cœnobiórum Fontinellæ & Gemmétici curam gessit, suǽque liberalitátis memóriam eárum Ecclesiárum tábulis consignávit. Erga Fontinellense Monastérium benéficum imprímis se præbuit, cui villas & vasa sacra dilargítus est, assignátis étiam súmptibus, quibus servi Dei illíus loci per unumquemque mensem cómmodè alerentur. Gemmeticense Cœnóbium præ cunctis Abbátibus, prǽdiis auxit. Demum, exacto in Pontificátu Rotomagensi septénnio, ad piórum óperum mercédem evolávit in cœlum, quinto Idus Aprílis. Ejus corpus in basílica sanctæ Dei Genitrícis honorífice cónditum, deinde Haspram agri Cameracensis óppidum, unâ cum sancti Aicardi Abbátis córpore delátum est. Utriúsque Re-

liquiæ Gemméticum relátæ in capsis pretiósis servantur, & magno honóre recoluntur.

℟. Circumcinxit, *pag.* xix.

Die X.

In Festo SANCTI GAUCHERII Presbyteri Rotomagensis.

Duplex minus.

Si occurrerit in Quadragesima, vel in Octava Paschæ, transfertur.

Omnia de Communi unius Presbyteri, præter ea quæ sequuntur, servato ritu Paschali.

In primis Vesperis commemoratio omnium SS. Presbyterorum & Levitarum Diœcesis Rotomagensis.

Ant. 1. a. Erunt Sacerdótes Dei & Christi, & regnábunt cum illo, allelúia. *Apoc.* 20. 6.

℣. Dómini est assúmptio nostra, allelúia. ℟. Et sancti Israël regis nostri, allelúia. *Ps.* 88. 19.

Oratio Concéde, *ut infrà.*

(*Quando transfertur Festum, transfertur & comm.*)

Fit commem. de Cruce.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Sacerdótem in æternum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Heb.* 5. 6.

Dicuntur tres Psalmi de Tempore cum tribus Antiphonis Nocturni de Communi, secundum Feriam, quibus additur Allelúia, *sicut & ℣. & ℟℟.*

Absolutio & Benedictiones ut in Tempore Paschali.

Lectio j. de Script. occurr. ex duabus una : omittitur tertia Lectio Feriæ occurr. & sic in duplicibus & suprà, Tempore Paschali occurrentibus.

Lectio II.

Ex ejus vita à coævo, tom. 2. Bibl. miss. Labbe.

Gauchérius natus Mulanti in Vulcasíno Fráncico Diœcésis Rotomagensis, circa annum millésimum quinquagésimum : in humanióribus lítteris & christiánis institútis à Raynério erudítus, relictis paréntibus, cum Germando quem sibi sócium elégerat, Lemovicensem pétiit provínciam, ut uni Deo & oratióni vacáret. Duce Humberto canónico Lemovicensi secessit in silvam, ubi Ecclésiam ædificávit, quò plures convenérunt, ut sancti Presbýteri sermónibus & exemplis stimuláti, salúti consúlerent. Constrúxit domum, in qua accedentes colligerentur ; quibus præfuit, hac tamen conditióne, ut Capítulo sancti Stéphani Lemovicensis subderétur. Adjútor fuit sancti Stéphani in instituendo Ordine Grandi-

montensi, & plures qui sanctitáte conspícui evasérunt, in via edócuit salútis. Obiit ætátis anno octogésimo, & clarus miráculis, à Cœlestíno tértio summo Pontífice catálogo Sanctórum adscriptus est.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 10. 1.

Veri Pastoris descriptio.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen, Amen dico vobis; qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliunde; ille fur est & latro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Epistolarum lib. 9. *Epist.* 40.

ILle ad ovíle óvium intrat per óstium, qui intrat per Christum. Ipse autem per Christum ingrediétur, qui culmen regíminis ad offícium portandi óneris súscipit, non ad appetítum glóriæ transitórii honóris. Curæ quoque suscepti ovílis solerter invígilat, ne oves Dei, aut perversi hómines prava loquentes dilánient, aut malígni spíritus oblectamenta vitiórum persuadentes, devastent. Sed in his ómnibus ipse nos instruat, qui propter nos homo factus est.

Post tertium ℟. *De sanctis Presbyteris & Levitis.*

Sermo sancti Polycarpi Smyrnensis Epíscopi & Mártyris.

Epistol. ad Philippens. c. 6. *secul.* 1. & 2.

LECTIO IV.

OPortet súbjici Presbyteris, & Diáconis tanquàm Deo & Christo. Presbýteri sint ad commiseratiónem proni, misericordes erga cunctos; aberrantes reducentes, visitantes infirmos omnes; non negligentes víduam aut pupillum, aut páuperem: sed semper providentes bonum coram Deo & homínibus; abstinentes ab omni ira, acceptióne personárum, judício injusto; longè recedentes ab omni avarítia; non citò credentes adversùs áliquem; non sevéri nimiùm in judício: qui sciant nos omnes debitóres esse peccáti.

Deinde sine ℟. *dicitur* Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Pro commem. omnium sanctorum Presbyterorum & Levitarum Diœcesis Rotomag.

Ant. Sacerdótes tui, Dómine Deus, induantur salútem, & sancti tui lætentur in bonis, allelúia. 2. *Paral.* 6. 4.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, allelúia. ℟. Et Sancti tui exultent, allelúia. *Ps.* 131. 9.

Oratio.

CUncéde, Dómine, ut recolentes memóriam sanctórum Presbyterórum & Levitárum novæ legis, qui tremenda tua mystéria puro corde tractavérunt, sacrifícium justítiæ tibi contínuò sacrificantes, nunquàm excidámus à grátia ministérii, quam te donante accépimus; Per Dóminum.

Fit commem. de Cruce.

In ij. Vesp. fit commem. de S. Leone, & posteà de Cruce.

DIE XI.

In Festo

SANCTI LEONIS

Papæ & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Si venerit in Quadragesima, de eo fit commemoratio ad utrasque Vesperas & ad Laudes. Post tertium Respons. IV. Lectio de sancto Leone.

Si celebretur post Pascha, omnia de Communi unius Doctoris, servato ritu Paschali.

Oratio Excita, Dómine, *pag.* xxvj.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1. 5.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Lectio prima de Scriptura occurrente ex duabus una. Lectio ij. erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex Epist. & Act. Conc. Eph. & Chalcedon.

LEo Románus cùm esset Acólytus, senténtiam Zózimi Papæ, & epístolam Sixti presbýteri adversùs Pelagiános ad Aurélium Carthaginensem Epíscopum détulit. Factus Diáconus, Sixto Pontífici autor fuit ne recíperet Juliánum Pelagiánum, in communiónem Ecclésiæ súbdolè irrepentem, ut sedem amissam recuperáret. Missus in Gálliam, ut diffidentes inter se Aétium & Albínum Romános duces conciliáret, públicâ legatióne revocátur, ut Sixto succéderet. Quatiebátur ínterim totus penè Orbis Christiánus váriis hæreticórum tempestátibus. Orientem Nestoriáni; Occidentem Pelagianórum relíquiæ infestábant. Manichæos qui ex Africa à Wándalis devastáta Romam conflúxerant, cùm cathólicæ communiónis spécie perfídiam suam tégerent, detéxit. Pelagianórum relíquias extinxit; & ad Ecclésiam redeuntes, errórem suum obsignátis tábulis damnáre jussit. Priscillianistárum renascentem hæresim, congregátâ ejus óperâ in Hispánia Sýnodo, proscripsit. Coactâ Romæ Occidentálium Sýnodo, quæ contra fidem in latrocínio Ephe-

síno acta fúerant, rescídit. Concílio quarto œcuménico apud Chalcédonem celebráto per legátos suos præfuit. Ibi perlecta est illíus ad Flaviánum epístola, quam ad se missam Galliárum Epíscopi summis láudibus excéperant; & ab univérsis acclamátum: Petrus per Leónem ita locútus est. Cujus Concílii definitiónem adversùs Eútichen & Dióscorum ad eosdem Gálliæ Epíscopos transmísit. Missus à Valentiniáno Imperatóre ad Attilam, qui Aquiléïam expugnáverat, pacem inter eos compósuit. Romam reversus Genseríco urbem invadenti persuásit, ut ab incéndio & cædibus abstinéret. Multa ad depósitum fídei pertinéntia, & ad régimen Ecclésiæ sanctè & utíliter decrévit. Plúrimis tandem functus labóribus, multísque luculenter scriptis, cùm Ecclésiam ab hæreticórum labe vindicasset, & Itáliam à barbarórum vastatióne; explétis in Pontificátu viginti & ámpliùs annis, ábiit ad Dóminum anno quadringentésimo sexagésimo primo: propter pietátem, eruditiónem, & tot res præclárè gestas, méritò Magni nómine commendátus.

DIE XIII.
In Festo
S. JUSTINI MARTYRIS.
Simplex.

In Quadragesima, Oratio Præsta quæsumus, *pag.* x.

Tempore Paschali, Oratio Deus quo donante, *ibid.*

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit iij. Feriæ occurrentis.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýtéri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO III.

JUstínus Philósophus, hábitu quoque Philosophórum incédens, de Neápoli urbe Palestínæ patre Prisco Bácchio, pro religióne Christi plúrimùm laborávit. In tantùm, ut Antoníno Pio & fíliis ejus & Senátui librum contra Gentes scriptum daret, ignominiámque crucis non erubésceret, & álium librum successóribus ejusdem Antoníni, Antoníno Vero, & Aurélio Cómmodo. Extat ejus & áliud volúmen contra Gentes: hic cùm in urbe Roma Crescentem Cýnicum, qui multa adversùs Christiános blasphemábat, redargúeret gulósum & mortis tímidum, luxuriǽque & libídinum sectatórem; ad extrémum stúdio ejus & insídiis accusátus, quòd Christiánus esset, pro Christo sánguinem fudit.

℟. Mendáces, *pag.* viij.

DIE XVIII.
In Festo
SANCTI APOLLONII
Senatoris Romani,
Martyris.
Simplex.

In Quadragesima, Oratio Deus qui beátum, *pag.* x.

Tempore Paschali, Oratio Deus, quo donante, *ibid.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit iij. Feriæ occurrentis.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO III.

APollónius Románæ urbis Senátor sub Cómmodo príncipe à servo Seváro próditus quòd Christiánus esset; impetráto ut rationem fidei suæ rédderet, insígne volúmen compósuit, quòd in Senátu legit. Nihilóminus senténtià Senátûs pro Christo cápite truncátus est; véteri apud eos obtinente lege, absque negatióne non dimitti Christiános, qui semel ad eórum judícium pertracti fuerint.

℟. Magìs éligens, *pag.* iij.

DIE XX.
In Festo
S. MARTYRUM
Pro solemnitate Paschali occisorum.
Simplex.

Oratio Da quǽsumus, *ut infrà ad Laudes.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex duabus una. Lectio ij. erit tertia Feriæ occurrentis.

Ex libro primo Sancti Victóris Epíscopi Uticensis de persecutióne Wandalórum in Africa.

LECTIO III.

QUodam témpore Paschális solémnitas agebátur, & cùm in quodam loco qui Régia vocitátur, ob diem Paschális honóris nostri síbimet clausam Ecclésiam reserárent, comperérunt Ariáni. Statim quidam Présbyter eórum congregátà secum armatórum manu, ad expugnandam turbam accénditur innocentum. Intróeunt evaginátis spatis, arma corrípiunt, álii quoque tecta conscendunt, & per fenestras Ecclésiæ sagittas spargunt; & tunc fortè canente pópulo Dei, Lector unus púlpito sistens, Allelúia cum melos canébat. Quo témpore sagittà in gútture jaculátus, cadente de mánibus códice, mórtuus post cécidit ipse. Nam & álii quamplúrimi sagittis & jáculis in médio crepídinis altáris probantur occísi. Qui gládiis tunc interempti non sunt, pósteà pœnis attríti, régio jussu omnes penè necáti sunt præsertim maturióris ætátis.

℟. Decantavérunt, *pag.* xiv.

Oratio.

DA, quǽsumus, omnípotens, Deus, ut intercessióne sanctórum Mártyrum quos in solemnitáte Paschàli tibi consecrasti, similitúdinis mortis Christi & resurrectiónis partícipes simus. Per eumdem Dóminum.

DIE XXI.

In Festo

S. ANSELMI, ABBATIS Beccensis, deinde Cantuariensis Archiepiscopi.

Simplex.

De Communi unius Pontificis.

Oratio Exaudi, *pag.* xxj.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex ejus vita ab Eadmero illius familiari, apud hist. Eccles. Anglic.

ANselmus Augustâ urbe ad Alpínas radíces pósitâ, paréntibus non obscúris ortus est. Jam à puerítia virtúti déditus, toto ad vitam Monásticam stúdio ferebátur. Ætáte maturióri Lanfrancum Priórem Beccensem aúdiit. Ibídem Mónachum professus, Prióris primò, deínde Abbátis, postrémò Archiepíscopi Cantuariensis dignitátem & onus subíre coactus est. Quo in gradu multò magis enituérunt illíus doctrína, prudéntia, píetas, sed præcípuè invícta in tuendis Ecclésiæ júribus constántia. Quapropter incurrit in offensiónem tum Guillelmi Rufi, Anglórum regis, tum Henríci Guillelmi fratris, & regni successóris, à quibus & exílium & bonórum addictiónem perpessus est. Romam profectus, in Concílio Barensi summo fuit Ecclésiæ contra Græcos adjumento. Pacátis utcunque discórdiis, Londíni Concílium hábuit, in quo Henrícus ipse iis, quæ sibi injustè vindicábat, ultrò renuntiávit; & multa cùm ad disciplínam instaurandam, tum ad tollendos abúsus sancíta sunt. Sedátâ tandem pénitùs omni tempestáte, Cantuárii diútino languóre confectus, migrávit in cœlum, anno ætátis sexagésimo tértio. Sciéntiam ejus exímiam libri, quos plúrimos édidit, commendant.

℟. In bonitáte, *pag.* xix.

DIE XXIII.

S. GEORGII MARTYRIS

Commemoratio.

Oratio.

DEus, qui beátum Geórgium corónas glóriâ Martýrii, da nos eódem intercedente, Christi mórtui & resurgentis ita mystéria venerári, ut vitæ novitáte eádem assequámur. Per Dóminum.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI MARCI

Evangelistæ.

Duplex majus.

Ad j. Vesp. Antiph. quinque de j. Vesp. de Comm. Apost. servato ritu Paschali.

Capitul. Baruch. 2. v. 27. 28.

FEcisti in nobis, Dómine Deus noster, secundùm omnem bonitátem tuam, & secundùm omnem miseratiónem tuam illam magnam : sicut locútus es in manu púeri tui in die, quâ præcepisti ei scríbere legem tuam coram fíliis Israël.

℞. Hic liber mandatórum Dei, & lex, quæ est in ætérnum. * Beáti sumus : quia, quæ Deo placent, manifesta sunt nobis, allelúia. *Baruch. 4. v. 1. 4.* ℣. Quod vídimus & audívimus de Verbo vitæ, annuntiámus vobis. 1. *Joan.* 1. 3. * Beáti. ℣. Glória Patri. * Beáti.

Hymnus. Santol. Vict.

CHRISTI perennes Núntii,
Detecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per Orbem spárgitis.

OLIM sub umbris cóndita,
Vates sacri quæ víderant;
Umbris procul cedéntibus
Vidistis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legenda pósteris,
Dictante scripsistis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus :
Et quisque pro ductu Dei,
Pingendo Christum réddidit.

Vos ut docéret, índuit
Vocis sonos, Verbum Patris :
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

DA, Christe, tecum nos mori
Simúlque tecum súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

QUEM suscitátum crédimus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, allelúia, ℞. Virtúte multâ, allelúia. *Ps. 67. 12.*

Oratio Deus, qui beátum Marcum, *ut infra ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Christum sanctis manifestátum in Evangélio : * Veníte, adorémus, allelúia. *Col. 1. 26.*

Psal. Veníte, *pag. 2.*

Hymnus. Santol. Vict.

SINÆ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas, & fúlgura
Præsens minabátur Deus.

NUNC, temperáto númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

INSCULPTA saxo lex vetus

Præcepta, non vires dabat:
Inscripta cordi lex nova,
Quidquid jubet, dat éxequi.

Scripsistis hanc fidâ manu,
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus,
Signastis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis;
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.

Da, Christe, tecum nos mori
Simúlque tecum súrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

Quem suscitátum crédimus,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Tres Psalmi notati in Proprio de Tempore.

Ant. 4. d. Memor esto Dóminum Jesum Christum resurrexisse à mórtuis ex sémine David secundùm Evangélium meum, allelúia. 2. *Timoth.* 2. 3.

Ant. 2. d. Scriba velox in lege parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, allelúia. 1. *Esd.* 7. *v.* 6. 10.

Ant. 3. c. Christus destrúxit mortem, illuminávit autem vitam per Evangélium, allelúia. 2. *Tim.* 1. 10.

℣. Confitémini Dómino, allelúia, ℟. Annuntiáte inter Gentes ópera ejus, allelúia. *Ps.* 104. 1.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex duabus una. Omittitur III. Feriæ occur.

Post I. Lectionem.

℟. Christus dedit quosdam quidem Apóstolos, álios verò Evangelistas ad consummatiónem sanctórum, * In opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, allelúia. *Eph.* 4. *v.* 11. 12. ℣. Custodíte præcepta mea, & fácite ea, ego Dóminus qui sanctífico vos. *Levit.* 20. 8. * In opus.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO II. *Cap.* 18.

Marcus, discípulus & interpres Petri, juxta quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audivisset, & probávit, & Ecclésiæ legendum suâ autoritáte dedit. Méminit hujus Marci & Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam signíficans: Salútat vos Ecclésia, quæ est in Babylóne collecta, & Marcus fílius meus. Assumpto ítaque Evangélio, quod ipse conféceret, perréxit in Ægyptum: & primus Alexándriæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tantæ doctrínæ & vitæ continéntiæ, ut omnes sectatóres Christi

ad exemplum sui cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexándriæ primam Ecclésiam adhuc Judaïzantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia: sic & ille, quod Alexándriæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepultus Alexándriæ, succedente sibi Aniáno.

℟. Spíritus Dómini locútus est per me, * Et sermo ejus per linguam meam, allelúia. 2. *Reg.* 23. 2. ℣. Multis parábolis loquebátur Jesus verbum. *Marc.* 4. 33. * Et sermo.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio III. *Cap.* 13. 9.

Prædicitur passuros Christi discipulos.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Tradent vos in concíliis, & in synagógis vapulábitis, & ante præsides & reges stábitis propter me in testimónium illis. Et réliqua.

Homília sancti Justíni Mártyris.

Apologia 2. ad Antoninum Imp. Senatumque Romanum, anno 150.

Qui à Géntibus orti sunt, cùm nihil unquam de Christo accepissent ad illud tempus cùm Apóstoli Hierosólymis egressi ea quæ illíus erant nuntiavérunt, prophetiásque tradidérunt; tum gáudio fidéque compléti, idólis, id est simuláchris núntium remisérunt; Deóque qui orígine caret, Christi benignitáte se consecrárunt. Atque ut intelligátis ante cógnitum & provísum esse, fore ut hæc maledícta in eos, qui Christum profiterentur, jacerentur: futurósque míseros eos, qui eum convítiis maledictísque affícerent veteráque institúta servanda esse cum laude dícerent: audíte quæ paucis verbis ab Isaía perstricta sunt. Væ iis qui dúlcia amára esse dicunt, & quæ amára sunt dúlcia. Qui nostri causà homo factus, cùm ab ínferis excitátus esset eísque se ostendisset docuissétque eos prophetías quibus hæc ómnia fore prædicta essent, légere: eúmque illi in cœlum revertentem vidissent, atque credidissent vimque illinc ipsis missam ab eo accepissent & ad omne hóminum genus profecti essent, hæc docuérunt: appellatíque sunt Apóstoli.

℟. Doctrínam sapiéntiæ & disciplínæ scripsit: * Beátus, qui in istis versátur bonis: qui ponit illa in corde suo sápiens erit semper, † Allelúia, allelúia. *Eccli.* 50. *v.* 29. 3. ℣. Quæcunque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt,

Rom. 15.4.* Beátus. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, allelúia, ℟. Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam, allelúia *Ps.* 91. *v.* 2. 3.

1. *Ant.* 8. g. Christum annuntiámus, docentes in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perfectum in Christo Jesu, allelúia. *Coloss.* 1. 28.

2. *Ant.* 1. D. Non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, & lóquimur in doctrína Spíritûs, allelúia. 1. *Cor.* 2. 1. 12. 13.

3. *Ant.* 6. f. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei; pœnitémini, & crédite Evangélio, allelúia. *Marc.* 1. 15.

4. *Ant.* 7. C. Dignè Evangélio Christi conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborantes fídei Evangélii, quia vobis donátum est, ut in Christum credátis, allelúia. *Philip.* 1. 27. 29.

5. *Ant.* 5. a. Deo grátias, qui odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco, allelúia. 2. *Cor.* 2. 14.

Capitulum. Ephes. 3. 7.

EVangélii factus sum minister, secundùm donum grátiæ Dei, quæ data est mihi secundùm operatiónem virtútis ejus.

Hymnus CHRISTI perennes, *ut suprà ad* 1. *Vesp.*

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, allelúia, ℟. Et intellectum dat párvulis, allelúia. *Ps.* 118. 130.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a. Præcepisti ei, Dómine, scríbere legem tuam coram fíliis Israël, allelúia. *Baruch.* 2. 28.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum, Evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ejus nos semper & eruditióne profícere, & oratióne defendi. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Christum annuntiámus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Non spíritum.

Capitulum. 2. *Cor.* 4. 6.

DEus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu.

℟. *br.* Eructávit cor meum verbum bonum, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Eructávit. ℣. Dico ego ópera mea regi. *Ps.* 44. 1. * Allelúia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Eructávit.

℣. Mihi autem adhærére Deo, bonum est, allelúia,

annúntiem omnes
tiónes tuas , alle-
72. 28.

S E X T A M.

6. f. Implétum est

lum. 1. Petr. 4. 17.
pus est ut incípiat
cium à domo Dei.
n primùm à nobis ;
is eórum, qui non
Dei Evangélio ?
Elóquia Dómini ,
casta, * Allelúia ,
Repet. Elóquia.
ntum igne exami-
Ps. 11. 7. * Alle-
Glória Patri. Repet.

ocuísti me, Deus ,
R. Et pronuntiá-
bília tua, allelúia.
17.

N O N A M.

5. a. Deo grátias.
lum. 2. Petri. 1. 21.
voluntáte humá-
alláta est aliquan-
hetía : sed Spíritu
nspiráti, locúti sunt
Dei hómines.
. Rectum est ver-
ómini , * Allelúia,
. Repet. Rectum.
mnia ópera ejus in
f. 32. 4. * Allelúia.
ia Patri. Repet. Rec-

icerna pédibus meis
tuum , allelúia ,
umen sémitis meis,
. Ps. 118. 105.

VESPERAS.

Christum , cum ce-
Laudibus.

Capitulum. 2. Cor. 2. 17.

NOn sumus sicut plúrimi , adulterantes verbum Dei , sed ex sinceritáte , sed sicut ex Deo , coram Deo , in Christo lóquimur.

Hymnus CHRISTI perennes, *ut sup rà ad j. Vesp.*

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob , allelúia, ℟. Et legem pósuit in Israël, allelúia. *Ps.* 77. 5.

Ad Magníficat , *Ant.* 4. *irreg.* c. Hæc scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus fílius Dei : & ut credentes , vitam habeátis in nómine ejus, allelúia. *Joan.* 20. 31.

Oratio Deus, qui, *ut suprà ad Laudes.*

D I E XXX.

In Festo

S. EUTROPII EPISCOPI

& Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Oratio Omnípotens, *pag.* x.

Commem. S. Adjutoris Monachi Rotomagensis.

Oratio Omnípotens sempiterne, *ut in Communi, pag.* xxxvj.

Lectio prima de Scriptura occurrente ex duabus una. Lect. secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex S. Gregorio Turon. de gloria Mart. lib. 1. c. 56.

EUtrópius Epíscopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, martyr occúbuit; & ob instantem persecutiónem loco minùs digno sepultus est. Cùmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus & sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut sanctus, non ut Martyr habebátur: donec eum pro Christo sánguinem fudisse fuit revelátum. Refert Gregórius Turonensis Palládium Santonensem Epíscopum, qui Concílio Parisiensi quarto & Matiscenensi secundo intérfuit, in ejus honórem circa annum Dómini sexcentésimum basílicam extruxisse, ad quam convocátis Abbátibus, dum è túmulo sacras Eutrópii Relíquias honorificéntiùs collocandas tranferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conspexérunt ictu secúris illísum caput. Quibus étiam nocte sequenti idem sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem, quam vidistis in cápite, martýrium consummasse. Ex quo, quòd Martyr esset innótuit pópulis; quia non áderat história passiónis.

℟. Post tempestátem, *pag.* ix.

Commemoratio S. Adjutoris.

FESTA MAII.

DIE I.

In Festo

SS. APOSTOLORUM PHILIPPI ET JACOBI.

Duplex majus.

Omnia de Communi SS. Apostolorum, prater ea qua hìc sunt propria; servato ritu Paschali.

IN PRIMIS VESPERIS.

Hymnus. Santol. Vict.

CUI se, relictis ómnibus,
Addíxerant Apóstoli,
Tristes recenti fúnere
Jesum dolébant mórtuum.

AT vos dolórem pónite:
Jam liber inter mórtuos,
Indígna mortis víncula
Rumpendo, se probat Deum.

PERVADIT occlúsas fores;
Vestro vidére se choro,
Artus sacros dat tángere,
Nec temnit obláttas dapes.

SERVATA monstrat vúlnera,
Nostræ salútis óbsides:
O quanta nubes téstium
Fidem sepultam súscitat!

APOSTOLÓRUM sénsibus
Qui te revelasti, Deus,
Nostris, vacillet ne fides,
Et te revéla méntibus.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat,
Compar

r tibi laus, Spíritus.
ien.
o Dómine Deus, ut
: Laudes.

OFFICIUM
OCTURNUM.

. Fílium Dei primo-
n ex mórtuis, * Ve-
ıdorémus, allelúia.
t. 18.
'eníte, pag. 2.
ius. Santol. Vict.

;NIS Paternis débi-
:us,
quæ pandit suo,
opter, hospes éxte-
s
colit terras Deus.
ITA tardis méntibus
dat mystéria,
lle præságas sui
egens imágines.
mmolandus à Patre,
:erens lignum puer:
nus ille, sánguine
ncta servat límina.
ÓRIS ô quæ pígnora!
oves credit suas:
dat, dat sólvere
olvit & ligat Deus.
, Christe, tecum nos
ori,
ı simul fac súrgere,
ıa da contémnere,
: da cœléstia.
laus Patri, laus Fí-
o
)s, triumphátà nece,
stra secum dux vo-
at,
ar tibi laus, Spíritus.
ımen.
ı Verna.

Tres Psalmi de Tempore cùm trib. Antiph. Nocturn. occurrentis secundùm Feriam de Communi Apost. quibus additur Allelúia.

℣. Replétum est gáudio os nostrum, allelúia, ℟. Et lingua nostra exultatióne, allelúia. *Ps.* 125. 2.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una. Tertia Lectio Feriæ occurrentis omittitur.

℟. I. Christus mórtuus, est & resurréxit, & * Visus est Cephæ, deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15. *v.* 3. 4. 5. 7. ℣. Appáret eis, qui fidem habent in illum. *Sap.* 1. 2. * Visus est.

LECTIO II.

Ex Evangelio & Eusebio, lib. 3. *hist. c.* 30. 31. 39.

PHilippus Bethsáïdæ natus, unus ex duódecim Apóstolis fuit, qui primùm à Christo Dómino vocáti sunt, à quo Nathánaël cùm accepisset venisse Messíam in Lege promissum, ad Dóminum deductus est. Cùm Christus hóminum insígnem multitúdinem páscere vellet, sic Philippum affátus est: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum accessérunt. Is accepto Spíritu sancto cùm

Evangélium prædicasset, & Hierápolim Phrýgiæ tandem venisset, pro Christi nómine morte affectus est. Jacóbus frater Dómini cognomento Justus, ab ineunte ætáte vinum & síceram non bibit, carne abstínuit, nunquam tonsus, nec unguento, nec bálneo usus est. Huic uni licébat íngredi in Sancta. In templum solus intráre, atque ibi génibus flexis pro peccátis pópuli supplex Deum precári consuéverat; ádeò ut génua ipsíus instar caméli occallúerint, dùm assíduè Deum vénerans, & pro salúte pópuli vota fáciens humi sternerétur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum constituérunt. Hic eò quòd Christum Dei Fílium prædicáret, ex pinnáculo templi præcipitátus est; cùmque nondum esset mórtuus, lapídibus primùm est impetítus; deinde licèt semivívus pro persecutóribus suis oráret, fullónis fuste in cápite percussus ánimam Deo réddidit. Huic adscríbi solet, inquit Eusébius, Epístola prima eárum, quæ Cathólicæ dicuntur.

℟. Vóluit Jesus exíre in Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei, * Séquere me, allelúia. *Joan.* 1. 43. ℣. Redémi te, & vocávi te nómine tuo: meus es tu. *Isa.* 43. 1. * Séquere.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joánnem.

LECTIO III. *Cap.* 14. 1.

Multæ mansiones in domo Dei.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, & in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 67. in Joannem.

ERigenda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modò in nostris, aúribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúnque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: [Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, & in me crédite.] Ne mortem tanquám hómines timérent, & ídeò turbarentur, consolátur eos, étiam se Deum esse contestans. [Créditis, inquit, in Deum, & in me crédite] Cónsequens est enim, ut, si in Deum créditis, & in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Virtúte magnâ * Reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, & grátia magna erat in ómnibus illis † Allelúia, allelúia. *Act.* 4. 33. ℣. Repléti

ine Spíritûs Dómi-
cio & virtúte. *Mich.*
Leddébant. ℣. Gló-
llelúia.

L A U D E S
A T U T I N A S.

:erd. Fílii Sion exul-
lelúia, ℟. In rege
lúia. *Ps.* 149. 2.
5. a. Erat Philippus
láida civitáte An-
e Petri, allelúia.
44.
t. 4. e. Invénit Phi-
Nathánaël, & dicit
em scripsit Móyses,
hétæ, invénimus
ílium Joseph à Ná-
, allelúia. *Ibid.* *v.*

. I. a. Ego sum via,
, & vita: nemo ve-
atrem, nisi per me:
. *Joan.* 14. 6.
.7. C. Dicit Philip-
mine: osténde no-
rem, & súfficit no-
elúia. *Joan.* 14. 8.
t. 3. g. Dicit Jesus:
e, qui videt me,
: Patrem, allelúia.
9.
lum. I. *Joan.* 2. 24.
d audistis ab início,
vobis permáneat:
a vobis permánserit
udistis ab início, &
Fílio, & Patre ma-

tus. *Sant. Vict.*
rus Parenti réddi-
us
s amícos déseret:

Sub imbre lapsum flám-
meo
Infundet in vos Spíritum.
HAUSTO repléti Númi-
ne;
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus
Christum Deum vulgábitis.
NON jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.
Vos ante reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Christo
mori
Supréma vobis glória.
ORATE, firma sit Fides,
Excelsa se Spes érigat,
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cháritas.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
℣. Confitébimur tibi,
Deus, allelúia, ℟. Narrábi-
mus mirabília tua, allelúia.
Ps. 74. I.
Ad Benedíctus, *Ant.* 5. f.
Nos testes sumus ómnium,
quæ fecit Jesus in regióne
Judæórum & Jerúsalem,
& præcépit nobis prædicá-
re pópulo, allelúia. *Act.* 10.
v. 39. 42.

Oratio.

DOmine Deus, qui
Apóstolis tuis teipsum
viam & veritátem exhibuís-
ti; fac, intercedéntibus
sanctis Philippo & Jacó-
bo, ut, per te in lúmine
vultûs tui ad te ambulan-

tes, in te requiéscere, ac in ætернum de te beátè vívere mereámur. Qui vivis.

Ad Horas, *Antiph. de Laudibus. Capit. Respons. brev. & Versic. de Communi Apost. servato ritu Paschali.*

Ad ij. Vesp. Antiph. Erat Philippus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 10. v. 39. 40. 41.

QUem occidérunt Judǽi suspendentes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die; & dedit eum manifestum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo; nobis qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurréxit à mórtuis.

Hymnus Cui se, relictis, *ut in primis Vesperis.*

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, allelúia, ℟. Annis quibus vídimus mala, allelúia. *Ps.* 89. 15.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Per Jesum Christum accépimus g. átiam & Apostolátum, ad obediendum fidei, allelúia. *Rom.* 1. 5.

Oratio Dómine Deus, *ut suprà ad Laudes.*

Comm. S. Athanasii Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Oratio Præsta, quǽsumus. *ut infrà, pag.* 503.

Die II.

In Festo S. Athanasii Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Ad Officium Nocturnum.

Invit. Fontem Sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1. 5. *Psal.* Veníte, *pag.* 2.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

Lectio III.

Ex Rufino, Sozom. & aliis antiquis Scriptoribus.

ATHanásius ab Alexandrínæ Ecclésiæ Epíscopo Diáconus ordinátus, ab eo ductus est ad Concílium Nicǽnum, ubi Arii impietátem ácriter impugnávit. In Alexandri paulò post defuncti locum suffectus, tranquillo Episcopátûs inítio, diœcésim omnem perlustrávit. Sed cùm nullis aut précibus aut minis posset addúci ut Arium fictè pœnitentem recíperet, Ariáni Meletiánis juncti struxérunt calumnias

rum technas omnes, ut ipsum Episcopátu dejícerent, quas coram Constantíno díluit, & eo jubente Alexándriam rédiit. In Tyri Conciliábulo rursus Athanásium criminantes Ariáni, eum ad Imperatórem profectum ut eórum vim effúgeret, quasi causam deserentem Episcopátu abdicárunt. Constantíno cógnitâ eórum injustítiâ indignanti, mox ad áliam conversi calúmniam, súggerunt comminátum esse Athanásium, prohibitúrum se ne consuéta annóna ex Ægypto Constantinópolim deportarétur; qua criminatióne motus Constantínus Athanásium Tréviros amandávit, úbi à Maximíno Epíscopo honorífice exceptus est. Alexándriam revocátus, id agente apud Constántium fratrem Constantíno Junióre, uti mens Constantíni patris fúerat, novis íterum calúmniis impétitur. A Júlio Papa, cui Eusebiáni Concílium postulantes scrípserant, dum Romæ in Sýnodo judicátur ínnocens, adversárii judício licèt ab Athanásio prius recusáto Antíochiæ depónunt, & depósito, Gregórium Cappádocem substítuunt. A Sýnodo Sardicensi calúmniis hæreticórum vindicátus, Sedi suæ restitúitur. Séptimo post anno cùm à Constantíno Arianis addictíssimo ad mortem quærerétur; sex totis annis in Ægypti monastériis, locísque desertis delítuit. Post Constántii mortem, permittente Juliáno apóstatâ, reversus, Concílium hábuit cum Christi Confessóribus de recipiendis iis, qui ab Ariánis fúerant seducti; in quo res gravíssimas tantâ prudéntiâ definívit, ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuisse. A Juliáno ad mortem quæsítus, íterum discédere cógitur, & insequentes se astúto consílio elúsit, delituítque Alexándriæ usque ad mortem Juliáni. Sub Joviáno Imperatóre cathólico pacífice suam rexit Ecclésiam; sed rursus movente persecutiónem Valente Ariáno, in paterno monumento quátuor menses latitáre coactus est; & ex eo tandem, instante pópulo, egressus, post tot labóres ac ærumnas, anno Episcopátûs quadragésimo sexto, Christi verò trecentésimo septuagésimo tértio in léctulo suo mórtuus est.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, & convenienter intellígere valeámus, & veráciter profitéri: Per eumdem Dóminum.

DIE III.

In Revelatione seu Inventione

SANCTÆ CRUCIS.

Duplex majus.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1.a. Levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israël, & dispersos Juda cólliget à quátuor plagis terræ, allelúia. *Isa.* 11. 12.

2. *Ant.* 6. F. Dabit lignum fructum suum; & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34. 27.

3. *Ant.* 3. g. Quóniam potens es, Dómine, ex ómnibus salváre, exíguo ligno hómines transeuntes mare liberáti sunt, allelúia. *Sap.* 14. *v.* 4. 5.

4. *Ant.* 4. d. Dóminus osténdit Móysi lignum, quod cùm misisset in aquas, in dulcédinem versæ sunt, allelúia. *Exod.* 15. 25.

5. *Ant.* 6. *irr.* Benedictum lignum per quod fit justítia, allelúia. *Sap.* 14. 7.

Capitulum Ezech. 17. 24.

EXaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum: Ego Dóminus locútus sum, & feci.

℟. Radix Jesse, qui stat in signum populórum; * Ipsum Gentes deprecabuntur & erit sepulchrum ejus gloriósum, † Allelúia, allelúia. *Isa.* 11. 10. ℣. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum. 1. *Petr.* 2. 24. * Ipsum Gentes. ℣. Glória. † Allelúia, allelúia.

Hymnus. Sant. Victor.

TELLUS, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur,
Ultro tuos pandas sinus.

QUID dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor
Quo nostra surgit glória.

EN illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat érutus
Thesaurus agro pródiit.

REGINA quæsítam Crucem
Monstrante Christo réppperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.

CRUX sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

FULGÓRE cujus térrita
Pallent tremúntque tártara;
Hæc arma si quis índuat,
Ridébit hostis ímpetus.

QUI per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Apud Dóminum misericórdia, allelúia. Et co-

piósa apud eum redémptio, allelúia. *Ps.* 129. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longǽvum, & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur, allelúia. *Isa.* 53. 10.

Oratio Deus, qui, *ut infrà ad Laudes, pag.* 508.

Comm. S. Athanasii.

Commemor. S. Alexandri Papæ & Martyris.

Oratio Præsta, quǽsumus, *ut infrà, pag.* 508.

Omittitur Comm. communis de Cruce, & sic cras.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum propter passiónem mortis glóriâ & honóre coronátum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 2. 9.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sant. Vict.

SIGNUM novi Crux fœderis,
Crux Orbis Arca náufragi,
Cùm jam perímus, tu ratis
In tuta transfers líttora.

PUNIRE promptus crímina,
Reos sequens ultor Deus,
Mitescit aspectu tuo,
Iras & oblivíscitur.

LETHALE nunc vulnus ferat
Infernus anguis mórsibus:
Læsi modò te víderint,
Repentè tu medéberis.

ARA sub illa, par Deo
Sese litávit hóstia:
Hâc sede læsum Fílius
Placávit orátor Patrem.

CRUX sancta, Crux amábilis,
Crux tincta Christi sánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.

QUI per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Tres Psalmi de Tempore.

1. *Ant.* 2. d. Crucifíxus est ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13. 4.

2. *Ant.* 5. a. Quem vos interemistis, suspendentes in ligno; hunc Salvatórem Deus exaltávit, ad dandam remissiónem peccatórum, allel. *Act.* 5. 30.

3. *Ant.* 1. a. Fecit utráque unum, solvens inimicítias in carne sua per crucem, allelúia. *Eph.* 2. *v.* 14. 16.

℣. Dícite in Géntibus, allelúia, ℟. Quia Dóminus regnávit, allelúia. *Ps.* 95. 10.

Lectio prima de Scriptura occurentel, ex duabus una.

Tertia lectio Feriæ occurrentis omittitur.

℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit de médio Christus, affígens illud cruci; & * Expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in se-

metipso, allelúia. *Coloss.* 2 *v.* 14. 15. ℣. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135. ℣. 1. 24. * Expólians.

Ex Epístola sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum.

Epist. 31. *novæ edit.*

LECTIO II.

ADriánus Imperátor exístimans se fidem Christiánam loci injúriâ peremptúrum, in loco passiónis simulácrum Jovis consecrávit; & Béthleem Adónidis fano profanáta est: ut tum quasi radix & fundamentum Ecclésiæ tollerétur, si in iis locis idóla colerentur, in quibus Christus natus est, ut paterétur; passus est, ut resúrgeret; surréxit, ut regnáret; judicátus est, ut judicáret. Mansit hoc séculi prióris nefas in témpora nostris próxima Constantíni: qui princeps esse princípibus Christiánis non magìs suâ quàm matris Helénæ fide méruit. Regína illa venerábilis ut venit Jerosólimam, crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorsa est. De loco tantùm passiónis cértior fíeri stúduit. Jussit íllicò, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instinctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi; paratáque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem istíus molitiónis hausit, & contra spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm Regínæ fidem, altâ egestióne, reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus stéterant, repertæ fuissent; gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi justo piórum metu, ne fórsitan, aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre Lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent. Respéxit pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; & ipsi potíssimùm, quæ tam piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum; cadáver illátum est; depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera: sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, & ad salutáris Ligni tactum morte prófuga funus excussum & corpus erectum est; tremefactísque vivéntibus stetit mórtuus; & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, íllicò inter spectatóres suos redivívus incessit.

℟. Qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, * Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut

peccátis mórtui, justítiæ vivámus, allelúia. 1. *Pet.* 2. *v.* 22. 24. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. *Isa.* 53. 5. * Peccáta.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthǽum.

LECTIO III. *Cap.* 13. 44.

Thesaurus in agro absconditus.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Símile est regnum cœlórum thesauro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscondit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit universa quæ habet, & emit agrum illum. Et réliqua.

Homília sancti Andréæ Cretensis Epíscopi.

Orat. in Exalt. S. Crucis.

QUi Crucem póssidet, póssidet thesaurum. De auri me fórsitan putátis loqui thesauro, aut margaritárum, ac lápidum pretiosórum Indicórum, quibus córporis sui studiósi, & nihil excelsi cogitantes sese oblectant. Ego verò id quod ómnium bonórum pulchérrimum est, re ac nómine thesaurum jure appelláverim: in quo, & per quem, & in quem salútis nostræ summa repósita, & prístino statui restitúta est. Si Crux non esset, Vita ligno clavis suffíxa non esset. Si ea clavis suffíxa non esset, ex látere Christi fontes immortalitátis sánguinem & aquam, quæ mundum éxpiant, non fudissent. Si Crux non esset, mors prostráta non esset, infernus non spoliátus, non enectus nóxius serpens. Magna ígitur & pretiósa res Crux est. Magna quidem, quia multa per ipsam bona effecta sunt, pretiósa verò, quia Dei trophǽum est, & in ipsa diábolus sauciátus, & cum eo mors devicta est.

℟. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; * Per quem mihi mundus crucifíxus est, & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6. 14. ℣. Mihi adhærére Deo bonum est; pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72. 28. * Per quem. ℣. Glória. * Per quem.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Redémit nos ab inimícis nostris, allelúia, ℟. In æternum misericórdia ejus, allelúia. *Ps.* 135. 24.

1. *Ant.* 3. c. Hoc sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, semetipsum exinanívit, allelúia. *Philip.* 2. *v.* 5. 6. 7.

2. *Ant.* 7. g. Humiliávit semetipsum factus obédiens usque ad mortem cru-

cis; propter quod & Deus exaltávit illum, allelúia. *Ibid. v.* 8. 9.

3. *Ant.* 1. f. Vos qui erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi, qui fecit utráque unum, allelúia. *Eph.* 2. *v.* 13. 14.

Canticum de Feria.

4. *Ant.* 2. d. Vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6. 6.

5. *Ant.* 4. f. Qui mórtuus est, justificátus est à peccáto: si autem mórtui sumus cum Christo, simul étiam vivémus cum Christo, allelúia. *Ibid. v.* 7. 8.

Capitulum. Galat. 3. 13.

CHristus nos redémit de maledicto legis factus pro nobis maledictum: quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu.

Hymnus.

O SOLA languórum Dei
Pendentis in te cónscia!
Ejus dolóris & metûs
Dic verba, dic suspíria.

CLAVI pedes, clavi manus
Fixére duro stípiti,
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.

CUM morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.

TU lectus in quo nos parit,
Suggestus è quo nos docet,
Olim tremendum sóntibus
Eris tribúnal júdicis.

QUI per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Deus Rex noster ante sécula, allelúia. ℟. Operátus est salútem in médio terræ, allelúia. *Ps.* 73. 12.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. a. In médio Jerúsalem lignum vitæ, & fólia ligni ad sanitátem Géntium, allelúia. *Apoc.* 22. 2.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitasti; concéde, ut vitális ligni prétio vitæ ætérnæ suffrágia consequámur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitáte.

Commem. sancti Alexandri.

Oratio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti Alexandri Papæ & Mártyris natalítia cólimus: à cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Hoc sentíte.

AD TERTIAM.

Ant. 7. g. Humiliávit.

Capitul. ad Galat. 2. *v.* 19. 20.

CHristo confíxus sum cruci, Vivo autem, jam non ego : vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne : in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me.

℟. *breve.* Exultábunt lábia mea, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Exultábunt. ℣. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70. 23. * Allelúia. ℣. Glória. *Repetitur* Exultábunt.

℣. Dicant qui redempti sunt à Dómino, allelúia. ℟. Quos redémit de manu inimíci, allelúia. *Ps.* 106. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Vos qui erátis.

Capitulum. Ephes. 1. *v.* 5. 7.

PRædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secundùm propósitum voluntátis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus.

℟. *breve.* Notam fecisti in pópulis virtútem tuam, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Notam. ℣. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Psal.* 76. *v.* 15. 16. * Allelúia. ℣. Glória. * Allelúia. *Repet.* Notam.

℣. Ego autem annuntiábo in séculum, allelúia. ℟. Cantábo Deo Jacob, allelúia. *Ps.* 74. 10.

AD NONAM.

Ant. 4. f. Qui mórtuus est.

Capitulum. 1. *Pet.* 2. *v.* 21. 22.

CHristus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestígia ejus, qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℟. *breve.* Redémit nos ab inimícis nostris, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Redémit. ℣. In æternum misericórdia ejus. *Psal.* 135. 24. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Redémit.

℣. Dómine adjútor meus, allelúia, ℟. Et redemptor meus, allelúia. *Ps.* 18. 15.

AD VESPERAS.

Antiphonæ, Capitulum, Hymn. ut suprà ad Laudes.

℣. Dóminus illuminátio mea, allelúia, ℟. Et salus mea, allelúia. *Ps.* 26. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. C. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die ; & prædicári in nómine ejus pœniténtiam,

& remissiónem peccatórum in omnes Gentes, allelúia. *Luc.* 24. *v.* 46. 47.

Oratio Deus, qui in præclára, *ut suprà ad Laudes.*

Commem. sanctæ Monnicæ viduæ.

Oratio Exaudi nos, Deus, *ut infrà ad Laudes.*

DIE IV.

In Festo

SANCTÆ MONNICÆ Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mulieris, servato ritu Paschali.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex lib. Confess. S. August.

MOnnica sancti Augustini dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit; Patricium cónjugem, cui velut Dómino semper servíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem addúxit. Lapso in Manichæórum hærestim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodam Epíscopo: Fieri non potest ut fílius istárum lacrymárum péreat. Terrà maríque illum secúta, Mediolàni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulàtus est quod eam matrem habéret. Ibi cum ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat, pultes cum pane & mero attulísset, atque ab ostiário prohiberétur; ubi hoc Epíscopum vetuísse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus, quòd tam facilè accusátrix pótius consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuísset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui ejuràtà hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat, cum ad Ostia Tiberína constitísset, sic fílium est allocúta: Fili, nullà jam re delector in hac vita: quid hic fáciam adhuc, & cur hic sim nésciο, jam consumptà spe hujus séculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Christiánum vidérem priusquàm mórerer; cumulátius hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiam contemptà felicitáte terrénà servum ejus vídeam. Quinto post die in febrem íncidit: & astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hic, inquit, ma-

trem vestram; illud autem vos rogo ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo sexto ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit psalmum, [Misericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine.] Juxta sepulchrum pósito cadávere, priusquam deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad altáre, cui ipsa nullius diéi prætermissióne servíerat, & unde nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. 1. Timoth. 5. v. 3. 5.

VIduas honóra quæ verè víduæ sunt; quæ autem verè vídua est & desoláta, speret in Deum, & instet obsecratiónibus nocte ac die.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutáris noster; ut, ficut de beátæ Mónnicæ festivitáte gaudémus, ita piè devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

DIE VI.

In Festo SANCTI JOANNIS Ante Portam Latinam.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ sequuntur, servato ritu Paschali.

IN PRIMIS VESPERIS.

Capitulum. Isa. 43. v. 2. 3.

CUm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te: quia ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israël Salvátor tuus.

℟. Confitébor, *ut infrà, pag.* 513.

Hymnus. Santol. Vict.

URBEM Romúleam quis
    furor íncitat?
Christi discípulus Cæsare
    júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
    Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare,
Nil æstus nócuit, flamma
    sed hóspiti
Parcit blanda suo; ceu pugil úngitur.
    Hinc & fórtior éxilit.

EDICTO stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hinc ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.

SIC nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discamúsque mori, fúneris ut sacri
Simus partícipes; non áliis patet
Cœlum conditiónibus.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini;
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis.
Quam divínitùs háusimus. Amen.

Oratio Deus, qui beátum Joánnem, *ut infrà ad Laud.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Fílium Dei primogénitum ex mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Coloss.* 1. 18.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Lectio prima de Sciptura occurrente, ex duabus una.

Omittitur tertia Lectio Feriæ occurrentis.

℟. Certámen forte dedit illi Dóminus * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia, allelúia. *Sap.* 10. 12. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo. *Rom.* 4. 20. * Ut vínceret.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri advérsùs Joviniánum.

LECTIO II. *Cap.* 14.

JOánnes unus ex Discípulis, qui mínimus tráditur fuisse inter Apóstolos, & quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permansit; & ideò plus amátur à Dómino, & recumbit super pectus Jesu: & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget. Et post resurrectiónem, nuntiante María Magdaléne quòd Dóminus resurrexisset, uterque cucurrit ad sepulchrum, sed ille prævénit prior. Cùmque essent in navi & piscarentur in lacu Genézareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnoscit, & dicit Petro: Dóminus est. Est Joánnes, Apóstolus, & Evangelista & Prophéta. Apóstolus, qui scripsit ad Ecclésias ut magister: Evangelista, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini

martýrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continentem: refert autem Tertulliánus quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior, & vegétior exíverit, quàm intráverit.

℟. Propter opus Christi usque ad mortem accessit, * Tradens ánimam suam, allelúia. *Philip.* 2. 30. ℣. Gloriosíssimam mortem compléctens, voluntáriè præíbat ad supplícium. 2. *Mach.* 6. 19. * Tradens.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

LECTIO III. *Cap.* 10. 35.

Honorem petentibus promittitur tribulatio.

IN illo témpore; Accédunt ad Jesum Jacóbus & Joánnes fílii Zebedæi, dicentes: Magister, vólumus, ut quodcunque petiérimus, fácias nobis. At ille dixit eis: Quid vultis ut fáciam vobis; & dixérunt: Da nobis, ut unus ad déxteram tuam, & álius ad sinístram tuam sedeámus in glória tua. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 66. *in Matth.*

ZEbedæi fílii ad Jesum accedentes, de primo consessu alloquuntur. Nam quóniam prope Jerúsalem erant, credebántque regnum Dei jamjam eventúrum, quod hujus vitæ ac seculáre opinabantur, hæc postulábant, ut ob honórem facíliùs étiam ómnia perícula possent evitáre; proptéreà Christus ab his eos cogitatiónibus abdúcens, perícula, sánguinem necémque ipsam expetendam esse jubet. [Potestis, inquit, bíbere cálicem quem ipse bibo?] Nec turbétur quisquam, si ádeò imperfectos dícimus Apóstolos fuisse. Nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritûs in corda ipsórum infúsa. Quare si stúdia virtútis ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritûs fúerint, consídera; & vidébis omnem ab illis turbatiónem ánimi fuisse superátam. Hac enim de causa eórum modò imperféctio revelátur, ut apertè percípere possis, quales súbitò per grátiam effecti fúerint.

℟. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protector factus es mihi, * Et in médio ignis non sum æstuátus, † Allelúia, allelúia. *Eccli.* 51. *v.* 2. 6. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, liberátus sum de ore leónis. 2. *Timoth.* 4. 17. * Et. ℣. Glória. † Allelúia.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. c. Accessit ad Jesum mater fi-

nus. *Isa.* 54. *v.* 4. 6. ℣. Miséricors Dóminus est & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Quia.

LECTIO III.

Ex sanctæ Mariæ Ægyptiæ vita, quæ à Sophronio scripta dicitur, & ex Vitis Patrum.

MAría Ægýptia, duodecennis, témpore Justíni Imperatóris, relictis paréntibus Alexándriam venit: fuítque per annos septémdecim ea in civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profecta, Calváriæ templum in festo Exaltatiónis sanctæ Crucis íngredi tentasset, ter divínitùs repulsa est. His térrita, ac vitæ prætéritæ pertǽsa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, & templum ingréditur. Unde recédens, ultra Jordánem in vastíssimam solitúdinem secessit. Ibi, consumpto viático, quod secum túlerat, detritísque véstibus, ignóta permansit annis quadraginta septem, donec Zózimus Présbyter ei occúrreret, à quo obtínuit, ut vésperè in Cœna Dómini afferret sibi corpus & sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annis carúerat. Deinde, María ita postulante, post annum rédiit Zózimus, & invénit corpus ejus jacens in terra, in qua hæc scripta legit; Sépeli, Zózime, míseræ Maríæ corpúsculum, redde terræ quod suum est, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me, quæ mórior nocte salutíferæ Passiónis, post divínæ & sacræ Cœnæ communiónem. Córpori ejus leo advéniens, effossâ úngulis terrâ, parávit sepulchrum, & illud Zózimus terræ mandávit.

℟. Pœniténtibus dedit Deus viam justítiæ, & destinávit illis sortem veritátis: * Quàm magna misericórdia Dómini & propitiátio illius converténtibus ad se! *Eccli.* 17. *v.* 20. 28. ℣. Deus ipse prior diléxit nos, & misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. 1. *Joan.* 4. 10. * Quàm magna. ℣. Glória. * Quàm.

Dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Ad meipsum ánima mea conturbáta est. ℟. Proptéreà memor ero tui de terra Jordánis. *Ps.* 41. 7.

1. *Ant.* 3. a. Confitéberis & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus, allelúia. *Eccli.* 17. 27.

2. *Ant.* 8. g. Quis, Deus, símilis tui, qui aufers iniquitátem, & transis peccátum reliquiárum hereditátis tuæ? allelúia. *Mich.* 7. 18.

3. *Ant.* 1. a. In moménto indignatiónis abscondi fáciem meam parumper à te, & in misericórdia sempiterna misertus sum tui, allelúia. *Isa.* 54. 8.

4. *Ant.* 2. D. Misericórdia mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur: dixit miserátor tuus Dóminus, allelúia. *Ibid.* v. 10.

5. *Ant.* 7. d. Amodò voca me: Pater meus, dux virginitátis meæ tu es, allelúia. *Jer.* 3. 4.

Capitulum. Jer. 2. 2.

HÆc dicit Dóminus: Recordátus sum tui, míserans adolescéntiam tuam, & charitátem desponsatiónis tuæ, quando secúta es me in deserto, in terra, quæ non seminátur.

Hymnus.

ULTRIX ipsa suos sævit in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére;
Deformis mácies íncubat ori,
Sed formam mélior grátia pensat.

IN pœnam scélerum sæpè recursant
Importúna malæ gáudia vitæ:
Sed versans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æstus.

TANDEM digna polo désere terras,
Placasti lácrymis Núminis iram;
Jam tu pasta sacro córpore Christi,
Ætérnæ cápias pábula mensæ.

PATRI máxima laus, máxima Nato,
SIT laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes.
Amen.

℣. Bonum mihi quia humiliasti me, allelúia. ℟. Ut discam justificatiónes tuas, allelúia. *Ps.* 118. 71.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. *irr.* Benedíctus Dóminus: quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi, allelúia. *Ps.* 30. 22.

Oratio.

LArgíre nobis, miséricors Deus, ut beáta María Ægýptia, quæ te super ómnia diligendo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Confitéberis.

AD TERTIAM.

Ant. 8. g. Quis, Deus.

Capitulum. Osée. 2. *v.* 13. 14.

IBat post amatóres suos, & mei oblivíscebátur, dicit Dóminus. Propter hoc ecce ego lactábo eam, & ducam in solitúdinem, & loquar ad cor ejus.

℟. *br.* Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem, Allelúia, allelúia. *Repet.* Discédite. ℣. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Ps.* 6. 9. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Discédite.

℣. Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino, allelúia, ℟. Et tu remisísti impietátem peccáti mei, allelúia. *Ps.* 31. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. In momento indignatiónis.

Capitulum. Isa. 44. 22.

DElévi ut nubem iniquitátes tuas, & quasi nébulam peccáta tua: revértere ad me, quóniam redémi te.

℟. *br.* Dixi; nunc cœpi, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Dixi. ℣. Hæc mutátio déxteræ Excelsi, *Ps.* 76. 11. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Dixi.

℣. Vias meas enuntiávi, allelúia, ℟. Et exaudísti me, allelúia. *Ps.* 118. 26.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Amodò.

Capitulum. Jer. 3. 1.

FOrnicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego suscípiam te.

℟. *br.* Delictum meum cógnitum tibi feci, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Delictum. ℣. Et injustítiam meam non abscondi *Ps.* 31. 5. * Allelúia. ℣. Glória. *Repet.* * Delictum.

℣. Misericórdia tua magna est super me, allelúia, ℟. Et eruisti ánimam meam ex inferno inferióri, allelúia. *Ps.* 85. 13.

AD VESPERAS.

Antiph. Confitéberis, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Is. 49. 26.

SCiet omnis caro, quia ego Dóminus salvans te, & Redemptor tuus fortis Jacob.

Hymnus O vos cum cítharis, *ut suprà ad Noct.*

℣. Adjútor meus tibi psallam, allelúia, ℟. Quia Deus susceptor meus es, allelúia. *Ps.* 58. 18.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Ita gáudium erit in cœlo super uno peccatóre pœni-

téntiam agente, allelúia. *Luc.* 15. 7.

Oratio Largíre, *ut suprà ad Laudes.*

Die IX.

In Festo

SANCTI GREGORII

Nazianzeni Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Omnia de communi unius Doctoris, servato ritu Paschali.

Oratio Omnípotens, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1. 5.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus fit una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex ipsius S. Greg. Carm. & Orat. ac ex antiq. Script. Eccles.

Gregórius, ob singulárem divinárum Litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Nazianzi in Cappadócia secunda natus est Gregório patre, qui póstea Nazianzénæ Ecclésiæ curam suscépit. Adoléscens, Cæsaréam primùm, deinde Alexándriam, hinc Athénas, discendi stúdio, perréxit; ubi amicítiam iniit cum Basílio, & ab Atheniénsibus eloquéntiæ Proféssor est signátus. In pátriam revérsus, baptizátus est. Tum Présbyter à Patre, invítus licèt, creátus; mox, ne ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperante Juliáno Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confessióni Ariminensi subcrípserat, addúxit ut subscriptiónem revocáret, eúmque mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipso descíverat, reconciliávit. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præfectus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Antimum Tyanensem Epíscopum de Sasimórum óppido, Episcopátu cessit; & Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet. Constantinópolim ad restaurandam hujus civitátis Ecclésiam missus, Arianos & Appollinaristas expugnávit. Tantis perfunctum labóribus Gregórium Pe-

universum Orbem máximam nóminis celebritátem adeptus est. Ex antiquórum lectióne eruditiónem, ex pietáte zelum hábuit, quem facíliùs exercébat, si quos veritáti repugnáre, vel nóverat vel suspicabátur; ita ut nec magno Chrysóstomo párceret, Theóphili calúmniis deceptus; sed si qua in his, ut homo peccávit, ardens hæc opéruit cháritas. Ita fuit liberális in egénos, ut facultátibus absumptis, ubi opus esse videbátur, Ecclésiæ bona impéndere non recusáret. Insígni vitæ conversatióne, atque étiam miráculis cláruit adhuc superstes. Fuit illi cum Athanásio, Basilío, Dámaso, Hilarióne familiáritas; cum Hierónymo summa conjúnctio cujus Pauliniánum fratrem Presbýterum ordinávit, & hábuit. Móritur Arcádio príncipe, anno quadringentésimo tértio.

℟. Quæsívit verba, *pag.* xxv.

DIE XIV.

In Festo

S. PACHOMII ABBATIS.

Simplex.

De Communi unius Abbatis, servato ritu Paschali.

Oratio Intercéssio, *pag.* xxxv.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus fit una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex vitis Patrum.

PAchómius in Thebáide natus parentes idololátras hábuit. Christianórum erga mílites benéficâ charitáte motus, Christi fidem & baptismum suscépit, & Palæmonis disciplínæ se trádidit, ut cum eo vitam anachoréticam ágeret. Morabantur simul, texébant cilícia, & laborábant mánibus suis; vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris assíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennensi habitatóribus vácuo Monastérium cóndidit, Regulámque ab Angelo accépit, ad quam discípulos instítueret. Per quíndecim annos stans, & in dorsum quidem paríeti reclínans somnum cepit. Octo Monastéria Mónachis úndique ad illum accurréntibus ædificávit, præcípiens eis, ut habérent moderátum cibum, vilíssimam vestem, somnum étiam competentem. Validióribus validióra ópera, infirmióribus levióra imponébat. In solemnitátibus ex vicínis locis Presbýteros advocábat, qui sacra perágerent, & discípulis, sibíque corpus & sánguinem Christi

Christi Dómini ministrárent. Nullum enim inter Mónachos qui clericátûs officio fungerétur admittébat. Constrúxit étiam Monastérium, in quo Vírgines Deo dicátæ Mónachos æmulabantur, prævià & imperante ipsius soróre. Pachómius tandem labóribus & áspero vivendi génere confectus ánimam Deo réddidit circa annum Christi trecentésimum quadragésimum octávum.

℟. Opéruit cilício, *pag.* xxxiv.

Die XVI.

In Festo

SS. MARTYRUM pro unitate Catholica occisorum.

Simplex.

De Communi plurium Martyrum, servato ritu Paschali.

Oratio Da, Dómine, *ut infrà, pàg.* 524.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

Ex Epístola Petri Alexandríni Epíscopi de his quæ Alexándriæ gesta sunt, autóre Lúcio.

Apud Theodoretum lib. 4. *hist. cap.* 22.

Lectio III.

PRovínciæ rector Palládius qui sectæ erat gentílis, collectâ multitúdine, ímpetum in Ecclésiam fecit. Sanctárum Christi Vírginum vestem discidérunt. Multæ dùm fústibus cápita verberarentur, mansérunt exánimes. Ac nec córpora quidem sepultúræ mandári permittebantur. Successor noster míttitur, qui Episcopátum prétio coémerat. Lúcius quidam ab ómnibus ubíque ortodóxis sæpe damnátus; in conspectu ejus has laudes acclamábant: Benè advenisti, Epíscope, qui fílium negas. Magnus impietátis ejus indivíduus comes, collectâ multitúdine Presbýteros ac Diáçonos novémdecim comprehendit. His illi verbis coacti respondérunt: Rectæ ac piæ doctrínæ ad extrémum usque spíritum adhæsúri sumus. Accurrit tota cívitas visúra athlétas Christi, qui flagra júdicis ipsos torquentis, tolerántià suà superábant. Multi ex fléntibus rapti, laceráti, torti, ad metalla damnáti sunt viri, qui pro Ecclésiæ defensióne divíno zelo incensi pugnáverant. Cum quibus Diáconus qui à charíssimo nostro Dámaso Epíscopo urbis Romæ consolatórias simul, & communicatórias lítteras attúlerat, públicè à carnifícibus ductus est. Navígium in mari conscendit sicut céteri divínæ Crucis signo frontem suam consígnans.

℟. Tanquàm aurum, *pag.* xiij.

Oratio.

DA, Dómine, intercessióne sanctórum Mártyrum, qui pro dógmate à Cathólica Ecclésia definíto Unitátis adunáti pastóribus sánguinem effudére, nos iísdem fídei & unitátis vínculis tibi semper adhærére. Per Dóminum.

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI ILDEVERTI Episcopi.

Simplex.

De Communi unius Pontificis, servato ritu Paschali.

Oratio Exaudi, *pag.* xxj.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus fit una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Ex Fast. Eccles. Meld.

ILdevertus nobílibus & piis paréntibus ortus à beáto Faróne Meldensi Epíscopo in clericáli milítia institútus, & ad sacros Ordines sublimátus, Présbyter factus est. In eo gradu arctiórem adhuc vitæ ratiónem cóluit, Scripturárum lectióni attentus, cilício vestítus ad carnem, hábitu modesto, abstinéntiâ mirábili carnem crucifígens. Quapropter ómnium votis sancto Faróni suffectus, gregem suum bonus Pastor, non solùm verbo & doctrínâ, quod præcípuum Epíscopi munus est, sed oratiónibus, eleemósynis, benignitáte, ómnium virtútum exemplo pascébat: cœlo tandem matúrus obdormívit in Dómino circà finem séptimi séculi. Sepultus est in Basílica, quam ædificáverat Vignelíaci prope Meldas. Célebris est cultus sancti Ildeverti in collégio canonicórum Gornacénsium Diœcésis Rotomagensis, ubi caput ipsius in pretiósa capsa requiéscit, & frequenti populórum concursu honorátur.

℟. Hortabátur, *pag.* xix.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI GERMANI Episcopi.

Simplex.

Oratio Da, quǽsumus, *pag.* xxj.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

LECTIO III.

Venant. Fortunat. Pict. Episc. secul. 1. Bened.

GErmánus apud Æduos natus, Présbyter pri-

, & Monastérii sanc-
mphoriáni Æduensis
s, morum sanctitáte
iscopátum Parisiensis
fiæ assumptus est. Ni-
i remísit de vitæ auf-
te, quam in Monasté-
erat. Horâ noctis tér-
cclésiam ingressus,
ecedébat ante dilú-
i, céteris de Clero per
igílias sibi vicissim
llendum succedénti-
Aira erat ejus in páu-
, máximè verò in ser-
iptivósque redimen-
eneficéntia, & Chil-
to regi tam probáta,
égio ærário ad pias
ónes ingentem ei pe-
n subministráret. Ca-
um unum è Francis
is, qui uxóris soró-
úxerat, sacris inter-
Sigebertum per líttे-
æde Chilperíci fra-
terrére conátus est,
món tis reluctantem
moritúrum prædíxit.
iodo Bituricensi plú-
Judǽos Christo lu-
est. Sedit in Conci-
isiensi tértio & quar-
Turonensi secundo.
quinto Kalendas Jú-
rpúsque ejus sepul-
it ad sanctum Vin-
m, & sub Pippíno
i majórem basílicam
Monastérii, quòd hó-
is nómine San-ger-
i appellátur, translá-
..
rsbuit in simplicitá-
g. xix.

FESTA JUNII.

DIE II.

In Festo SANCTORUM POTHINI Lugdunensium Episcopi & Sociorum Martyrum.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, servato ritu Paschali.

Oratio Mártyris tui Pothíni & Sóciorum, *pag.* xv.

Commem. SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ, Martyrum.

Oratio Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xv.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis ad Ecclésias Asiæ & Phrýgiæ.

Apud Euseb. hist. lib. 5. *Cap.* 1.

LECTIO III.

BEatíssimus Pothínus Lugdunensis Epíscopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martýrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, prosequén-

tibus ipsum magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus à prǽside quisnam esset Christianórum Deus, respondit: Si dignus fúeris, cognosces. Post hæc inhumánè raptátus & innúmeris plagis affectus est; cùm ii quidem, qui própiùs astábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs distábant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjícerent; omnes dénique gravíssimi piáculi reos se existimárent, nisi pro sua quisque parte ei petulanter insultáret. Exinde vix adhuc spirans in cárcerem projéctus est, tandemque post bíduum ánimam exhalávit: Matúrus verò neóphytus, & Diáconus Ecclésiæ Viennensis, nómine Sanctus, cum Blandína ancilla, ducti sunt ad béstias in amphiteátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illic flagrórum vérbera pertulérunt, & bestiárum ipsos trahéntium morsus, ipsam postrémò férream cáthedram, cui superpósita Mártyrum membra, cum torrerentur, illórum nares molestíssimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, cùm vitálem spíritum diù protraxissent, tandem jugu-láti sunt. Blandína autem post flagra, post béstias, post sartáginem retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diù in altum jactáta, demùm & ipsa víctimæ instár jugulàta est.

℟. Absterget Deus, *pag.* xiv.

Ad Laudes, commem. SS. Marcellini & Petri.

DIE III.

In Festo

SANCTÆ CLOTILDIS Francorum Reginæ, & Viduæ.

Duplex minus.

IN PRIMIS VESPERIS.

Hymnus.

THURE votívo sacra templa fument,
Glóriam regni cánimus Clotildem:
Hâc genus nostrum dídicit magistrâ
Crédere Christo.

VANA dum regem simulácra fallunt,
Quæ colit verum pia sponsa Numen,
Cállidas hostis malè blandientis
Indicat artes.

VIX parit natos; renuente sponso,
Hos Deo reddit mélioreparttu:
Sicque se prolis dúplici parentem
Múnere prodit.

QUEM Deum conjux venerátur, orat
Ipse Rex pugnâ ferè profligátus;
Et domum victor redit auditúrus
Verba salútis.

FORMA tu regni nova sis, Clotildis:
Te novum factis iter edocente,
Induit puros sibi facta dispar
Gállia mores.

SUMMA laus Patri, Genitóque summa,
Laus tibi compar utriúsque Nexus;
Fac Deus primæ pietátis ardor,
Corde resurgat.
Amen.

Oratio Réspice, *ut infrà ad Laudes.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus THURE votívo, *ut suprà.*

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Tertia Lectio Feriæ occurrentis omittitur.

LECTIO II.

Ex Gregor. Turon. & aliis scriptoribus apud Duchesne.

CLotildis Chilperíci fília Clodovéo adhuc éthnico in conjúgium à pátruo Gundobaldo data, primogéni um Ingómerem, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári jussit. Cùm autem infantis in Albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac eam baptísmo tribúeret, gráviter Clotildem objurgávit, assevérans deos pátrios ob contemptum sui núminis irátos fílium eripuisse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti creatóri ómnium grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indígnam, ut de útero meo génitum regno suo ascíret. Alterum quoque fílium Clodómerem baptizári curávit: quo páriter ægrotante irátus est rex, affirmans, fore ut idem ei quod fratri contíngeret: sed matris précibus convaluit. Clotildis, quæ matrimónio consénserat, eà lege, ut abjectâ idololátriâ, verum Deum cóleret Clodovéus, non cessábat hortári príncipem, ut staret promissis, ejúsque conversiónem ad fidem cum lácrimis & gemítibus enixe postulábat à Deo. At rex Francórum superstitiónibus nímiùm addictus rem protráxit, donec in expeditióne Allemánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitorúmque cónjugis memor, imploráto Christi auxílio, sese voto astrinxit ad suscipiendam veri Dei Religiónem, si victóriam de hóstibus reportáret. Regína de rebus gestis cértior facta, Regi læta occurrit apud Rhemos, & advocávit sanctum Remígium civitátis hujus Antístitem, à

quo princeps fidem edoctus baptizátus est, & Chrísmate sacro inunctus. Post Clodovéi mortem Turónes pétiit Clotildis, ibíque ad sancti Martíni sepulchrum pernox in vigíliis & oratiónibus, ceteríſque piis opéribus intenta réliquum vitæ tempus exégit. Clodómeris in bello Burgúndico occísi fílios nepótes suos, Theobaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit: ac tandem plena diérum Turónis migrávit ad Dóminum, & Parísios inter psallentum choros translata, sepulta est à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi in sacrário basílicæ sancti Petri, nunc sanctæ Genovéfæ: ibíque ipsíus Relíquiæ in capsa argéntea repósitæ populórum públicæ veneratióni exponuntur. Apud Andelíacum, cujus præcípuam sancta Clotildis fundáverat Ecclésiam, fit étiam quotannis máximus populórum undequáque concursus, ejusdem Sanctæ Relíquias reverendi causâ, & ipsíus apud Deum intercessiónis postulandæ.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 13. 18.

Parabolæ grani synapis, & fermenti in farina.

IN illo témpore: Dicébat Jesus: Cui símile est regnum Dei, & cui símile æstimábo illud? Símile est grano sinápis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & crevit: & factum est in árborem magnam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Comment. lib. 7. in Evang. Luc. cap. 13.

OPportúnè granum sinápis suprà díximus Christum, quia cor hóminis accendit: eóque pleríque fermentum Christum putant, quòd virtútem attollat acceptam. Et quia fermentum ex farína vi non spécie géneri suo præstat: Christus quoque ex pátribus, æquális córpore, sed divinitáte incomparábilis præminébat. Igitur sancta Ecclésia quæ typo mulíeris istíus evangélicæ figurátur, cujus farína nos sumus, Dóminum Jesum in interióribus nostræ mentis abscondit, donec ánimi nostri secréta penetrália color sapiéntiæ cœlestis obdúcat.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitul. 1. *Cor.* 7. *v.* 13. 14.

SI qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic consentit habitáre cum illa, non dimittat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem.

Hymnus.

ORBATA conjux cónjuge príncipe
Secli nocívi tránsfuga nóbilis

Aulâ relictâ, se suísque,
Corde Deum meditátur unum.

Ortos nepótes sánguine régio
Intaminátis móribus imbuit:
Monstrat perennes comparáre,
Christe, tibi militando, palmas.

Qui sceptra patris júraque dívidunt.
Natos potenti consílio Juvat,
Si fortè peccant, filiórum
Facta piat sibi dura mater.

Progente jam fit víctima pública
Ingens voluptas paupériem pati,
Unúsque mentem tangit ardor
Oppróbrio crucis ebriári.

Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus,
Et quam dedisti per Clotildem,
Fac fídei renovétur ardor. Amen.

Oratio.

Respice, quæsumus, Dómine, Francórum benígnus impérium; & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulisti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis affectum. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Hymnus Thure votívo, *ut in j. Vesperis.*

DIE VIII.

In Festo

SANCTI GILDARDI

Pontificis Rotomagensis.

Semiduplex.

Oratio Omnípotens, *pag.* xx.

Comm. S. Medardi Episc.

Ant. Dedit illi. ℣. Véritas mea, *pag.* xx.

Oratio Misericórdiam, *pag.* xxj.

Lectio j. de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Lectio ij. erit tertia Feriæ.

LECTIO III.

Boll Tom. 3. 3. *Feb. Coint. Ann.* 486. 488.

Gildardus ordinátus Présbyter anno quadringentésimo septuagésimo tértio, & eo múnere per quíndecim annos cum laude perfunctus, Rotomagensis Epíscopus consecrátus est. Anno quingentésimo undécimo tanquam Metropolíta secundæ Provínciæ Célticæ intérfuit Concílio primo Aurelianensi, quod regnante Clodovéo hábitum est. Sancto Laudo Constantiensi Epíscopo manus impósuit, & plenus méritis óbiit in Dómino. Sepultus est in Ecclésia Rotomagensis civitátis Vírgini Deíparæ dedicáta, cui deinceps sancti Gildardi nomen in-

ditum est. Sanctum Flávium hábuit successórem qui anno quingentésimo trigésimo tértio sedit in Concílio Aurelianensi secundo.

Commem. S. Medardi.

Antiph. Ipsum elegit.

℣. Exaltávi, *pag.* xvij.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BARNABÆ Gentium Apostoli.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi Apost. exceptis quæ sequuntur; servato ritu Pasch.

Pridiè in Vesperis.

Commem. S. Barnabæ.

Antiph. Quàm pulchri.

℣. Magnificéntiam, *pag.* ij.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Hymnus. Santol. Vict.

Cœlo datur quiéscere,
Terris relictis Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejúnia,
Intérque solemnes preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris Núntius.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat,
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tres Psalmi de Tempore, cum tribus Antiphonis, Versic. & Respons. de Communi secundùm feriam.

Lectio prima de Scriptura occurrente, ex duabus una.

Omittitur tertia Lectio Feriæ occurrentis.

LECTIO II.

Ex Actibus Apostolorum & Usuardo.

Barnabas, qui & Joseph Levítes génere, Cyprius orígine, prétium agri, quem possidébat, áttulit ad pedes Apostolórum, ad quos & pósteà Paulum addúxit recèns conversum. Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia, quæ accéperat quosdam ibi discípulos, Dóminum Jesum Græcis annuntiasse, cùm vidisset grátiam Dei gavísus est, & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, Profectus est inde Tarsum, ut quæreret Paulum, quem cùm invenisset, perdúxit Antiochíam: & annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésia, & docuérunt turbam multam, ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ discípuli, Christiáni. Postquàm autem ibi cum Prophétis & Doctóribus ministrassent Dómino Bárnabas & Saulus, & jejunassent; dixit Spíritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc

jejunantes & orantes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto, abiérunt Seleúciam, & inde navigavérunt Cyprum, ac multas prætéreà urbes regionésque peragravérunt, prædicantes Evangélium & confirmantes ánimas discipulórum, exhortantésque ut permanérent in fide: & quóniam per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberentur, vocaréntque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium; illi conscissis túnicis suis prohibuérunt ne turbæ ipsis immolárent, constitutísque per síngulas Ecclésias Presbýteris, navigavérunt Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei in opus, quod complevérunt. Ortâ ibi seditióne, propter Judæos, qui volébant Gentes ad Deum conversas circumcídi, statútum est ut Saulus & Bárnabas rem Jerúsalem ferrent ad Apóstolos, qui in Concílio nil ex legis jugo discípulis imponendum decrevérunt, quam hæc necessária: Ut ab immolátis, sánguine, & suffocáto, ac fornicatióne abstinérent; commendarúntque Bárnabam ac Paulum, ut qui pro Christi nómine suas tradíderant ánimas. Hinc reversi sunt Antiochíam, unde pósteà Paulus Asiam pétiit, Bárnabas autem unà cum Joánne qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum; multísque demùm perfunctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Corpus ejus prope Salamínam Cypri Metrópolim, Zenóne imperante, repertum est; ad cujus pectus erat Evangélium Matthǽi, ipsíus Bárnabæ manu scriptum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio III. *Cap.* 10. 1.

Missio Apostolorum.

IN illo témpore; Designávit Dóminus & álios septuaginta duos, & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 17. *in Evang.*

DOminus & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquando nos sermónibus, aliquando verò opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcepta sunt: quia dùm áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotescit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcepta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi: & minùs quàm inter duos, habéri cháritas non potest. Nemo enim própriè ad semetipsum habére cha-

ritátem dícitur, sed diléctio ad álterum tendit, ut esse cháritas possit. Ecce enim binos ad prædicandum Dóminus discípulos mittit: quátenus hoc tácitus nobis ínnuat: quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Benè autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus: prædicatóres enim suos Dóminus séquitur, quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcurrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. Act. 13. *v.* 7. 12.

PRoconsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnaba & Paulo, desiderábat audíre verbum Dei, tunc cùm vidisset factum, crédidit admírans super doctrína Dómini.

Hymnus. Santol. Vict.

PAULI labórum párticeps,
Consors & in perículis,
Vos unus ambo Spíritus
Vos una junxit cháritas.

QUAM vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes, éxteris
Portastis illam Géntibus.

FAC, Christe, nostris se tuum
Cum lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram, allelúia. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, allelúia.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. e. Cùm venissent Antiochíam Bárnabas & Paulus, & congregassent Ecclésiam, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Géntibus óstium fídei. *Act.* 14. 25.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam plenum fide, & Spíritu sancto, ad opus vocatiónis & conversiónis Géntium assúmere dignátus es; concéde ut mémores óperis & charitátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur. Per eumdem...... in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus. Per ómnia.

Commem. Feriæ VI. post Octav. Ascensiónis.

AD HORAS, *Doxologia* QUI victor, *&c.*

AD TERTIAM.

Capitulum. Act. 13. 43.

SEcúti sunt multi Judæórum, & coléntium ad-

um, Paulum & Bár-
n, qui loquentes sua-
it eis, ut permanérent
itia Dei.

D SEXTAM.

ilum. Act. 13. v. 46. 47.

nstanter Paulus & Bár-
abas dixérunt: Vobis
ébat primùm loqui
im Dei: sed quóniam
itis illud, & indígnos
idicátis ætérnæ vitæ,
convértimur ad Gen-
ic enim præcépit no-
óminus.

D NONAM.

tulum. Act. 11. 25.

ofectus est Bárnabas
arsum, ut quǽreret
m: quem cùm inve-
, perdúxit Antio-
i. Et annum totum
ersáti sunt ibi in Ec-
, & docuérunt turbam
m.

VESPERAS.

ilum. Act. 13. v. 50. 51. 52.

æi concitavérunt mu-
es religiósas & ho-
in Paulum & Bárna-
& ejecérunt eos de fí-
suis: at illi, excusso
re pedum in eos, ve-
t Icónium. Discípuli
ie replebantur gáu-
& Spíritu sancto.
nnus Cœlo datur
ere, ut ad Officium
num.
mem. Feriæ VI. post
um Ascensionis.

DIE XVI.

SS. CYRICI ET JULITTÆ Matris ejus, Martyrum

Commemoratio.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ex Epístola Theodóri Epíscopi Icónii.

LECTIO IV.

Apud Ruinard ad ann. 305.

Comprehénditur ínclyta Martyr Julitta tenella valdè ætáte puellum Cýricum compléctens, tum illa tribunáli adhíbita, noménque ac fortúnam patriámque rogáta; Dómini nostri Jesu Christi sibi nomen adscívit, dicens: Christiána sum. Irâ accensus Prætor Alexander tolli ab ea púerum jussit ac ad se addúci, quippe elegantem, ac necdum per ætátem quidquam scientem. Matrem verò compósito córpore atque distento crudis nervis immániter cædi imperávit. Vi autem abs strénuæ Mártyris sinu avulsum púerum, totúmque in matrem gestientem, nec ab ea ocellos avocantem, carnífices Pætóri ádhibent. Accepto Prætor manu púero blandè delíniens à fletu cohibére omníno nitebátur. Puer verò intentis in matrem lumínibus caput avertébat, manibúsque obnítens Prætóris fáciem unguículis

scalpébat. Æmulam vocem pronuntiávit ipsam matris prædicatiónem edens, ac clamans: Christiánus sum. Exscandescens agrestis fera, nec enim homo nuncupandus, è sublími sólio púerum terræ allídit, præclári Mártyris cérebro ea in confessióne ad gráduum ángulos collíso. Judex senténtiam dicit, cædi gládio féminæ cervícem.

Oratio Deus, qui nos ánnuâ, *pag.* xv.

Die XIX.

SS. Gervasii et Protasii, Martyrum

Commemoratio.

Oratio Mártyrum tuórum, Dómine, *pag.* xv.

Ad Officium Nocturnum.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Marcellínam.

Lectio IV.

Epist. 22. *sec.* 7. 12. 13.

PRíncipes pópuli quos álios nisi sanctos Mártyres æstimáre debémus, quorum jam in númerum diù ante ignoráti Protásius Gervasiúsque preferuntur, qui stérilem martýribus Ecclésiam Mediolanensem jam plurimórum matrem filiórum lætári passiónis própriæ fecérunt & títulis & exemplis. Eruuntur nóbiles Relíquiæ è sepulchro ignóbili, ostenduntur cœlo tropæa. Sánguine túmulus madet, appárent cruóris triumphális notæ, inviolátæ Relíquiæ loco suo & órdine repertæ; avulsum húmeris caput. Nunc senes répetunt audisse se aliquando horum Mártyrum nómina, titulúmque legisse. Perdíderat cívitas suos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et si hoc Dei munus est; tamen grátiam, quam tempóribus sacerdótii mei Dóminus Jesus tríbuit, negáre non possum; & quia ipse Martyr esse non méreor, hos vobis Mártyres acquisívi. Succédant víctimæ triumpháles, in locum ubi Christus hóstia est: sed ille super altáre, qui pro ómnibus passus est; isti sub altári, qui illíus redempti sunt passióne.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

Pars Verna.

In omni Officio de sanctis dicuntur Psalmi de feria, nisi aliter notetur.

Tempore Paschali post Antiphonas, Versiculos & Responsoria additur unum Alleluia. *Ad horas additur duplex* Alleluia *Responsoriis brevibus. Ubi in Proprio Sanctorum non notatur Invitatorium Tempore Paschali in Festis semiduplicibus & suprà, dicitur sequens*

Invitatorium. Justi in perpétuum vivent, * Allelúia. *Sap.* 5. 16.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Antiphona Toni.* 1. a.

VOs Sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri fortitúdinem Géntium comedétis. *Isa.* 61. *v.* 6.

2. *Ant.* 2. D. Vocabuntur fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. *Ibid. v.* 3.

3. *Ant.* 3. a. Ædificábunt desérta à século, & ruínas antíquas érigent. *Ibid. v.* 4.

4. *Ant.* 4. e. Omnes qui víderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dóminus *Ibid. v.* 9.

5. *Ant.* 5. a. In terra sua duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. *Ibid. v.* 7.

Capitulum, Isa. 61. *v.* 8. 9.

DAbo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam eis. Et scient in Géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum; * Et in fines orbis terræ verba eórum. *Ps.* 18. 5. ℣. Illi profecti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte. *Marc.* 16. 20. * Et in fines. ℣. Glória Patri. * Et in fines.

Hymnus.

TARTARI diræ páveant cohortes;
Bella divínum meditátur agmen,
In suis unctis, Deus ipse miles
Prælia tentat.

PRODEUNT tecti gáleâ salútis:
Cum Crucis signo gladióque verbi
Intonant Christum, ruit ecce præceps
Hostis in umbras.

PAX tuos ergò manet

alta fines,
Christe, jam liber tibi servit Orbis,
Jam tuis latè tua sponsa regnat
Tuta ministris.
Sustinent curas gregis, & quiescit:
Léniunt flendo lácrymas gementum:
Quam fidem verbis docuére, fuso
Sánguine firmant.
Quæ fide, mundi ténebras repellis,
Laus tibi jugis Déitas supréma;
Fac ad æternæ dóciles regámur
Páscua vitæ. Amen.

℣. Magnificentiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur. ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: Regnábit Dóminus Deus tuus. *Isa.* 52. 7.

Oratio propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Apóstolum confessiónis nostræ Jesum* Veníte, adorémus. *Heb.* 3. 1.

Psal. Veníte, *page* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

Supréme quales árbiter
Tibi ministros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas commíttere!
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruscant, pérpluunt.
Christum sonant, versæ ruunt
Arces superbæ dæmonum:
Circùm tubis clangentibus
Sic versa quondam mœnia.
Fac, Christe, cœlestes tubæ
Somno graves nos éxcitent,
Accensa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni sit & Trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 5. a. Fecit ut essent duódecim cum illo, & ut mítteret eos prædicáre. *Marc.* 3. 14.

2. *Ant.* 7. c. Dedit illis potestátem curándi infirmitátes & ejiciéndi dæmónia. *Ibid. v.* 15.

3. *Ant.* 2. d. Ignobília mundi elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret. 1. *Cor.* 1. 28.

℣. Annuntiáte inter Gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Psal.* 95. 3.

℟. I. Vocávit Jesus discípulos suos, & elégit duó-

decim ex ipsis, * Quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6. 13. ℣. Laudémus viros gloriósos, & parentes nostros in generatióne sua. *Eccli.* 44. 1. * Quos & Apóstolos.

℟. II. Sublevátis óculis in cœlum, dixit Jesus: Pro eis sanctífico meipsum, * Ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. *Joan.* 17. *v.* 1. 19. ℣. Sanctificábunt sanctum Jacob & Deum Israël prædicábunt. *Isa.* 29. 23. * Ut sint.

℟. III. Accédens Jesus locútus est úndecim discípulis, dicens: Euntes docéte omnes Gentes. Et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, * Usque ad consummatiónem séculi. *Matth.* 28. *v.* 18. 19. 20. ℣. Fílii eórum propter illos, usque in ætérnum manent. *Eccli.* 44. 13. * Usque. ℣. Gloria Patri. * Usque.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. c. Exeuntes prædicábant ut pœniténtiam ágerent. *Marc.* 6. 12.

2. *Ant.* 3. g. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia & virtúte magna. *Act.* 4. *v.* 31. 33.

3. *Ant.* 6. f. Beáti estis cùm maledíxerint vobis, & persecúti vos fúerint. *Matth.* 5. 11.

℣. Euntes ibant & flebant. ℟. Mittentes sémina sua. *Ps.* 125. 6.

℟. IV. Per manus Apostolórum * Fiébant signa & prodígia multa in plebe. *Act.* 5. 12. ℣. Pósuit in eis verba signórum suórum & prodigiórum. *Ps.* 104. 27. * Fiébant.

℟. V. Magnificábat eos pópulus: * Magis autem augebátur. credéntium in Dómino multitúdo. *Act.* 5. *v.* 13. 14. ℣. Addúcent omnes de cunctis Géntibus donum Dómino. *Isa.* 66. 20. * Magis autem.

℟. VI. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodò aut quid loquámini: * Non vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, † Qui lóquitur in vobis. *Matth.* 10. *v.* 19. 20. ℣. Loquímini ad viros Juda, & ad habitatóres Jerúsalem. *Jerem.* 11. 2. * Non vos. ℣. Glória. † Qui lóquitur.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. D. Injecérunt in Apóstolos manus, & posuérunt eos in custódiam. *Act.* 4. 3.

2. *Ant.* 4. e. Cæsis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jesu. *Act.* 5. 40.

3. *Ant.* 8. g. Tradidérunt ánimas suas prò nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15. 26.

℣. Confitébimur tibi, Deus, & invocábimus nomen tuum; ℟. Narrábimus mirabília tua. *Ps.* 74. *v.* 1. 2.

℟. VII. Cùm pertransí-

rent civitátes, tradébant eis * Custodíre dógmata. *Act.* 16. 4. ℣. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes. *Is.* 62. 6. * Custodíre.

℟. VIII. Ibant gaudentes à conspectu concilii, quóniam digni hábiti sunt * Pro nómine Jesu contuméliam pati. *Act.* 5. 41. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem omnibus pópulis terræ. *Soph.* 3. 20.* Pro nómine.

℟. IX. Ludíbria & vérbera expérti sunt, insuper & víncula & cárceres : lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mortui sunt : * Circuiérunt egentes, angustiáti, afflicti : quibus dignus non erat mundus. *Hebr.* 11. *v.* 36. 37. ℣. Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap.* 3. 5. * Circuiérunt. ℣. Gloria. * Circuiérunt.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia. *Eccli.* 44. 15.

1. *Ant.* 1. F. Exulta cœlum, & sancti Apóstoli, quóniam judicávit Deus judícium vestrum. *Apoc.* 18. 20.

2. *Ant.* 8. c. Judícium datum est illis, & vixérunt, & regnavérunt cum Christo. *Ibid.* 20. 4.

3. *Ant.* 5. f. In generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habentur in láudibus. *Eccli.* 44. 7.

4. *Ant.* 7. d. Gaudéte quód nómina vestra scripta sunt in cœlis. *Luc.* 10. 20.

5. *Ant.* 2. d. In fundaméntis Jerúsalem, nómina duódecim Apostolórum Agni. *Apoc.* 21. 14.

Capitulum. Eph. 2. *v* 19. 20.

FRatres, jam non estis hóspites & ádvenæ, sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei; superædificáti super fundamentum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus.

JAM non bella furunt; post data prælia
In longa plácidâ pace quiéscitis;
Æternis toleráta
Mors pensátur honóribus.

PŒNAS quanta breves glória víndicat!
Vos cœlestis habet cúria príncipes:
Bisſénis duodéni
Regnátis modò sédibus.

GENS per vos Súperûm cœtibus addita
Cœlo vos géminis pláusibus éxcipit,
Certat prompta corónas
Vestris néctere fróntibus.

PER vos assíduis culta labóribus
Tellus nos ségetes pínguior áttulit:

Vestram ferte superni
Messem patris in hórrea.
SIT laus summa Patri, summáque Fílio,
Sit par sancte tibi glória, Spíritus,
Qui Christi nova jura
Promulgas per Apóstolos. Amen.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram; ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, *Ps.* 44. ℣. 17. 18.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. In regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicantes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19. 28.

Oratio propria, & sic ad horas.

AD HORAS, *Antiphonæ de Laudibus, & sic deinceps.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. F. Exulta cœlum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Judícium datum est.

Capitulum. Sap. 3. 8.

JUdicábunt natiónes & dominabuntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *breve.* Sedérunt sedes, * In judício. *Repet.* Sedérunt. ℣. Sedes super domum David. *Ps.* 121. 5. * In judício. ℣. Glória. *Repet.* Sedérunt.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt, ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 5. f. In generatiónibus.

Capitulum. Judæ. 17.

CHaríssimi, mémores estóte verbórum quæ prædicta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi.

℟. *breve.* Annuntiavérunt cœli * Justítiam ejus. *Repet.* Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. * Justítiam. ℣. Glória. *Repet.* Annuntiavérunt. *Ps.* 96. 6.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18. 4.

AD NONAM.

Ant. 2. d. In fundamentis.

Capitulum. Apoc. 21. 21.

DUódecim portæ, duódecim margarítæ sunt, per síngulas: & síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis.

℟. *breve.* Nimis honorificáti sunt * Amíci tui, Deus. *Repet.* Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. *Psal.* 138. 17. * Amíci. ℣. Glória. *Repet.* Nimis.

℣. Dii fortes terræ ℟. Vehementer eleváti sunt. *Psal.* 46. 10.

AD VESPERAS.

Antiphona. Exulta cœlum, *cum ceteris de Laudibus.*

lum. 2. Cor. 5. 19.
fuit in nobis Deus
erbum reconciliatió-
pro Christo ergò lega-
: fúngimur, tanquam
exhortante per nos:
ecrámus pro Christo,
onciliámini Deo.

i Festis Triplicibus, ℟. Lu-
oria, IX. de Officio Noc-
rno.

Hymnus, TARTARI di-
æ, *ut in primis Vesperis.*

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Psal.* 63. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Quæcunque alligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcunque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlo. *Matth.* 18. 18.

AD COMPLETORIUM.
Ut suprà, page ij.

COMMUNE
UNIUS MARTYRIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 2. d. Justus quasi leo confídens, absque terróre erit. *Prov.* 28. 1.

2. *Ant.* 3. a. Timórem & metum, & probatiónem indúcet super illum Dóminus: donec credat ánimæ illíus. *Eccli.* 4. 19.

3. *Ant.* 1. a. In tentatióne Deus illum conservábit, non illidétur quasi in procella navis. *Ibid.* 33. v. 1. 2.

4. *Ant.* 7. C. Firmábit illum, & lætificábit, & thesaurizábit super illum intellectum justítiæ. *Ibid.* 4. v. 20. 21.

5. *Ant.* 6. f. Usque in tempus sustinébit pátiens, & pósteà reddítio jucunditátis. *Ibid.* 1. 29.

Capitulum. Isa. 12. 2.

ECce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo: quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus.

In Duplicibus minoribus & suprà.

℟. Benedictus vir, qui confídit in Dómino, * Erit Dóminus fidúcia ejus † Non timébit cùm vénerit æstus. *Jer.* 17. v. 7. 8. ℣. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13. 13 * Erit Dóminus. ℣. Glória † Non timébit.

Hymnus. Sanctol. Victor.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam;
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem.

PŒNIS victa quibus deficeret fides,
Tu pœnas avidâ mente præóccupas,
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras nece[s]

TE pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem sp[ectat] ab æthere:
Ne succumbere poss[is]
Tecum prælia sústin[et]

ET nos delícias, van[a] ótia,

nfída Deo, quæri-
us ánxii:
l torpémus? inertes
;uis Mártyris éxcitat.
. máxima laus, má-
ma Fílio,
sancte tibi glória,
íritus;
donante corónam
ctus pugil óbtinet.
men.
Deo sperávi, ℟. Non
quid fáciat mihi ho-
55. 11.
agníficat, *Ant.* 5. f.
to habet omnis qui
t, Dómine, quòd vi-
, si in probatióne
, coronábitur. *Tob.*

io ut infrà ad Laudes,
propria.
cienda sit commemora-
ius Martyris, fit per
onam & ℣. ex Lau-
& sic in omni alio
ni.

OFFICIUM
CTURNUM.

. Christum qui dat
ti manna abscóndi-
Veníte adorémus.
2. 17.
Veníte, *page* 2.
us. Sanctol. Victor.
quo, salus mortá-
um,
sacer Dei cruor;
redemptus æmu-
n
ávit sánguinem.
jam crucis Christi
det;
fatéri mórtuum,
rtuo mori Deo
ide votum Mártyris.

Plenus supérno Spíritu
Ridet minas, ridet cruces,
Tuâque fretus dexterâ,
Tibi, Redémptor mílitat.
Parata spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat ut speret mori,
Et morte mortem víncere.
Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipse qui cadit,
Torquentibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcúnque durum, nómine.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. D. Qui certat in agóne, non coronátur nisi legítimè certáverit. 2. *Timoth.* 2. 5.

2. *Ant.* 2. d. Qui víceris non lædétur à morte secunda. *Apoc.* 2. 11.

3. *Ant.* 3. c. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2. 19.

℣. Díligam te, Dómine.
℟. Fortitúdo mea. *Ps.* 17. 1.

℟. I. Patienter sústinens, * Destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Machab.* 6. 20.
℣. Confessus bonam confessiónem coram multis

céstibus. 1. *Timoth.* 6. 12. * Destinávit.

℟. II. Certámen forte dedit illi Dóminus * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. *Sap.* 10. 12. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo. *Rom.* 4. 20. * Ut vínceret.

℟. III. Custodívit illum ab inimícis, * Descendit Dóminus cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. *Sap.* 10. *v.* 12. 13. 14. ℣. Misérunt eum in cárcerem præcipientes custódi ut diligenter custodíret eum. *Act.* 16. 23. * Descendit. ℣. Glória. † In vínculis.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 4. d. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi Dóminus, & à seductóribus tutávit illum. *Sap.* 10. *v.* 11. 12.

2. *Ant.* 5. a. Attulit illi poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant. *Ibid.* *v.* 14.

3. *Ant.* 6. *irreg.* Intrávit in ánimam servi sui, & stetit contra reges horréndos in portentis & signis. *Ibid.* *v.* 16.

℣. Príncipes persecúti sunt me gratis, ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum. *Ps.* 118. 161.

℟. IV. Propter opus Christi usque ad mortem accessit, * Tradens ánimam suam. *Philip.* 2. 30. ℣. Gloriosíssimam mortem compléctens, voluntáriè præibat ad supplícium. 2. *Mach.* 6. 19. * Tradens.

℟. V. Magis éligens affligi, quàm temporális peccáti habére jucunditátem: * Invisíbilem tanquam videns, sustínuit. *Hebr.* 11. *v.* 25. 27. ℣. Tormenta suscépit & in último spíritu constitútus. 2. *Mach.* 7. *v.* 8. 9. * Invisíbilem.

℟. VI. Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probatus fúerit, * Accípiet corónam vitæ. *Jac.* 1. 12. ℣. Hic itaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. 2. *Mach.* 7. 40. * Accípiet. ℣. Glória. * Accípiet.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. D. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; & salvum fáciet in regnum suum cœleste. 2. *Tim.* 4. 18.

2. *Ant.* 4. *irr.* d. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11. 26.

3. *Ant.* 8. g. Non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam. *Rom.* 8. 18.

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Ps.* 61. 8.

℟. VII. Mendáces osténdit Dóminus, qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10. 14. ℣. Oppressum à nefandórum injúria erípuit illum Deus. 2. *Petri.* 2. 7. * Et dedit.

℟. VIII. Hanc tentatió-

. ideò permísit Dóminus
ıíre illi, * Ut pósteris
tur exemplum patien-
ejus. *Tob.* 2. 12. ℣. In
ıribus plúrimis, in car-
bus abundántiùs, in
is supra modum, in
tibus frequenter. 2. *Cor.*
13. * Ut pósteris.
. IX. Post tempestá-
, tranquillum facis,
ıine, & post fletum,
tatiónem infundis.* Sit
ıen tuum, Deus Isráël,
edictum in sécula. *Tob.*
22. 23. ℣. Qui vícerit,
vestiétur vestimentis
i. *Apoc.* 3. 5. * Sit no-
. ℣. Glória Patri. * Sit
ıen.
e Deum.
) LAUDES
ATUTINAS.
Sacerd. Cantábo, Dó-
e, fortitúdinem tuam,
t exultábo manè mise-
rdiam tuam. *Ps.* 58. 17.
Ant. 5. a. Absque ter-
requiéscet, & abun-
ià perfruétur, timóre
ɔrum subláto. *Prov.* 1.

Ant. 1. a. Data est ei
ına, & exívit vincens
ínceret. *Apoc.* 6. 2.
Ant. 6. F. Erat Deus
eo, & erípuit eum ex
ibus tribulatiónibus
Act. 7. v. 9. 10.
Ant. 3. A. Nunc ré-
m dedit illi, & non est
ı, neque occursus ma-
ȷ. *Reg.* 5. 4.
Ant. 2. d. Hæc est vic-
ıquæ vincit mundum,
i nostra. 1. *Joan.* 5. 4.

Capitulum. 2. *Tim.* 4. v. 7. 8.

BOnum certámen certá-
vi, cursum consummá-
vi, fidem servávi: in réli-
quo repósita est mihi co-
róna justítiæ, quam reddet
mihi Dóminus in illa die
justus Judex.

Hymnus. Sanctol. Victor.

JAM non te lácerant car-
níficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum
choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas do-
mos.

NON jam vincla manus, non
cóhibent pedes,
Tu liber Súperûm regna
perámbulas:
Quot plagis laniátus
Cœlo tot rádiis nites.

NEC te dira fames, nec sitis
ámpliùs,
Nec probrósa premit te mo-
dò núditas:
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.

SIC tu Martýribus dexter
ades, Deus,
Ut quos mors périmit, gló-
ria víndicet:
Confundísque tyrannum,
Dum quos déprimit, éle-
vas.

PATRI máxima laus, má-
xima Fílio,
Sit par sancte tibi glória,
Spíritus;
Quo donante corónam
Invíctus pugil óbtinet.
Amen.

℣. Justus ut palma flo-
rébit, ℟. Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur. *Ps.*
19. 13.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Vità decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6. 31.

Si sit Pontifex. Oratio.

DEus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis, da nobis beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis festivitátem imitatióne celebráre, qui Fílii tui fidem verbo prædicávit, & confirmávit exemplo. Per eúmdem Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum atque Pontíficem, ad prædicandum erudísti, & ad perseverandum roborasti: da nobis, ex ejus imitatióne fidéles instrúere exemplo, & confirmáre patiéndo. Per Dóminum.

Si non sit Pontifex. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui beátum N. Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborásti, ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

Temp. Pasch. si sit Pontifex. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis; da nobis beáti N. festivitátem imitatióne celebráre; qui Fílii tui Martyr & Póntifex, fidem, quam prædicávit, testimónio comprobávit, & confirmávit exémplo. Per eúmdem.

Si non sit Pontifex. Oratio.

DEus, quo donante beátus N. complantátus factus est similitúdini mortis Christi, concéde, ut Mártyris tui exemplis & précibus adjúti, simus cum illo partícipes resurrectiónis ejusdem Jesu Christi Fílii tui, qui tecum vivit.

Si facienda sit commemoratio alterius Martyris, fit per Antiph. & ℣. ex j. Vesperis, & sic in omni alio Communi.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Absque terróre.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Data est.

Capitulum. Apoc. 2. 26.

QUi vícerit, & custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super Gentes.

℟. *breve.* Glória & honóre * Coronasti eum, Dómine. *Repet.* Glória.

℣. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8. *v.* 6. 7. * Coronasti. ℣. Glória Patri. *Repet.* Glória & honóre.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam. ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20 4.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Erat Deus.

Capitulum. Apoc. 3. 10.

QUóniam servasti verbum patientiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbem universum tentáre habitantes in terra.

℟. *breve.* Dóminus * Protector vitæ meæ. *Repet.* Dóminus. ℣. A quo trepidábo? *Psal.* 26. 1. * Protector. ℣. Glória Patri. *Repet.* Dóminus protector.

℣. Dóminus firmamentum meum, ℟. Et refúgium meum & liberátor meus *Ps.* 17. 3.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Hæc est victória.

Capitulum. Apoc. 3. 12.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egrediétur ámpliùs: & scribam super eum nomen Dei mei.

℟. *breve.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. *Repet.* Magna est. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. *Ps.* 20. 6. * In salutári. ℣. Glória Patri. *Répet.* Magna est.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℟. In séculum séculi. *Ibid. v.* 7.

AD VESPERAS.

Antiphona. Absque terróre, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 2. *Cor.* 4. 17.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ: supra modum in sublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis.

In Triplicibus. ℟. Post tempestátem. IX. *De Officio nocturno.*

Hymnus, FELIX morte tuâ, *ut in primis Vesperis.*

℣. Convertisti planctum meum, Dómine, in gáudium mihi; ℟. Et circumdedisti me lætítiâ. *Ps.* 29. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Factus es, Dómine, fortitúdo egéno in tribulatióne sua, spes à túrbine umbráculum ab æstu. *Isa.* 25. 4.

Oratio ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 3. A. Justítia rectórum liberábit eos: & in insídiis suis capientur iníqui. *Prov.* 11. 6.

2. *Ant.* 5. a. Oculi Dómini præbent fortitúdinem his, qui corde perfecto credunt in eum. 2. *Paralip.* 16. 9.

3. *Ant.* 8. c. Eligentur, & dealbabuntur, & quasi ignis probabuntur multi. *Dan.* 12. 10.

4. *Ant.* 1. d. Ibant prompti de cœlo habentes adjutórem, & miserantem sua

per eos Dóminum. 2. *Machab.* 11. 10.

5. *Ant.* 4. e. In paucis vexáti, in multis benè disponentur. *Sap.* 3. 5.

Capitulum. Isa. cap. 51. *v.* 7. 8.

NOlíte timére oppróbrium hóminum; & blasphémias eórum ne metuátis: sicut enim vestimentum, sic cómedet eos vermis; salus autem mea in sempitemum erit.

In Duplicibus & suprà.

℟. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte, * Ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11. *v.* 33. 35. ℣. Datum est béstiæ bellum fácere cum Sanctis. *Apoc.* 13. 7. * Ut conflentur. ℣. Glória. * Ut conflentur.

Hymnus.

QUANTO, morte sacrâ quos tibi dévoves,
Firmas, Christe, tuos róbore mílites!
Ad tormenta vehit non pávidos mori,
Quam das ígnea chá-ritas.
TYRANNI rábies sæviat ímpotens;
Addat carcéribus férrea víncula;
Constanti púgiles péctore prælia,
Trunci córpore sústinent.
ALTO de sólio nunc, Deus, áspice,
Non indigna tuo númine múnera;
Quot prostráta jacent córpora Mártyrum,
Astant tot tibi víctimæ.
AD te, letífero vúlnere sáucii,
Vectantur flúidi flúmine sánguinis:
Vitáto duce te, Christe, perículo,
Tangunt líttora pátriæ.
SED quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Christícolas vúlnera déprimunt:
Quondam nata Dei gens sacra fúnere,
Crescit sánguine Mártyrum.
PATRI máxima sit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi Trínitas;
Quæ te martýribus pródiga præmium
Das, & vívere per neces. Amen.

℣. Custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. In mundo pressúram habébitis, sed confídite, ego vici mundum. *Joan.* 16. 33.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte adorémus. *Rom.* 15. 5.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Vict.

FORTES cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine,
Cœléstis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

IMPLÉRE vos omnes decet
Passo Deo quod défuit;
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóstia.

QUEM lictor insánus sitit;
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.

SIC, Christe, robur Mártyrum,
Certáre das & víncere;
Tuósque múnerans, tua
Æquus corónas præmia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 2. d. Per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. *Act.* 14. 21.

2. *Ant.* 3. g. Vasa fíguli probat fornax, & hómines justos tentátio tribulatiónis. *Eccli.* 27. 6.

3. *Ant.* 7. b. Injícient vobis manus suas, & persequentur, trahentes ad reges & præsides. *Luc.* 21. 12.

℣. Multæ tribulatiónes justórum, ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Psal.* 33. 20.

℟. I. Vobis donátum est pro Christo, non solúm ut in eum credátis, sed * Ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1. 29. ℣. Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit. *Jos.* 23. 10. * Ut étiam.

℟. II. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam: * Quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5. 10. ℣. Constantes effécti sunt, & pro légibus mori paráti. 2. *Machab.* 8. 21. * Quóniam.

℟. III. Tradent vos in tribulatiónem, & occídent vos, & éritis ódio ómnibus Géntibus, * Propter nomen meum. *Matth.* 24. 9. ℣. Confortámini & viríliter ágite in lege. 1. *Mach.* 2. 64. * Propter. ℣. Glória. * Propter.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Fidélis Deus est qui confirmábit vos & custódiet à malo. 2. *Thess.* 3. 3.

2. *Ant.* 6. f. Non injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri & dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus. *Hebr.* 6. 10.

3. *Ant.* 6. F. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ; reportantes finem fídei vestræ, salútem animárum. 1. *Petr.* 1. *v.* 9. 10.

℣. Deus noster refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus. *Ps.* 45. 2.

℟. IV. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos Dóminus, * Et quasi holocáusti hóstiam accépit illos. *Sap.* 3. 6. ℣. Distenti sunt,

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Agnus reget.

Capitulum. Apoc. 7. 15.

SUnt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno habitábit super illos.

℟. *breve.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. *Repet.* Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. *Psal.* 31. 11. * Et exultáte justi. ℣. Glória. *Repet.* Lætámini.

℣. Exultent justi in conspectu Dei, ℟. Et delecténtur in lætítia. *Ps.* 67. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Si coram homínibus.

Capitulum. Sapient. 10. *v.* 17 18.

REddidit justis Deus mercédem labórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili, tránstulit illos per Mare rubrum, & transvexit illos per aquam nímiam.

℟. *breve.* Transívimus * Per ignem & aquam. *Repet.* Transívimus. ℣. Et eduxisti nos in refrigérium. *Ps.* 65, 12. * Per ignem. ℣. Glória Patri. *Repet.* Transívimus.

℣. Anima nostra sicut passer erepta est, ℟. De láqueo venantium. *Ps.* 123. 7.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Gaudéte.

Capitulum. Dan. 3. 88.

LAudáte & superexaltáte Dóminum in sécula, quia éruit nos de inferno, & salvos fecit de manu mortis.

℟. *breve.* Benedíctus Dóminus, qui non dedit nos * In captiónem. *Repet.* Benedíctus. ℣. Déntibus eórum. * In captiónem *Ps.* 123. 6. ℣. Glória. *Repet.* Benedíctus.

℣. Salvasti nos de affligéntibus nos. ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43. *v.* 8. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 6. f. Beáti, qui lavant, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Sap. 5. 1.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

In Tripl. ℟. Ipsi vicérunt. IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus, QUANTO morte sacrâ, *ut in j. Vesperis.*

℣. Lætítia sempiterna super cápita eórum, ℟. Gáudium & lætítiam tenébunt. *Isa.* 51. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Vidébunt fáciem Agni, & non egébunt lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula seculórum. *Apoc.* 22. *v.* 4. 5.

Oratio, *ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.*

COMMUNE UNIUS PONTIFICIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1. D. Ipse erit eis in pastórem, & princeps

In médio eórum. *Ezech.* 34. *v.* 23. 24.

2. *Ant.* 7. d. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum : & præcépit ei ut esset dux super pópulum suum. 1 *Reg.* 13 14.

3. *Ant.* 3. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16. 7.

4. *Ant.* 4. e. Gestabit judícium filiórum Israël in péctore suo, in conspectu Dómini semper. *Exod.* 28. 30.

5. *Ant.* 8. c. Rogante pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4. 20.

Capitulum. 1. *Reg.* 2. 35.

SUscitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet : & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus.

In Festis duplicibus, & suprà.

℟. Factum est illi in testamentum æternum, * Fungi Sacerdótio, & glorificáre pópulum suum † In nómine ejus. *Eccli.* 45. 19. ℣. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. *Hebr.* 5. 4. * Fungi. ℣. Glória Patri. † In nómine.

Hymnus. Guill. Epis. Sancton.

CHRISTE, pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis,
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu :
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

STRÉNUUM bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanctam
Páscere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque forma :
Lætus impendit sua, seque plebi :
O'mnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erígit lapsos, ténebrasque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

FAC ut illíus précibus juvémur,
Christe, fac Patrem, paríterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Exaltávi electum de plebe mea. ℟. Oleo sancto meo unxi eum. *Ps.* 88. *v.* 20. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. f. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivente, offerre sacrifícium Deo, incensum, & bonum odó-

rem pro pópulo suo. *Eccli.* 45. 20.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Pet.* 5. 4.

Ps. Veníte, *page* 2.

Hymnus.

SEDIBUS præsul súperis recepte,
Advola, terris sacra te reposcunt:
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resultant.

PRO Deo vitam cúpidus pacísci,
Otium durus sibi denegávit:
Prælium Christi, benè præliári,
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defert prece vim Tonanti:
Et Deum jugis grege pro tuendo
Víctima placat.

DOCTA dat præsul documenta Clero,
Légibus sacris pópulum coercet:
Omnium curâ Pater, omnibúsque
Omnia factus.

QUÆ tuis formas pópulis ministros,
Laus tibi jugis, Déitas supréma,
Fac, ut in Clero sua prima virtus,
Christe, resurgat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Quæsívit bona genti suæ: & plácuit illis potestas ejus, & glória ejus ómnibus diébus. 1. *Machab.* 14. 4.

2. *Ant.* 2. d. Sancta glorificávit, & multiplicávit vasa Sanctórum. *Ibid. v.* 15.

3. *Ant.* 3. a. In ascensu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum. *Eccli.* 50. 12.

℣. Constitútus sum ab eo, ℟. Super Sion montem sanctum ejus. *Ps.* 2. 6.

℟. I. Lex veritátis fuit in ore ejus, iníquitas non est inventa in lábiis ejus, * Et multos avertit ab iniquitáte. *Malach.* 2. 6. ℣. Suscipiébat omnes, prædicans regnum Dei. *Act.* 28. *v.* 30. 31. * Et multos.

℟. II. Invocávit Dóminum omnipotentem, * In oblatióne Agni inviolati. *Eccli.* 46. 19. ℣. Póntifex debet pro pópulo & pro semetípso offerre pro peccátis. *Hebr.* 5. 3. * In oblatióne.

℟. III. In lege Dómini congregatiónem judicavit, * Et in fide sua probátus est prophéta. *Eccli.* 46. 17. ℣. Quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. 1. *Cor.* 4. 2. * Et in fide. ℣. Glória. * Et in fide.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 4. f. Bonus Pastor animam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10. 11.

2. Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominàtim, & edùcit eas. *Ibid. v.* 3.

3. *Ant.* 7. a. Ante eas vadit, & oves eum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. *Ibid. v.* 4.

℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, Dómine, ℟. Et veritátem tuam à concílio multo. *Ps.* 39. 12.

℟. IV. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, * Quia erat vir bonus & plenus Spíritu sancto. *Act.* 11. *v.* 23. 24. ℣. In diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49. 4. * Quia erat vir.

℟. V. Tríbuit in simplicitáte, * Præest in solicitúdine, miserétur in hilaritáte. *Rom.* 12. 8. ℣. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória. *Eccli.* 49. 2. * Præest.

℟. VI. Exhíbuit seipsum sicut Dei ministrum, * In multa patiéntia, in castitáte, in sciéntia, † In charitáte non ficta. 2. *Cor.* 6. *v.* 4. 6. ℣. Zelando zelum Dei, accépit testamentum Sacerdótii æterni. 1. *Machab.* 2. 54. * In multa. ℣. Glória Patri. † In charitáte.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. g. In omni ópere dedit confessiónem Sancto, & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47. 9.

2. *Ant.* 6. f. Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël. *Eccli.* 45. 21.

3. *Ant.* 5. a Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39 13.

℣. Pavit eos in innocentia cordis sui; ℟. Et in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos. *Ps.* 77. 72.

℟. VII. In diébus ipsius emanavérunt putei aquárum, * Qui curávit gentem suam, & liberávit eam à perditióne. *Eccli.* 50. *v.* 3. 4. ℣. Seipsum præbuit exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte. *Tit.* 2. 7. * Qui curávit.

℟. VIII. Circumcínxit eum Dóminus zonâ glóriæ, & * Coronávit eum in vasis virtùtis. *Eccli.* 45. 9. ℣. Supra ómnia, quæ póssidet, constítuet illum. *Luc.* 12. 44. * Coronávit.

℟. IX. In bonitáte & alacritáte ánimæ suæ * Plácuit Deo pro Israël. Ideò státuit illi testamentum pacis, ut sit illi Sacerdótii dígnitas, † In æternum. *Eccli.* 45. *v.* 29. 30. ℣. Exemplum fidélium, in verbo in conversatióne, in charitáte, in fide. 1. *Tim.* 4. 12. * Plácuit Deo. ℣. Glória. † In æternum.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Stabit in loco

sancto ejus, ℟. Innocens mánibus & mundo corde. *Ps.* 23. *v.* 3. 4.

1. *Ant.* 4. d. Sacerdos magnus in vita sua suffulsit domum, & in diébus suis corroborávit templum. *Eccli.* 50. 1.

2. *Ant.* 7. c. Inventus est perfectus, justus, & in tempore iracúndiæ factus est reconciliátio. *Eccli.* 44. 17.

3. *Ant.* 3. c. Fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. *Matth.* 24. 45.

4. *Ant.* 8. g. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilantem. *Ibid. v.* 46. & *Luc.* 12. *v.* 36. 37.

5. *Ant.* 5. f. Sacerdótes Dómini laudáte & superexaltáte eum in sǽcula. *Dan.* 3. 84.

Capitulum. Hebr. 5. 1.

OMnis Póntifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, & sacrifícia pro peccátis.

Hymnus. Guill. Episc. Sanct.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas prǽsulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus prǽmium
Amóris & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit & præit, vocans
In tuta quemque páscua
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam, suo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe pastor innocens,
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88. 25.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & disciplínæ, docére Jacob testamentum suum, & judícia sua Israël. *Eccli.* 45. 6.

Si sit Pontifex Rotomagensis.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum N. Antístitem pópulo tuo præesse, & quibus præerat, verbo & exemplo prodesse voluísti; eódem intercedente, pas-

tóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commissis dírige in viam salútis ætérnæ; ut omnes, te donante, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Pontíficis festivitáte deférimus; & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

QUæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut in hac die quam tránsitu sacro beati Pontíficis N. consecrasti, des nobis illam sequi doctrínam quam ille & verbo dócuit, & ópere complévit Per Dominum.

Alia Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Pontíficis veneranda festívitas & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti N. Pontíficis intercéssio beáta concíliet, ut, qui incessábili culpâ offéndimus, ejúsdem assíduis précibus ab omni reátu liberémur. Per Dominum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. d. Sacerdos magnus.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Inventus est.

Capitulum Eccli. 35. *v.* 1. 2.

QUi consérvat legem, multíplicat oblatiónem; sacrifícium salutáre est atténdere mandátis.

℟. *breve.* Justítiam tuam, * Non abscondi in corde meo. *Repetitur.* Justítiam.
℣. Veritátem tuam, & salutáre tuum dixi. *Ps.* 39. 11. * Non abscondi. ℣. Glória Patri. *Repet.* Justítiam.

℣. Deus meus, vólui, ℟. Et legem tuam in médio cordis mei. *Ibid.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Fidélis servus.

Capitulum. 2. *Timot.* 2. 15.

SOllícitè cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis.

℟. *breve.* Circuívi, & immolávi * In tabernáculo ejus. *Repetitur.* Circuívi.
℣. Hóstiam vociferatiónis. *Ps.* 26. 6. * In tabernáculo. ℣. Glória. *Repet.* Circuívi.

℣. In sancto appárui tibi, ℟. Ut vidérem virtútem tuam. *Ps.* 62. 3.

AD NONAM.

Ant. 5. f. Sacerdótes Dómini.

Capitulum. 1. *Timot.* 4. 16.

ATtende tibi, & doctrínæ, insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℟. *breve.* Sacerdótes tui,

* Induantur justítiam. *Repet.* Sacerdótes. ℣. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131. 9. * Induantur. ℣. Glória. *Repet.* Sacerdótes.

℣. Sacerdótes ejus índuam salutári, ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ibid. v.* 16.

AD VESPERAS.

Ant. Sacerdos magnus, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Act. 20. 28.

Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos, régere Ecclésiam Dei.

In Tripl. ℟. Exhíbuit, VI. *de Officio nocturno.*

Hymnus. CHRISTE Pastórum, *ut in j. Vesperis.*

℣. Deduxit eos in viam rectam, ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Ps.* 106. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Státuit ei Dóminus testamentum æternum, dedit illi Sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. *Eccli.* 45. 8.

Oratio, ut in Laudibus, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS DOCTORIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1. a. Beátus vir, qui in sapiéntia m...ábitur, & in sensu cogitábit circumspectiónem Dei. *Eccli.* 14. 22.

2. *Ant.* 5. a. In pópulo hereditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in æternum. *Eccli.* 37. 29.

3. *Ant.* 7. a. Denudábit illi Dóminus abscónsa sua, & thesaurizábit super illum sciéntiam & intellectum justítiæ. *Eccli.* 4. 21.

4. *Ant.* 4. d. Tanquàm inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ. *Eccli.* 21. 16.

5. *Ant.* 6. f. Vir sápiens implébitur benedictiónibus, & videntes illum laudábunt. *Eccli.* 37. 27.

Capitulum. Eccli. 39. *v.* 12. 13.

Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

In Duplicibus & suprà.

℟. In médio Ecclésiæ apériet os ejus, * Et adimplébit illum Dóminus Spíritu sapiéntiæ & intellectûs. * *Eccli.* 15. 5. ℣. Alii datur sermo sapiéntiæ; álii sermo sciéntiæ, álteri fides in eódem Spíritu. 1. *Cor.* 12. 8. * Et adimplébit. ℣. Glória Patri. * Et adimplébit.

Hymnus Sanctol. Victor.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Christe, vicários
Doctóres; pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!
Hi semper vígilant, ne

quid adúlterum
Corrúmpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.

Infames ábolent relíquias deûm;
Errores ábigunt crímina dédocent;
Christo restítuunt quos malè crédulos
Mendax lúserat hǽresis.

Patrum caníticm, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides,
Quæ sunt prisca, docent, quæ nova súbruunt:
Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36. 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Ipse tanquàm imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino. *Eccli.* 39. 9.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum: * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. 5.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Vict.

Jam nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Relígio, caput:
Quot sunt mota tibi prǽlia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces ímpietas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hǽresis,
Doctóres tibi súscitas.

Quando sparsa lues úndique críminum,
Hi gliscens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.

Firmant instábiles, & dúbios regunt;
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per ǽquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.

Sit supréma tibi glória, Véritas,

Quæ per scripta Patrum
quando foris sonas
Nullo vocis egens corda
doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 2. d. Os prudentis quæritur in Ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21. 20.

2. *Ant.* 8. g. In corde illíus requiescit Sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet. *Prov.* 14. 33.

3. *Ant.* 1. a. Parávit cor suum, ut investigáret in Israël præceptum & judícium. 1. *Esdr.* 7. 10.

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea, ℟. Et usque nunc pronuntiábo mirabília tua. *Ps.* 70 17.

℟. I. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus,* Ipse revélat profunda, & abscóndita, & lux cum eo est. *Dan.* 2. 21. ℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter. *Jac.* 1. 5. * Ipse.

℟. II. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93. 12. ℣. Beátus qui legit, & audit verba prophetíæ. *Apoc.* 1. 3. * Et.

℟. III. Ipse palàm fáciet disciplínam doctrínæ suæ, * Et in lege testamenti Dómini gloriábitur. *Eccli.* 39 11. ℣. Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bonum. *Luc.* 6. 45. * Et in lege. ℣. Glória Patri. * Et in lege.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 6. f. Beatus homo, qui invénit sapiéntiam, & qui affluit prudéntia. *Prov.* 3. 13.

2. *Ant.* 4. d. Moderátur sermónes suos, doctus & prudens est, & pretiósi Spíritûs vir erudítus. *Prov.* 17. 27.

3. *Ant.* 4. *irr.* d. Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. *Prov.* 3. 17.

℣. Fac, Dómine, erudítos corde, ℟. In sapiéntia. *Ps.* 89. 12.

℟. IV. Hic fuit gratus Deo, & erudítus est omni sapiéntiâ, * Et erat potens in verbis, & in opéribus suis. *Act.* 7. *v.* 20 22. ℣. Cùmque esset sapientíssimus dócuit pópulum. *Eccle.* 12. 9. * Et erat.

℟. V. Vir éloquens, potens in Scriptúris, * Docébat diligenter ea, quæ sunt Jesu. *Act.* 18. *v.* 24. 25. ℣. Audítor sermónum Dei, novit doctrínam Altíssimi. *Num.* 24. 16. * Docébat.

℟. VI. Ostendit ex bona conversatióne operatiónem suam, * In mansuetúdine sapiéntiæ. *Jac.* 3. 13. ℣. Qui appropinquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. *Deut.* 33. 3. * In mansuetúdine. ℣. Glória Patri. * In mansuetúdine.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Doctrína viri

Viri per patiéntiam nóſcitur : & glória ejus eſt iníqua prætérgredi. *Prov.* 19. 11.

2. *Ant.* 5. a. Vir períтus multos erudívit, & ánimæ ſuæ ſuavis eſt. *Eccli.* 37. 22.

3. *Ant.* 4. e. Sápiens apériet os ſuum in oratióne, & Dóminus Spíritu intelligéntiæ replébit illum. *Eccli.* 39. 7.

℣. Os meum loquétur Sapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſal.* 48. 4.

℟. VII. Quæſívit verba utília, * Conſcrípſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. *Eccli.* 12. 10. ℣. Potens exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt, argúere. *Tit.* 1. 9. * Conſcripſit.

℟. VIII. Scriba doctus in regno cœlórum, símilis eſt hómini patrifamílias, * Qui profert de theſáuro ſuo nova & vétera. *Matth.* 13. 52. ℣. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo. *Deuter.* 33. 8. * Qui profert.

℟. IX. Fílii Sion exultáte, & lætámini in Dómino Deo veſtro, * Quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. *Joël.* 2. 23. ℣. Deo autem grátias, qui odórem notítiæ ſuæ manifeſtat. 2. *Cor.* 2. 14. * Quia. ℣. Glória Patri. * Quia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam. ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70. 15.

1. *Ant.* 3. A. Póſitus eſt prædicátor, doctor in fide & veritáte. 1. *Timoth.* 2. 7.

2. *Ant.* 4. *irr.* c. Bonus fuit miníſter, & bonæ doctrínæ. 1. *Timot.* 4. 6.

3. *Ant.* 7. c. Auxílio adjútus Dei, nihil extrà dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. *Act.* 26. 22.

4. *Ant.* 6. f. Prædicávit regnum Dei, docens quæ ſunt de Dómino Jeſu cum fidúcia. *Act.* 28. 31.

5. *Ant.* 2. d. Sapiéntiam ejus enuntiábit Eccléſia. *Eccli.* 39. 14.

Capitulum. Jer. 15. 16.

INventi ſunt ſermónes tui, & comédi eos, & factum eſt mihi verbum tuum in gáudium & in lætítiam cordis mei.

Hymnus. Sanctol. Victor.

VOs ſuccenſa Deo ſplén-
dida lúmina :
Vos ſal, nos hómines quo
ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, mórib
us íntegri,
Quo condímur in alterum.

PER vos Relígio tutáque
véritas;
Per vos virgíneis fulget
honóribus :
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit pura canálibus;

Christi floret ager; munda nitet seges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti, sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
VICISTIS stygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu
His armis quoque víncimus.
SIT supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris,
Amen.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118. *v.* 13. 14.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. g. Qui fécerit, & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. *Matth.* 5. 19.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti; præsta, quǽsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus N. servívit; ut, eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 3. A. Pósitus est.

AD TERTIAM

Ant. 4. *irreg.* c. Bonus fuit.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 7. 8.

OPtávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me Spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℟. *brev.* Quàm dúlcia fáucibus meis. * Elóquia tua, Dómine, *Repet.* Quàm. ℣. Super mel ori meo. *Ps.* 118. 103. * Elóquia tua. ℣. Glória Patri. *Repet.* Quàm.

℣. Ignítum elóquium tuum veheménter, ℟. Et servus tuus diléxit illud. *Ps.* 118. 140.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Auxílio.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 15. 16.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum, quæ mihi dantur: quó-

niam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor : in manu enim illíus, & nos, & sermónes nostri.

℟. *breve.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. *Repet.* Viam. ℣. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine. *Ps.* 118. *v.* 30. 31. * Judícia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Viam.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Ps.* 118. 130.

AD NONAM.

Ant. 2. d. Sapiéntiam.

Capitulum. Sap. 7. *v.* 13. 14.

SApiéntiam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscondo; infinítus enim thesáurus est homínibus : quo qui usi sunt partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

℟. *brev.* Concupivi * Salutáre tuum, Dómine. *Repet.* Concupívi. ℣. Et lex tua meditátio mea est, * Salutáre. ℣. Glória. *Repet.* Concupívi.

℣. Vivet ánima mea, ℟. Et laudábit te. *Ps.* 118. *v.* 174. 175.

AD VESPERAS.

Ant. 3. A. Pósitus est, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. Eph. 4. *v.* 11. 12.

FRatres, ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem pastóres, & doctóres, ad consummatiónem Sanctórum, in opus ministérii, ad ædificatiónem córporis Christi.

In Triplic. ℟. Filii Sion, IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, O QUI, *ut in primis Vesperis.*

℣. Annuntiávi justítiam tuam, ℟. In Ecclésia magna. *Ps.* 39. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Qui docti fuérint, fulgébunt quasi splendor firmamenti : & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12. 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE

UNIUS PRESBYTERI vel Levitæ.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 6. f. Lábia Sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus. *Malach.* 2. 7.

2. *Ant.* 4. e. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum sanctificentur. *Exod.* 19 22.

3. *Ant.* 3. A. Incensum, & panes Dei sui ófferunt, & ideò sancti erunt. *Levit.* 21. 6.

4. *Ant.* 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium ejus. *Ibid.* *v.* 17.

5. *Ant.* 7. g. Separábit

eos de médio filiórum I'sraël, ut sint mei. *Num.* 8. 14.

Capitul. Ezech. 44. *v.* 28. 29.

POsseſſiónem non dábitis eis in Iſraël, ego enim poſſéſſio eórum. Víctimam & pro peccáto & pro delicto ipſi cómedent, & omne votum in Iſraël ipſórum erit.

In Feſtis duplicibus, & ſuprà.

℟. Panes propoſitiónis erunt Aaron & filiórum ejus, ut cómedant eos in loco ſancto * Quia Sanctum ſanctórum eſt de ſacrifíciis Dómini jure perpétuo. *Levit.* 24. 9. ℣. Intrávit David in domum Dei, & panes propoſitiónis comédit, quos non licébat édere, niſi ſolis Sacerdótibus. *Matt.* 12. 4. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

Hymnus.

JAM ſatis fluxit cruor hoſtiárum,
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis,
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra miniſtri.

PINGUE libámen, novus & ſacerdos
Orbe jam toto Deus immolátur,
Se manu noſtrâ litat incruento
Fúnere Chriſtus.

CHRISTE, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibúſque puris;
Cháritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur Orbis,
Qui ſacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, ℟. Et ſperáte in Dómino. *Pſ.* 4. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. e. Oblátio juſti impinguat altáre; & odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altíſſimi, ſacrifícium illíus acceptum eſt. *Eccli.* 35. 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Sacerdótem in æternum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5. 6.

Pſ. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. JAM ſatis, *ut in j. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Ego ſum Dóminus: Sancti éritis: quia ego ſanctus ſum. *Lev.* 11. *v.* 45. 46.

2. *Ant.* 6. f. Vos qui eſtis príncipes familiárum leviticárum, ſanctificámini cum frátribus veſtris. 1. *Paralip.* 15. 12.

3. *Ant.* 2. d. Erit hoc vobis legítimum ſempitérnum, ut orétis pro fíliis Iſraël, & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16. 34.

℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et sancti I'sraël regis nostri. *Ps.* 88. 19.

℟. I. Ministráte Dómino Deo vestro, & pópulo ejus, sanctificáti immoláte : * Fratres étiam vestros ut possint juxta verba quæ locútus est Dóminus fácere, præparáte. 2. *Paral.* 35. *v.* 3. 6. ℣. Dignè Evangélio Christi conversámini, collaborantes fídei Evangélii. *Philip.* 1. 27. * Fratres.

℟. II. Audíte Levítæ : Sanctificámini, mundáte domum Dómini Dei, & * Auferte omnem immundítiam de sanctuário. 2. *Par.* 29. 5. ℣. Auferte ista hinc, & nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Auferte.

℟. III. Ineámus fœdus cum Dómino Deo I'sraël : Nolíte neglígere : * Vos elégit Dóminus ut stetis coram eo, & ministrétis ei. 2. *Paralip.* 29. *v.* 10. 11. ℣. Superædificámini domus spirituális sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo. 1. *Pet.* 2. 5. * Vos elégit. ℣. Glória. * Vos elégit.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. c. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Intérroga sacerdótes legem. *Agg.* 2. 12.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d. Cùm fúerit controvérsia, stabunt in judíciis meis & judicábunt. *Ezech.* 44. 24.

3. *Ant.* 5. a. Vidéte quid faciátis : non enim hóminis exercétis judícium, sed Dómini. 2. *Par.* 19. 6.

℣. De vultu tuo judícium meum pródeat, ℟. O'culi tui vídeant æquitátes. *Ps.* 16. 2.

℟. IV. Agétis in timóre Dómini fidéliter & corde perfécto, ubicunque quæstio est de lege: osténdite eis, ut non peccent in Dóminum, * Sic agéntes non peccábitis. 2. *Par.* 19. *v.* 9. 10. ℣. Nolíte judicáre secundùm fáciem, sed justum judícium judicáte. *Joan.* 7. 24. * Sic.

℟. V. Surrexérunt Sacerdótes atque Levítæ benedicentes pópulo, & * Exaudíta est vox eórum, pervénitque orátio in habitáculum sanctum cœli. 2. *Paralip.* 30. 27. ℣. Per probatiónem ministérii hujus glorificantes Deum. 2. *Cor.* 9. 13. * Exaudíta.

℟. VI. Extendens Jesus manum, tétigit leprósum, & confestim mundáta est lepra ejus, & ait illi Jesus : Vide, némini díxeris ; sed * Vade, ostende te Sacerdóti. *Matt.* 8. *v.* 3. 4. ℣. Hic est ritus leprósi quando mundandus est : Adducétur ad Sacerdótem. *Levit.* 14. 2. * Vade. ℣. Glória. * Vade.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. F. Sacerdótes & Levítæ stabunt in conspectu meo, ut ófferant mihi. *Ezec.* 44. 15.

2. *Ant.* 4. e. Effúdit in fundamento altáris odórem

num. *Ps.* 51. 10.* In. ℣. Glória. *Repet.* Ego.

℣. Cantábo & psalmum dicam Dómino; ℟. Exaudi, Dómine, vocem meam. *Psal.* 26. *v.* 6. 7.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Eccli. 7. *v.* 31. 32. 33.

IN tota ánima tua time Dóminum, & sacerdótes illíus sanctífica: in omni virtúte dílige eum, qui te fecit, & minístros ejus ne derelinquas: honóra Deum ex tota ánima tua, & honorífica sacerdótes.

In Triplicibus. ℟. Qui benè præsunt IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. JAM satis fluxit, *ut in primis Vesperis.*

℣. Elégit eum Dóminus, ℟. Páscere hereditátem suam. *Ps.* 77. *v.* 70. 71.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. f. Consummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excelsi regis, porrexit manum suam in libatióne, & libávit de sánguine uvæ. *Eccli.* 50. 15.

Oratio, ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS ABBATIS vel Monachi.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 8. g. Exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium, exultábit lætabunda & laudans. *Isai.* 35. *v.* 1. 2.

2. *Ant.* 3. c. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua, sedébit solitárius, & tacébit. *Thren.* 3. *v.* 27. 28.

3. *Ant.* 4. e. Erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas. *Jer.* 17. 8.

4. *Ant.* 7. d. Erumpet radix ejus ut Líbani, & erit quasi olíva glória ejus. *Osé.* 14. *v.* 6. 7.

5. *Ant.* 2. D. Erit fólium ejus víride, nec aliquando désinet fácere fructum. *Jerem.* 17. 8.

Capitulum. Jerem. 51. 6.

FUgite de medio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam: nolíte tacére super iniquitátem ejus: quóniam tempus ultiónis est à Dómino.

In Duplicibus & suprà.

℟. Erit vir sicut qui abscónditur à vento,* Et celat se à tempestáte. *Isai.* 32. 2. ℣. Fide obedívit in locum exíre; & éxiit nésciens quó iret. *Hebr.* 11. 8. * Et celat se. ℣. Glória Patri.* Et celat se.

Hymnus. Sanctol. Victor.

JAM mundi líceat pángere tránsfugas:
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
UT te possídeant, quem sítiunt, Deum,
Urbes, regna, suos, se

quoque déserunt:
Totus viluit Orbis
Dum cœléstia cógitant.
ILLIS summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati,
Illis summa volúptas
Longo supplício mori.
FAC nos, summe Deus, quæ pátimur mala
In pœnam scélerum ferre libéntiùs
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *irr.* Assumpsit eum Dóminus, atque portávit in húmeris suis. Dóminus solus dux ejus fuit. *Deut.* 32. *v.* 11. 12.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui ductus est in desertum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 4. 1.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

TUà beándo glóriâ
Miris, Deus, probas modis,
Qui, dum lates præséntior,
Votis amantum pásceris
PROCUL remóti, súpplices
Tendunt manus, & pátriam
Per vota, per suspíria
Cœlum salútant éxules.
TE sola mors cùm dei frui,
Sese necant labóribus;
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.
QUAM, morte promptâ, férvidam
Emére palmam Mártyres,
Hic doctus in dies mori
Longo reportat fúnere.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrísque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Quid prodest hómini, si mundum universum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16. 26.

2. *Ant.* 6. F. Quicunque volúerit amícus esse séculi hujus, inimícus Dei constitúitur. *Jacob.* 4. 4.

3. *Ant.* 2. d. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ socíetas luci ad ténebras? 2. *Cor.* 6. 14.

℣. Ecce elongávi fúgiens, ℟. Et mansi in solitúdine. *Ps.* 54. 8.

℟. I. Majóres divítias æstimans thesáuro Ægyptiórum impropérium Christi; * Fide relíquit Ægýptum. *Hebr.* 11. 27. ℣. Dixit patri suo & matri suæ; Néscio vos, & frátribus

ſuis, Ignóro vos. *Deuter.* 33. 9. * Fide.

℟. II. In cáſulis habitando cum coherédibus repromiſſiónis ejuſdem, * Expectábat fundamenta habentem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. *Hebr.* 11. *v.* 9. 11. ℣. Secéſſerat in deſertum locum ibíque cum ſuis vitam agébat. 2. *Mach.* 5. 27. * Expectábat.

℟. III. Animam caſtificávit in obediéntia charitátis * In fraternitátis amóre. 1. *Pet.* 1. 22. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. *Prov.* 15. 28. * In fraternitátis amóre. ℣. Glória Patri. * In fraternitatis amóre.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 3. A. Circumduxit eum Dóminus, & dócuit, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui. *Deut.* 32. 10.

2. *Ant.* 6. f. Non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non éxcidit à ſpe ſua. *Eccli.* 14. 2.

3. *Ant.* 5. a. Pauper gloriátur per diſciplínam & timórem ſuum. *Eccli.* 10. 33.

℣. Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, ℟. Magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. *Pſ.* 83. 12.

℟. IV. Multitúdinis credéntium erat cor unum, & ánima una; * Nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed erant illis ómnia commúnia. *Act.* 4. 32. ℣. Reliquérunt quæcunque habébant. 1. *Machab.* 2. 28. * Nec quiſquam.

℟. V. Opéruit cilício carnem ſuam, * Jejunávit & dormívit in ſacco, & ambulávit demiſſo cápite. 3. *Reg.* 21. 27. ℣. In vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. 2. *Cor.* 11. 27. * Jejunávit.

℟. VI. Iſte pauper clamávit, * Et Dóminus exaudívit eum. *Pſ.* 33. 7. ℣. Multùm valet deprecátio juſti aſsídua. *Jacob.* 5. 16. Et Dóminus. ℣. Glória Patri. * Et Dóminus.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Omnes obédiunt uni, & non eſt invídia, neque zelus inter eos. 1. *Mach.* 8. 16.

2. *Ant.* 4. d. Dixit illi Dóminus: Séquere me; & relíctis ómnibus, ſecútus eſt eum. *Luc.* 5. 27.

3. *Ant.* 8. c. Manducávit panem cum luctu & tremóre. *Tob.* 2. 5.

℣. Cogitávi dies antiquos, ℟. Et annos æternos in mente hábui. *Pſ.* 76. 6.

℟. VII. Hic multis tempóribus continéntiæ propóſitum ténuit, Corpúſque & ánimam tradere contentus pro perſeverántia. 2. *Mach.* 14. 38. ℣. Secedébat in deſertum, & orábat. *Luc.* 5. 16. * Corpúſque & ánimam.

℟. VIII. Fecit quod plácuit Deo, * Et ſpíritu magno vidit última. *Eccli.* 48. *v.* 25. 27. ℣. Grátias agens Deo, accépit fidúciam.

Act. 28. 15. * Et spíritu.

℟. IX. In fide & lenitáte ipsíus * Dóminus sanctum fecit illum. *Eccli.* 45. 4. ℣. Glóriétur frater húmilis in exaltatióne sua. *Jac.* 1. 9. * Dóminus. ℣. Glória Patri. * Dóminus.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Benedícite sancti & húmiles corde Dómino: ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 87.

1. *Ant.* 5. f. Iste custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1. *v.* 12. 13.

2. *Ant.* 2. D. Abjécit vestimentum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cínere. *Jonæ.* 3. 6.

3. *Ant.* 7. C. De labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat. *Tob.* 2. 19.

4. *Ant.* 8. c. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem & deprecabátur Dóminum. *Judith.* 12. 5.

5. *Ant.* 4. e. In solitúdine portávit te Dóminus, ut solet homo gestáre párvulum suum. *Deuter.* 1. 31.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. 25.

FRatres; Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet, & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorruptam.

Hymnus. Sanctol. Victor.

QUID tu relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Solúsque tecum cógitas?

MENTIS volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

PRÆSENS choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo númini,
Totus colendo tu vacas.

QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Tuo recondis in sinu.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Abscondit me Dóminus in tabernáculo suo; ℟. In die malórum protexit me. *Psal.* 26. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. f. Fide demorátus est in terra repromissiónis tanquàm in aliéna. *Hebr.* 11. 9.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Domine, beáti N. Abbátis commendet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus múnere beátus N. Abbas, ut Chris-

tum Fílium tuum alácrius sequéretur, ómnia relíquit; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingressis, ut nec retrò respíciant, nec in via hǽreant; sed ad te sine offensióne currentes, vitam ætemam ad quam vocáti sunt apprehendant. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis; da nobis, exemplo & intercessióne beáti N. cujus solémnia celebrámus, temporália ómnia despícere; & ad ætema totâ mentis intentióne festináre. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. f. Iste custodívit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Abjécit.

Capitulum. Coloss. 3. 5.

MOrtificáte membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam & avarítiam quæ est simulacrórum sérvitus.

℟. *breve.* Pósui * Vestimentum meum cilícium. *Repetitur.* Pósui. ℣. Et opérui in jejúnio ánimam meam. *Psal.* 68. *v.* 11. 12. * Vestimentum. ℣. Glória. *Repet.* Pósui.

℣. Cínerem tanquàm panem manducábam, ℟. Et potum meum cum fletu miscébam. *Ps.* 101. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 7. C. De labóre.

Capitulum. 2. *Thess.* 3. 10.

CUm essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis, quóniam si quis non vult operári, nec mandúcet.

℟. *br.* In labóribus, * A juventúte mea. *Repet.* In labóribus. ℣. Exaltátus autem humiliátus sum & conturbátus. *Psal.* 87. 16. * A juventúte. ℣. Glória. *Repet.* In labóribus.

℣. In factis mánuum tuárum meditábar. ℟. Expandi manus meas ad te. *Psal.* 142. *v.* 5. 6.

AD NONAM.

Ant. 4. e. In solitúdine.

Capitulum. Ose. 2. *v.* 14. 15.

DUcam eum in solitúdinem, & loquar ad cor ejus, & canet ibi juxta dies juventútis suæ, & juxta dies ascensiónis suæ de terra Ægýpti.

℟. *br.* Extraneus factus sum, * Frátribus meis, *Repet.* Extráneus. ℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. *Psal.* 68. 9. * Frátribus. ℣. Glória. *Repet.* Extráneus.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi, ℟. Super judícia justítiæ tuæ. *Psal.* 118. 164.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Coloss. 3. *v.* 3. 4.

MOrtui estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo: cùm Christus apparúerit vita vesl

ora, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

In Tripli. ℟. In fide, IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. JAM mundi, *ut in j. Vesperis.*

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus; ℟. Pópulus quem elégit in hereditátem sibi. *Ps.* 32. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Omnis qui relíquerit domum vel fratres, aut patrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. *Matth.* 19. 29.

Oratio, ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS LAICI.

IN I. VESPERIS.

1. *Ant.* 1. a. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17. 9.

2. *Ant.* 2. d. Timenti Dóminum benè erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1. 19.

3. *Ant* 3. a. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gaudium, & longitúdinem diérum. *Ibid. v.* 12.

4. *Ant.* 4. d. Fortitúdo simplicis via Dómini; justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10. *v.* 29. 30.

5. *Ant.* 5. a. Quasi virens fólium germinábit, fructus justi lignum vitæ. *Proverb.* 11. *v.* 28 30.

Capitulum. Eccli. 39. 6.

COr suum tradet ad vigilandum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspectu Altíssimi deprecábitur.

In Duplicibus & suprà.

℟. Benedíctio Dei in mercédem justi, * Et in hora velóci procéssus illíus fructíficat. *Eccli.* 11. 24. ℣. Qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. *Matth.* 10. 41. * Et in hora. ℣. Glória. * Et in hora.

Hymnus. Guillelmus Episcop. Sanct.

SUMMI pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

GAUDÉTE; regnat ínclytus,
Hic qui fugáci século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ
Ingressus, & viam Crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna, non timet sequi.

CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

SAPORE verbi páscitur;
Totóque Legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celsa versátur polo.

HAC surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem, da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ.

Amen.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas. *Psal.* 39. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Assimilábitur viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram. *Matth.* 7. 24.

Oratio ut infra ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145. 8.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Santol. Victor.

Non parta solo sánguine
Ornat Beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

Non iste flammas, non cruces
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori,
Hoc supplet omne cháritas.

Corpus subégit cástitas,
Et liberam mentem fides,
Amor supernis ignibus
Totam litávit hóstiam.

Venis apértis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gaudia.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 8. g. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18. 10.

2. *Ant.* 4. e. Quasi lux splendens, procédit & crescit usque ad perfectum diem. *Prov.* 4. 18.

3. *Ant.* 1. f. Corde præcépta súscipit, ámbulat simplíciter, ámbulat confidenter. *Prov.* 10. *v.* 8. 9.

℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: ℟. In mandátis ejus cupit nimis. *Ps.* 111. 1.

℟. I. In lege Dómini volúntas ejus, * In lege ejus meditábitur die ac nocte. *Ps.* 1. 2. ℣. Quóniam opórtet semper oráre & non defícere. *Luc.* 18. 1. * In lege.

℟. II. Stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * Eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum. *Eccli.* 31. 11. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. 2. *Cor.* 9. 6. * Eleemósynas.

℟. III. Hic solus fugiébat consórtia ómnium, * Pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israël. *Tob.* 1. *v.* 5. 6. ℣. Fúgiens ejus, quæ in mundo est concupiscentiæ corruptiónem. 2. *Petr.* 1. 4. * Per-

gébat. ℣. Glória Patri. * Pergébat.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 5. a. Píetas ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ. 1. *Timoth.* 4. 8.

2. *Ant.* 2. d. Ecce verè Israëlíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1. 47.

3. *Ant.* 6 f. Qui dicit se in Christo manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. 1. *Joan.* 2. 6.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus *Psal.* 36. 31.

℟. IV. Qui se exáltat, humiliábitur, * Et qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 14. 11. ℣. Eréxit eum Deus ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11. 13. * Et qui se.

℟. V. Manifestentur ópera ejus, * Quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3. 21. ℣. Lætificábat Jacob in opéribus suis. 1. *Machab.* 3. 7. * Quia in Deo.

℟. VI. Qui servat verbum Christi, * Verè in hoc charitas Dei perfecta est. 1. *Joan.* 2. 5. ℣. In séculum memória ejus in benedictióne. 1. *Machab.* 3. 7. * Verè. ℣. Glória Patri. * Verè.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. *irreg.* Gáudium justo est fácere judícium. *Prov.* 21. 15.

2. *Ant.* 7. d. Pecúnias non accépit, & non accusávit illum homo. *Eccli.* 46. 22

3. *Ant.* 3. c. Fecit quod rectum erat in conspectu Dómini. 3. *Reg.* 22. 43.

℣. Servávi mandáta tua, & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118. 168.

℟. VII. Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem, * Iste in excelsis habitábit. *Isa.* 33. v. 15. 16. ℣. Qui justus est, justificétur adhuc: & sanctus sanctificétur adhuc. *Apoc.* 22. 11. * Iste.

℟. VIII. Claudit óculos suos ne vídeant malum; * Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. *Isa.* 33. v. 15. 17. ℣. Qui facit voluntátem Dei, manet in æternum. 1. *Joan.* 2. 18. * Regem.

℟. IX. Ambulávit servus tuus in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum, * Custodisti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. 3. *Reg.* 3. 6. ℣. Habet vitam ætérnam, & in judícium non venit, sed tránsit à morte in vitam. *Joan.* 5. 24. * Custodisti. ℣. Glória Patri. * Custodisti.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Lux orta est justo. ℟. Et rectis corde lætítia. *Ps.* 96. 11.

1. *Ant.* 3. a. Oculus Dei respéxit illum in bono, miráti sunt in illo multi;

& honoravérunt Deum. *Eccli.* 11. 13.

2. *Ant.* 4. *irreg.* a. Pótuit tránsgredi, & non est transgressus: fácere mala & non fecit. *Eccli.* 31. 10.

3. *Ant.* 2. D. Conservávit legem Excelsi, & fuit in testamento cum illo. *Eccli.* 44. 20.

4. *Ant.* 8. c. Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne est. *Eccli.* 45. 1.

5. *Ant.* 1. F. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum. *Eccli.* 47. 10.

Capitulum. Eccli. 31. *v.* 8. 9.

BEátus qui inventus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris: quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus. Sanctol. Victor.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

QUID ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déstinas.

HINC fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna, vita lóngior.

VIX iste tardi corporis
Pondus molestum sústinet;
Præ mortis óccupat diem
Ardens Deo se júngere.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Servávi mandáta tua, Dómine, ℟. Et testimónia tua. *Psal.* 118. 168.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Qui probátus, & perféctus est; erit illi glória ætérna. *Eccli.* 31. 10.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in in beáti N. festivitáte deférimus; ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. O'culus Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *irreg.* a. Pótuit.

Capitulum. Jac. 1. 27.

REligio munda, & immaculáta apud Deum hæc est visitáre pupíllos, & víduas in tribulatióne eórum; & immaculátum se custodíre ab hoc século.

℟. *breve.* Justítia ejus manet * In séculum séculi. *Repet.* Justítia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111. 9. * In séculum. ℣. Glória Patri. *Repet.* Justítia ejus.

℣. Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, ℟. Et exquíram eam semper. *Psal.* 118. 33.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Consérvávit.

Capitulum. Eccli. 33. *v.* 2. 3.

SApiens non odit mandáta & justítias, credit legi Dei, & Lex illi fidélis.

℟. *breve.* Judícia Dómini vera * Justificáta in semetípsa. *Rep.* Judícia. ℣. In custodiéndis illis retribútio multa. *Ps.* 18. *v.* 10. 11. * Justificáta. ℣. Glória Patri. *Repet.* Judícia Dómini.

℣. Custodívi vias Dómini, ℟. Nec ímpiè gessi à Deo meo. *Ps.* 17. 22.

AD NONAM.

Ant. 1. F. De omni corde.

Capitulum. Job. 23. *v.* 11. 12.

VIam Dei custodívi, & non declinávi ex ea, à mandátis labiórum ejus non recéssi & in sinu meo abscondi verba oris ejus.

℟. *breve.* Confitébor tibi * In directióne cordis. *Repet.* Confitébor. ℣. In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. *Ps.* 118. 7. * In. ℣. Glória Patri. *Repet.* Confitébor.

℣. Ambulábam in latitúdine. ℟. Quia mandáta tua exquisívi. *Ps.* 118. 45.

AD VESPERAS.

Ant. Oculus Dei, *cum cæteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. *Petr.* 3. *v.* 10. 11.

QUi vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum: inquírat pacem, & sequátur eam.

In Triplic. ℟. Ambulávit IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus, SUMMI pusillus grex Patris, *ut suprà ad j. Vesperas.*

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum; ℟. Nec est in spíritu ejus dolus. *Ps.* 31. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. g. Justum deduxit Dóminus per vias rectas; & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum. *Sap.* 10. 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS VIRGINIS.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 1. a. Non vocáberis ultra derelícta, quia complácuit Dómino in te. *Isa.* 62. 4.

2. *Ant.* 2. d. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. *Ibid. v.* 3.

3. *Ant.* 6. f. Induit eam Dóminus quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isa.* 61. 10.

4. *Ant.* 4. *irreg.* a. Dábitur illi fídei donum eléctum, & sors in templo Dei acceptíssima. *Sap.* 3. 14.

5. *Ant.* 3. a. Habébit fructum in respectióne animárum sanctárum. *Ibid. v.* 13.

Capitulum. Ose. 2. 19.

SPonsábo te mihi in sempitérnum; & sponsábo te mihi in justítia & judí-

cio, & misericórdia, & in miseratiónibus.

In Duplicibus, & suprà.

℟. Concupiscet rex decórem tuum; quóniam * Ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44. 12. ℣. Médiâ nocte clamor factus est; Ecce sponsus venit. *Matth.* 25. 6. * Ipse est. ℣. Glória Patri. * Ipse est.

Si non sit Martyr.

Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.

HÆC est festa dies, cœlítibus sacra
Quâ plenâ rutilans óbvia lámpade
Sponso sponsa Deo próxima cóncinit
Virgo cántica vírgini.

MORTALES thálamos, córporis ímmemor
Solo digna Deo cónjuge, réspuit,
Sponso, perpétuo fœdere, júngitur
Sponsæ se Deus óbligat.

ÆGRO vix sua sunt pábula córpori,
Nil cernunt óculi, nil sonat áuribus,
Morti, quod ráperet, próvida prærípit;
Unus fit Deus ómnia.

FAC ô Christe tuæ Vírginis æmulos
Nos instáre sacrâ quâ gráditur viâ;
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.

DA te, summe Pater, tóllere láudibus
Da te, Christe, sequi láurea Vírginum
Fac incénsa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

Si sit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

FESTIS læta sonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite týmpana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis amor! fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem;
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.

SIC quâ parte minor, vos superéminet
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis, íntegram
Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus, máxima Fílio;
Ambórumque sacro máxima Flámini
A quo magnánimæ prælia sústinent,

Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Mihi adhærere Deo bonum est : ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72. 28.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Felix est stérilis, & incoinquináta, quæ nescívit thorum in delícto. *Sap.* 3. 13.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem sequúntur Vírgines, *Veníte, adorémus. *Apoc.* 14. 4.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Si non sit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

CŒLÉSTIS aula pánditur;
En sponsus ; omnes óbviæ
Exíte Sponso Vírgini,
Exíte sponsæ Vírgines.

HÆC nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.

QUÆ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit.

HUNC propter unum víluit
Supérba regum púrpura;
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigíllis fœdera.
Amen.

Si sit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Victor.

VIRGINUM robur, Deus, atque custos :
Sexus imbellis, médios per enses,
Dum faves, quas non súperat viríli
Péctore mortes!

PRO tuis aris animósa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non suos sentit, memor ô tuórum,
Christe, dolórum!

NON graves plagæ, válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem :
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amóris.

SPONSA dilécto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus :
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriúsque Nexus;
Fac tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

1. *Ant.* 7. a. Omnis ponderátio non est digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26. 20.

2. *Ant.* 1. d. Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus. *Jerem.* 31. 23.

3. *Ant.* 6. f. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. 1. *Cor.* 6. 17.

℣. Defécit caro mea & cor meum : ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72. 26.

℟. I. Tu honorificéntia pópuli nostri, quia * Fecísti viríliter, eò quód castitátem amáveris. *Judith.* 15. *v.* 10. 11. ℣. Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. *Matth.* 19. 11. * Fecísti.

℟. II. Múlier innupta & virgo, * Cógitat quæ Dómini sunt : ut sit sancta córpore & spíritu. 1. *Corinth.* 7. 34. ℣. Quasi rosa plantáta super rivos aquárum. *Eccli.* 39. 17. * Cógitat.

℟. III. Lauda fília Sion, * Júbila, I'sraël ; † Lætáre & exúlta in omni corde fília Jerúsalem. *Soph.* 3. 14. ℣. Veni & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. *Apoc.* 21. 9. * Júbila. ℣. Glória Patri. † Lætáre.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 2. d. Omnium óculis gratiósa & amábilis videbátur. *Esther.* 2. 15.

2. *Ant.* 6. f. Flétibus & lúctui apta indumenta suscépit. *Esther.* 14. 2.

3. *Ant.* 3. g. Pro unguentis váriis, cínere implévit caput suum, & corpus suum humiliávit jejúniis. *Ibid.* *v.* 2.

℣. Retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam ; ℟. Et secundùm puritátem mánuum meárum. *Ps.* 17. 21.

℟ IV. Erat hæc in ómnibus famosíssima ; * Quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8. 8. ℣. Lumen ejus símile lápidi pretióso, tanquam lápidi jáspidis. *Apoc.* 21. 11. * Quóniam.

℟. V. Immortális est memória illíus : * Quóniam apud Deum nota est, & apud hómines. *Sap.* 4. 1. ℣. Cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21. 23. * Quóniam.

℟. VI. In perpétuum coronáta * Triumphat incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sapient.* 4. 2. ℣. Fructus Spíritûs est cháritas, modéstia, continéntia, cástitas. *Galat.* 5. *v.* 22. 23. * Triumphat. ℣. Glória Patri. * Triúmphat.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 5. a. O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte ! *Sap.* 4. 1.

2. *Ant.* 2. D. Plenam mercédem recípias à Dómino ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas. *Ruth.* 2. 12.

3. *Ant.* 4. f. Dóminus tuus ignis consúmens est, Deus æmulátor. *Deut.* 4. 24.

℣. Deus, qui præcinxit

me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17. 33.

℟. VII. Córpora vestra membra sunt Christi, * Membra vestra templum sunt Spíritûs sancti. 1. *Cor.* 6. *v.* 15. 19. ℣. Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam. *Psal.* 44. 11. * Membra vestra.

℟. VIII. Vírgines accipientes lámpades suas, * Exiérunt óbviàm sponso. *Matth.* 25. 1. ℣. Delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. *Ps.* 44. *v.* 9. 10. * Exiérunt.

℟. IX. Venit sponsus, * Et quæ parátæ erant, † Intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. *Matth.* 25. 10. ℣. Perdidísti, Dómine, omnes, qui fornicantur abs te. *Psal.* 72. 27. * Et quæ. ℣. Glória. † Intravérunt.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148. *v.* 12. 13.

1. *Ant.* 7. a. Prudentes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. *Matth.* 25. 4.

2. *Ant.* 1. F. Surrexérunt omnes vírgines illæ & ornavérunt lámpades suas. *Ibidem.* *v.* 7.

3. *Ant.* 2. d. In resurrectione, neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut ángeli Dei in cœlo. *Matth.* 22. 30.

4. *Ant.* 5. a. Ex homínibus primítiæ Deo, & Agno: sine mácula sunt ante thronum Dei. *Ibid.* *v.* 4. 5.

5. *Ant.* 6. f. Hæc est generatio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob. *Ps.* 23. 6.

Capitulum. 1. *Cor.* 7. 25.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

Si non sit Martyr.

Hymnus.

JESU coróna Vírginum,
Quem mater alma cóncipit,
Quæ sola virgo párturit
Hæc vota clemens áccipe.

QUOCUNQUE pergis, Vírgines
Sequuntur, atque láudibus
Post te canentes cúrsitant,
Hymnosque dulces pérsonant.

TE deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vulnera.

ÆTERNE Sponse Vírginum
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Si sit Martyr.

Hymnus. Sanctol. Vict.

QUID sacram, Virgo, generósa Martyr
Ambiunt frontem dúplices corónæ?

Nempe non unum gémino repórtas
Hoste triumphum.

Mollior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus;
Tu graves pœnas, páriterque blandos
Vincis amóres.

Liliis Sponsus récubat, rosísque;
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas Martyr, simul & dedísti
Lília Virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo
Et tibi compar utriúsque Nexus,
Fac tibi semper placeámus uni,
Móribus æquis.
Amen.

℣. Psallam & intélligam in via immaculáta, ℟ Quando vénies ad me! *Ps.* 100. 2.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Tu scis Dómine, quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3. 16.

Si sit Martyr.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius ut qui beátæ N. Vírginis & Martyris tuæ natalítia cólimus per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

OMnipotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta N. in virginitátis propósito, & in confessióne fídei roboráta, virginitátis ac martýrii palmam adepta est: da nobis, ita córporis ac mentis integritátem serváre, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur. Per Dóminum.

Si sint plures Virgines & Martyres,

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum & Mártyrum N. N. palmas sincérâ devotióne venerári, ut, quas non póssumus satis dignè celebráre, humílibus saltem prosequámus obséquiis. Per.

Si non sit Martyr,

Oratio.

DEus, qui nos beátæ N. Vírginis tuæ ánnuâ festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut ejus adjuvémur méritis cujus castitátis instrúimur exemplis. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti; concéde, ut, qui fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis sequámur exemplo. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Prudentes,

AD TERTIAM.

Ant. 1. F. Surrexérunt.

Capitulum. Sapient. 6. *v.* 19. 20.

CUstodítio legum, consummátio in corruptiónis est. Incorrúptio autem facit esse próximum Deo.

℟. *breve.* Fiat cor meum immaculátum * In justificatiónibus tuis. *Repet.* Fiat. ℣. Ut non confúndar. *Psal.* 118. 80. * In justificatiónibus. Glória Patri. *Repet.* Fiat.

℣. Sitívit in te ánima mea, ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Psal.* 62. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. In resurrectióne.

Capitulum. 2. *Cor. v.* 11. 2.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adducentur regi vírgines, * Post eam: *Repete.* Adducentur. ℣. Próximæ ejus afferentur tibi. *Ps.* 44. 15. * Post eam. ℣. Glória Patri. *Repet.* Adducentur.

℣. Afferentur in lætítia & exultatióne, ℟. Adducentur in templum regis, *Ibid. v.* 16.

AD NONAM.

Ant. 6. f. Hæc est.

Capitulum. Zachar. 9. 17.

QUid bonum Dómini est, & quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines.

℟. *breve.* Retríbuet mihi Dóminus * Secundùm justítiam meam, *Repet.* Retríbuet. ℣. Et secundùm puritátem mánuum meárum. *Ps.* 17. 25. * Secundùm. ℣. Glória Patri. *Repet.* Retríbuet.

℣. Deus meus, impollúta via ejus, ℟. Protéctor est ómnium sperántium in se. *Ibid. v.* 31.

AD VESPERAS.

Antiph. Prudentes vírgines, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum, 1. *Cor.* 7. *v.* 7. 8.

UNusquísque próprium donum habet ex Deo; dico non nuptis, bonum est illis, si sic permáneant.

In Tripl. ℟. Venit sponsus, IX. *de Officio nocturno.*

Hymnus. Vos ô virgínei, *vel,* FESTIS læta sonent, *pro qualitate Festi, ut suprà ad j. Vesperas.*

℣. Deus, quid mihi est in cœlo? ℟. Et à te quid vólui super terram *Ps.* 72. 25.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. f. Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se, beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. *Apoc.* 19. *v.* 7. 9.

Oratio, ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS MULIERIS, vel Viduæ.

IN PRIMIS VESPERIS.

1. *Ant.* 4. *irreg.* c. Múlier fortis oblectat virum suum,

& annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26. 2.

2. *Ant.* 2. D. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei; sic mulíeris bonæ spécies in ornamentum domûs ejus. *Ibid.* v. 21.

3. *Ant.* 5. a. Fáciat Dóminus hanc muliérem, sicut Rachel & Liam quæ ædificavérunt domum Israel. *Ruth.* 4. 11.

4. *Ant.* 1. *irr.* Sit exemplum virtutis, & hábeat célebre nomen. *Ibid.* v. 11.

5. *Ant.* 7. C. Fundamenta ætcrna supra petram sólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ. *Eccli.* 26. 24.

Capitulum. Prov. 31. 10.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus; confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

In Duplicibus, & suprà.

℟. Fortitúdo & decor indumentum ejus, * Ridébit † In die novíssimo. *Prov.* 31. 25. ℣. Múlier colens Deum, cujus Dóminus apéruit cor. *Act.* 16. 14. * Ridébit. ℣. Glória Patri. † In die novíssimo.

Hymnus. Sanctol. Victor.

ADÉSTE, sanctæ Cónjuges,
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus,
Triumphat inter cœlites.

NON illa luxu véstium,
Non crine torto spléndduit,
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

SE sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.

PASCENDA cœlesti cibo,
Sacris studébat Lítteris,
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

ÆTERNE tu Verbi Pater;
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. A'nima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum, dábitur viro suo pro factis bonis. *Eccli.* 26. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo sanctæ mulíeres speravérunt * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. 5.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus. Sanctol. Victor.

ARDET Deo quæ Fémina,
Latére frustra cógitat:
Quot indigentes súblevat,
Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

PANNIS latentem vílibus
Christum

...umfovébat hóspitem,
dura subtraxit sibi,
refundit pródiga.
...em domi, pacem foris,
colit siléntio;
amat compónere,
...a mens sit ómnibus.
...erne tu Verbi Pater
...ne Fili, par Patri;
...r utríque, Spíritus,
Deus, sit glória.
...men.

I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Grátia super
...m, múlier sancta &
...ráta. *Eccli.* 26. 19.
...*nt.* 5. a. Mulíeris bonæ
...s vir; númerus enim
...um illíus duplex. *Ibid.*

...*nt.* 8. c. Múlier sen-
...& tácita non est immu-
...erudítæ ánimæ. *Ibid.*

...

Meditátio cordis mei
...nspectu tuo semper,
...ómine, adjútor meus &
...nptor meus. *Ps.* 18. 15.
...I. Manum suam apé-
...opi, * Et palmas suas
...dit ad páuperem.
31. 20. ℣. Hæc erat
... opéribus bonis, &
...ósynis quas faciébat.
...36. * Et palmas.
...II. Lex cleméntiæ in
...a ejus. * Considerávit
...as domûs suæ, & pa-
...otiósa non comédit.
... 31. *v.* 26. 27. ℣. Quod
...t mulíeres promitten-
...ietátem per ópera bo-
... *Timot.* 2. 10. * Consi-
...vit.
...III. Ingressa est orató-
...suum, & * Prosternens
se Dómino, clamábat ad Dóminum. *Judith.* 9. 1. ℣. Jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die. *Luc.* 2. 37. * Prosternens se. ℣. Glória. * Prosternens se.

IN II. NOCTURNO.

1. *Ant.* 6. f. Quæsívit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. *Prov.* 31 13.

2. *Ant.* 4. *irreg.* d. Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. *Ibid.* *v.* 14.

3. *Ant.* 2. d. De nocte surrexit, deditque prædam doméstícis suis. *Ibid.* *v.* 15.

℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, ℟. In médio domûs meæ. *Ps.* 100. 2.

℟. IV. Hæc confitebátur Dómino, & * Loquebátur de illo ómnibus, qui expectábant redemptiónem Israël. *Luc.* 2. 38. ℣. Repléta sapiéntiâ, & femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. 2. *Machab.* 7. 21. * Loquebátur.

℟. V. Consíderans in timóre castam conversatiónem; * Non fuit extrínsecùs capillatúra, aut circumdátio auri. 1. *Petr.* 3. *v.* 2. 3. ℣. Accinxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum. *Prov.* 31. 17. * Non fuit.

℟. VI. In opéribus bonis testimónium habens, fílios educávit; * Omne opus bonum subsecúta est. 1. *Timoth.* 5. 10. ℣. Laudent eam in portis ópera ejus. *Prov* 31.

31. * Omne. ℣. Glória Patri. * Omne.

IN III. NOCTURNO.

1. *Ant.* 1. a. Considerávit agrum, & emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. *Prov.* 31. 16.

2. *Ant.* 7. d. Gustávit & vidit quia bona est negotiátio ejus. *Ibid. v.* 18.

3. *Ant.* 6. F. Manum suam misit ad fortia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum *Ibid. v.* 19.

℣. Uxor tua sicut vitis abundans, ℟. In latéribus domûs tuæ. *Ps.* 127. 3.

℟. VII. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt, * Vir ejus & laudávit eam. *Prov.* 31. 28. ℣. Múlier glória viri est : non enim vir ex muliere, sed múlier ex viro. 1. *Cor.* 11. *v.* 7. 8. * Vir ejus.

℟. VIII. Benedicta es à Dómino fília; * Scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth.* 3. *v.* 10. 11. ℣. O múlier magna est fides tua ! *Matth.* 15. 28. * Scit enim.

℟. IX. Nunc ergo ora pro nobis; * Quóniam múlier sancta es, & timens Deum. *Judith.* 8. 29. ℣. Fides tua te salvam fecit. *Luc.* 7. 50. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum, ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85. *v.* 12. 13.

1. *Ant.* 8. g. Fallax grátia & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. *Prov.* 31. 30.

2. *Ant.* 1. a. Surget in judício cum generatióne ista, & condemnábit eam. *Matth.* 12. 42.

3. *Ant.* 2. d. Pudíca est, pacífica, modesta, plena misericórdiâ & frúctibus bonis. *Jacobi.* 3. 17.

4. *Ant.* 4. e. Nunquam lætáta est ancilla tua, nisi in te, Dómine Deus. *Esther.* 14. 18.

5. *Ant.* 3. A. Sperávit in Deo & perrexit in præceptis illíus. 2. *Paralip.* 17. *v.* 3. 4.

Capitulum. 1. *Timoth.* 2. 9.

Mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro aut margarítis vel veste pretiósâ

Hymnus. Sanctol. Vict.

O JAM beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo
Et vos solútæ cónjuges.

INSIGNIS & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris

QUIS arsit illa, fac, Deus,

Flagremus, & nos ígnibus:
Eóque, quo te vis coli
Amóre, fac mens te colat.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus;
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Dilexísti justítiam, ℟. Et odísti iniquitátem. *Ps.* 44. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. g. Orábat Dóminum Deum Israël, & munda manébat in tabernáculo. *Judith.* 12. *v.* 8. 9.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra; & beátæ N. précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia. Per Dominum.

Si sit Martyr,

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis, quǽsumus; beátæ N. Mártyris tuæ triumphum recoléntibus, ut, quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat. Per Dominum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. g. Fallax.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Surget.

Capitulum. Act. 2. *v.* 18. 19.

SUper ancillas meas, in diébus illis effundam de Spíritu meo, & prophetábunt, & dabo prodígia sursum, & signa in terra deorsum.

℟. *br.* Misericórdia tua * Ante óculos meos est. *Repet.* Misericórdia. ℣. Et complácui in veritáte tua. *Ps.* 25. 3. * Ante óculos. ℣. Glória. *Repet.* Misericórdia tua.

℣. Adhǽsit ánima mea post te, Deus; ℟. Me suscépit déxtera tua. *Psal.* 62. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Pudíca est.

Capitulum. Tob. 10. 13.

MOnébant fíliam suam honoráre sóceros, dilígere marítum, régere famíliam, gubernáre domum, & seipsam irreprehensíbilem exhibére.

℟. *breve.* Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. *Repet.* Custódiam. ℣. Notum fac mihi, Dómine, finem meum. *Ps.* 38. *v.* 1. 5. * Ut non delinquam. ℣. Glória. *Repet.* Custódiam.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar, ℟. Omnem viam iníquam odio hábui. *Ps.* 118. 128.

AD NONAM.

Ant. 3. A. Sperávit.

Capitulum. Eccli. 40. 19.

FIlii & ædificátio civitátis confirmábit nomen, & super hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *breve.* Exultábo, Dómine, * In misericórdia tua. *Repet.* Exultábo. ℣. Quóniam respexísti humilitátem meam. *Psal.* 30. 8. In misericórdia tua. ℣. Glória Patri. *Repet.* Exultábo.

℣. Ego in Dómino sperábo

vi, ℟. Exultábo & lætábor. *Ps*. 30. 8.

AD VESPERAS.

Ant. Fallax grátia, *cum ceteris de Laudibus.*

Capitulum. 1. Petri. 3. 1.

Mulíeres súbditæ sint viris suis, ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant.

In Triplic. ℟. Nunc ergo. IX. *de Officio Nocturno.*

Hymnus. ADESTE, *ut suprà ad j. Vesperas.*

℣. Anima mea Dómino vivet, ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps*. 21. 31.

Ad Magníficat, *Ant*. 7. D. Manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in æternum. *Judith*. 15. 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes, nisi sit propria.

COMMUNE UNIUS PATRONI VEL PATRONÆ,

AUT ETIAM PLURIUM PATRONORUM, PRIVATÆ ALICUJUS ECCLESIÆ.

SOLEMNE.

Si Festum Patroni venerit in Dominicis 2. 3. vel 4. Quadragesimæ, de eo fiet Officium cum commemoratione Dominicæ, & per totam Octavam Officium de Feria cum commemoratione Octavæ.

Officium sumitur de Communi.

Si non sit propria Oratio, dicitur sequens.

Oratio.

PRotector noster áspice, Deus, & (intercedente beáto N. quem apud te Patrónum nostrum) *vel* (intercedente beátâ N. quam apud te Patrónam nostram) *vel* (intercedéntibus beátis N. N. quos apud te Patrónos nostros) instituisti, omnipotentem & liberálem déxteram super nos dignéris semper exténdere. Per Dóminum.

Completorium ut notatur in Proprio de tempore, excepto Hymno qui est semper DONA Deus.

Ad Officium Nocturnum repetitur Invitatorium integrum post quem libet Versum Psalmi Venite.

IN I. NOCTURNO.

De libro secundo Machabæórum.

LECTIO I. *Cap. 15. 7.*

Exemplum spei in Deum.

MAchabæus semper confidébat cum omni spe auxílium sibi à Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum Natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, & nunc sperárent ab Omnipotente sibi affutúram victóriam. Et allocútus est eos de Lege & Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant prius, promptióres constítuit eos: & ita ánimis eórum eréctis simul osten-

debat Géntium falláciam, & juramentorum prævaricatiónem.

LECTIO II. v. 11.

Oratio Oniæ pro omni populo.

Singulos autem illórum armávit, non clýpei, & hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis, & exhortatiónibus, expósito digno fide somnio, per quod universos lætificávit. Erat autem hujuscemodi visus: Oníam, qui fuerat summus Sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendentem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse & álium virum ætáte, & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum.

LECTIO III. v. 14.

Fratrum amator.

Respondentem verò Oníam dixisse: Hic est fratrum amátor, & pópuli Israël, hic est qui multùm orat pro pópulo, & universa sancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam déxteram, & dedisse Judæ gládium áureum, dicentem: Accipe sanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israël. Exhortáti itaque Judæ sermónibus bonis valdè, de quibus extolli posset ímpetus, & ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre & confligere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

LECTIO IV.

In Vigilia SS. Petri & Pauli.

Tria sunt quæ in festivitátibus Sanctórum vigilanter consideráre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confusiónem nostram. Auxílium ejus, quia qui potens in terra fuit, poténtior est in cœlis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim dùm hîc víveret, misertus est peccatóribus, & orávit pro eis: nunc tantó ampliùs, quantò veriùs agnoscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria charitátem ejus non immutávit sed augmentávit: neque enim quia impassíbilis omninò, ideò & incompassíbilis factus est.

LECTIO V.

Debémus étiam atténdere exemplum ejus, quia quándiù in terris visus est, & cum homínibus conversátus est, non declinávit ad déxteram, neque ad sinistram, sed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum, qui dicit: (Ego sum via, véritas, & vita.) Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus, & tunc vi-

débitis quómodò tam verbo quàm exemplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè juxta Prophétam: (Sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum.)

LECTIO VI.

SEd & diligentióri intúitu confusiónem nostram inspiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo est quód non solùm diffícile, sed & impossíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt, qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo in Sanctórum festivitátibus & gaudére & confundi debémus: gaudére, quia Patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

IN III. NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

LECTIO VII. *Cap.* 5. 6.

VIdi, & ecce in médio throni, & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem, tanquàm occísum, habentem córnua septem, & óculos septem; qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit; & accépit de déxtera sedentis in throno librum. Et cùm aperuisset librum, quátuor animália, & viginti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habentes sínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum: & cantábant cánticum novum.

LECTIO VIII. *Cap.* 8. 2.

VIdi septem Angelos stantes in conspectu Dei, & datæ sunt illis septem tubæ. Et álius Angelus venit, & stetit ante altáre habens thuríbulum áureum: & data sunt illi incensa multa, ut daret de oratiónibus Sanctórum ómnium super altáre áureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensórum de oratiónibus Sanctórum de manu Angeli coram Deo. Et accépit Angelus thuríbulum, & implevit illud de igne altáris, & misit in terram, & facta sunt tonítrua, & voces, & fúlgura, & terræ motus magnus.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO IX. *Cap.* 11. 5.

Oratio perseverans omnia impetrat.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilia sancti Basilii Episcopi.

Constit. Monast. Cap. 1.

HOc exemplum idcircò nobis propónitur à Dómino, ut in fide acres ac pertináces esse nos dóceat. Exemplum ab hómine ad álium hóminem sumit, ut intélligas nullâ labóris fatigatióne debére te à suscepto propósito desístere, ut vidélicet quandocumque áliquid petíeris, neque impetráveris, tándiu persevéres, quoad impetres, si tamen ea petas, quæ voluntáti Dei non repugnent. Neque díxeris: Peccátor sum, & proptéreà non exáudior. Ut enim diffidéntiæ ille tibi causam omnem præcíderet, illud adjécit: (Etsi non dabit illi surgens, eò quòd amícus ejus sit, propter improbitátem tamen dabit illi quotquot habet necessários.) At sæpè petívi, neque impetrávi: prorsùs; quia non rectè petivisti, vidélicet aut dubitabúndus, aut áliud agens, aut quæ tibi utília non erant futúra. Quòd si & quæ tibi erant utília sæpè petiisti, at non perseverántiam adhibuisti: scriptum est enim, (Qui perseveráverit usque in finem hic salvus erit.)

Post IX. ℟. legitur pro X. Lectione Evang. & Homilia Dominicæ.

Si Festum Patroni venerit Tempore Paschali, servato in omnibus ritu Paschali, ad Noct. dicentur tres Ant. cum tribus Psalmis notatis in Proprio de Tempore; prima Lectio de libro Apocalypsis ex tribus una; secunda Lectio, Sermo S. Bernardi Abb. ex tribus una; tertia Evangelium cum Homilia; ℟℟. ex 1. Nocturno de Communi; quarta Lectio Evangelium cum Homilia Dominicæ occurrentis.

DIEBUS INTRA OCTAVAM, Tempore Paschali.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. & ℟℟. ex Nocturno de Communi secundùm Feriam occurrentem.

Lectio I. & II. de Scriptura occurrente, ex tribus fiunt duæ. Lectio III. ut infrà pro qualibet die.

FERIA SECUNDA.

Sermo sancti Gregórii Nisséni Episcopi.

Orat. de sancto Theodoro.

COnsideráte, hujus pii cultûs ministri studiósi, quanta res sit justus, quámque multas consequátur remuneratiónes: & cógnito pietátis fructu, imitámini consílium & aspiráte ad ánimum & voluntátem eórum, qui ita præ céteris honorantur. Cui regum talis honor habétur? quis est ex iis, qui supra modum inter hómines excéllere visi sunt, qui tali memóriâ celebrétur? Quis imperatórum, qui urbes munítas cepérunt, natiónes innúmeras subju-

gérunt, ádeò decantátus & famâ celebrátus est?

FERIA TERTIA.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Epist. 22. ad Marcellinam sororem.

GRátias tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis Sanctórum spíritus excitasti, quo Ecclésia tua sancta præsídia majóra desíderat. Agnoscant omnes quales ego propugnatóres requíram. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant: tales ego ámbio defensóres, tales milítes hábeo: hoc est, non séculi mílites, sed mílites Christi. Nullam de tálibus invídiam tímeo, quorum quó majóra, eó tutióra patrocínia sunt. Horum étiam illis ipsis, qui mihi eos ínvident, opto præsídia. Véniant ergo & vídeant stipatóres meos, tálibus me armis ambíri non nego. Nos etsi eos vidére non póssumus, sentímus tamen.

FERIA QUARTA.

Sermo sancti Hierónymi Presbýteri.

Contra Vigilantium.

DIcis in libello tuo quòd dum vívimus mútuò pro nobis oráre póssumus: postquàm autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudienda orátio. Si Apóstoli & Mártyres adhuc in córpore constitúti possunt oráre pro céteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti; quantò magis, post corónas, victórias & triumphos! Unus homo Móyses sexcentis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam: & Stéphanus imitátor Dómini sui, & primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur: & postquàm cum Christo esse cœperint, minùs valébunt?

FERIA QUINTA.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

Orat. in 40. Martyres.

PArátum est hìc Christiánis auxílium, Ecclésia vidélicet Mártyrum, exércitus triumphántium, chorus laudántium Deum. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos cónfugit: qui rursùs lætátur, ad hos occurrit: hic ut à malis liberétur; ille ut duret in rebus lætis. Hìc múlier orans pro fíliis audítur; peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotánti verò salútem implórat. O sanctum chorum! sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes géneris humáni custódes! óptimi curárum sócii, precum adjutóres, legati apud Deum potentíssimi, astra mundi, flores Ecclesiárum! Vos non terra contexit, sed cœlum excépit.

FERIA SEXTA.

Sermo sancti Clementis Papæ & Mártyris.

Epist. 1. ad Corint. c. 32. 33. sec. 1.

II glóriam & amplitúdinem consecúti sunt non per seipsos aut ópera sua, aut justas actiónes quas fecérunt; sed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Christo Jesu vocáti, non per nos ipsos justi effícimur, neque per sapiéntiam nostram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis sanctitáte operáti sumus; sed per fidem, per quam cunctos, qui unquam justi fuérunt, justificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus fratres? cessábimus à bonis opéribus, & charitátem derelinquémus? néutiquam hoc à nobis fíeri permittat Dóminus: sed cum diligéntia & alacritáte festinémus omne opus bonum perfícere. Videámus quòd in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes justi. Et ipse Dóminus cùm se opéribus decorasset, gavísus est. Habentes ítaque hoc exemplar, ímpigre ad voluntátem ejus accedámus; ex totis víribus nostris operémur opus justítiæ.

SABBATO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in Epist. 15. Joannis.

JOannes quid dixit? Et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum. Sed dicit áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíscopi vel Præpóiti non petunt pro pópulo? sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simul & pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe. Orat plebs pro Apóstolo. Orámus pro vobis fratres, sed & vos oráte pro nobis: ínvicem pro se ómnia membra orent, caput pro ómnibus interpellet.

Ad Vesperas omnia ut in primis Vesperis Festi.

OCTAVA

Duplex majus.

Officium ut in die, exceptis quæ sequuntur. Ad Officium Nocturnum tres Antiph. super tres Psalmos de Tempore. Versus & ℟℟. ex I. Nocturno.

Lect. I. de Scriptura occurrente, ex duabus fit una.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De sancto Clemente.

LECTIO II.

PRetiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus. Aúdiat peccátor & irascátur. Déntibus suis fremat & tabescat. Deprehensus est in astútia sua, cécidit in fóveam, quam fecit, in láqueum íncidit, quem tetendit. Invídiâ síquidem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Sed ecce pretiósa facta est mors Sanctó-

rum. Audi ígitur hostis vitæ, mortis autor attende: quid valet jam fraus tua, versútia tua quid nocet? immò verò ut plus dóleas, étiam ómnia cooperantur in bonum his, qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

LECTIO III. *Cap.* 11. 5.

Oratio perseverans omnia impetrat.

IN illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum média nocte, & dicat illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 7.

VIdes quòd iste qui média nocte perrexit, tres panes ab amíco suo póstulans, & in ipsa petendi intentióne persistens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi impérii cœlestis alimentum? Quod, si díligas Dóminum, non solùm tibi, sed áliis póteris emeréri. Nec solùm média nocte Dóminus, sed ómnibus propè docet vigilandum esse momentis; venit enim & vespertína, & secundâ & tértiâ vigíliâ, & pulsáre consuévit. Beáti itaque servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Si ergo desíderas ut virtus Dei præcingat se, & ministret tibi, vigilandum est semper: multæ enim insídiæ sunt bonis, & gravis córporis somnus; quia si dormíre mens cœperit, vigórem suæ virtútis amittit. Excita ígitur somnum tuum, ut pulses óstium Christi: quod aperíri sibi étiam Paulus exposcit, non solùm suis, sed étiam pópuli oratiónibus óbsecrans se juvári, ut aperiátur sibi óstium ad loquendum mystérium Christi.

Post III. ℟. *Homilia Dominicæ, cujus comm. in Laud. & Vesp. Si dies Octava sit impedita, de ea nihil fit.*

OFFICIUM B. MARIÆ
IN SABBATO,
Et in Festis ejusdem, quæ non habent Officium proprium.

Omnibus Sabbatis à Dominica in Albis ad Ascensionem Domini (nisi occurrat Festum semiduplex aut suprà) fit Officium de B. Maria, ritu semiduplici, incipiendo à Vesperis Feriæ sextæ.

FERIA SEXTA.
AD VESPERAS.
Psalmi de Feria.

1. *Antiphona* 2. D.
SIcut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias, allelúia. *Cant.* 2. 2.

2. *Ant.* 2. d. Ecce tu pulchra es amíca mea; óculi tui columbárum, allelúia. *Can.* 1. 14.

3. *Ant.* 5. f. Fons hortórum; púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúia. *Cant.* 4. 15.

4. *Ant.* 1. F. Pulchritúdinem candóris ejus admirábitur óculus, allelúia. *Eccli.* 43. 20.

5. *Ant.* 6. f. Quàm pulchra es, & quàm decóra charíssima, in delíciis, allelúia. *Cant.* 7. 6.

Capitulum. Eccli. 24. 24.
EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis & sanctæ spei.

Cum fit de Festo duplici aut suprà, dicitur sequens

℟. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, * Antequàm quidquam fáceret à princípio, allelúia. *Proverb.* 8. 22. ℣. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respexit humilitátem ancillæ suæ. *Luc.* 1. 47. * Antequàm. ℣. Glória. * Antequàm.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis:
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum,

Ut videntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia: ℟. Proptéreà benedixit te Deus in æternum, allelúia. *Psal.* 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. f. Fílius tuus vivit, allelúia, & ipse domínátur in omni terra, allelúia, allelúia. *Genes.* 45. 26.

Oratio, Deus, qui per resurrectionem, *ut infrà ad Laudes.*

Comm. de Cruce, ut in Feriis Temporis Paschalis.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Feriis Temporis Paschalis, excepto Hymno.

Hymnus.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hâc natos fóveat nocte benigna suos.
Fulgida stella maris, secli dùm mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & bene fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac mater amóris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens própiùs res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita, salusque tui.
Glória summa Patri, compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui.
Amen.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum primogénitum ex mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Col.* 1. 18.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

HIc asta dócilis gens sacra Christo:
Audi, docta datur Virgo magistra;
Factis corda suis érudit intùs,
Et virtútis iter prævia monstrat.
Fervet mille modis pectoris æstus;
Dum fit grata Deo, fit sibi vilis;
Quæ regem Súperûm cóncipit alvo,
Ancillæ título læta superbit.
Secreta plácidæ mentis in aula
Audit blanda Dei verba loquentis;
Pro verbis tácitos, quos Deus afflat,
De puro gémitus corde rependit.
Sponso casta suo sponsa fidéle
Hìc dat perpétui pignus amóris:
Hìc desidériis icta supernis,
Mens jam pasta Deo prǽripit astra.
Sit laus summa Patri, summáque Nato,
Compar Spirítui glória sancto.

Quos in corde foves Vírginis æstus,
Nostris, alme Deus, córdibus infer.
Amen.

Super tres Psalmos notatos in Proprio de Tempore dicuntur tres sequentes Antiph.

1. *Ant.* 5. a. Surge, amíca mea, imber abiit, & recessit, allelúia. *Cant.* 2. *v.* 10. 11.

2. *Ant.* 7. D. Consurge, indúere fortitúdine tuâ, indúere vestimentis glóriæ tuæ, allelúia. *Isa.* 52. 1.

3. *Ant.* 3. a. Fílius meus vivit, súfficit mihi, allelúia, allelúia. *Genes.* 47. 28.

℣. Tu Dómine, adjuvísti me, allelúia, ℟. Et consolátus es me, allelúia. *Psal.* 85. 17.

Duæ primæ Lectiones ex Scriptura occurrente, ex duabus primis fit una; secunda erit tertia Feriæ occurrentis.

℟. I. Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, *Consolatiónes tuæ, Dómine, lætificavérunt ánimam meam, allelúia. *Psal.* 93. 19. ℣. Ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1. 48. *Consolatiónes.

℟. II. Convertisti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi; *Et circumdedisti me lætítiâ, allelúia. *Psal.* 29. 12. ℣. Exultávit Spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1. 47. *Et.

MENSE APRILI.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri adversùs Joviniánum.

Ex Apolog. ad Pammachium, pro lib. adversùs Jovinianum in fine.

LECTIO III.

CHristus Virgo, mater Vírginis nostri, Virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis: & in sepulchro ejus, quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signatus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torrentem vel fúnium, vel spinárum: fúnium, peccatórum, quibus antè alligabámur: spinárum, quæ suffócant sementem Patris famílias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, & lúcida; opériens in se, vel ex se próferens sancta Sanctórum: per quam Sol justítiæ & Pontifex noster secundùm órdinem Melchísedech ingréditur & egréditur.

MENSIBUS MAIO ET JUNIO.

Ex tractátu sancti Augustini Epíscopi de Sýmbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. cap. 4. in fine tom. 9.

LECTIO III.

PEr féminam mors, per féminam vita: per He-

vam intéritus, per Maríam salus. Illa corrupta secúta est seductórem : hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum à serpente propinátum libenter accépit, & viro trádidit, ex quo simul mererentur occídi : hæc, grátiâ cœlesti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit ressuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, & vírginum sponsus; qui áttulit matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem.

℟. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio suo; * Dispersit supérbos mente cordis sui: depósuit potentes de sede, & † Exaltávit húmiles, allelúia. *Luc.* 1. *v.* 51. 52. ℣. Sumpsit María týmpanum in manu sua, dicens. *Exod.* 15. 20. * Dispersit. ℟. Glória Patri. † Exaltávit.

Te Deum.

AD LAUDES.
MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, allelúia. ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi, allelúia. *Ps.* 12. 6.

Psalmi de Feria.

1. *Antiph.* 1. a. Dilectus meus mihi & ego illi, qui páscitur inter lília, allelúia. *Cant.* 2. 16.

2. *Ant.* 7. C. Benedicentur in te, & in sémine tuo cunctæ tribus terræ, allelúia. *Genes.* 28. 14.

3. *Ant.* 6. f. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es univérsas, allelúia. *Proverb.* 31. 29.

4. *Ant.* 3. a. Benedíxit te.

Canticum. Judith. 13. 13.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israël.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non deséruit sperantes in se :

Et in me ancilla sua adimplevit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël :

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedixit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros, allelúia. *Judith.* 13. 22.

5. *Ant.* 5. a. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam, allelúia. *Cant.* 6. 8.

Capitulum. Galat. 4. *v.* 4. 5.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret.

Hymnus.

QUALIS, Virgo, tibi glória surgit!
Æterni sóboles diva parentis
En illapsa tuam cœlitùs alvum,

Mollis membra sibi córporis aptat.
Ó felix ! léviter quàm gravat intùs
Ipsum Numen onus! Virgo colenda,
Quæ nutríce parens úbere lactat,
Natum, quo géminus páscitur Orbis.
In matrem résilit glória Nati ;
In Natum résilit glória Matris:
O quàm chara Deo, quam Deus ipse
Consortem próprii reddit honóris!
Laus summæ Tríadi, quæ sibi sacra
Pectus virgíneum templa dicávit;
Quo vult te, Génitrix, Natus amári,
Temens nostra colat semper amóre.
Amen.

℣. Elégit eam Dóminus, allelúia, ℟. In habitatiónem sibi, allelúia. *Ps.* 131. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f. Benedictus Dóminus, qui te direxit in vulnera cápitis príncipis inimicórum nostrorum, allelúia. *Judith.* 13. 24.

Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es ; præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ ; Per eumdem Dóminum.

Commem. de Cruce.

Ad Horas *Psalmi de Dominica; ad Hymnos terminatio Paschalis.*

Ad Primam.

Ant. 1. a. Dilectus.

Capit. & ℟. *breve ut in Feriis Temporis Paschalis.*

Ad Tertiam

Ant. 7. C. Benedicentur.

Capitulum. Eccli. 24. 11.

In ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit mihi Creátor ómnium : & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. *breve.* Deus in médio ejus non commovébitur : * Allelúia, allelúia. *Repet.* Deus. ℣. Adjuvábit eam Deus manè dilúculo. *Psal.* 45. 6. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Deus.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, allelúia. ℟. Et abundántia pacis, allelúia. *Psal.* 71. 7.

Ad Sextam.

Ant. 6. f. Multæ fíliæ.

Capitulum. Cant. 6. 9.

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens ; pulchra ut luna, electa ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta ?

℟. *br.* Thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Thronus. ℣. Et sicut luna perfecta. *Psal.* 88. 38. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória Patri. *Repet.* Thronus.

℣. In nómine meo, allelúia, ℟. Exaltábitur cornu ejus, allelúia. *Psal.* 88. 38.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Vidérunt.

Capitulum. Genes. 22. *v.* 17. 18.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicentur in sémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *breve.* Astitit regína à dextris tuis, * Allelúia, allelúia. *Repet.* Astitit. ℣. In vestítu deauráto, circúmdata varietáte. *Ps.* 44. 10. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória. *Repet.* Astitit.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, allelúia, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob, allelúia. *Psal.* 86. 2.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Extra Chorum dicitur ad libitum. In choro præter Octavas, dicitur in Festis Simplicibus & Feriis, modò Officium diei non sit de B. Maria.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur post singulas Horas Officii diei.

Tempore Paschali post Invitatorium, Ant. Versic. & Respons. additur unum Allelúia. *Ad Horas additur duplex* Allelúia *Responsoriis brevibus.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ave María, &c.

℣. Dómine lábia mea apéries, &c.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. 16.

Psal. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes.

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans
Orbis adórat,
Cui nunc ritè genufléctitur omne,
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens glória Nato,
Quo fecunda, tibi glória Flamen.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Feria II. et V.

Ant. unica. 5. a. Quàm pulchra es.

Psalmus. 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiantur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum; * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * Judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.
Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multùm, * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occultis meis munda me; * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delicto maximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redemptor meus.
Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum; * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribentis.
Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedixit te Deus in æternum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tuâ, & pulchritúdine tuâ, * intende, prósperè procéde,
Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.
Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem: * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ

regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclina aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabuntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducentur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne: * adducentur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum túrbábitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculò.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum; * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quàm pulchra es amíca mea, quàm pulchra es! absque eo quod intrínsecùs latet. *Cant.* 4. 1.

℣. Vultum tuum deprecabuntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44. 13.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones

&ponet in via gres-
s.
ia Patri, & Filio.

Psalmus 86.

ıdamenta ejus in
ıntibus sanctis: * di-
)óminus portas Sion
ómnia tabernácula
.
:iósa dicta sunt de
ivitas Dei.
nor ero Rahab & Ba-
is * sciéntium me.
e alienígenæ, & Ty-
& pópulus Æthio-
* hi fuerunt illic.
ıquid Sion dicet:
), & homo natus est
: * & ipse fundávit
Altíssimus?
ıinus narrábit in scrip-
ıopulórum, & prínci-
* horum, qui fuérunt

t lætántium ómnium *
átio est in te.
ıria Patri, & Filio.
t. Invéni quem díli-
ıima mea; tenui eum,
limittam. *Cant.* 3.
Jurávit Dóminus Da-
eritátem: ℟. De fruc-
:ntris tui ponam super
n tuam. *Ps.* 131. 11.
ter noster.
solutio & Benedictiones
te Psalterium, secundùm
m.

CTIO I. *Luc.* 1. 26.

Issus est Angelus Gá-
briel à Deo in civitá-
Galilææ, cui nomen
Názareth, ad Vírginem
desponsátam viro, cui no-
men erat Joseph, de domo
David, & nomen Vírginis,
María. Et ingressus Ange-
lus ad eam dixit; Ave grá-
tiâ plena: Dóminus tecum;
Benedicta tu in mulíeri-
bus.

℟. Laudáte Dóminum, qui
in me ancílla sua adimplévit
misericórdiam suam, quam
promísit dómui Israël, * Et
interfécit in manu mea hos-
tem pópuli sui. *Judith.* 13.
v. 17. 18. ℣. Fecit Dómi-
nus poténtiam in bráchio
suo; dispersit superbos men-
te cordis sui. *Luc.* 1. 51. * Et
interfécit.

LECTIO II. *v.* 29.

QUæ cùm audisset, tur-
báta est in sermóne
ejus, & cogitábat qua-
lis esset ista salutátio. Et
ait Angelus ei: Ne tímeas
María, invenisti enim grá-
tiam apud Deum: ecce
concípies in utero, & páries
fílium, & vocábis nomen
ejus Jesum; hic erit Ma-
gnus, & fílius Altíssimi vo-
cábitur, & dabit illi Dómi-
nus Deus sedem David pa-
tris ejus: & regnábit in do-
mo Jacob in æternum, &
regni ejus non erit finis.

℟. Magna facta est, &
præclárior erat universæ
terræ Israël: * Erat étiam
virtúti cástitas adjuncta.
Judith. 16. *v.* 25. 26. ℣. Di-
xit María ad Angelum:

Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognosco. *Luc.* 1. 34. * Erat étiam.

LECTIO III. *v.* 34.

DIxit autem María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur fílius Dei. Et ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secundùm verbum tuum.

℟. Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: * Quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13. 31. ℣. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María. *Luc.* 1. 10. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. ET SABBATO.

Ant. 7. C. Quasi cedrus.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam & honórem, * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvarum à facie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,

æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 96.

DOminus regnavit, exultet terra: * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus. 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce psalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conspectu Regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano; & quasi cypressus in monte Sion. *Eccli.* 24. 17.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Ps.* 86. 5.

Pater noster.

Benedictiones ut ante Psalterium, secundùm Feriam.

LECTIO I. *Apoc.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta Sole, & Luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellarum duódecim: & in útero habens, clamábat partúriens, & cruciabátur ut páriat. Et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra: ut cùm pepérisset, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes Gentes: & raptus est fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus, & múlier fugit in solitúdinem ubi habébat locum parátum à Deo.

℟. In Deo honorábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. *Eccli.* 24. *v.* 1. 3. 4. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël: quod est interpretátum, Nobíscum Deus. *Matt.* 1. 23. * Et in multitúdine.

LECTIO II. *v.* 9.

PRojectus est draco ille magnus, serpens antíquus in terram, & ángeli ejus cum illo missi sunt. Et postquàm vidit draco quòd projectus esset in terram, persecútus est mulíerem, quæ péperit másculum: & datæ sunt mulíeri alæ duæ aquilæ magnæ, ut voláret in desertum in locum suum, ubi álitur per tempus & témpora.

℟. Decóra facta es nimis, & profecisti in regnum: & * Egressum est nomen tuum in Gentes propter spéciem tuam, quia perfecta eras in decóre meo. *Ezech.* 16. *v.* 13. 14. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. *Luc.* 1. 18. * Egressum est.

LECTIO III. *v.* 15.

MIsit serpens ex ore suo post mulíerem aquam tanquàm flumen ut eam fáceret trahi à flúmine. Et adjúvit terra mulíerem, & apéruit terra os suum, & absórbuit flumen, quod misit draco de ore suo. Et irátus est draco in mulíerem: & ábiit fácere prælium cum réliquis de sémine ejus, qui custódiunt mandáta Dei, & habent testimónium Jesu Christi.

℟. Benedictus Dóminus, qui creávit cœlum & terram: * Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. *Judith.* 13. *v.* 24. 25. ℣. Benedictus Dóminus Deus Isräel. *Luc.* 1. 68. * Quia hódie. ℣. Glória. * Quia hódie.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua. *Psal.* 107. *v.* 4. 5.

Ant. unica. 1. a. Dilectus.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra deserta, & invia, & inaquosa, sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuísti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhǽsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradentur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 92.

DOminus regnavit, decórem indútus est; * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc; * à sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra; * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, & non ipsi nos: * pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus; quóniam suávis est Dóminus, * in ætérnum misericórdia ejus, & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Canticum. Judith. 13. 13.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israël.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non deséruit sperantes in se.

Et in me ancilla sua adimplevit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël.

Et interfécit in manu

mea, * hostem pópuli sui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Dilectus meus mihi & ego illi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 2. 16.

Capitulum. Prov. 8. 22.

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequàm quidquam fáceret à princípio. Ab æterno ordináta sum, & ex antíquis ántequàm terra fíeret.

Hymnus.

O GLORIOSA Vírginum
Regína, cœlo célsior,
Quanto, María, fœnore,
Reddis quod Heva pérdidit.

CUNCTIS Deum, Virgo, paris
Desiderátum Géntibus:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redemptæ pláudite.

MARIA mater gratíæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege;
Et horâ mortis súscipe.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131. 13.

Ad Benedictus, *Ant.* 5. f. Benedictus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrorum. *Judith.* 13. 24.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriosâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítiâ. Per Dóminum.

Tempore Adventûs.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui verè eam Genitricem Dei crédimus; ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

Ab Octava Epiphaniæ, ad Præsentationem Domini.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecundâ; humáno géneri prémia præstitísti;

tribue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus autórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Ave María.

Deus in adjutórium meum intende.

Hymnus.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine
Nostrî misertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

ET nos Dei Virgo parens,
Vultu benígno réspice,
Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

Ant. 7. C. Benedicentur.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Glória Patri, & Fílio.

Divisio Psalmi 71.

ORiétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, & Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Glória Patri, & Fílio.

Altera divisio Psalmi 71.

PArcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante so-

Sicut óculi ancillæ, * in mánibus dóminæ suæ.

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quia multùm repleti sumus despectióne:

Quia multùm repleta est ánima nostra; * oppróbrium abundántibus, & despéctio superbis.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irasceretur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venántium.

Láqueus contrítus est, & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. *Judith.* 13. 22.

Capitulum. Cant. 6. 9.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens; pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. *breve.* Elégit eam Dóminus * In habitatiónem sibi. *Repet.* Elégit. ℣. Hìc habitábo, quóniam elégi eam. *Ps.* 131. *v.* 13. 14. * In. ℣. Glória. *Repet.* Elégit.

℣. In sole pósuit tabernáculum suum; ℟. Et ipse tanquàm sponsus procédens de thálamo suo. *Ps.* 18. 6.

Oratio.

DEus, cujus charitátis ardóre omnes sanctæ vírgines à beáta María exemplum virginitátis accipientes, præséntis sǽculi voluptátes ac delícias contempsérunt, immensam pietátem tuam humíliter expóscimus, ut ipsâ intercedente, mereámur & nos Unigénito tuo Dómino nostro Jesu Christo adhærére: Qui tecum.

AD NONAM.

Ave, María.

Deus in adjutórium.

Hymnus, MEMENTO, *ut suprà ad Primam.*

Ant. 5. a. Vidérunt.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc

& usque in séculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum ; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis,* & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum; * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum ; * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dominus ex Sion ; * & videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. *Cant.* 6. 8.

Capitulum. Gen. 22. *v.* 17. 18.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicentur in sémine tuo omnes Gentes terræ.

℟. *breve.* Astitit regína * A dextris tuis. *Repet.* Astitit. ℣. In vestítu deauráto, circúmdata varietáte. *Ps.* 44. 9. * A dextris. ℣. Glória. *Repet.* Astitit.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Ps.* 86. 2.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos, & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. unica. 6. f. Quàm pulchra es.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo :* Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * Scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es sacerdos in æternum, secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis,* confregit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implebit ruínas,* conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* & humília réspicit in cœlo & in terra.

Súscitans à terra ínopem,* & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo,* matrem filiórum lætantem.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi :* in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri* in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, testimónium Israël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit dómum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis suis somnum; * ecce heréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis;* ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implevit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquetur inimícis suis in porta.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem;* & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ;* velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam; * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni; * & judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Quàm pulchra es, & quàm decóra charíssima, in delíciis. *Cant. 7. 6.*

Capitulum. Eccli. 24. 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis & sanctæ spei.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis:
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, ℟. Proptéreà be-

nedíxit te Deus in æternum.
Psal. 44. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1. 28.

Oratio, ut suprà ad Laudes, secundùm diversitatem temporis.

AD COMPLETORIUM.

Ave María.

Converte nos Deus, &c.

Deus in adjutórium.

Ant. 4. a. Currémus.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundantur, & convertantur retrorsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquàm evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætéribant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, & Fílio.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum; * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Glória Patri, & Fílio.

Ant. Currémus in odórem unguentórum tuórum, & lætábimur in te. *Cantic.* 1. 13.

Capitulum. Eccli. 24. 20.

SIcut cinnamómum & bálsamum aromatízans

odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

Hymnus.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hâc natos fóveat nocte benigna suos.
FULGIDA stella maris, secli dùm mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & bene fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac mater amóris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens própiùs res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita, salusque tui.
GLORIA summa Patri, compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui. Amen.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, pópuli omnes.
℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66. 6. 7.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 4. *irreg.* d. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44. 25.

Oratio.

DEus, qui in sinu Vírginis matris tuæ castíssimæ requiéscere dignátus es: da nobis ipsâ intercedente, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu sis nostra quies & tutum præsídium, qui vivis, &c.

PSALMI PŒNITENTIALES

Dicuntur cum Litaniis, flexis genibus, in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ (in Choro post Laudes diei; extra Chorum, pro opportunitate temporis) quoties Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Festo sancti Marci, & in tribus diebus Rogationum.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; * lavábo per síngulas noctes lectum meum; lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi in-

iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion; * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

Domine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me; * in quacunque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacunque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis; * factus sum sicut nicticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion; * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera; * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospéxit de excelso sancto suo; * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum,

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem;

In conveniendo pópulos in unum & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ; * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti, * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestimentum veterascent:

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur; * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in séculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus; * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio:

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

Domine, exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, * exaudi me in tua justítia;

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens;

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam;

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in

ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te ;* ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ;* quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, *quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3. 3.

LITANIÆ.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, Ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spírituum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Omnes Sancti legis antíquæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Nicási cum sóciis tuis, ora.
Sancte Dionýsi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Clare, ora.
Sancti Fabiáne, & Sebastiáne, oráte.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Victríci, ora.
Sancte Gregóri Thaumaturge, ora.
Sancte Felix, ora.
Omnes sancti Confessóres fídei, oráte.
Sancte Silvester, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Mellóne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Evode, ora.
Sancte Gildarde, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Audoéne, ora.
Sancte Ansberte, ora.
Sancte Hugo, ora.
Sancte Tauríne, ora.
Sancte Laude, ora.
Sancte Sevére, ora.
Sancte Sinéri, ora.
Sancte Ursíne, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Latuíne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Hildeverte, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Wandregisile, ora.
Sancte Philiberte, ora.
Sancte Hermelande, ora.
Sancte Gerémare, ora.
Sancte Galtéri, ora.
Sancte Gauchéri, ora.
Sancte Clodoálde, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Abbátes, & Religiósi, oráte.
Omnes sancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Waninge, ora.
Omnes sancti Láïci, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Honorína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Austreberta, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta María Ægyptíaca, ora pro nobis.

Sancta Clotildis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum, & sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritus sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas in tuo sancto obséquio conserváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut Regem nostrum custodíre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre digneris, Te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre digneris, Te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, Te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquorum, &

benefactórum nostrorum ab æterna damnatióne erípias, Te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, & conserváre digneris, Te rogámus, audi nos.

Ut omnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre digneris, Te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre digneris, Te rogámus, audi nos.

Fili Dei, Te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Kýrie, eléïson. Christe, eléïson. Kýrie, eléïson.

Pater noster, *secretò*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrarum antiquarum, ℟. Citò antícipent nos misericórdiæ tuæ; quia páuperes facti sumus nimis. *Ps.* 78. 8.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. *Ps.* 78. 9.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus conservet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40. 3.

℣. Dómine, salvum fac Regem; ℟. Et exaudi nos in die quà invocavérimus te. *Ps.* 19. 10.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris; ℟. Exaudi de cœlo, Dómine, & dimitte peccáta servis tuis. 2. *Par.* 6. 27.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus; ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85. 2.

℣. Pro infirmis, afflictis & captívis; ℟. Líbera eos, Deus Isräël, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24. 22.

℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7. 2.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi

parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer osténde; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúses; ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest, profícere: ut ad vitam, unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster N. qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat pervenire.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera; da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis; te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus

Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Dóminum.

Loco superioris Orationis, poterit dici sequens.

PIetáte tuâ, quǽsumus, Dómine, nostrorum solve víncula delictórum; & intercedente beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ cum ómnibus Sanctis nos fámulos tuos, & omnem pópulum Christiánum in omni sanctitáte & religióne custódi; omnesque consanguinitáte ac familiaritáte, aut piâ áliquâ ratióne nobis conjunctos à vítiis ómnibus purga, virtútibus illustra; pacem & salútem nobis tribue; hostes visíbiles & invisíbiles rémove; pestem, cladem, & carnália desidéria repelle; áërem salúbrem, & fertilitátem indulge; amícis & inimícis nostris veram charitátem largíre; & ómnibus fidélibus vivis ac defunctis in terra vivéntium, vitam & réquiem æternam concéde; Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
Ante decessum.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléïson. Christe, eléïson. Kýrie, eléïson.
Sancta María, Ora pro eo. (*vel* ea.)
Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus justórum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora pro eo.
Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvester, ora.

Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Románe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum (*vel* eam,) Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracleti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus.
Ut ei parcas, Te rogámus.
Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson.

Deinde, cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur.

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est; in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Potestátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum & Pontíficum, in nómine sanctórum Sacerdótum & Monachórum; in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hodiè sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion; Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas; réspice propítius super hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscentem deprecátus exaudi. Rénova in eo, (*vel* ea,) piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum,

corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est: & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam, nisi in misericórdia tua, ad tuæ Sacramentum reconciliatiónis admitte. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COmmendo te omnipotenti Deo, charíssime frater, (*vel* charíssima soror,) & ei cujus es creatúra committo; ut cùm humanitátis débitum, morte interveniente, persólveris; ad autórem tuum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occurrat; judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Pontíficum turma circumdet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in sinu Patriarcharum te complexus astringat; mitis atque festívus Christi Jesu tibi áspectus appáreat, qui te inter assistentes sibi júgiter interesse decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis; in adventu tuo te comitántibus Angelis contremiscat, atque in æternæ noctis cahos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei; & justi epulentur, & exultent in conspectu Dei. Confundantur ígitur & erubescant omnes tartáreæ legiónes, & ministri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intrà paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnoscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum facie ad fáciem vídeas; & præsens semper assistens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (*vel* constitúta) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula seculórum. ℟. Amen.

SUscipe, Dómine, servum tuum (*vel* ancillam tuam) in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

LIbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus

perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus à morte, ficut liberafti Noë de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Job de paffiónibus fuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Ifaac de hóftia, & de manu patris fui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Móyfen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti tres púeros de camíno ignis ardentis & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Sufannam de falfo crímine.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ficut liberafti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ficut beátam Theclam vírginem & mártyrem tuam liberafti, fic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléftibus bonis gaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. precamurque te, Dómine Jefu Chrifte, falvátor mundi; ut propter quam ad terram misericórditer defcendifti, Patriarcharum tuórum fínibus infinuáre non rénuas. Agnofce, Dómine, creáturam tuam, non à diis aliénis creátam, fed à te folo Deo vivo & vero; quia non eft álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in confpectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquarum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum fanctum non negávit, fed crédidit, & zelum Dei in fe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Orémus *Oratio.*

Delicta juventútis, & ignorántias ejus, quæfumus, ne memíneris, Dómine, fed fecundùm magnam misericórdiam tuam memor efto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur

ei cœli; collætentur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviàm sancti Angeli Dei & perdúcant eam in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet eam sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro ea sanctus Joannes electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro ea omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro ea omnes Sancti & electi Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc século sustinuérunt; ut vínculis carnis exúta perveníre mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino, *pag.* 15. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas Dominicæ distributus, pag.* 16.

Egressâ autem animâ, aspergitur corpus aquâ benedictâ, & dicitur.

℟. Justus es, Dómine; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium: * Nunc Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis. † Nunc, Dómine, præcipe in pace récipi spíritum meum. *Tob.* 3. 2. 3. 6. ℣. In manus tuas commendo spíritum meum. *Luc.* 23. 46. * Nunc, Dómine, memor. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. *Act.* 7. 58. † Nunc Dómine, præcipe.

Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson.

Pater noster, *&c.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, líbera me. Nequando rápiat ut leo ánimam meam, ℟. Dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *Ps.* 7. *v.* 2. 3.

℣. In te Dómine sperávi, ℟. Non confundar in ætérnum. *Ps.* 30. 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. ut defunctus (*vel* defuncta) século, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

c

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale primâ cujusque mensis die non impeditâ Festo Semidup. vel majoris gradûs; alioquin aliâ sequenti die similiter non impeditâ: In Adventu & Quadragesima, Feriâ ij. cujuslibet Hebdomadæ similiter non impeditâ, præterquàm in majori Hebdomada. In Choro dicitur ut est consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum verò pro opportunitate temporis, ex devotione.

Qualibet Hora sequentis Officii incipitur absolutè, & in fine omnium Psalmorum, & Canticorum, dicitur Réquiem ætername dona eis, Dómine; * Et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi; * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem inveni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam! * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino, * in regióne vivórum.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam! miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur. ℣. 4. 5.

Ant. 2. d. Heu mihi.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * [illegible]

tùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus;* cùm loquébar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! *v.* 5.

Ant. 4. a. Dóminus.

Psalmus. 120.

LEvávi óculos meos in montes,* unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino,* qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum;* neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet,* qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua* super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te,* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo;*custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum;* ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua. *v.* 5.

Ant. 8. g. Apud te.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine:* Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitates observáveris, Dómine:* Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est;*& propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus,*sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem,* speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia,*& copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël,* ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud te propitiátio est: & propter legem tuam sustínui te, Dómine. *v.* 4.

Ant. 2. d. Opera.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,* quóniam audísti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi,* adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua;* quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocávero te, exaudi me;* multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ,* quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini,* quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit,* & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me; Dómine, misericórdia tua in séculum, * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias. *v.* 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. d. Audívi vocem de cœlo, dicentem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriuntur. *Apoc.* 14. 13.

Pater noster, &c. *ut infrà in Laudibus, excepto quòd loco Psalmi* De profundis *dicitur.*

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus,* in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos, * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Sequens Invitatorium dicitur tantùm in die Commemorationis omnium Defunctorum, & in die Depositionis defuncti, ubi dicuntur tria infra scripta Nocturna: aliis diebus (nisi aliter ex fundatione, vel consuetudine fieri oporteat) dicitur tantùm unum Nocturnum cum Laudibus, ut infrà notatur pro temporis diversitate.

Invit. Deum cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20. 38.

Ps. Veníte, *& in fine* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, * Et lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Dírige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vi-

débo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronasti nos.

Ant. Dírige, Dómine Deus meus, in conspectu tuo viam meam. *v.* 9.

Ant. 8. g. Convértere.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valdè velóciter.

Ant. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam. *v.* 5.

Ant. 4. irr. D. Justum adjutórium.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te speravi; * salvum me fac ex omnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum faciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam meritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, in præcepto quod mandasti, * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere:

Dóminus júdicat pópulos: * Júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis & pátiens, * nunquid irásciturper síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrabit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus; * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Antiphona. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *v.* 10. 11.

℣. In memória ætérna erit justus, ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Ps.* 111. 7.

Secretò, Pater noster.

In hoc Officio omittuntur Absolutiones & Benedictiones ante Lectiones, nec in earum fine dicitur Tu autem.

Recitantur novem sequentes Lectiones quando dicuntur tria Nocturna.

LECTIO I. *Job. Cap.* 13. 22.

Job apud Deum queritur.

REsponde mihi: quantas hábeo iniquitátes, & peccáta, scélera mea & delícta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitraris me inimícum tuum? Contra fólium, quod

vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines., & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum, & observasti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerasti. Qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum, quod coméditur à tínea.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. *Job.* 19. *v.* 25. 26. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

LECTIO II. *Job.* 14. 1.

Fragilitas humana.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replerur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est, constituisti términos ejus qui præterfri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiescat; donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te: * Audi, Dómine, & miserére, quia peccávimus tibi. *Baruch.* 3. *v.* 1. 2. ℣. Clamantes, & dicentes: Dómine, miserére nostri, Fili David. *Matth.* 9. 27. * Audi.

LECTIO III. *Job.* 14. 13.

Job corporum vaticinatur resurrectionem.

QUis mihi hoc tribuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccátis meis.

℟. Audi nunc oratiónem mortuórum Israel, & filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, * Memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto: quia tu es Dóminus Deus noster. *Baruch.* 3. *v.* 4. 5. 6. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo. *Apoc.* 5. 9. * Memento. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. * Memento.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. A. In médio.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum, * & calix meus inébrians quàm præclarus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es. *v.* 4.

Ant. 8. g. Delicta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univers qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes, * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quóniam ipse

evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſeréré mei; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univerſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me: * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine. ℣. 7.

Ant. 4. e. Credo.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: * miſerére mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dó-

mini, * in terra viventium.
Expecta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & sústine Dóminum.
Ant. Credo vidére bona Dómini in terra viventium.
℣. 13.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus, ℟. Cum princípibus pópuli sui. *Psal.* 112. 8.
Secretò, Pater noster.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi ad Antoniánum.

Epist. 55. *edit. nova.*

LECTIO IV.

ALiud est ad véniam stare, áliud ad glóriam pervenire. Aliud missum in cárcerem non exire indè, donec solvat novíssimum quadrantem, áliud statim virtútis, & fídei ardóre mercédem accípere. Aliud pro peccátis longo dolóre cruciátuum emundári, purgári diu igne; áliud peccáta ómnia passióne purgasse. Aliud dénique pendére in diem judícii ad senténtiam Dómini; áliud statim à Dómino coronári.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: consurgam, cùm sédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus. *Mich.* 7. *v.* 7. 8. 9. ℣. Qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Edúcet me.

Ex Oratióne sancti Ambrósii Epíscopi de óbitu Theodósii Imperatóris.

LECTIO V.

TU solus, Dómine, invocandus es, tu rogandus. Da réquiem perfectam servo tuo, réquiem illam, quam præparasti servis tuis. Illò convertátur ánima ejus, unde descendit, ubi mortis acúleum sentíre non possit, ubi cognoscat mortem hanc non natúræ finem, sed culpæ. Diléxi, & ideò prósequor eum usque ad regiónem vivórum, nec déseram; donec fletu & précibus indúcam virum, quò sua mérita vocant, in montem Dómini sanctum, ubi perennis vita.

℟. Miseréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. Nihil odísti eórum, quæ fecísti; * Parcis ómnibus: quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. *v.* 24. 25. 27. ℣. Quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. *Joan.* 11. 27. * Parcis ómnibus.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi, de Verbis Apóstoli.

Serm. 32.

LECTIO VI.

ORatiónibus sanctæ Ecclésiæ, & sacrifício salutári, & eleemósynis, quæ pro eórum spirítibus erogantur, non est dubitan-

dum mórtuos adjuvári : ut cum eis misericórdiùs agátur à Dómino, quàm eórum peccáta meruérunt. Hoc enim à pátribus tráditum universa obsérvat Ecclésia, ut pro eis qui in córporis & sánguinis Christi communióne defuncti sunt, cùm ad ipsum sacrifícium loco suo commemorantur, orétur ; ac pro illis quoque id offerri commemorétur. Cùm eórum commendandórum causâ, ópera misericórdiæ celebrantur ; quis eis dúbitet suffragári, pro quibus oratiónes Deo non inániter allegantur. Non omníno ambigendum est ista prodesse defunctis ; sed tálibus, qui ita víxerint ante mortem, ut possint hæc utília eis esse post mortem.

℟. Clamávi ad te, Dómine, dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium. * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo. *Psal.* 141. *v.* 6. 8. ℣. Deus propítius esto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Educ de custódia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine ; & lux perpétua lúceat eis. * Educ de custódia.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. d. Compláceat.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus ; * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum ; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti, * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo, * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne

longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te, * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper ; * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protector meus, tu es, * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : Dómine, ad adjuvandum me réspice. *v.* 14.

Ant. 4. a. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem ; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, & períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me ; * & retríbuam eis.

In hoc cognovi, quóniam voluisti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum : * Fiat, fiat.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. *v.* 5.

Ant. 8. g. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui, * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * & quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea, & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ? *v.* 3.

℣. Ne avertas fáciem tuam à me, ℟. Ne declínes in ira à servo tuo. *Ps.* 26. 9.

Secretò, Pater noster.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *Cap.* 15. 1.

Christus resurrexit à mortuis.

NOtum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per quod & salvámini : quâ ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frus-

tra credidistis. Trádidi enim vobis imprímis, quod & accépi: quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras: & quia sepultus est, & quia resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, & quia visus est Cephæ, & post hoc Undecim. Deinde visus est plus quàm quingentis frátribus simul: ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt.

℟. Tu, Dómine, in sánguine testamenti tui * Emitte vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. *Zach.* 9. 11. ℣. Quóniam miséricors Dóminus es, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Emitte.

LECTIO VIII. *v.* 20.

Futura corporum resurrectio, & ordo.

NUnc autem Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum: & sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in suo órdine: primítiæ Christus: deinde ii, qui sunt Christi, qui in adventu ejus credidérunt. Deinde finis; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, & potestátem, & virtútem. Oportet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors: Omnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cùm autem dicat: Omnia subjecta sunt ei: sine dúbio præter eum, qui subjécit ei ómnia.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tuâ corrípias me: * Eripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam. *Ps.* 6. *v.* 1. 5. ℣. Dómine Deus Rex seculórum, solus pius es. *Apoc.* 15. *v.* 3. 4. * Eripe.

LECTIO IX. *v.* 28.

Resurrectio corporum fidei fundamentum.

CUm autem subjecta fúerint illi ómnia: tunc & ipse Fílius subjectus erit ei, qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizantur pro mórtuis, si omnínò mórtui non resurgunt? ut quid & baptizantur pro illis? ut quid & nos periclitámur omni horâ? Quotídiè mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secundùm hóminem) ad béstias pugnavi Ephesi, quid mihi prodest, si mórtui non resurgunt? manducémus, & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte sedúci: Corrumpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte justi, & nolíte peccáre: ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor.

Dicitur Responsorium ut sequitur quoties fit Officium novem Lectionum.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis, qui odérunt me, neque absórbeat me profundum: * Exaudi me, & réspice in me. † Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 16. 17. 19.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David, Dómine ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exaudi me.

℣. Adversárius tanquàm leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret. 1. *Petr.* 5. 8. † Intende.

℣. Justus vix salvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt? 1. *Pet.* 4. 18. * Exaudi me.

℣. Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. 1. *Timot.* 4. 10. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

Repet. Líbera me, *usque ad primum Versum.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. 3. A. Secundùm.

Psalmus 50.

MIserére mei, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam;

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique; * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum, dele iniquitátem meam. *v.* 3.

Ant. 8. g. Exaudi.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam ; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti ; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam ; * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parasti cibum illórum, * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet. *v.* 3.

Ant. 2. d. Propter nomen tuum.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua, * exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris

ficut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te, * ánima mea ficut terra fine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos;

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine; vivificábis me; edúces de tribulatióne ánimam meam. *v.* 11.

Ant. 7. C. Miserére nostri.

Canticum. Baruch. 3. 1.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors, & miserére nostri: * quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël.

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum, * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto:

Quia tu es Dóminus Deus noster, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine, quia peccávimus ante te. *v.* 2.

Ant. 7. a. Omnis spíritus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus; * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano,

& choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus ; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum. *v.* 6.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. d. Ego sum resurréctio, & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet : & omnis, qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11. *v.* 25. 26.

Deinde mediocri voce, Pater noster, *secretò*, *usque ad Versum* Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est ; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Isaël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine ; * Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Clamávi ad te, Dómine ; dixi : Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141. 6.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo, ℟. Me expectant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141. 8.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubéscam quóniam sperávi in te. *Ps.* 24. 20.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiscum ; ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Pontificis.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecisti dignitáte vigére ; præsta, quæsumus, ut eórum perpétuo aggregétur consórtio ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In depositione Sacerdotis.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine ; ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis quem in hoc século commorantem sacris munéribus decorasti, in cœlesti sede gloriósa semper exultet ; Per Dóminum.

In depositione Defuncti non Sacerdotis.

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,

quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc século migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consortem; Per Dóminum.

In depositione Defunctæ.

Oratio.

QUǽsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

In Anniversariis.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; [Per Dóminum.]

In primo Anniversario dicitur tantùm prædicta Oratio; in aliis adduntur duæ sequentes sub eadem conclusione.

Pro Benefactoribus.

DEus véniæ largítor, & humánæ salútis amátor, quǽsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beatâ Maríâ semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitùdinis consórtium pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redemptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

Pro pluribus Defunctis.

Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere; propitiáre animábus famulórum famulárumque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimitte; ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereantur ad vitam; Per Dóminum.

Privatim pro Defunctis Patre & Matre.

Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepisti; miserére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.

A Vesperis Sabbati ante Dominicam primam Quadragesimæ usque ad Vesperas Sabbati ante Festum sanctissimæ Trinitatis.

FERIA II. ET V.

Dicitur primum Nocturnum, ut suprà, pag. cij. *cum sequentibus Lectionibus & Responsoriis.*

De libro Job.

LECTIO I. *Cap.* 19. 20.

Job super futura resurrectione seipsum consolatur.

PElli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me: quare persequímini me, sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. *Job*, 19. *v.* 25. 26. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et in carne.

Ex Homília sancti Joannis Chrysóstomi in Epístolam primam ad Corínthios.

Homil. 41. *sec.* 4.

LECTIO II.

NOn absque re qui adstat altári dum veneranda peraguntur mystéria clamat pro ómnibus qui in Christo dormiérunt. Non sunt enim res nostræ ludi scénici, absit: hæc enim fiunt ordinatióne Spíritûs. Iis ergo opem ferámus, & commemoratiónem eórum peragámus. Si enim Jobi filios expiábat patris sacrifícium; quid dúbitas, an nobis pro eis qui excessérunt offeréntibus, eis existat áliqua consolátio. Solet enim Deus étiam pro áliis gratificári. Et hoc ostendébat Paulus dicens, ut multis persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis per multos grátiæ agantur pro nobis.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te: * Audi, Dómine, & miserére, quia peccávimus tibi. *Baruch* 3. *v.* 1. 2. ℣. Clamantes, & dicentes: Dómine, miserére nostri, Fili David, *Matth.* 9. 27. * Audi.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio III. *Cap.* 4. 12.

Resurrectionis futuræ modus.

Nolumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut & céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurréxit: ita & Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo: & mórtui, qui in Christo sunt, resurgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áëra, & sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis ístis.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque absórbeat me profundum: * Exaudi me, & réspice in me; † Intende ánimæ meæ & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exaudi me.

℣. Adversárius tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret. 1. *Petr.* 5. 8. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur, Líbera me, *usque ad primum Versum.*

FERIA III. ET VI.

Dicitur II. Nocturnum, ut suprà pag. cvj. *cum seqq. Lectionibus & Responsoriis.*

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio I. *Cap.* 37. 1.

Aridorum ossium reviviscentia.

Facta est super me manus Dómini, & edúxit me in spíritu Dómini: & dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: & circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, siccáque vehementer. Et dixit ad me: Fili hóminis, putasne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis, & dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromittam in vos spíritum, & vivétis: Et dabo super vos nervos, & succréscere fáciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spíritum, & vivétis, & sciétis quia ego Dóminus.

℟. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: consurgam, cùm sédero in ténebris. Iram Dómini por-

tábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo justítiam ejus. *Mich.* 7. *v.* 7. 8. 9. ℣. Qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Edúcet.

Ex Epístola prima beáti Clementis Papæ & Mártyris, ad Coríntios.

Cap. 24. *Secul.* 1.

LECTIO II.

COnsiderémus, dilecti, quemádmodum Dóminus contínuè nobis ostendat resurrectiónem quæ futúra est, cujus primítias fecit Dóminum Jesum Christum, súscitans eum à mórtuis. Intueámur, dilecti, quæ omni témpore fit, resurrectiónem. Dies & nox resurrectiónem nobis declarant; labat nox, exurgit dies. Dies abit, nox ádvenit. Respiciámus fruges seméntis: quómodò fiat, ómnibus óbvium est. Egressus est seminátor, & semen in terram jecit, atque jactis semínibus quæ árida & nuda cecidérunt in terram, témpore dissolvuntur, & post dissolutiónem magna providéntiæ Dómini virtus resúscitat ea; ac ex uno multum fructum profert. An magnum ígitur & admirábile esse arbitramur, si ómnium rerum ópifex resúrgere fáciat eos qui sanctè & in bonæ fídei confidéntia serviérunt illi.

℟. Miseréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. Nihil odísti eórum, quæ fecísti; * Parcis ómnibus: quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. *v.* 24. 25. 27. ℣. Quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. *Joan.* 11. 27. * Parcis ómnibus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO III. *Cap.* 6. 3.

Christi resurrectio, resurrectionis nostræ typus.

QUicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul & resurrectiónis érimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque absórbeat me profúndum: * Exaudi me, & réspice in me; † Intende ánimæ meæ & líbera eam. *Ps.* 68. v. 15. 17.

℣. Miserére mei, Dómine

mine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. v. 22. 25. * Exaudi me.

℣. Justus vix salvábitur, impius & peccátor ubi parébunt? 1. *Pet.* 4. 18. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur Líbera me, *usque ad primum Versum.*

FERIA IV. ET SABBATO.

Dicitur tertium Nocturnum ut suprà, pag. cix. *cum sequentibus Lectionibus & Responsoriis.*

De Isaía Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 4. 3.

Anima ablutis sordibus salvæ erunt.

OMnis qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiórum & filiárum Sion, & sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, & spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, & ubi invocátus est, nubem per diem, & fumum, & splendórem ignis flammantis in nocte; super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, & in securitátem, & abscónsiónem à túrbine, & à plúvia.

℟. Tu, Dómine, in sánguine testaménti tui * Emitte vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. *Zach.* 9. 11. ℣. Quóniam miséricors Dóminus est, & miserátor. *Jac.* 5. 11. * Emitte.

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi. *Cap.* 68.

LECTIO II.

LIgna, & fœnum, & stípula non absurdè ácipi possunt rerum seculárium quàmvis lícitè concessárum tales cupiditátes, ut amitti sine ánimi dolóre non possint. Si Christus in corde fundamenti locum habet, id est, ut ei nihil anteponátur, & malit homo, qui tali dolóre úritur, rebus quas ita díligit, magìs carére quàm Christo: per ignem fit salvus. Post hanc vitam incredíbile non est nonnullos fidéles per ignem quemdam purgatórium quantò magis minùsve bona pereúntia dilexérunt, tantò tárdiùs citiúsve salvári: non tamen tales, de quibus dictum est, Regnum Dei non possidébunt; nisi conveniénter pœniténtibus éadem crímina remittántur.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me: * Eripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam

tuam. *Ps.* 6. *v.* 1. 5. ℣. Dómine Deus Rex seculórum, solus pius es. *Apoc.* 15. *v.* 3. 4. * Eripe.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio III. *Cap.* 3. 11.

Uniuscujusque opus quale sit ignis probabit.

FUndamentum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædíficat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam; uniuscujusque opus manifestum erit: Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur: & uniuscujusque opus quale sit, ignis probábit. Si cujus opus mánserit quod superædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árserit, detrimentum patiétur: ipse autem salvus erit; sic tamen quasi per ignem.

℞. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, neque absórbeat me profundum: * Exaudi me, & réspice in me; † Intende ánimæ meæ & líbera eam. *Ps.* 68. *v.* 15. 17.

℣. Miserére mei, Dómine Fili David; Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15. *v.* 22. 25. * Exaudi me.

℣. Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. 1. *Tim.* 4. 10. † Intende.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Repetitur Líbera me, *usque ad primum Versum.*

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM.

Dicuntur in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum post Primam, dicto Pretiósa, *ut ibidem notatur. Dicuntur etiam in die Depositionis defuncti, aut aliis diebus sequentibus, ex consuetudine vel devotione: sed tunc in Antiphonis & Orationibus (exceptâ Oratione* Fidélium *) quæ ponuntur in plurali, dicuntur in singulari. Absolutè incipitur à Responsorio*

DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum, sed * Memento manûs tuæ, & nóminis tui. *Baruch.* 3. *v.* 4. 5. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo. *Apocal.* 5. 9. Memento.

Oratio.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defunctus (*vel* fámulæ tuæ N. ut defuncta) século tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tuâ confísi gratúita pietáte & bonitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) ad te reverténtem, cum benignitáte suscípias: adsit ei Angelus testamenti tui Míchael, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos & electos tuos, in sinu Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur, ut cùm magni judícii dies ad-

vénerit, inter Sanctos & electos tuos ressuscitátus, (*vel* ressuscitáta) glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Antiph. 4. *irreg.* D. Qui timent.

Psalmus In éxitu, *pag.* 28.

In cujus fine, & aliorum Psalmorum dicitur Réquiem ætérnam, *&c.*

Ant Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, adjútor eórum & protector eórum est. *Psal.* 113. 11.

Oratio.

OMnipotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dum, te jubente pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum Sanctis & electis tuis sédibus ætérnis præcípias sociári; eámque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blandè lenitérque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas; viámque illi justítiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum; & agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insignita, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Ant. 2. d. Circumdedérunt.

Psal. Diléxi, *pag.* 55. Crédidi, *pag.* 56. Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 144. Confitémini, *pag.* 15. *Totus Psalmus* Beáti immaculáti, *ad Horas Dominicæ distributus, pag.* 16.

Finitis Psalmis, dicitur

Ant. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam! *Psal.* 114. *v.* 3. 4.

Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es spes mea; ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Psal.* 141. 6.

℣. Educ de custódia ánimam meam, ad confiten-

dum nómini tuo ; ℟. Me expectant justi, donec retríbuas mihi. *Psal.* 141. 8.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubescam, quóniam sperávi in te. *Psal.* 24. 20.

Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiscum ;
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DIri vúlneris novitáte percussi, & quodámmodò córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus ; ut chari nostri (*vel* charæ nostræ) N. ánimam, ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem, blandè leniterque suscípias ; & quas ex carnáli contagióne contráxit máculas, tu Deus, sólitâ bonitáte clementer déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas : atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandoque reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quǽsumus, Dómine, ánima famuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. vitámque æternam habére mereátur in cœlis ; per te, Jesu Christe Salvátor mundi, qui cum Patre, *&c.*

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem, præsta quǽsumus, ut ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur ; Per Dóminum.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Psalmi sine Glória Patri, *sed in fine ultimi dicitur*, Réquiem ætérnam, *&c.*

Inchoantur absolutè sine Antiphona, Psalmi Ad Dóminum cùm tribulárer, *pag.* 56. Levávi óculos, *Ibid.* Lætátus sum, *Ibid.* Ad te levávi, *pag.* 77. Nisi quia Dóminus, *Ibid.*

Deinde dicitur flexis genibus, Kýrie éléïson. Christe eléïson. Kýrie éleïson. Pater noster, *secretò*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89. 13.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

ABsolve, quǽsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & electos tuos ressuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur sequentes alii quinque Psalmi absolutè; & in fine cujuslibet dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confídunt, *pag.* 78. In converténdo. *Ibid.* Nisi Dóminus, *Ibid.* Beáti omnes, *pag.* 94. Sæpe expugnavérunt. *Ibid.*

Deinde dicitur flexis genibus Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ; ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73. 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio pietátis tuæ clementer absolvat; Per

Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Similiter post hanc Orationem dicuntur sequentes quinque Psalmi, cum Glória Patri, *in fine cujuslibet.*

Psalmi De profundis, *pag.* 94. Dómine, non est exaltátum, *pag.* 95. Meménto, Dómine, *pag.* 112. Ecce quàm bonum, *pag.* 95. Ecce nunc benedícite, *pag.* 31.

Deinde dicitur flexis genibus Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miserére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum est nomen tuum. *Eccli* 36. 14.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

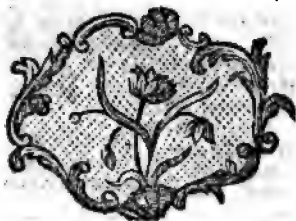
℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

PRætende, quæsumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœlestis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ digné póstulant, cónsequi mereantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM.

Qui benedicit mensam, incipit Benedicite. *Alii respondent* Dóminus. *Deinde dicit.* ℣. Oculi ómnium & *alii prosequuntur* In te sperant, Dómine; & tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Psal.* 144. *v.* 15. 16.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo. *Posteà dicitur.*

Oratio.

Benedic, Dómine, nos, & hæc † tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lector dicit Jube, Domne, benedícere.

Benedictio: Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

Dicto in fine Lectionis, Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Qui benedixit mensam, incipit ℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. *Psal.* 144. 10. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Posteà dicit Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro universis benefíciis tuis, qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei Deus, *pag.* 153. *vel Psalmus*, Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 144.

In fine, Glória Patri: *deinde* Kýrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111. 9.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore, ℟. Semper laus ejus in ore meo, 33. 2.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant mansuéti, & lætentur. *Psal.* 33. 3.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus

nomen ejus in idipsum. *Psal.* 33. 4.

℣. Sit nomen Dómini benedictum, ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum. *Psal.* 112. 2.

REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, *secretò, quo finito dicitur* ℣. Deus det nobis suam pacem.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE CŒNAM.

Qui benedicit mensam, dicit: Benedícite, *& alii respondent* Dóminus. *Deinde incipit* ℣. Edent páuperes, *& alii prosequuntur* Et saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Psal.* 21. 27.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie eléïson, Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Oratio.

Benedic, Dómine, nos, & hæc ✝ tua dona quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

Lector dicit Jube, Domne, benedícere.

Benedictio: Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: ℟. Escam dedit timéntibus se. *Psal.* 110. *v.* 4. 5.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: ℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Qui benedixit mensam, dicit.

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Posteà dicitur alternatim Psalmus Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 144. *& reliqua, ut suprà post prandium.*

IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro cœna.*

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

Ant. In viam pacis.

Canticum Benedíctus Dóminus Deus Israël; *pag.* 13.

Ant. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, & gáudio revertámur ad própria.

Kýrie eléïson, Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Psal.* 85. 2.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19. 2.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. *Psal.* 60. 4.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Psal.* 88. 23.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67. 20.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis; ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Psal.* 24. 4.

℣. Utinam dirigantur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Psal.* 118. 5.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áspera in vias planas. *Isai.* 40. 4.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90. 11.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad stellà duce pandisti; tríbue, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

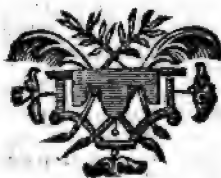
DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illǽsum custodísti; quǽsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quǽsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitate dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joánnis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.
℟. Amen.

PRÆPARATIO
AD MISSAM.

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Ant. Dómine.

Psalmus 83.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem; * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Psalmus 84.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu conversus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum salutáre ipsius; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine, * & non est secundùm ópera tua.

Omnes Gentes quascumque fecisti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua; * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum

púero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur, * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram ómni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu ómnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, & nunc & semper, * & in sǽcula sæculórum. Amen.

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3. 3.

KYrie eléïson. Christe eléïson. Kýrie eléïson. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Is.* 40. 5.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo; ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Psal.* 89. 13.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodum sperávimus in te. *Psal.* 32. 22.

℣. Sacerdótes tui induan-

tur justítiam; ℟. Et sancti tui exsúltent. *Ps.* 131. 9.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18. 13.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101. 2.

Oratio.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque ætérnâ charitáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur; & quem nullum latet secrétum; purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quǽsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quǽsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; qui tecum vivit.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Ant. Benedícite.

Canticum trium puerorum. Dan. 3. 57.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino, * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete & ómnia quæ moventur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite Sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Misaël Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Loco Glória Patri, *dicitur.*

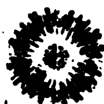
Benedicámus Patrem, & Fílium * cum sancto Spíritu.

Laudémus & superexaltémus eum * in sécula seculórum. Amen.

PSALMORUM INDEX.

HYMNORUM INDEX.

INTONATIONES
MEDIATIONES,
TERMINATIONES
ET NEUMATA OCTO TONORUM.

1. *Intonatio adhibetur tantùm ad primum Psalmi Versum; reliqui Versus a Nota dominante in directum resumuntur: in Canticis verò* Benedictus, Magnificat *&* Nunc dimittis *singuli Versus inchoantur ut primus, eaque intonatio primi Versûs nunquam omittitur in Canticis Evangelicis; etiamsi Canticum incipiat ut Antiphona: tunc enim incipitur Canticum nullâ habitâ ratione intonationis Antiphonæ.*

2. *Mediatio fit paulò diversè in aliis Versibus, & non est prorsus eadem ac in primo Versu exceptis primo & sexto tono. Item quando est dictio monosyllaba vel Hebræa non declinata.*

3. *Terminatio in omnibus Versibus semper fit ut in primo Versu.*

4. *Terminationes per Litteras alphabeticas* a, b, c, d, e, f, g, *designantur: quæ Litteræ Notis cantûs respondent hoc modo:*

a	b	c	d	ei	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

5. *Neuma sive jubilum in Festis Triplicibus primæ classis & suprà, fit in fine cujusque Antiphonæ. In Festis verò Triplicibus secundæ classis & infrà, fit tantùm in fine ultimæ Antiphonæ Vesperarum, Officii nocturni, & Laudum; post Antiphonas Canticorum Evangelicorum; & in fine Antiphonarum Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Completorii.*

6. *Fit etiam in fine Hymni* Te Deum.

7. *Nunquam fit Neuma in fine Antiphonæ ad* Nunc dimittis, *nec in quacunque Commemoratione in fine Antiphonæ; item à Feria V. in Cœna Domini, ad primas Vesperas Sabbati in Albis exclusivè, & à primis Vesperis Pentecostes inclusivè usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusivè: non fit etiam in Officio parvo Beatæ Mariæ nec in Officio Defunctorum.*

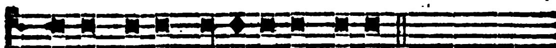
Fit Neuma in fine Versuum Paschæ & Pentecostes.

PRIMI

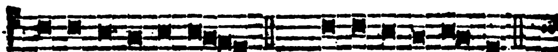

PRIMI TONI.

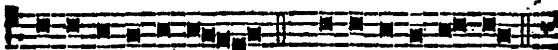
D I-xit Dominus Domi-no me-o.

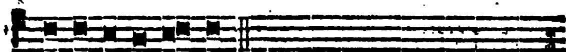
Donec ponam i-nimi-cos tu-os.

E u o u a e. d. E u o u a e. D.

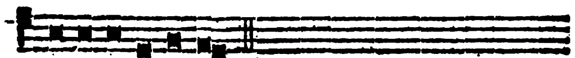
E u o u a e. f. E u o u a e. F.

E u o u a e. a.

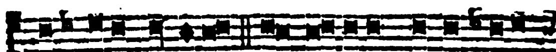
Elevatio Canticorum. Magni-ficat. Et e-xultavit ſpiritus meus.

Primi Toni irregularis. Di-xit Dominus Domi-no me-o.

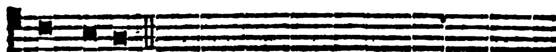

E u o u a e.

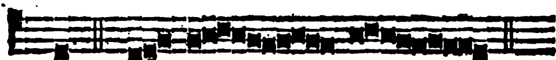
Elevatio Canticorum. Ma-gni- fi-cat. Be-ne-dictus Domi-

nus De-us Isra-el. Et e-rexit cornu salu-

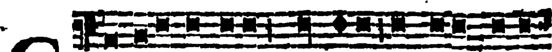

tis nobis.

Neuma primi Toni.

SECUNDI TONI.

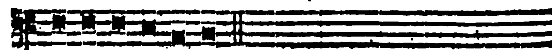
CONfitebor tibi, Domine, in toto corde

me- o. Magna ope-ra, Domini. Memento,

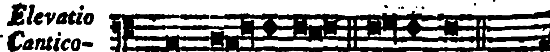

Domi-ne, David. Indutus est.

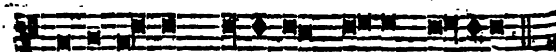

E u o u a e. d.

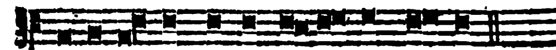
Elevatio Canticorum.

Ma-gni- fi-cat a-nima, &c.

Be-nedic-tus Dominus De- us Is-ra-ël.

Et e-re- xit cornu sa-lu- tis no-bis.

Alter Cantus secundi Toni.

: Confi-tebor tibi, Do-mine, in

to-to corde me-o. De-corem in-dutus est.

Domi-ne Da-vid. E u o u a e. D.

Elevatio Cantico-rum.

Magni- ficat. Nunc dimit- tis ser-

vum tu-um, Domine. Quia vi-derunt ocu-li

me-i.

Neuma secundi Toni.

TERTII TONI.

B E-a-tus vir qui timet Dominum. Potens

in terra e-rit semen e-jus. Credidi propter

quod locu-tus sum. E u o u a e. c.

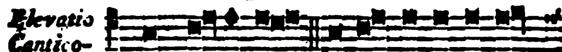

E u o u a e. a. E u o u a e. A.

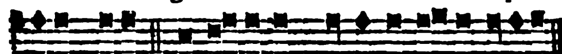

E u o u a e. g. E u o u a e. e.

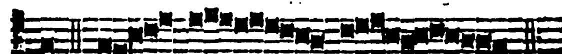
Elevatio Canticorum.

Magni- fi-cat. Et e- xultavit ſpi-

ritus me-us. Bene- dictus Dominus Deus Iſra-el.

Neuma tertii Toni.

QUARTI TONI.

L Auda-te pu-e-ri Dominum. Sit nomen

Domini be-nedictum. Si-on. Indu-tus eſt.

E u o u a e. e. E u o u a e. f.

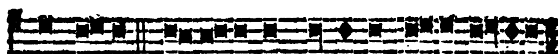

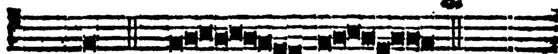
E u o u a e. d. E u o u a e. a.

Elevatio Canticorum.

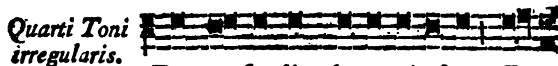
Magni- ficat. Et e-xultavit ſpi-ri-

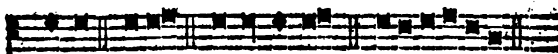

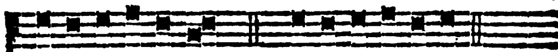

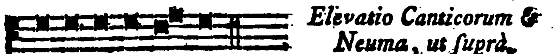
Neuma quarti Toni.

Quarti Toni irregularis.

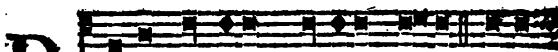

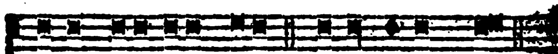

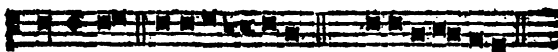

Elevatio Canticorum & Neuma, ut suprà.

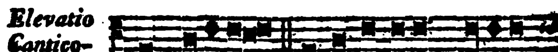
QUINTI TONI.

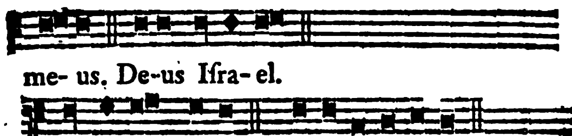

Elevatio Canticorum.
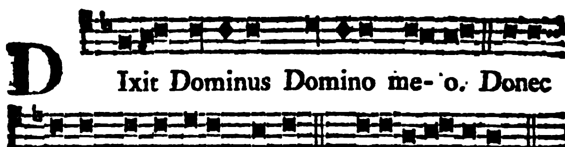

me- us. De-us Isra- el.

Neuma quinti Toni.

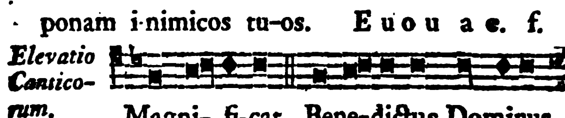
SEXTI TONI.

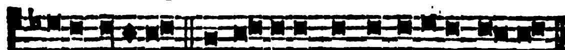
DIxit Dominus Domino me- o. Donec

ponam i-nimicos tu-os. E u o u a e. f.

Elevatio Canticorum.

Magni- fi-cat. Bene-dictus Dominus

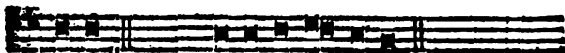

De-us Isra-el. Et e-rexit cornu salutis nobis.

Alter Cantus.

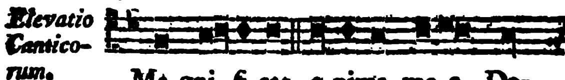

Di-xit Dominus Do-mi-no me-o.

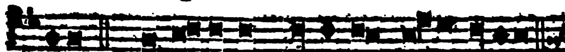

℟ Donec, &c. E u o u a e. F.

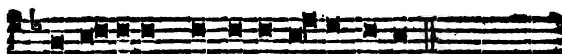
Elevatio Canticorum.

Ma-gni- fi-cat a-nima me-a Do-

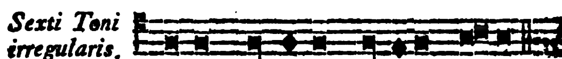

minum. Bene- dictus Dominus De- us Israel.

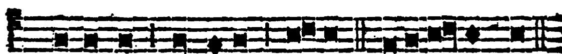

Et e- rexit cornu salu- tis nobis.

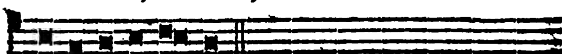
Sexti Toni irregularis.

Di-xit Dominus Domino me- o.

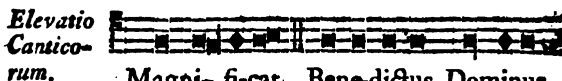

Memento, Domine, Da-vid. Lætabi- tur Rex.

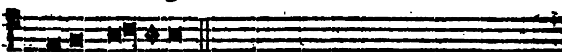

E u o u a e.

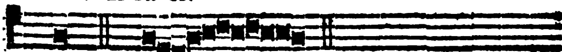
Elevatio Canticorum.

Magni- fi-cat. Bene-dictus Dominus

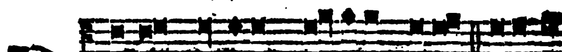

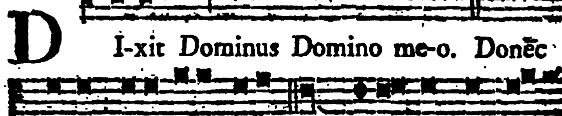
De-us Is-ra-el.

Neuma sexti Toni.

SEPTIMI TONI.

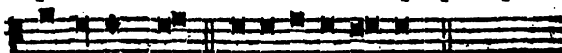

D I-xit Dominus Domino me-o. Donec

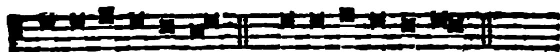

ponam inimicos tu-os. Credidi propter quod

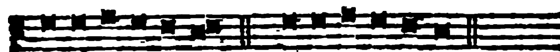

lo-cu-tus sum. E u o u a e. D.

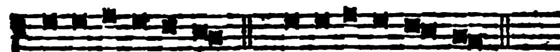
Tabulæ octo Tonorum.

E u o u a e. d. E u o u a e. C.

E u o u a e. c. E u o u a e. b.

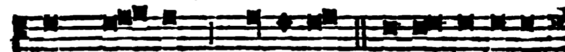

E u o u a e. a. E u o u a e. g.

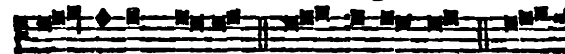
Elevatio Canticorum.

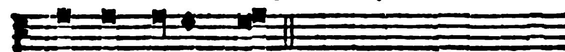
Magni- ficat. Nunc di-mittis ser-

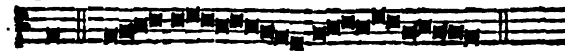
vum tu- um, Domi-ne. Qui-a vi-de runt

o- cu-li me- i. Quod pa-raf- ti. Ma-

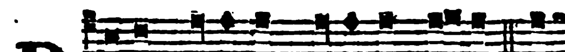

gna qui po-tens eft.

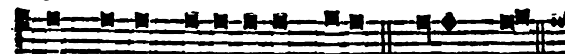

Neuma Septimi Toni.

OCTAVI TONI.

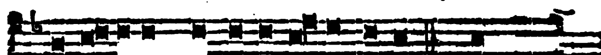

D I-xit Domi-nus Domi-no me- o. Do-

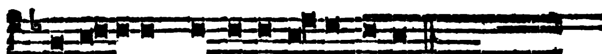

nec po-nam i-nimi-cos tu-os. Me-us Rex.

Tabula octo Tonorum.

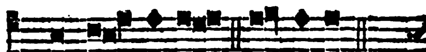

Si- on. Iſ-ra-ël. E´ u o u a e. g.

E u o u a e. c.

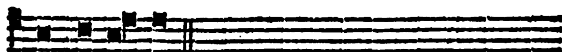
Elevatio Canticorum.

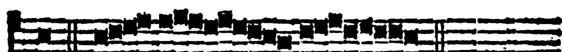
Magni- fi-cat a- nima, &c.

Be-ne dic-tus Domi-nus De- us Iſ- ra-ël.

Et e-re- xit.

Neuma Octavi Toni.

F I N I S.

